DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

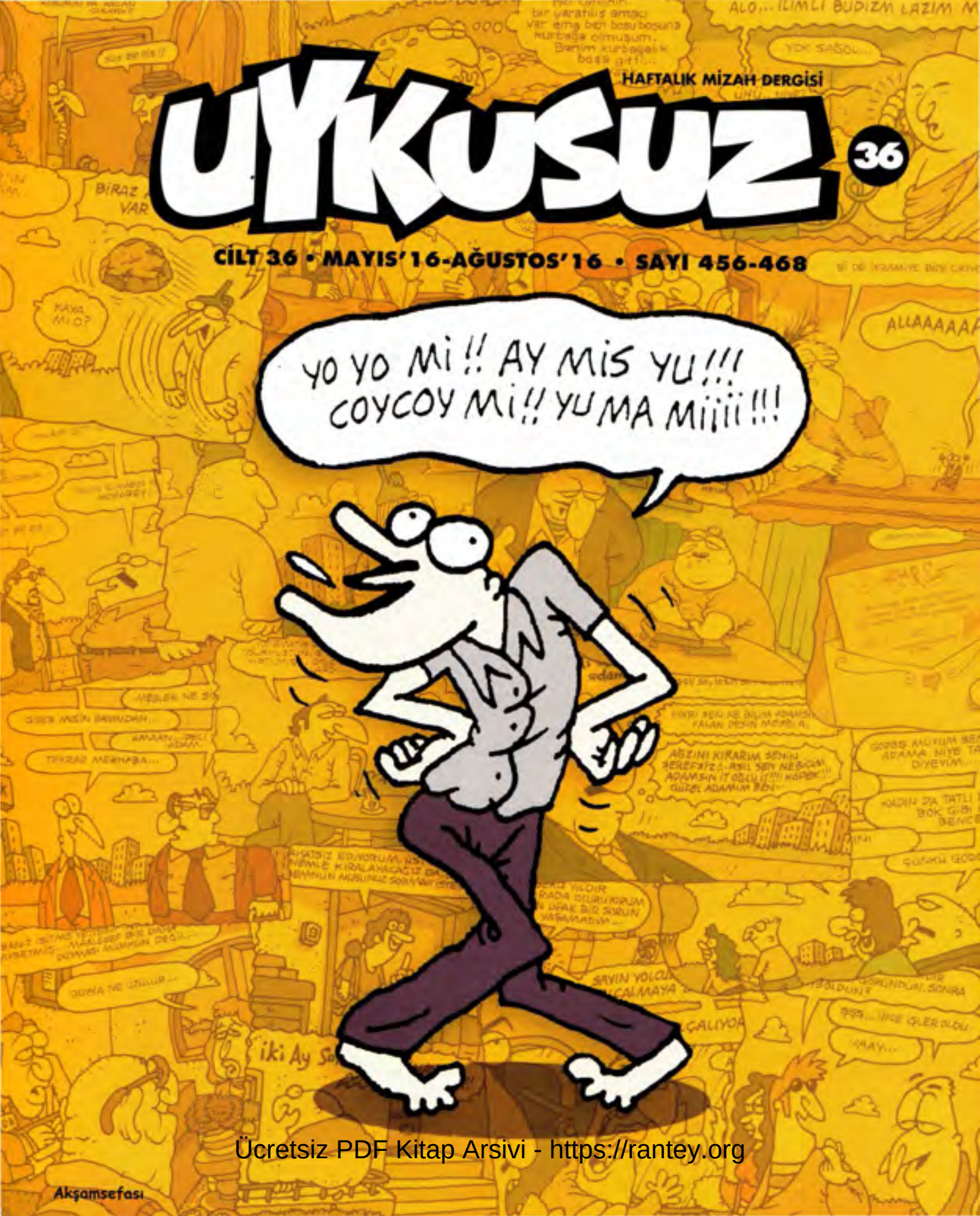
• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ 36

CİLT 36 • MAYIS'16-AĞUSTOS'16 • SAYI 456-468

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

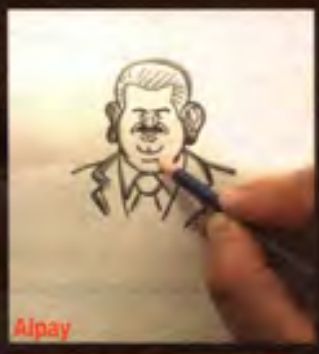
Akşamsefası

26 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2016/22 No: 456
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Emrah

Erman

Alpay

Fatih

Galip

Cihan K.

Barış

Cihan Ç.

Ersin

Özer

Selami

Furkan

Yılmaz

Fırat

Oky

İltem

Vedat

Memo

Yiğit

Uğur

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİNALİ YILDIRIM, KARİKATÜRLERİYLE BU HAFTADAN İTİBAREN UYKUSUZ'DA

UYUYUN LAN

Sevgili Uykusuz okurlarım, Cehpelsiler yine yanınızdalar. "Yeni başbakanın kravatıyla Avrupalı ününe nasıl çıkarız" diye girmedikleri kompleks kalmadı.

..Lan olm, karakışın altında cep heye top mermisi taşıyan Elifler nasıl kadınlardı zannediyonuz?. Angelina oliler, Şikartet yohansonlar mı taşıyodu mermileri?.. Neyse.. Konumuz değil yani; ayıp bişi...

Birisini başbakan yapmaya göç hemen sesi gür çıkmaya başlıyo.. kalabalığa hitap etmeler falan..... Başbakanlık kilot gibi bi şey.. "Şu kilodumu ben başkan olana kadar tutar misen" diye verdim, hemen giydi bu... Ahmet'i diyorum.. Başkasının külodu giyilir mi hiç?.. misal olarak diyorum..

Riza Zarab bülbül gibi ötüyormuş.. Gıpetpetpet cibilicibilir şak şak şak ..altılı yedili..... ..Faturaları gösteriyomuş "şuna şu kadar verdim, buna bu kadar verdim" diye... Yakında Zafer'in sıratın peşine düşerler... Zaferi aradım.. "Kurtul artık o saatten" dedim. "Saati gönderin reis" dedi.. "Sadece kurmak için çıkarıyorum, sonra geri göndermiyorum" diye ekledi... "Nereye gönderin" diye sordum.. "Saksıya gönderin, ama derin saksı.. Herhangi bi tehlikeye karşı da isirgan otu ekerim saksıya.. Eldivensiz yanaşınca ıstırap veriyor.. Ameliyat eldiveni aldım bi kutu.. Kullan-at... Ha, eldiven bitti!!.. Napıcaksın? Çok basit.. Çoraplar, gezdiriyorsun ele.. Aynı vazifeyi görüyo.. Hatta ameliyat eldivenlerine verdiğin paraya yanıyosun.." Ah Lan! Tüüühh! Gitti paralar!" diye üzüntülenmeyin.. Çoraplar dezavantajı, toprak birikme içinde, özellikle yaz aylarında ayak terleyince çamur yapıyo vıcık vıcık.... Boka basmış gibi oluyosun... Ama sıkıntıların üzerinden geçmeyi biz biliriz. Ellerinizden öpüyorum" dedi, kapattı...

Vatandaşa Sorduk: Luçeşku

Çilpur Koyuğumcular (23): Adam Türkiye'den ayrıldığında doğanlar şimdi 31 yaşlarına geldiler, seneler oldu.. Ama basın dünyamız vaz geçemedi lan.. Herifin hayalet dolaşıyo spor sayfalarında... Hayatınıza her an girecekmiş gibi.. Biken istifade..

Mersihan Dlatter Kelebeğim: "Luçeşku" ingilizce "Teşekkür ederim" demek.. Bir diğer örnek: "Dov.. Luçeşku Tieri Hanri" Yani: "Çok teşekkür ederim"... "Şinayder" "Şenayla konuştun mu?".. "Hayır Şenayla konuşmadım"... "Hayır Şenayla konuşmadım"... "Kavga mı?"... "Niye?"

Tarla Tarım (43): Türk, Kürt, Laz, Çerkez, Luçeşku, bu ülke hepimizin.. Kendi değerlerimiz bir renk yelpazesi gibi bu mozaiğin bir parçası ve bu çok kültürlülük.. Ha, bu halkların anlaşması yüzlerce yıllık gelenek asla da birbirine dokanmaz.. Barışla...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

UYKUSUZ

TBMM Boşanma Komisyonu raporuna göre, tecavüze uğrayan çocuk tecavüzcüsüyle evlendirilebilecek. Evlilikte 5 yıl sorun çıkmazsa tecavüz suçu affedilecek.

Tayyip Erdoğan, yollar ve köprülerle ilgili konuşurken, "Şu yapılanlar kim için" diye sorduğu kitleden "Senin için" yanıtı aldı.

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında demokrasiyle yönetilen ülkelerde, yürütmenin başı halk tarafından seçilir, halk tarafından azledilir. Siyasi partiler, kendi içlerinde üyelerinden en çok oy toplayan adayı parti lideri yapar, yürütmeye bu liderler talip olurlar. Modern demokrasilerde o ülkenin ne şekilde yönetileceğini halkın oyları tayin eder. **Yeni Türkiye'de** de halkın oyları bir çok alanda bir çok işe yarar. **Yeni Türkiye'nin** [illegible] Kısmetse Olur'da istediği gelin ve damat adayını koruma altına alabilir, Survivor'da kimin gidip kimin gideceğine karar verebilir, İşte Benim Stilim yarışmacılarının hangisinin en tarz olduğu konusunda belirleyici olabilir, O Ses Türkiye'de kısa sürede bir kaç ilçe belediyesi konserinden sonra unutulacak yeni yıldızını seçebilir. Ama **Yeni Türkiye'nin** halkı oylarıyla ülkeyi yönetecek ismi seçemez, **Yeni Türkiye'de** ülkenin yöneticisi, tek bir kişinin işaretiyle göreve getirilir, nedenini kimsenin kesin bir şekilde bilemediği biçimde görevinden alınır ve halkın belediye bile emanet etmediği bir adamla değiştirilir.

Ve yine **normal şartlar altında** parlamenter rejimlerle yönetilen ülkelerde milletvekilleri, halkın oylarıyla seçilir ve yine halkın oylarıyla değiştirilir. Ama **Yeni Türkiye'de** sadece iktidar partisinin yoluna taş koyduğu için bir bölgenin milletvekillerinin tamamının dokunulmazlığı kendi hırslarını her şeyin üstünde tutan bir adamın emriyle; buemre koşulsuz itaat eden kendi partisi ve hesapta bu partiye muhalefet eden bir partinin onursuzluğuyla kaldırılabilir.

Çünkü **normal şartlar altında** siyasi partilerin faaliyetlerinin en önemli amacı seçim sandığında elde edecekleri başarıdır. Bir siyasi parti seçime girmekten çekiniyorsa, siyaset yapmaktan çekiniyor demektir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir siyasi partinin, karşı çıktığı bir kararın, sandıktan çıkmasını engellemek için seçim propogandası yapmak yerine "Aman seçime girip de kaybetmeyelim," diye istemediği ve hukuka aykırı olduğunu da kabul ettiği bir kararın çıkmasına destek olduğunu görebilirsiniz. Bir sonraki aşamada bu partinin, rakip partililerinin omur boyu başkanlığı oylanacak olsa, bu parti "Ay aman sandıkta kaybederiz," diye koşa koşa omur boyu başkanlığa da evet oyu verdiğini görmek de şaşırmayacaktır artık.

Anlaşılan o ki 6. His filminin kahramanları insan değil ülke [illegible] sizi bir şekilde başına ne geldiğinin hiç farkına varmayan Bruce Willis'tir.

Kemal Kılıçdaroğlu, "Herkes bu ülkede özgürce gezecek. Bunu sağlamak için bedelse bedel ödeyeceğiz" dedi.

Dokunulmazlıkların kalkmasıyla HDP'li milletvekillerini hapse atmanın yolu açılmış oldu.

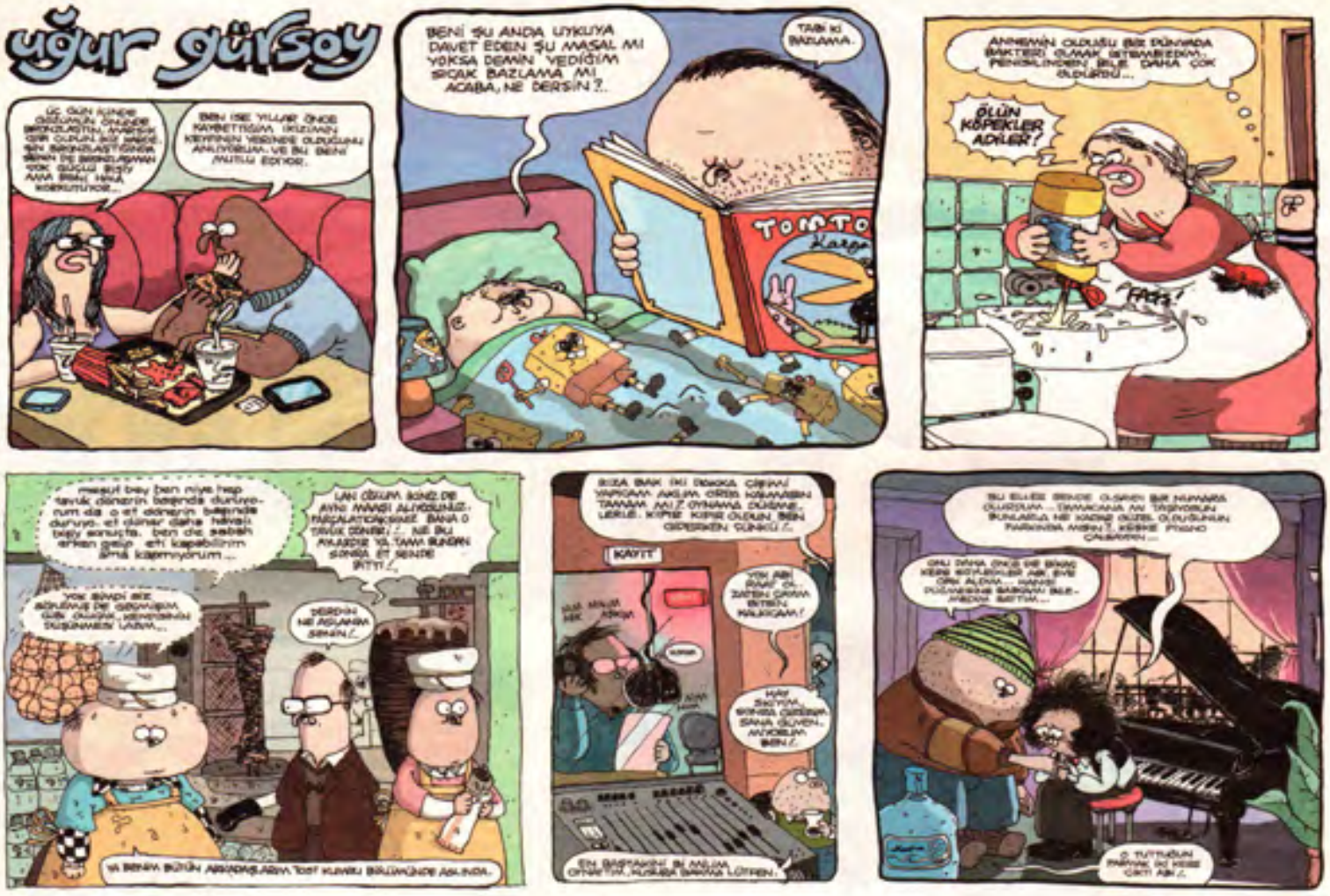
MİT tırlarıyla ilgili haber yapan gazeteci Arzu Yıldız'a hapis cezasının yanında "annelikten men" cezası da verildi.

Tayyip Erdoğan, "Batı bizi barajlardan, köprülerden, metrolardan ötürü kıskanıyor" iddiasında bulundu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Sandık içi

Geçende böyle çok kalabalıklı kafeli mafeli bi yerde elimde poşetlerle yürüyorum, poşetler elimi kesmeye başlayınca mecbur kaldım oturdum bi yere. Ortamda genel olarak karıyerler, araba, işte efendime söyliyim, tatil planları, projeler, başarılar falan konuşuluyo. **"O projeyi hayata geçirebilirsen benim önümde kimse duramaz"** dedi bi tanesi. Dev telefon, araba anahtarı falan var masada. Projesini çok merakettim. Aca ba nasıl bi şey? Sonraiş yerindeki müdürden bahsedildi. O gali ba bu projenin çapını tam kavrayamıyomuş. Çok bayat espriler yapanaptal biriymiş. Bütün bunları karşısındakilereinanılmaz kötü esprilerle süsleyerek ve bi yandan çok sesli gülerek anlatıyodu tabii.

Müdürü düşündüm, o da yüksek ihtimalle yine benzer, belki daha zengin bi yerde, dengi gördüğü arkadaşlarına aptal çalışanlarından, kafasız insanlardan, espriden anlamayan angutlardan bahsediyodu. O an olmasa bile illa bol bol bahsediyodur herhalde.

E ben de çok farklı bi şey yapmıyorum. Şu an kendini zeki sanan angut bi heriften ve angut olduğundan ne hikmetse emin olduğum müdüründen bahsedip dalga geçiyorum. Onların hayatlarını betimliyorum. Araba anahtarı falan diyorum, anladınız işte. İşin komiği, şu an bunu okuyan bazılarınızın dahafiften akılsız olduğundan son dereceeminim. Amaonlar hiç üstlerine alınmıycaklar. **"ayynen abi, ne angutlar okuyodur bunu"** diycekler. Yani herkes, hepimiz çok zeki ve akıllı bireyleriz. Hepimizin esprileri tespitleri bilmemneleriçok yerli yerinde. Fikirlerimiz çok değerli ama insanlar bunuanlayamıyo, çünküonlar salak.

Geçende internette gördüm, ekşi sözlük olabilir ya da twitter'da trend topik miydi bilemedim. Tam ne şekildeydi hatırlamıyorum da işte herkes diğer insanların niyetini anlamak için **"salağa yattığını"** söylemiş. Olum inanamadım, herkes **"ben salağa yatıyorum (ama salak değilim)"** diyo resmen.

İşte bu ***"Çok akıllı olduğun"*** yanılgısı gerçekten çok yorucu yaa. Üstten bakmaktan boynun gözlerin ağrıyo bi yerden sonra. Peki bunu söylerken bile akıllı olduğumu düşünmüyo muyum? Biraz düşünüyorum. Yani böyle yazmak kolay, ama biri gelip **"Abi sen salakmışsın, kendin söyledin" dese dayanamam, yine bi artisleşir, "Yuh yani, ironi yapıyodum ordaben, anlamıyosan o senin sorunun"** falan gibi gıcık şeyler söylerim. Bu sefer **"Anla dım abi ku sura bakma"** derse de yine kırarım direksiyonu, **"ya ironiydi ama tabii ki de salağım bende, herkes gibi"** derim. Yani kötü şeyi kendime sadece ve sadece beni söylemek istiyorum. Hah, problemi buldum. Tayyip gi bi lan, **"kötü söz söylenicekse onu da biz söyleriz, sen de kimsin!"** tarzı.

Geçen gün bi okurumuz **"çizdiklerinizibeğeniyorum derdim ama sıradan olmak istemiyorum, o yüzden söylemiyorum"** dedi. Valla söylesen beriyine s inirdim yav, ayrıca budediğin cümleyle hemyine sıradan oldun, hem de bi tatlılık yapıcaktın onu da yapamadın. Ama kötü niyethiç yok, o yüzden anlıyorum.

Ama işte bu **"Sıradan olma"** korkusu çok temel bi korku demek ki. Yani ben halametro fren yaptığındadiğer insanlarla beraber aynı yönesallanmıyım diye kasıyorum bazen kendimi akılsız gibi. İçinde bulunduğum araba gaza basınca başım arkaya gitmesin istiyorum. Neden? Çünkü diğer herkesin gidiyo, hiç mi ayrıcalığımız olmıycak? Düşüncedeki manyaklığa bak.

Şu ana kadar dünya üzerinde ka baca 100 milyardan fazlainsan yaşayıp öldü gitti. Hepsi kendi içinde **"başarılı" olmak istedi, ne biliyim, ha sta birine bakıp "benim başıma gelmez lan sanki bu"** dedi. Önünde durulamayan projeler üreten 'başarılı' insanlar hiç bi zaman eskimiycekler, hep vazgeçilmez olucaklar sandı. Hepsi derinde bi yerde, dünyanınilk ölümsüz insanı olacaklarına inandı.

O yüzden, bari önümüzdeki hafta doldurmuş olacağım dünyadaki 35. yılımdan sonra, biraz olsun küçüklüğümle, aklımın azlığıyla, basitliğimle, aynılığım sıradanlığımla barışmak vekabullenmeyi çok istiyorum. Metro fren yaptığındadoyasıya savrulmak,aklımdan geçen oysa eğer, utanıp sıkılmadan en klişe cümleleri dillendirmek, bundan huzursuz olmamakistiyorum. Ortalama bi insan olduğumu uzun süredir söyleyebilsem bile, huzurunuzda bunugerçekten idrak edip, sahiplenip kabul ediyorum. Ama siz söylemeyin, sadece ben söyliyim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde Özlem'imle Kadıköy'de Koray Candemir konserindeydik. Kendisi bebişimize hamile olduğu için arkada bir yer bulup oturmayı tercihetti. Ben de ara ara öne gidip bir iki şarkı dinleyip yanına geri döndüm hep konser boyunca. Önde de arkadaşlarımız var bu arada. Onlardan ayrı takılmak da ayıp ya biraz. Ayrıca konser dediğin önden dinlenir. Havasına ozman girilir. Lir. İr. Rir. Koray Candemir ve arkadaşları muhteşem. Bir ara Yavuz Çetin'in Yaşamak İstememAranızda'sını da çaldılar. Harika yorumladılar. Şarkı bitti, koşa koşa koştum Özlem'imin yanına. "Ne şarkı be" dedim, "**yaşamak istemem aranızda**". Özlem'im "**yaşanan neyse artık aramızda**" diye duydum ben o şarkıyı" dedi. Dedim "işte arkadan dinleyince demek ki" dedim. Sonra koşa koşa tekrar öne koştum. Konser boyunca iki kilometre koştum desem yeri. Çelczel bir akşamdı. Arkadaşlarımızla birlikte olmak, sevdiğimiz insanlarla, ne bileyim, güzel şeyler. Buarada "yaşanan neyse artık aramızda" da fenafikir değilmiş. Olur kiöyle şarkı.

æ Gece iki gi bi Taksim dönüşlerinde sarhoş değilsen takside bir mutlu olmuyor musun. Kendinden son derece emin bir şekilde komut vermiyor musun şoföre. "Resmen sarhoş değilim, bu adam beni kazıklamaya çalışmaz" demiyor musun içinden. O saatlerde Taksim dönüşlerinde sarhoş olmamak resmen cennette olmak gi bi bir şey. Öbür türlü sıkıntılar bitmez. Hor görülürsün, ötelenir, itelenir, Allah belanı versin istenirsin. Sin. İn. Nin.

æ Yıllar önce kendime ilk bisiklet formamı almaya karar verdiğimde dükkandaki şahıs, 'sen tipik bir large'sın" dedi bana, ve large birforma verdi. O günden sonra tipik bir large olduğuma inandım ve her şeyimi large aldım. Herr-şeyimi ama. Donlarıma kadar. Ben de diyorum niye sıkıyor. Neyse, tişörtlerim large, formalarım large, fut bol oynuyorum, şortlarım large, tozluklarım large, tekmeliklerim large. Herr-şeyim large. Çünkü **ben tipik bir large**'ım. Çünkü bana tipik bir large olduğum söylendi. Eğer tipik bir large olmasaydım tipik bir large olduğum söylenmezdi herhalde. Demek ki tipik bir large'mışım ki tipik birlarge olduğumhemen anlaşılmış. Belki 14 sene boyunca her şeyi large aldım.Ve large'a sevgi de besledim. Bir şeylarge'saonu sevdim, medium'dan hiç hazzetmedim, x large'dan hep nefret ettim. Hal buki ben x large'mışım ya a dostlar. Bunu yeni öğrendim. Bir gün sahnede beni çekmiş arkadaşlar. Görüntüleri izliyorum, ikide bir gö beğim açılıyor. Kolumu yukarı kaldırıyorum, hop gö büş. Ulan dedim bu tişört çok mukısa acaba bana. İbiş gi bi. Sonra bir arkadaşımın x largetişörtü vardı üzerinde. Çıkar şunu bir bakayım, birgiyeyim bakayım nasıl olacak dedim. Size şu kadarını söylemek istiyorum, tişörtü giyer giymez kendimi buldum. Resmen kay bolan yıllarıma acıdım. E ben x large'mışım ya lan dedim. O gün bana elinde kalan formayı satmak için tipik bir large olduğumu söyleyen o şerefsizin inşallah eniştesinin g.tüne dübel çakarlardedim. Ağladım. O günden sonra large ne varsa evde hepsindennefret ediyorum, hiçbirini giymiyorum, şimdi her şeyi x large alıyorum. Hayvan gi bi mutluyum. Resmen şans eseri kendimi buldum.

æ Bir ara da Seinfeld'in "**bana bir şey olmaz**" ını kendime hayat felsefesiedinmiştim. Dizidesöylüyordu, oldukça komikti, vegerçekten de Seinfeld'e hiçbir şey olmuyordu. Madem ki Seinfeld'e hiç bir şey olmuyordu, bana niye olsundu. Banada bir şey olmayacağına o kadar inanıyordum ki. Bir gün başım çok fena belaya girdi. Ne olduğunu söylemeyeceğim ama bildiğin hayatım kararmak üzereydi. Çok safça ama çok yanlış bir şey yapmıştım, ve hakkımda bir karar verilmek üzereydi. O anlarda bile "bana bir şey olmaz" diyordum. Aslında başıma gele bilecekleridüşündükçe o olaydan çok iyi yırttığımı düşünüyorum. Yinesıkıntılar olduama aslındadüşününce ödül gibiydi. Evet, düşününce yine bana bir şey olmamış gibiydi, ama hiç de bir şey olmadı da diyemeyiz. O felsefeden de vazgeçtim sonra. Bana niye bir şey olmasın. Bana her şey olur. Eğer gerizekalılık yaparsam her şey olur.

æ İnsanın melekeleri zamanla kayboluyor. Mesela çocukken ben bir topaç çevirirdim, aklınız çı kardı görseniz. Şov yapardım. Geçenlerde Konya'dan topaç aldı m, bir çevireyim dedim, çeviremedim. İpini tekrar sardım, tekrar denedim, yine çeviremedim. İstanbul'a dönünce denerim bol bol diye düşündüm, İstan bul'a döndüm. İşim gücüm topaççevirmekoldu. Bir türlü becerememedim. Butopaç mı bozuk acaba diye düşünmeye bile başladım. Çaresizlığim büyük hüzünlüydü. Olmadı. E eskiden oluyordu. İpini çöpe attım. Artık olmayan bir şeyi oldurmaya çalışmaktan vazgeçtim. Bir şeyleri ka bul ettim. İçimde bir boşluk oluştu. Dünya üzerinde topaç çevirememeği için hiçkimse bu kadar üzülemezdi. Ustelik bunun yenilmişlik duygusuyla da bir ilişkisi yok. Bu tamamen topaç çevirememekle ilgili bir şey. Burada konu tamamen topaç. Başka hiç bir şey değil. Belki çelik çomak da oynayamam artık. Off yaa.

æ Geçenlerde Moskova'ya gideceğim diye vize başvurusunda bulundum, her şey hazır, evrak tamam, yine de diyorum ki, "bir şey eksik ama ne" . Pasaportu evde unutmuşum ya lan. Piyii.

æ Neyse...

beralpayerdem@gmail.com • twitter.com/beralpayerdem

"ben alpay erdem"
28 Mayıs Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00 (biletler biletix)

Benim beynim her gün verimli bir şekilde on dakika kadar çalışıyor. Köşeye konu bulunacaksa o on dakika içinde bulunması lazım, hayata dair önemli bir karar alınacaksa o sırada alınması lazım, gelecek kuşaklara miras kalacak özlü bir söz söylenecekse o sırada söylemem lazım. Bazen anlamıyorum, kaçıyor verimli dakikalar, bazen başkalarıyla çok gereksiz bir şey konuşuyor oluyorum, gereksiz şeyler hakkında çok mantıklı, inanılmaz tutarlı fikirler sunuyorum. Karşımdaki insan ikna oluyor, etkileniyor, hak veriyor. Önce kendimi tebrik ediyorum, sonra anlıyorum ki beyinin verimli anları ziyan oldu, performanslı dakikalarımı birilerine metal müzik överken harcadım. Sonuçta ben kaybettim, ama metal müzik de çok bir şey kazanmadı. Kimse kendisine mantıklı bir şekilde açıklandığı için aniden metal müzik dinlemeye başlamaz. Öyle olsaydı yakın akraba, annemler, annemlerin yazlıktan arkadaşları, eş dost hep birlikte giderdik yazın metal müzik festivallerine. Gençken hiç işim yoktu, bütün vaktimi yakınlarıma metal müzik överek harcadım.

Annemin yazlık arkadaşları.

En azından akşamları, belli bir saate kadar bilgisayarın başında duruyorum, ekrana bakıyorum. Herhangi bir hareket olursa kaçırmayayım diye. Soran olursa çalışıyorum diyorum. Dışarıdan bakıldığında internetten eski cüneyt arkın filmlerini izleyen, ağzını kapatmakta zorlanan bitmiş, tükenmiş bir insan. Ama unutmayın, vahşi hayvanlar da avlarını izlerken, saldırmak için doğru anı beklerken gerizekalı gibi gözükür. Büyük kedileri düşünün. Ağızları açık bakıyorlar, hafiften götleri oynuyor. Gerizekalı gibi. Sonuçta gece geç vakitler olduğu için bebeğim dışında pek gören yok bu hallerimi. O da alıştı bir şekilde, çok bakmamaya çalışıyor, başka şeylerle ilgileniyor.

Uzun saatler boyunca oturdum, Cüneyt Arkın'ın bitik zamanlarından kalma hem komiser hem de ninja olduğu bir filmi izledim. İki işte birden çalışıyor, ikisinde de çok başarılı. Ne komiserliği boşluyor, ne ninjalık görevlerini aksatıyor, iki işi de layığıyla yapıyor, üstelik bir işten (ninjalıktan) öğrendiği şeyleri, diğer işine de taşıyor ve uygulamaya koyuyor. Günümüzde iyi bir CEO nasıl olmalı sorusunun gerçek cevabı. Cüneyt Arkın gibi olmalı. Kendime filmden nice dersler çıkarttıktan sonra yatmaya kararverdim. O özlemle beklenen on dakika gelmeyecekti, beynim bu akşam çalışmayacaktı. Her akşam olacak diye bir şey yok, belki kaçırdım, belki bir film daha izlesem ancak gelecek. Uğraşamam, gözlerim yanıyor. Kumaş pantolonla uçan tekme atan Cüneyt Arkın görüntüsü retinama yanarak işlendi. Bir süre fani gözlerimi dinlendirmem lazım.

Bebeğim zaten yatmış, iki saat önce kadar uyumuştu. Ses çıkartmamaya özen göstererek pijamalarımı giydim, yatağa kıvrıldım. Götümü yerleştirmeye, kendime yatakta rahat bir yer yapmaya uğraşırken gözlerini sevgiyle araladı ve "dişlerini fırçaladın mı sen?" diye sordu. Fırçalanmadı diye hatırlıyorum. Unutuldu. Bir an için kalkıp banyoya gitmek zor geldi, "fırçaladım" diyeyim diye düşündüm ama uyuyan bir insana yalan söylemek doğru gelmedi. Baygın yatan insanı dövmek gibi bir şey gibi geldi nedense. Gidiyorum josefin, yokluğumda hatıramla teselli bul. Veda busemi kutsal bir madalyon gibi daima üzerinde taşı. "Uykumu açma, zor uyuyorum zaten" diyerek yolcu etti beni.

Dişleri fırçalarken inanılmaz iyi ve hiçbir işime yaramayacak bir aydınlanma yaşadım. Beynimin çalıştığı o on dakikalık süre diş fırçalamaya denk geldi. Fırat Budacı diş macunu reklamında oynayacak en doğru diş hekimiydi. Yıllarca reklamcılık yaptım, keriz gibi tam bu işleri bıraktığım anda aklıma geldi bazı şeyler.

Dişlerini fırçaladın mı?

Oysa inanılmaz basit bir şey; çıkacak "ben hem başarılı bir mizahçıyım, hem de başarılı bir diş hekimiyim, içten ve sağlıklı bir gülümsemenin değerini benden iyi bilen kimse olamaz... Bu işler insanları elma ısırmaya zorlayıp, sonra bak dişin kanıyor diye korkutmayla yapılacak işler değil, biz diş hekimleri olarak insanları korkutmamalıyız. O yüzden içten ve sağlıklı gülümsemeler için önce dişlerinizi bu diş macunuyla fırçalayacaksınız, sonra benim yazılarımı okuyacaksınız." diyecek. Ardından, eskiden çirkin ve sarı dişli olan bir insanı dişlerini Fırat Budacı'nın önerdiği diş macunuyla fırçalarken, sonra da Fırat Budacı isimli dergiyi okurken ağzını aça aça, beyaz dişleriyle gülerken göstereceğiz. Bu kadar basit. Sektörde şimdiye kadar benzeri yapılmamış, muhteşem bir reklam olurdu. Senelerce gözümün önündeydi ama ikiyle ikiyi toplayamadım, dört rakamını bulduramadım. Bazı fırsatlar geri gelmemecesine kaçtı. Diş macunu reklamı yapabileceğim dönemde ziyaretine de gittim, yine gelmedi aklıma. İnanılmaz.

gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Anarşizme veda

Hangisi önceydi tam olarak kestiremiyorum: Ortaokul yıllarındaya punk dinlediğim için "Punklar anarşist olur," diyeanarşist olmaya mı karar verdim yoksa önce anarşist olup da "Anarşist adam punk dinler," diye düşünerek mipunk dinlemeye başladım bugün hâlâ tam olarak bilemiyorum. Ama netice itibariyle anarşizmle ilgilenmeye, bir satırını anlamadığım Gün Zileli, Tayfun Gönül gibi anarşistlerin kitaplarından arakladığım cümleleri teneffüslerde, derslerdepapağan gibi tekrar etmeye başlamıştım.*

Üstune bir de bir gazetebayiinde Ateş Hırsızı dergisinin ilk sayısını, kapaktaki yuvarlak içindeki Aişaretini görüp, anında alarak ve hemen akabinde derginin kapısına dayanarak az çokanarşistortamlara dagirincetam oldu, artıkadımı, saati, Arkeoloji Müzesi'ne nasıl gidebileceklerini falan sorduklarında "Ben anarşistim," demeye başladım. Tabiihangisi daha evvel cereyanetti bilmesem de ne yalan söyleyeyim hempunk olma durumundan çok daha fazla hoşlandım hem depunk olmayı anarşistliğin mütemmim cüzü olarak görmeye başladım. Misal o kadar dergileretoplantılara gidip gelmeme rağmen anarşist denildiğindeaklıma illede (üstelik anarşist bileolmadıkları hâlde) Sex Pistols geliyordu. Tabiibu gittiğim toplantılarda, hiçbiripunk olmayan koskoca kadınların, adamların arasında bacakkadarbir çocuk olarak *"Abi, bırakalım şimdişu ekoloji inisiyatifi muhabbetini de Deniz Kitabevi'ne Dead Kennedys kaseti doldurtuydum, koyayım da dinleyelim,"* diyemiyor, iki üçaya, hadi bilemedin biriki yılakadar dünyayı değiştireceğine inanmış bir ciddiyetle toplantılarda konuşulanlarıdinliyordum.

Yineböyle bir toplantıda daha küresel ısınmanın lafıbileorta yokken ekoloji veçevre konuları konuşuluyordu ve ben de pür dikkat dinliyordum. Fabrikalarla, otomobillerle falan dünyamızınasıl kirlettiğimizibirbir anlatanarkadaşları dinlerken bu toplantılarda ilkkez gördüğüm birabi birden itiraz etti. İtirazkonusu aslında hep beraberoturup, ekoloji ve çevrecilik konuşanların aynı zamanda fosur fosur sigara içiyor olmasının saçmalığıydı ama konu nereden dönüp dolaştıysailk kez gördüğüm abi birden *"Yahu şimdi böyle konuşuyorsunuz, çoğunuz gençsiniz, okulunuzu bitirip iş hayatına atılacaksınız, kiminiz zengin olup paraya para demeyecek,"* gibilerinden bir şey söyledi. Bir kaçkişi karşı çıktı ama adam nedense birden bire beni gösterek *"Bakın bu arkadaşımız zehir gibi bence, kesin çok zengin olacak,"* dedi.

Doğrusu gururum okşanmıştı ama yanımdaoturan abla *"Hayır!"* dedi, ve elini omzuma atarak *"Bu arkadaşımız hiçbir zaman zengin olmayacak!"* diyeitiraz etti. Doğrusubiraz bozulmuştum. Yani ne bileyim, ne o zamana kadar öylezengin olma hayâllerimolmuştu ne de ondan sonraolduama o an içinhiçbir zamanzengin olmayacağımın bu kadar kesin bir dille söylenmesinden incindim. Galibailk kez gördüğümprovokatif abide bunu fark ettive doğrudanbana yüklenmeye başladı.

"Niye olamasın yahu? Baksana zehir gibi çocuk, bu yaşta bu meselelerle ilgileniyor, siz de bu işleri bırakacaksınız ama iş işten geçmiş olacak. Bu çocuk en fazlo sizin yaşınıza geldiğinde bırakacak, giyecek takımlarını kariyerin kralını yapacak, günün birinde Bugatti marka arabasıyla gezecek."

Bu kadar övgüyü haketmediğimidüşünüyordum ki yanımdaki abladaha da sinirlenerek *"Hayır, sen bizim arkadaşımıza hakaret edemezsin!"* diye söze girip benimnasıl dazengin olmayacağımı, zatenistesem de olamayacağımı anlattı da durdu. Hayatımı parasızpulsuz ama onurlu bir mücadeleyle sürdüreceğimi ileri sürerek beni övüyordu. Ne yalansöyleyeyim o gün mahalle baskısıylaben de bırakın zengin olmayı, hiçbir zaman sabah dokuz akşam beş [illegible] bir işte bile çalışmayacağımı ileri sürsem de içimden **"Arkadaş yok mudur bunun bir orta yolu?"** diyedüşünmeden edemedim.

Ha anarşistlerhaklı çıktılar ama şimdi 15 yaşında çocuğun yüzüne desöylenecek şey değil bu diye düşünüyorum. İşte tam zamanlı anarşistliğimin sonu o toplantı oldu.

** Buraya bir mim koymalı: 90'ların ilk yıllarından bahsediyoruz ve evet, sadece teneffüslerde değil derslerde de anarşizm, sosyalizm, kapitalizm hakkında tartışır konuşurduk. Muhtemelen konuştuklarımızda herhangi bir yere sürülecek akıl yoktu ama önemli olan biz konuşurken bizi hiçbir şekilde yönlendirmeden dinleyip, uygarca tartışmamızı sağlamakla yetinen hocalarımızın varlığıydı. Evet o meş'um 90'larda, öğrencilerin böyle şeyler tartıştığı bir lise vardı. Ama bugün bize zıt fikirleri de dinlemeyi öğreten hocalarımıza "Ola ki hâlâ öğretmendirler, başlarına iş açılır," diye isimlerini vererek teşekkür bile edemiyorum. Sebep olanların da, sebep olanlara yıllarca yalakalık yapan müstekreh münevver müsveddelerinin de ellerine sağlık doğrusu.*

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Harab olupdur ol abad gördüğün gönlüm
Gamınla dopdoludur şad gördüğün gönlüm"
Hayali Bey

● **Bir Ali'yi anladınız da sanki, Bin'i buldunuz!...**

● Halkın sadece yarısı iktidar partisine oy verdi ama medyanın dörtte üçü sadece Kılıçdaroğlu'na muhalif!..

● **Düşük profil, facebook'ta bile barınamaz, nasıl olacak bu başbakanlık böyle?**

● Madem "Dünyada barış" diye bitiyo, o zaman baştaki "Yurtta barış" gerekli mi? Yurt dediğin, nihayet dünya genelinde...

● **Yıldırımlar yaratan bir ırkın ahvadıyız, Aktuna'dan Binali'ye...**

● Türkiye'nin üniter yapısını en yoğun eleştirenler, Türkiye'nin "üniter yapı" fikrini aldığı ülkeler...

Doyamadın "yeni sevişmiş" hissi vermeye parıldamalı aslak saçlı insan...

● **Ve "Stratejik Derinlik" ile "Rutin Kabalık" böyle tanıştı!..**

● Dünyada o kadar ülke varken, ola ola Suriye'nin "yurtdışı" olduk.

● **Dört tarafı parmaklıklarla çevrilmiş trafolar, "Voltaj Baba Türbesi" gibi be arkadaş!..**

● Seyrettiği belgeselde kakao yetiştiren köylüler varmış, arkadaş anlattı. Bütük işleri kakao; topluyolar, istifliyolar, yüklüyolar. Sonra birden takım elbiseli biri belirmiş, elinde çikolatayla. Tattırmış minik minik köylülere, çok şaşırmışlar, ilk kez çikolata görüp tadıyolarmış. Tüm zamanları kakaoyla geçen insanlar, çikolatayı ilk kez görmüşler. Yok senin adaletin çakal dünya! Sadece içlerinden bir şef gibi olan biri "Ben duymuştum bi kere, kakaodan böyle bişey yapıldığını" demiş...

● **Barış Manço "Arkadaşım eş, arkadaşım şek, arkadaşım eşşek" dedikten sonra, aynı sözleri tekrarlayan gevşek, yoğuşmuş koro, çok güzel cep telefonu sesi olur ha!**

● SARI GÜRZ! Evet, Sarı Gürz diye anılan adama denk geldim tarihte dolaşırken. Kadıymış, İstanbul'da. Nasıl özendiyse silahına, isim olmuş özüne. O dönemin Sarı Mercedes'i gibi. Fikrimin İnce Gürz'ü!..

● **Çalıştığım yerde birini köpek ısırmıştı. Kuduzdan tırsıyordu. "Kudurursam, birkaç kişiyi alırım yanıma!" dedi bana...**

● Paranın hayrı olsa Lidyalı'ya olurdu, e hani Lidyalı? Çarşam balı burda, Pireli orda, nerde Lidyalı? Hani Lidya'nın vergi rekortmen ustası?!

● **Buruşturulup pencere pervazına bırakılmış üçgen selpak, gıdısı çıkmış asabi aydedeye çok benzedi bir an...**

● Yok artık!! Bi kardeş anlattı, havaalanında x-ray'den geçsin diye kutuya bıraktığı telefonu çıkar çıkmaz çalınmış. Epey sonra kameradan görmüşler bi de araklayanı...

Adalet bıyık bıraktığ Türk

● **Ha yerdeki beyaz duta bakmışsın, ha yükseklerden kuzu görmüşsün...**

● Vay be, doya doya şaşırdım. Musiki, Musa'dan gelmekteymiş, onun söyleyişleri gibi ahenkli, hislendirici, coşturucu. Hz. Musa'dan gelmiş Musiki, e Firavun'dan gelecek değilidi ya...

● **Tembeli, haylazı o yaştayken de anlardım da, ÖDEVİNİ KAH YAPAN, KAH YAPMAYAN öğrenciyi halen daha anlayamam...**

● İnceltme İşretleri... Adı üstünde... Dilimizden de çıkmaz, ruhumuzdan da...

● **Düello: Fırfırlı kan davası...**

● Yeni giysiden hoşlanmayan! Gri eşofman al. Eski

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ÖZER AYDOĞAN

...idir yeni midir asla anlaşılmaz o.

◗ **Heidi filmini seyrettik sinemada. Müthiş bir küçük oyuncu kız canlandırmış Heidi'yi, çok sevdim, arika olmuş. Zaten bütün kast, tümden başarılı. izgi filmden farkı, Alf Dede biraz daha harabat hli, Münir'e çalan Hulusi olmuş, bir de mürebbiye layan Rottenmeier, aksi ama gudubet ve yaşlı değil, ''kariyer'' peşinde güzel kadın edilmiş. Bir inceden Clara'nın babasına aşık. Dağlar, bildiğin kartpostal. Dönemin Frankfurt'unu kısaca ama pek güzel yapmışlar. Şahsi detayım, Alf Dede'nin çoban Peter'e ''Keçi Generali'' demesi. Hatta ikinci defasında sadece ''General'' demesi...**

bıraktığı ince kalkınmanın kirli sakal: Yeni 'nin süsleri...

◗ Erkekler kibriti, çöpü hep yukardan aşağıya tutarak akarken, kadınlar hep tam tersi yakarmış. Bu hep öyleymiş. Hangi parametreye dermansa?!

◗ **Biri Yılmaz Gruda'ya Can Yücel şiirlerini illa ki kutup kaydetmeli!..**

◗ Ölmeden cehennemi yaşamak: Çok yakın mesafeden, bi ıe sabit de durmayıp çevrende döne döne "Döl istiyorum, löl! Dööl!" diyen kara yaşmaklı Aliye Rona.

◗ **Bu haftaki vinyet, heykeltraş Cenk Bayer'in bir apıtının fotoğrafı. Teşekkür ederim Cenk'e...**

◗ 29 Mayıs Pazar günü 19:00'da, Şirin Soysal, Adem ülşen ve ben, İzmir Mizah Festivali'nin kapanışında, arihi Havagazı Fabrikası bahçesinde sahne alıyoruz!... zmir'lilere duyurulur...

ozeraydogan.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Kendimi durdurdacak değilim"
Fırat Budacı

NEREDESİN?

Bütün gece süren kavgaları barışmayla sonuçlanmayınca birbirlerine küs yattılar. Yatak hiç bu kadar boş olmamıştı. Aralarında ikikişinindaha sığabileceği bir alanvardı.Kendi odasında korktuğu için aralarına yatmakisteyenbir çocukları olsa,budev boşluktan yine korkardı. Neyse ki çocuklarıyoktu. Zaten pek öyle seks hayatları dayoktu.Nereye gitmişti seks? Adam bir şeyler hatırlıyor, nadiren hatırladıklarını taklit etmeye çalışıyor, ama ortaya ilişkiyetazelik verecek bir sevişmeden çok sevimsiz bir güreşme çıkıyordu.Çift uyuduktan kısa birsüre sonra,sanki rüyalarında da kavga ediyorlarmış gibi aralarındaki boşlukiyicebüyüdü.Kadın yatağın sınırında kalmayı başarırken,adam,sabaha karşı saatiüç civarındayataktandüştü.Çıkan sesin etkisiyle uykusu hafifleyen kadın yatağın güvenli alanına geçiş yaptı. Düşmenin şiddetiyle uyanan zavallı adam ise evliliğine bir süre parkenin üzerindedevam etti. Nedense hemen kalkıpyatağageçmedi.Yattığı yerden tavana bakarak, bu böyle gitmez, diye düşündü. Sekssiz evlilik olmaz. Olursa işte böyle kavgaların sonugelmez. Bu işebir son vermek lazım. Şu an olmaz ama yarın mutlaka...

Ertesi gece

Karısı arkasını döndüğünde defalarcayaşadığı geç kalmışlıkhissine kapıldı. Dönüp karısına baktı. Koridordan gelen ters ışıkta omuzlarıgüzel görünüyordu.Yanaşıp omuz başından öpmeye başlamak,sonrasında duruma göre kola doğru ya da daha iyisi boyun tarafına ilerlemek, güzel bir tepki gelirse de yanağa ve oradandudakkenarınakadar ulaşmak iyibirbaşlangıç gibi duruyordu.Önemliolanbaşlayabilmekti, sonrası kendi devinimi içindehoş bir hararete ulaşacak ve finalde, başka sebeplerdenmiş gibi durangerginlik(en azından bir süreliğine) son bulacaktı. Bir türlü hareket edemedi.Olaylarkendiliğinden başlamadığında ve iistelik uzunbir aradan sonraaniden hamleyapmak birazyapay olurmuşhissinekapıldı. Dönüp tavana baktı. Noldulan bana, öpü öpüver işte, sonrası gelir nasıl olsa,diye düşündü, amaherhangibir harekettede bulunamadı. Evlenmeden önce libidosu gayet iyiydi oysa. Bekarlık günlerinde seks için gösterdiği çaba,geneldeyalnız döndüğü evde kendi içine kapanmayla sonlansa da,ne kadar gayretli olduğuna arkadaşları defalarca şahitolmuştu. Mekânlarda yaşanan ufak kesişmeleri, sonu dev sevişmelere bağlanacak birgeceye döndürme çabası ve bu konudaki cesaretiyle arkadaşları arasında ünlüydü. Uzatmayalım. Sonra evlendi. Eşigerçektengüzelbir kadındı.Üstelik evlenirken ona aşıktı. Dahasonra olanları çok hatırlamıyor. Çift buluşmaları, pazargezmeleri, New Balance, mangal ateşi,Yandex, ETS, İkea seferleri, 120 ay taksitle Dumankaya'dan 2+1 fırsatı, ING mortgage, yeniden İkea seferleri, "fakat en rahatı Skechers", biraz daha mangal,"kanatları en son atalım", indirimler,AVM,Foursquare,"doydunuz mu, bu kanatlarnolcak,yazık", Instagram falan derken libido ortadan kayboldu. Nerde libido? Libido yok! Karısı uyuduğunu belli eden sesler çıkarınca, neyse,diyedüşündü. Ama yarın kesin..

İkinci gece

Evdeki durumuna bakarak bu adamın sekse düşkün olmadığınıiddia edemeyiz. Çoğu erkekgibi,gün içinde olur olmaz zaman ve mekânlarda seks düşünen bir erkeklekarşı karşıyayız aslında.Sorun,bu libidonun ev sınırlarında etkisini yitirmesiydi. Karısını sevmiyor yada beğenmiyor falandeğildi,ama bir şeyler oluyordu akşamları; yorgunluğa,uşenmeye, alışkanlığa benzerarnaadlandırılmasıimkansızdeğişik şeyler.Adeta libidosunu kapıda bırakıpgiriyordu evden içeri.Sabahları evden çıkarken gece boyunca kapıda bekleyen libidosunu alıp yeniden dış dünyaya çıkıyordu.("Dış dünya" falan derken yanlışanlaşılmasın;adamevliliği boyunca karısınıhiç aldatmamıştı.Aslında buadam için içeriğinde fiziksel eylem barındıran"libido" kelimesi yerine,"sözde libido" ya da "sözel libido" tarifini kullanmamız dahadoğru olur.)Sözde libidosunu, sosyal yapıyı rahatsız etmeden,ufakufak sağasola dağıtıp (her erkek gibibazı kadınlara bakmalar,bazı kalçaları irdelemeler,arkadaşlarıyla bu kalçaları uzun uzun tartışmalar vs.) akşama doğru tekrar toparlayarak eve dönüyordu. Dış dünyada hatırı sayılır bir performans sergileyen sözde libidosu eve girmek istemiyor, girmesi için zorlandığında da,"Ben senikapıda beklerim!" diye inat ediyordu.Amabu gece kesin kararlıydı. Hatta mecburdu. Karısı,geçmişte defalarca yaptığı ataklara cılız cevaplar aldığındanartıkonunla uğraşmayı bırakmış, hamleyi ondan bekleyerek bir çeşit tavır sergilemeye başlamıştı.Buevin seksini kurtarma misyonu ondaydı artık.Daha fazlaoyalanırsaişlerdahada zorlaşacaktı.Sözde libidosunu kapıda bırakıpgerçek libidoyu birzırhgibi kuşanarak saldırıya geçmek ve bu evi bir zafer alanına çevirmek onun için adeta tarihsel bir misyondu.Aslında planı yatak odasına geçmeden,gecenin daha başında manevra yapmaktı,ama "Poyraz Karayel","CandyCrush"gibi geciktirici sebeplerden yatakodasını beklemekdurumundakaldı. Karısı banyodan dönüpyatağa uzanır uzanmaz derhal harekete geçecekti. Karısıbanyodançıkmaktagecikince motivasyonunu birazkaybedip,"Lan acaba yarına mı bıraksam?" diyedüşündüysede, hemen akabindekendini tokatlayarak yeniden pozisyon aldı. Karısı, nihayet kapıda göründüğünde, banyo kapısının açılma sesiyle birlikte takındığı sinsi sırıtışdonup kaldı. Birsorun vardı. Kadın, yatakodasındaniçeri karnını tutarak ve acı çeken bir yüz ifadesiyle girmişti.Adam,"Noldu aşkım?"diye sorarakyatakta doğruldu."Regloldum, karnımçok fena ağrıyor," cevabınıaldığında, büyük bir hayal kırıklığına uğramışgibi,"A-aa, hadiya!"diye (adeta) haykırdı. Büyük bir fırsatkaçmışgibi davranmakta çokustaydı,ama bu üzgün suratın altında neşelenen çok eski bir sorun vardı. Libidolu Erkeklerde Regl Sevinci!" Yüzü hayal kırıklığıyla dolup taşarken utanmasa kalkıp oynayacaktı. Sevgilisine ağrı kesici getirmek üzere koridorda ilerlerken içindebir keredaha,hem de geçerli bir sebeple ertelemiş olmanın sevinci vardı:"Oh be en az dört gün kafa rahat."

Evden Çıkmayan...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Dertsiz idimdert ehlindendertaldım,
Aşkın ocağından köz baka baka"

Summoni

Uçağın, tekerleklerinin yerle bağlantısını kestiği an. O tılsımlı an. Yumurtabiçimli pencerede hızlaaşağı doğru(küçüleküçüle) düşüyorlar–*evler, plazalar, hastahaneler, pastahaneler, okullar mokullar, bankalar, bankamatikler, gsm bayileri, ceptel aksesuar dükkanları, saatçiler, simit sarayları, et dönerciler, tavuk dönerciler*– Gün batıyor. Aşağıda kaldı hepsi.

Hepimizde bir tuhaf huzur, bir mayışma hali. (hafifleme/uçuculuk) Mütemadiyen herşeyi soran o çocuk bile susmuş, dalgın dalgın bulutlara bakıyor. Azönce, henüz havalanmadan; "Eskiden, uçaklar dahahızlıgiderdi baba," demişti babasına, (yerde hızlagidişini diyor) Dönüp bakmıştım. Üç yaşlarında mı ne. O civar. Eskiden? *"Eskidendi, çok eskiden"*

"Eskiden eskiden" dediği, ya geçen senedir, ya--belki de altıay öncesi falan--

Ne güzel. Bütün "mazi"si o kadar. Hepitopu o. Tertemiz Ferah ferah, püfür püfür--Yeni alınmış henüz bomboş pırıl pırıl bir defter. (kıvır kıvır sayfa uçlarıyla, kaykılmış/sökülmüş cildiyle, --aralarından kim olduklarını hatırlayamayacağı eskikartvizler, çokçok eski faturalardüşecek karıştırırken, birçöp ev gibi tıklımtıkış --bilmiyor şimdilik. Bilmesin--)

"BİRDEN?"

Öle dalmış düşünürken, ekranlar iniyor. (birden mi? Yokdeğil henüz, yavaş yavaş)Dikiliyor, daha doğrusu aşağıya doğru, tavanda,(tavan mı denir oraya?)yatay vaziyette durdukları o oyuklardan. Yan gözle, sessiz ekranda bir kıpırtılar bir kıpırtılar. Bir kedidiğerbir kediyle, "çak" hareketi gibisinden bişey yapıyorlar patileriyle. Bir o patileriyle, bir diğer patileriyle, karşılıklı.--birdahabir daha--

Birden!(işte şimdi, birden) Aklım kamaşıyor. Uyuşuyor. Nooluyoruz ya? Uyanıyorum duruma. (ansızın) Aa! Hava alanına gelirken metroda da, yine böyle sessiz ekranlarda, yine böyle, başka başka kediler vardı. (kötü bir bilimkurgu; ürpetici yakın gelecek; heryerde, bütün ekranlarda, devekranlardasessiz kediler oynaşıyor,--sadece kediler--)

Zatenevde, telefonlarda, heryerde sürekli "kedivideo"ları

Bir saatlik uçak yolculuğunu dahi "kedi videosu" seyretmeden yapamayacak raddede gergin/mutsuz/huzursuz olduğumuz mu var sayılıyor?

Onları seyretmeden giderseksıkıntıdan mı ölürüzyolda, bir "sinir krizinineşiğinde miyiz? Doğru mu bu? Bu derecekedilere muhtaç bir hale mi geldik? (sen de yazıyorsun ya durmadan kedi--tamam işte, ben de onu diyorum)

Dahasonra peki?

Bu da kesmezse. Antidepresan haplar mı dağıtılacak, metrolarda, uçaklarda?

Bütün toplum bir tür; "Kedili Kadın" olmayadoğru?

Ben korktum.

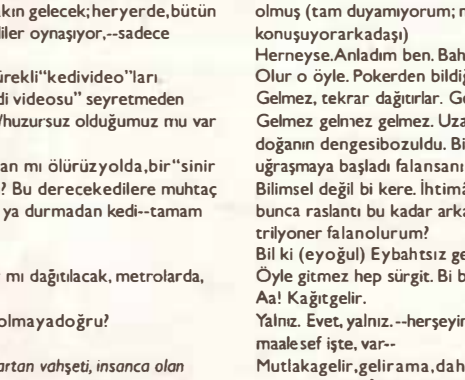
(hergeçengün biraz daha, biraz daha artan vahşeti, insanca olan herşeyi çöze çöze yokede ede, yıka yıka işleyişi sistem'in–'kapitalist sistem'in– hayatta kalmamücadelesinin ocmasızlığı)

Kedileri unutalım *(bir an için ama, fazlasını yapamayız, o birazzor)*

Başka bir mevzuya geçiyorum.

METRO (uçaköncesi)

Tıkır tıkır gidiyoruz zifiri karanlık koridorlarda. Delikanlıların, gençkızların neredeyse tamamına yakını müzikdinliyor. (kulaklıkla) Açık bir kulak bulup, "bi saniye şöyle geçebilir miyim?" diye seslenemiyorsunuz. Geçmeniz gerekiyorsa eğer. İmkânsızduyması.

Omuzlarına da nasıl dokunayım şimdi? (bir gençkızsa hele hele) Bakışlarına da denk gelmeniz mümkün değil. (Ki işaret edesiniz) Eline, elindeki ekrana bakıyor. (ceptel) Ekranla gözleriarasına girebilmeniz için yere çömelip yukarı doğru bakmanızgerek.

Ne oluyor peki orada?

Tecrit için yapıyorlar herhalde. Bizleriduymakistemiyorlar. "Aramızda olmak" istemiyorlar. Hani, sanki istemediğin konuşmaları yapan birine kulaklarını ellerinle kapatıp; "Laylaylay loom, seniduymuyoruum, seni duymuyorum! Laylaylaylay" diye bağırmak gibi biraz. Bu müzik dinlemek değil. "Müzik" o işe yaramaz. Bu bir tecrit, bir tür "inziva", bir tür "kopuş/yabancılaşma" Misafir gelince arka odalara kapanan çocuk gibi. Naaptıkacaba onlara? Düşünmemizgerek.

Azbirzaman sonra, eğilip yereçömelsekde gelemeyeceğiz gözgöze, onlarla. (çok büyük ihtimâlle) Sarsal gerçeklik gözlükleri olacakgözlerindekarakara. *(gözleri tamamenkapalı)* Henüzgüzel günlerimiz belki bunlar. "İnsanoğlu bir 'bakış'tan ibarettir" demişti Mevlânâ Celâleddin Rûmî, Mesnevî'sinde, "...geri kalanı, ettir, kandır, deridir..."

Olmadı mı o "bakış" fena işte o.

POKERDEN BİLDİĞİM

Kahve içiyorum. (Tophane çay bahçesi/Antalya) Arkamdaki masadan konuşmalar. *(istemeden kulak misafiri.–istemeden?–tamam, peki, çok isteyerek)* Konuşan; Köy düğününe gitmiş bu. Köylerine. (Korkuteli'de oluyor anlattığı olay) "Koca kazanda tek bir taş varmış, bi tek" (pilav kazanını diyor yani) "o da banageldiayıoğlu" diyor, "var mı böyle kısmet? Var de varsa! Sana oldumu hiç?" –*saydıyorda kısmetine ardından, sinkaf'lıyazmiyim şimdi onu*– Dişinin ucu da mı kırılmış ne bişey olmuş, onu gösteriyor. (ben görmüyorum) "Hiç belli olmuyor ki olum" diyor arkadaşı. (dayısının oğlu mu bir lakap mı)–*aslında bir tür piyango kazanmış hakkatten, milyonlarca pirincin içindekitek taş'ıbulmak*– Ama, meğer bir tekbu olaydeğilmiş ki mesele. "Nasip kısmet, oldu bi kere naapalım deyip" geçermiş öyle olsa. Ama durum bambaşkaymış. Hep kısmetsizmiş bu. "Neyi tutsa elinde kalıyor" Tam sınavı kazanmış ama bilmemne olmuş (tam duyamıyorum; ne sınavı, ne olmuş? garsonla da konuşuyorarkadaşı)

Herneyse. Anladım ben. Bahtsız genç adam dinle:

Olur o öyle. Pokerden bildiğim; Dağıtılır kağıtlar. Sanagelmez. Gelmez, tekrar dağıtırlar. Gelmez, bi daha gelmez, bi daha gelmez. Gelmez gelmez gelmez. Uzar gider bu. Korkarsın. Kesin bişey oldu, doğanın dengesibozuldu. Birgizemli güçişi gücü bıraktısınle uğraşmaya başladı falansanırsın. Bu kadartalihsizlik olamazki? Bilimsel değil bi kere. İhtimâlhesaplarına aykırı. Mantıksız! Madem bunca raslantı bu kadar arka arkaya olabiliyor, var bu, tersten olsa trilyoner falanolurum?

Bil ki (eyoğul) Eybahtsız genç adam

Öyle gitmez hep sürgit. Bi bakarsın, meğer tersi de varmış bunun Aa! Kağıtgelir.

Yalnız. Evet, yalnız.--herşeyin bir gıllıgışlı noktası, bir "yalnız"ı var, maalesef işte, var--

Mutlakagelir, gelirama, dahaönceo, uzun zamanlarboyu gelmeyişinin travması, mutsuzluğu, umutsuzluğu, çöküntüsü senindengeni bozduğu için fevri davranırsın geldiğinde, doğru değerlendiremez kaçırırsın fırsatı.–*ya birden çok arttırırsın herkes kaçar, girmez oyuna, ya anlamasınlar diye gereğinden az arttırırsın, hebaolur, kağıdın, bişeygeçmez eline*–

Aşk meşk işlerinde de böyledir bu.

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum

"Eskidendi, çok eskiden." Murathan Mungan

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

GÜL İLE BÜLBÜL ve EMEKLİ ÖĞRETMEN.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

NİSAN HAKAN

MEDUSA'NIN KOCASI

GÖRÜNCEK ADAM MACERA NO:1

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Güneş
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Sinç Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Ulaş Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şenol Sayginer
Muhasebe: Nüvit Tütüncü
Reklâm Şefleri: Sevgül Yıldız, Dila Simonsen Sinem Tanrıkulu

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Harrison Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307-XXXX
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numaramız:
TR 0006 7010 0000 0081 3459 67

Basım Tarihi | 26 Mayıs 2016 | Sayı: 456

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HORTLAK

SAYI 5

GAZETE BAYİLERİNDE, MARKETLERDE
Hatta Bir takım kitapçılarda

KİTAPÇILARDA!
ve
tykusuzdukkan.com.tr'de

Furkanözçoban

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

2 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2016/23 No: 457
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

RTE: "Nüfus planlamasıymış, doğum kontrolüymüş, hiç bir müslüman aile böyle bir anlayış içinde olamaz."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UYUYUN LAN

Sevgili Uykusuz okurlarım; Haftanın gündemine bi otobüs firmamız oturdu... Söz konusu firmanın otobüsünde paralel yapının ajanları koyduklari 31 eylemiyle ikram servisini ve uyuyan yolcuları hedef aldı... Koltuk, yanak gibi bi-lumum hedefin vurulduğu sırada, ayrıntılar ilginç... 31 sabiî eylemcinin kullanmadığı diğer elinde tuttuğu boş bardak dikkat çekti... Kredini 'sadi-küldün diyerek sunuran 31 eylemcinin dökülüdüğünü iddia ettiği sır, olay yerinde bulunamadı... Bu da, bardakta suyun hiç olmadığı ve boş bardağın atmik sırasında fiziksel vücut sıvılarının ortak bir potada toplanmasını için kullanıldığını ortaya çıkardı. Lakin zevkin tiftenisi ve kasılmalar. sonucu, kağıt bardak hedefi ıskalanmış ve günden tarihimize "Islak fetocu öpücüğün" olarak geçecek olan bu elim olay gerçekleşmiş...

Hoca "ocağınıza ateş düşsün" diye beddua ediyodu. Yani bu yapının teori ve pratik ilişkisi enteresan... İyi uyuyan yolcuların kafasına sıçıyolar...

Amerikalı savcının dava dosyası genişledikçe genişliyor ve sanki yutup'dan çıkıyorlan herif. Tapeler orta ya... Yutup'un dosya sırasıyla gidiyolar... Yani jüriyi de interneti sözlük yazarlarına gezerlerse dava zor girer... İnteraet çağı ne acaip lan... Bizler balık hafızalı olduk en sonunda ama toplumsal hafıza internette ilk günkü gibi capcanlı duruyo... Artık toplumlar öfkelerini, intikam duygularını eksiksiz bir şekilde sonraki kuşaklara iletebiliyor... Hatta hiç yaşıp olmadığımız intikam duygularının sahibi yapabiliyor sizi bu dijital sadizm. Uzun lafın kısası, lanet olsun bulut teknolojisine... Yiğit bulut...

Gezi olaylarının yıl dönümü... Ağaç kesiyoruz diye dünya kamuoyunu ayağa kaldıran çapulcular, elektiğiniz 3 milyar ağacı görmezden geliyor... 3 milyar ağaç elektik ve sanayi ithal ediyoruz. Halbuki ağaç ağaç diye yutturmasaydınız, 3 milyar ot ekseydik, güneş ametikadan gelen ineklerin boğazından düşün bi şey geçicekti... Olmadı... Bu inekler ağ... Dil bilmezler, gırtlaklık zaten vurmuş... Sütten kesildi hayvanlar...

İstanbul'un fethini kutladık. O da güzel ama, Viyana'nın fethini kutlamak varda şimdi... Olmamış.

Vatandaşa Sorduk: Gezi Olayları

Kuksiti Bolageyek (23): Leşende beton karan gençler gördüm... "Gençler kolay gelsin, napıyorsunuz gece gece betonlara" diye sordum. "Barikat" dediler. "Bi leşen beton barikat tutar mı?" diye şaşırıp sorunca "Ya tutarsa" dediler. Fikra mı lan bu... Bi leşen betondan fırlatılır yapmaman lazım!

Tarımbakanlığı Çiftçilikçi (30): İnsanlar akın akın gürüyordu. Herkesin elinde cep telefonları. "O sokağa gitmeyin, şu sokaktan gidin" diye birbirlerine talimat veriyordu. 4,5 G'nin olmadığı yıllar. Biber gazıyla ıslanan gözler, herkesi adeta kör-sağır'a çevirmiş, deli bir arabesk sahne dönüşüyordu.

Mersin İdmanyurdu (28): Düdüklü tencerenin düdüğü gibi ötttü İstanbul, ötttü Ankara, ötttü İzmir ve diğerleri... Sonra ocağın altını yarım indirdiler. Sebze ve et parçaları ne kadar dirense bilir aşçısına... neyi değiştirebilir...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UYKUSUZ

GEZİ 3 YAŞINDA!

Misvak dergisi, Gezi Direnişi'nin 3. yılında Berkin Elvan'ı hedef alan bir karikatür yayınladı.

Muharrem İnce, Tayyip Erdoğan'ı fetih kutlamaları üzerinden eleştirdi: "Senin oğlanlar da gemileri iyi yürütüyor."

Yargıtay, Danıştay ve Sayıştay başkanları, Tayyip Erdoğan'ın Rize ziyaretine katılıp çay topladı, ardından düzenlenen bir toplantıda Erdoğan'ı alkışladı.

Ramazan...

Türkiye refah sıralamasında 78. ülke

Rıza Sarraf'ın soruşturmasını yürüten savcı Bharara'nın elinde rüşvet alışverişiyle ilgili tapeler olduğu iddia ediliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Normal şartlar altında hukuk devletlerinde insanlarişlediklerisuçlar için bağımsız mahkemelerde yargılanır ve mahkemelerce cezalandırılırlar.Artık hukuk devleti olmavasfını yitiren diktatörlüklerdeyse onlarca insan suçlu ya da suçsuz, yargılanmalarına bile gerek görülmeden cezalandırılırve diktatörler de genellikle bu cezalandırmaları cesaretlendirir. Neyse ki **Yeni Türkiye'de** dünyanın dört bir tarafından gıpta ile izlenen **ileri demokrasisi** ve yüce adaleti sayesinde böyle kepazelikyaşanmaz.

Normal şartlar altında henüz on gün önce güvenlik gerekçesiyle, belirli bir terör örgütü saldırabilir korkusuyla bir resmi bayramın kutlanmasını engelleyen bir hükumetin, aradan on gün geçtikten sonra hiçbir güvenliksorunu olmadığını söyleyerek ve milyonlarca dolar harcayarak şenlik düzenlediği görülmüş şey değildir.Boyle bir şey, o hükümetin söz konusu terör örgutunün ne zaman saldırıp ne zaman saldırmayacağını çok iyi bildiğinden başka hiçbir anlama gelmez.Neyse ki **Yeni Türkiye'de** böylekorkunçdurumlar yaşanmaz.

Normal şartlar altında demokratik bir hukuk devletinin lideri, vatandaşlarının bir kısmını başka bir dine mensupolmakla ya da hiçbir dine mensup olmamakla suçlayamaz. Teokratik din devletlerinde dahi, devleti yönetenler en azından başka dinden olanlarakendi dinleri çerçevesinde tolerans gösterir.Ama yarattığı faşizmi daha da köpürtmek isteyen diktatörler,etrafına topladığı kitlelere başka bir dine mensup olmayı ya da hiçbir dine mensup olmamayıadeta cezalandırılması gereken bir suçmuş gibi göstererek, kendi dini, ırkı, soyu dışındaki vatandaşlarına hakaret edebilir.Neyse ki **Yeni Türkiye,** hâlâ bir cumhuriyettir ve cumhuriyet, en çok da kimsesizlerin cumhuriyeti olduğu için, başka bir dine inananların, zerdüştlerin ve hatta hiçbir dine inanmayanların da cumhuriyetidir.

ÖRNEK ÖRDEK YAVRUSU

Çizen: Yiğit

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://ranley.org

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Sanatçılar Futbol Takımı Art-İst olarak Moskova'ya turnuvaya gitme durumumuz var. Hatta bizimkiler önden gitti bile. İki gün önce. Benim hem Samsun'da hem de dün BKM Mutfak Sahne'de oyunum olduğuiçin biletimi yarınaaldırdıidiydim. İdiydimya, **idiydim**. On gün sürecek bir turnuva bu. Delilergibi gitmek istiyorum. Fakat Özlem'im bebişimize hamile olduğu için gitmesem daha iyi olur diye düşünüyor. Hattaben uyurken kulağıma "Rusya'ya gitme" diye fısıldıyorsessiz sessiz sinsi gibi. Hep bir subliminal mesaj verme durumları. Hep ama. Sabah uyanıyorum, içimde bir Rusya'ya gitmek istememe durumu. Sebepsiz. Öğleye doğru "gitsem mi acaba" diye düşünmeye başlıyorum. Akşam "gidiyorum tabi olm, niye gitmiycekmişim" diyorum. "Halla halla ya" diyorum, "yemin ediyorum" diyorum. Diyorum da diyorum. Bir gece Özlem'imi kulağıma "Rusya'ya gitme" diye fısıldarkenyakaladım. O kadar korkunçtu ki. Gece gece, karanlıkta. Sokak lambasının perdelerden süzülenışığının ürkünçlüğü vardıÖzlem'imin yüzünde. Hamileliğin çok yakıştığı Özlem'imi o halde görünce titredim. Dedim "bebişim sen n'apıyosun acaba?". "Ha, hiçbi şey" dedi, döndü arkasını, uyuyazargibiyaptı. Uyuyazargibi yaptı ama benim de kafamdaki taşlar yerineoturdu. Zalımoy derdooturdu. Sizeşu kadarını söylemek istiyorum dostlarım, hamilelik çok zor. Hamile kaldığım gündenberi, çünkü sanılıyor ki sadece kadınhamile kalıyor, hayır efendim aynışekildeerkekde hamile kalıyor, kadınhamile kalır kalmaz erkek de hamile kalıyor, ne diyordum, hamile kaldığım günden berineler çekiyorum bilemezsiniz. Bir kere ilk aylarbir midem bulandı, dedim ben hastayım zahir. Sonradan öğrendim ki hamileymişim ben. Peki ya hormonlarım. Ah o söz geçiremediğim hormonlarım. Her bir şeye ağlama kapasitem var şu anda. Neyse, ne diyordum, Rusya. Rusya'ya deli gibi gitmek istiyorum. Takımın bana ihtiyacıvar. Futbol bir de dünyanın en güzelşeyi. Dünyanın en güzel şeyini dünyanın en güzel insanlarıyla oynamak ise paha biçilemez. Mez. Ez. Zez. Zaten üç gün geçgidiyorum, kaldı yedi gün, üç gün de erkendönerim, on gün değil de dört günkalırım Rusya'da, ben yine alacağım lezzeti alırım herhalde, ne bileyim, içimde kalmaz diye düşünüyorum herhalde. Çok zor durumdayım dostlarım, plan yapa yapa, hesap yapa yapa kafam acıyor artık. Allah'ım sen benim yardımcım ol. Bana bir ışıktut, bana bir yol göster. Sen büyüksün yarabbim. Resmen "**rabbıma sığınıyorum**". Rum. Um. Mum.

æ Zamanı gelince ayak tırnaklarını kesen bir insanım ben de. Her insangibi. Bazenbakıyorum kesilmiş ayaktırnaklarıma, baş parmak ayak tırnağım resmen bir aile babası gibi. Diyeceğim bu kadar. Bir şey diyecekmişim gibi geldi ama yok demeyecekmişim, bu kadarmış olayım.

æ Hepimizin kafasında bir **hakim bey** var. Bu adam öyle bir adam ki, bazenan oluyor, derdimizi bu adamaharlı harlı anlatırken buluyoruz kendimizi. Diyoruz ki mesela, "hakim bey" diyoruz, "bu Hasan olacaklavukresmen bana böyle böyle yaptı" diyoruz. İstiyoruz ki kafamızdaki bu hakim bey, Hasan'ın cezasını oracıkta kesiversin, Hasan mapislerde çürüsün. Bunu istiyoruz. Kafamızdaki hakim beyhep bizdenyana. Bazen de Hasan'labizi barıştırmaya çalışıyor yalnız. "Bir daha düşünün" diyor, "siz kankasınız" diyor. "Yarın bir gün" diyor "misal" diyor, "Hasan'ın başına bir şey gelse, sen" diyor "Alpay" diyor, "ilk sen koşmayacak mısın Hasan'ın yardımına" diyor. "Ben biliyorum, koşacaksın" diyor. "Eski dost düşman olmaz" diyor. "Aynı şekilde Hasan" diyor, Hasan'a soruyor, "yarın bir gün" diyor, "Alpay'ın" diyor "misal" diyor, "eniştesinin g.tüne dübel çaksalar" diyor, "ilk sen koşmayacak mısın elindedübel çıkarma pensesiyleolaymahalline" diyor. Hasan "koşmayacağım tabii, ne koşacağım, beter olsun" dese de, hakim bey, "ya bırakAllah aşkına, ben seni biliyorum" diyor, "sen kime tiri viri yapıyorsun" diyor. SonraHasan'la ben bir gözgöze geliyoruz, sonrasarsılarak ağlamaya başlıyoruz, ve gözyaşlarımız sel olup akarken birbirimize şiddetlisarılıp, "**DOSTUM BENİM, DOSTUMSUN SEN**" diye haykırıyoruz düşmana doğru, düşmana sağlam bir tokat vururcasına. Aramızı açmaya çalışanların babalarının düşmanları s.kilsin inşallah. Ne diyordum, hakim bey. Böyle bir hakim bey var kafamızda. Resmen.

æ Geçenlerde bir yerde bir hakaret olarak "iğneli yaprak" lafını duydum. Hayatımda duyduğum en güzel şey olabilir "iğneli yaprak". Aklım çıktı. Aslında tam bir hakaret gibi de değil, hani seviyorsun da, "g.toş" diyorsun ya, öyle hani. Öyle bir şey "iğneli yaprak". Hemen internete girdim, "iğneli yaprak" yazdım. Merakettim karşıma çıkacak "iğneli yaprak"ları. Heyecandan ölecek gibiydim. Hayır zaten kendimce bildiğim tanıdığım "iğneli yaprak"lar vardı, "iğneli yaprak"sız da büyümedik tabii haliyle, çocukluğumuzu güzelyaşadık, büyüyünce de doğayla bağımızı koparmadık çok şükür, ama işte internetortamı banadaha ne "iğneli yaprak"lar gösterecekti. Heyecan içinde tıkladım görsellere, "iğneli yaprak"ların içinde kayboldum o gece. Sabaha kadar "iğneli yaprak"lara baktım, ağladım. Muhteşem bir geceydi. O gece o kadar mutlu oldum ki anlatamam. Mam. Mam. Mam.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"Kendimi durduracak değilim"
Fırat Budacı

DONCAK

"Perdeler açık mı giyiniyorsun sen?" diye sordu.Bu bir soru değil,"Bunu yaptığına inanamıyorum" anlamında bir tespit. İnsanlıkolaraksoru takliti yapan durum tespitlerine cevapveremiyoruz.Yuvarlak cevap kültürümüz bu yüzden gelişkin.Benden ses çıkmayınca peşimi bırakmadı."Konuşsana perde açıkken mi giyiniyorsun?" Aslında tam giyinmiş sayılmam, doncak karımın yüzüne bakıyorum. Ne diyebilirim?"Evet," desem sorun büyüyecek, çünkü geçmişte de bir kaç defa bu konuda uyarıldım."Hayır," desem inandırıcı değil,çünkü karım kapıyı açtığında iç çamaşır çekmecesini kapatıyordum. Donlu bir insanın, çıplak gerçekler ayan beyan ortadayken mantık dizgesi içindeyalan söylemesi kolay değil.Duruma bakılırsa çıkışım yoktu. Banyodan çıkıldığı vakit perdeleri otomatik kapatan bir çıplaklıksensörü iyi olurdu aslında. Hiçbir işe yaramayan, sadece haberlere konu olan teknoloji dünyasının şahsa özel üretim biçimini düşünmesinin vakti geldi. Karım, işin peşini bırakmadı, dış dünyaya açılan çıplaklığımın artık son bulmasını istiyordu sanırım."Ya nolcak ki?" diyerek sıyrılmaya çalıştım. Mantıklı bir cevabım olmadığından, aslında benim de dahil olduğum ahlak ölçütlerini yok sayarak durduk yere özgürlükçü ve umursamaz bir tavır sergilemeye çalışıyordum.Suratıma pis pis bakıp odayı terk etti.

Yatağa oturdum. Bu ilk değildi, çıplaklığımı karşıdaki apartmana sunmamam konusunda daha önce de uyarılmış ama bir türlü uslanmamıştım.Amacımın teşhircilik olmadığını söylememe gerek yok herhalde, sadece aklıma gelmiyordu perdeleri kapatmak. Banyodan bir sürü gereksiz düşüncenin karmaşasıyla çıkıyor, suyun altında düşündüğüm şeylerin etkisi devam ederken,perdelere dikkat etmeden dalgın bir çıplak olarak dolanıyordum. Karım haklıydı. Bu düzen hiç değişmediğine göre,karşı apartmanın benim çıplak gerçekliğimle karşılaşmış olması muhtemeldi. Peki ne var bunda? Beni gördülerse bile, herhangi bir iletişimimiz olmadığına göre, "oha adama bak!" düzeyinde kalmaz mı çıplaklığım? Üstelik bu kadar mesafeden çıplakolduğum anlaşılsa bile çıplaklığıma boyut katan şeylerin seçilebileceğini sanmıyorum. Sapkın bir teşhir söz konusu olmadığına göre, bir tür eğlenceye bile dönüşmüş olabilirim. Sıradan hayatlara neşe katmış olabilirim. Dalgın ve iyi niyetli bir çıplağım ben.

Karımyenideniçeri girdiğindedoncak yatağın kenarında oturmaya devam ediyordum. "Oha hâlâ!" diyerek perdeleri kapattı. Beni giydiremeyince odayı giydirerek sorunu çözmeye çalışıyordu.Yeniden yalnız kaldığımda kalkıp aynada kendime baktım. Hoş bir görüntü olduğunu söyleyemem. Kendimi izlerken fikirlerim yavaş yavaş değişti: Beni bu halde görenler, yabancı bir insanın çıplaklığının verdiği rahatsızlığın yanı sıra, [illegible] ve bir sıkıntı çekmiş, hatta öfkelenmiş olabilirler.Röntgencilik,ancak estetik bir bedeninvarlığındaanlamını bulur,izlenen estetik dışı bir varlıksa seyrediyor olmak şaşkınlıkla karışık bir öfkeyi beraberindegetirebilir.Şu halime bak! Komşularımın şu anda öfkeli olmadıklarını kim iddia edebilir?

Karımın baskısı ve ayna karşısındadüşündüklerim yüzünden kaygıya kapıldım. Beni gören olmuşsa durum utanç vericiydi.Üstelik kısa bir vakit değildi çıplaklığım: O halde çekmeceyi açmış, bir ara şakacı duygularla alıp sonradan giymeyi kendime yakıştıramadığım fosforlu turuncu baksırımla uzun uzun bakışmış,onu elime almış, neden olmasın diyerek giymiş, aynada kendime bakmış, bakarken bir takım erotik hareketler sergilemiş,gerek olmadığına karar verip turuncuyu çıkarmış ve en sonunda siyah olanı alıp giymiştim. Nereden baksanız en az üç dakika! Seyredenin ilgisini diri tutmak için güzel bir kurgu. Ben böyle bir sahne görsem heyecanla seyreder, eğeryakınlarda birileri varsa onlara da seslenip durumu bir tür sinema zevkine dönüştürürdüm.Karım haklıydı.Eğer seyredildiysem durum hiç açıcı değildi.Ah benim donlu halim, ne tür bir infial yarattın komşular arasında?

Durumu kontrol etme ihtiyacıyla perdeyi aralayıp karşı apartmana baktım. Dördüncü katın balkonunda birinin oturduğunu görünce beynimden vurulmuşa döndüm. Dördüncü kat! Çocuklarımız aynı okulda okuduğundan ayda bir iki defa karşılaştığım kişi! Veli toplantısında aynı sitede, karşılıklı apartmanlardaoturduğumuz ortaya çıkanadam! Ayak üstü gerçekleşen kısa bir konuşmada oğlumun öğretmeninin ismini bir an hatırlayamayınca beni garipseyen şahıs! 'Velilerle sosyal olmak lazım' kaygısıyla iletişim kurmaya çalıştıkçahata üstüne üstüne hata yaptığım,ben hata yaptıkça suratına küçümseme yayılan insan! En son karşılaşmamızda başarısız bir diyaloğun ardından öğle saatlerinde "iyi akşamlar" dilediğim, okulun en özgüvenli velilerinden Tamer! Başımdan kaynar sular indi. Tamer beni görmüş müydü? Dakikalar boyu seyretmiş miydi? Aman Allahım fosforlu don!

Yaklaşık iki hafta sonraokulda karşılaştım kendisiyle, fırsatım olsa kaçardım ama aniden çıktı karşıma. Oğlu yanındaydı. Oğlunun yanında olması ilginin dağılması için iyi bir fırsattı,ama bu tür sıkıntılı iletişimlerde hafızam beni terk ettiğinden çocuğun ismini bir türlü hatırlayamıyordum.Veliler arası ilişkilerde çocuk ismi hatırlamamak yaygın bir durum olsa da pek hoş değildir. Oğluna yönelemediğimden (Naber Demir, Kuzey ya da Kerem, nasıl gidiyor? Umut Tuna'yı gördün mü? vs.) mecburen Tamer'le konuşmak zorunda kaldım. Konuşmayı yaklaşan sınavlara çekmeye çalışıyordum, ama bir yandan Tamer'in o gün beni görmüş olabileceğini düşünmeden de duramıyordum. Konuşma benim için iyice içinden çıkılmaz bir hal alıyordu."Röntgencilik çok ayıp!" ya da en azından,"Şu an içimdeki siyah don var, tamam mı!" diye haykırmak istiyordum. Tamer, çocuklara okumaları için verilen tematik kitapların berbat olduğunu söylediği anda koridorun ucunda oğlumu gördüm."Evet abi çok sıkıcı kitaplar" dedikten sonra elimle Umut Tuna'yı çağırdım.Aslan oğlum, beni ciddiye almayıp başka tarafa yönelerek içinde bulunduğum durumdan kurtulma [illegible] Hızla vedalaşıp oğlumun peşinden koştum. İçimde, mutassıp renkler tükendiği için mecburen giydiğim fosforlu don vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://ranfey.org

METROBÜSÜN ŞAMPİYONLARI

On dakikadır omzunun üzerinden kadının cep telefonunu izliyorum. Çağdaş bir insan gibi kitabımı okuyor ve müzik dinliyordum ama yanımdaki çocuk telefonda kız arkadaşıyla kavgaya tutuşunca müziği kapatıp onu dinlemek zorunda kaldım. "Ben seni dinlemiyorum, müzikten sıkıldım, trt radyo 3 dinliyordum seksenler karı gibi saçlı metal grupları kuşağı bitti deneysel klasik müzik kuşağı başladı, o yüzden müzik benim için bugünlük bitmiştir" havası verebilmek için kulaklığı da telefondan çıkarttım, toparlayıp çantaya koydum. Çocuk son durağa kadar telefonda kavga eder, hep onu dinlerim diye planlamıştım ama çabuk çözüldü bazı sorunlar. İki taraf da karşılıklı tavizler verdi, sağduyu devreye sokuldu, "özür dilerim" ve "sen de haklısın, ben de haklıyım" gibi sihirli kelimeler sarfedildi, olay iki durak gitmeden tatlıya bağlandı. Konuyu da tam anlamadım zaten, kızın doğumgünü partisinde bir şey mi olmuş, bir arkadaşı ortaya bir şey mi söylemiş, çocuk üstüne mi alınmış, kız da çocuğun üstüne gitmiş, gururunu kırmış gibi bir şey. Bir tek gurur kelimesi çok sık telaffuz edildi. Anlamadım. Kulaklığı çantaya yerleştirdiğim zaman çok kalabalık değildi metrobüs, şu an bildiğimiz sevdiğimiz metrobüs yoğunluğuna ulaştı, sırtımdaki çantadan kulaklığı çıkartmak, kulaklığı tekrar kulağa yerleştirmek falan bunlar için çok geç artık. Herkesin kolu olduğu yerde kalmak zorunda, tutunduğum direği bırakırsam hemen başkası tutar direği, tutunmak için iyi bir direk çünkü. Zaman içinde değer kazandı tutunduğum direk, birçok kişinin gözü benim tutunduğum direkte. Bunu hissediyorum. Direği bırakırsam başka tutunacak yer yok yakınlarda, tamamen desteksiz, dayanaksız kalırım. Başka bedenlere güvenmek zorunda kalırım ayakta durmak için. Hoş değil. Kitabı da bu süreç içerisinde, metrobüs kalabalıklaştıkça yüzüme doğru okuma mesafesinde tutamadığım için cebime koydum. Yapacak hiçbir şeyim yok artık. O yüzden önümdeki oturan kadının omzunun üstünden cep telefonu izliyorum. Dev ekranında oynadığı oyun yüzünden bütün irademi kaybettim, başka hiçbir yere bakamıyorum.

GURUR.

Kadın üç aynı renkli taşı bir araya getirmeli, patlatmalı bir oyun oynuyor ama benim annemden falan bildiklerimden değil. Tekno müzik festivali gibi bir oyun, ekranda durmadan bir şeyler oluyor, her yerden yazılar çıkıyor, ışıklar çıkıyor arada bir japon bir ördek gibi bir şey çıkıyor, o çıkınca kadın çok heyecanlanıyor, ördeğin üstüne çok hızlı vurmaya başlıyor. Ve kadın oyunu İNANILMAZ oynuyor. Oyuna hakimiyetini anlatmaya benim kelimelerim yetmez. En son çocukken atari salonunda bir arkadaş gözümün önünde tek jetonla Tekken bitirmişti, ağlayacak gibi olmuştum. Öyle hissediyorum. Kadın ise çok sakin, çok kontrollü. Ya da yanıp sönen ışıklar beyninde uyuşturucu etkisi yapmış bilmiyorum. Trans halinde.

En son gideceğimiz yere varmadan bir durak önce falan, oyun çığrından çıkıyor, takip etmesi inanılmaz zorlaşıyor. Kadın dışarıdan bakıldığında çok sakin ama oyunda destan yazıyor. Parmaklarının hareketlerini takip etmekte zorlanıyorum, aşırı heyecanlanıyorum, oyunda bir şeyler oluyor. Kadın aniden ölebilir. En yakınımda elinde su şişesi taşıyan teyzeyi belirledim, kadın sarfettiği efor yüzünden aniden bayılırsa hemen müdahale edeceğim.

Başarılar,rekorlar.

Son bir insanüstü çabayla fantastik bir kombo yapıyor. Bütün taşlar patlıyor, ekran şenlik yerine dönüyor, ekranda "Seviye tamamlandı! Yeni yüksek skor!" yazısı çıkıyor. Aşırı sevinçliyim, çıldırmak üzereyim. Kadın mutluluğunu tam olarak yaşayamıyor, sevincini dizginliyor ama yüzünde rekordan sonra halteri yere atan Naim Süleymanoğlu ifadesi var. Bir şekilde başarısına şahit olduğumu, kendisiyle gurur duyduğumu, şimdiye kadar böyle bir şey görmediğimi söylemek istiyorum ama ters bir şey söyler de beni metrobüste s.kerler diye demiyorum.

Aramızda bir şampiyon var, kimsenin umrunda değil, herkes kendi dalgasına bakıyor. Bilemiyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DINDIRIDIN

Hakan Keskeniz

Memo Tembel Çizer

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"yapraklı ve karanlık yataklarda uyurum sağ alt köşesine her gece uydurduğum fısıltılı bir oyundu uykum abicim ben herkesten böyle duydum."

Sidar Sinan Özmen'den

● Başkan değil, Müdür!.. Hoca'yı bile sınıftan çıkardı...

● Eleştirip durduğu İsmet İnönü, ülkeyi dünya savaşından muaf tutabilmişti. Peki kendisi n'aptı? Hiç gerek yokken Suriye'deki iç savaşa müdahil oldu ve de kaybetti!..

● Şu alemde en güzel buluşma, hidrojenle oksijenin bir araya gelmesinden sonra, İstanbul ile Türklerin kavuşması...

● Siyasal jargonda faşistlere "falanjist" derler. Faşist yancısı trollere de "falanjist" desek, başımız ağrımaz!..

Hiç "hakikat" ile "gerçek" bir olur mu? Gerçek, hakikatın yanında kahvaltılık gibi kalır!

● Yahudilere yapılan zulümde Almanlar değil, Naziler sorumlu; Ermenilere yapılan zulümde tam tersi, ittihatçılar değil, Türkler sorumlu!..

● Türkiye, Küçük Amerika'ysa ve Kıbrıs da Yavru Vatan'sa, Kıbrıs o halde "Minyatür Amerika..."

● Cameron, Türkiye'nin AB'ye "3000" yılında girebileceğini belirtmiş. İngiltere ve diğer emperyalistler dünyayı tamdan yok etmesinler de, biz hiç bi yere girmemeye razıyız...

● Amerikan askerinden dost olamayacağını anlamak için, illaki size karşı savaşması mı gerekiyodu?!

● Doğru'nun içinde Doğu, Batıl'ın içinde Batı var... Yorum yok!..

● Peki, Moritanya'da süper kupa finalini izleyen devlet başkanının 0-0 giden maçta çok sıkılması ve 65. dakikada maçı durdurup penaltı atışlarını başlatması... Aman, geleceğimiz nokta nihayetinde bu mu yoksa?!

● Trango şahsı "derin" sanan, onda bi derinlik yok, sen fazla yüzeysel sin!..

● Filmin büyüğü Hollywood'un gerçek dünyasında yaşanıyor. Kodaman azmanların genç oyunculara bitmek bilmeyen tacizi var. Orada da dürüst insanlar mevcut ki, bu vahşetten haberimiz olabiliyor...

● Erzincan'da keçiye "glik", ekmeğe ise "glık" denir...

● Eski çağ insanlarıyla aynı fikirdeyim! Kadim şairlerin aynı zamanda kahin olduğuna inanıyorum. Güzel söz söyleme sanatı tanrı vergisi. Tanrı, kendi vasıflarından birini şairlerle paylaşmış. Destan yazarları da tıpkı Dede Korkut gibi, Homeros gibi, Yaşar Kemal gibi ulu kişiler, ermişler. Tamamen inanıyorum!

● Yıllar önce, köpek saldırısına uğrayan bir kişinin cep telefonunu köpeklere attıktan sonra, "Bu yüzü unutmayın" diye bağırması...

● Boş pet şişeyle, masadaki mavi kapağı el değmeden her kapatıp aldığımda bir Yuri Gagarin'im, ferahfeza kozmonotum ben!..

● Şaşırmıyorum, "potansiyel Vietnamlı sinirini" anlamasa anlamasa Amerikalı anlamazdı!

● Gezi'de ağaçlara dokunulmasın, Gezi Parkı, doğal olarak gene Gezi Parkı olarak kalsın diye bir direniş yapıldı ve sonuçta Gezi Parkı, park olarak kaldı. Türkiye'nin ince ruhlu insanları, hulusi kalple ve ayrımları eriterek hatırasına da geleceğine de sahip çıktılar, bu şimdi demekti, zamanın ruhu konusunda buralılar hassaslık ve gayretkeşlik gösterdiler. Güçlü olan haklı olsaydı, Musa'nın karşısında da Firavun haklıydı! Hızır Paşa'nın karşısında Pir Sultan çapulcu, öyle mi?! Mandela, kendi ülkesinde dış mihraktı, onu mu diyosun? Hangi çılgın beni proveke edecekmiş, beni dış mihrakla

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

birliği ile suçlayana bak, kendisi bizzat "iç mihrak" luyor...

Bu arada: Beşiktaş şiirlerim, "Deniz Tarafındaki Kale" dıyla, baskıya girdi...

Gökgürültüsü sesine doyamıyorum... Hele de yaz zamanı... lüzisyen olsam çok takardım kafaya...

Hakan Ünsal'ın burnunda halen daha bant var gibi görüniiyo bana...

aye sahipleri, hava için para saçmaya "patron", işçiye e gelince "pardon"!

● Türk icadı mı arıyosun, hem de en halisinden söyleyeyim o zaman: Uçkur!.. Belden bağlamalı giysi bizim işimiz... Savaşta kaybettiklerimizin üzerinde görmüşler de öyle yayılmış ünyaya... Ondan önce fanila-don entegre, tek parça iç amaşırı giyer imiş kefereler... Ah, alaydık zamanında atentini!..

"Haydari" adlı meze, kim bilir hangi meçhul Haydar Usta'nın buluşu?!

Yüz lira bozamayan esnaf kadar insanı "yüzüstü" bırakan im var şu dünyada beah!..

Bizde nasıl "dolap"tan adam yapılıyosa, İzlanda'da la "buzdolabı"ndan adam yapılıyomuş. Buzsuz olmaz rda.

Otoriteye kalsa milli içecek ayran, milli takımın resmi çeceği kola, tamamını besleyen halkın içeceği gene çay, ene çay...

Ne adına şiir yazmak, ne de dünyanın bütün içekleri... Kimi kadın, mesajı her şeye tercih eder...

ÖZER AYDOĞAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bilmek

İnternet öncesi dönemde şehrin çay bahçelerinde,barlarında, kafelerinde hep böyle kaynağı verilmeyen ama kesin bir dille ifade edilengeyikler dönerdi, siz de duyduğunuzgeyiği güvendiğiniz birinsan çıkıp da"Ha bak o tam öyle değil," diyenekadar gerçekliğine inanarak onunüze gelene anlatırdınız. Amaşimdi internetvar, bir şey anlatayım diyorsun, herifçioğlu seni dinlerken çaktırmadan masanın altındangoogle'agiriyor, sen daha lafını bitirmeden"Ulan nealakasıvar, o ikiadam aynı tarihlerde bile yaşamamış," diye seni bozuyor. Hâlbuki eskiden olsa"Hadi ya!" diye dinleyecek, sonragidip aynı hikâyeyi başkalarına anlatacak,en sonunda denk geldiği, bilen biri "Ya ben de duydum o hikâyeyi ama olayın kahramanlarının yaşadığı dönemler farklı," diye düzeltecek.

Peki niye böyle? Yani eskiden bir hikâyenin doğrusunu bilen adam anlattığınızı kibarca düzeltirken şimdi anlattığınız hikâyeyi IPhone'undan "check" eden dallama ne diye celalleniyor? Çünkübikincisi o bilginin kıymetini bilmiyor. Nasılbilsin?Ben heyecanla anlatırken artıksıkıldı mı yoksa şerefsizin bana bir kıllığı vardı da"Şununbir açığını yakalayayım," diye fırsat mı kolluyordu bilemiyorum, eğildi masanın altınaon saniyede edindi bilgiyi.Hâlbuki eskinin bilenadamı,o bilgiyeulaşmak için kimbilir ne zahmetleregirmiş ki kıymetini biliyordu,yanlış bileni de o yuzden ayıplamıyordu.Yani bilenle bilmeyen bir değil ama azmedip öğrenenle bir çırpıda öğrenen de bir değil.

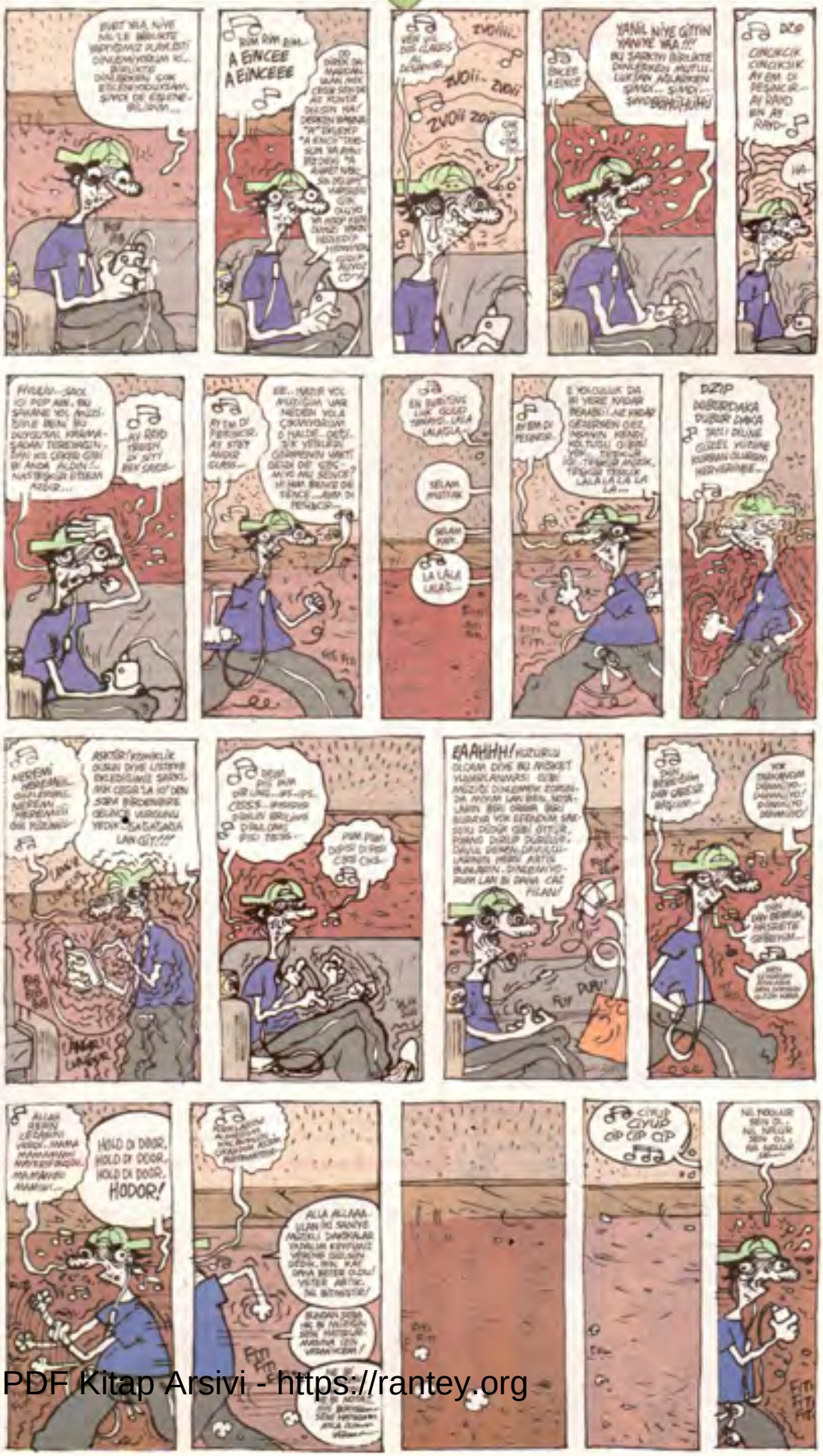
Benzateneskideninsanlarbir şeylerinasıl biliyordu hâlâ anlayabilmiş değilim. Hayır canım,öyle ansiklopedik, tabiiyine zahmetle öğrenilecek şeylerden bahsetmiyorum.Basbayağı hiçbir ansiklopedide yer almayacak; Commodore bilgisayar şirketinin binasının tam karşısındaki binanın Atari şirketi tarafından satın alınması gibi "Ansiklopediye bunu da yazalım," deseneditörün senibudaklı meşe odunuyla döveceği türden bilgilerden bahsediyorum. Mesela ben bunu kimden dinledim hatırlamıyorum ama Pişmiş Kelle'denAlper Ocak"Ha yok abi o Nintendo," diyedüzeltmiştibeni.Şimdi şirketleri binaları falan karıştırıyor da olabilirim veduşünün o kadar dandikbir bilgi ki buraya yazarken utanıyorum ve ayrıca ne kadar ararsam arayayım işin aslını internette bile bulamıyorum şu anda.

Tabii bir yandan da çok da fifi anasını satayım, ikibilgisayar şirketi mücadele ediyormuş da psikolojiküstünlük için biri diğerinin tam karşısında binaalmış. Ama işte,internetöncesi dönemde birbirimize anlattığımız hikâyelerin büyük bir kısmı hep bu tip şeylerdi.Alın misal: Eric Clapton tam birWembley konseri öncesi çaldığı gruba postayı koyupYunanadalarına tatilegitmişmiş,grup da kara kara ne yapacağını düşünürken köhne bir barda kimsenin tanımadığı bir gitarist bulmuşmuş da,meğer o gitarist Peter Green'mişmiş de,birçalmışherkes hayran kalmış, Clapton da bunu duyunca çok bozulmuşmuş. Ulanbunu 80'lerinTürkiye'sindenereden duydun,nereden öğrendin,ne ayaksınsen aslanım?

Hayır şimdi gidip bir yarım saatimi de bu hikâyedeki anahtar kelimeleri google'daaratarak geçirdim, böyle bir şeyler olma ihtimâli var gibi geliyor. Bakın hâlâ emin değilim, bomba tariflerinden örgü modellerine, hangi ünlünün nereli olduğundan sonyüz yirmiyılın hava durumu raporlarına, Finlandiya yargıtay kararlarından BilgeKağanLisesi'95 mezunları 3-Csınıf listesinekadar birsürü şeyeulaşabildiğimiz internette şu anlattığım hikâye yok, sadece bir ihtimâl doğrulayabilecekdoneler var.

Artıkherhâlde birinin o zamanlarülkemize bir kaçay gecikmeli gelen yabancımüzik dergilerinden birindeokuduğu, belki benim gibi az İngilizce bildiği için çok da iyi anlamayıp kendisinin biraz süslediği bir hikâye. Zaten bütün bu sohbetlerde dönen geyiğin tadı biraz da bu süslemelerden, kulaktan kulağa yayılan her öyküyeher dinleyenin başkasına aktarırken yaptığı küçük eklemelerden kaynaklanıyordu. Ha nedir? Çoğunlukla süslemelerden,eklemelerdengerçekte ne olup bittiği gölgede kalıyorhattaöykünün çekirdeğini oluşturan gerçek bilezamanlakaybolup gidiyordumuhtemelen -ki bugün internette hiç bulunmayan şeylerde bunlar bence- ama saatlerce birbirimize böyle hikâyeler anlatıp duruyorduk işte. Valla yazılı kültüre resmen internetin icadıyla geçtik gibi bir şey oldu. Matbaa geç girdi ama yazılı kültüre de ancak internetle geçebildik. (Mesela burada eskinin bilen abisi *"Ya evet, ben de duydum ama matbaa geç de girmedi aslında. Yani başka dillerde kitapbasan matbaa varmış Osmanlı'dada Türkçe kitabı geç basmışlar, zaten ihtiyaç da yokmuş hem Türkçe matbaa da hemen batmış zaten. Çok da şey yapmamak lâzım,"* derken hırsla masa altından google'a bakan *"Nealakasıvarlan mal, tee 1493'te bile matbaa varmış Osmanlı'da,"* diyor.)

Evden Çıkmayan...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gordüğünört, görmediğinsoyleme"
AzbîBaba

"Vişneler ne oldu, oldu mu?" dedim arkadaşıma.*(kızılcıklar oldu mu,selelere doldu mu?)* Telefonda dedim. *("evleneceksen gel" reklamagitmişti, Oğuz'la,Songülbakalım busefer barışacaklar mıydı? reklamlardan hemen sonra'ydı, konuşmayı çokda uzatmamam gerekiyordu)* Hangi arkadaşıma? Hani sözünü etmiştimburada;"direktendüşünce, karakteri yüzseksenderece değişen, bir çeşittulhafbir filozofa dönüşen(rahmetli)tenekeci Kasım usta"nın bir zamanlar yaşamış olduğu diyarlar;Yüksek yüksekdağlarüzerine kurulu o masalsı kasaba,o kasabada doğmuş, büyümüş arkadaşıma. Ona dedim. Görmüştüm gittiğimde o vişne ağaçlarını,dalları tatlı tatlı salınıyordu.Japon resimleri gibiönde bembeyazvişne çiçekleriyletıklımtıkış ağaçlar,fonda ucukarlı sarp dağlarvardı.Peki, o ne dedi?"Vişne zaten, şimdi olmaz" mış, "yazın iyice ortasına doğru olur" muş ta(cahilliğime verin işin orasını)esasmesele bambaşka. "Söküyorlarvişneleri"dedi arkadaşım,herkessöküyormuş," masrafı, emeği karşılamıyor, para getirmiyor... Ben de söktüm" Vişneağaçlarınısöküyorlar! "Söküyorlar! Sökmüş!" İçim cız etti.

Bilmem,"Vişne Bahçesi" oyununu bilmeseydim bu derece rahatsız olur muydum?

Oyun,vişneağaçlarınavurulanbalta sesleriylekapanır.Balta sesleri derindenduyulur,içiniz yanar.Çehov'un, son,en büyük en muhteşem oyunu."Vişne ağaçları" kaybolmakta olan zamanların yitip giden zerafetini, inceliğini, şiirselliğini simgeler oyunda. Uçup giden, yokolan güzellikleri..

Rusya'da kargaşa zamanları. LubovAndreyevna (eğitimli,kültürlü bir aristokrat--bayan oluyorkendisi--)yıllardır yaşadığı(oğlu bir kazada öldükten sonra,başınagelenleri,kendisini unutmak içinkaçıp gittiği) Paris'ten bitmiş bir aşk,kırıkbir kalp,bomboş bir ceple(tanışıp aşıkolduğu adam da aldatmıştır onu)döner. Paralarıorada yemiş bitirmiştir Lubov. Borç harç içindedir. Evi barkı, bahçesi borçlarına karşılıksatılmak üzeredir.(zavallı zenginler)Vişne bahçesini, evi kurtarabilmekiçin çeşitli çareler düşünürler. Hiç biri işlemez. Bunlarınıçinde (eski türk filmlerindeki gibi)kızızenginbiriyle evlendirmek,borcu, akrabalardan yeni borçlar alararak kapatmak falan da vardır. LubovAndreyevna;"seviyorum bu evi,vişne bahçesi olmadan kavrayamıyorum hayatımı" der, oyunun bir yerlerinde,"satılması gerekiyorsa, beni de onunla birliktesatın." Çare bulunamaz. Direnemezler. Ev ve "vişne bahçesi"satılır.

(altüst olanyeni dünyakarşısında ne yapacaklarını bilemez bir durumdadırlar aristokratlar. Şaşkındırlar,yeni geleneayak uyduramazlar. Hiç çalışmamışlardır ki. Konuşup dururlar. Ellerinde olanlarıbile doğru değerlendirebilecek beceriden/kurnazlıktan yoksundurlar.--öyleşeyler yakışmazonlara--)

Evi terkederler. Boşaltılmış evde en son çok çok yaşlı uşak, ikibüklüm Firs kalır "Gittiler, beni unuttular." der Firs, "yaşam geçti gitti... hiç yaşamamışım gibi.. gücüm de gitti.. hiç birşeyimkalmadı." Firs boş salonda bir yereuzanır. Derindenbalta sesleri duyulmaktadır. *(rahmetli İsmetAy oynamıştı ki Firs'i, görmek lazım--vardırbelki birvideosu--)* Evin yenisahibi "vişne ağaçlarını" kestirmeye başlamıştır ilk iş olarak. *(yazlıkçılara kiraya vermeyi planlamaktadırağaçları kesilmiş arsasını)* Perdebalta sesleri arasında kapanır.

Eh, şimdi varın hesab edin pek muhterem arkadaşlar. Bu oyunu*(oyunu,bilmeyenler için ayrıntılıyazdım, bilenler mazur görsünlütfen--tiyatroyla ilgilenenkimseler nadirattan da bu zamanlarda maalesef--)* defaaten görmüş,sonsahnede gözleri dolmuş(tamam, ağlamış) biri için,Vişne ağaçlarına vurulan o darbeleri (kioyununen korkunçimgeleri onlar, o yüzden en sonda o şekil konmuş--içimize fenaotursun diye--) içineiyice nakşetmiş, (bir Freddy, birAlien'in yaklaşanayak seslerimisali)fakirgibisinden zavallı bir biçare'ye denir mi o laf? Ki"Vişne ağacı kesilmesini/sökülmesini" hiç kurcalamadan, direkman bilincinin bozulma/yokolma/çöküş bölümüneaktaran bir gafil'e denir mi öyle?

"Vişneağaçlarını söküyorlar, ben de söktüm!"

İyi yaptınız, aferim! Kötü oldum tabi."Aa!... şeetmeseydiniz ama öyle aa... çok güzel ama vişne.. ağaç... peki olmuyor mu, öyle kalsa peki...belki"gibisinden bişeylergeveledim.Sabukladım.

Telefonu kapattıktan sonrabiraz sakinleştim. İyi ki,"beni de satın onlarla birlikte" dememişim, şükrettim.(reklam bitmişti. Karar anı; Oğuz'la Songül barışmıyorlar)

"Vişne" O sihirli meyve

Sadece adı bile,söylenişi,tınısı... Hind tanrılarının adına benzer, (Vişnu/Krişna) --tılsımlı,ses çarpışmalarıyla,içimizi titreştirek-- (bıubiraz soğukça,yüksekyerleri seven meyve,sıcak iklimlerde bulunmuyor.Kahire'de,evlerindekaldığımMısırlı arkadaşım, anne tarafı Osmanlı döneminin üst düzey idarecilerine dayanıyor. Bir çeşit aristokrasi yani.(yine,evet) Çokçok zenginlermiş, amaçok çok. Hizmetçilerle birlikte Paris'lere, Roma'lara,İstanbul'lara uzun seyahatlere çıkarlarmış ellilerde --eski yeşilçam filmlerinde"Mısır'daki amcamdanmiras" klişesi vardı-- Nil kenarında sarayımsı bir malikhane falan. (pro-Sovyet)Nasır yıktırmış ama hepsini sonra, halka açmış bütün sahilleri.Annesi ve anneannesiylebirlikte yaşıyorlardı. Biraz kibirli,duygularını kontrol eden insanlar. Hiçbir yiyecekten överek ya da yererek sözettiklerini görmedim.Yiyecek bir yana, hiçbirkonudaabartılı bir lafettiklerini de görmüşlüğüm yok.Ama,sadece,sadece tek bir istisnası vardı bunun;ne zaman"vişne"den söz açılsa, başınamutlaka bir;"Ah!" koyarak söylüyorlardı."Ah! Vişne!" Çok şaşırmıştım. İkileyerek söylüyorlardı hem.

"Ah!Vişne!,Ah!Vişne!"

"Marifet, iltifata tabidir."Sevgili arkadaşlar.

Vişne'ye; o mayhoş, hafif ekşimsi/kekremsi, karmaşık/gizemli, o efsunlu tad'a,--o eşsiz/benzersiz rayiha'ya da--sahib,o tuhaf meyve'ye;meyvelerin 'şair'i vişne'ye hakkettiği iltifatı ilgiyi göstermemiz lazım gelir."Vişne"nin hakkı,"Vişne"ye)

Gelirki, rağbet/itibar görsün,para etsin

Etsin ki canını kurtarsın.

(onlarıncanları,canımız'ın birparçası)

("Ah!Vişne!,Ah!Vişne!" derken bulmayalım da kendimizi sonra bir gün--maazallah--)

Hepinize, dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CİHAN CEYLAN

Babamın kanını yerde koma oğlu al bu ekmeği git babamın katilini vur Bu kara yanmayı çıkartayım haaaa

UYKUSUZ
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Günay
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygar
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
Grafik: Utku Coşkun, Kemen Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Sevki Sezginer
Muhasebe: Müzeyin Demirer
Reklâm Bölüm: Sevgül Yolsay
Web Sorumlusu: Sennur Yaman
Adres: Ayazağa Mah. Sofyalı Sok. Mamion Ap. 2-Ofis No: 29/30 Maslak/İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Faks: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1300-1523
Basım: Sim Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 91 53
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 290 TL Amerika: 1203 Avrupa: 604 Uzakdoğu: 1203
İSMN Numaraları
TL: 1300-3884-7503-0000-0003-2378-50 $US: 1304-2004-7502-0004-0000-1307-73 Euro: 1302-0002-7502-0002-0000-1307-61
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

AYLIK ÇİZGİ ROMAN DERGİNİZ HORTLAK'IN HAZİRAN SAYISI

ÇIKTI!

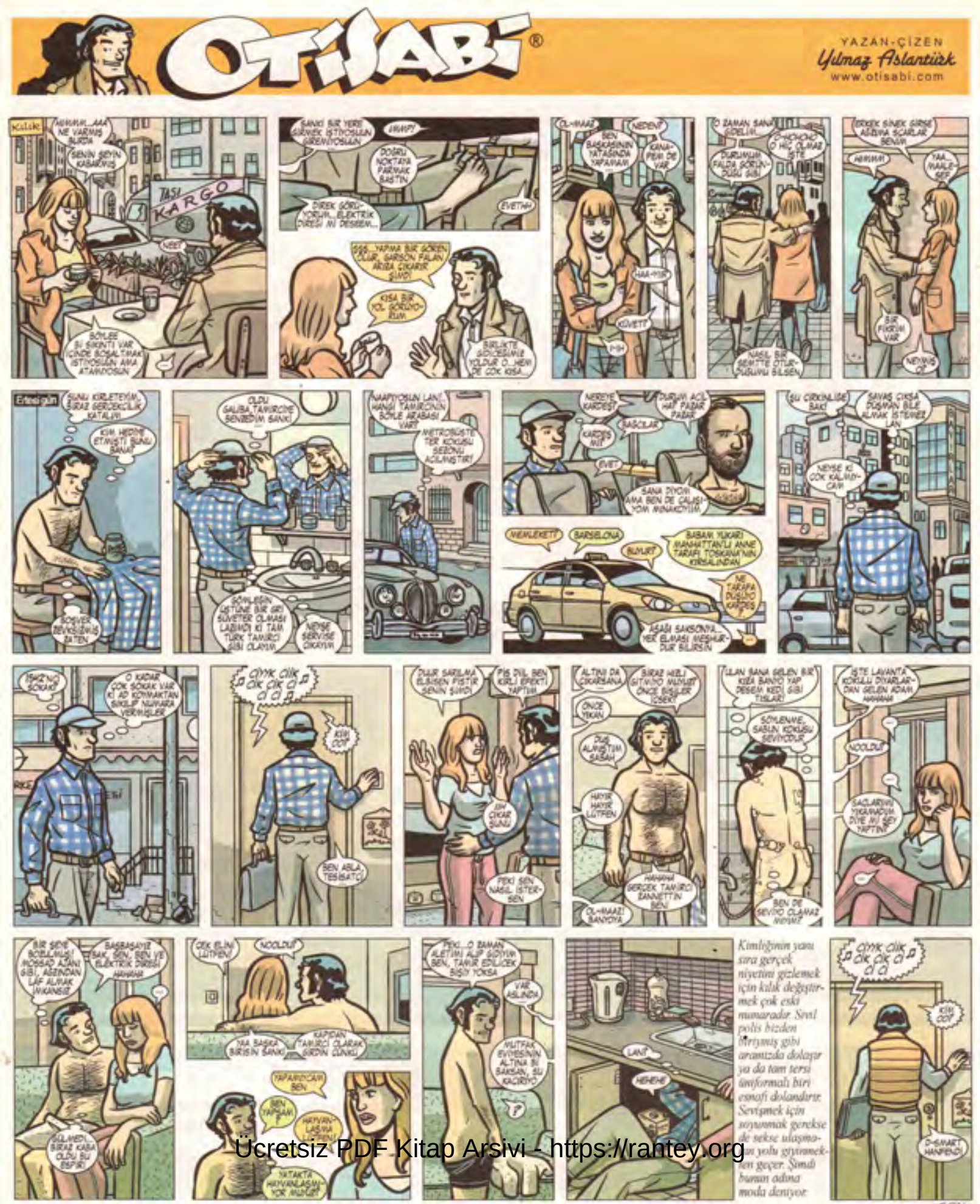
BAYİLERDE
MARKETLERDE
BİRTAKIM
KİTAPÇILARDA...
EVDE
OKULDA
TATİLDE,
PLAJDA
KAFEDE
RESTORANDA,
TUVALETTE
BANYODA
MUTFAKTA,
YIKANIRKEN
YEMEK YERKEN
İP ATLARKEN,
YÜRÜRKEN
BİSİKLETE BİNERKEN
TAKLA ATARKEN...

BİRBİRİNDEN SÜPERSONİK 84 SAYFA, BİR SÜRÜ TİP, BİLMEMKAÇ ÖYKÜ, VE DE ÇOK ACAYİP ŞEYLER!..

8. KADIKÖY KİTAP GÜNLERİ
1-5 Haziran 2016
10.00 - 22.00
Haydarpaşa Garı

UYKUSUZ
Standımıza Bekliyoruz

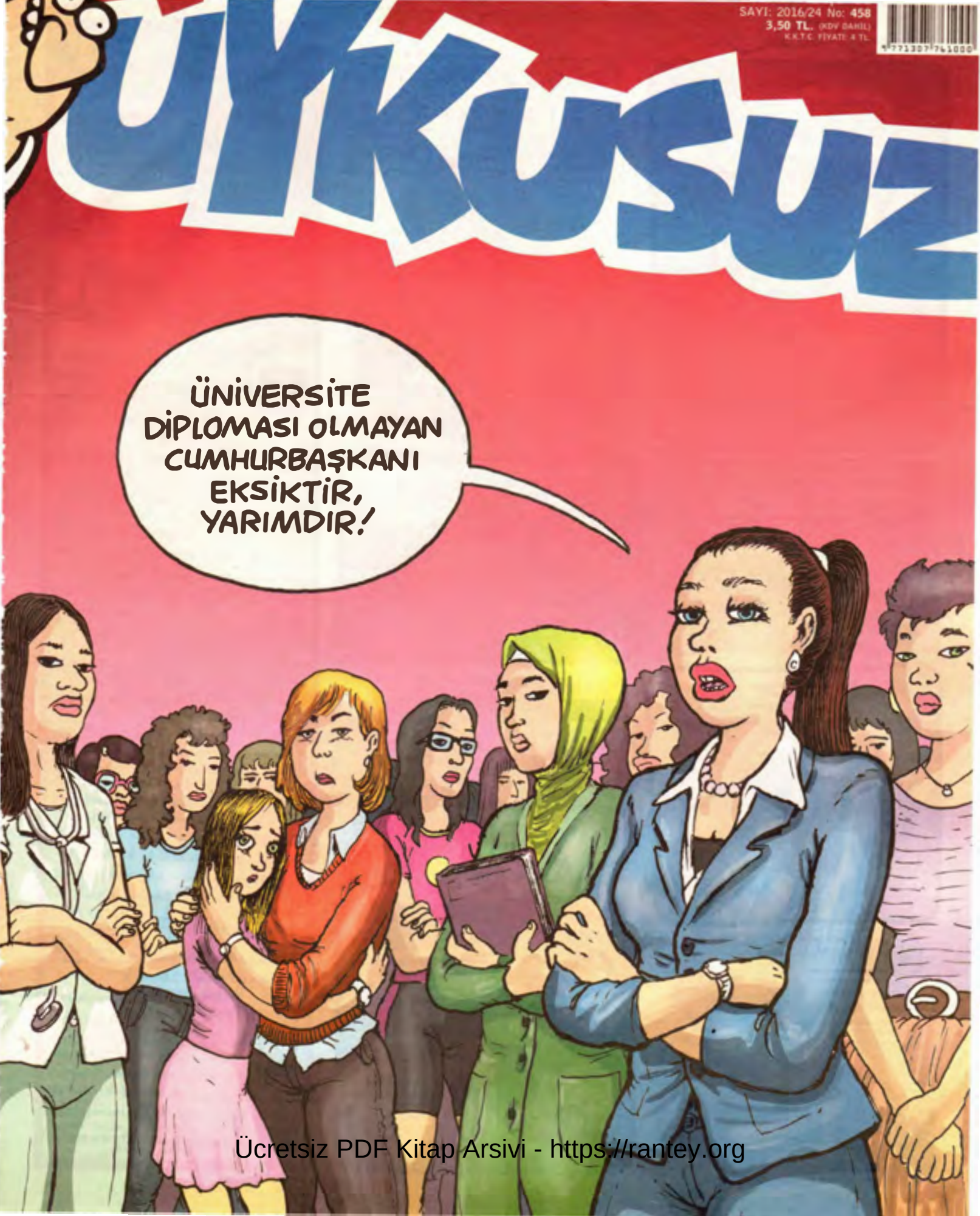
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SAYI: 2016/24 No: 458
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

ÜYKUSUZ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; bir millet düşünün ki anaları Hitler doğuruyor.. Evet doğru bildiniz, Avusturya.. Halbuki ben konuyu Almanlara bağlamak istiyordum.. Niye Almanlara? Çünkü heriflerle göçmen sorunu, vize muafiyet falan konuşurken bi anda muhabbeti soykırım vitesine aldılar... Biz istesek de yapamayız olm lan.. Mersedes yapmak sizin işiniz.. Biz anca Anadolu kadar yapabiliyoruz.. O kadar becerikli değiliz..

Ve işte 11 ayın başkanı geldi.. Şimdi mahyalar yakılsın, davullar çalınsın, sahurlar kalkılsın, oruçlar tutulsun, iftarlar açılsın.. Ama bu sene iftar topu patlaması uyuşmayacak.. Her duyduğunuz patlamaya oruç açmayın.. Bilhassa Kilis'teki vatandaşlarımızı uyarıyorum.. Öğle vakti düşen roketa oruç bozan arkadaşlar olduğunu duyuyorum.. Yani ben bunda kötü niyet görürüm, müminliğinden şüphe ederim.. Bahanesi bile günah.. Hadi hocayı kandırdın, ahireti nasıl kandıracaksın.. "Kuşatma altında oruç olmazmış" diyeceksin.. Ayrıca, canlı iftar topu diye birşey yok.. Belli ki bi tetar eylem.

Anneliği inkar eden kadın yorumdur.. Yani şu şekil formülize edebiliriz.

$$\text{Kadın} - \text{Annelik} = \frac{\text{Kadın}}{2} \leftarrow (\text{içler dışlar çarpımı})$$

$$2\,\text{Kadın} - 2\,\text{Annelik} = \text{Kadın} \leftarrow (\text{kadınları bi yanına toplayın})$$

$$2\,\text{Kadın} - \text{Kadın} = 2\,\text{Annelik}$$

$$\text{Kadın} = 2\,\text{Annelik}$$

$$\frac{\text{Kadın}}{2} = \text{Annelik} \quad (\text{Bi saniye lan, yanlış oldu})$$

Muhammed Ali'nin cenazesine gidiyorum.. Geriye bi tek Cat Stevens kaldı.. Bunlar 4 kişiydiler.. Kaptan Kusto, Neil Amstrong, Muhammed Ali, Cat Stv

Yeni değerler üretmemiz lazım. Sayın ramazan davulu hizmetini Dave Lombardo'dan rica ettik.. Tarnası varmış. Kabul etmedi..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UYKUSUZ

Başbakan Binali Yıldırım görevine devam ediyor: "Başkanlık sistemini de getirelim, partili cumhurbaşkanlığı sistemini de getirelim."

İstanbul Erkek Lisesi'nin mezuniyet töreninde protesto edilen müdür Hikmet Konar'ın "Erdoğan ceketi" giydiği ortaya çıktı.

Ramazan boyunca Tayyip Erdoğan'ı dinlemeye hazır mısınız?

NŞA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında kadın bedeninin siyasete konu olduğu hâllerde bu konuyla ilgili öncelikli olarak doğrudan bedeni siyasetin malzemesi yapılmak istenen kadınlara söz verilir. Ancak **Yeni Türkiye'nin** bir tokatla topaç misali dönen sahtekâr gazeteleri, nasıl ki sürekli olarak bir siyasi parti hakkında, o siyasi partinin tek bir temsilcisinin katılmadığı programlar yapıyorsa; bir dirhem dahi utanmadan, bir an bile sıkılmadan kadın bedeninin siyasete malzeme yapılmasıyla ilgili Şenkardeşler Kıraathanesi tadında, tek bir kadının bile katılmadığı errrkek mi errrkek bir program yapabilir. Daha da utanmasalar, daha da sıkılmasalar muhtemeldir ki ağıdadan yumurtalık kistine her konuyu kadınsız erkek başlarına konuşacak, gerekirse menapoza da kendileri girecektir.

Normal şartlar altında görev yaptığı yerden memnun olmayıp başka bir yerde çalışmak isteyen bir memur, atamaya yetkili bakanlıktan tayinini ister. Ancak **Yeni Türkiye'de** en hızlı şekilde başka bir ile atanmanın yolu cumhurbaşkanının hoşuna gitmeyecek bir beyanatta ya da başvuruda bulunmaktır.

Normal şartlar altında bir ülke beş ayda 707 vatandaşını savaşta, iç savaşta ya da büyük bir doğal felakette kaybedebilir. Ama **Yeni Türkiye'de** 707 yılın ilk beş ayında iş kazalarında hayatını kaybeden insanların sayısıdır.

Normal şartlar altında tarihinde hiç bir başka halka, başka bir dinin mensubuna ya da farklı düşünceye sahip insanlara asla zulmetmediğini yeminler ederek iddia eden adamların hiç olmazsa bu yalan yeminlerini ederken ağızlarından çıkana dikkat etmeleri beklenir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir grup insanın, asla ırkçılık yapmadıklarını iddia ederken kafatasçılık yapıklarını, fikirlerinden hoşlanmadıkları insanların kanlarını tahlile göndermekten bahsettiğini falan görebilirsiniz.

Sağlık Bakanı Recep Akdağ teşhisi koydu: "Başkanlık olursa sağlık hizmetleri daha iyi olur."

Diploma sıkıntısı yaşayan Tayyip Erdoğan Marmara Üniversitesi rektörüne seslendi: "Arşivden çıkartın şunları, yayınlayacak mısınız ne yapacaksınız yapın."

Ankara'daki Milli Kütüphane kapatılarak bütün kitaplar Ak Saray'a taşınıyor. Kütüphanenin bulunduğu alanın ranta açılacağı iddia ediliyor.

İmam Hatip Lisesi Müdürü Abdülgani Özkan okul bahçesinde topladığı öğrencilerini "R.T.E." oluşturacak biçimde dizdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Hunter Davies'in The Beatles'ını okumanızı dev öneririm. Onaylı tek Beatles biyografisi olmasının yanı sıra, sürükleyici bir roman gibi de bir yandan. Okuduklarımın çoğunu bilmeme rağmen kitaptan kafamı kaldıramadım. Çekzeldi ama.

æ John Steinback'in Fareler ve İnsanlar'ında, Lennie'nin George'a tavşanları anlatırması, hayatımda okuduğum en dokunaklı şey olabilir bu arada. Filmini de defalarca izledim bu arada. John Malkovich'in performansı olağanüstü büyük bu arada. Bu arada.

æ "Bir Zamanlar Anadolu'da"yı ağaçtan dereye yuvarlananelma sahnesi için bile defalarca izleyebilirim. Muhtar da büyüktür.

æ Geçen hafta resmen rabbıma sığındım ve Rusya'ya Art Football için takım arkadaşlarımın yanına koştum. Hamile Özlem'imi ardımda bırakarak. Tam bir ayıyım. Ama arkadaş bir yandan da futbol. Bir de benim hislerim çok kuvvetli. "Bişey olmaz yea" diyerekten resmen ama. Diyerekten ama. Resmen ama. Ma. a. Geçen hafta da yazmıştım. Zaten üç gün geriden gidiyor idim. Takım arkadaşlarıma kavuşacağım için dev heyacanlı idim. İdim. Çok acayip oldu gidişim. Sabah 4'te taksi çağırdım. Atatürk Havalimanı'na doğru gidiyorum, varmak üzereyim, mesaj, "gitmesen daha iyi olurdu", Özlem'im mesajlıyor beni, dedim ki taksi şoförüne, "geri dönüyoruz". "Bir şey mi unuttunuz" dedi. "Yok yok" dedim, "geri dönüyoruz". Geri döndüm. Özlem'im de şaşırdı. "A-a, resmen geri döndün" dedi. "Evet döndüm" dedim, ve uyumaya yeltendim. Üstümü başımı çıkardım, girdim yatağa. "Gitmek istiyorsan hala vakit var" dedi. Kalktım, giyindim, tekrar taksi şoförünü aradım. Bu defa dönmemek üzere havalimanına doğru yola çıktım. Haliyle biraz geç kaldım. Bir şekilde çirkeflik yapıp, çünkü benim gibi bir kaçkişi daha var diğeç kalan, yani bir şekilde, ben şimdi buradan detaya girmeyeyim, işimizi hallettirdik, uçağımızı kaçırmadık yani. Ni. İ. Cam kenarı istemiştim, yine bana acil çıkış duvar denk gelmiş. İtiraz ettim, en arkada cam kenarına iteleyeverdilerbeni. Moskova'ya kadar uyudum. Moskova semalarında gözümü bir açtım, yeşille yandım. Allahım bu nasılgüzel canlı bir yeşildir. Bizim ülkemize gerçekten hava çok kirli. Başka ülkelerde her şey çok canlıyken bizde mat. Maalesef, dünyanın en güzel ülkesini o kadar da güzel bırakmıyorlar bize. Moskova'da pasaport kontrolde iki saat içeride tuttular beni. İsrail vizesi her yerde yakıyor. Ama sorun değil, yine olsa yine giderim. Rim. İm. Mim. Organizasyon'dan Nadya geldi de aldı beni. Yoksa bir kaç saat daha kalırdım zahir. Taksiyle otelimize doğru yola çıktık. Otele gidene kadar bile Moskova'ya hayran kaldım. Arkadaşlarcanak buluştuk. Sonra Kızıl Meydan'a gittik. Net efsane. Sonra Nazım Hikmet'in mezarını ziyaret ettik. Nasip oldu. Sonra Gorki Park'a gittik. Gorki Park'ta sabahtan otur, akşama kadar sadece insanları izle, dünyanın en büyük eğlencesiolabilirbence. İnsan yaşlanmaz, yemin ediyorum. Herkes mi spor yapar be arkadaş. Bisikletliler, patenliler, vızır vızır bir ortam. Karınca kolonisi gibi, birbirlerine asla çarpmadan. Şehrin içinde de böyle. Ama bir yandan da Moskovalılar tekerleğe muhtaçlar. Yani zorunluluktan bir spor yapma durumu daha çok. Çünkü Moskova'da her şey çok büyük, çok geniş. Sokaklar, caddeler, parklar, binalar. İki sokak öteye yürüyeyim de, anan ağlıyor. Ne diyordum, Art Football. Turnuvada 16 takım var. Benim yokluğumda Romanya'ya 3-1 yenilmişiz. Hollanda'yı 2-0 yendik. Mükemmel bir futbol oynadığımızı söyleyebilirim. Özellikle defansımız "DAŞ". Ben sol bekim tabii. Top geçiyor, adam geçmiyor sol beki'yim hem de. Sol taraftan gelmelerinin imkanı yok. Daha sonra İtalya'yla oynadık, 4-2 yendik. O 2 golü de yemezdik de, orta sahamızdaki dinamomuz Alper saka tanıp da çıkınca, akınakın gelmeye başladılar. E elbet atacaklardı, 2 golü öyle attılar. İkinci olarak çıktık gruptan. Ben daha sonra İstanbul'a geri döndüm. İngiltere'ye 6-0, Kazakistan'a ise 5-0 yenilmişiz. Velhasılıkelam, 16 takım içinde 8. olmak bence yine de başarı. Fena değil bence yani. Bu arada eskiden Art Football beni yazar, karika türist olduğum için kabul ediyordu, artık komedyen olduğum için kabul ediyor. Komedyenliğim, yani sahnem olmasaydı artık Art Football'da yoktum. Yeni uygulama bu. İlla sahnen olacak. İlk kez komedyen olduğum için bu kadar mutlu oldum. Hep söylüyorum, yine söyleyeceğim, "I Love Football, ve beraberinde getirdiği tüm güzellikler". Bu arada ne kadar da geç gidip ne kadar da erken dönsem, Özlem'im bana karşı biraz soğuk şimdilerde. Bu da böyle bir dipnot olsun hadi bakalım böyle.

æ **When is the party** ile **Wednesday Party** aynı şey.

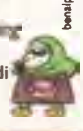
æ "Zürafa'nın yüzdüğü görülmüş şey değildir" dedi birarkadaşım.

æ "O değil de ben istiyorum kuş bana konsun, gidiyor gergedana konuyor, gidiyor eşşeğe konuyor" dedi bir diğer arkadaşım.

æ "Yaban koyunu olmak da fena, hep böyle bir The Walking Dead psikolojisi, ha bir yerden şimdi birkurt çıkacak, ha şimdi bir yerden bir sürü saldıracak, insan kafayı yer" dedi bir öbürsü arkadaşım.

æ Hoşca kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

18 Haziran Cumartesi / **Kadıköy Küçük Mekan** / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 986 73 73

22 Haziran Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06

Sandık-içi

ERSİN KARABULUT

İŞİN KÖTÜSÜ BEĞENMEDİĞİMDEN ETTİĞİMDEN DE DEĞİL. NEYMİŞ LA BU FOTOĞRAF DİYE BAK-TIMDI. AMA ŞİMDİ DÜŞÜNÜNCE, BU KOSKOCA VATSAP NİYE ARAMA DÜĞMESİYLE PROFİL PİÇÖR'Ü YAN YANA KOYUYO OLUM? HER ŞEYİ DÜŞÜNEN FEYSBUKÇU ADAMLAR BUNU MU HESAPLAYAMADI?, BANA İLGİNÇ GELİYO. YOKSA ŞÖYLE FİLAN OLMASIN?

BEN BU ADAMLARDAN HER ŞEYİ BEKLERİM. HACO... BAK BİR TANE SAYFA VAR, YANİ İNTERNET FİLM SİTELERİNDEN FİLAN YÖNLENDİRİYO. "BİLGİSAYARDA VİRÜS OLABİLİR, ŞUNU YÜKLEYİN." TARZI BİŞEY (MAC KEEPER DEĞİL) ŞÖYLE Bİ SESİ VAR.

BİLDİNİZ Mİ BU SESİ YA? YAZARAK ANLATMAK ÇOK ZORMUŞ. YANİ O KADAR RAHATSIZ EDİCİ Kİ BİNCE GAYET HESAPLI YAPILMIŞ. İNSAN DUYUNCA "ALLAH BELA-NI VERSİN AL YÜKLE NE YÜKLÜY. ÇEKSEN, YETER Kİ Bİ DAHA ÖTME" DEMEK İSTİYO. OLABİLİCEK EN RAHATSIZ SESİ YAPMIŞLAR.

REKLAM KARMAŞA ÇARPIŞININ YERİNİ DEĞİŞTİ-RİP ORAYA İYİCE "Bİ BAKALIM ŞU ÜRÜNE" DÜĞMESİ KOYUYOLAR, ÇARPI SANIP BASIYORSUN. TUZAK DOLU LAN İNTERNET, YALNIZ BU ARA EN AMA EN UYUZ OLDUĞUM İNTERNET REKLAMI ŞU. DÜŞÜK SESLE BAŞLAYAN Bİ ŞARKI.

Bİ DE TABİİ YOUTUBE'DAKİ ARKADAŞ DURMASI VAR MALUM.

VALLA ŞEY BİLE GELİYO AKLIMA, BU YUTUBCULAR BİLGİSAYARIN TELEFONUN KAMERASINDAN BİZİ GÖRÜYO OLMASINLAR?

HAKKATEN DE ARKADAŞLAR GİDİNCE VİDEOLARIN BİR ANDA YAĞ GİBİ AKMASI MORFİ KANUNU MU YANİ? BİLEMİYORUM, OLUR OLUR. HER ŞEYİ BEKLEMEK LAZIM. BİG BRADER DİYORUM, KIPS...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Derebeyi Erman Çağlar ile Kavurucu Kasaba Güneşi Altında Bir Gün - 1

Odamda trt radyo 3 klasik müzik kuşağını dinliyor, bir yandan çayımı yudumlayarak "karanlık günler ortaçağda kaldı" diye düşünüyordum. Parça bittikten sonra radyo 3 spikeri muhteşem türkçesiyle, "çağdaşları tarafından Mozart'ın mirasçısı olarak tanımlanan ve oda müziğine getirdiği yenilikçi yorumla adını klasik müzik tarihine kazıyan Slav besteciyi tanıyabildiniz mi?" diye sordu. Valla tanıyamadım. Kusura bakmayın, böyle şeyleri bilmem imkansız. Daha iki gün önce Kenan Doğulu'nun adını hatırlamak için kırkbeş dakika uğraştım. İsim hatırlayamıyorum. Daha bunları düşünmem son bulmamışken telefonum, bilinmeyen bir numarayla çalmaya başladı. Radyo 3'ten mi arıyorlar acaba, gerçekten Slav besteciler üzerine sözlü mü var diye kendi kendime şaka yaptım ve çağdaş bir şekilde güldüm. Telefonu açınca ahizenin diğer ucundaki ses "ALO ERMAN YEĞENİM NASILSIN?" diye bağırdı, ben de "İYİYİM DAYI SAĞOL, SEN NASILSIN?" diye bağırdım. Ben kasabada doğdum büyüdüm, radyo 3'le klasik müzikle falan düzelecek bir durumum yok, biri bana "YEĞENİM!" diye bağırırsa ben de bağırmaya başlarım. Telefonun ucundaki ses "TANIDIN MI BENİ?" diye bağırdı. Valla tanıyamadım. Az önce radyo 3 ile aynı şeyi konuşuyorduk. Eskiden "tabii tanıdım" diye yalan söylerdim, kendi kendimi soktuğum saçma sapan durumlar yüzünden o huyumdan zorlukla vazgeçtim. "TANIMADIM DAYI, NASILSIN?" diye tekrar bağırdım. "NASIL TANIMADIN YA? ÇIKMIYOR MUYUM BEN SENİN TELEFONUNDA?" diye bağırdı. Tam "karanlık günler ortaçağda kaldı" diye düşünürken... "ÇIKMADIN DAYI, TELEFONU DEĞİŞTİRDİK, BİR ÜST MODELİNİ ALDIK, NUMARALAR GİTTİ" diye bağırdım.

Çardakkeyfi.

Telefonu değiştirmeme sevindi, ikna oldu, kimliğini açıkladı. Babaeski'den emlakçı bir aile dostumuzmuş. Yazının devamında kendisinden Sebastiyan olarak bahsedilecektir. Kendini tanıtınca hatırladım adamı. Sebastiyan, rahmetli babamla aynı birahanede içerlerdi, devamlı rahmetliye Babaeski çevresinden tarla aldırmaya uğraşırdı. Onun dışında iyi adam, sevimli. Kendisi de Babaeski çevresinden bir tarla almıştı, sonra yokluğun ortasına bağ evi gibi bir şey kurdu. Babaeski'deki bütün sevdiği herkes tarla alsın, bağ evi kursun, insanlar biraz da birbirlerinin bağ evinde birlikte oturup rakı içsinler istiyordu. Bir ömür boyunca lokantalarda, birahanelerde, iş yerlerinin arkasındaki yazıhanelerde, belediyenin parkında, dere kenarında araba kaputu üzerinde kurulan piknik sofralarında içilen rakılar kafi gelmemişti. Mutlaka bağ evi gibi bir şeyin çardağında oturup içilmesi gerektiğini düşünüyordu. Babaeski'deki rakı sofrası doğal sınırlarına ulaşmıştı, insan eliyle, insan çabasıyla genişletilmezse bundan hep olduğu yerde sayacak, gelişemeyecekti. O yüzden mutlaka herkes Babaeski çevresinden ufak da olsa tarla almalı, içine çardaklı, bahçeli bir bağ evi yaptırmalıydı. Mars yüzeyine benzeyen yol kenarı tarlalarımızın içinde ilk kolonistler, ilk yerleşimciler biz olacak; hayatı bizler başlatacaktık. Dünya üzerinde çardak kelimesini en sık ve en tutkulu kullanan insanlardan biriydi.

Tarlam varmış...

Her şeyi hatırlıyorum Sebastiyan. Hayırdır? "HE HATIRLADIM DAYI, NASILSIN? HAYIRDIR?" diye bağırdım. "ERMAN SENİN TARLAYA ÇOK CİDDİ ALICI ÇIKTI!" diye bağırdı. Benim tarlam yok. Bir yanlışlık olmasın Sebastiyan? Sebastiyan çok emin, Babaeski dışında tarlamız varmış, alıcısı varmış, acilen Babaeski'ye gidip tarlayı alıcılara satmam gerekiyormuş. Şimdi telefonu kapatıyorum, biraz duşun altında boşluklara bakarak duracağım, sonra annemi arayacağım Sebastiyan. Benden haber bekle. Daima senin olan, Erman.

HAFTAYA: Tarlam varmış.

gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Megamorfoz

Barış UYGUR

GürolSamsun,bir sabah korkunç karabasanlardan güçbela uyandığında kendisini"KısmetseOlur" evindeki bir damatadayıolarak buldu. Daha önce hiç oturmadığı gibi bacak bacaküstüneatmış,sağ ayağının bileği soldizinin üzerinde, sağbaldırı yereparalel bir şekilde duruyordu ve üzerinde sadece bir kere, çokçişigeldiği içinapar topar otoparkına parkedip tuvaletindeişini gördüğü, Zeytinburnu'ndaki birAVM'de gözüne ilişen çocukların giydiği giysilerdenvardı. Rahatlamış birşekilde ellerini yıkarken,aynanın karşısındayine tuvaletteki bir otomattan o zamanlar 1 YTL karşılığındaaldıkları veiçindehepsitek kullanımlık jöle,dişmacunu, dişfırçası ve parfüm olan paketlerden çıkan jöleyi saçlarına verederken görmüştü onları.Şimdi üzerinde fuşya rengidar bir pantolon,üzerinde anlamsızbir desen bulunan parlak bir tişört vardı. Korkuyla elini yüzüne götürdü: Evet, özenle taranıp bademyağıyla beslenmiş bir sakalvardı yüzünde.

"Ne oldu lan bana?" diye düşündü ve sertçe kolunu çimdikledi Hayır,düş görmüyordu. Haftalardır hergün öğlen vakitlerinde yemekten dönerken sigara aldığı bakkalın televizyonundan ve haftasonlarıkanallarıdolaşırken denkgeldiğieleme gecelerindentanıdığıKısmetseOlurevinin içindeydi işte.Gürol'ın bakışlarıkarşısındaki dev televizyon ekranına yöneldi.Yanında kidiğer damat adayları da onunla beraber GelinlerEvi'nde yaşanangünün gelişmelerini izliyordu.Gelinler evinde Melis açık açık:

"Bence Gürol tamamen primpeşinde.Ceyda'yı tanıma yolunagireceğim dedi, elektrik alamadım diye vazgeçti, Nur'a talip oldu ama asılhesabı programda kalmak. Onuniçin ona bunayükselip prim yapmaya çalışıyor. Dün Mehtap'a niye yükseldi? Tamamen Cansel'in fanlarını yanına çekmek için," diyordu.

Bu Gürol'u tümüyle kederlendirdi,durup dururken kendini Kısmetse Olur'un damatlar evinde bulmakla kalmamış, basbayağı evin de en kaz kafalıdamatlarından biriolup çıkmıştı. *"Acaba gözlerimi kapatsam, tekrar uykuya dalsam, bütün bunlardan kurtulabilir miyim?"* diye düşündü. Ne var ki bunuyapması mümkün değildi çünkü uykuya dalmasıiçin muhakkakkolunu yastığın altına koymalıydı,öyle alışmıştı amabirdenfarkına vardı ki kolu samimi bir şekildeDamatlarEvi'ninsevimli yüzlerindenAdnan'a sarılmıştı.Tam bu sıradaAdnan da kolunu Gürol Samsun'a doladı ve *"Kankahiç kaale alma, kaale alıncak insandeğil,"* dedi.

"Arkadaş," diye düşündü, *"Hadi her nasılsa Kısmetse Olur evinde düştüm düşmesine de, bu herifle ne arakanka oldum yahu?Acababirden kalkıp evden çıkıp gitsem mi?"*Diğer yanında oturan Tankut, sankiGürol Samsun'un düşündükleriniokumuşgibi kulağınaeğildive:

"Kardeşim sabret. Sözleşmemiz var, bırak onlar göndersin, şimdi gidip yakma kendini," dedi.Nasılki kendisini ansızındamatlar evindebulduysa birdenbirefarkınavardıki, gidemezdi,sözleşmesi vardı ve ailesinin geçimi bu evde kalmaya devam etmeye bağlıydı. Neolursaolsun evde kalmaya devam etmesi gerektiğini hissetti.Kendisi içindeğil,ailesiiçin.

Ama dev ekranda eleştirilerine devam eden Melis"Gürol Samsunbitmiştirarkadaşlar, şu saatten sonrabu evdekimse Gürol'la tanıma yoluna girmez!" dediğinde nedense sinirlendi ve hışımla ayağa kalktı.Ayağa kalkar kalkmaz Erdem Gürol Samsun'un eline şarjlı bir el süpürgesi tutuşturdu. Gürol anlamadı ama el süpürgesinialdı, kendiliğindenevdeki kameralardan birininönüne gitti ve:

"Melisçiğim keşke yanımda olsaydın dasenı Dyson'ın buüstün çekiş gücüne sahip kendisi küçük ama mahareti büyük şarjlı elsüpürgesinin içine çekip kendimi de evdeki gelin ve damat adaylarını da senden kurtarabilseydim," dedi, *"Çünkü Dyson'un üstün çekiş gücü, üstelik toz torbası bile olmadan her evi pırıl pırıl yapar."*

Evet şimdi de Gürol Samsun'a ürün yerleştirmişlerdi. Demek ki buna daha önce çalışmıştı. Normal şartlar altında bir gümrükleme şirketinde çalışıyordu ve ne reklamfilmi deneyimi ne detelevizyonlardaki bu tip reality dramalara meraklı vardı ama şimdi KısmetseOlur evinin en çok konuşulandamat adaylarından biri olmakla kalmamış, kendisi'ne kolgibi bir de ürün yerleştirmişlerdi.

Gürol'un laflarına evdekiler katıla katıla gülerken dev televizyonekranında"Melis ve Nur Erkekler Evinegidiniz," yazısı belirdi. Şimdi elinde süpürge Melis'in karşısındaydı

"Aman ne komik, al bakalım nasıl alıyormuşsun," dedi Melis ve GürolSamsun da hiç düşünmeden makineyi çalıştırıpMelis'in saçlarının makineye girmesine neden oldu. Bir müddet öyle debelendiler dahasonrayapım ekibinden birigelipsüpürgeyi sökerek Melis'i kurtardı ve *"Çok iyi oldu abi,bu take'i kesin kullanınız yanın, sponsor de bayılacak,"* dedi.

Saçlarını makineden kurtaran Melis, Gurol Samsun'un yüzüne parmağını sallayarak *"Bana bak, senriyakar bir insansın, seningibi riyakar insanı hiç sevmem,"* dyeçıkıştı.Gürol *"Esende hodbin bir kişiliksin, çok normal beni sevmemen,"* diye cevap verdi.Bir süre hodbin'inanlamı üzerine konuştular. Kelimeler Gürol'un ağzından hiç düşünmeden çıkıyor, GürolSamsun'un ağzından çıkanları merakladinliyordu. Ağzındanhangi kelimeler çıkarsaçıksınaklındakidüşüncehep aynıydı:

"Keşke bunun yerine devcileyin bir böcek olarak uyansaydım."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"bak kalbimde cengime yine kalmışım kendi kendime sensin çare derdime"
eypio - 'günah benim suç benim' şarkısından

● **Allah'ın rahmeti üzerine olsun Şampiyon. Bu son cumartesi yağmurları dinledim, şimşeklere baktım, seni andım. Tabiatı ağlattın Şampiyon. Nur içinde yat bizim şampiyonumuz Muhammed Ali; çocukluğumda kazandırdığın şeref, hissettirdiğin kıvanç için şükranlarımız baki... Sen keşfettin, onlar ziyan sandılar. Sen reddettin, onlar isyan sandılar. Sen dansettin, onlar kavga sandılar.. Batı'daki Doğu Ruhu oldun. Bir geniş, insan deryası coğrafya, öz be öz kardeşiyle şenlendi, 'esas çocuk' iyi kalpli ve mazlumdan yana oldu, efsaneler haklı çıktı.**

● Faşizm, tarihinin en ağır yumruklarını senden yedi Şampiyon, ruhun her daim şad olsun!

● **Son dakika! Erdoğan'ın Binali Yıldırım'ı üç boyutlu yazıcıdan çıkış almak suretiyle yaptığı ortaya çıktı!**

Kullanılmış bugünler, geri dönüşür ve dün olurlar...

● '17 / 25 Aralık' adlı kitabında, adeta "bir memeleket gibidir gemi" diyor Ali Özgündüz: "Kaptan olmadan gemi hareket etmez, doğru! Ama tek başına kaptan bir gemiyi idare etmek için yeterli değildir. " Kitaptan detaylar haftaya...

● **Almanyalar'ın birleşme kararında yanlışlık yoktu. Yanlış olan Doğu Almanya'da değil, diğerinde birleşmeleri oldu.**

● HAKİKİ RAMAZAN, RASYONEL DİREKLERARASI: Bu cuma başlayooor! Futboldan özge direkler ve arası yok ki. Eski kaleci olarak golperver top oynatan Şenol Güneş'e çok teşekkür etmek isterim. Hocanınjübilesini seyrettiydim. Ha, cumaya dönersek, içimdeki ses turnuvayı bizim gruptan bir takım alacak diyor. Tek problem, içimdeki ses macarca. Bir de ben macarca bilmiyorum.

● **Tepedeki şarkının bir yerinde, "Kalmışım gece yine bir başıma / Bie başıma girdim yılbaşına" diyor. Büyük yazıklık...**

● "Efendi ol, ciğerimi ye" cümlesi Papa'ya nasıl çevrildi? Papa'ya ve yaşlı arkadaşlarına?

● **Latincesi ne? Papa'ya ve hiç papa olamamışlara? "Hakkımı yeme" demek isterken, "öz ciğerin sunmak!" Papa'ya ve laik ahbablarına?!**

● "Dostluk Maçı" denmiyo artık, "Hazırlık Maçı" oldu o... Dostluk bitmiş, hala maç kaç kaç diye soruyoruz...

● **Hayat ilginç: Turgut Özatay'ın başrolde olduğu filme denk geldim. 1975 yapımı 'Dadaş Rıfat Geliyor' adlı macera (avantür de denir) filminden bahsediyorum. Rahmetli Özatay'dan sonraki oyuncuları Aytekin Akkaya, Muammer Gözalan, Kudret Şandra ve Melek Ayberk. Turgut Özatay'ın başrolü, Ovacık Belediyesi'nin komünist olması gibi. Bi kerede inanmak kolay değil...**

● Bu topraklara inancı olmayan, bizim burlarda güzellik göremeyen! Peki, Eyüp Sabri Tuncer'in 'Hatıralar' kolonyası da mı güzel değil? O da mı olmamış? Annem bize sevdirmemiş mi o rahiyayı? Buraların sadece bizim değil, hatıralarımızın da vatanı olduğunu duyumsamadan, başkasının gölgesi gibi nasıl yaşanır?

● **Döneklik potansiyeli olan düşünür... Düşünce sadece dönüşür...**

● "Sevmiştim seni, 13 yaşında / Titrerdim, bana dokunduğunda" diye başlıyor Nil Burak'ın "Nasıl da tatlı tatlı gülerdin yüzüme" adlı şarkısı. Ayarı kaçmış mı ne, biraz? Şimdi, piyasaya çıkan şarkı olsa, ağır eleştiri alır...

● **'Demek ki' öğrenci olsa öğlenci olurdu, 'Meğerse' sabahçı...**

● 1908. Manastır. Ömer Seyfettin, bölük subayı. Kışlada fazla talim yok. İç sıkıntısından patlamak üzere yazar. İki çift lakırdı edecek adam da bulamadığı için gözleme vermiş kendini. Arayıp tarayıp Borazan Bekir adlı askeri gözüne kestirmiş. "Bereket versin bizim Bekir'e" girizgahını yapıyor ve anlatıyor: "O ne harikulade bir sersemdi yarabbi! Bekir'in

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

alinden, sözlerinden aldığım zevki dünyada çok az insanda ulmuşumdur.'' Şimdi, az dikkat: ''Ben orta kafada insandan, ir çırpıda kesilmiş otlar gibi birbirine benzeyen mahluklardan oşlanmam. Bence insan dahi doğmuş, yahut zekası tersine önmüş olmalı ki, can sıkılmasın! İşte Borazan Bekir, ikinci asileden bir tipti. Hatta bu harikuladeliği için onu ben onbaşı aptırdım da, kendi mangasından nasıl olup da bir neferin ksik geldiğine bir türlü aklı ermezdi. Noksan olan neferin izzat kendisi, yani şimdi onbaşı olan Borazan Bekir olduğunu abil değil bulamazdı.'' Bekir yazıklık, tipleme gibi: ''Bir gün balık almasını söylemiştim. Biçareyi suda boğulurken güç kurtardılar. Meğerse pazarda balık bulamamış, tutmak için nehre atılmış.''

uygusal olmayı ddetmiş değilim. lece duygu olmak daha güzel...

● **1965-1970 arası doğan kadınların, erkek rol modeli ya Bülent :cevit veya Süleyman Demirel olmuştur. Cüneyt Arkın lmadıysa. (Cüneyt Arkın'ın 'yazar' roliinde olduğu, :EKET İÇİ BOĞAZLI KAZAK giyip gözlük taktığı ahneleri bi başka severdim.)**

● Ne 'House of Card''mışsın be birader. Robin Wrigt'ın, :evin Spacey'in yizlerini evladımdan, yarenimden daha ziyade örür oldum. 'Doug' da var, evet, karakter-tip değil, yeni bir öpek cinsinin tasarımı.

● **En son dakika! Tahtakale'de bir esnafın, yazar Orhan 'amuk'a ''Cumaya bekleriz hocam, halis İstanbul esrarı allaha'' dediği ileri sürüldü...**

● Bari, tek seri olanlar katiller deüil, aşkta da var, 'seri even'ler...

● **Fırıncının Kızı'nı kötü yola düşmekten kurtarsa urtarsa, Siitlii Nuriye kurtarmıştır...**

vedatozdemir@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HÜRMETTE KUSUR

AVM'lerdeki masaj koltuklarının düzenli müşterisiyim. Bir lira, bir lira daha derken bu işe epey para gomdüm. Ortam müsaitse art arda çalıştırıp günde beş altı liralık hesap ödediğim günler oldu. "Masaj koltuklarının İstanbul ölçeğinde demografik değişkenlere göre dağılımı" isimli bir tez, Hürriyet'in ekonomi sayfasına "1 Liralık Masaj 2 Milyon Dolarlık Pazar Yaratto" isimli bir yazı ve hatta daha entellektüel bir mecrada "Masaj Koltuğu:Orta Sınıfın Üç Dakikalık SPA'sı" başlıklı bir yazı yazabilecek kadar bu işe emek verdim.Masaj Koltukları, gerçek benliğimikesinlikle doyurmayanyüzlerce nesneninbulunduğu AVM'lerde parlayan birer yıldız benim için. Ruhuma kast eden tüketim çılgınlığından bir kaç dakikalığına da olsaonlar sayesinde kurtuluyor, rahatlıyor ve tazeleniyorum. Elbettemasaj koltuğu dünyasının,yağlıkafalaryüzünden yaşanan hijyen sorunları,masaj esnasında özellikle göğüs bölgesi titrerken etraftakiler tarafından seyredilme stresi, kalitesiz koltuklarda kuyruk sokumundan alınan fazlabasınçgibi kendi içinde bazı sorunları var.Ama ben bu yazıda masajdünyası içindaha büyükbir sorundan hatta bir tehlikeden bahsetmekistiyorum. Konumuz, 1 lirasını ayarlamış, masajarzusuyla yanıp tutuşanların önünebir engel olarakçıkanbazı insanlar. Bu insanlar masaj koltuklarına paraatmadan,aleti amacıdışında sıradan bir koltukgibi kullanarak uzunsüre işgal ediyorlar. Onları sizler de tanıyorsunuz.Hattabu insanlara hürmetediyor,toplumsalyaşamınpekçok alanındayardım ediyor, kendi haklarınızdan feragat ederekonlarayol veriyorsunuz.Onlar,bedenleri"Artık evdeotur!"diye yalvarırken,ruhları gezme arzusuylabedenlerinden taşanlar... Onlar, siyatikli bacaklarıyla rapor üstüne rapor almalarına rağmen,"Sen degel" dendiğindebütün raporlarıtek bir kalemde yırtıp atanlar... Onlar, kızlarının peşinde, damatlarının arabalarında sürekli var olma mücadelesi verenler... Onlar, ayaklarına karasular inmiş yaşlı teyzeler...

Cebimdehususi ayırdığım 1 liralarlarınasajalanına ulaştığımda, herzaman oturduğumkoltuktaayaklarına kara sular inmiş bir teyzeyle karşılaşınca canımsıkıldı.Birazbekledim,ama oturduğu yerdenetrafıseyreden,bıraksanızsabaha kadarseyredecekolan işgalci teyzenin kalmayapek niyetiyoktu. Mecburendiğer koltuğa oturup para attım.Alet çalışmadı. Dönüp teyzeye baktım. O da bana baktı. Ben bu süre zarfındateyzenindurumu kavrayacağını ve yer değiştireceğimizi umut ediyordum, ama olmadı. Haksızlık etmek istemem, belki de oturduğu koltuğun 1 lira karşılığında masajhizmetiverdiğini bilmiyordu.Yaşlılar böyledir;içinde bulundukları teknolojik nimetlerin sınırlarını bilmeden en basit fonksiyonla yetinirler."Bak teyze,bu alet bozuk ki parayı iade ediyor.Bozuk olmasa bu parayı atıncadeğişik bir şeyler yapacak"anlamı yaratmakiçin,'parayı atma-iade haznesindengeri alma' hareketini defalarca tekrarladım. İşe yaramadı, yüzünde aydınlanmaya dair hiçbirifade oluşmadan sadecebeni seyrediyordu.Nasılsa kalkacak, düşüncesiyle birazdolaşmayakararverdim. Birtur atıpgerigeldiğimdehâlâ oturuyordu.Koltuğu görenuygun biryere geçip işgalci teyzeyi izlemeyebaşladım.

Teyze çok yorulmuş demek ki.Tahminime göre, bir kaç saat öncehenüz dinçkenkızıyla birlikte mağazalara giripçıkmış, kızının bazı aldıklarını beğenirken, bazılarını beğenmemiş, tutumlu bir kuşağa mensup olduğundan kendine bir şey almamış (ama kahverengitayyörde aklı kalmış),öğlenedoğru oturdukları Ramiz'de köfteyi protezleri yardımıyla uzun uzunçiğnemişve bir iki mağaza daha direndikten sonra kızının,"Anne sen şurda otur," uyarısıyla şimdi benim oturmam gereken masaj koltuğuna oturuvermiş olmalıydı. Görünüşe göre halinden memnundu. Oysa ben değildim. Evet, o yaşlıydı,karasular ayaklarınabenimkilerden daha yüksek bir debiyle iniyordu, ama bu koltuğun varoluşamacı düşünüldüğünde koltuk benim hakkımdı.(Üstelik onun gibi

dakikalarca oturmayacak, bir dakika titreyip kalkacaktım.) Fakat işgalci teyzeninyaşlı olması,"Kalkarmısınız lütfen!"legelişen bir hak arama mücadelesinegirişmemeengeloluyordu.Çünkü yaşlılar,kökeni toplu taşımaaraçlarınauzanan yaygın bir inanışa göre yerlerinden kaldırılamaz. Haklıolmama rağmen harekete geçsem,toplum beni"Yaşlılarasaygı da kalmamış!"diye protesto eder. Benim böyle bir durumda, "Amaç dışı kullanıma hayır!" sloganlarıyla direnişegeçmemmümkün değil.Yaklaşık on dakika geçti. Bir an teyzeye hiçbirşey söylemeden aletepara atmayı düşündüm.Anidençalışan koltuk, kalınbacaklarınımengenegibi sıkıştırdığında işgalci teyzeninyüzünü görmekçokhoş olurdu.*"Bir andane olduğumu bilemedim evladım... önce bir titremegeldi... baldırlarımı sıktırıyor, sırtımavuruyor, ensekökümü sıkıştırıyor, çok affedersiniz kuyruk sokumumdan ittiriyor falan derken benim tansiyon on sekize fırladı...Yakaladınız mı o terbiyesizi?"*

Teyze nihayetkalktı.Derhal hareketlenerekyolu yarıladığımda hemen yan taraftaki vitrine bakan işgalci teyzenin geridöndüğünü gördüm.Birazdaha hızlanıp koltuğaulaştığımda işgalci niyetimi anlayarak duraladı. Bir karar vermem gerekiyordu, yasaygıdakusur etmeyecektim ya da titreyen arzularımaboyun eğip teyzeyi safdışı edecektim. Elbette teyzenin gözü önünde hızla oturarak,"Eee kalkmıcaktın teyzecim, böyle kaparlar işte," falandiyecekhalim yoktu.Koltuğaotururken orta yolubulmayaçalıştım:"Ben bir dakika oturacam teyze, sonra yinesiz otururusunuz."Teyzenin yüzündeanlayış gösterdiğine dair bir ifadeoluşmayınca elimleyan koltuğugöstererek,"Sizburaya da oturabilirsinizaslında," diyedevamettim.Fakat yan koltuğu gösteren elimi takiben kafamı çevirdiğimde, bir mucize gibi orada başka bir teyzenin (torbalı) vücutbulduğunugördüm. Masaj koltukları bir mıknatısgibi yaşlılarıkendine çekiyordu.Belli ki bu torbalı teyzenin de ayaklarına karasular inmişti.Torbalı,gelişen olaylarkarşısında hiçoralı olmadı.Yaşlılıkve yorgunluğunverdiği haklılığa bir parçanemrutluk ekleyerek pis pis suratımabakti.İki yaşlı arasında kalmıştım. Ne olursa olsun masajda kararlıydım. Bir cesaretle para atarak aletiçalıştırdım.Hürmetibir liraya satmıştım.Alet hareketlenerek bedenimigeriyeyatırdı.Biri oturan,diğeri ayakta olmak üzere ikiyaşlı arasında titremeye başladım.İki yaşlıinsanın arasında titreyeninbenim bedenim olması bir ironi elbette. Fakat daha otuz saniye geçmeden işgalci yaşlının kızını karşımda bulmam tam bir trajedi. İşgalcinin kızı titreyen bedenime kısa bir süre baktıktan sonra,"Anne senniye ayaktasın?" diye sordu. İşgalci, sanki benyarım saattir masaj yaptırıyormuşum da bu yüzden hiç oturamamış gibi,"Nereye oturayım kızım?" dedi. İşgalcinin kızı bu sitem üzerine"yuh ayı" diyengözlerletekrarbana bakmaya başladı.Yan koltuktakiTorbalı, olayıtam kavrayamamasına rağmen ortamda"hürmettekusur"la ilgili bir sıkıntı olduğunu hissetmişgibi kafasını salladı.Bugün de kınayabileceği birinibulduğuiçin hayatındanmemnun olmalıydı. Hürmette kusurukokusundantanırdı böyleleri. Biryerde hürmette kusurmu var,orada kendinişahit yazdıracak bir yaşlı mutlakabulunur.*(Mecidiyeköycivarındakibiralışveriş merkezinde, "hürmettekusur" olayı tespit edilmiştir. İlgilenenyaşlıların ivedilikle olayyerine intikal etmeleri ve şahsıkınamaları gerekmektedir.)* İşgalci, işgalcinin kızı ve torbalı beni izliyordu.Toplumun değer yargıları arasında bedenim titriyordu.Tam bu sırada alttan müdahale geldi.

Masaj bitmeden kalkmayı düşündüğüman, koltuk"Nereye terbiyesizherif!"dergibi bacaklarımı sıkıştırmaya başladı.Koltuk toplumla bir olmuşbeni dövüyordu.Göz ucuylakalan saniyeyi gösteren ekranabaktım.Dahakırk saniyevardı.Görünüşegöre yaklaşık iki dakikadır hürmette kusur ediyordum.Alet bacaklarımı bırakır bırakmaz ayağa fırlayarak bütün bu rezaleti örtbas etmek istergibi,"Buyurun siz oturun," dedim teyzeye.Teyze titreyen koltuğa baktı.Teyzeyi boş olmasına rağmen titremeye devam eden bir masaj koltuğuna davet etmem, sanki masaj ısmarlamak istiyormuşum gibi bir duruma yol açmıştı. Hep birlikte titreyen koltuğa bakarken,"Şimdi durur," deme ihtiyacı duydum.Alet titremeyi bırakıp dikleşmeye başladığında,"Hah!" diyerekyaşanan saçmalığıtaçlandırdım. Koltuğu geridebırakıp uzaklaşırken iki dakika öncesine göre daha kötü durumdaydım. Bütün kaslarım ağrıyordu.Titretmeyen gerçek bir masaja ihtiyacımvardı.

Not: Bu hafta köşeyi yetiştiremediğimden eski bir yazımı yayınladım. Özür dilerim.

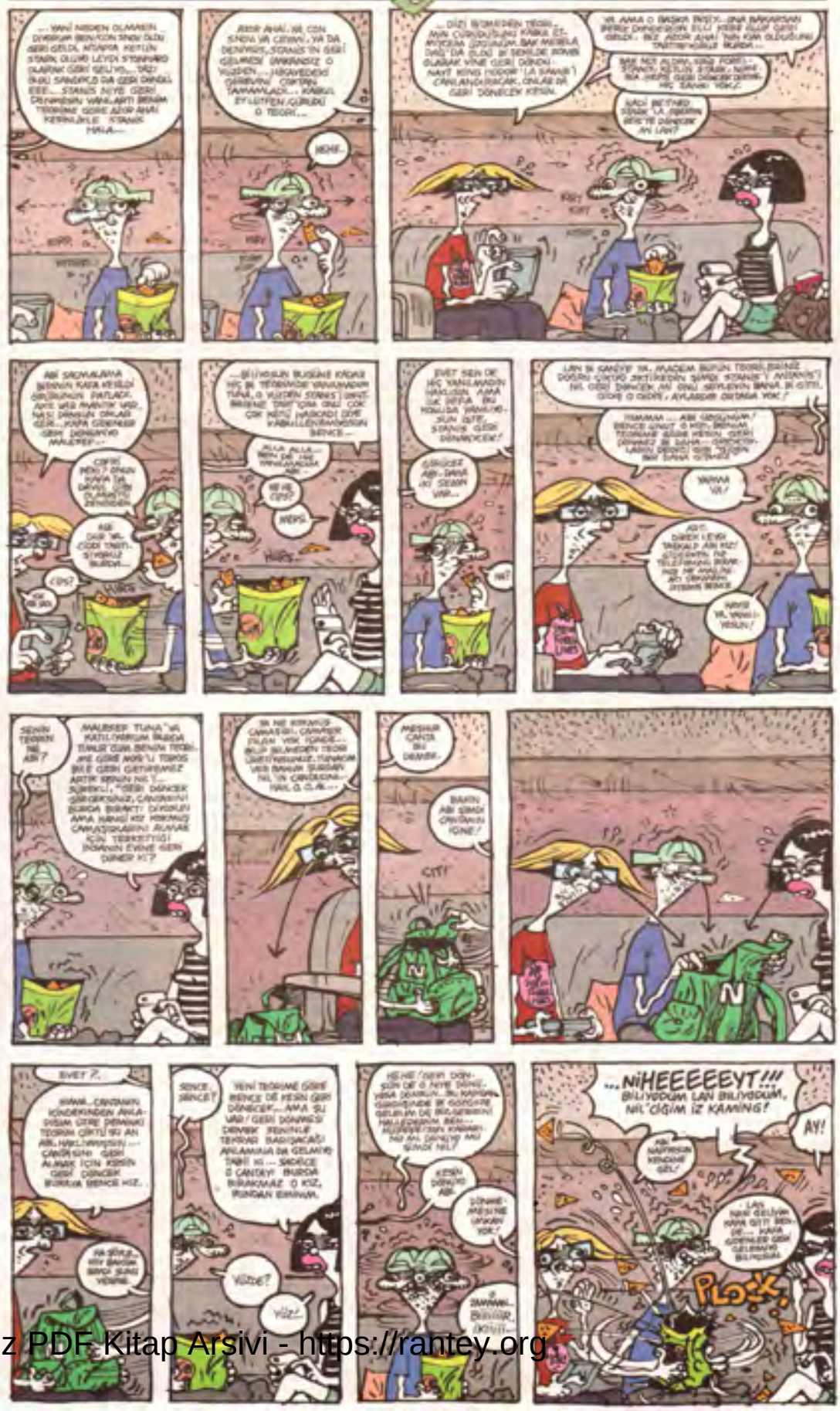

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Evden Çıkmayan...

oky

...YANİ NEDEN OLMASIN... DİYORUM BEN, İÇİN ŞİMDİ ÖLDÜ GİBİ GELDİ, ATLANTA KETLİN STARK, ÖLDÜĞÜ LEYDİ STONARD OLARAK GİRİ GELİYO... DİZİ OLDU SANDIK Ki DA GERİ DÖNDÜ. EEE... STANİS NİYE GERİ DÖNMESİN? VANİLARTİ BİSİM TEORİME GÖRE AŞIK AMA! KESİNLİKLE STANİS HALA...
...ASIR AMA!.. VE CON SNOW VA CERSEY.. YA DA DENİYOR, STANİS'İN GERİ GELMESİ ŞAŞKANSIZ O YÜZDEN... HİSSEDEMİ GÖRÜNÜ ÇİFTİN YAMANLADI... KABUL ET LİYEN GÜRUBU O TEORİ...
HEHE.
...DİZİ BİTMEDEN TEORİ... MUN CUBUKLUĞUNU KABUL ET. MEDİM DİZİNİN BM MERİLA DAĞ DA ÖLDÜ Bİ ŞEKİLDE KONUS OLARAK YİNE GERİ DÖNDÜ. NAYT KİNG HODOR' LA STANİS' CANLANDIRACAK, ONLAR DA GERİ DÖNECEK KİTSİN.
VA AMA O BAŞKA İNSEX... ONA BAKARSAN BİRİZ DAHİDİRSİN ELLİ KİŞİ OLUP GİTTİ GİTTİ... BİZ AZCIK AHALİNİN KİM OLDUĞUNU ÖĞRENİRİZ BURDA...
BAK NET ALDIM, KİNG FORET... STANİS, NEDEN STARK, NİNE, KİA HİÇBİR ŞEKİL DÖNMEDİĞİNİ HİÇ TANIKI YOK.!
NİCİ BİTİNEN DİZİNİN LA ÖĞRENİN BENİ DE DÜŞÜNÜN AN LAN!
ABİ SAÇMALAMA BENİNİN KAFA KESİLDİ GİBİ, BİLİNCİN PATLACK. APTE VİLİ AMANTİK VİRÜ... NASIL DİRİLİN ORUMA GİDİ... KAFA GÖMMEDİ GİBİ DİZİNİ MALETEF...
CİDİ? BEN? DİNİN DİNİN DİNİ DİNİNDEN
ABİ DİNİ VE CİDİ TAİTİ... STARKLE BURDA...
CİDİ?
...BİLİYORUN BUGÜNE KADAR HİÇ Bİ TEORİMDE YANILMADIM TUNA, O YÜZDEN STARKS' UNUT. BİRİNİZ DİNİ İÇİMİ ÇOK ÇOK KÖTÜ HİSSİDİ DİYE KABİLLEYİNİZİN SİZİNCE...
ALLA ALLA... BEN DE ÖYLE HİSSİDİYİM ABİ...
HE HE CİDİ?
HEHE.
EVET SEN DE HİÇ YANILMADIN HAKLISIN AMA OK UFFA BU KONUDA YANILMA-SIN İÇİN, STANİS GİDİ DİNİNDEKİ!
GÜZEL ABİ DİNİ İKİ SEBEP VAR...
LAN BİR KANİYE YA, AKADEM BUFUN TEORİLERİNİZ DOĞRU ÇIKTIĞI ZAMANLARDAN ŞİMDİ STANİS'İ ANLARIN?! NİL GİDİ DİNİCEK Mİ GİNİ SEVİLEYİN BENİM. Bİ GİTTİ, GİDİ Ç GİDİ, AYLARDIR ORTADA YOK!
HMMM... ABİ GİNİLİNİM, BENCE GİNİLİ O KİŞİ BİRİNİN TEORİLERİ BİLİNİR VERİNİN GİDİ DİNİMİZİ BİLİNİR BİLİNİR... GİDİCİLERİN BENİMİ BİLİNİR... GİDİCİLERİN BENİMİ BİLİNİR...
YAHAA YA!
ABİ!! DİREK LEYEN TAŞLADI ABİ KIZ! ŞİMDİ DİNİ, NE İŞİNİZ BİLİNİR, NİŞ NE ANALİZİ ABİ ORTADAN DİSİNİN BİLİNİZ
HAYDİ YA, YAHAA! YESİN!
SENİN TEORİN NE ABİ?
MALUMDUR TUNA, YA KATİLİMİZİN İÇİNDA TUNUS OLUR BENİM TEORİ... ANE GİDİ MOR'LU TOPUS BİLE GİDİN GİDİYORUZ ANDİK BİNİN NİL'... SÜBHİ!.. "GİDİ DİNİCEK GİDİCEKSİNİZ, ÇANDİNİNİ BURDA BİRAKTI" DİYORUN AMA HANGİ KIZ HİKMUŞ ÇAMAŞIRLARINI ALMAK İÇİN TEKRETTİĞİ İNSANIN EVİNE GERİ DİNER Kİ?
BU NE KİNKİNİ ÇAMAŞIR!.. ÇAMAŞIR FİLAN YOK İÇİNDE... BİLİP BİLMEDİN TEORİ ÜRETİYORUNUZ.. TUNA'CIM VER BANA SİGARA! NİL'İN ÇANDİĞİNİ... HAH, Ç.Ç.A...
MEŞHUR ÇANTA BU DİNİNİ...
BAKIN ABİ ŞİMDİ ÇANDİNİN İÇİNE!
CİTİ
EVET ?..
HMM.. ÇANDİNİN KİNDİKİNDEN AHALİ-DİSİM ÜZERİ DİNİMİ TEORİM ÇİKTI! İŞİ AN ABİ, HİÇBİ... ÇANDİNİNİ GİDİ ALMAK İÇİN KİSİN GİDİ DİNİCEK BURDA BİRİNCE KİZ.
HA-ŞİMDİ... HİÇ BİRİNİN BİNİ ŞİMDİ YENİNE.
SENCE? ŞİNCE?
YENİ TEORİME GÖRE BİRİNCE DE KESİN GİRİ DÖNECEK... AMA ŞU VAR! GİDİ DÖNMESİ DİNİMİ TEKRARI BAŞLAYACAĞI ANLAMAMIZA DA GELMİYO İNİ Kİ... SADECE O ÇANTAYI BURDA BİRAKMANIZ O KİZ, PİNDAN EMİNİM.
YÜZDE?
YÜZ!
HEHE! GİDİ DİNİ-ŞİN DE O NİYE DİNİE... YANA DİNİNİN... İN KİNİNİN, GİDİCİNİNİ BİR GÜNÜNE GİDİLİNİN DE BİLİNİZİNİNİ HALLEDİNİN BEN... MUHİTİNİN KİNİNİ... NE Mİ DİNİNİ Mİ ŞİMDİ NİL!
KESİN DİNİYO ABİ.
DİNİME... MESİNE GİNİNİN YOK!
O ZAMANI... BİNİR... DİYİ...
...NİHEEEEEYT!!! BİLİYORDUM LAN BİLİYORDUM, NİL'ÇİĞİM İZ KANING!
AY!
ABİ NİŞİNİN KİNİNİ GİT!
LAN NİNİ GİLİYUN NİNİ GİT BEN DE... NİNİ GİDİNİZ GİDİ GİLİNİNİ BİLİNİZİN
PLOŞ!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Dışardasükünuyazakşamının,/ Bahçemizsulanmış, ıslakher çiçek.
Kapı çalınacak,babam gelecek..."

Ziya Osman Saba

Ilıkbir yaz rüzgarı.
Yaz akşamı kokuları.(tramvay çıçın'ları)
Murat Paşa camiinin bahçesinden kumruların akşam sesleri.
(insanıhatırlayamadığı bir an'a, bir kayıp geçmişe çağıran o gizemli sesler--guk gugukguk guguk--)
Gökyüzü hâlâ aydınlık. Çok çok yükseklerde kenarları altın ışıltılı çizgi çizgi bulutlar. (görünüyor demekhâlâ oralardan çoktan batıp gitmiş güneş) Bahçenin karşısında avm' nin pırıl pırıl taş döşeli koca meydanı.(markantalya)

Meydanın tam ortasına oturmuş.
İnsanlardan epey uzakta bomboş bir yer.(kenarlardan kenarlardan kapılaradoğru yürüyor insanlar, ortadangeçenpek pek nadir, tektük) Neden orada? Orayı seçmiş? Belki,avm'nin güvenlikçileri mi kovalıyor yaklaşırsa? (birtekme?)
Zayıf,inceyüzlü,narin
Islak, hüzünlü gözlerinde mahzun ama çok umutlu bir ifade.
(hem çok acıklı hem çok umutlu) "Beklentili" bir bakışla bakıyorgelip geçen insanlara.(Edith Piaf'ın bakışları)
İçi içine sığmıyorsıska bir Sfenksgibi oturduğu o yerde.Kıpır kıpır o kuyruk. Meydanın ortasında.
Tik tak tik tak, metronom gibi.Aralıksız sallıyor. Gelene geçene baka baka.(uzaktan uzaktan) Uzunca kıvrık kara kulağının bir ucunda belediyenin sarı küpesisallanıyor.Tüyleri dökülmüş o zayıf bacağı. (kırçıl kırçıl olmuş bi yanı) Kaburgalar belli oluyor.
Acıklı yüzüyle ters kuyruğunun o mesnedsiz sevinci, o sevincin şiddeti,aşırılığı,
karşılıksızlığı...
Gözgöze gelmeye çalıştıkları(uzaktan), donuk, boş boş gözlerle, yüzlerinde düşünceli dalgın ifadelerle, telefonlarına baka bakageçip gidiyorlar. Bakışlarınınbir duvara çarpıp dönmesi bozmuyor onuama,kuyruğun ritmiayını.
Sanki,oraya gelirkenşöyle birşeyler demişgibi kendine;"Bugün çok güzel bişeyler olacak,eminimbundan, hissediyorum, olucak, gidip oturucam oraya,kesinçokçok güzel bişeyolucak."
O kadar sevinecek ne var? Neyin nesi o iç çarpıntılarıyla çılgın gibi sallanan o kuyruk? O tenhada, tekbaşına.
Ne olabilir ki, o derece büyük bir sevinçle beklediğin şey?Olsaolsa?
Birparça et/kemik falansa eğer o, gidip çöpleri karıştırsançok daha gerçekçi.
(aslında asilbir ailenin kayıp köpeği olduğunu mu keşfedecekoradangeçen biri,seni görünce, birdentanıyıp,malikhanenemi dönücen?
--Oliver Twist'in başına gelenler misali--Ne olucak?)
Dürümyiyeyiyegiden,etin bir kısmını atar belki.
Başka? O mu? (keşke oturup konuşabilsek--vardır hepsine haklı bir cevabın.Yoksa niye öyle yapasın?--)

Olmuyor.
Ortalık (anbean) kararmakta. Birazdan o ince kuyruğun da görünmeyecek zaten o mesafeden. (elsallargibi sallayıp sallayıp durduğun herkese)
Doğruluyor yerinde. Kibar, zarif bir yürüyüşle tıpırtıpırkapının yakınlarına,insanlara yaklaşıyor.
B planı;risk alıyor.
Yeniden sallanmayabaşladı kuyruk. (hafifyukarı doğru bakıyor bu sefer başı)

Kafamda bir cümleçınlıyor:
"İhtirasTramvayı"nın (oyununun/filminin) sonunda Blanche'ın kendisini bir akıl hastahanesinekapatmak için gelen hastabakıcı ve doktora söylediği o cümle:"Yabancıların nezaketine her zamangüvenmişimdir"
O iç yakıcı cümle.(Güzellergüzeli,zarif,hassas, sanatçı ruhlu, kültürlü, kırılgan Blanche,yatağında bir erkekle yakaladığı kocasının intiharından sonra, herşeyini yitirmiş olarak, --beşparasız--başka bir şehirde yaşayan kızkardeşi Stella'nın yanına sığınır. Kardeşinin kaba saba kocası Stanley,(Marlon Brando oynuyordu filmde) kendisine ve başkalarına söylediği yalanlardan, romantik düşlerden inşa ettiği bir hayal dünyasının içinde yaşayan Blanche'ı horlar, iterkakar,yalanlarını yüzüne vurur.Son bir evlenip kurtulma umudu da yineStanley tarafından bozulan Blanche, (damat adayına Blanche'ın geldiği şehirde her önünegelenle yatıp kalktığını ispatederStanley) zaten binbir zorlukla, güçbela sürdürdüğü o kırılgan dengesini tamamen yitirir.(alkol problemi de vardır) Kendisini akıl hastahanesine kapatmak için gelenlere öncedirenir, "kolumu bırakın" der hastabakıcıya. Sonra kalkıp doktorun koluna girer: "Tamam, gidelim." Ardından da dünya durdukça unutulmayacak o son cümleyi söyler Blanche,
"Yabancıların nezaketine herzaman güvenmişimdir"
İçinde incebiracı alay, anlamazdan gelmede bulunan o cümle. İçimizi yakar geçer."Yabancıların nezaketi"
Tanıdıklarının nemal olduklarını görmüştür.Yabancılar;"henüz tanımadıklarımız" ne de olsa hepbirumut vaadederler.
"Nezaketin yokoluşu" yüzünden,"nezaketsizliğiniz" yüzünden işte,"Bakın benihale getirdiniz" demiş teolurBlanche,"o kapatılacağım yerde nezaketlerine güvendiğim yabancılar görün bakınbana neler yapacaklar."
Bizim yüzümüzden.

Hava biraz daha kararıyor.
"Yabancıların nezaketi" henüz ortalarda görünmüyor.
Kuyruk aynıhızlasallanmaya devam ediyor.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

KADINLAR...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkanözçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Güney
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Koray Oyser
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nan Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Ulaş Coşkun
Kapak: Ulaş Coşkun, Murat Cengiz
Mizanpaj: Sinan Tekirler
Kalite Kontrol: Sevgül Yıldız
Dış Satımdan Sorumlu: Şeniz Yanık

Adres: Acıbademevleri Mah. Sakçılar Sok. Hamsun Ap. 3 Göztepe / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN
Baskı: Beri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0(212) 454 15 11
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 423 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Avrupa: 210€ Asya: 210€ Diğer Ülkeler: 120$
İBAN Numaramız, Swift Kodu:

Uykusuz dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, logo ve kartal tırnağı yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın bütün yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYLIK ÇİZGİROMAN DERGİNİZ **HORTLAK**'IN

HAZİRAN SAYISI

ÇIKTI!

Birbirinden süpersonik tipler, öyküler ve de çok acayip şeyler tam 84 sayfa!

Ersin KARABULUT'tan aşk, entrika ve gerilim dolu yepyeni bir çizgiroman albümü

KİTAPÇILARDA!

uykusuzdukkan.com.tr'de

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

16 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2016/25 No: 459
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Atalay Filiz yakalandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

UYUYUNLAN

Sevgilim Uykusuz okurlarımız aslında olay şöyle gelişti.. Ben, demet, diyanet falan sabahtan uyanıp, ilk kalkan başkanlık airbasıyla amerikaya gitmek üzere buluştuk.. Tam olarak amerikanın neresine gideceğinizi bilmediğimiz için vatsaptan Muhammed Ali'nin kızına mesaj atıp konum göndermesini istedik.. Ama yanlışlıkla maykıl Ceksının kız kardeşi Latoya Ceksın'a mesaj attığımızı farkettiğimizde aradan neredeyse 3 saat geçmişti ve üzerine 1 saat de Latoyayla telefonda konuşma eklenince 4 saatlik bi gecikmeyle güne başlamış olduk... M'ali'nin kızına da mesaj attık.. Geri dönmedi. Ama çabalarımız sonucunda telesekreter üzerinden ulaşmayı başardık.. Telesekreter üzerinden ulaştığımız kişinin ses kaydı olduğunu İngilizce sorunun yazılışından 3 saatte anlayınca, üzerine de 1 saat telesekreterle konuşma eklenince bi 4 saat daha kaybetmiş olduk.. Dedim ki "gidelim, daha fazla vakit kaybetmeyelim. Yolda sora sora buluruz.. Daha bu ağaçların duası okunacak, örtüsü örtülecek, ikonuşma yapıcam, iş çok.." deyip uçağı kaldırdım... Yolda sora sora gitmeye başladık... Fransanın üzerinden geçerken fransız hava sahası radar operatörü sağolsun, adresi internetten bulmuş.. Vatsaptan her ihtimale karşı M'alinin kızına "Tamam adresi bulduk, konuma gerek kalmadı.." diye mesaj attım... Şimdi kızı bi sürü işin yoğunluğu arasında bi de onla uğraştırmayın" deyince, diyanet de "Doğru diyosun da, peki ben duayı İngilizce mi okuyim, Türkçe mi, arapça mı", diye sordu. "İngilizce biliyo musun" diye sordum.. "Hayır" dedi "Ama zenci aksanı yapabiliyorum atmasyon, dizilerden öğrendim.. Böyle konuşunca beyazlar İngilizce de dışa anlamıyo zaten" dedi. Aşe kadar mantıklı.. "Sen bu mantıkla başbakan olursun.. Başına iş alma" dedim. "Aybediyo sorun neyir" dedi.. Gerçi bi'liyosun

UYKUSUZ

Reza Zarrab 16 Haziran'da savcı karşısına çıkıyor.

Polis, seri katil Atalay Filiz'le selfie çekti.

Şehit cenazelerinde CHP'ye yönelik organize saldırılar yaşanıyor.

Hollandalı bir kadın, Katar'da tecavüze uğradığı gerekçesiyle şikayete gittiği polis tarafından "zina" suçlamasıyla gözaltına alındı.

Çevik Kuvvet polisi, Vezneciler'deki patlamada yaralanan arkadaşını ziyarete giden bir kişiyi, Ramazan ayında sigara içtiği gerekçesiyle başlayan tartışma sonucu gözaltına aldı.

TRT'de yayınlanan bir programda konuşan ilahiyatçı Mustafa Aşkar, "Namaz kılmayan hayvandır" dedi.

AKP'nin dış politikası yüzünden turizm sektörü durdu.

Orman Bakanı Veysel Eroğlu: "Şehitlik şerbeti içmeye hepimiz hazırız."

Adliyede polislerin tekmeyle belini kırdığı avukat Zeycan Balcı hakkında polislerin yaralanmasıyla ilgili soruşturma açıldı.

NSA

Kerem UYGUR

Normal şartlar altında geleneklerimizde görenek-lerimizde sevsek de sev-mesek de "Kız evi naz evi," gibi deyişler vardır. Ama cenaze evinin hele hele cenaze sahibinin değil, çağrılma-dan gelen bir davetlinin kapris leriyle naz, niyaz ve kaprisevine çevrildiği görülmüş şey değildir. Ama **Yeni Türkiye'de** her cenazeyi tabutlı-rın üzerinde tepine tepine kendi çıkarları için kullanmakta beis görmeyenlerin, zamanla tüm cenazelere aynı muameleyi yapabileceklerini dü-şünmeye başladıklarını görebilirsiniz. Utanmasa, tanımadığı etmediği adamın cenazesinde "Açılın şöyle, rahmetliyi bir yıkayayım," diye gasilhaneye dalmaya kalkacak kadar patavatsızlaşabilenlerin olabilecek en kibar bir şekilde reddedildikle-rinde de "Küstüm oynamıyorum," diye çekip gitmeleri **Yeni Türkiye'nin** normalidir.

Normal şartlar altında elli kişinin huzurun-da katledilmesinin ardından tereddüt bile et-medenkatledilenlere hakaretetmeye başlamak ancakveancakelli kişiyi hunharca katledenlerin yapabileceği bir iştir. Ama **Yeni Türkiye'de** başkanın en sevgili gazetesinin,okyanus ötesin-de gerçekleşen bir katliamı neredeyse alkışladı-ğını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında 2 yaşında bir ço-cuk, **bazı hareket ve kelimeleri tekrar eder**, artık sokakta yürürken elinizi bırakmak ister, **yürürken bir eşya taşıyabilir**, oyun-caklarıyla kule yapar, **merdivenleri kolayca inip çıkmaya başlar**, kitaplardaki resimlere bakmaktan zevk alır, **resimleri ayırt eder**, "niye?" diye sormaya başlar, **kazağının düğ-mesini ilişkileyebilir**, öfkesini ağlayarak gösterir, **dil becerileri gelişmeye başlar**, ailesi her duyduğuna inanan maymaklar değilse hepatit A aşısının ikinci dozunu olur, **kendi karakterioluşmayabaşladığından ailesine karşı çıkma eğilimi gösterir** ve hatta bukarşıçıkmalarsıklaştığı ve çocuk her şeye "Hayır," dediği için bazı çocuk gelişim uzmanları bu dönemi **"terrible two / korkunç iki"** olarak adlandırır. Ama **Yeni Türkiye'de** iki yaşında olmak, yeri geldiğinde çok daha "korkunç" olabilir ve henüz fermu-arın altını birbirinegeçiremeyen, tekbaşına yıkanamayan, ayakkabılarınıbağlay amayan,grup oyunları oynayamayan 2 yaşındabir çocuğun "terörörgütüne üye olmakla" yargılandığını görebilirsiniz. 2 yaşında çocukların bile terörist olarak yargılandığı bir yerde, artıkteroristdiye kestiripatılandiğer insanlara dabir bakmanın vaktigelmiştir.

Derebeyi Erman Çağlar ile Kavurucu Kasaba Güneşi Altında Bir Gün - 2

Geçen hafta: Evimde normal otururken memleketimden emlakçı bir tanıdığımız olan Sebastiyan (gerçek ismi değil) dayı beni aradı ve Babaeski'nin dışındaki tarlamıza çok ciddi bir alıcı çıktığını haber verdi. Babaeski'de tarlamız olduğunu ve benim de derebeyi gibi bir şey olduğumu öğrenmem sonucu şehirli ve çağdaş kişilik algım şişme yaptı. Hem tarla sahibi olup hem de metal müzikten zevk alabilmek, her şeye rağmen elinde taze çekilmiş filtre kahve ile oturup dünya edebiyatı okuyabilmek mümkün müydü? Aklımda bu tarz sorularla duşa girip bir süre suyun altında ağlayarak oturdum.

Telefonla emlakçıyla konuştuktan sonra annemi aradım. Anne bizim Babaeski'de tarlamız mı var? "Tarla falan değil orası, yol kenarında arsa gibi bir şey, rahmetli baban arkadaşlarının gazına gelip "içine bağ evi yaptıracağım" diye üç kuruş paraya almıştı, yalvar yakar vazgeçirdik sonra ev yaptırmaktan, hastalanınca da senin üzerine geçirmiştik galiba, duruyor öyle orası, ne yapacaksın neden soruyorsun" diye sinirlendi. O arsaya balkanların en büyük gece kulübünü yapacağım. Adı da Serdar Ortaç olacak. Nasıl benim imzam olmadan üstüme tarla geçiriyorsunuz, neden haber vermiyorsunuz? Bütün kasabayı üstüne yaparlar, haberin olmaz. Kasabada işler böyle işler. "Alıcı çıkmış, gel görüşelim diye Babaeski'ye çağırıyorlar" dedim. Kim aradı seni diye sordu, Sebastiyan'ın adını verdim. "Kaç para veriyorlarmış?" diye sordu, "bilmiyorum, tarlanın başında konuşmak istiyorlar, rakam söylemediler" dedim. "Seni kazıklarlar, dayını da yanına al öyle git" dedi. Tüfek de alayım, tarla meselesiyle ilgili anlaşmazlık yaşarız, rastgele ateş açarım. Gerçek bir kasaba masalı olur, toplumsal gerçekçi roman gibi olur.

Aygaz şapkam.

Yanıma sadece üstünde aygaz yazan eşantiyon şapkamı ve cüzdanı alıp yola çıktım. İstanbul'dan iki saat yol zaten. Çektiği yere kadar trt radyo 3 dinledim, radyo üç kaybolunca ibre otomatik olarak Mustafa Ceceli'ye döndü. Bu durum, içimde kopan fırtınayı da en güzel şekilde ifade eden bir metafor olabilir miydi? Ola da bilirdi, olmaya da bilirdi. Kafamda eşantiyon aygaz şapkamla böyle şeyleri çok düşünmemeye karar verdim. Her şey, her şeyin metaforu olabilir. Açın twittera bakın biraz, hayvan pazarı gibi, herkes getirmiş bağlamış metaforlarını belediyenin tahsis ettiği alana. Ağaç hayatın metaforu olabilir mi? Çok rahat olur. Futbol aşkın metaforu olabilir mi? Kesin olur. Rüya tabirleri gibi; herhangi bir mevzuat ya da kanun olmadığı için istediğin her şeyi metafora sokarsın. İstanbul il sınırı içindeyken trt radyo 3 çeken, ancak köy yoluna çıktığı gibi frekansı kaybeden araba radyosu kendini ancak metropolde şehirli gibi hisseden bir kasabalının metaforu olmaz mı? Muhteşem olur. On üzerinden sekiznokta dört alır. Bana metafor biraz sahtekarlık, dolandırıcılık gibi geliyor. Felsefeci kardeşlerim lütfen üzerlerine alınmasın.

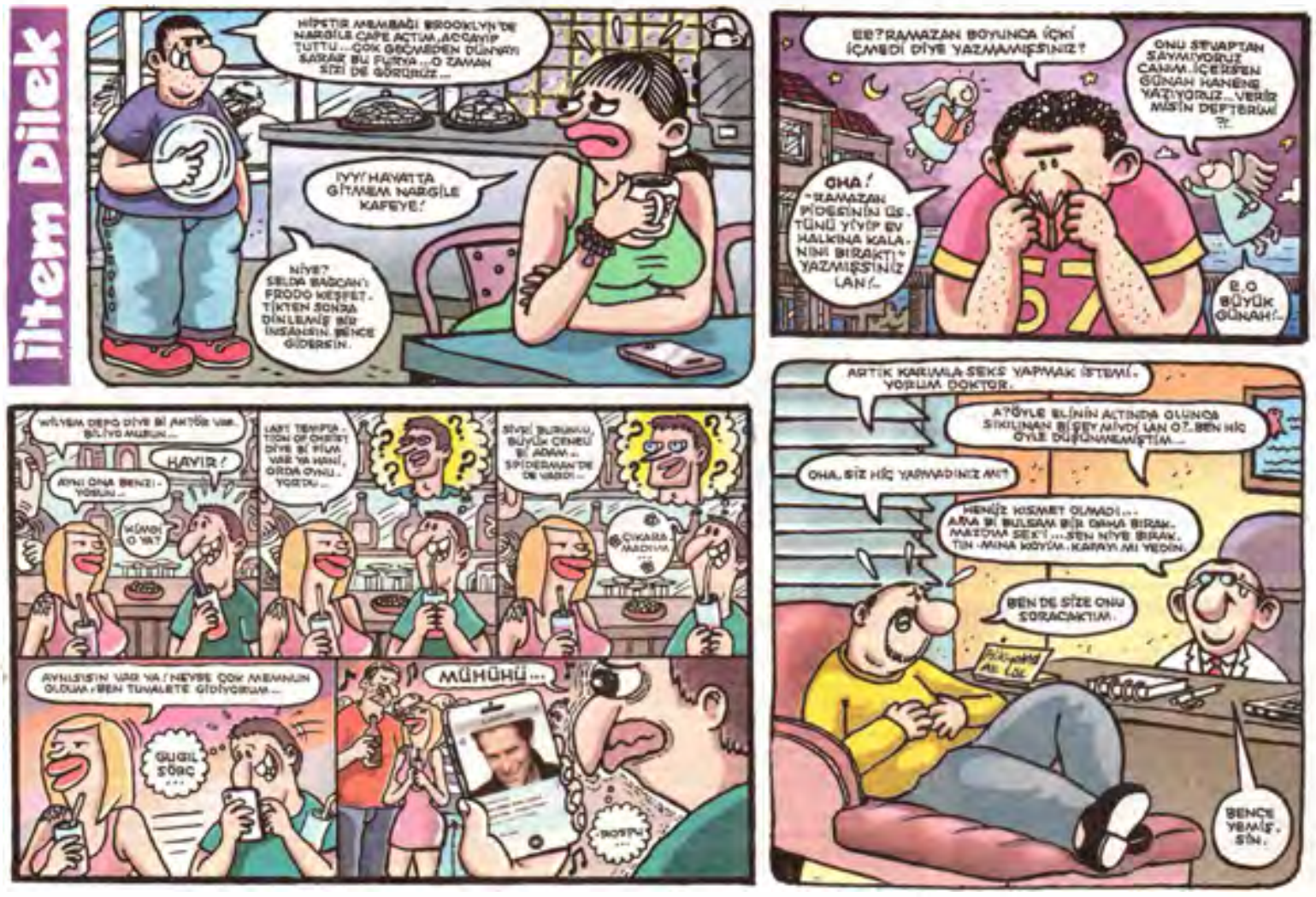
Evden vakitlice çıktığım için öğlene doğru Babaeski'ye vardım. Köftecide buluştuğum dayım bugün şapka tercihini üstünde Yılmazlar Yem Sanayi yazan şapkasından yana kullanmıştı. Köftelerimizi yerken emlakçı Sebastiyan'ı arayıp kasabaya ulaştığımı, görüşmeye dayımla geleceğimi bildirdim. Tarlanın tam yerini ve potansiyel alıcıların isimlerini öğrendim. "Tanıyor musun dayı adamları?" diye sordum, tanıyormuş. Birinin güvercinleri varmış, devamlı kanatlı hayvan severler derneğinde oturuyormuş, ödüllü güvercinleri varmış; diğeri de birinin oğluymuş, düğününde çingenelerle kavga çıkmış. Gayrimenkul alışverişinde kullanılması imkansız ama bir yandan lezzetli bilgiler bunlar. Kavga ilgi alanlarımdan biri olduğu için biraz daha anlattırdım dayıma. Plastik sandalyeler havada uçuşmuş, piyanist şantörü de kırmışlar. Muhteşem. "Düzgün insanlar be, buralılar, annen tanır... Gidelim konuşalım, ne yapacaklarmış ki senin tarlayı?" dedi dayım. Ne bileyim dayı? Bana sorarsan balkanların en büyük gece kulübü mantıklı bir yatırım. Bulgardan, romenyadan insanlar gelir, canlı müzik olur, dans ederiz, eğleniriz.

Yanlışaçıdançekilmişbir Doblo.

Köftelerimiz bittikten sonra tarlaya gitmek üzere kalktık. Dayım "senin araba çamur olur, benim dobloyla gidelim" dedi. Doblosunu ne kadar çok sevdiğini bildiğim için ses çıkartmadım.

Önümüzdeki hafta: Şapkalarımız.

erwgh@gmail.com

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Yine aynısı oldu. Kahvecideydim, kahvemi yarılamış gibiydim, fakat bunusadeceben biliyordum,çünkü kapalı ağızlı kağıtbardaktaydı, o geldi,hiç beklemediğim biranda,bunu nasıl başarıyorlar bilmiyorumamabir anda çıkageliyorlar, o geldi,boşları toplamaya gelen o çocukgeldiyine, bardağıma doğruhafifçeeğildi,elini uzattı, "boşmu"diyesordu,benbir anlık panikle"hayır dolu"dedim,ve bardağımıngerçekten de en azından bir kısmınındolu olduğunu ispatlamak istercesinebardağımı ağzıma götürdümve kahvemden büyük bir yudum aldım.Az da soğumuş olduğu için büyük yudumu resmenlüplettim. Gittisonra çocuk.Sonra kendimlebaş başa kaldım ve düşündüm. Neden o an için kendime hiç güvenmediğimi sordum. Başka anlar için de kendime güvenmediğim oluyor. Zaten birinsanın kendinegüvenmesi apaçlıkgibi bir şey.Yani burada olmuyor o.Git başka yerdegüven kendine.Orada olurbak.Git uzakta güven. Burada zor. Git orada sabahtan bir başla, akşama kadar güven kendine. Gerçekten sorun yok.Ama burada her şey çok zor. Nasıl güveneyim ben kendime. Ben kendime nasıl güveneyim. Güvenmiyorum lan kendime. Güvenmiyorum. Kendime de güvemiyorum, başkasına da güvenmiyorum.Ne diyordum,boşları toplayan çocuk. Ona sadece,"hayır dolu" demem yeterliyken, neden bir de diktim kafama kahveyi olancasıyla. Sonra başkalarını da takip etmeye başladım.On kişiden sekizi benim gibidavranıyor.On kişiden ikisi ise hiç oralıbile olmuyorama kahvesini de aldırmıyor. Karizmalarıkarşısında aklımçıktı."Nasıl ya,bununasılbaşarıyorsunuz" diye ağlamak istedim karşılarında.Onu bile yapamadım. Çünkü o kadar bile güvenim yoktu kendime. Darbe üzerine darbe yedim oturduğum yerden."Bir daha da bu kahvecilere gelmeyeyim öyleyse,vallahi çekilirçiledeğil"diyerek yeminiçtim oracıkta kendi kendime. Sadece o gün üç kez daha gittim. İğrenç bir insanım.Kendimi hiçamahiç sevmiyorum. Hiçama.

æ Az kalanşampuanı bonkörce harcıyorinsan.

æ Biraz bile fazla sıcaksuyuyiyinceduşta,bilhassa sırtbölgesinde daha önce hiç kaşınmamış yerleri kaşınmaya başlıyor insanın.Bu da böyle birtespittir, aksinisöyleyen yalan söylerdir.

æ Bir de babamlagiderdik eskiden.Ben çocukken.Aşağı mahalleye giderdiköyle.Babalarınçocuklarınıaşağı mahalleyegötürebildiği günlerdi. Mandıra vardı o zaman bir de. İstanbul'da mandıra. Her şeyçok çabuk değişti.Mandıranınsonundabir kahvehane vardı. Babamın tanışının yeriydi. Şişe meyve suyuen sevdiğimşeydi. Kapağını da hemencebimeatardım.Ben meyve suyumu içerken babam arkadaşıylasohbete koyulurdu.Aklımfikrimbabamınbeni unutmasıydı.Beni unutsunisterdim. Çünkü beni unutursa asılamacıma odaklanabilirdim.Asıl amacım kahvehanenin çöpündeki gazoz kapaklarıydı. Dünyanın en güzel gazoz kapakları hep buradaydı. Dünyanın en güzel renkleri desenleri hep bu gazoz kapaklarının üzerindeydi.Ustelik çay kokardı bir de bu gazoz kapakları.Şimdi bilekokusuburnuma geliyor.Çocukluğumun engüzelanları hep bu gazoz kapaklarının etrafında şekilleniyorgibiydi,çocukluğumun en unutulmaz, en beklenmedik hediyeleri hep bu gazoz kapakları gibiydi.Aklım çıkardıbabamlaoraya gideceğimiz için.Araaragiderdik işteöyle. Dünyanın en güzel sarısının dibindebir kahvehane, o sarının içinde kaybolmuş bir çocuk. Çünkü bir mandıranın sarısı hiçbirsarıya benzemez. O sarıyı birkezgören bir başkasarıyı öyle sevemez. Babam sohbetedalardı arkadaşıyla, hatta bazen de kahvehanenin içinde otururlardı,dere kenarına dökülmüşçay dağlarına çıkar, çünkü kahvehanenin çöpü orasıydı,solucan toplar gibigazozkapağı toplardım öyle. Bulabildiğimkadarını ceplerime doldurur,dahasonrahiçbirşeyolmamış gibi,meyve suyumu az az içmeye devam ederdim.Sonrababamlaevedönerdik.Çay kokardım.Birşey söylemezdi amaaslındahep bilirgibiydi babam. Birde dökülmüş çay çok kirli bir şey de değildi.Çöp gibi de,değil gibi de aslında.Şimdi düşünüyorum da,istese engel olabilirdi. Gazoz kapağı ne bir yerde deyani.Ama işte öyledeğil. Geriye dönüp baktığımda benönceo günleri hatırlıyorum. Çocukluk nedirki. Çocukluk işte budur. Çocukluk bir renktir.Gözlerimikapatıpaçıyorum, rengeboğuluyorum. Benden bu renklerialmadı babam.Önce devboşbirtuvali güzel bir sarıyla boyayın boyluboyunca.Benim gördüğüm mandırasarısı gibiolmaztabii ama, o sarıyı nerede bulacaksın, imkanı yok, o bir kez olur, o bir şanstır, daha sonra envai çeşit renk boya kovalarına daldırın ellerinizi, ve sanki mandıraya gazoz kapağı atar gibiatın boyaları tuvale, saldırın, öyle bir çocuk gibi. İşte babam böylebir tablo hediye etti bana.Ve bence bu çok, ama çok önemli bir şey.Çünkü iyi bir baba, çocuğunu, işte tam da böyleyetiştirir.

æ Bir keresinde de bir iş için bir avansgöndermişti bir arkadaş bana.İstememiştim de halbuki,kendiliğinden gönderivermiş.Minicikküçücükbir avans ama.Dalga geçer gibibir paradan bahsediyorum. Para bile diyemeyeceğim ama hadi diyeyim hadi yine. İş yattı, parayı geri istedi. Cevabım efsaneydi,"kardeş kusura bakma, ben o parayla ev aldım".

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com

"ben alpay erdem" (en son geçen sene izlediysen yeşilyeni uyum)
18 Haziran Cumartesi / **Kadıköy Küçük Mekan** / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 906 73 73
19 Haziran Çarşamba / **Ankara** / Performance Hall / Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06

nisanhakan

Barış UYGUR

Yüksek Yüksek Tepelere

Zalimin zulmü varsa sevenin allahı var mı bilemiyorum ama Süperman'in kriptoniti varsa benim de "Yüksek yüksek tepelere"m var. Yani nasıl anlatacağımı bilemiyorum ama metalciliğini Bakırköy'de uzun dönem yapmış, kahvaltıda Evil Dead izleyen, izlediği filmde karakterlerden birinin kolu uçunca kahkaha atan, Game of Thrones'un Red Wedding sahnesinde gülmüş, Ertem Eğilmez'in Canım Kardeşim filminden, küçükken bile, dirhem etkilenmemiş bir adamım. Hatta bir zamanlar sırf gözlerimizi yaşartsın diye çiğnediğimiz Sulugöz cikletlerinden beşer onar atardım ağzıma ama yine de bana mısın demezdim.

Çocukların göz yaşından beslenen bir sektör, literally.

Ama arkadaş, Yüksek Yüksek Tepelere türküsünü duyduğum anda gözlerim sulanıyor. Resmen bedenimin içinde **aşırı aşırı memlekete gelin verilen bir genç kız** yaşıyor, ben ne zaman bu türküyü duysam, hapsolduğu metalci ayı erkek bedeninden çıkmak için çılgınca debeleniyor, dapçınıyor da ancak şu çekik gözlerimden yaş olup akabiliyor garibim. Reenkarnasyona inansam geçmiş hayatımda **aşırı memlekete gelin verilip, hor görülen** bir genç kız olduğuma emin olacağım.

Daha da saçması, illa ki duymam da gerekmiyor. Kaldı ki, kına gecesi kına gecesi gezmediğim için öyle çok denk de gelmiyorum türküye. Hatta kına gecesi dendiği zaman da aklıma Güneş Plak'ın 1980'lerde çıkardığı ve tüm zamanların en çok satan albümü olan Kına Gecesi albümü geliyor. (Alın size ortamlarda caka sattıracak bilgi: Türkiye'nin en çok satan albümü ne Tarkan ne Muazzez Ersoy; bildiğiniz Kına Gecesi kasetidir. Ha bu cakayı kaça satarsınız, durduk yerde masanın malı mı olursunuz bilemem artık.)

Tüm planlarınızı ülkenin en rağbet gören sanat ürünün bu olduğu gerçeğine göreyapın.

Dediğim gibi, türküyü dinlemem de gerekmiyor, sadece aklıma geldiğinde bile gözlerim sulanıyor. Aşırı memleketin, yüksek tepelerinde kurulmuş evlerden birine gelin verilen kız geliyor gözümün önüne. Türkünün "hor görmesinler," temennisi sırasında, adım gibi biliyorum ki o annesinin bir tanesini, kesin hor görecekler. Kaldı ki sonra kız yalvarırcasına ***"Annemin yelkeni olsa, açsa da gelse / Babamın bir atı olsa binse de gelse"*** dediğinde içimden bir şeyler kopuyor, yüreğim dağlanıyor. Yalnızsam hıçkıra hıçkıra ağlıyorum, o derece. Toplum içinde falan aklıma geliyor mesela, anında gözlerim doluyor. Her zamanki vakur ifademi korusam da gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor, görenler başıma bir iş geldi zannediyor, hakikaten olacak iş değil.

"Uçan da kuşlara malum olsun / Ben köyümü özledim," dizeleri, gurbet elde köyünün hasretiyle çile çeken Almancıya çevirieriyor beni. Hayır, köyse köy; Bakırköylü bir insanım, çok özlersem atlar dolmuşa, kaza geçirmezsem yarım saatte giderim. Hatta zaten geçen gün gittim, gitmez olaydım: Türkiye'nin en güzel tren garının içine etmişler, istasyon binasını yıkmışlar falan, uyuz oldum, atlayıp döndüm. Diğer yandan farkındaysanız çocukluğumun, ilk gençliğimin geçtiği her yeri tarumar etmişler, buna bile duygulanmıyor, kestirmeden uyuz oluyorum ama *"Uçan da kuşlara malum olsun / Ben köyümü özledim,"* dizelerini duyduğum zaman ben de o aşırı memlekette yüksek tepelere kurulan bir eve gelin gidip de her gün hor görüldüğüne adım gibi emin olduğum annesinin bir tanesi genç kız gibi; gitmediğim, görmediğim ve nerede olduğunu bile bilmediğim o Trakya köyünü özlüyorum. (Zaten Trakya köyleri güzeldir, daha geçen Yenimuhacır Köyü'nde bir satır köfte yedim, hemen köye yerleşesim geldi ama hiç kiralık ev yoktu, kös kös döndüm.)

Tamam öyle nemrut suratlı herifin teki olduğumu iddia edecek hâlim yok ama eni konu normal bir insanken, Yüksek Yüksek Tepelere türküsünü bırakın duymayı aklıma bile getirdiğim her seferinde ansızın cezbeye gelen Fethullah Gülen iki iki gözüm iki çeşme ağlamaya başlıyorum. Bazı oyuncular, ağlamalarıgereken bir sahneden önce Stanislavski metodu uyarınca içlerine kapanıp gerçekten ağlayana kadar beklerler, bazıları Stolichnaya metoduyla içip içip eski günleri anıp öyle ağlarlar ve daha pratik bazıları da gözyaşı damlası kullanırlar ya: Valla oyuncu olsam da yönetmen "Bu sahnede ağlayacaksın," dese Yüksek Yüksek Tepelere türküsünü mırıldanıp anında hüngür hüngür ağlarım. Aslında büyük kolaylık: Buradan baştan sona ağlamalı film çekmek isteyen (zira ağlama dışında bir numaram olmaz, baştan konuşalım, benim aktörlüğüm ağlama aktörlüğü) bütün yönetmen arkadaşlara sesleniyorum, bunu bir düşünün. Kaşeyi bizim Selami'yle konuşursunuz.

Okuyamadığınız yazının iddiası: *Elm Sokağında Kabus 4 neyse, bu da o işte.*

Her neyse arkadaşlar, durum bu. Aslında bu hafta Kına Gecesi'nin devam kasetleri üzerine yazacak, muhtemelen ilki kadar tutmadıklarından bahsedecektim ama aralarında ne fark olduğunu öğrenmek için dinlerken Yüksek Yüksek Tepelere türküsüne denk gelip tarumar oldum. Artık başka sefere.

YERALTI ÖYKÜLERİ

"İKİNCİ YÜZ"

ERSİN KARABULUT

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Şairim;
zifiri karanlıkta gelse şiirin hası,
ayaksesleri nden tanırım!''
Bedri Rahmi Eyüboğlu

● Eh be Haydar! Katille fotoğraf çektirirsin, caniyle poz verirsin, bu derin hoşgörün bi tek yazara, çizere işlemiyor. N'apalım, bizi de sev diye elimizi kana mı bulayalım, cana mı susayalım be arkadaş?!

Kurşunkalemden soğutulan insan, kurşuna düşer...

● "Reza'nın 'Rıza'sını Kazananlar" alt başlıklı "17/25 Aralık" adlı kitabında bakınız ne diyor Ali Özgündüz: "Peygamberimize sormuşlar 'Ya Resulullah kıyamet günü pişman olacaklar kimlerdir?' Peygamberimiz cevaben, 'ahretini dünyası için feda edenlerdir' demiş. 'Peki, ya Resulullah, bunlardan daha çok pişman olacaklar kimler olacaktır?' sorusuna da Allah'ın Resulü 'Bunlardan daha çok pişman olacaklar ise ahiretlerini başkasının dünyası için feda edenler olacaktır' cevabını vermiştir. Yani aslında, eğer o güne, yani kıyamet ve hesap gününe inanılıyorsa o gün adı geçen bu dört bakandan daha çok onların dünyalığı için ahretlerini feda eden, bu kişilerinsuçlarını aklamak için oy kullanan AKP'li milletvekilleri zararlı çıkacaktır..." Kaynak Yayınları'ndan çıkan kitabın epigraflarından biri ise "Rüşvet alan da veren de melundur" şeklindeki hadis-i şerif. Şükür, din

üzerine konuşup yazanlar, sadece yobazlar değil...

● Demokrasi, tahammül demek. Tahammülsüz faşiste bile...

● Gülücükler içindeyken, aniden ve çok ciddileşen bebek! Elimi kolumu bağlayan sensin!

● Yaklaşık çeyrek asır önce Gümüşsuyu'nda yaşayan bir bekar yazardım. Kısa bir süre ev arkadaşım oldu. oyuncu Bülent Kayabaş'ı andıran tipi vardı. Adı Mehmet olan bu arkadaşa uzun zaman "Kayabaş" diye seslendim. Sonra bu da kısalıp "Kaya" oldu. Misilleme yapmak üzere harekete geçti ve ses tonumun Atilla Atasoy'a benzediğine kanaat getirerek, D da bana önce "Atasoy", akabinde de "Ata" diye seslenmeye başladı. Evin içinde Ata, Kaya diye kod adlarımızla yaşamaya başladık. İşin saçması komşuların da bizden Ata, Kaya diye bahseder hale gelmeleri oldu. Hatta, gürültiiden şikayetçi karşı komşunun (ki belalı, sık sık polisin gelip sorduğu bir kişiydi) bir gece yarısı kapıyı çalıp Mehmet'e, dişlerini sıka sıka "Olmuyo böyle Kaya, efendi olun bak Kaya!" deyişi vardı ki, inceden tırsmayla kahkahadan patlama arasında pinpon topu olduk o minik zaman diliminde...

● Bir sabah, çok erken saatlarda, kıpkırmızı bir gemi gelecek ve güzel kız görünceyanındakini dirseğiyle dürtenlerin tamamını alıp götürecek. Ümidimi asla yitirmiyorum!

● Hiç duymamıştım bu yaşıma kadar, duyar duymaz aklım oynadı: BEBEK LENİN! Evet evet, bir dönem Rusya'da, daha doğrusu Sovyetler'de çok yaygınmış Bebek Lenin heykelleri. Yetişkin Lenin heykelleri tabii ki daha çokmuş fakat Bebek Lenin'e de bir hayli çalışmış heykeltraşlar. Çocuklara örnek olsun diye yapılırmış bunlar, "Lenin de bir zamanlar sizin gibi bebekti, çocuktu, çok çalışırsanız büyüyünce siz de olabilirsiniz" mesajını niyetleyerek, propaganda amacıyla yaygınlaştırılmış Bebek Lenin heykelleri. Rus toplumunda vazgeçilmez olan Meryem Ana'nın kucağındaki Bebek İsa ikonalarına alternatif yaratmakmış rejimin amacı. Hatta yakın zamanda bir rus heykeltraş arkadaşımın yaptığı Bebek İsa heykeline "İsa'dan çok Bebek Lenin'e benzemiş bu!" diye bozuk atmış müşteri...

● Hatalı oynayan rakibine aşırı sinirlenen tavlacı. Dünya durdukça duracaksın!

● Bir arkadaş ev tutmuştu. Harap haldeki eve bakıp

Virane gibi burası'' dedi. Ordaki dostlardan biri, New ork'ta büyümüş, türkçesi sınırlı bir insandı, ''Hakkaten de irahane gibi burası'' diyerek kendince onay verdi...

İhsan Oktay Anar, romanlarını çok sevdiğim, gizemli bir azar. Röportaj vermez, ekranlarda görünmez. Şu ana kadar, itapları dışında, sadece bir ajandada kısa yazısına rastladım. ardır başka belki ama ben görmedim. O kısa yazıda bir ocukluk anısından bahsediyordu Anar: Cuma günü, son derste, Serbest çalışma yapın'' demiş rehber öğretmen. Anar da bi ayret, hafta sonu yapması gereken ödevleri o derste yapıp bitirmiş. Fakat o da ne?! Sınıftan bir öğrenci parmak kaldırmış ve ''Öğretmenim, İhsan ödevlerini erkenden yaptı!'' demiş. Nihayetinde İhsan'ın bugünkü durumu malum. Acaba o tuhaf ispiyonlar kovalayan arkadaş, imdilerde tam neyin peşindedir, merak ettim okuyunca...

Bu nasıl coğrafya? Sayışımız tesadüfen. ümümüz yanlışlıkla.

Bisküviyi severim ama tuzlu krakere saygım daha oğundur...

"İntikam, soğuk yenen bir yemektir'' lafını oldum olası evmedim, sinsi gibi, kindar gibi. Schiller de demiş ki, 'Affetmek ve unutmak iyi insanların intikamıdır.'' Affetsem e unutamam ben, hafızam izin vermez, o kadar iyi insan leğilim. Konuyla ilgili bana en yakın laf ''En iyi intikam, iyi aşamak'' cümlesi...

Kısa süreli hafıza kaybı mı dedin? O zaman birinin elip, yanan sigarandan kendi sigarasını yakmasını ekle. O saniyeler içinde beynin, dimağın tümden pırıl ırıl olur...

sedatozsevgi@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

Sandık-içi

Ersin Karabulut

Markette normalde içindenhiç geçmediği reyonlarabilegirdi. Hmm,alüminyumminik tabaksı şeyler, içindesufle mufle mi oluyo? Kuruyemiş koymak için bi takım girintileri olanahşap düzlemler. Güzeel,onlardan bitane aldı.Normaldeiçki reyonunda sadece birave şarap görengözleri, o inanılmaz şekilli rengarenk garipşişeli içkileri bile algıladı.Neler nelervarmış.

Bu algısı açık alışverişin sebebi, doğumgünü için bir kaç arkadaşının oturmaya gelecekolmasıydı.Nasıl olduysa vatsapgrubundaiyi ki doğdun mesajları atılırken,öylesineyazılan **"akşamüstü dışarda bi şeyler içelim"**den **"e ya da gelin beraber evdetakılalım"**ageçildi. Bi tanesi **"yalnız benim iki hanım misafirim olucak, uyarmı?"** deyince herhalde, vatsap'ta hafiftenbi coşuldu,evine gelecek kişi sayısı anidenyedi oldu.İşte o da, bu yüzden marketteydi şu an.

En az alışıldık biralardanyığdı sepete. Biracıyız ama kaliteciyizder gibi.Hanımlara köpüklü şarapalındı, zengin gösterir. Normal şarapda almak lazım,derkenyanına peynir. Üç çeşiten ilgincinden.Karabiberli genelde pek rağbet görmez amayinede aldı. Bulunsun.Azönceki tabaklı rafa döndü, aldığıkuruyemiş tabağını bırakıp daha büyüğünden iki tane aldı.Dilimli peynirler koyucak, yanlarınada ceviz,efendime söyliyim, kuruüzüm tarzı şeyler.Tahinli kurabiye,rulokat,kakaooranı aşırıyüksekçikolata (bunlar hep kalite) ,ve kaybolur diyebi paket çakmak bilealdı.

Eve geldi.Elektriksüpürgesi çalışırken bile duyulabilen,coşkulu bi radyo kanalı açtı spotify'da. Süpürgeden çıtırçıtır seslergeldikçe mutluoldu.Demekki temizleniyodu ev.Yabancıçizgi romanlardaki gibi**"trallalla"**falandedi komikliğine, öyle bi mutlulukyani. Turuncluburunçluoda spreyi,sehpanınüzerine en ilgi çekiciçizgi romanlar, dergiler. Alıpiki aydırpoşetini bile açmadığı bilim teknik dergisinin ve **"dinlenir aga"** diye aldığı Dire Straits'in Brothers in Arms plağının poşetlerini yırttıattı.Hep okuyomuş,dinliyomuş onları gibi.Lavabodabirikmişbardakçanakkomple makineyedoldurduldu, tezgah silindi.Banyoyayeni havlu,iyiceyok olmaya yakın incelikteki sabunuatıp yerine yeni bi şekilli kalıpsabun. Diş ipi birazdaha ortaya çıkartıldı,hanımlarbanyoya girince bakınırlarmış,öyle bi rivayet duymuştu, e diş ipinide görsünler, bakımlıadam desinler.

İlk gelen kişien yakın arkadaşlarından sayılmazdı.Geçabi geç, ayakkabılarını şöyle bırakırsan, hah.Mutluyıllar abi,eyvallah abiçok sağol.Ne var ne yok, işler nasıl falan derken sohbet sadece iki dakika sürdü. Şimdi ikisi de muhabbetin akıcılığını sağlayacakbir destektimi, birüçüncü arkadaşbekliyodu.Gelineceği söylenen saati henüzyirmi dakika falangeçtiği için,diğerlerini arayıpnerdesiniz de diyemezdi. Gelgörki, misafir de ilk sıkılmabelirtilerini göstermeye başlamış mıydı ne? Başka ne varne yok,manitasal durumlarnası!? Fakat arkadaşı çok çok yakınolmadan bu tip konuları konuşmayı biraz uygunsuz bulur gibiydi.**"Zaten bizim ilişki altıncı senesinde"** diyerek,misgibi konuya nokta koydu.Aha, içkiteklifi için en uygun an. Bira mı içersin şarap falan mı diye sordu.Arkadaşı o gün içmese daha iyi olurmuş.Bi su varsaalırmış.Abi ne suyu doğumgünü kutluyoruz. Yok,içmiycekmiş.

Gelme saatini otuz beş dakikageçe, vatsap grubuna **"hop nerdesiniz?Biz bekliyoruzeğlence başladı, çabuk hadi"** yazdı.Mesajın iletildiği kişilere baktı.Sadeceikisine gitmişti, biri de zatenkoltuktaoturanarkadaşıydıyani. Diğeri cevapyazdı:**"geldim geldm kapidayim!"**.Oh be kardeşim,yüzleri güldürdün, yüreklere su serptin.Üstelikbu gelen,içerde oturanındahabi yakın arkadaşı. Şimdi bütün sıkıntı dağılıcak,ardından kızlıabi gelincebüyük eğlence başlıycaktı.Köylü vampiroyunu bile oynanırdı.

Zil çaldı,kapı açıldı.İçerdesıkılan da nasıl darlanmışsa,arkadaşını bir an oncegörmek için o da kalktı geldikapıya.**"oonerdesin olum, nihayet yaa geç geç"**.**"Abi yok giremiycem,**

Kabataş'ta teyzem oturuyo ya ona gitmem gerekti annem ordaymış, yaşlıkadın, doğumgününü kutlamadan gitmiyim dedim, mutlu yıllar hadi"

Diğerelemanın mutsuzluğunu tarifetmek mümkün değildi. Gerçekten onunlaçıkmak,gerekirseteyzesini beraberziyaretetmek isterdi kesin.Ama tabii söyleyemedi.Ayakkabılarını bile çıkartmadan giden ortakarkadaşlarınınardından,koltuğa sessizcegeri oturdular. Bira istemiyo musun hala abi,güzel biralar var?Yok abi sağol.Cevaplar kısalmaya başlamıştı.Kötüye işaret.

Az önce yazdığı mesajın kimlere ulaştığına tekrar baktı.İki kişi resmenokumuşve cevapyazmamıştı.Inanılmaz bişeydi bu.Yanihem gelicez deyip böyle yapmak... Kızlarlagelicekolan elemanı aradı,ama meşguldütelefonu.

"Şunu izlemiş miydin bak çok komik" diye açılan youtube videoları bileyeterincegüldürmüyodu arkadaşını. Imdb'deki fragmanları bi gözütelefonunda izliyosa ciddi bi sıkılmaolduğu kesindi,çünkü fragman en eğlenceli şeydir. **"Suicidesquad nasılolucak sence?"** sorusuna bile coşkulu veilgilibi cevapalamadı.Belli ki bu adamartık geek'liğini dolaba kaldırmıştı.Tamam,o zaman memleketmeseleleri.**"Sencenolcakpeki abi Tayyip başkan olucak mı?"**falan? Iıh. O da çekmiyodu ilgisini.Arkadaşı bir bardak suyuhenüz bitirmemişkerikendisi üç bira içmişti. İşler gerçekten iyiyegitmiyodu. Bu sıradabir diğerarkadaş gelemeyeceğini, çoközürdilediğini ve en iyi mutluyıllar dileklerinianlatan bi mesaj yazdı.Artık tekumudu kızlarlagelicek olandı. Fakat bir saati geçmiş olmasına rağmen ses seda yoktu ondan da,vetelefonuda süreklimeşguldü.

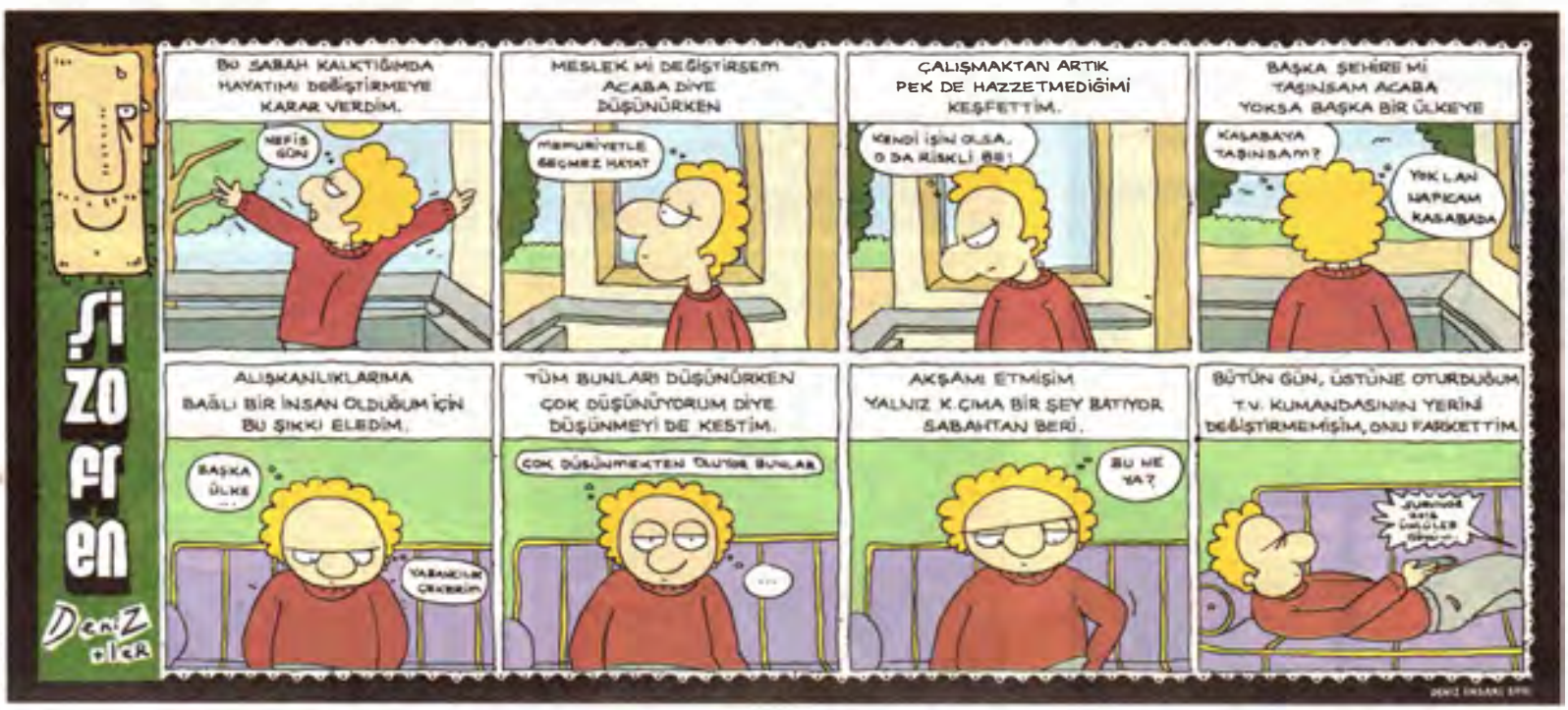
Elemanıngeri aramasını beklerken can havliyle**"Film açalım?"** dedi.Arkadaşı beklenmedik şekilde**"olur"** deyince şaşırdı.**"Ne açalım? The thing?"**, **"farketmez"**. Hmm farketmez kötü cevap. Nasılolsaizlemeyip telefonuma bakıcam ne koyarsan koyyani. TheThing iyidir. Birkaç erkeğin bir arayageldiğinde izleyebileceği daha iyi bi film mi var? Kızlar gelince gerekirse değiştirilir, kaldı ki the Thingseven kızlarda olabilir, ki o zaman tadından yenmez.Bunları düşünerekekrana **"Thethingaltyazılıfulltek parçaizle"** yazdı.Filmien uygun player'da başlattı.Güzel.Biraz oyalar. Ennio Morricone'nin o supersonik ritmi başlarbaşlamaz, çokgüzelbişey oldu.Oaradı.Kızlıolan yani.

Telefonu ilk çalışta cevapladı:**"Nerdesin olum yayuh geliyosun di mi?"** dedi.Cevabıdinlerken istemsizcekoltukta sıkıntıdanpatlayan arkadaşına bakmaya başladı.Endişe içinde olumsuzbir cevapduymaktan korkuyodu belliki.Telefonu kapattı, **"abi gelemiyolarmış"** dedi,**"başka bi yere gidelim diye tutturmuşkızlar"**

Arkadaşı sıkıntıdan patlamasına rağmen başkası gelemediği için aniden kalkıpgidemiycekkadarnazik biriydi.Amaönündesonunda olucakolan buydu. O da gidicekti.Aksigibi TheThing'inen ağır sahnelerindeydiler. O kadardagüzeldeğil miydi neydi bufilm? Arkadaşı artık pek bakmıyodu bile zaten.Gözü telefonda,birileriyle yazışıyodu. Bişeyleryapmakgerekebilirdi. Hmm yiyecek içecek.

"Çerez yirmisin?"diyeelinde tabaklageldiğinda, beklenen oldu, ve arkadaşı ayaklandı. **"Nereye be abi? Film?"**. **"Abi çok izledik bunu yaa, geldik oturduk sağol, tekrar mutlu yıllar, bi arkadaşlara uğrayıpordan da eve geçerim ben de, yarın iş var"** dedi.Tokalaşıldı,yanaklar değdirildi. Ayakkabılarını aceleyle giydi arkadaşı,artıkorda durmayatahammülü kalmadığı belliydi.Neyseartık.

Kapıyı kapattı.İçeri baktı. Bomboş koltuklar.Durduk yerde toparlanmış temizlenmiş bomboşinsansız birev. Kedilerdegarip biifade.Üzgünlermi,tesellimi etmekistiyolar?Garip,anlaşılmaz bakışlar. Bi bira dahaaçtı.Koltuğa oturdu.Daha öncebelki50 kez izleyipdinlediğiTheThing yine bi güzelgeldi gözüne.Köpeğinaslında ne olduğunu ilk gördüğümüz sahneydi bu. Ne de güzel filmdi, ne de güzelyapmışlar.Childs,Windows, Palmer,McReady, hepsi çok iyiydi. Birasından biyudumdahaaldı ve iyi ki doğdum diye düşündü. Kediler yanınageldiler,maksimum temasta yattılaryanına. 35 yaşındaydı.

Furkan Özçoban

Evden Çıkmayan...

ANLAMIYORUM VE ACABA UĞRAŞMAK İSTEMİYORUM... ANLADIN MI? BİRİ BİZİM FOTOLARIMIZLA UĞRAŞMAK İSTİYOR... ASKERİ İSTİHBARATTAN FALAN BİLİYORUM... ASKERİ İSTİHBARATTAN DEĞİL... ASKERİ İSTİHBARATTAN BİLİYORUM...
NAH...HA?!? ONUNLA MI? SEN NİYEDİR LAN O? LAN NE ABİ! BİLİYORUM DE OLSUN UĞRAŞMAK İSTİYORUM BİLİYORUM... BİLİYORUM... BİLİYORUM...

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Turablık cümlenin başı/ Daim çiğnenmektir işi
Üstüne atarlar leşi/ İncinme gönül incinme"
Pîr SultânAbdal (turab: toprak)

"İKİ FİLM BİRDEN"

İkikeresinemaya gittim bu haftapek muhterem arkadaşlar. Aynı filmeama.İki kere.
Şöyle bir huyumvar: Bişey'i sevince,bin defa,yüzbin defa onu yiyorum,içilen bişeyse içiyorum,(sadece onu)filmse seyrediyorum, insansa tekrar tekrar tekrar görmem lazım, eşya ise...
Çocukken de böyleydi bu; oniki defagörmüştüm"BatıYakasının Hikayesi"ni(*West Side Story*).Orta ikideydim, kırıp kırıp gidiyordum.*(Beyoğlu'na;Emek'e, en öne oturuyorum, devperde, tavanı seyreder gibi,yukarı doğru başım,param çok çok sınırlı,öyle olmasa kimbilirneler dönücek)*Ya"ifrat" ya "tefrit." Ortası? O yok işte fakirde. "Ölçü/terazi/muvazene/itidal" yok onlar. Boş o raflar bende.

Herneyse,neden tekrar gittim? Çünkütam geldi bana; Ismarlama gibi.*(hani çok çok çok zenginler, RahmiKoç'larfalan, meğer hazır gömlek filan almıyorlarmış biz faniler gibi–"ultra zenginlerin gömlekçisi bilmemkim anlatıyor"– Diktiriyorlarmış onlar gömleklerini çoközelbir gömlekçiye. Okumuştum)* Demek öyle yapılıncagöbeğinin bombesine tam mı oturuyor, kolunu kaldırıca da sırtın... Bilemiyoruztabi detaylarını.
İşte o duyguyu yaşadım.Sanki parayı bastırıpısmarlamışım. "Çekinmeyin,genişdüşünün"
Defalarca provalar yapa yapa, perperişan ruhumun köşesini kuytusunu ince ince,ölçüpbiçe biçe, düzeltip düzeltip tekrar tekrar... Çok çok eski rüyalarımı toplantı salonlarında dev ekranlarda, notlaralaala...

İşteöyleoldu.Mestoldum.
İkinci gidişimde daha da hoşuma gitti. Özlemişim.*(üç boyut gözlüğümü şeffaf plastik kılıfından ellerim heyecandan titreyerekten, bir bağımlının o çok özel,paranoyak, abartılı itinası ile sıyırıyorum--mazallah ya düşüp--)*
Aslında işim gücüm olmasa gidip o salonda otururum biyere de çıkmam ordan herhalde. *(Sinemaximum yazısının ortasındaki o pembe 'x' harfinin, adam gibi paytak paytak (olmamış/oturmamış) biryürüyüşle üstümüzedoğrugelmesi–3D gözlüklerinizitakınız–)*
Daha ilk; Filmin ilk sahnesi. (salon kararır kararmaz) Gümbür gümbür gökgürültüleri,çatır çatır şimşekler,(ohh!)Yağmur kıyamet.(en, enn sevdiğim şeyler) Karanlık fırtınalı denizde, (devdalgalar) eskitipahşapbir geminin güvertesindeyiz.(ipler, halatlar,yelkenler) Gemi bir batıyor bir çıkıyor. Başkauzak gemilerden alevlitop atışları.
Daha bişey başlamadı,görmedik.
1870'lerin Londra'sının daracıksokaklarından geçipbinlerce mumun aydınlattığı bir balo salonundan da geçip,malikhanenin bir karanlıkodasında, bir karanlıkaynadan (kızlaberaber) atlayıp,öteyana geçeceğiz daha.Öbürtarafta birsinek kadar, minnacık kalacak kız. Kazayla çarptığı"yumurta adam" düşüp kırılacak,satrançtahtasındaki tahtaatlar kişneyerekşaha kalkacak. Çaydanlıklar koşuşturacak.
Hele damları, kiremitleri karlı karlı iki kat ufacık, az biraz da yamuk yumuk evlerden oluşan o küçük kasaba.(kasaba mı? Burg?)

Sihirli diyarın o muhteşem evleri.Altkat küçücük.--iki kolunu açsan iki karşı duvara değecek neredeyse-- Dönen bir ahşap merdivenle çıkılan üst kat, o da ufacık..*(nohut oda,bakla sofa)*
Biraz eğilip yürümen lazım, tavanlar alçak alçak.Camlı fenerler, mumlar. O daracık sokaklar. Dükkanların camekanlarından sokaktaki karlara vuran sarımsı mum ışıkları.
Acebakiralıkolanıvarmıdır? Varsa,(güneyde bir köyeyerleşen "entel" misali)Bekara verirlermi?
Filminiçine insan kabul ediyorlar mı?Vize başvurusu gibi.Form morm? Dolduralım.(Kapalıçarşıya'da yerleşiyordun güya aynı şekil?*"hamama gidip kurnaya, düğüne* gidip zurnaya aşık olmak" Artıkhangisi olursa.(*kolay sanki Kapalıçarşı*,dünyanın parası o dükkanlar)Bana kalsa,"uçan halı"lı malılıbir doğumasalının içindeev kiralardım da. Binbirgece'nin içinde.Ama yapmıyorlar ki onun filmlerini işte.(o kadar da sinematografik hikayeler ki o kadarolur) O olmadı,gideyim,olayların geçtiği diyarlarda yaşayayım bari desen taş üstünde taş bırakmadılar oralarda. *(Bağdat'ı, Suriye'yi diyorum)* Kitabına da nasıl yerleşilirki? Harften başka bişeyyok.

Hangiaynadan geçiliyororalara?
Kim bilir? Kime sormak lazım?
("Aynalı Baba"varmış,eski zamanlarda.(bir 80, 90sene evvel) O bilirmiydi? Üsküdar'da, Karacaahmet mezarlığının içinde yatıp kalkarmış. Birçeşitmeczup/bilge, deli/veli,bir zat ı muhterem.(her yanıkınkayna parçalanilştirilmiş bir elbiseyle dolaşırmış)

Hoş,"tamam,gel" deseler,doğru dürüst bi tane aynayokbu evde. (Antalya) Kafamdahi geçmez. (kafasını parmaklıklarasıkıştırmış çocuk misali,iki alem arasında) Tut kioldu,gittimyerleştim.Eh ne de olsa çiğ süt emmiş modern zamanlarinsan evladıyız.Kolay sıkılmamız meşhur. Bizefantazya mı dayanır.Ya biraz sonra,(epey sonra yada) rutin gelmeye başlarsa oralarda olan biten bile. Koşan çaydanlıklar, kişneyentahta atlar, konuşantavşanlarfalan. Yaoralardada, aynı bu şekil o diyarların küçük karanlık sinema salonlarınadadanırsam.Cebimde üçboyutgözlüğüm.Bilemiyorum. Gitmem diyemem. En azından sorarım;"burda sinema nerde?" diye. Buraların mucizelerinden nasılsıkıldım?*(o diyarları,"wonderland"harikalar ülkesini dahi düz, sıkıcı bulan o diyarın sanatçısı,yazan sinemacısı,oralaragöre, iyice coşmuş çıldırmış,oralarda üretilmiş, oroların masal filmleri nasıl olabilir aceba? Alis'ler Alis'i yani bir nevi. –bak, daha şimdiden neleri merak etmeye başladım, ben iflah olmam–Tım Burton, yapsan yapsan genesen yaparsın. Bi el at,* düşün bu mevzuyu)
Herneyse, sadedegelelim.
Aynadan geçemesekte...
Elinizdebilet,
koridorlarda nefesnefese koşturup, filmi henüz başlamış o salonubulup,
o salonun kapısını araladığınızda, o karanlığın içine başınızı uzatıp adımınızı attığınız an, bir aynadan geçmiş olursunuz. Öte yana.
Hangi filmolursaolsun.

Hepinize dostluk,kardeşlik,muhabbet dolu günler diliyorum.

(not: bomboştugene salon, her iki gittiğimde de,omuhteşem film oynarken perdedê–üç kişi mi, iki kişi mi ne arkada,yazık–) Alis Harikalar Diyarında.2Aynanın İçinden

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

SİBEL CAN KOLU

BİR TAVSİYE: Şu bavulları eskisi gibi kahverengimsi hüzünlü tonlarında yapın böyle olunca dağ gibi mavzer gibi çekip gidemiyoruz... Sizin yüzünüzden eşimizi dostumuzu terk edemiyoruz...

Saygılarımla Ceyoş.

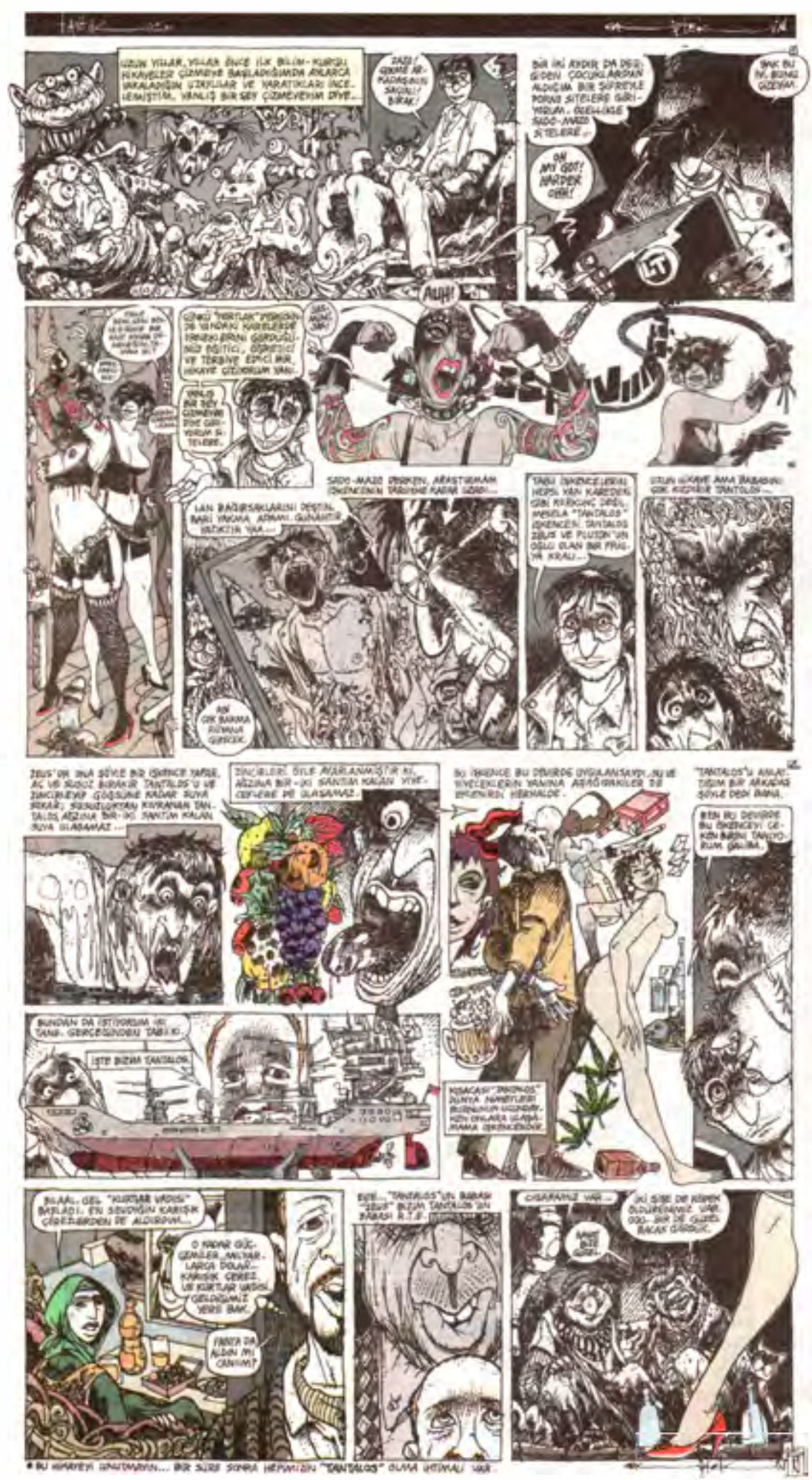

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ŞAPIRTI

Bu kişilik bu masanın bir tarafında yediği tavuk kanadına övgüler düzen ve övgülerini ağzını şapırdatarak taçlandıran bir erkek var. Masanın diğer tarafındaysa, tavuk kanadı övgülerini devşapırtılararasında anlamsızsesler olarak algılamaya başlayan öfkeli bir kadınyer alıyor. Tavuk kanatlarınases veren bu adam,karısının patlamaküzereolduğunun henüz farkında değil. Farkında olsaydı,"Ortaya bir parsiyondaha alalım mı?" diye sormazdı.

İyiyapılırsatavuk kanadı tadına doyulmazbir şölendir. Bu mekân boşuna ünlenmemiş.Tavukkanatları hemiyi pişirilmişhem desuyunu kaybetmemiş.Bora,herbir parçayı elinealıp dişlemeye başladığında bu muhteşem lezzeti kafasını sallayarak onaylıyor.Kanadı çepeçevre dişledikten sonra, iki kemiğinarasında kalan etiparmağıyla ittirerek açığa çıkarıyor, görünürde et kalmayınca kemikleri ağzına sokarakemiyor.Tavuk kanadının tertemiz bir kemiğe dönüşmesi yaklaşık 15 saniye sürüyor. Görüntü,kimilerince "tavuk kanadı böyle yenir" başlıklıbirders olarakalgılanabileceği gibi,kimilerincede "adamınyiyişindentiksindim" türü yorumlara yolaçabilir. Boranın bu hızı karşısında Sanem'in kanat başı tüketim hızı yaklaşık 1 dakika vebu süregittikçeuzuyor.Sanem'intabağındakidüzensiz kemirilmiş kemiklerüzerinde yeryeret parçaları gözleniyor. Bora, Sanem'in kanatlara hakkınıvermeyen buuyuzluğunu kınıyor. Boraaldığı haz yüzündenkanatlarakonsantreolmuşken,Sanemkanatlardeğil Bora'ya bakıyor. Kocasının vahşi görüntüsüne eşlik eden şapırtı terörüneartıkdayanamıyor.Sesgittikçe yükseliyor. Bu evlilikte, Bora'ninağız şapırtısıyüzündenyaşanacaken büyük kavga geliyor.

Evliliklerinin ilk yıllarında böyle birsorun yoktu.Bora şapırdatmaya sonradan mı başladı, yoksa Sanem zaten hep var olanbu sesi sonradan mı duymaya başladı,bilinmiyor.İlk başlarda, "Şapırtdatma!", "Şapırdatmıyorum!" çerçevesindesınırlıkalanbu durum, zamanla gittikçe uzayan tartışmalaradönüşmeye başladı. Bora, zevkle yediği yemeklerden kafasınıkaldırdığındakendisini izleyen karısının memnuniyetsiz yüzifadesiyle sıksık karşılaşmaya başladı.Aslındabu tür seslerbaşlıbaşına kavga sebebi olabilecek kadargüçlü değildir,ama eskimeye başlamış ilişkilerdedilegetirilemeyen sorunlarınsesi olmaya başlayabilir. İlişkinin ilk zamanlarındasaklanan seslerin (şapırdatma, burun çekme,osurma),zamanla saklandıkları yerlerden (ağız,burun, göt) çıkması,aşkınartık azaldığını gösterebilir.Şapırtdatma, ilerleyen yıllardaçorbahörpletme,her kaşık sonrası oh çekme,diş aralarından hava çekme gibi gittikçegenişleyen bir portföyün habercisi olabilir.

Boraçıkardığıseslerin bu kadarbüyükbir infiale dönüşmesine inanamıyordu.Şapırtı, yediğinden haz alan bir beynin ağzı gereğinden fazlaçalıştırması vecoşan dilin damağa sevinçle vurarak memnuniyetini belirtmesidir. Görgü dışıolabilir,amabir evlilikte kavgalarayolaçacakkadardagüçlü değildir. Şapırtı konusunda ilk büyük kavga çerezyüzünden çıkmıştı.Çerez yerken Sanem'in kulaklarınıtıkadığınıgörünce aniden öfkelenmişve "Ohabe!Çerez bileyenemeyen ev!" diye bağırmıştı Bora.Sanem'in o sıradacevap vermemiş olması Bora'yı dahada öfkelendirmiş ve şapırtısını inadına artırarak çerez yemeye devam etmişti.İşte, Şapırdatma Tarihi'nin en ilginç tepkisi de o dakikalardayaşandı:Sessizliğinikoruyan Sanem, ayağa kalkıp kocasının üzerineyürüdüve parmaklarıyla Bora'nın dudaklarınıtıttu.Bora, şapırdatma faliyetine sonveren bu hareket karşısında büyük birşaşkınlıkyaşadı. Bir süreo halde kaldılar.Böyle bir tepki biçimi yok! Ne demek dudaktutmak? Beş yaşındaki çocuğa yapılmaz bu hareket! Sanem,dudakları bıraktığında şaşkınlıktan ne yapacağını bilemeyen Bora öfkesine yön vermekte güçlük çekti. Gözlerinibelertip Sanem'e baktıktan sonra, işaret parmağını kaldırarak,"Bunu bir dahasakın yapma!" diye bağırdı.Ne diyeceğini bilemeyenlerinklasik tehditidir"Bunu birdahasakın yapma!".Tehditin negibi sonuçlarayol açacağını tehditsahibi debilmez.Güçlüymüş görüntüsüaltında titreyen bu tehditeverilecek cevap ise tektir: "Yaparsam neolur?" Evet, ne olur Bora? Bora, herhangi somutbir cevabıolmadığından formülu tamamlamak zorunda:"Yap dagör!"

Yaptı Sanem.Hem de yaklaşık bir aysonra. Dudak skandalının ardındançiftimizher büyük kavganın sonundayaşananSulh dönemine girmişti. Bora, herne kadarağız şapırtısının bu kadar büyük bir soruna dönüşmüş olmasınıkabul edemese de, dikkat etmeye başlamıştı, Sanem debuna karşılıkufak şapırtıları hoş görmeye ve kendini engellemeye çalışıyordu. Fakat kanatçıdaişler yeniden kontrolden çıktı. Dudaklarının tutulduğu günden beri ağzı kapalı yemeye dikkat eden Bora, leziz tavuk kanatları karşısındaheyecanlanınca maalesefkendini kaybetti.Şapırtı konusunda anlayışlı davranmaya çalışanSanem,aniden bastıransesler karşısında biraz dirense de, 15 saniyede biradetkanat tüketen kocasının eskisinden bile şiddetli şapırtıları karşısında sabrını yitirdi.Bora'nınilave porsiyon istemesi, dayanmaya çalışanSanem içinsonönbaşlangıcı oldu.Birporsiyon daha şapırtıya dayanacak gücükalmamıştı. Ustelik Bora, şiddetini iyiceartıranşapırtılarına birasından yudumaldıkça"oh" sesi de ekleyerek tam birses bombasınadönüşmüştü.Sanem, ensonundabir mekânda olduklarını önemsemeden uzanıpBora'nındudaklarını tuttu.Kısabir süre bakıştılar.Bora'nıngözleri"Milletin içindene yapıyorsun?" anlamında sağasola dönüyordu,ama durum Sanem'in umrunda değildi.Yüzüne sinsibir sırıtış çtıran Sanem,budefa tutmakla yetinmeyip çekmeye başladı dudakları. Dudaklar, mekândaki diğermüşterilerin bakışları arasındauzarken,Bora'nınşaşkınlıklaaçılan gözleri belermenin sınırlarına ulaşıyordu. Masaya doğru yaklaşan garson bu sahneyi görünce donup kaldı.Bir kadının,karşısındaoturan adamındudaklarını tutupçektiği bir masaya ilave kanat servis etmek ne derece doğru olur,kestiremiyordu. Kocaman gözlerve uzamış dudaklarlainsanlıktan çıktı Bora. Hışımla kafasını geri çekip dudaklarını kurtardı.O an için bağırması gerekiyordu, amadudakları ebediyen mühürlenmişgibi ağzını açamadı. Öfke dolu gözlerle birbirlerine bakıyorlardı. Garson, "İlave kanatlarınız..." diyerek tam ortalarına tabağı bıraktı. Bora, "Hesabı alabilirmiyiz?"diye karşılık verdi. İki dakikasonra mekânı terk ederlerken bütün müşterilerarkalarından konuşuyordu.Masada, siparişedilmesine rağmen hiç dokunulmamış birtabak nefiskanat duruyordu.

Servet TURAN

Murat ARAS

Bahar DEMİRKAN

Caner DAĞLI

Mehmet SUBAŞI

Uğur AKSOY

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 16 Haziran 2016 | Sayı: 459

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: BarışUygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sapmaz
Muhasebe: Münire Tatlıtaş Fatiha Bişkin, Simgül Yıldız Dila Karademir, Sibel Yaman
Adres: Kemalpaşa Mah. Sefçatı Sok. Yeniden No: 2 Binik No: 20/12 Kat:1 Bayrılı / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 240 53 36/39 Faks: 0 (212) 245 63 62 • ISSN 1307 - 3469
Baskı: Sim Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 370 TL Amerika: 1205 Avrupa: 904 Uzakdoğu: 1205
İBAN Numaralarımız: Garanti bankası
TL: TR09 0006 2000 0480 0006 2914 32 USD: TR15 0006 2000 0480 0009 0946 67 EUR: TR68 0006 2000 0480 0009 0946 66

Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, resim ve konuşmalarda yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni olmaksızın kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, ve iletişim amacıyla kullanılamaz.

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

-SON-

23 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2016/26 No: 460
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Firuzağa'da Ramazan'da içki içilmesi gerekçesiyle yapılan plakçı saldırısının ardından resmi açıklamalar yapıldı: "Tahrik var"

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz Okurlerim; havalar da, gündem de sıcak.. Öncelikle havalar: Sıcaklık 35-40, hissedilen 60... Durduğun yerde sıpır sıpır terliyosun... Gündeme gelecek olursak; "Gezi Parkına bina yapıcam" dedim, hissedilen iç savaş... "İkinci gezi olayları yolda" diye hareketlendir büyeler.. Bi nevi festival gibi aslında.. Su savaşı festivalleri oluyo ya, bütün şehir katılıyo, işte onun talşitli suyla yapılanı... Herkes birbirine talşit sıkıyo.. Bu şekilde kötülüklerden ve biberden arındıklarını düşünüyorlar... Veya bizim millet ilacı çok seviyo, ben anlamadım Burnumuz aksa antibiyotiğe sarılıyoruz, kalabalığın içinde "başım ağrıyo" desen herkes eczacı kesilir.. Daha önce duymadığın markaları duyarsın.. Diyeceğim, talşiti bi reçeteye bağlamaya bakar.. İç savaş falan kalmaz..

Donald Tramp ağaoğlu gibi adam. Rahat anlaşırım onla.. İnşallah o kazanır. Bizim gibi okeke züppesi değil.

Tophanede koreli dövmüşler deyince, Çinli zannedip dövmüşlerdir diye düşündüm ilk nedense...: "Yok abi, nereli olduğuna bakmadan dövmüşler" dedi... O böyle bi anda perdenin arkasından belirdi ve "Yok abi nereli olduğuna bakmasam" diye anlattı... "Sen kimsin lan?" diye sordum. "Camları siliyorum, bana diyaswuvz sandım" dedi.. "Sen ne kadar zamandır ordasın" diye sordum.. "İşte ben girdim, peşinden siz girdiniz" dedi.. "Başka ne duydun" diye üstüne gittim. "Donit Trampı seviyonuz, onu duydum" dedi.. "Başka" diye biraz daha üstüne gidince pencereden aşağı düştü ve öldü. Ama yarım saat sonra bi daha baktım aşağı, yoktu.. Demek ki ölmemiş. Yaralı.. Derginiz yelliyerek seriye bilirsin.. Bu bir hizmet.. Görbuan...

#DirenGezi UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan, Gezi Parkı olaylarının yaşanmasına sebep olan Topçu Kışlası projesini yapacaklarını söyledi.

RTE: "Gezi olayları İstanbul'un farklılıkları bir arada yaşatabilmesine yapılan saldırıydı."

CHP'li belediye, AKP'li üyelerin de desteğiyle Büyükçekmece'deki Albatros parkını imara açtı.

Cihangir'de bir plakçıya ve ondan iki gün sonra Baltalimanı'nda yedi kişilik bir gruba, Ramazan gerekçesiyle sopa ve şişelerle saldırıldı.

Plakçıya yapılan saldırı sonrası, dayanışma için Cihangir'de toplanan kitleye polis biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı.

Özgür Gündem'le dayanışma amaçlı bir günlük yayın yönetmenliği yapan Prof. Şebnem Korur Fincancı, Ahmet Nesin ve Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü Türkiye temsilcisi Erol Önderoğlu tutuklandı.

Tayyip Erdoğan, Putin'le barışmak için girişimlerde bulunmaya başladı.

Normal şartlar altında ülkenin yarısını ayağa kaldıran, milyonlarca insanı sokaklara döken ve onlarca insanın canı, binlerce insanın kanı pahasına engellediği bir projeyi aradan üç yıl geçtikten sonra ansızın tekrar dayatmaya kalkmak, çokaçıkve net bir şekildeiç savaş çağrısıdır ve böyle bir iç savaş çağrısının bu denli pervasızlıkla yapılması, hemen akabinde on binlerce hükümet taraftarının hep bir ağızdan bu sefer tüm muhaliflerinöldürülmesi gerektiğinidile getirilmesi, iç savaşın zaten çoktan çıktığının işaretidir. Ama neyse ki **Yeni Türkiye** baskıcı, jakoben diktatörlükten pek de bir güzelkurtulmuş; yolsuzluktan ve çetelerdenarındırılmış, demokrasinin hüküm sürdüğübir ülkeolduğundan bizimböyledertlerimiz yoktur.

Normal şartlaraltında demokratik hukuk devletlerinde, insanlar en temel haklarındanolantoplantıve gösterihaklarını dilediklerigibi kullanırlar. Hukukun hüküm sürdüğüülkelerde hükümetler,m Iki amirleradeta "Bizbir b.ka yaramayan bir darıgalaklar ordusuyuz," dercesine bir kaçbin kişiye "güvenliğinizi sağlayamayız" diyemez, onları şehrindışında ya da gözden uzaktabir bölgeyegöndermeye kalkamaz. Aynı şekilde gazeteciler de eğer hükümet tarafından satın alınmış değillerse "gösteri" kelimesinin göstermekle aynı kökten geldiğini bilir, kalkıp neredeyse "Gösteri yapma demiyorum, yap ama evinde yap, kimseye göstermeden yap," demezler. Ama neyse ki **Yeni Türkiye** baskıcı, jakoben diktatörlükten pek de bir güzel kurtulmuş; bir köşesindegençlerin müzikfestivali düzenlediği, yanıbaşında iftaryemeği verilen bir ülke olduğundan bizimböyle dertlerimiz yoktur.

Normal şartlar altında polisve askeribirliklerin bir sokağı, semti, mahalleyi dümdüz etmesi, taş taş üstünde kalmayana dekbombalamasınınardından ülkedeki resmikonut idaresinin anında bir inşaat pro esiyle ortaya çıkıp evleri bombalanan halkıntapılarına el koyarakbu mahallelerdeinşaat yapacağını üstelikgerinegerineaçıklaması katmerli bir insanlık suçudur. Ama neyse ki **Yeni Türkiye** baskıcı, jakoben diktatörlükten pek de bir güzel kurtulmuş; Türklerin Kürtlerle, müslümanların gayrimüslimlerle, kardeşçe yaşadığı birülke olduğundanbizim böyle dertlerimiz yoktur.

Normal şartlar altında öğretim üyeleri üniversitelerde görevyaptıkları süreboyuncaözgürce ders verirler. Ancak batağa saplanmış ülkelerde öğretim üyeleri, derslerdedile getirdiklerifikirleryüzünden kovulabilir, soruşturmaya uğrayabilirveancak böyleülkelerde öğretim üyeleri en güzelderslerini istifa ederkenverirler. Ama neyseki **Yeni Türkiye** baskıcı, jakoben diktatörlükten pek de bir güzel kurtulmuş; üniversitelerinde en aykırı fikirlerin bile özgürce dile getirilebildiği birülke olduğundan bizim böyle dertlerimiz yoktur.

PSİKOZ

KENAN YARAR

23-09-2005

Bitte

BEN AL ERDE

Merhaba. Yakın zamanda Rusya'daydım. Art-Football için. Takımı ayrı birkaç gün sonra gitmiştim. Pasaportumdaki bu Ölke vizesi beni her yerde yakacak gibi görünüyor. Yani yakmasa bile yani ne bileyim, hep bir sorun. Bir de Öbülke de var. Öbülke tam fena. Hadi Olke'ye gittin, Öbülke'ye niye gidiyorsun bir de be arkadaşım. Heryere yetişeceksin değil mi itfaiye gibi. Aman Öbülke'den de geri kalmayayım. Olke'den geri kalmamışım, Öbülke'den niye geri kalayım. Madem ki Öbülke'den geri kalacaktım, Olke'den de geri kalaydım o zaman. Ne Olke'den, ne de Öbülke'den geri kalmadım. Zaten Öbülke'den geri kalmayacağım, Olke'den geri kalmamamdan çok belliydi. Ciddi söylüyorum, üstümü başımı yırtardım Olke'den veya Öbülke'den, ya da hem Olke'den hem Öbülke'den geri kalaydım. Yerlerde yuvarlardım kendimi. Net. Hasedimden kahkomdan çatlardım. Olke'ye Öbülke'ye bensiz giden arkadaşlarımı düşündükçe sarsılarak ağlardım. "Hadi Olke'ye gittiler, bir de Öbülke şimdi nereden çıktı yahu" der der, kendimi yıpratırdım. Pasaport kontrolde, havalimanında Moskova'da işte, sıramı bekledim öyle. Bekledim ha bekledim, bekledim ha bekledim. Nihayet sıra bana geldi. Pasaport kontroldeki şahıs, pasaportumu aldı ve incelemeye başladı. "Olke'ye gitmişsin" dedi. "Valla gittim" dedim. "E Öbülke'ye de gitmişsin" dedi. "Valla ona da gittim" dedim. "Bari Öbülke'ye gitmeseydin" dedi. Dedim "nasıl gitmeyeyim ben Öbülke'ye, Olke'ye gitmiş bir insan Öbülke'ye nasıl gitmez, bu iki ülke, Olke'yle Öbülke, birbirlerini tamamlayan ülkeler, biri olmadan öbürü olmaz, Olke'siz bir Öbülke, Öbülke'siz bir Olke düşünülemez, Olke'ye giden bir insan bir şekilde mutlaka Öbülke'ye de gider, aynı şekilde Öbülke'ye de giden bir insan, çok kısa bir süre içerisinde kendisini Olke'de bulur, ne olduğunu da anlayamaz, bu budur" dedim. "Sen" dedi "bir on dakika şurada bir bekle madem" dedi. Bana resmen insan önündeon dakika ayakta durmacezası verdi. Sen misin Olke'ye giden, bir de üstüne üstlük, Olke'ye gittiği yetmezmiş gibi, Öbülke'ye de giden. Dedim "tamam, madem ki sizde böyle, öyleyse ben" dedim, "sizin dediğiniz gibi" dedim, "bir on dakika madem" dedim, "ayakta madem" dedim, "durayım öyleyse madem" dedim. "Öyle olsun madem" dedim. "Madem" dedim. "Türkiye'de bir Madem vardı, müzik grubu, dağıldı o da" dedim. "Badem olmasın" dedi. "Evet evet, **Badem**" dedim, "bir an şaşırdım" dedim. "Ben senden iyi biliyorum" dedi. "Vallaha öyle" dedim. "Çok güzel şarkıları var" dedi. "Bilmez miyim, solistleri Mustafa benim çok samimi arkadaşım bu arada" dedim. Tam, "ortak bir sevgi yakaladık, bu saatten sonra bana anaartık burada hiçbir şey olmaz, birkaç dakika ya salar beni" diye düşünürken, "birsaniye ya" dedi, "bir şey soracağım sana" dedi, "kafama bir şey takıldı" dedi. Dedim "sor". "Sen" dedi "buraya niye geldin?" "Futbol oynamaya geldim" dedim. "Ne iş yapıyorsun" dedi. "Komedyenim" dedim. "Sen bir saat dur orada" dedi. Hiç güven vermiyorum. **Futbol oynamaya gelen komedyen** ne. İki saat durdum. Çünkü ben galiba orada unutuldum. Bütüün ne kadar pasaport kontrolde insan varsa hepsi giriş yaptı Moskova'ya, kimse kalmadı. Daha sonra memurlar da yok oldu. Bayağıböyledükkanı kapatıp gittiler. Bentek başıma kalakaldım orada. Kimse yok. İn cin top oynuyor. Resmen ıssızlığın ortasındayım. Bir yandan da aç susuyum, bacaklarım ağrıyor, tuvalete bile davranamıyorum. Çünkü bir yandan da çok korkuyorum. Sanki benideniyorlarmışgibi geliyor bana bir yandanda. Sankiböylebir yerden beni izliyorlar da, sanki yerimden milim kıpırdarsam dört bir yandan fırlayıp ağzımı burnumu kırıp elime vereceklermiş gibi geliyor bana. Hadi ağzımı burnumu kırdın, bir de neden elime de veriyorsun, o da var. Böyleşeyler düşünürken biradam çıkageldi. Emrah Ablak'ın Tübitak'ının Bayram efendisi gibi bir adam. Temizlik görevlisi zahir. Elinde uzun saplı süpürge. "N'apıyorsun kardeş sen burada" dedi. Dedim "valla bana ceza verdiler". "Ne cezası" dedi. Dedim "işte böyleyken böyle, durumlar Olke Öbülke". "Ah be kardeşim" dedi, "sen de yani hadi Olke'ye gittin, yapmışsın bir hata, Öbülke'ye niye gittin bir de yavrum be" dedi. "Ağabeyciğim" dedim "bir de seninle uğraşmayayım şimdi, s.keceğim Olke'sini de Öbülke'sini de, o olacak şimdi" dedim. "Bence seni unutmuşlar burada" dedi. "Dur" dedi "ben bir bakınayım kimse var mı, ilgilensinler seninle" dedi. "Allah razı olsun senden" dedim. Beş dakikasonra yanında bir adamla geldi. Yetkili bir kişiye benzeyen biradam, "Nedir senin olayın" dedi yetkili bir kişiye benzeyen adam bana. Dedim "işte yani şimdi durumlar böyleyken böyle, Olke Öbülke". İlginçtir Olke'yle Öbülke'yle ilgili bir şey demedi. Ben tam kendimi patlatmaya hazırdım çünkü artık kafa olarak. Bir Olkebir Öbülkedaha duysaydım parçalayacaktım kendimi. Bu arada gerçekten de unutulmuşum ben. Yemeğe gitmişler havalimanı ahalisi olarak. Yetkili bir kişiye benzeyen adamın ağzı bile yemek doluydu. Bayram efendi yemekhaneden kapıp getirmiş kendisini. Nihayetinde salıverildim ben bir şekilde Moskova'ya. Ama çok çektim ya. Ha şimdi olsa gider miyim Olke'ye. Uça uça giderim. Olke'ye gitmişken Öbülke'ye de giderim. Bu arada Rusya Gerçekten çok güzel. Çünkü Rusya'daşöyle bir cümle duyamazsınız. "Ağabey St. Petersburg'un kızları çok güzel" gibi bir cümle duyamazsınız. Çünkü Moskova'nın kızları da güzel. Kazan'ın kızları da güzel. Komple, ülke olarak. Kızlar güzel. Eğer bir yerde kızlar güzelse orası güzeldir. Bu budur. Rusya gerçekten çok güzel. Bu arada sevgili okur, "Olke aslında hangi ülke" diye sorma, "Öbülke neresi" diye hiç sorma. Hiç ama. Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"storyteller" (yenioyun)
29 Haziran Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall /
Saat: 21.30 / bilgi: 0312 418 95 06 **(biletler biletix)**

MECBURİ İSTİKAMET

Taksi

"Ben diyeceğimi dedim mi? Dedim. Pekiii, o bunaka rşılıkaynı şekilde davranmaya devametti mi? Etti. Haaa, o pezevenk, o zamanbunu hak etti Doğru mu?" Bu diyalogtekbir kişiyeait, taksici telefondakiyleböyle konuşuyor. Sorularısoran da cevaplayan da kendisi. Telefonunucundada birkişi olduğuna göre toplam üç kişiler: Duble taksici ve bir adet zavallıdinleyici. Epeysürüyor bu konuşma. "Muhabbeti sorusorarakyönlendiren insan"a daha öncede rastlamıştım. Bu irısanların, biz normallergibi konuşmak içinikincibir kişiyeihtiyaçları yoktur. Bizzavallı dinleyiciler, muhabbetini kendi bünyesinde çevire bilen bu insanların karşısında ancak bir onaylayıcı olarak yer alırız. Telefonu kapatıp dikiz aynasından bakarak "TEM'den gidelim mi?" diye soruyor. "Olur," diyorum. Uzun yolu onaylamamdan memnun olduğunu belli eden bir ifade yayılıyorsuratına. Bu iyideğil. Havalanına kadar en az 30 dakikamızvar. Muhabbet açmakisteyebilir. Bir iki dakikasessiz yolalıyoruz, sonra aniden dikiz aynasındanbana bakarak, "Bazı insanlar affedersin tam öküz! Doğru mu?" diyor. Galiba, bazı insarıların öküz olduğunu kabul etmeden gözler üzerimden ayrılmayacak. "Doğru," diyorum. Onayılınca gözleriniyenidenyola çevirip insanların nedenöküz olduğunu sorduğu sorularıkendicevaplayarak anlatmayabaşlıyor: Aslındakolaybir muhabbet bu. Tekgörevim, aynadakigözler bana döndüğünde, "Doğru," diyeonay vermek ve konuşmasınadevam etmesini sağlamak. Havaalanınakadar insanlarınöküz, ayı, yılan türü hayvanlarolduğu inancına defalarca "doğru" diyedestekvererek görevimi başarıyla yerine getiriyorum. Benden "doğru"yu almadangözlerini yola çevirmiyor. "Hepsi doğru am.koyim önüne bak artık!" diye haykıramayacağıma göre her seferinde gecikmeden onayvermeyemecburum. Parayıuzattığımda, gömlek cebinden bir taksici tomarı çıkarıp bir adet 10 lira veriyor. Alıp bir süre bekliyorum. Paranın devamıgelmiyor. Dikiz aynasına bakıyorum. Gözlerortada yok. Temas kesildi. Hiçbir şey söylemeden iniyorum. Taksi uzaklaşırken içimden, "Gitti 4 lira, doğru mu?" diyorum. Sonra da kendi sorumu yine kendim cevaplıyorum: "Doğru."

Uçak

"Kapatsanatelefonunu," dedim. "Uçuşmoduna aldım, bir şey olmaz," dedi. "Kalkışta kapatmanlazım," diyeısrarettimama "gerek yok" diyerek ciddiye almadı. Kesin ve netti. Belli ki birazdan kendini uyaracak hostesle de çarpışacaktı. Çarpıştı. Yenildi. "Bunların teknolojidenhaberiyok," diye başlayan bir brifingile, yenilgisini en azından banakarşızafer moduna çevirmeye çalıştı. Yüzündesüreklietrafını küçümseyen bir ifadevardı. Ekonomik olarak ailesinebağımlı olmasına rağmen, sürekli, "yapıcam", "edicem" tonlamasında birincitekil cümlelerkuruyordu. Bütüncümlelerininsonundaki 'cem'lerve 'cam'lar küçük ama arsız birerözgüven yaratıgı gibi etrafımısarmıştı. Biraz farklı bir ergendi. Yetişkin dünyasıyla iletişimigereksizbularak, arkadaşlarıyla birlikte kendi içi dünyasına kapanan yaşıtlarına pekbenzemiyordu. Liseden sonra üniversiteyideğil de esnaflığı kazanacakgibiydi. Ergenlikleesnaflık arasındayarattığıyapışkan dışa dönüklüğüylepeşimi bırakmıyordu. Sürekli telefon teknolojilerinden bahsediyordu. Birara aniden, "iPhone 6s almayı düşünüyorum," deyince, daha fazla dayanamayarak, "Kaç yaşındasın sen?" diye sordum. "16," dedi. "Babana aldıracaksın yani," dedim. Cevaplamadı. Onu uçuş modundan çıkarmıştım. Sakin modda devam edelim diye önümdeki cepte duran dergiyi aldım. O da aldı. "Akdeniz'in İncisi: Rodos" başlıklı yazıyı okurken, aniden elinin tersiyle kendidergisine vurarak, "Adamlar güzel yereev yapmış, aslındayazlıkölü yatırım amabir yandan dailerisi içinalmak lazım," dedi Alacağıyere baktım. 16 yaşındaki teknoloji gurusu, Bodrum'da biryerlerde yamaçlara kurulmuşvillalardan almakistiyordu. Dergideki bir reklamabakıp tekbaşınayazlıkalma hayalleri kuranbu çocuğu dahafazlaçekecek gücüm kalmamıştı. "Arasıra kaçacaksınböylebir yere, kafadinleyeceksin, doğru mu?" dediğinde, peşimi bırakmayan kaderimin şaşkınlığıyla otomatikcevap verdim: "Doğru."

"Kendine iyibak," dedim. "Nasıl gideceksin?" diye sordu. Yolabirlikte devam etmeihtimalinin tedirginliğiyle, "Servise bineceğim," dedim. "İyi, bende servisebinicem, beraber gideriz," dedi. "Baban falan almıyor mu seni?" diye sordum. "Yok ya, ne gerekvar," dedi. Beraberservisedoğru yürürken, içimden taksicigibi, "Yandık mı?" dedim. Sonrasorumuyine kendim cevapladım: "Yandık."

Yürüyüş

Denizli'deservisten ırıdığımizde 16'yla istikametlerimizinters çıkmasına çoksevindim. Taksici veardından 16'yı "doğru" lamak beniçok yormuştu, bir an önce eve ulaşmakistiyordum, fakat neyazıkki apartmanımızın500 metreaşağısındaki ışıklarda büyük bir sürprizlekarşılaştım: Geçmişte arkadaşolmamız gerekirken bir türlü birbirimize yakınlaşamadığımızüst katkomşumuzunoğlu Murat! Bu son darbeyle, "mecburiyolarkadaşlığı" konusunda üç saat içinde hat-trick yapıyordum. Beklenmedik bir canlılıkla sarılıpöpüştükten sonra, birlikte apartmanımıza doğru yürümeye başladık. Ortak geçmişimiz yoktu, ama yıllar öncesinden tanışıyor olmak sahtekarca da olsabir samimiyethavasıyaratmıştı. Bu görkemli karşılaşmayı şanına uygun bir hararette devamettirmekkolaydeğildi. Önümüzde beraber katedeceğimizcoğrafiolarakkısa, ama ruhaniolarakçok uzun biryol vardı. Aslında iletişimimiz öpüşürken sarf edilen, "ne zaman geldin", "yeni geldim" diyaloğunun ardından tükenmişti. Bundan sonra yolumuza sahte bir ilgiyle devam edecektik: "Eee abi, nasıl gidiyor?" diye soracaktı birazdan, "İyi abi nasıl olsun," diye cevap verecek, "Senin nasıl gidiyor" diye sorduğumdaysa, küçük şehirdeyaşadığını vurgulayanufakbir vurguyla, "Nasılgitsinabi, iş, güçişte," diye karşılıkverecekti. Sonrası yok. Bu yolculuk, taksici ve 16 yaşlageçirdiklerimden de zorluydu. Ne kadar kaçarsamkaçayım, İstanbul'da yaşadığım için anlatmaönceliği bendeydi. Elimden geleni yaptım, dilim döndüğünce İstanbul'ukötülemeyeçalıştım. Sağ olsun o da, "İstanbul gezmek için iyide yaşanacak yerdeğil abi, beni geldiğimzamaniki gün sonrakaçmak istiyorum," gibişeyler söyleyerek banayardımcıoldu. İstanbul'u döve döve apartmana ulaştık. Kapıdan girerken, "Sonuçta ekmek nerdeyse ordasınabi," klişesiyle finali koymaya çalıştım, ardından kendimden hiç beklemiyordum ama, "doğru mu?" diyeilaveettim. "Doğru," dedi. Hiçbirşey doğrudeğildi.

Derebeyi Erman Çağlar ile Kavurucu Kasaba Güneşi Altında Bir Gün - 3

Geçen hafta: Evimde normal otururken memleketimden emlakçı bir tanıdığımız olan Sebastiyan (gerçek ismi değil) dayı beni aradı ve Babaeski'nin dışındaki tarlamıza çok ciddi bir alıcı çıktığını haber verdi. Tarlam olduğunu bilseydim şimdiye kadar farklı davranırdım. Hepinize karşı farklı davranırdım. Beni tanıyamazdınız. En azından bana zorla dinlettiğiniz yeni gruplara karşı hislerimi daha açık söylerdim, "iyiymiş, hiç gitar solo olmaması ilginç, cesur bir karar, çünkü müzikte gitarsolo binada kolon gibidir, ama demek ki gerek görmemişler" gibi yuvarlak cevaplar vermezdim. "Alın bu müziği buradan, hoparlörlerimi meşgul etmeyin" derdim, daha hoyrat olurdum. Saatlerce müzik dinleyip bir tane bile gitar solo duymadığım günler oldu. O günleri geri gelmeyecek, ziyan olmuş günler olarak anıyorum. Dayımın doblosuyla tarlamıza doğru giderken aklımdan bunlar geçiyordu.

Kavga,dövüş.

Babaeski neden bu kadar sıcak dayı? Tanrıları kızdıracak bir hareket mi yaptınız? Hasat zamanı çocuk mu kurban etmediniz? Aranızdan birisi doblo yerine başka bir araç mı tercih etti? Bunlar tanrıları çıldırtacak hareketler. "Festival ne zaman olacak dayı? Kimler geliyor bu sene?" diye sordum, "haberin yok mu? Bu sene festival iptal, belediye yolları düzenliyor, festival alanı savaş yerine döndü, yetişecek demişlerdi ama yetişmedi" dedi. Kasaba tanrılarını delirtip Babaeski halkının üzerine otuzaltı derece sıcakları salmalarına neden olan şey buydu demek ki.

Tarım festivali kadim bir gelenektir, festival alanında toplanıp çekirdek yeriz, kazaklarımızı omuzumuza atarak festival alanını gezeriz, tanrılara adak olarak Edip Akbayram, Haluk Levent ve Muazzez Ersoy konseri sunarız. Bu, ben kendimi bildim bileli böyledir. Tanrılar da bu güzel organizasyon karşılığında bizlere yaz vakti insaf gösterirler, arada bir eser, karşılıklı pencere açtığımızda cereyanı yapar. Belediyemiz chp olduğu için her sene Edip Akbayram ve Haluk Levent, nostalji serisindeki şarkılar çok iyi seçilmiş ve herkesin bildiği şarkılar olduğu için de Muazzez Ersoy'u tercih ederiz. Başka sanatçı ve grupları da denediler ama konserlerde hep kavga çıktı, insanlar birbirlerine plastik sandalyeyle vurmaya çalıştılar. Bulutsuzluk Özlemi, Manga, Ferda Anıl Yarkın, Şahsenem... Hepsinin konserlerinde büyük kavgalar yaşandı. Ferda Anıl Yarkın'ın konserinde çok büyük olaylar çıktı, kavgalar komşu ilçe ve köylerden gelen insanların da dahil olmasıyla büyüdü, yayıldı. Oysa muhteşem bir konser veriyordu Ferda Anıl Yarkın. Sevilen bütün parçalarını söyledi, istek aldı, çok alkışlanan şarkılarını tekrar söyledi... Bir sene boyunca, bir sonraki festival döneminde Muazzez Ersoy konserine kadar kimse kimseyle tam olarak barışmadı, hep bir soğukluk oldu insanların arasında.

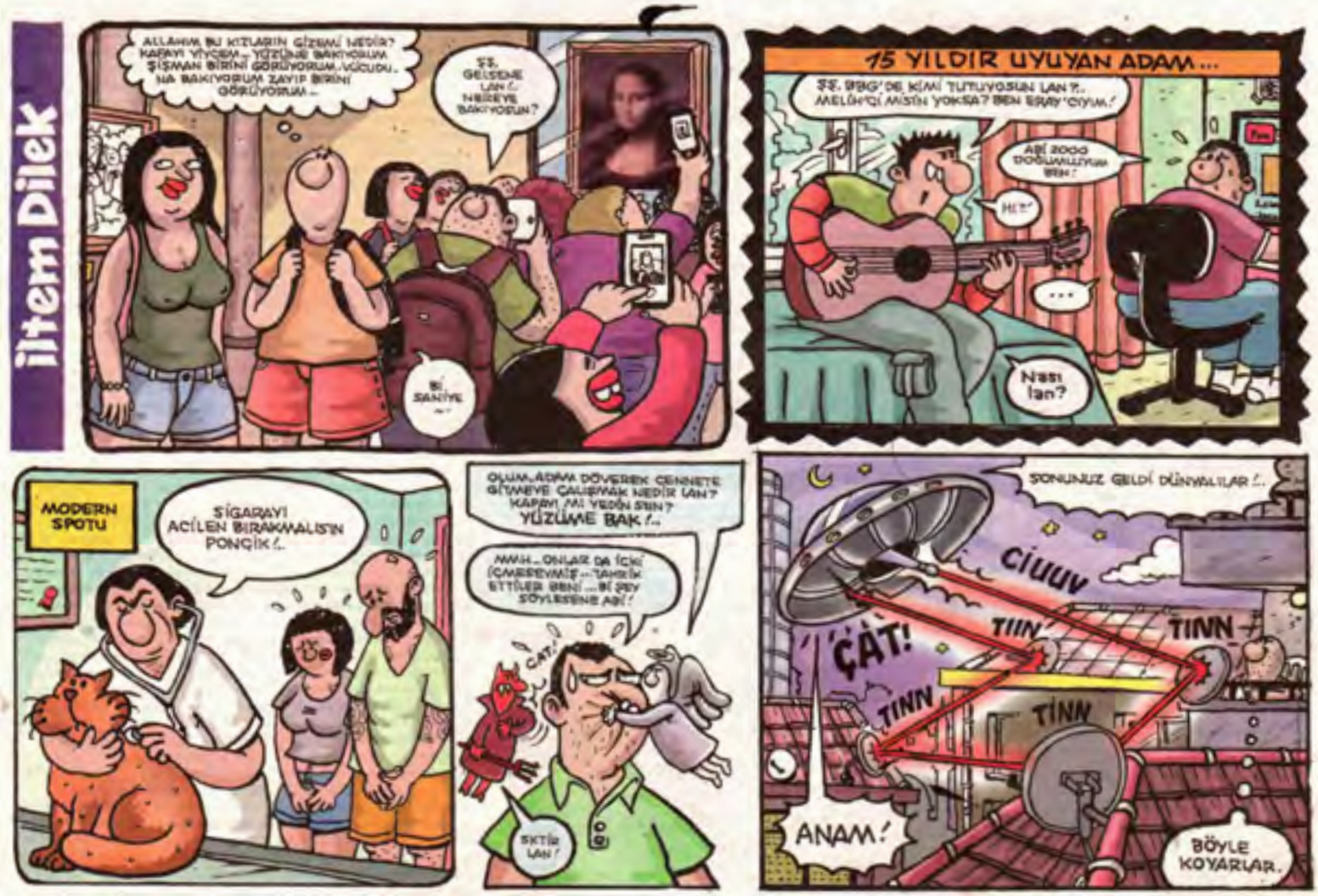
Sadece bir kere, ben ufakken Kayahan gelmişti festival için, onun konserinde yürekler bir oldu, tarikat gibi olduk. Kayahan tek başına Babaeski'yi senelerce ileri taşıdı, kadınlar onun için "keşke benim olsa", erkekler ise "keşke belediye başkanımız olsa" diye düşündü. Bilmiyorum, küçük yerde gelen sanatçıya karşı biraz daha samimiydi hisler, sınırlar çok belirsizdi. Ben sahneye tırmanıp Kayahan'a plastik çiçek vermiştim, çünkü annem bana plastik çiçeği verip "hadi bunu Kayahan'a ver" demişti.

En güzel çiçek.

Hiçbir güvenlik önleminin olmaması, benim elimde plastik çiçekle Kayahan'ın yanında sahnede durmam şimdi düşününce çıldırtıcı geliyor. Kayahan gitar çalarak şarkı söylediği için çiçeği ne yapacağımı bilemedim, "çiçeği nereye koyayım?" dercesine Kayahan'a baktım. Kayahan söylediği şarkıyı kesmeden, gözleriyle ayaklarının dibini gösterdi. Teşekkürler Kayahan. En zor, en çaresiz anında bir çocuğa yardım etti. Hem de söylediği şarkıyı kesmeden. Çünkü o beni yönlendirmeseydi, ne yapacağımı gerçekten bilmiyordum. Çiçeği gömlek cebine koymaya çalışabilirdim, bacaklarının üstüne bırakabilirdim. Bütün bunları düşünürken bir daha sıcakladım.

Önümüzdeki hafta: Esmiyor.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Uluslararası futbol turnuvalarında zengin ve gini katsayısı yüksek hukuk devletlerini destekleme geleneğimi sürdürüyorum arkadaşlar. İki yıl önce de Dünya Kupası vesilesiyle söylediğim gibi, refah düzeyi, gini katsayısı düşük ülkelerin futbolda gösterdiği başarılar, o ülkenin insanları için gizli birer hançerdir. Biliyorum çoğunuz yeşil sahada top koşturan iki ülkenin takımından, mazlum ya da böyle daha bir üçüncü dünya ülkesi gibi olan takımı destekleme, gerçek hayatta kaybetmeye mahkûm ülkenin gerçek hayatın galibi olan ülkelere karşı kazanmasını isteme eğilimindesiniz.

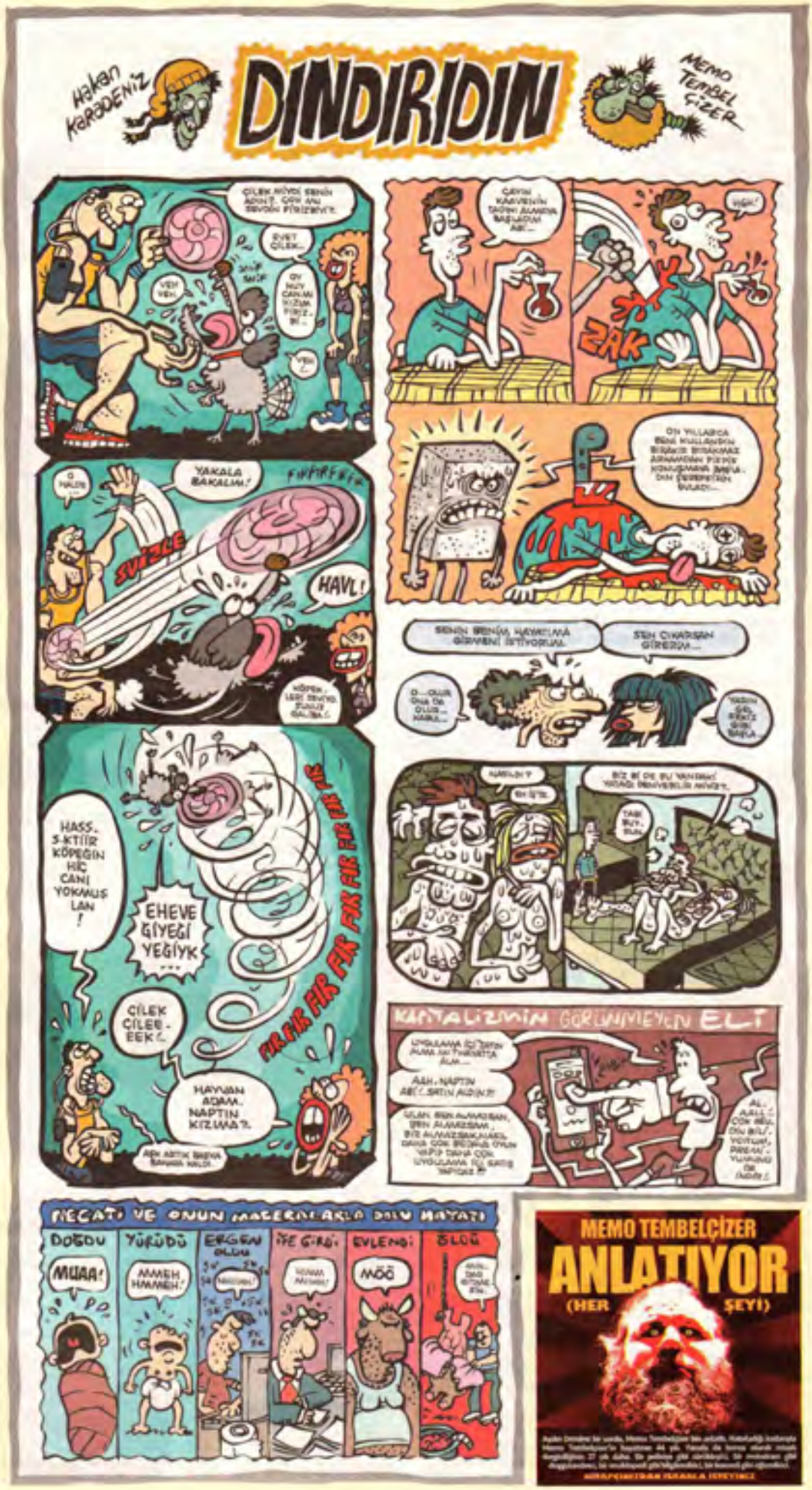
Ama nedir? **Gerçekten o garibanülkenin iyiliğini düşünseniz, bırakın galip gelmesini, sekiz gol yiyerek elenmesini isterdiniz.** Yolsuzluğun tavana vurduğu, ekonomisi talana dayalı ve halkını vergi,rüşvetve irtikaplarla inim inim inleten bir ülke düşünün.Ve düşünün ki çılgınbir diktatörtarafından baskı ve zulümleyönetilen bu ülkeninsokaklarına paramiliterçetelerin hükmediyor,devletin her kademesi doğrudan diktator tarafındangörevlendirilmiş haydutlarla dolduruluyor olsun. **Yani biliyorum sizin için hayâl etmesi çok zor ama en azından deneyin.** Hattabu ülkenin diktatörü, ülkeninaskerini de polisini de tıpkı kendi paramiliter sokak çeteleri gibi tamamen şahsi çıkarları doğrultusundakullanıyor olsun. Ülke değil de mafya liderigibi hareketedip kendisine itiraz eden,yaptıklarını onaylamayan herkesinüzerine karabasan gibi çöksün,kimini hapislerde süründürsün,kimini çetelerine öldürtsün.

Ve aynı diktatör, ülkeyi soyup soğana çevirdiğiyetmiyormuş gibi,komşu ülkelerde savaşlartezgâhlasın, tarihinen aşağılık çetelerine silahlaryollasın,yanı başındaki savaşı bilinçli olarak kendi topraklarına ithal edipülkesindekion binlerce vatandaşının evlerini yıkıp,tapularını ellerinden alıp insanlarımahallelerinden,şehirlerinden kovsun ve zerre kadarutanmadan insanlardangasp ettiğimahallelere yapacağı konut projelerini ovune övüne anlatsın. **Elbette tasavvur etmesi bile çok zor ama eğri oturup doğru konuşalım, dünyada bu durumda olan ülkeler var.** Ve maalesef sizin gibi iyi niyetli, altın kalpli,mahmurbakışlı,pamuk yürekli,peynir suratlı arkadaşlaruluslararası futbol turnuvalarında hep böyle ülkeleri destekliyor.

Örneğin bu seneki AvrupaFutbol Şampiyonası'nda tam da yukarıdabahsettiğim gibi, eli kanlı bir diktatörün zulmü altında yaşayan en az bir ülke var. **Sanırım o ülke İzlanda.** Yanlış hatırlamıyorsam İzlandanereden baksanız bir on beşyıldıreli kanlı bir diktatörün zulmü altında inim inim inliyor.Ama siz, atıyorumAlmanya-İzlanda maçı olduğunda,Almanya'yanazarandaha fakir, dahaaz gelişmiş, daha kenara itilmiş vehatta vatandaşlarından milyonlarcası iş ve aş bulmak için Almanya yollarına düşmuş olan gariban İzlanda'yıdestekliyorsunuz.Ha nedir,Alman halkı da Merkel'in zulmü altında inim inim inliyor olabilir ama az çoktanıyorum adamları, hiç de öylebir Avrupa Kupası rnaçıgalibiyetiylegündemlerini tamamen unutacak, değilAvrupa Dünya Kupası bile ülkeye gelseöyle çokda gaza gelecek adamlardeğil.Zira nediradamlardahaönce de şampiyon olmuş etmiş, çok mühim değil.Ama bir diktatörün pençesinde inleyen gariban İzlanda, bırakın şampiyon olmayı Almanya, İspanyagibi takımlardan birini sadeceyense bile besbelli ki bu galibiyet diktatör için bir propaganda fırsatı olacak.İzlanda'nın cefakeş halkı nasıl soyulduğunu, baskı gördüğünü unutacak, unutmasabile"Fakiriz, yöneticilerimiz hırsızve katil,bizidonumuza kadar soyuyorlar, öldürüyorlar ama Almanya'yı yendik ya!"diye yürek soğutacak.

Bitti mi? Hayır arkadaşlar, hayır yufka yürekli kardeşlerim, hayır her kavgada illa ki mazlumun yanında saf tutacağım diye dünya devleri karşısında Gana,Arnavutluk,Kamerun ve İzlanda gibiolmadık takımlarıdestekleyen VedatAbiciğim, bununlada bitmeyecek: Sırf mazlum milletin takımı diye desteklediğiniz İzlanda, her hangi bir başarı halinde daha da soyulacak. İzlanda'da asgari ücret 300 dolarken, sırf bu başarı yüzünden sırf İzlandateknik direktörü olacakkibir kumkuması manyağa yılda beşmilyon dolar,belki de İzlanda'nın meşhur örtülüödeneğinden dahada fazlası birçırpıda verilecek.(İzlanda'nın örtülü ödeneği meşhurdurbu arada,gidersenizgörmeden,önünde birselfieçekmeden gelmeyin.) Cefakeşİzlandahalkı 300 dolar asgari ucretle, kredikartlarına ipotek ettiği geleceğiyle,günden güne kepazeleşen okullarıyla her geçengün batağa saplanırken kıçıkırık birmaç yüzünden hem goygoyla uyutulacakhem de dahada fakirleşecek. Hâlâ kararlı mısınız endüstri devi Almanyakarşısında:içecekayranı olmayan ama,tetikçisinden kontrgerillasına, katilpolis şefinekadar 600 kişiyi sırfmaç izlemeye Fransa'ya goturenİzlanda'yidesteklemeye?İzlanda halkınaihanetetmişolmuyormusunuz arkadaşlarbirazdolaylı düşünecekolursak?

O yüzden tekrar ve tekrar: İlla iki ülke takımından birini destekleyeceksiniz, ricaediyorum desteğiniziyolsuzluk ve gini endekslerinde iyinot almış ülkelerden seçiniz.

Bebek Katili

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bu çılgınlıktır diyor akıl
Bu mutsuzluktur diyor dikkat
Yalnız acıdır diyor korku
Geleceği yoktur diyor sezgi
Bu neyse odur diyor aşk"
Erich Fried

Liseli kal ki genç olasın!..

● **Aman çocuklar, direniş ve isyan, ancak örgütlü bir toplumda işe yarar. Orantısız, faşizan güce kurban olmayın. Ne zaman ki Sayın Kılıçdaroğlu başta olmak üzere, muhalefet yetkilileri, Gezi'deki ağaçlara kendilerini zincirlerler, o zaman inanırım toplumsal muhalefete. Ayrıca kargaşa lümpenlerine, sahte Komandanteler'e, provokatörlere çoook dikkat edin!**

● Mülteci çocuklara bozuk para atıp eğlenen pislik Avrupalıları gördükçe Semerkand burnumda tütüyo, İsfahan rüyalarıma giriyo...

● **Kim, ne, nerede olursak olalım, şu dünyada attığımız her adım, onur yürüyüşüdür. Farklıya tahammül edemeyenler, tornadan çıkmış gibi "aynılar."**

● Erzurum'da muhtar Fatih Çalışkan, artık nasıl oluyosa, parayı bastırıp "Lord" olmuş. Bildiğin muhtar hem de lord. Külliye'de en ön sırada ağırlanmalı bence!..

● **Çocuklarla beraber zombi oldum kumsalda. "Her zaman şerefli bir zombi olacağım!" diye de and içtik oyundan önce.**

● Floresan ışığını zaten hiç sevmem, bi de içindeki civa ölümcül tehlike barındırıyomuş, dikkat! Arkadaşımın tanıdığı, lambayı değiştirirken, floresan kırılmış, içindeki civayı solumuş, belden aşağısı felç olmuş. Tam üç yıl boyunca, tavandan sarkan askıda uyumuş adam, civa aşağıya insin diye. Neyse ki iyileşmiş...

● **Bir meslektaşım anlatmıştı, yaşlı bir aile dostları varmış. Aşırı dozda dedikoducuymuş. Bu adam hastalanmış, yatağa düşmüş fakat ölüm döşeğinde bile şene dedikodu peşindeymiş. "Ziyaretine gittiğimizde, sabah gelenleri çekiştirdi, son nefesine kadar dedikodu yapıp rahmetli oldu" diye anlattı.**

● "06 KİM 02" diye plaka gördüm. "Ankara ne ki, Adıyaman çok güzel" der gibi...

● **"Bak şu çocuğa bana göz ediyor anne / Gizlice kulağıma söz ediyor anne" deki çocuk benmişim! Büyümüş halimmiş benim. Öyle hayaller kurardım Cici Kızlar'ın şarkılarını dinlerken. Çocukluğumun bir kısmı, o üç kıza değiştire değiştire aşık olarak geçti. Evde plakları vardı, abimin astığı Cici Kızlar posteri vardı. Yeryüzünün dişileri onlardan ibaretmiş gibi, sırayla aşık oldum o dönem. Ama prensipliydim, birini kafama takar, sadece ona aşık olurdum!**

● "Çorum, dünyanın merkezi" konulu sokak röportajında "E vet, bu doğru ve BENİMLE İLGİLİ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM!" diyen bir çorumluya denk geldim ekranda. Kendi adıma, beni ikna etti. Buradan bağlılık bildiriyorum!

● **Bu ne zulüm alemi böyle: Afrika'daki albino çocuklar kah uğursuzluk getirdikleri, kah cinsel organları afrodizyak diye avlanıyolarmış. Haberi okuyunca çok acıdı kalbim. Renk yüzünden çekilen çilede sınırsız zalımlık, dip nokta!-**

● "Gerçek aşkı bulamayan kadın" diyor, "kendiyle evlendi!" Hasret adlı 'erotik' dergiden haber. Tatil beldesinde okuyacak ne bulursam alırım hep, onlardan biri. Buyurun: "Sophie Tanner, 3 tane ciddi ilişki yaşadığını, bu ilişkilerinin hep sadakatsizlik nedeniyle son bulduğunu belirtiyor." Bunun üzerine alternatif arayan Tanner, kendiyle evlenme fikrini bulmuş: "Kendisiyle evlenme fikri aklına düştüğünde ilk iş olarak bu durumun yasal olarak mümkün olup olmadığını araştırmaya başlayan Tanner, legal olarak kabul görmemesine rağmen son kararını verdi ve kendisiyle dünya evine girdi." Tam n'olmuş, nasıl olmuş, bu nikahı kim kıymış meçhul. Oysa haberde 'olarak' kelimesi yoğuşmalı kullanılmış. İyi yani sonuçta, boşanırsa nafakayı kendine ödeyecek!...

● **Kore Savaşı'ndan bu yana, ne zaman "türk, koreli ve şiddet" bira araya gelse, o durum tamamen saçmalıktan ibaret oluyo...**

● Trafikte minibüs ile araba dalaşıyolar, iş ciddiye biniyo,

a yerde minibüs şoförü levyeyi kaparak ve "Süleleni S... n" diyerek aşağı iniyo. Arabanın sahibi de çıkıyo ve silah kiyo. Levyeli pişman, "Aman abi, dur" söylemine kayıyo. 'apacaktın lan sülalemi" diyo arabadaki. Levyeyi yere akanda cevap yok. "N'apacaktın lan!" diye tekrarlıyo. nibüs şoförü eller bitişik, kafa önde, yavaş sesle, "S... ctim abi" diyo!

Onur Çağlar anlattı, denizde boğulmak üzere olan bir amın kurtarılışına tanık olmuşlar abisi Vedat'la birlikte. hlike geçtikten sonra, kurtaranlardan biri, "BEN, ĞULMA TARAFTARI DEĞİLİM!" demiş. Açıklaması nayan söz...

ığı yolu övenlerle ptığı yolsuzluğu örmeyenler aynı insanlar...

● Tarihte ilk eş bulma ilanı: "Collection" adlı ingiliz gazetesinde, 19 Temmuz 1695 günü yayınlanmış; "Mali durumu çok iyi olan, 30 yaşlarında bir beyefendi, 3 bin sterlin ya da daha fazla parası olan genç bir umefendiyle hayatını birleştirdikten sonra Avrupa'ya rleşmek istiyor." Yıllar boyunca bu ilanlar erkeklerin celinde kalmış. 1727 yılında, "Manchester Weekly Journal" rgisinde ilan yayınlayarak koca aradığını duyuran Helen orison adlı kadın, kent halkının çok sert tepkisine yol mış. Goygoycu ahali, kadına ceza verilerek diğer hanımlara nek olmasın diye tutturunca, zalım Belediye Başkanı, Helen orison'u 4 hafta tımarhaneye kapatarak cezalandırmış. ahalle de değil, kent baskısı. Ayıptır lan!

Vatsaptan diş hekimi arkadaşıma hastası "Ağrım ğaldı" diye mesaj yolla, arkadaşım yarım saat kadar rme, sonra hasta başkasına yollamak isterken gene kim arkadaşıma "Dişçiye vatsaptan yazdım, ilgilenmedi zevenk!" diye mesaj yolla. Durum anlaşılınca ür üstüne özür. En komiği de sonrasında "Ağrı ne rumda" sorusu ve cevap: "Şu an ağrı yok abi."

wastedtalent@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

RÜYAMDA ÇEK YAT GÖRDÜM...NE ANLAMA GELİYOR ACABA?
TERSİ ÇIKAR DERLER... ÇEK GİT BENCE...
ÇEK YATIN TERSİ İTİBARI DEĞİL Mİ?..
OLSUN..SIKTIR GİT LÜTFEN...

BARAJ ÇEVRESİNDEKİ AĞAÇLARI HEPSİ GİTSİN YIĞARAK ASLINDA BİLMEDEN ÇOK DOĞRU BİR ŞEY YAPMIŞSINIZ..
GERÇEKTEN Mİ?..
YOK LAN. ANASINI BAMBAŞINIZ ORTALIĞIN...

HOCAM TIBBA VE BİZE GÖRÜNÜŞÜNÜZE ANLA BİR AŞIRI OLMAK DÜŞÜN İÇİN HERŞEY DOĞRU...NEYİN NEYİZ DÜŞÜNÜN HEMEN KARAR VERMEK İSTEMİYORUM...
BU YAVAŞ MADDELA...
DUTTUM!

İŞTE LAN ONU... BEKLEMİŞ BU O...
ÇOK MU BEKLEMİŞ?
NEREDESİN?..

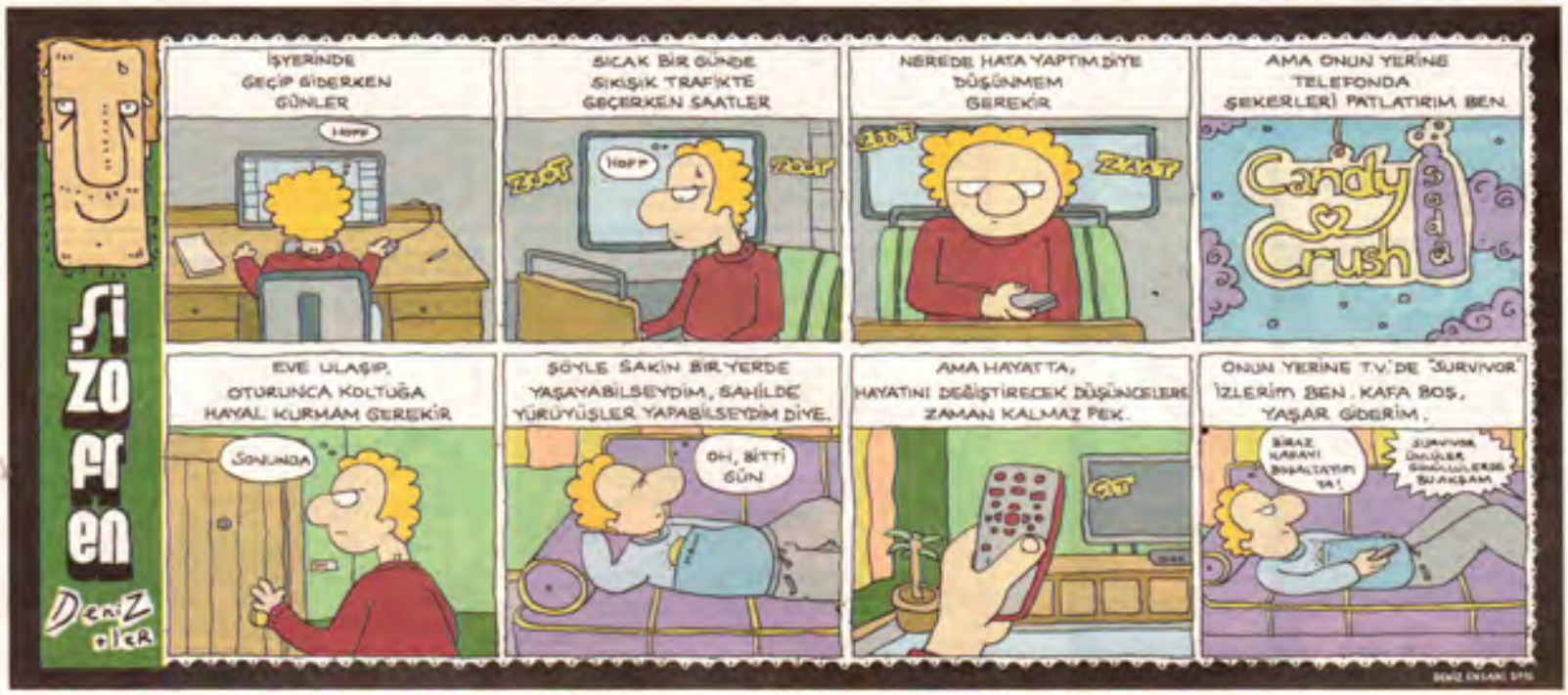

"SEVGİLİ GENÇLER, ARTIK BEN YAŞLANDIM, BİR SİZLERDE... BENİM YERİME SİZLERİN PİPİYLE OYNAMASI GEREKİR" DEMİŞSİN...
GÜZEL DE BAŞLAMIŞIM HALBUKİ...

HANİ BAZI İNSANLARI TANIDIĞINA DAHA ÇOK SEVERSİNİZ YA... ONLAR NERDE?
ANANA SİKİM...
BİLİYOM...

ADALETE GÜVENMİYORUM !!.
YAZ KIZIM...İKEBANA..
SIĞMIYOR...ALTI HARPUŞ OLMASI LAZIM...

NASIL BÖYLE SAKİN DURABİLİYORSUNUZ YA... BENİM BABAM ÖLECEK VAR YA, YAKARIM ORTALIĞI..AĞZINI KIRARIM BURALARIN !! HEPİNİZİ ZİKİCEM !!!
SIKTIR GİT LAN BAŞIMDAN!!!

ÜÇ AY BOYUNCA LABORATUVARIMIZDA BU İKİ BAKTERİYİ BİRBİRİ KADRİCE GÜZEL SÖZLER SÖYLEDİK. ŞİİRLER OKUDUK, ŞARKILAR DİNLETTİK... DİĞERİNİN DE BAKMIŞ OLDUĞU SÖZLERİ SÖYLEYİP KÜRETTİK VE NİHAİ DENEMEMİZ... İKİ BAKTERİYİ DE SEVİYESİ DÜŞÜRÜLEREK, ZARARLI BAKTERİ OLUŞUMU DURDU.
DİĞER BAKTERİNİ O...SPU ÇOCUĞU BUNU HİSSEDEMİ TABİİ... ÇÜNKÜ O.TVERİŞİN OLDUĞU İÇİN...
AŞK TAMAM BOŞVER...
NEDENİ BİRİSİ LAN...YÜZÜNE SUARET KİMİ BİRİ İSTE...
DAHA İYİ, ÜNİŞİLERİN Hanna DEDİĞİM GİBİ...

şizofren
Deniz Ekler
İŞYERİNDE GEÇİP GİDERKEN GÜNLER
HOPP
SICAK BİR GÜNDE SIKIŞIK TRAFİKTE GEÇERKEN SAATLER
ZOT
HOPP
ZOT
NEREDE HATA YAPTIM DİYE DÜŞÜNMEM GEREKİR
ZOT
ZAAT
AMA ONUN YERİNE TELEFONDA ŞEKERLERİ PATLATIRIM BEN.
Candy Crush Saga
EVE ULAŞIP, OTURUNCA KOLTUĞA HAYAL KURMAM GEREKİR
SONUNDA
ŞÖYLE SAKİN BİR YERDE YAŞAYABİLSEYDİM, SAHİLDE YÜRÜYÜŞLER YAPABİLSEYDİM DİYE.
OH, BİTTİ GÜN
AMA HAYATTA, HAYATINI DEĞİŞTİRECEK DÜŞÜNCELERE ZAMAN KALMAZ PEK.
ONUN YERİNE T.V.'DE 'SURVIVOR' İZLERİM BEN. KAFA BOŞ, YAŞAR GİDERİM.
BİRAZ KARANLIĞI BOŞALTAYIM YA!
SURVIVOR ÜNLÜLER GÖNÜLLERİ BU AKŞAM
DENİZ EKLERİ 2015

nisanhakan

Evden Çıkmayan...

E ÖYLE TABİ TUNA, SIRF KARİZMATİK GÖRÜNMEK İÇİN KARAKTERİN "SON GÖRÜLME" Sİ... HA, KARİZMATİK OLUYO MUSUN O SAFİYELİ!..
ALLA ALLA...
KIRP KIRP KIRP
YA NE ALAKASI VAR ABİ, GEREL HAKATAN BU BENİM... O YÜZDEN KARAKTERİMİN... KİMSE NE BİLİYOR NE ZAMAN NE YAPTIĞIMDAN!..
BU SİNİRDENLERİN HİÇ GÜVEN VERMİYOR BİLİYORSUN DEĞİL MİSİN... BİR KEZ ARKADAŞIN OLSUN DA O ZAMAN GÖRSÜN...
EHİT HE...
KIRT KIRP
KIRP
VAYSAD "TA SON GÖRÜLMEZ" MİSİNİZ... VAYSAD'TA SON GÖRÜLMEZ BİR KEZ ARKADAŞIM OLSAYDI HİÇ GÜVENİNİ TELEFON UYGULAMASIYLA BOZMAZDI TUBACIM...
HI HIM... BİRİNİ DÜŞÜNMEYİNE GİBİ KÖTÜ ARKADAŞIN OLMADIĞINA DA ŞAŞMAMAK LAZIM... BİRİNİ GÜVENİNİZİN İÇİN HER ŞEYİN RİSK VE SORUNU OLMASI LAZIM UYGULAMALA UYGULAMAYLA ALAKARI YOK BUNUN..!
DOĞRU DÜĞÜLÜR DOĞRU!
ÇIYAK ÇIYAK ÜRÜCEK!
E'YU SAĞ OLUN...
HAPP!
KIRT KIRP
KIRP
NİL NÜLÜR SEN Ol.. HADİ BEE.. DİYELİM ŞU AŞAMADA NİL OLMAZDI YEŞİM OLDU O DA OLUYLU... KIRT KITIRT!
NE YANI... SON GÖRÜNMEM KAPALI DİYE GÜVENİLMEZ BİRİ Mİ OLUYORUM BEN ŞİMDİ!..
TAM ÖYLE BİŞEY DİL TABİ DE KARİZMATİK GİZEMLİ FİLAN OLMAYA ÇALIŞTIĞIN KESİN BİR!..
VAY BEE.. NE BİLİM-MİŞİM HAKKIMDA HİÇ HABERİN YOKMUŞ...
SÜPRİZ!
OOOO... HELİKOPTERİNİZ ABİ! HAYAHA! GEL GEL ÇOK GÜLDÜRDÜN ABİ MUAAAH:(
VAY İŞ TUŞ BENİ ÖLDÜRME! DİN Mİ LAN!
KİM VAR?
HEHE TUNA'YLA TUBA ABİ, ÇOK GÜZEL BİR MUHABBETİN ORTASINA GELDİNİZ... VAYSAD'TA SON GÖRÜLMEZİN KAPALI OLANLAR Mİ DAHA KARİZMAYIK YOKSA AÇIK OLANLAR MI ONU TARTIŞIYORUK BİZ DE!
KAPALININ HERŞ KARİZMAYIK AYNA MOFUM... BİRİ DİĞERİNE KADINI AÇIK BENİMKİ MERKEZİ... BİLİ KİMSEYİ SKİME BİLE TAKMIYORUM DEMEK!
LAF MI BORUSUNUN BANA ALICAN... KUSURA BAKMA AMA HİÇ BİR ZAMAN AÇIKOMA YANI LAREKUMU!
ÖREL ANEMİLERİNİZİ HEN BAŞIMIZA GELDİĞİMİZDE HEMŞİRELİĞİ LUT... BEN BENNİ...
E HANİ AÇIKTIN DİBİNE KADAR?
ARKADAŞIM BUNUN KARİZMATİK GİZEMLİ FİLAN OLMAKLA ALAKASI YOK! SON GÖRÜNMEM KAPALI ÇÜNKİ KAMİSTEN NE ZAMAN TELEFONUMU ÇÜVRE ALIP BUMUN NAPTIĞUNI BİLMEDİĞİ İSTEMİYORUM ANLAŞABİLİYO MUYUM...
BAK AŞAN SIRF GİZEMLİ OLUCAM AMAĞINA SÜREKLİ SON GÖRÜNMEMİ KAPALI TAKILDIĞIM DÜNEVLERİ ŞU KİZİ NASIL GÖZÜDÜĞÜMÜ BEN BİLİYOM ANLATMA BANA... AÇ BAK SEN DE RAHATLAYACAKSIN...
ABİCİM BAHATİM BEN BİRAKIN BU İŞİDİR!
HA ŞİMDİ BENİM LAST NUMA KADAR DİYE SEN DE AN GÜLLÜYÜSÜN AÇICAĞIN BUNU BİLİYORUM AMA BÖYÜYOR!
ALMESELA BURUŞUNKİ AÇIK Ç) NEYSE DİŞİ DA YAR BURUŞUNKİ AÇIK... AÇIK CANIM Ç BİRİNİN YA...HAH! BİRİM KAPALI BURSUN BİRİNİN ÖNÜ GÜNDÜR...
ERE... EHİHE...
ABİ NE SENİNİN ÖNDE GİDEN YALTLONDAN BİLEKİNİZ UYUMAMIŞ YOK ÖYLE BİŞİ...
AÇILECEK ULEEN O LAST BUM!..
KIRT KIRT ÖNDE NE...
VALLA BEN SANDIM KAPALI OLANLARA İSTE SANMA KUTSALLI YAKLA-ŞIRSIN KONU NE SURDA OKUDUN...
O NE YA... BUNU TAM... SANMIŞTIM BİLİ BENİMİNİ DE KAPALI KUTSALLI BİLİ YAKLAŞIRSIN SANMA BANA !!
EVET BİLİ TAMAMDIR TAMAMDIR MANKAFALI PALAVRA GÜMÜŞ...
HEHEHE
PUFU!
HA SÜKÜT BİŞ SON GÖRÜLMEMİNİZ KAPALI OLANLARI MERAKLA ÖLÜYÜR MUYMUŞ...
YOK BEN AÇIKAN DA KAPALIDAN DA HİÇ UMRAN OLMADIĞIN AÇIKTAN AÇIK BİRİNİ...
İŞİ LÜZUMSUZ ANNA BÖYLE NARA-KAMA TARTIŞMAYA BİLİ GİRİŞİYORSUN!
KIHANA SEE... AŞ YEE!..
YA ABİ! DUR SEN DE TARTIŞMAYA KATILDIĞIN YOK... ORDAN ÖYLE HEBİ BOKA ŞEYİNE MESHUR! SEN NE DÜŞÜNÜYORSUN BU KONUDA SÖYLE DE BİZ DE BİLELİM... HEMEN BAKTIĞIMDA ŞUNCU VEYSAD'A SENİNKİ KAPALI NU AÇIK AN ONU ÖĞRENELİM BARI...
HA?
-TUNA- son görülme: 6 Ocak 2016
ONA ABİ! KENDİ SON GÖRÜLMEMİN AÇIK MEKİN DE ŞNA 6 OCAK-TA ALTI AY ÖNCE GÖRMÜŞSÜN BİR VAYSAD'A... ARA NA-RADAKTİRLİK BU DİL-DİR DE NEDİR... VERİ! ÖNCEDEN BİLİNİ!..
HI HIM!.. 6 OCAK NE'İN EVİ TERKETTİĞİ TARİH!..

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Günlernekadarayrıı olursaolsun/
Daima yenidirsabahkuşları"
Fazıl Hüsnü Dağlarca

Yakın(üstkat)birtadilat'ın duvar kırma,balyozdarbelerinin kısa es'leriarasındandaha uzak bir başka tadilat'ınmatkapvınlamaları. İçiçe. (eh, bir nevi çok seslilik)Bu seslerle uyanmak.Gözlerimi açamıyorum.(*bayıltıcı da bırsıcak*) "Tadilat başladı kaçayım" diye canhavliyle yollara düşüp sığındığım yerde oluyor bu."Tadilat" kavramı ruhumun peşinde.Yapacak bir şey yok. Bir deney mi bu? Her gittiğim yerde başka başkatadilat'lar. Uykumuniçinde kapanakıstırılmışbir kaçağın bulanık/karanlıkhissiyatı. *(bazen onu;"tadilat'ı"biryeniyetme filminin kötü süper kahramanıgibi,insan şeklinde algıladığım da oluyor--algıdayamulma--"ben bittidemeden bitmez"--)*Bir yandanyıkılırken diğer yandan inşa edilenbir bina.Birduvarı yıkılırken diğerduvarıhızla örülmekte olanbir sürrealistik oda.Ördükleri duvarı hemen yıkıyorlar.Tekrartekrar. O odadauyumaya çalışıyorum.Çevrimsel bir süreç. Kurtulunması imkansız. Sürekli bir inşa ve yıkım. Escher'in resimleri gibi ters merdivenler falan. Her yöne doğru çalışan inşaat işçileri. Kimileri, ellerindetuğlalarters medivenlerdenbaşaşağı iniyorlar.
"Uyan, çık pazara git.Kaç o evden!"
DOĞU GARAJI/ SALI PAZARI(Antalya)
Dünyanın en zor işiniyapmış.O teyze.
Bamyaların o bir külah gibi sivri, o minik uçlarını,konişeklinde döndüre döndüre,birkurşunkalemiaçar gibi.Ayıklamış.İtinaile. Tek tek.Bir plastik poşetedoldurmuş. O şekil,ayıklanmış olarak. Öyle satıyor. Çok minik minik bamyalar ama. Nohut tanesi kadar olanları.Aldım hemen heyecanla, sankipoşetifazla incelersem bir kadın peydah olup birdençekipalacakelimden. *"Ben parasını verdim ama siz poşetiinceliyordunuz, almadınız ki"* Çabukçabuk çıkarttım paraları cebimden. Buruşuk buruşuk,nemli(düşenler de oldu tezgaha)uzattım, o seçipaldı içinden.Teyze. Pahalı satıyorepey ama, baya baya pahalı.Olsun.Haklı.(*yemenisinde mor çiçekler*)Yerden göğe kadar haklı.("al bu çekiüstüne ne yazarsan yaz"–*gayetiyi biliyortabiinsanı hayatından nasılbezdiriro iş–)*
Kendim ayıklamaya kalkışırsam,(yüzyıl'ın hatası) bir nevi cinnethali; nefesimfalan tıkanıyor. Büyüksabır gerektiriyor. Öyleortalama;"eh işte,idareeder" birsabırlaolup bitecek bi işlerfalan değil.
Halep'te,Şam'da,
böyle semt pazarlarının içinde, bu şekil; herşeyin ayıklanmış, doğranmış hazır satıldığı bir bölüm oluyordu. (iç yakan "Di"li geçmiş)--*yıkanmış, ince ince kıyılmış, maydonozlarbile–*
Sorduğumuzda, "Tembeller Pazarı" diyorlardı, pazarcılar, ölçülü, utangaç/kibar gülümsemelerle.Adı oymuş oranın."Souk Tenabil" "Tenabil"tembel'in çoğulu.'souk'daçarşı pazar.*(utangaç gülümseme?;eh müşteriye–herne kadar bir şaka da olsa bu– "tembel" denmiş oluyor, o adı kendisikoymamış olsa damahcub oluyoryine de)*
Ne kadargüzeldi.Ne zarif,ne incelikli insanlardı.
İşteöyle yerlerdi, içlerinde bombaların patlayıpdurduğunu okuduğumuzo pazarlar.
Unutma.

"Tembel,tembel" deyince de şimdi defalarca.
Bir dakka.
"Tembel Hayvan" diye tesmiyeedilmiş/isimlendirilmiş bir hayvan var. Görmüş müydünüz bilmem? En son gördüğüm filmden önce fregmanını gösterdiler;"Hayvanlar Şehri" Orada da vardı. Animasyon birtip olarak.(memur gibi bişeydi herhalde çokçok yavaş,ağırağır hareketlerle belgelere damgavurmaya çalışıyor, bekleşiyorlardı falan)*"A,çocuk filmlerine de gidiyor?" Hayırgitmedim o filmeama. Çocuk filmi diye bişey yoktur fakir'e göre. İyi film, kötü film' vardır. (az votka?)Bi dakka.Yani abartı da olmasın şimdi,"çocuk filmi"elbette vardır, vardır da, demek istiyorum ki,çok çok iyi çocuk filmi herkesi mesteder,bayıltır.Yetişkin filminden dahi çok çok daha fazla etkilerbizi. –çocuk olmamış olanımız var mı?– Doksan yaşıma dagelsembir Pinokyo'(1940)yu,ayıla bayıla seyrederim, defalarca defalarca. Ha keza,"Kırmızı Balon"u,"Ruhların Kaçışını","Oz Büyücüsünü","400 darbe"yi(çocukfilmi mi sayılır o muhteşem film bilemiyorum,'Küçük Prens'ne kadarçocuk romanıysa)*

Herneyse,"Tembel Hayvan" demiştim.
O işte. Onun yüzü.
Saçsakalbirbirine karışmış, bir berduş, (bir ehl i harabat) havasında bir surat.Tam anlayamadığım,tamanlargibi olduğumu zannederken hop birden avucumdan kayıp giden birsırlı tebessüm.(*kararsızlıklar/belirsizlikler/muammalar içindekıvırkıvır kıvranan biçare zihnimi hiç bilmediğim başkabaşkaontolojikvari yeni kaygılara garkeden o ifade)*
Ne demek istiyor?O hafifacıklı/depresif (varoluşun hüznünü mü taşıyor?) o tuhaf tebessüm.Bizim henüz bilmediğimiz birşeyi biliyormuş/şahid olmuşgibisinden o ifade.Acıyor mu bize? *(görün mutlaka, görmediysenızeğer,resimlerini, videosunu da ama–hele o, caddeyi yerdenyerdengeçişi–)*
Öyle ama yüzü.Eller kollar bambaşka. O upuzun *(ters yönde büyümüş çok uzunkıllarla kaplı)* kolunucunda(biryabagibi) upuzun üç tırnak. *(onsekiz saatuyuyormuş bebek,yarasın)*
Yalnız,
Bu ne isabetsiz/münasebetsiz/incitici bir "isimtakma"
Öyle isim mi takılır.Niye"tembel" olsun?Dükkanıvarda, kalkıp kepenklerini mi açmıyor? Onun doğası öyle.
Hayvanlarda saygı görmehakkına sahip.*(HayvanHakları Evrensel Beyannamesimadde2: Bütün hayvanlar saygı görme hakkına sahiptir.10 Ekim 1978)* Ona o ismi ilk koyan; sen olmayasın o "tembel" peki? İlk aklınageleni hemen,yalapşap.*(O'nasadece,varsa babası öyle seslenebilirişte, o senin koyduğun o adla, o şekil, kızarsa eğer, –kendi lisanlarınca–sadece o. O da baba oğul arasıbi mesele, karışmayız.Öylederikidakka sonrabarışırlar)*
Eh, mademyeri geldi;Esas.
Çok çok çok daha beter bi"hayvan isimlendirmesi" ki, en büyük ayıp o zavallı hayvancağıza;
"Sıçan"
"Sıçan" ne demekya,töbe töbe? Ne hakla?
Cümle hayvanlar aleminde(bizdahil) o işi yapmayan mı var? Aranızda?
Hepimiz aynıyız.
O"sıçan" sa,sende sıçan'sın. O ismi ilk koyan,sana diyorum *(sıçanbenim,benim, benim, benim, hayırbenim!)–eh,yaziyorsun ölearına gelsinkemirsintahtaları kıtır kıtır, görürüz o zamanseni– Tamam "varsın gelsin", aşaki eski ahşap evden, bir hukuk'umuz, yaşanmışlıklarımızyokdeğil,iyi tanışırız.*
Kabalığı,hakaretamiz'liği, aşşağılayıcılığı, horlayıcılığı biryana, ayrıca mantığı da yanlışzaten.İsim ayırdetmek içintakılır.Bir hayvana, sözgelimi"gören" diye isimverilir mi? Çok büyük çoğunluğuzaten bir"gören"ken.

"Tembel Hayvan"ın diğer adı,"Miskin Hayvan"mış.O çok daha iyi, Miskin derin anlamlar da içeren bir kelime.Ama benim önerim; "Bilgece Gülümseyen Hayvan"
Kısaltırsak, illa da 'hayvan' eki gerekiyorsa;"Gülümseyen Hayvan" Sadece,"Gülümseyen" daha da iyi bence.
Miskindemişken büyük, en büyükozanımızın bir dörtlüğü ile bitirelim; *"Adımız miskindir bizim/ Düşmanımızkindirbizim/Biz kimseye kin tutmayız/Kamu,alem birdir bize"Yunus Emre*

Hepinizedostluk,kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

Şehzade Mustafa'nın ölümü...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkanözçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygar
YAZI İŞLERİ Müd.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Sınıflı: Utku Coşkun
Kamer Pişkin, Murat Cengiz
Kalligrafi: Şevki Saygının
Muhasebe: Nüviy Tekinel
Satiha Dişliler, Sosyal Yardım
Dış Sorumlusu: Selimi Yaman

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamiyet Ap. 2.Blok No: 29/32 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 e ISSN 1307 - 7619
Baskı: Ses Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenimese / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Türkiye 190 TL Amerika: 1205 Avrupa: 80€ Ülkeniz: 1205
İBAN Numaralarımız, Vanlı Bankası
TL: TR09 0006 2000 0640 0006 2004 32 e

Haftalık Mizah Dergisi | 23 Haziran 2016 | Sayı: 460

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eşeri ve karakterlerin yayın hakkları saklıdır. Kaynak ve izlenin alıntı izni alınmaksızın bilgisi yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

gelen kutusu

Mehmet SUBAŞI

Caner DAĞLI

Tevsir ŞİMŞEK

Arda Kaan ÖZCAN

Servet TURAN

TATİLDE BOŞ DURMA YIN

BAYRAM SÜRPRİZİ!

UYKUSUZ
4 SAYI BİRLİKTE

KAÇIRANLAR İÇİN

HORTLAK
3 SAYI BİRLİKTE

BAYİLERDE MARKETLERDE

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

30 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2016/27 No: 461
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7413

UYKUSUZ

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; diyeceksiniz ki "İsrail'e o kadar sövdün ettin, şimdi niye anlaştın?"... Anlaştım, çünkü anlaşması kolay olan adamlarla.. İşlerine bakıyolar.. öyle Almanı, İngiliz'i, Fransız'ı gibi bin sene süren kinleri yok... Ana, bacı sövsen de "Gel abi, iş yapıcaz" deyince dövüşü keşiyolar... İş başka, döğüş başka.. İngilizin dediğine bak bi de "1000 sene geçse de A.B.'ye giremezmişiz" ...Şimdi İngiltere'ye başbakan olması düşünülen adamın dedesi Türk.. E olm 100 senede anamla karı koca olamıyoz ya... 1000 sene çok... Terovih olsan kılınmazsın..

Diyeceksiniz ki "E hani Rusla karşı geri adım yoktu, şimdi nedir bu özürler?" Günkü Putin'den güzelce özür dilersek, belki Esat'tan özür dilememize gerek kalmaz. Gerçi metnimiz hazır... "Kandırıldık, aldatıldık, kerizlendik, mala bağladık" gibi..

Komşularla sıfır sorun olm işte... Ban mi dedin Rusyaya "Gel ta eşimin memesinden da, bizim güney sınırımızda uşak uşur" diye.. Kendi düşen ağlamaz. Özür dileriz amk..... Bakkalmı işletiyoruz, ülke la burası.. Unutalım bitsin gitsin.. Ama avrupalylarla barışamazsın bak.. Günkü onlarınki küslük değil.. Darwin sendromu var onlarda.. Kendilerini bi bok sanıyolar.. Şu uzay gemisi teknolojisini ilerletseler de sıfır olup gitseceğiz dünyadan. Kapıyı dinleriz..

Uykusuz

İsrail ile Türkiye arasındaki anlaşmanın maddeleri yayımlandı. Anlaşmaya göre, Türkiye Gazze'ye yönelik ablukanın kaldırılması talebinden vazgeçiyor.

RTE, Putin'den sonra İsrail'e de yakınlaşmaya karar verdi.

AKP'li Mehmet Ali Şahin, "Gün gelecek AB vatandaşları Türkiye'ye muhtaç olacaklar," dedi.

TÜBİTAK'ın reddettiği proje, ABD'deki Genius Olimpiyatları'nda 2 bin 450 proje arasından dünya birincisi seçildi.

Yaklaşan Amerikan başkanlık seçimlerinde Donald Trump oylarını arttırıyor. Brexit sonrasında İngiltere'de ise Boris Johnson'ın yeni başbakan olması bekleniyor.

TBMM Başkanı İsmail Kahraman: " Bütün dünya bizim önderliğimizi bekliyor."

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın imamlara cemevi sözcüğünü kullanmamalarına ilişkin mesaj gönderdiği öne sürüldü.

Normal şartlar altında muhafazakâr olduğunu ileri süren, kendisine sürekli olarak geçmişten kerameti kendinden menkul bir altın çağ arayışı içinde olan ve hemen her safhasını yanlış bildiği tarihini diriltmek iddiasında bulunan bir siyasi iktidarın belki de tek iyiyanı, ülkedekitarihi eserlerin,geçmişin mirasının korunmasına önem vermesidir.Ama **Yeni Türkiye'nin** tarihine çok meraklı, ecdadına âşık siyasi iktidarının ecdadının medreselerini otoparka, kışlalarını alışveriş merkezine dönüştürdüğünü,hızını alamayıp tarihte bir zamanlar var olmuş binaları inadına tekrar yapıp onları da alışveriş merkezine dönüştürmeye çalıştığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında etnik fay hatlarında kırılmalar başlayan ülkelerde siyasilerin derhâl bir araya gelerek bunu engellemek üzere çözüm üretmeleri beklenir.Ama **Yeni Türkiye'de** artık insanlar elindeki tesbihin renkleri yüzündendövülmeye,otobüsler gittiği şehir yüzünden kurşunlanmaya başladığı hâlde hementüm siyasetçilerin içinde yüzdüklerifilikada polkadansı yaparcasına ülkedeki tüm etnik kırılmaları daha da körüklediğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında basılan paraların hepsinin üzerinde portresi olan bir kurucusu olan ve dünyada genellikle de bu kurucuyla anılan bir ülkede,o kurucunun, onlarca yıldır ülkedeki bütün okullarda asılı olan hitabesini okumanın suç sayılması için ülkede rejimin değişmiş,yeni bir devletin ilan edilmiş olmasıgerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** Atatürk'ün gençliğe hitabesini okuyan bir genç kızın idareciler taarafından okuldan atılmakla tehditedildiğini görebilirsiniz. Görünen o ki, **Yeni Türkiye** hocalarına bir ders vermek için sınıfta hep bir ağızdan Gençliğe Hitabeyi okuyan Hababam Sınıfı'nın tamamının terör örgütü üyeliğinden hapse atılacağı bir hâle gelmiş,kurucusunun adınave sıfatına sadece ve sadece banknotların üzerindetahammül edilen bir ülkeye donuşmüştür.

BEN ALPAT ERDEM

æ Merhaba.
æ Geçenlerde bir haber okudum. Roman adında bir şempanze, kırk sekiz yaşındakalp hastalığı sebebiyle ötenazi yapılarak öldürülmüş. Eğer birşempanzeysen ötenaziyaparken bile sormuyorlar sana. Zaten hikayesi çok fena Şempanze Roman'ın. Büyük ihtimalle doğada kendi ortamında doğmuş. Daha sonra insanın eline geçmiş ve tam yirmi yedi sene boyunca biyomedikal deneylerde denekolarak kullanılmış. Yüzlerce kezanesteziye, defalarca ciğer biyopsisine maruz bırakılmış. İnsan işte. Daha sonra kurtarılmış ama bir yerden sonra da kurtarsan ne fayda. Deneyler yüzünden kalphastası olmuşhayvan. Yine de insanları seviyormuş. Yani çok kötü olmadanönce, eğer ona biraz ilgi gösterirsen, seninleoyunlar oynuyormuş, mutlulukla sıçrayıp duruyormuş. Kafasını kaşıtmayı çok seviyormuş. İnsan gibiymiş. Kötü insanların hayatını mahvettiği iyi birinsan gibiymiş. Düşünsenize, daldan dalaatlayaraközgür biryaşamda sürebilirdi. Sadece bir gün, insanın karşısınaçıktı.
æ Türkiye bisiklet turlarının birinde, Kaynarca'yı geçtim, Bayağlı'a doğru zorlu dağ yollarındaydım, bayağı da acıkmış ve yorulmuştum, resmen güçten düşmüştüm, ileride yolkenarında doblo tarzı bir araba gördüm. Arabanın bagaj kapısı açık, üçağabeyyol kenarındaarabanınarkasında mangal yapıyorlar. Köfte biber domatespişiriyorlar. Tüpte çayları da var. Beni görür görmez ortamlarına davet ettiler. "Gel yeenim gel, köfteyi" diye. Hemen atladım. Köfte ekmeğim hazırlandı, gömmeye başladım. "Yolculuk nerden" diye sordular. "İşte Sinop'tan çıktım, Mersin'edoğru gidiyorum" dedim. "Helal sana be" dediler, "bu yollarda çokgörüyoruzböyle, neanlıyorlarınlamıyoruz amaçokgörüyoruz" dediler. Arabanın arkasına oturdum, köfte ekmeği ıştahla yerken, bir yandan da çayım geldi. Delicesine mutluydum o anlarda. Taki buağabeylerden bir ağabey, **"senonu ye, karpuz da var"** diyene kadar. Daha öncesinden bile, ama birkezdahasöyleyeyim, karpuz benim bu hayatta en sevmediğim şey. "Karpuz mu" dedim korku içinde. "Karpuzu duyunca nebçim sevindi" dedidiğeri. "Karpuz tabi" dedi. "Bizim burda karpuzsuz tek bir günümüz geçmez, sana şöyle anlatayım, özellikle bizim köyde düğünlerde leğenlerle karpuz keserler" dedi. Kusacak gibi oldum. "Leğenlerle mi" dedim. "Leğenlerle tabi" dedi, "sınırsız, yiyebildiğinkadar, ayıptır bide, misafire karpuz ikram etmemek çok büyük bir ayıptır biz de" dedi. Öbürülafa girdi. "Karpuz ikramını geri çevirmek ise düşünülemez bile, bizde karpuzu geri çevirmek o kişi nin namusuna dil uzatmakla aynı şeydir, çook kişiler ölmüştür bizim burlarda sırf bukarpuz yüzüne" dedi. "Nasıl yani" dedim. "Bayaa kurşun sıkarak, o andasılah yoksa döverek" diye cevapverdi. "Nasılya" dedim, "bir karpuz yemedi diyeadammı öldürüyorsunuzsiz köylük yerde" dedim. "Karpuz yemedi diye değil, namusumuza dil uzattı diye" düzeltircesine konuştu. "Anamıza bacımıza küfretse aynı şey" diyede destekledi diğeri. Derken tıknazolanağabey arabanın arkasından dev bir karpuzla çıkageldi. Yere hınçla attı karpuzu. Karpuz yerde dağıldı. Yerden büyükbir parça alıp banauzattı. Tereddütsüzaldımkarpuz parçasını. Sonra diğer arkadaşlarına da dağıttı. Kendine de yerden büyükçe bir parçaaldı ve gömüldü karpuzuna. Diğerleri de aynı şekilde. Elimdekarpuz parçasıyla kalakaldım bir an. Sonra ağabeylerin bana baktığını gördüm, ve "hart" diye ısırdım karpuzu, ve yemeye başladım. Hayatımda hiç bu kadar mutsuz olmamıştım. Dahasonra ağabeylerin yanından ayrıldım. Birkaçkilometre sonra, ağabeyler de gozden kaybolunca, bisikletimi attım yol kenarına, kustum kustum ku stum. Bir yandan ağladım, bir yandan kustum. Korkunç bir gündü.
æ Yine bu yolculukta dağlardayım, dağda yolda bir vatandaşa denkgeldim. Yolda durmuş su içiyordum. Uzaklardan yürüye yürüye geldi, öncenereli olduğumu sordu. Dedim "Liverpoolçocuğuyum". "İçindenmi" diye sordu. Onu trolledigimi anlamadığı gibi, Liverpool'u da Türkiye'de bir yer sandı bence. Neresi olduğu hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen içindenolup olmadığımı merak etti. "İçinden dayım" dedim "içinden". N'apıyorsun" dedi. Dedim "işte Sinop'tan çıktım yola, Mersin'e gidiyorum". Durdu biraz, sonra, "neanlıyorsun" dedi bisikletimi göstererek. "Ne mi anlıyorum, sana sadece şunu söylemek istiyorum, **mekik kokan dağlar** demek istiyorum" dedim. "Mekik kokan dağlar mı, kekik kokandağlar olmasın o" dedi. "Olur mucanım" dedim, "mekik kokan dağların yeri ayrı, kekik kokan dağların yeri ayrı". "Nasıl yani" dedi. "Şöyleki" dedim, önce sağ elimle mekik kokan dağları gösterdim, "sen şimdi görmüyorsun belki ama ben kokusunu alıyorum, şu dağlarda şu anlarda mekik çekiyor köylüler, hımfss hımfss, mekik kokuyor" dedim, sonra sol elimle kekik kokan dağları gösterdim, "hımfss hımfss, kekik kokuyor" dedim, sonra da ki dağı da gösterip, gözlerimi adama dikip, "buz gibi dağlarıçimde patlar, **patlar patlar içimde patlar**" dedim. Bu aynı zamanda Umut Sarıkaya'nın meşhur karikatürüne birgöndermeydi. Elbette bu göndermeyi de anlamadı. Hiç bir şeybilmeyen bir adamaçatmıştım resmen. Hem hiçbir şeyden anlamıyor, hem de **"ne anlıyorsun"** diye soruyor. Teallaam ya. Bastım pedallara, hızla ayrıldım orzdan sonra.
æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com | twitter.com/benalpayerdem

uğur gürsoy

HOLY SUGAR CUBES

AZ ENTELİN EN KOLAY AVI: BEYAZ YAKALI

GERİ DÖNMENİZİ BEN DE İSTİYORUM

Mutfak penceresinin hemen altında yan yana dizilmiş 3 adet kutu duruyordu.İnsan, eviniçinde kendinden habersiz alınmış bir eşya gördüğünde gidip hemen onu elliyor. Gidip biraz elledim; bezden imal edilmişlerdi, içleri boştu. Ne işe yaradıklarını anlayamadım ama kim olduklarını biliyordum. "İkealılar!" diye mırıldandım.İkealılar, uzunyıllar süren istilalarınınardından evimizden yavaş yavaş geriçekiliyorsanıyordum,yanılmışım.İçlerinin neyle dolacağı konusunda en ufak bir fikrim yoktu, ama karımın bu kutular için sağlam bir planı olduğuna emindim. Evlilik böyledir, fikirler eşyasıyla birlikte gelir. Eylemden önce eşya belirir ve mutlaka görkemlidir. Bu, hayatını "artık"düzene koymak isteyen birinin,planlama için gidip kırtasiyeden en görkemli defteri almasına benzer. Henüz yeni bir hayat yok ama deftervar.Zavallı defter.

Kutulara bakmaya devam ederken salonda oturan karıma seslendim."Geri dönüşüm kutuları" diye cevap verdi. "Ne dönüşümü?" diye sordum."Ne diyorsun anlamıyorum," diye cevap verince, bağırarak "Ne dönüşümü?" diye tekrar ettim."Çöpleri ayrıştırıyoruz..." Sebebini tam bilmiyordum ama canım sıkılmıştı. "Ayrıştırma" kelimesinde beni rahatsız eden bir şeyler vardı.Ayrıntıları almak için mesafe uzak olduğundan salon kapısına ilerledim. (Evliliklerde uzaktan iletişimde ısrar sorun yaratabilir.) Beni görünce devam etti:"Bundan böyleçöplericam, kağıt, plastikolarak ayırıyoruz." İlk duyulduğunda muhalefet hissi uyandıran bir fikir,çağdaş bir zırhla kaplıysa hemen karşıçıkamazsınız.Karşı çıkarsanızmuhalefetiniz ne kadar başarılı olursa olsun çağdışı kalırsınız. Bir şey diyemedim, mutfağa dönüp kutulara bakmayı sürdürdüm. Acaba plastik atacağımız kutu hangisiydi? Daha da önemlisi, "plastik çöp" ne demekti? Derhal salona doğru yola çıktım.Amacım, "Bana bir tane plastik çöp söyleyebilir misin?" diyerek karımı zor durumda bırakmak ve teoripratik çelişkisinden faydalanarak bu fikri zayıflatmaktı? Fakat salon kapısına ulaştığımda,sorumun zayıflığı karşısında dahafazla dayanamayan beynim,"yoğurt kabı,dondurma kutusu, petşişe,daha sayayım mı geri zekâlı"sinyaliyle beni uyardı. Karımın yüzüne bakarken, rotayı üzerinde hiç düşünme fırsatı bulamadığımdiğer atıklardan birine çevirmekzorunda kaldım:"Bana bir tane camdan çöp söyleyebilir misin?"Yüzüme baktı. Sıkıntı çıkarmaya çalıştığımı biliyordu. Rahat bir tavırla, "Soda şişesi, süt şişesi, bira şişesi, daha sayayım mı?" diye cevap verdi.İçimden,"rakı şişesi"diye ekledim. Kendi kategorimde faka basmıştım.Yine de,"Şişe bira almıyoruz ki, kutu alıyoruz," demeyi başardım."Tamam, mantıklı aslında," dedi,"yarın metalatık için de bir kutu alırım." Fikri eksilterekyok edeceğime,besleyerek büyütüyordum.

Normalde çevreye duyarlı bir insanım. Hatta geçen sene, cayır cayır yanan halojen lambaların o sıcakve kültürlü ışığından feragat ederek, soğuk ışığı moralimi bozan tasarruflu ampullerle donatmıştım evi. Fakat bu kutular... Bu kutuların içinegeri dönmesi temennisiyle atacağımız kâğıtlar, camlar ve plastikler... İşte bunlara hazır değildim. Bir yandanyaşlı dünyamız için "Küresel ısınmaya hayır!", "Yenilenebilir enerjiye evet!","Sen de var ol geri dönüşüm!"gibi sloganları canı gönülden desteklesem de, bir yandan yaşlı ilişkimiz için çöp ayrıştırmanın geçici bir heves, bir tür kendini iyi hissetme hamlesiolduğunu düşünmeden edemiyordum.Ayrıştıra ayrıştıra günler günleri kovaladı. Görünüşte büyük bir sıkıntı yokmuş gibi duruyordu, ama ilerleyen günlerde,kutular dolmaya devam ettikçe yepyeni bir sorun kafamı kurcalamaya başladı: Bu atıklar nereye ve kim tarafından dökülecekti?

Karım, atıkların apartmanımızın yakındaki büyük marketin önünde bulunan geri dönüşüm kumbaralarına atılması gerektiğini ve bu iş için apartmangörevlisi Şükrü Bey'le konuşacağını söyledi. Güldüm. Şükrü Bey'e yeni misyonunun tebliğ edileceği anı hayal etmek keyfimi yerine getirmişti: *"İyi akşamlar Şükrü Bey, bunlarbildiğiniz çöplerden değil, bunlaryaşlı dünyamızı kurtaracak atıklar. Lütfen öyle hemen suratınızı buruşturmayın,öncelikle şunu bilmenizi istiyorum ki bu atıkların hepsigeri dönecek.Ve geri dönenleri bizler tekrargeri döndüreceğiz.İnanılmaz bir döngü değil mi? Bu yüzden bunlarıçöp kutusuna değil, apartmanımıza yarım mil mesafede bulunan büyük geri dönüşüm kumbaralarına götürmeniz gerekiyor. Bu sonsuz döngünün kahramanı olmak istemez misiniz? Ne dersiniz?"*

Şükrü Bey, çöpleringeri döneceğine inanmadı. Çöplerin ayrışınca"atık" ismini alarak sınıf atlaması ve özel ilgi istemeleri canını sıkmıştı.Yoğun işlerinin arasında ayrışık atıkları atmasının mümkün olmadığını, büyük şehrin sinsiliklerini çoktan çözmüş ve tıfıl çiftleri kolayca matedebilen usta kapıcılara has bir dille ifade etti. Mutfağa girip çıktıkça ağzına kadardolmuş kutularla göz göze geliyordum. Hayatta insana hiç yoktan sorumluluk yükleyen şeyler gerçekten sinir bozucudur. Kutularla ilgilenmemeye kararlıydım.Ama sadece bir gün direnebildim, sonunda kumbaralara gitmeye razı oldum.

Apartmanımızın hemen yakınındaki çöp kutusunun yanında durdum,büyük marketin oradaki çevre bilincine ulaşmama aşağı yukarı yarım mil mesafe vardı. Elimde torbalara doldurulmuş atıklarla durup birazçöp kutusunu seyrettim. Özellikle cam torbası çok ağırdı.Bütün kalbimle elimdeki atıkları buraya boşaltmak istiyordum, fakat çevre bilincim bu arzumu bastırıyordu. Vicdanımla üşengeçliğim arasında sıkışıp kalmıştım. Bu tür durumlarda insanevladı vicdanını kovalamak için kendini kandırabileceği bir mazeret arar. Bulamadım. Sonraçöp kutusunun yanınagidip içerde kedi var mı, diye kontrol ettim ("Çöpün Atılmasıyla Fırlayan Kedi" isimli bir fobiye sahibim). Temizdi. Sanki mahallenin umurundaymış gibi etrafı kolaçan ettim. Bakan kimse yoktu.Torbaları hızlıca çöp bidonuna attım. Suçum sabitti,dünyamızı kurtarmak için geri dönmeleri beklenen bu atıklarartıkgeri dönemeyeceklerdi.Vicdanım biraz ayaklanınca, bunu bir daha yapmayacağıma,zira bugün havanın yürümek için çok sıcak olduğuna,bir dahaki sefere mutlaka kumbaralara gideceğime kendimi inandırdım. Rahatlayarak "bu iş bu kadar" anlamında ellerimi çırptığım an bir alkışsesi duydum.Alkış,sanki yaşlı dünya beni topyekûn protesto ediyormuş gibi gökyüzünden geliyordu.Kafamı kaldırınca pencereden beni alkışlayan karımı gördüm."Bravo!" diyerek alkışlamaya devametti. Bir an aklıma,"ŞükrüBey söyledi, gitmemize gerek yokmuş, belediye zaten ayrıştırıyormuş" gibi bir yalangeldi.Ama ne yazık ki, uzadıkça kelimelerin birbirini yalanlayacağı böylesine bir cümlenin, metrelerce yukarda bir insana bağırarak söylenmesi mümkün değildir. Elimde kalantek gerçeksebebi pencereye doğru haykırdım:"Hava çok sıcak!" Hava durumunu bildiren sesim hedefe ulaşamadan pencere kapandı.

Derebeyi Erman Çağlar ile Kavurucu Kasaba Güneşi Altında Bir Gün - 4

Geçen hafta: Evimde normal otururken memleketimden emlakçı bir tanıdığımız olan Sebastiyan (gerçek ismi değil) dayı beni aradı ve Babaeski'nin dışındaki tarlamıza çok ciddi bir alıcı çıktığını haber verdi. Zamanında rahmetli babam tarafından "neden olmasın?" düşüncesiyle Babaeski dışından çorak bir tarla alındığını ve yine "neden olmasın?" mentalitesiyle tarlanın benim üzerime yapıldığını böylece öğrendim ve bazı tarifi zor hisler içine girdim. Annem "git konuş, ancak yanına dayını da al, zira seni dolandırırlar" diyerek bu hislerin üstüne beton döktü. Madem çorak, neden tarla aldınız; madem benim her türlü alışverişte kazıklanacağım belli iken neden benim üzerime yaptınız? İnsan anne baba olunca böyle mi eğleniyor? Bazı şeylerin bedeli böyle mi ödeniyor? Yirmi - otuz yıla yayılan ufak şakalar, değişik görevler. Bir keresinde misafirlikte altına sıçmıştın da muhabbetin en güzel yerinde eve dönmek zorunda kalmıştık, üstelik arabanın içini de haftalarca geçmeyecek bir tezek kokusuyla damgalamıştın, hatırlıyor musun Erman? Kavurucu güneşin kırbacı altında inleyen Babaeski'de, dayının doblosuyla tarlaya giderken bunları hatırla. Hayatta hiçbir şey karşılıksız kalmaz ve bazen yanlışlıkla altına sıçarken bile yanındaki diğer insanları nasıl bir durumda bıraktığını düşünmen gerekir.

Doblolarımızla geldik... Ben dayımın metalik gri doblosuyla geldim, tarlaya talip olanlar ve emlakçımız Sebastiyan beyaz dobloyla geldiler, tarlanın önünde buluştuk. Hava yanaktan öpüşmek için biraz fazla sıcak ama biz yine de öpüştük, çünkü tarlaya talip olan Murat dayı ve yeğeni Emre bizi tanıyormuş, annemleri tanıyorlarmış. Şapka olarak Murat dayı Babaeski Belediyesi yazan şapkasını, Emre ise Başaran Gübre yazan şapkasını giymişlerdi. Emlakçı Sebastiyan, bir önceki genel seçimlerde Kemal Kılıçdaroğlu Babaeskiiyi ziyaret ettiğinde sokakta dağıtılan, üzerinde CHP yazan şapkasını giymeyi tercih etmişti. Bende geçen seneye kadar Pazarcı Yağları yazan şapka vardı, o çok iyiydi ama bir şekilde kayboldu. Aygaz yazan şapkam da o kadar kötü değil ama Pazarcı Yağları yazan çok iyiydi. Onu giyince kasabanın yerlisi olduğum hemen anlaşılıyordu. Aygaz şapkamla biraz İngiltere yönetimindeki Afrika ülkelerine ziyarete gittiğinde oranın geleneksel kıyafetlerini giyen, yalandan üzerine boncuklar asan, kafasına tüylü şapka koyan prens Charlesıa benziyordum. Yine de güzel bir ortam oluşmuştu, çok terliyorduk.

Muhteşem boşluklar.

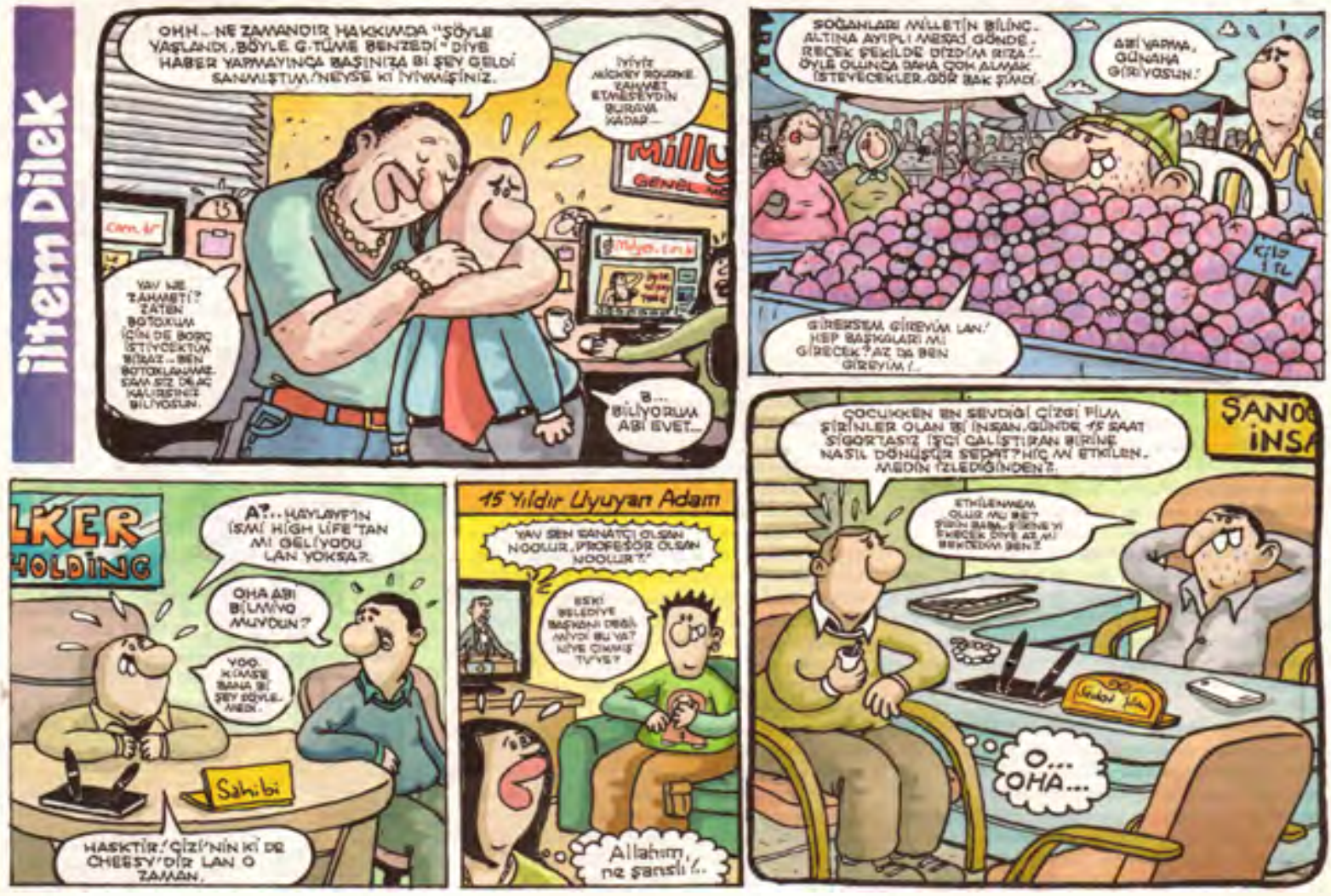
Biraz tarlayı gezdik, ben tarlamı ilk defa gördüğüm için çok dikkatli baktım, yılan var mı burada diye sordum, taşları inceledim. İçimde garip bir sevgi büyüyordu tarlaya karşı. Burası benim kasabam, bu da benim toprağım. Yıllardır İstanbulıda ne aldığım belli ne verdiğim belli bazı işler peşinde koşarken; evin asla esmeyen odasında sıkıntıdan klavyeyi ısıracak hale geldiğim bütün zamanlarda hissettiğim yalnızlığın ağırlığının üzerimden yavaşça kalktığını hissediyordum. Burada, birlikte, aynı güneş altında terleyebilir, tarım festivalinde aynı sanatçıların götüne bakabilir, aynı dinginliğin gölgesinde zamanların sonunu birlikte bekleyebilirdik.

«Ne diyorsun?» diye sordu Murat dayı. «Yeri çok iyi, buraya balkanların en büyükgecekulübünü açalım, bulgarlar gelir, yunandan gelirler, bütün Trakya buraya akın eder» diye şaka yaptım, güldüler. Şahane ve düzgün insanlar olduklarına o an kanaat getirdim. Babaeskiiye geldiğimden beri aynı şakayı yapıyorum, kimse de çıkıp yeter demedi. Emre, «ilk geceden hayvan gibi kavga çıkar, arada bizi de kırarlar» dedi, «doğru diyorsun» dedim. ,

Ben bu tarlaya hiçbir şey yapamam. İstanbulıda, zamanında bir botanik bahçenin bahçıvanlık kursuna yazılmıştım, hocası maalesef değişik bir insan çıkmıştı. Bitkilere dadanan zararlı böcekleri, fidan aşısını falan öğretmek yerine derslerde gözümüzü kapattırıp yan flütlü müzik dinletiyor, sonra da hissettiklerimizi anlattırıyordu. Duygu istemiyorum, yan flüt istemiyorum, toprakla kavga etmek, ona tırpanla kürekle vurmak istiyorum. Doğayı hizaya sokmak istiyorum. «Belki şirin bir bahçe yaparım, kendi domateslerimi yetiştiririm» hayaliyle gelen genç kızları etkileyeceğim diye benim bütün hırsımı kaçırdın hocam. Kavgaya çok hazırdım oysa ki. Dünya yıkılıyor, küresel ısınma kapıda, kıtlık günleri yakın. Bu işlerin şirin bir balkon bahçesiyle, saksı domatesiyle olmayacağını sen de biliyorsun ama hala işin şovundasın. Bugün, tarlamın başında, toprağa anlamaz gözlerle bakıp, ne yetişir nasıl yetişir bilemez, cahilliğimden utanırken seni bir daha andım hocam. Kıtlık ülkeyi vurduğunda, çaresizlikten saksı domatesini sapıyla birlikte yemeye uğraşırken beni hatırla.

Mahsur yaklaşırken.

Haftaya: Küresel ısınma gerçek mi, yalan mı?

Barış UYGUR

KARİYER BASAMAKLARI I

Yaz günü öğlensıcağında, Mecidiyeköy'de olmam zaten başlı başına bir hataydı ama önemi yok. Zaten İstanbul'un tamamını devbir Mecidiyeköy'e çevirmeye başladıklarından, biriki yer hariç nerede olursam olayım, güneşışınlarını kafamakafama inecek,üzerindeyürüdüğüm betonu dev bir ızgaraya çevirerek yerden de sekecekti. Evet bende şimdi o cehennem sıcağında sokaklarında park ve ağaç, meydanlarında yeşillikfalanolanbir yerde olmakisterdimamaFırat Budacı'nınmuayenehanesi Mecidiyeköy'deydi. Bunubiryarımsaat kadaröncе Fırat'a da sormuş, "Neden Mecidiyeköy? Mecidiyeköy şartmıdır?" demiştimama Fıratsarıkişaka yapıyormuşum gibisadece gülümseyerekyetinmişti.Bilmiyorum belkiağzımçok uyuşmuşolduğundan nedediğimi anlamamış da olabilir ama o gülümsemenin arkasındaadeta ***"Başka biryermi? Şaka yapıyorsun herhâlde dostum; birdiş kliniği için Mecidiyeköy'den dahaiyibiryer ancak Gayrettepe'dirki; ikisinin arasındaki farkı, yirmiyıldır buradaolduğum hâlde benbile bilmiyorum,"*** cümleleri yatıyordu.Fırat Budacı neticeitibariyle, basitbir gülümseye onlarca cümleyi bir andasığdırabilen,insanlarla sadece bakışlarıylaanlaşabilen ve az ama öz konuşup satırlardolusu cümleyi tekbir tebessümleanlatabilen bir arkada şımızdır.Bir seferinde masama gelip öylebirbaktıki,hemençekmeceden ayakkabı cilasını çıkartıp verdim, o da ayakkabılarını cilaladı ve gitti.İşte böyle tekbir bakışıyla **"Sende ayakkabı cilası varsa kullanabilirmiyim?"** diyebilen birinsan. Hayır, dahaacayibini söyleyeyim,ben o çekmecedeayakkabı cilası olduğunu bilebilmiyordum.

Herneyse,olan olmuştu bir defa ve Erkin Koray üstadımızın o çok sevdiğimizşarkısında dasöylediğigibi "Bari hepimizeyarasın," demektenbaşka bir çaremiz yoktu.Zaten ağzımdakiuyuşuklukda, Mecidiyeköy'ün öğlen sıcağınadayanamayarak çoktan çekipgitmiş,ağzımdayeniyaptırdığımdışır hafifsızısıyla kalakalmıştım. Sonunda, camlakaplı yüksekçebir binanın kendi dibine düşengölgesinesığınıpbir sigaraiçmeyekararverdim.Zira sigara krizinegirip de sigara içememekten dahakötübirşey varsa o da, o çok istediğinizsigarayı neredeyse paketinden çıkartırçıkartmazkendi kendinealevlenecek kadar sıcakbir havada içmeye çalışmaktır.

Sigaramiçerken, gölgesinesığındığım binadan ikigençarkadaş çıktı.Yanımagelip onlar da birer sigara çıkardılararına çakmaklarıyoktu.Yılmaz Abi olsakötü olduğunu bilebile"Ehehesize çakmak lâzım," diyeuzatırdı çakmağınızirabilen bilir;bizkendikendimize kaldığımızdabırakın buraya bizim yazdığımızda,sizin okuduğunuzda bileutanacağınız kadarkötüşakalar yapıyoruz birbirimize. Örneğin Oky'yle yıllardır grup kurup bas gitarı birbirimize çaldırmak istiyoruz, Memonezaman "Nasılgidiyor işler?" gibi "işler" lebitenbir cümleduysa "buişler adamış.tündenşişler," diyorve bizdeher seferindegüluyoruz.Ama bunlarıkimse yokken yapıyoruz,o yüzden biraz da sinirli görünen kravatlı gence, medeni bir şekilde uzattım çakmağımı. Sigarasını yakıpteşekkür etti,çakmağı geriverdiktensonra arkadaşına dönerek ver yansın etmeye başladı.

"Yak abi, valla olacak şey değil, Pervin Hanım'aelli kere söyledim, Pervin Hanım dedim, o ödemelerin KDV'si de stopajı da farklı kalemde, biz o KDV'yi bizim KDV'ye mahsup edemeyiz diyeama dinlemedi. Şimdi gelmiş bu niye böyle oldu diyor."

"Benim başımda da aynısı var abi. Pervin Hanım öyle de Burak Bey farklı mı sanki? API anahtarını kırk kere anlattım hala anlamadı, Hayır sen bilgi işlem müdürüsün bunu da bil artıkama ya."

Benim bu konuşmalardan tek anladığım bilgi işlem müdürünün gazetelerdeki tarihi çizgi roman kahramanı gibi bir adı olduğuydu. EskidenTarkan [illegible] kelimesini bile anlamadığım bir sürü konuya sitem ederekdertleşirken bende Burak Bey'i kimçizdiğinidüşünüyordum.

İkincisigaramı yakıp çocukların varlığından aldığı cesaretle duvarındibindekiçiçekliğinkenarınaoturdum.Galibaçocuklarda benden cesaretalmış olacaklar, onlarda yanımaoturdular.Birer tane daha sigara içipiçmemeyi tartıştılar sonra içmeye kararverdiler."Birtanedahaiçelimmi?" diye başlayan tartışmaların "Yok içmeyelim" kararıyla sonuçlandığına hemen hiç şahit olmadığım içinşaşırmadımveonlaristemeden çakmağımı uzattım. Teşekkür ettiler. İşte tam o andaaklıma geldi, istemdışıolarakyüksek sesle:

"BurakBey'i Abdullah Turan çiziyordu," dedim. BurakBey'den yakınan şaşırdı. Ne anladı bilmiyorumama yüz ifadesindendüzeltememe gerektiğinifark ettim.

"Burak Bey diye çizgi roman vardı," diyedevam ettim, *"Selahattin Duman yazıyor, Abdullah Turan çiziyordu."*

İkisi değüldüler.Sanırım muhasebe departmanından olanı *"Pervin Hanımı var mıydı abi hiç?"* dedi.

"Bilmiyorumama 80'lerin sonu 90'ların başında bir ara erotik çizgiroman furyası başlamıştı, bir sürü dergi çıktı Kestane, Nefaset, Yavrum be falan diye. Onları almadım, onlarda belkivardır."

Çocuk nedense Pervin Hanım başlıklı bir erotik çizgi romanfikrinden büyülenmiş gibiydi o yüzcden dahadacıvıtmasın diyeiş yerindeamir konumundakiinsanlarlanasıl ilişkikurulması gerektiğine ilişkin fikirlerimi anlattım. Herikiside başlarıyla onayladı, özellikle "E tabii amirde şöyle olacak,böyle olacak," diye amirlerinçalışanlarına nasıldavranmasıgerektiğini anlatırken iyicecoştular. "Budur be!" falan dediler. Niyebunları konuşuyordum ki?

Ben tambunu düşünmeye başlamışken BurakBey'in çalışanı, muhtemelen bilgisayarcıolan kolundaki saati işaretetti,sigaralarını bitmeden söndürdüler ve giderken ***"Abi senindepartmanaaldırsanabizide,bak iki sigara içmelik bile ayrılamıyoruz,"*** diyerek selam verip içeri girdiler. Gençlerin kerizliğinegülerek başımı sağasola salladım.Beni orada çalışıyorsanmıştıgariplerim.

Haftaya: Fırat Budacı dişlerimi yaptıkça kariyer basamaklarını tırmanıyorum

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ahlak adına ne biliyorsam, futboldan öğrendim."
- Albert Camus

Değerli kardeşim Barış Uygur,

Evvela geçen haftaki yazında benden "Vedat Abiciğim" diye bahsettiğin için çok teşekkür ederim. (İki yıl önce de aynı konuya değinip adımı soyadımı belirttiğin için bir başka adaşımı kastetmediğine eminim. Bununla birlikte Vedat Sakman'ın ya da Vedat Kemer'in İsviçre milli futbol takımı, Gana'yı yendiğinde, senin alacağın zevki alacağını da tahmin etmiyorum. Neyse, oradaki 'abi' kesinlikle benim, diyorlar ya, "hayatın normal akışına göre...")

Kardeşim Barış, haklısın, Fransa'ya karşı tüm kalbimle Arnavutluk'u tuttum. İyi de direndik ama olmadı. Olmasın! Ben Arnavutluk'u tutmağa devam edeceğim. Yenilmesek sevinecektim, hele yensek çok sevinecektim. Lakin yenildik, ben de üzüldüm.

Fransızlara oranla daha yoksul (ve senin dediğin gibi mazlum) olan Arnavutluk halkı, acaba hangi hissiyatla izledi o maçı? "Yenilelim ki daha yoksul olmayalım" mı dediler, yoksa "Fransa'yı yenelim de sabaha mutlu uyanalım" mı? Sence hangisi Barışçığım? Arnavut gibi izledim o maçı, bence ikincisi.

Copa Americana'da Arjantin yarı finalde ABD'yi 4-0 yendiğinde, ne yalan söyleyeyim, çok sevindim. Senin mantığına göre, Arjantin takımının, ülkesinde bir uyanış hamlesi yapması için yenilmesi gerekiyordu, öyle mi? Peki sayın arkadaşım Barış, Arjantin'de oligarşi var da Amerika Birleşik Devletleri'nde yok mu?

Dünya ülkelerini sömüren güç, kendi işçisini sömürmez mi? Sen de ben de okuduk "Uluslararası İktisat Politikası" dersini. Küresel sömürüden kaynaklı -göreceli- konforuna rağmen, gene sayısal oran babında, dünyanın en çok sömürülen işçisi, amerikan işçisi ey sevgili Barış. (İletişim'deki müfredatla yetinmeyip, Girgir ve Fırt'tan gelen telif paralarıyla Tünel'deki Bilar'ın "azgelişmişlik ve Emperyalizm" derslerine de katılmıştım 80'lerin sonunda, "Eski Türkiye"de, oradan biliyorum.)

Güçlünün niye güçlü, zenginin nasıl zengin olduğunu bilmeden, araştırmadan gelişmiş ülkelerin yanında olmak, yakışık alıyor mu kıymetli meslektaşım?

"Bir yoksul aç ise, bunun nedeni zenginin zevk ve sefa içinde yaşamasıdır. Nerede bir bolluk görsem, onun yanı başında mutlaka adaletsizlik ve çiğnenmiş bir hak görürüm" diyor Hazreti Ali. "Her servetin altında bir suç gizlidir" diyor Balzac. "Yok olur o hanlar, saraylar" diyor halk türküsü. Biliyorsundur.

Fransa'ya karşı Arnavutluk'u, ABD'ye karşı Arjantin'i, İsviçre'ye karşı Gana'yı tutmak, şu dünyada benim en büyük tutkum a Barış, bundan mı vazgeçireceksin beni? İmkansız.

Herhangi bir zamanda Macaristan ile İngiltere final oynasalar, ben macar gibi seyredeceğim o maçı. İsrail ile Filistin, binbir maç yapsalar, tamamında Filistin taraftarı olacağım.

Olacağım da n'olacak? Bu temenniler, gollük ortalara mı dönüşecek, koşu yollarına pas mı olacak? Hayır. Sadece ben, tarafımı biliyor olacağım.

Firavunla savaşan Hazreti İbrahim'in cephesine, karıncanın teki sırtında bir katrecik su taşımaktaymış. "Senin taşıdığın şu sudan ne fayda olur ki" diye sormuşlar, "Hiç olmazsa tarafım belli olur" demiş karınca. Bunu da biliyorsundur değerli kardeşim.

'Rasyonel ve rantabl' olmayabilir, farkındayım, ben her seferinde Almanya'ya karşı Fas'ı tutmaya devam edeceğim. Söz veriyorum.

Spor, hayat demek. Hele futbol, Simon Kuper'in tarihe kaydettiği gibi, asla sadece futbol

değil. Futbol, çalışan sınıfın balesi. "Kibrinden dübürü görünmeyenler" için değil, garson kardeşim Mustafa'yla birlikte çocuk gibi coştuğumuz için istedim Türkiye'nin maçları kazanmasını. Borsaların, bankaların, holdinglerin tezgahları arasında yalnızlaştırılmış bir güzel kalpli halkla beraber, birbuçuk saatlığına da olsa sevinmek için istedim. Allah vergisi yeteneğine doyamadan kupadan ayrılan Emre Mor için istedim. İkimiz de mesleğine dönüşen ana dilim için istedim pek sevgili Barış.

2002 Dünya Kupası'nın çeyrek finalinde Senegal ile eşleşti Türkiye. İçim cız etti. Kalbim, Türkiye'den yanaydı ama elenirsek de Senegal'i tutmayı sürdürecektim. Yendik diye sevindim, Senegal'e de kalpten üzüldüm.

Bu, hep böyle olacak Barış. Aşırı bilinçten beyni işımış sıradışı insan değilim, hangi takımla oynarsa oynasın, Türkiye'yi tutacağım. (Beşiktaş hariç bak!)

Türkiye'yi despot, zalim, diktatör için tutmuyorum değerli kardeşim; onları devirme ihtimali, onlardan kurtulma potansiyeli olan halkım için tutuyorum.

Türkiye'yi tutma sebebim güç saplantılı direktörler, para arsızları, kontrgerilla, polis şefleri, tetikçiler, galericiler, sermaye azmanları ve o azmanların güce tapmacı iblis suratlı yancıları değil acar meslektaşım; hakketmesine rağmen, 1950'de Brezilya'daki Dünya Kupası'na yoksulluk yüzünden katılamayan bir ülkenin nesli olmam.

Bırak, çimlere futbolcular bassın Barış...
Sen çimlere basma Barış...
Çimleri eziyorsun...

vedatozdemiroğ@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

KAÇIRANLAR İÇİN BAYRAM SÜRPRİZİ

UYKUSUZ 4 SAYI BİRLİKTE!

HORTLAK 3 SAYI BİRLİKTE!

Bayilerde ve Marketlerde

nisanhakan

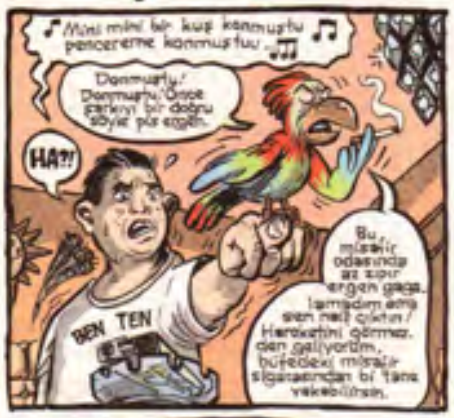
Evden Çıkmayan...

OKY

AHA AH BU KİT DA YANI BÜTÜN ESKİK-LERİNİ NEFRET EDİYO GİBİ GELİYO DAİSİ BANA... HEMEN ONU KULLANDIĞIMIZ GİBİ TUHAF TUHAF FİRAVUNLARI YAPMIŞ KEN-DİNİ KİRAZİNE... ÇİK ZİRİ ÇİŞ... NEYİŞİ ÖĞRENDİM, FİKİRLERİNİN AKSİ ZİRİSİ İLERİ GİTTİĞİNİZİ DE ANLADIĞIMA DE BİLMİŞİM Kİ...BAHTİYA GİL... SON YAYLE MİSAFİRLARA ÇAĞTTIĞIMA BEDİR SUCU-MUZ NE OLMUŞ VARMIŞ AH!?
GHZZZZZ... HA NE BEN-GİBİ...
HİÇBİR ŞEY YOLAN DOLU AN GİBİDİ HEP, DE BİRİ MİSTİK İMKÂNLAR ŞUNDA?
HIRS!
VIIIN
VIIIN
VIIIN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Tâ nigârım basa başım üzre gâhi bir kadem/ Ey müsavvir reh-güzârı üzreçektimsâlimi" –Ey ressam, geçtiği yol üzre yap ki resmimi/ Bassın ayağını başım üzre bazensevgili –

Fuzuli

"BİR YAZ İKİNDİSİ RÜYASI"

Elimde biriki naylon torba.(torbalardan domatessaplarının başdöndürücü kokusu) Hadi bu sefer de bu taraftan çıkayımdedim. Hiç bilmediğim sokaklar.Saptım.Semt pazarlarının yavaş yavaş seyrelдiği uzak sokaklar.--boş sokağın bir ucunda yere tezgah açmış tektükbiriki köylü-- Sonra onlarda bitti. Gölgelerden gölgelerden. Başkabaşka sokaklara.Pazarın bağırışı çağırışı, hayhuyu, gulgulesi, uğultusuiyice uzaklaştı.

Tuhaf birşeyoldu. Nasıl olmuşsakendini müteahhitlerinkanlı dişlerinden sırlayıp saklamayı becerebilmiş,el değmemiş (zaman dışı)bir bölgeyegirdim. Unutulmuş bir bölgeye. Rüyalardaolan şeylere benziyordu.Çokçok eskiAntalya evleri. --yeryer dökük sıvalarının üzerinde el işi çokeski (kimi yerleri suluboya gibi dağılmış) süslemeler-- Ucu dantelli beyaz perdeler,güneşlikler.Cumbalar, kafesler.Aralarındanyeşilliklerfışkırmışsokak taşlarıyla örülü dardar yeşilimsi sokaklar. Bakımsız bahçeler. Derinbir sessizlik,ıssızlık. Pencerelere güneş vurmuş.Sokaklarda ne bir insan ne bir hayvan. Çocukta mı olmaz? Pencerelerdenbakan dahiyok.Harab bahçelerden kuşcıvıltıları.Onlar da(ihlâl etmek bir yana)derin sessizliği dahada yoğunlaştırıyorlarsanki.

Ortalıkcayır cayır yanıyor. Bahçelerdepalmiyeler, hurmalar,(böyle bakımsız, budanmamış eski--aslan yelesi gibi--sararmış eski yapraklarıyla birlikte dahahoşlar--bence--)maltaerikleri,kauçuk ağaçları.*(henüz açılmamış –rulo biçiminde sarılı– yaprağı koruyan o zarımsı kılıfın can alıcı kırmızısı–bir doğumun heyecanlı, alevli müjdesi–O kırmızının koyu yeşil yapraklarla uyumu)*

Birbaşka sokaktakarşılıklı iki eşikte uyuyarı,aşağı yukarı aynı renklerde,akrabaiki kedi.Nihayet.(onlarınbile ayakta olanı yok) Duvaradayalı eski(yer yer paslı)bir bisiklet,bir seyyarsatıcı camekanı. Herkesevlerin derinlerine,nispeten serin, karanlık kuytularına mı çekilmiş?

Uyuyorlarmı?

Torunlarını uyuturken kendi de dalıp gitmiş ananeler? Peki kadınlar? Bir yemek karıştıran? Birtenceretıngırtısı?Açıkbir televizyon? Hangi komşuya gittiler? Niye oradan seslerigelmiyor?Gittikleriyerde hepbirlikte uykuya mı daldılar?(kısırlar,yaprak dolmalaryerlere mi düştü,ellerindeki tabaklardankayıp?)

Sıcakbiruykuyaiyicebatmışbu sihirli mahallebeni de*(yüzüme yüzüme sıcak sıcak üfleye üfleye)*içine çekiyor.*–vakt i kerahatin insanı sersemleten, uyuşturan o hali–*

Bitmekbilmez tadilatlarladelikdeşikedilmişeskiuykularım. Onlardan daeski, çokçokeski uykusuzluklarım.Hepsinden arda kalan, *(bir sonraki güne devrede devrede, katmerlene katmerlene)*birikmiş kalıntılar... Hepsi eski bir ameliyat izi gibi sızlıyor.Teslim olmak üzereyim.Açık bir kapıdan giripbir serin taşlığakıvrılmama ramak var.Gölgede uyuyan şu kedinin yanı da olur.Sankiuykudandaha fazla bir şey. ('Siren'lerin büyüleyicisesleri,dayan) *–duvarlara vurmuş, hafiftenkızarmaya başlayan ışıklarını seyre dalmış kendisi de uykulu bir güneş–*

Kalmakisterdim.Uyku mahallesi.

Uykuve sükûnet. Mahallesi."Asûde-hâl mahalle" Gerçekten isterdim. Samimiyim.

Ama,gitmem lazım.*(serseri/uğursuz bir arkadaşısılığı gibi çağırıyor– görmemgereken filmler var anla beni–"survivor'un finalkarşılaşmaları olmasın o?")*

"Caddeyenasıl çıkılır?"diye sormak için bilebir allahın kulu yok. Pazara gitmiş dedönen de mi yok? Rüyalarda bile bir köşeden biri çıkar.

Sankibir güneşli"geceyarısı"

–içimde bir hırsızın heyecanlı tedirginliği, (sevinci,ürekliği), sessiz sessiz adımlarla, çıt bile çıkarmadan, başka başka sokaklara girdim çıktım, çıkmazlara...(bi sürü de çıkmaz)–

Belkide mahalle canını bu şekil,"yedi uyuyanlar" misali,uyuyarak kurtardı. Müteahhitler, ellerinde çantalar. Bekleyip bekleyip döndüler arabalarına.

Neden sonra bir caddeden uzak korna sesleri.

"ÇEKTİMSÂLİMİ"

Mahallenin içindedolanırkençokeski zamanlardakilerinebenzeyen küçük bir bakkal, birde daracıkbir berber dükkanı görmüştüm. İkisi de kapalıydı.

Çıkarken,caddeye açılan yolda,yine o bakkal, berber havasında çok çokeski,neredeyse çocukluğumdakifotoğrafçılarabenzeyençok küçükbir fotoğrafçı dükkanı gördüm.*(anun da yanında,–vitrininde tozlu tabaklar–bir züccaciye dükkanı, –içinde, vantilatör karşısında uyuklayan bir şişman adam–, diğer yanında biroto yedek parçacısı)*Komşu mahallenin o uykulu sıcak havası onlarada bulaşmış sanki.

"Foto Sedat"

Tabelasında"Studyobilmemne" yazanyeninesil fotostudio'lara benzemiyor.

Ayakuyduramamış.Belkiistemiyor 'uydurmak' falanı.Vitrininde "Düğün,nişan, parti,davetvideoları çekilir"falangibisinden bir yazı dahi yok. Aynı eski dükkanlargibi.Belki baba mesleği, babasından kaldığı şekliyle mi muhafaza ediyor? Eski tarzdadireniyor. Bilemiyorum. Hayret. Nasılolabiliyor?Bu zamanda? Dağtaş,içimiz dışımızfotoğraf olmuşken.Bebekler bilefotoğraf çekerken. Kusacak halegelmişken.Neyin fotoğrafını çekeceksinFotoSedat?Sedatabi? Evdençıkıppazara gidenekadarbelki ononbeşkişininfotoğrafının içinegirmişimdir. En az. Öyle zamanlar. (kimilerinin selfi'sine) Fotoğrafın çekilmeden yürümene imkanyok.Herşeyi,heryeri çekiyorlar. Sürekli.*(kimi videolarda da sersem sepelek yürüyorumdur o dabaşka)*Başkalarının fotoğraflarının içindengeçegeçe ilerliyoruz. *(benim o adam, arkadan geçen)* Belkiaynı anda, iki ayrı yönden çapraz çekildiğim bile olmuştur.

Dükkan ufacık. İçeride,dipte tozlutozlukara perdeler. FotoSedat eğilmiş bir kabloları topluyor.Ter içinde. Gömleği sırtına yapışmış. Şu andadışarıda,şehirde binlerce fotoğraf çekiliyor. Dükkan boş. (tenekelere hava doldurup satanlargibi)

Senin gözüne emanet etmez kendiniartıkSedatabi onlar.*(seçiyor, kendinceen güzel göründüğü hali, açıyı kendikendisi)* Kolunu iyice kaldırıp yukarı tutuyor, taa tepeye, aşşağıdan yukarıbakıyoregirdısı varsa.Öyle çekiyor.Tepeden. Senintutupda başını,çenesinielinle düzeltmene,"şurayabakın lütfen, hayır hayır elime, kafanızıbiraz daha kaldırın" falanfilan demene güvenir mi o?

Çok çok eskiAntalya fotoğrafları da var vitrinde.Aileler. Bahriyeliler... Uzunuzun bakmak istiyorum.Sırtı dönük.Amabirden dönüp beni farkedecekdiyede korkuyorum. Kaçmamlazım. O ilk an,müşteri zannederek,müşteriyegöre ayarlanmış sestonu,yüzifadesiyle "buyrun" deyişiile sonrasındaki hayal kırıklığı'nın sesindeve yüzündeki izlerini, o değişimi görmek istemiyorum.Utanırım. Müşteri dedeğilimki.Bu krizzamanları.Zor işler. Bir meraklı.Telafi etmeye kalksansonrasında; o da başkabir rezalet."*Eski fotoğrafçı dükkanlarına hayranım daben,çokbüyülü birmeslek*"

İki esnafaralarında konuşurlarken duymuştum;Birşey almayan, seyredip seyredip çıkanlariçin; arkalarından bakarak "boşadamçok" demişlerdi."Boş adam" diyorlarbize.

Bilemiyorum. Sanki hafiften bi sempatik mi gibi?"Hoş"ladasıkı kafiyesivar.

Benalınmıyorum.

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

CİHAN CEYLAN

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkan Özçoban

HAPİSTEKİ SUMOCU

KAPTAN AMERİKA

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Günay
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orkan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Ulaş Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kalıpçılık: Şevki Sayıyman
Muhasebe: Nilüfer Tahtalı
Kalite İlişkileri: Simgül Yaldız
Ofis Sorumlusu: Sibel Yaman

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Mamen Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:3 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7629
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 35
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız: Genel Bankası

Haftalık Mizah Dergisi | 30 Haziran 2016 | Sayı: 461

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eşpri ve kanaatlerinin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve üçüncü yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

HORTLAK ÇIKTI!

SAYI 7

GAZETE BAYİLERİNDE, MARKETLERDE Hatta Bir takım kitapçılarda

gelen kutusu

Burak BARUTÇUOĞLU

Emirhan SERVEREN

Uğur AKSOY

Servet TURAN

Bahar DEMİRKAN

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Belgesellerde görmüşsünüzdür yavru ceylanı yakalayan aslan onu yemez. Hatta diğer aslanlara karşı korur. Acıdığı, kıyamadığı için böyle davrandığını sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Onun hayatta kalmasını, büyümesini sağlar ki ileride avladığında karnını rahatça doyurabilsin.

-SON-

7 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2016/28 No: 462
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Atatürk Havalimanı terminalinde yaşanan saldırının araştırılması için CHP, HDP ve MHP'nin verdiği önerge AKP'nin oylarıyla reddedildi.

Köpek öldüren

nisanhasan

ve dilene dek birbirlerini köpek gibi sevdiler...

UYUYUN LAN

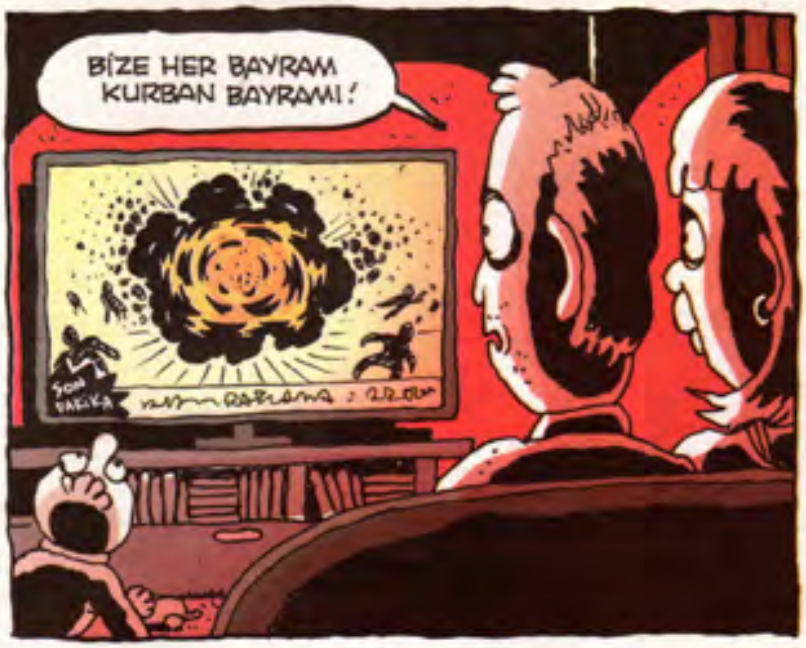
Sevgilim Uykusuz okurlarım; İşte hafta sonlarını Osman Gazi Köprüsü gibi bağlayan bir ramazan bayramının tatilinde daha buluştuk... Bayramlarda büyüklerin elini öpüp bahşiş almak adettendir.. Putin kaldırdı yaptırımları.. Bahşişi güzel verdi... Bayramlarda küsler barışır... Dönemin başbakanı İsrail'le küstü diye ben niye küs kalayım.. Zaten dönemin başbakanını kandırdılar, aldattılar, ona sormadan işler yaptılar... Dönemin başbakanı mıydı yalova kaymakamı mıydı belli değil lan. "Getirin bana dönemin başbakanını" diye emir ettim.. Ara ara bulamadılar... Fuat Avni bir, bu iki... Nerede la bunlar?!

Canlı bombalar patladı yine.. Can pazarına döndü ortalık.. Ama vatandaş sörvayvır izlemeyi tercih etti... Sörvayvırın kralı burada, Türkiye'de yaşanırken, millet televizyondakini takip etmeyi seçti... Demek ki can pazarı dahi olsan, bikini giymek şart.. Başka türlü ilgi çekemezsin işidği, pkkcı... Kat kat palto giyip geliyolsunuz, sizi kim seyretsin... En azından altlardan açın lan biraz... Bi de Panama'nın adalarında patlayın..

Kenan'a çabuk gel dedim.. 400 bastı la herif.. Eha... İyi bayramlar..

UYKUSUZ

Ramazan Bayramınız kutlu olsun...

Atatürk Havalimanı saldırı sonrası internet yavaşladı.

Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu saldırıyla ilgili paylaşım yapanları tehdit etti: "Yasal sorumluluğunuz var."

İstanbul Emniyet Müdürü, Atatürk Havalimanı saldırısıyla ilgili bilgi verdi: "Benim bilgilendirme yapmam doğru olmaz."

Cep telefonu ve tabletlere TRT bandrolü alma şartı getirildi.

Normal şartlar altında bir terör örgütü, talepleri gerçekleştirilene kadar terör eylemleri yapmaya devameder. Terör eylemlerinin amaçlarından başlıcası "isteklerimizi kabul etmezseniz devam ederiz," diye korkutmaktır. Ve bazı teröristler eylemlerinden sonra o eylem karşılığında ne beklediklerini söylerler. **Yeni Türkiye'deyse** korkunç bir terör saldırısının ardından saniye kaybetmeden ekrana çıkan birilerinin "başkanlık gelirse terör biter" dediğini görebilirsiniz. Anlaşılan o ki **Yeni Türkiye'de** birileri teröristlerin "Tüh bu ülke başkanlığa geçti, silahları bırakıyoruz," diyeceğini ya da bizzat teröristlerin başkanlık istediğini düşünmekte ya da en azından ağzından kaçırmaktadır. Anlaşılan kadayıfın altı iyice kızarmıştır ve geçiş döneminin de pek yumuşak olmadığı söylenebilir.

Normal şartlar altında uluslararası maçlarda ve hatta kendisine bir okyanus uzaktaki beysbol maçlarında saygı duruşuna neden olan bir terör eyleminin gerçekleştirildiği ülkedehalkın temsilcilerinin önceliği bu eylem olur. **Yeni Türkiye'deyse** onlarca insanın hayatını kaybettiği bir terör eyleminden sonrahalk televizyondaAcun'u izlemeye devam ederken halkın temsilcileri de canla başla, yangından mal kaçırırcasına, yargıyı tamamen ele geçirmelerini sağlayacak yasaları geçirir, hâlâbütün dünyasaldırıyı konuşur, ölenler saygıylaanarken etrafı balonlarla süsleyip kutlamalı selfie'li açılışlar yaparlar.

Normal şartlar altında halkı temsil eden bir milletvekili, halkın sorularına cevap bulmakla görevlidir ve her şeyden önce halkın güvenliği için çalışır. **Yeni Türkiye'nin** kontenjan milletvekillerinin ise soru soran insanlara "Umarım böyle bir patlamada can verirler," diye beddua okuduğunu görebilirsiniz.

uğur gürsoy

Aydın Boysan ile sofra adabı.

Ofisi klimalı diye Avrupa Komisyonu Başkanı Jan Klod Cunker'i ziyaret ve göt edişim.

Duş alanın durdurulamaz coşkusu

Sandık-içi

ERSİN KARABULUT

Geçenlerde İltem'in çizdiği bi karikatür vardı hani, hipster mı islamcı mı anlayamıyodu adam. Lan resmen aynısını yaşadım. Şakası arada yapılıyodu ama bu kadar ikisine de eşit mesafede olanını ilk kez görüyorum.

Geçenlerde havaalanından taksiye bindim tamam mı, şöför 22-23 yaşlarında bi genç. Giyim kuşam yerinde, hatta böyle yakaya kadar kapalı gibi kareli gömlek, dar kanvas pantolon, uzun bi sakal, saçdesen böyle dolgun veşekilli. Hipster çiz deseler çizeceğim tipyani. Aabi baktım tespihi var. Fakat halaemin olamadım çünkühipster'ın işibelli olmaz, tespihi bi ilginçlik gibi sahiplenmiş bile olabilir.

Derken telefonu çaldı. Açtı, konuşurken arada **"pancake mi yapsak?"** diye bi cümle kurdu. Bi yandan da **"iftara yetişmez"** diyo falan. Kafam allak bullak. **"Ne yani hipster oruç tutmaz mı?"** yada **"dindarpancakeyiyemezmi?"** gibiduyarlı sorularınızı duymazdan geliyorum. Böyle bi kategorizasyonun pekahlaklı bi tarafı zaten yok, hiçona girmeyelim. Gel gör ki hayatım bakkallaçakkalla taksiciylekavga etmekten ibaretolduğundan, gerilimyaşamıyımdiye konuşmamakiçinen başta bikimlik tespiti yapmak elzemhale geldi. Uzun sürenaraştırmalarımınsonucunda, arkadaşındindar bi abi olduğunakanaat getirdim. Tabii ki beni ilgilendirmez. Sadece eğeraşırı hükümet övücü şeyler söylerse ağzımı tutarım cevap vermem, sessizcegideriz.

Bindiğimdeaçık gözüken sahiliyolu aniden tıkandı, hareketbile edemiyoruz. Şöför eleman biriniaradı, durumuöğrendi, sonra bana dönüp **"Cumhurbaşkanı burdaymış, ondan kapatmışlar yolu, aman yaaa valla billa başlıycam artık"** dedi. Bi şaşırdım ama daha önce cumhurbaşkanını aşırı sevdiği haldekendi hayatınıazıcık ucundan zorlaştırdığı içinanlık uyuz olanları çokgördüğümden, yinetemkinli yaklaşıp, **"yapıcak bişeyyok"** dedim.

"Abi" dedi şöför, **"yemin ederim ismimi değiştiricem, amafişlenmektenkorkuyorum"**. İsmi Tayyip'miş, ve hatta buismi deona 1994 yılında bizzat Tayyip Erdoğan koymuş. Ailesi milli görüşçülerden, siyasi bir aileymiş. Alhadedim enteresan bi vakayla karşıkarşıyayım. Çekimserliğimi iteledim, ve sordum. **"Hemmilli görüşçülük var, hem de isim babanmış, gerçekten sevmiyo musun adamı". "Yüzde 70 seviyorum, yüzde 30 sevmiyorum"** diye bi cevap verdi. Sonrabaşladıkışte konuşmaya. **"Buülkeyeonunyaptığını kimseyapmadı"** diyo, bende **"evetyapmadı"** diyorum. **"Adam ülkeykomledeğiştirdi"** diyo, ben de aynısını söylüyorum. Birbirinden çok uzak iki dünyaya ait iki insan, biri olumlu biri olumsuz manada olsa da, aynı şeyi söylüyolar yani. Zaten anladım kiisminideğiştirmekistemesi desevmediğindendeğil, çokikonikbi ismesahip olduğu içinmiş. Şeygibi, ismin Cem Yılmazolsa da değiştirmek istersin, çünkü biriylehertanıştığındasöylenilicek şeybelli.

"Seviyorum diyosun ama ismimi değiştirsem fişleriler, hesapsorarlar da diyosun?" dedim. İddiasına gore ismini değiştirenTayyip'lerolmuş, başlarınadertaçılmış. Çokinandığımı söyleyemiycem ama mesele zaten elemanın hem başıma dert açılır demesi, hem dehalayüzde 70 seviyo olması. Bu soruma cevap olarak ne dedi biliyomusunuz?

"ÖYLE ABİ" dedi.

"Nasıl öyle!" diye sordum, **"öyle"** dedi yine. Söylediğinin saçma olduğunu bilerek, biraz mahçup gibi.

Orda bi boşluk olduğunu hissettiğim için, kurcalamak hoşuma gitti. Çünkü buarkadaşiçindeki tutarsızlığı kendisine hissettirdiğimiçin hafif bican sıkıntısıyaşasada, bana kızmadı. Tam tersine, içinde olduğu buduruma kızmış gibiydi. Benseadama resmen sempati duydum. En azından, bi mahçubiyethissediyodu.

Bişeysöyliyim, buhissiyatı fazla insan taşımıyo. Bende pektaşımıyorum, çünkü çokgırtlağımıza bastırdılarartık. Elimde olmadan, öfkeleniyorum, otomatikuyuzoluyorum, tanımadan etmeden.
İnternetten bazen mesaj atıp **"bu haftaki köşeni çok sevdim :)"** diyen, bu nezaketteki insanlarınUykusuz'un kapağının ya da siyasi bi karikatürünün altına inanılmaz agresifyorumlar yazdığına şahitolmuşluğum çok var. Bitanesini hatırlıyorum (üstelikböylebaşıaçık arı saçlı, dekoltesi piercingi falanolan bi kız, kendinebatılıfalan diyodur kesin) diğerleriyle bi kapak altındatartışmayagirmiş. Diğerleri tabii ağzının payını vermiş, bu da onlara cevap olarak **"DOĞRU BİLE SÖYLESENİZ UMRUM OLMAZ! BU ÜLKEYE İHANET EDİYOSUNUZ, REİS NE DİYOSA O!"** diyerek sonlandırmıştı konuşmayı. **"Doğru bile söyleseniz..."**, vay arkadaş. Kulağını kapatıp **"banane bananel"** diyo bildiğin.

Trafik sıkışık olduğundan, şöförelemanlaçok fazla mevzu konuştuk. Atatürkdeyipdurdu. Yetiştirildiği ailedeAtatürk onafarklı banafarklı öğretilmiş. Neyse ki onu anlıyorum, benim açımdan ordabi sorunyok. Fakat normalolarak, çok fazlaşeyiyanlışbiliyodu. **"IMF'yeborcu sıfırladı adam"** dedi. Ülkenin başka borçları olabileceğinifalandüşünmemiş. Imf'yeborç bittiyse iyidir. Bakdedim, daha somut konuşalım, dolar 1 lirayken telefonunu (enyenisinden bi ayfonu vardı da) bin liraya alıyosan, dolar 3 liraoluncaaynı telefonu üç binliraya alıyosun. Turizm kötü diyolar, sen de işlerkötüdiyosun dedim. BUNLARIN HÜKÜMETLE NEALAKASI OLDUĞUNU SORDU. İşte arkadaşlar, cumhurbaşkanı bu insanları çok iyi tanımış. Yaptıkları şey, politikacıların icraatlarıyla günlük hayat arasındaki bağlantıyı hafızalarından tamamen yok etmek. Bu var, ya, inanılmaz bi başarı. Hem de yani. **"Siyasiler bi takım seyler yapar, bundan tamamen bağımsız olarak, hayatta bi takım kötü şeyler olur, ve bu normaldir"**. Mücadele ettiğimiz görüş tam olarakbu.

Trafik akmaya başlayınca **"Neyse herhalde nihayet gitti de açtılar kodumun yolunu"** dedi. İştesanırım, ancakböyle çok doğrudan bi sebepsonuçilişkisi olursa sorguluyo. Fakato da maalesef, kendi bulunduğuyolu kapattığı için. O sırada o gaza basabiliyo olsa ve başka yollar kapansa **"adam tabii ki güvenlik önlemini alıcak"** diyeceğine eminim. Kötülemek ya da aşağılamak istemiyorum, hiç öylebi ruh halindede değildimzaten. Sadece anlamayaçalışıp anlayamadığım o dünyaya ait bi insanlauzun zamandır ilk kez bu kadar saygı çerçevesinde sohbet edebildim. Sohbetin devamında okuduğu gazeteleri, izlediğikanalları sordum. Neden sorduğumu anlıycak kadar da farkındaydı durumun, **"işte hükümeteyakın kanalları izliyoruz tabii ki"** dedi. Nedenini sordum, o kanallar çokmuiyi yayınlar yapıyo gibisine. **"Abi"** dedi, **"düşün ki bi arkadaşın var, sen de diyelim çirkinbi adamsın, yani öyleolduğundan söylemiyorum da tutki öylesin, arkadaşın da sürekli seninne kadarçirkin olduğunu söylüyo. Saçını tara diyo, bu gömlek ne böyle leş gibi diyo, e sen bi yerden sonrayorulmazmısın? Biraz da iyi şeyler söylesin istemez misin? Hatta onunla muhabbeti azaltıp, arada güzel şeyler söyleyen başkalarıylatakılmaz mısın? İştebizde o kanalları o yüzden izliyoruz"** dedi.

Haklı olup olmamasını geçersek, güzel ve de dürüst bi açıklama. **"Seni anlıyorum, ama burdan da memleketin çok çirkin olduğunu düşündüğünü çıkartıyorum, doğru mu?"** diye sordum. **"Öyle bi cümle hayatta kuramam çok yüktür, ama madem böyle laflıyoruz, ben de itiraf ediyim, biz öyle büyük Türkiye, yeni Türkiye, çok güçlüyüz diye coşuyoruz ya, aslında belediye işleri, yok köprü, yok marmaray falan diye hava basıyoruz, yoksa ülkenin bi nane olduğu yok"** dedi. Fakat bu itiraf o an kendisine fazla geldi sanırım, **"tövbe tövbe dediğimiz şeye bak"** diye hayatından ve ait olduğu zümreden özrünü diledi.

Bi sessizlik oldu. İkirnizde konuşulanları falan düşünüyoduk herhalde. Sonra aynadan bana bakarak aynen şunları söyledi: **"Abi bak, bizyıllarca ezildiğimizi düşünüyoruz. Sen hak verirsin ya da vermezsin bilmiyorum, ama biz öyle hissediyoruz. Şimdiyse güç bizde. Fakatbiraz abarttıkgalibа, eğer şimdibu gücü kaybedersek siz bizi çok fena ezersiniz. O yüzden daha da ezme pahasına bu gücü size vermemeye çalışıcaz. Sen çok iyi adamsın, keşke benim dahil olduğum insanlar senin dahil olduğuninsanları ezmese de sen de ezilmesen, amabiz de sizden korkuyoruz, bizi tokatlamayacağınızı bilsek, her şey farklı olurdu belki"**. Bu cümlelere çok yakın konuştu, gayet derli toplu, dürüst bi ifadeydi bence. Kıvırmadı, korkusunu paylaştı. Hattaeve geldiğimde inerken bagajda çantam olmadığı halde o da indi arabadan, tokalaştık, **"İnşallah beraber mutlu olmanın yolunu buluruz"** dedim, o da **"İnşallah canım abim, söylediklerini düşünücem"** dedi. Düşünmüş müdür bilmiyorum, ama ben onun söylediklerini düşündüm, ve sizin de düşünmenizi istedim. Bu kadar.

Erman Çağlar'ın fitilli kadife pantolonuyla bir anlık yüzleşmesi

Bilgisayarın başındayım, bazı çok önemli işlerim için bir internet sitesine girmeye çalışıyorum (kraloyun.com), olmuyor. Bilgisayara ve internet bağlantısına kendi bulduğum yöntemlerle ısrar ediyorum. Herkesin kendi bilgisayarına ve yavaş internet bağlantısına karşı geliştirdiği bir ısrar yöntemi vardır.Kimisi seri bir şekilde yenile düğmesine abanır, kimisi exploreri açıp kapar, kimisi iyice abartıp modemi açıp kapar. Öylece durup bekleyene ben daha rastlamadım. Şempazeler de mesela, yemeyi çok istediği bir hindistan cevizini kırmaya çalışıp kıramayınca çareyi çok sinirlenip oradan oraya atlamakta, çığlık atmakta buluyorlar.
Bir dönem, çok fazla maymunlu psikoloji deneyi izlemek zorunda kalmıştım. Bir avuç ceviz uğruna matematiği benden iyi öğrenen şempazeler olduğunu biliyor muydunuz? O da başka bir yazının konusu.

Anlamsız ısrarlarım sonuç vermeyince internetin neden bu kadar yavaş olabileceği üzerine düşünmeye başlıyorum. Acaba internetin halka dağıtıldığı merkezlerde mi bir sorun var? Ya da bilgisayardan çok iyi anlayan bir arkadaşım "şimdi senin gözlerinin önünde sistem dosyalarını açıp hiç ellenmemesi gereken bazı ayarları değiştireceğim; için eriyecek, yapma demek isteyeceksin ama yasaklı sitelere girmeyi gerçekten çok istediğin için sesini çıkartamayacaksın" işlemini yaparken zaten az çalışan bilgisayarı iyice mi bozdu? Aklıma ev arkadaşım Hasan İnceler'in yan odadan film indirmek suretiyle bütün interneti emiyor olabileceği geliyor. Uyuduğumu farzettiği anlarda download'u köklemek gibi bir alışkanlığı var Hasan'ın (oysa kimse Erman Çağlar'ın ne zaman uyuduğunu, ne zaman uyanık olduğunu kestiremez. Bazen dinliyor diye anlattıkça anlatırsınız, cevap alamayıp arkanızı dönüp bakarsınız ki Erman Çağlar oturduğu kanepede uyuyakalmış). Kesinlikle şikayetçi değilim, sayesinde evde devamlı izleyecek bir film bulunuyor. Üstelik açık fikirli bir insan olduğu için tek bir türe saplanıp kalmıyor, yeni dalga fransız sinemasını da Steven Seagal'i de aynı coşkuyla indiriyor. En son Mel Gibson'un filmini izledik, Mel Gibson kızını öldüren bir adamı ve daha birçok insanı öldürdü, sonunda kendi de öldü. Aksiyon tarzında.

Erman Çağlar da ful takım eşofmanı öneriyor...

Sorunun gerçekten Hasan kaynaklı olup olmadığını anlamak için odasına gitmeye karar veriyorum. Odaya girdiğimde Hasan İnceler'i en sevdiği takım eşofmanlarını giymiş, yorganın altında telefonla konuşur halde buluyorum. Aklıma bir an için "acaba ben eve bir şey lazım mı falan diye aradığımda benimle de böyle mi konuşuyor?" sorusu geliyor. Öyleyse, çok acayipmiş. Hasan'ın monitörüne baktığımda eve gelen internetin benim odaya ulaşamadan emildiğini gösteren programı görüyorum. Bizim internetle en fazla 100 kilobayt bölü dakika hızıyla download yapılabiliyorken, Hasan'ın bilgisayarının indirme ibresi şaşkınlık verici bir şekilde 120'yi gösteriyor. Değil herhangi bir siteye girmek, sevimli kedi yavrusu resmi bulup eşime dostuma forward mail yollayacak kadar bile internetim olmadığı ortaya çıkıyor. Hasan'a dönüp, indirme olayını kast ederek "zevkin doruklarına çıkmışsın yine" diyorum. Hasan bunu ful takım eşofman setine ve yorganın altında telefonla konuşmasına getirdiğim alaycı bir yorum olarak algılıyor, cevabı çok sert oluyor: En azından fitilli kadife pantolon giymiyorum!

Bir anlık şaşkınlıkla ne diyeceğimi şaşırıyorum, Hasan'a sinirli bir nah çekip odadan çıkıyorum. Oysa çok yaşlı insanlar bile artık sinirlendiklerinde birbirlerine nah çekmiyorlar. Hem çağdışı bir hareket, hem de Hasan'a "Erman'ı can evinden vurdun" bilgisini vererek büyük bir tatmin hissi yaşatıyorum. Ben insan olarak fitilli kadife pantolon giymeyi seven bir insanım. Beş – altı yıldır giydiğim, düz siyahken buz mavisine dönmüş fitilli kadife pantolonlarım var. Aniden ortaya çıkan "fitilli kadife pantolonun takım eşofmandan daha korkunç olabileceği"

Hasan İnceler (temsili)

ihtimali sadece canımı sıkmıyor, günlük yaşantımı da tehdit ediyor. Fitilli kadife dışında giyebileceğim çok az pantolonum var, onlar da çok kalın taşlanmamış kot pantolon (bakkal kotu). Ben yıllardır bir yalanı mı yaşıyor olabilir miyim? Yetersiz ve tatmin edici olmaktan uzak insan ilişkilerimin sorumlusu fitilli kadife pantolonlarımı mı? En yakın aynaya doğru seyirtiyorum.

Aynadan yansıyan görüntü saniyenin binde biri kadar bir süre için bana da çirkin geliyor. Neyse ki, kendini düzeltmek yerine yıllardır aynadaki görüntüyü düzelten bir beynim var. Beybim (beynimi sevdiğimi vurgulamak için laf espirisi olarak). Fitilli kadife pantolon üzerimde çok şık duruyor. Üstelik bakmaya devam ettikçe omuzlarının o kadar da düşük olmadığı ortaya çıkıyor. Geri kazanılan özgüvenimi de yanıma alıp Hasan'ın odasına geri dönüyorum, "download'u biraz kıs ibiş, internet bana da lazım" diyorum. "Download bitti olm, transportirda oynayan adamın filmi geldi; altyazısını da buldum işin yoksa izleyelim" diyor.

Sonradan filmin transportirda oynayan adamın değil de Sin City'de oynayan adamın filmi olduğu ortaya çıkacaktı; ama bu da başka bir yazının konusu.

erman@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

KARİYER BASAMAKLARI 2

Çıkan kısmın özeti: Fırat Budacı'nın muayenehanesinden dönerken öğle sıcağında Mecidiyeköy'de soluklanıp sigara içmek için sığındığım plaza dedikleri yüksekbir binanın gölgesinde binada çalışan iki kişinin önce sigarasını yakmış sonra da konuştuklarına kulak misafiri olarak söz karışıp muhtemelen Fırat Budacı'nın dişlerimle beraber az biraz beynimi de uyuşturmasından ötürü ayak üstü saçma sapan bir geyik çevirmiştim. Adamlar sigaralarını bitirip binaya girerken benim de o binada çalıştığımı zannetmişlerdi,ben de düzeltmeye fırsat bulamamıştım.

FıratBudacı,öylesanıyorum kibir kaç hafta önceçıktığımız yemekte kendisini DervişZaim'e benzetipuzunuzun güldüğüm içinen azından bilinçaltındabanauyuzolmuşolacakki,ertesigün randevuyu yine öğlene vermişti. *"Oğlum akşam geleyim isteserinserin,"* diyeısraretsemde *"Ya millet senin gibi değil,sabah dokuz akşam beş çalışıyorlar, akşamhep dolu. Ama istersen sabah erken gel,"* diyegeriçevirmişti. *"Sabah erken gel,"* derken resmen kendiseside titremiş, olura evetdersem kendisi de sabahın köründe kalkacağındankendiadına büyük blöf çekmiştiama blöfünü görüp kerizgibi erkenden kalkıpsabahın köründe Mecidiyeköy'egeleceğime yazgımı kabullenmiştim. Kimbilirbelki günün birindeAmerikalılar gibi haftasonları barbekü yapıppoker oynarsak güzelceyolarım diye Fırat Budacı'nınblöf yaptığında sürekligözlüğüyle oynayarak sesinin titrediğini aklımın birköşesinede yazdım elbette. Blöfünü, ogün gelip,elindemaça ikilisivesinek yedilisiyleres tçekip gözlüğüyle oynamaya başladığında görecektim ve kendisineneyin çarptığını anlayamayacaktı.

Fırat'ın muayenehanesinegiderken,ağzımda uzunbir süreçalışılacağını bildiğimiçin Starbucks'tan aldığımkahveyle dahaöncedeönünde oturduğum"plaza"nınönüne oturdum.Tam sigaramı yakmadanönce kahvemden biryudumalmıştımki,

"Vay BarışAbim de buradaymış," sesiyle irkildim.Kafamıkaldırdığımdadaha önce müdürleri Burak Beyve Pervin Hanım'dan şikâyeteden iki genci gördüm.Adını nereden bildiklerini merak ediyordum ki,Starbucks'ın elime tutuşturduğu karton bardakta nal gibi BarışBey yazdığını fark ettim. Demek kikadınadımı yanlış yazsa yadadergideki gibi kahveyiSelamialıp gelse durdukyereSelamiBey olacaktım.

"Yak bir taneabi," dedi BurakBey'denyakınan genç Marlboro Light paketini uzatarak.

"Yaoöksürtüyor beni," diyerek kendisigaramı çıkardım.Hâlbuki bu da öksürtüyordu.Netice itibariyle öksürtüp tıksırtmasa ne diye sigarayı bırakmaya çalışacaktık ki?Ama nedense en favori sigara reddetme bahanesiydi işte.

PervinHanım'danyakınan "Ne oğlum koskoca BarışAbilaytsigara mı içecekseninigibi," dedive ondan sonra saçmasapanbir geyikbaşladı. Herhâldeöğle tatilindelerdi ki geçen seferki gibi hemen kaçmadılar.Geçen gün BurakBeyçizgir romanındanbahsettiğim içinbirsüre gazetelerde yayınlanan tarihi çizgi romanlar üzerine saçmasapanbir muhabbetin içine girdik. Sohbetin ortasında yanlarına birkişi dahageldi.Adamlabeni tanıştırdılar,adıAkın'mış, bu sayede bu iki zibidinin deadını öğrendim: CengizveTunç.

Çizgiroman sohbetinin ardındankonuyine müdürlerinegeldive Cengiz'le Tunç, "Yak abi bunlar aşı bilmiyor," diye konuşurken Akın daha akıllı bir adam olacak ki *"Şimdi öyle demeyin, sen sana verilen işin tamamıyla ilgileniyorsun, ıncığını cıncığını biliyor ya da öğreniyorsun, o yönetici kaç elemanı varsa o kadar çokişle ilgilieniyor, hepsinden azarazar bilseyeterli,"* diyekarşı çıktı. Cengiz'le Tunçdestekararcasına bana baktılar. Öyleyadahaönce Tunç'un müdürü BurakBey'intarihiCengiz'in müdiresi Pervin Hanım'ın da erotik çizgi romanı olması üzerine konuşup tam birer ayı gibi gülmüştük.

"Orası öyle," dedimve gazetelerin insan kaynaklarısayfalarından öğrendiğim yönetişim,sinerji,inovasyon gibi kelimeleri kullanarak yöneticilerinnasıl davranmasıgerektiği konusundafikirlerimi açıkladım.Yapmadığımız şey değildi, dergide bütün gün bu anlamınıhiç bilmediğimiz kelimelerden cümlelerkurulup sonra da kendi kendimize gülüp eğleniyorduk. Gün geçmiyorduki masamda çalışırken(son günlerde internette archive comsitesindengünümüzün websitelerinin onyılın öncekihâline bakmaktan ibaretti) Uğur gelip"Barış Bey kendinizi beşyıl içinde nerede görüyorsunuz?"diye sormasın yadaErsindurupdururken ortamı"Peki bize büyük bir başarısızlığınızı ve üstesinden nasıl geldiğinizi anlatın,"diye insan kaynakları testine çevirmesin.Aradabir sinerji, inovasyon,motivasyon, yönetişimgibi kelimelerikullanarak çay istemeye çalışıyor,bu kelime çorbasıyla hemen herallahıngünüdalgageçipkıkırkıkırgülüyorduk.

O yüzden benadamlarıda güldürürüm sandım ama üçü de*"Çok doğru abi, işte budur abi,"* diyegoygoy yapmaya başladılar.Yeni tanıştığım Akın,dahada coşmuş,*"Abiiştebu şirkette senin gibi yöneticilere ihtiyaç var,"* diye başladığı konuşmasını yeni açılacak idare müdürlüğü içinbendendahaa uygun isim olmadığını söyleyerek bitirmişti.Tam *"Ulan manyak mısınız, kendi hâlinde bir adamım, sabaherken kalkmadığım için öğlen sıcağında Mecidiyeköy'e implant yaptırmaya geliyorum, neidaresi,ne müdürü,"* diyecektim kiCengiz binadan içerigirmekteoları birkadına *"Pervin Hanım,Pervin Hanım!"*diyeseslendi. Kadın yanımızagelince debenmalmal bakarkentanıştırıp *"Barış Bey'in yönetişim ve sinerji konusunda söylediklerini dinlemelisiniz,"* dedi.

Kadınınmeraklı gözlerine bakmamayaçalışarak az evvel kurduğum cümlelerin benzerinikurdum.Tamkadın ayakkabısınıçıkartıpbeni ayakkabı topuğuyla dövecekdiyebekliyordumki,

"Evetama biliyorsunuz burası aslında bir aile şirketi, kurumsallaşma hâlâ kanayan yaramız, tabii dediklerinizi doğru hatta benim için çok iç açıcıoldu. Müsait bir vaktinizde görüşelim isterim çünkü bu finans departmanı için de çok büyük sorun oluyor, siz kaçıncı kattaydınız?" dedi.

Etrafımabakıp *"Valla benburadayım, beklerim,"* dedim.Pervin Hanımgöz kırpıp parmağını yüzüme sallayarak *"Bayıldım,"* dedi, *"Sıradışı çözümler, toplantı odalarında değil sıra dışı yerlerde doğar!"* yanın öğle tatili dönüşü burada buluşalım o zaman!"*

E iyide,benim yarın dişçi randevum yoktu ki?

Haftaya: İnovasyon benden soruluyor

Bebek Kafası

VEDAT ÖZBEMİROĞLU

"Namert ile oturup da bir masadayemek yeme, Yola çıkayım deme, sayın arkadaşım Osman!"
Erkin Koray'ın şarkısından

● Ülkenin özeti: **TÜSİAD-MÜSİAD-, CHP-MHP, TAYYİP-MAYYİP!**

● İster Ramazan deyin, ister Şeker, dilediğiniz şekilde bayramınız kutlu olsun. Bana zaten bayram olsun yeter. Hem de her gün de değil, her salise...

Kadınlar tarafından sevilmek mi istersin, puanlı giyseden şaşma!

● **Kedilerin evcilleştirilmesi, Mısır uygarlığıyla başlamış. Yerleşik topluma ve tarıma geçilmesiyle, arpa ve buğday ambarlarının fareler tarafından imha edilmesi, kedilerin kıymetli asistiyle engellenmiş. Kedi, giderek kazanmış Mısır'da, ölen kediler mumyalanmaya başlanmış. (Şu an kayıtlı tek kedi mumyası bulunuyor.) Daha sonra kedi mezarlıkları yaygınlaşmış Mısır genelinde. İngiliz işgali sırasında, bu mezarlıklar toplu halde gübre olarak kullanılmış. Canlı insanaacımayan emperyalist, ölü hayvana mı acıyacak? Mısır uygarlığında durum buyken, çok okunan gazetenin cahil yazarı, geri kalmış medeniyetler konusunda Hint ve Mısır'ı utanmadan, sıkılmadan örnek gösterebiliyor. Uygar sandıkları batı memleketlerine bi toplu halde 'silkinip' gitseler de biz doğululara kalabalık yapmasalar, pek çok memnun olacağım vallahi ve billahi...**

● Bir işyerinde genç çalışan, işten erken çıkmak istiyor... Şefi 'Hayrola?' diye soruyor... Cevap aynen şöyle: 'Hayallerim var benim!'

● **Şu dünyada her ülkenin bir Erol Evgin'i olmalı! Bir insan bu kadar nesiller boyu kalplere girer, aileden biri olur, kendini bozmaz, güven verir ve ışıltısını çoğaltarak korur? Şarkıları da ruhu gibi, her zaman, hepimizin ağzında birer tatlı marş. Çocuktum, yaşıtım kızların tamamı Erol Bey'e aşıktı. Sonraki kuşaklar da bu geleneği sürdürdü. Radyoda ve tek kanallı devlet televizyonunda Erol Evgin çıktığı zaman, anannemden kızkardeşime kadar şarkılara neşeyle eşlik ettiğimizi hatırlıyorum. Halen de Evgin varken, kanal değiştirmem. En son, iyiden iyiye şirkete devşirilmiş ülkenin genel müdürü de 'en kalbi olmayan duygularıyla' değerli sanatçımızı eleştirdi ki, bu da gönlümüze nasıl güzel yerleştiğinin sağlamasıdır. Evet, bence de herkesin bir oy hakkı olmalı ve bu polemikte benim oyum, sonsuza kadar Sevgili Erol Evgin'den yana!**

● Değerli heykeltraş dostlarım Vasilissa Chugunova ile Çağdaş Erçelik, İzmir'de evlendiler. Düğünün ertesi günün, öğle saatlarinde bir diğer meslektaşları Kaan Küley'in Çağdaş'ı arayıp "N'aptınız, merak ettik" demesi de İzmir'degünün mavrası oldu. Hayır, belki de şu hayatta içeriği sorulmayacak tek gün!

● **İkidir sabahın erken saatlerinde Kerim Yürür adlı bir beyefendi beni arayıp akçeli işlerden bahsediyor. İlkinde "Üç bin yolladım" dedi önce, buyrun dedim, ben Kerim Yürür dedi. Yanlış dedim, pardon deyip kapattı. Son arayışında "İnşaata para gitti mi" dedi. Gitmedi dedim. "Nasıl olur, ben Kerim Yürür" dedi. Demek ki kendi camiasında tanınan biri Bay Yürür. Gene yanlış dedim, gene pardon deyip kapattı. Ertesi gün ben mi arasam diye düşündüm: "Kerim abi sendeki şu tutku çevrende olsa, yeni bir coğrafya inşa ederdin yeminle!" Aramadım, yazayım dedim...**

Sadece son olup, büt bir hayat bildirmek, Bu so

● "Amerikan sistemi" çalışan, pek çok modern bir reklam ajansında yazarlık yaptım iki yıl boyunca. Stajyer bir arkadaş almışlardı işyerine, çok da çalışkan çocuktu, ne görev verirlerse yaptığına tanık oldum. Ama bir süre sonra, memleketi ve yetiştirilme tarzından kaynaklanan 'sosyal uyumsuzluklar'

ÖZER AYDOĞAN

deniyle işten atıldı. İtiraz ettim. "Birlikte yaşamaya, lışmaya alıştığımız insanı niye attınız" diye sordum pek k modern patrona. Patron, bunu niye mesele yaptığını rdu bana. "Çünkü haksızlık" dedim. "Sana ne" diye rdu. "Yarın bir gün aynı haksızlık bana da yapılırsa, itiraz denlerin olmasını isterim" dedim. Dediğim gibi de oldu. ardon, yarısı oldu. Parayı pulu unutup, canımı kurtarırcasına oradan ayrıldım. Lakin kimsenin gıkı bile çıkmadı. Onların arasında işe alınmasına yardım ettiklerim, işte kalmaları için çaba harcadıklarım, 'Sen olmasan burası hiç çekilmez' diyenler de vardı. Ben öyle yapmazdım, hiç yapmadım, asla yapmayacağım. "Zamanın ruhuna" olmasa da özümün uhuna uygun olan bu...

yılında yaşanmış bir tarih, koca kkında görüş kadar saçma. ncu dahil...

Hayatımda ilk kez Estonya'dayım. Şu an gece birbuçuk e yeminlen, hava tam kararmış değil. Birazdan da iyice ydınlanır diyolar. Nasıl memleket, şaştım kaldım valla...

Ankara'daki Pursaklar semti, Pirsaklar'dan, O da Tilsaklar'dan geliyormuş. Yani tam 1402'lik durum! Nasreddin Hoca gene hayatımızın içinde... (Kaynak kişi: Fırat Kabukçu)

"Senin de tek numaran gözlüğün " dedi. "Sen de ak, senin de olsun bi numaran" demedim. Fakat kayda eçsin!

Bulun edin, rahmetli Yaşar Kemal'in sesinden "Mezarımı Derin Kazın" türküsünü dinleyin. "Masumiyete Giriş" desem le olur...

Madrit Kübikşehir Belediyesi...

vedatozdemir@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

Allah kahretsin.Ona arabada beklemesini söylemiştim, ben bekledim.

BU KADAR BEKLEDİK...DİŞİMİZİ SIKIP BİRAZ DAHA BEKLEYELİM...
NEYİ?
SEXİ İŞTE...
HASLIKTIR.

İLK ÇOCUKTA İNSAN ÇOK TİTİZLENİYOR AMA İKİNCİSİNDE DAHA RAHAT DAVRANIYOR...
BENCE İKİSİ DE AVAL BUNLARIN...

İYİ GÜNDE KÖTÜ GÜNDE,HASTALIKTA SAĞLIKTA SEVİŞMEYE VE SEKSİ ŞEYLER YAPMAYA AİDİZ DEMİYON MU?..
HASTALIKTA?
ALO MUHTAR DERSİN.

SAKİN AFFEDERSİNİZ BİR ŞEY SORMAMIN SAKINCASI VAR MI?
SİZİN ARAPÇA ATMIŞ DEMEK.
HİÇLİ YUMMA.

NE ZAMAN DEBÜTİNİZ?
EPEY GENÇTİM... LİSEYİ BİTİRMİŞTİM, ÜNİVERSİTE SINAVINA HAZIRLANIYORDUM. ÇOK GÜZEL BAHÇELİ BİR EVİMİZ VARDI. BABAM YAVRU KÖPEK HEDİYE ETMİŞTİ...
SENE?
SENE SENE...
YOK YOK,HANGİ SENE DİYORUM.
HAA...BİNOKULEYÜZGÖZTENYEDİ
NEYSE KÖPEĞE DÖNELİM.
VOF VOF!!! VOF!!!
TEŞEKKÜR EDERİZ...
BEN BİTTİ DEMEDEN BİTMEZ!!
ANNNEEEE BİTTİ!!!!!!

İKİ MEMEDEN ALALIM. BİRİ SUCUKLU OLSUN, DİĞERİNDE BİBER OLMASIN.
İKİ MAYMAY...BİRİNDE ÜZÜLÜYOR, ÖTEKİ BOYBOY.
Naynaynay.

RESİM YAPMANIN SIRRI NEDİR?
YAKLAŞ...
BOYAYI BÖYLE SÜRDÜĞÜMÜZDE NOLUYOR?
NOLUYOR?
NE BİLEYİM LAN

İŞİ ZOR EN
Deniz Alkan
SOKAKTA YÜRÜRKEN KAFAYA BİNA ÇÖKEBİLİR,
Aaaaa aa...
SUVER
EN OLMADI, ÜZERİNİZE DUVAR YIKILIR, CAM DÜŞER
İnsFirt UÇUNDAN YİKİLDUN
KRAAS
YAYA GEÇİDİNDE KIRMIZI IŞIKTA DURMAYAN ARABA ÇARPABİLİR,
VROOM
HİÇ OLMADI, KALDIRIMDA YÜRÜRKEN MOTOR ÇARPAR
HAS!
ZOOT ZOOT
SAKİN BİR GÜNDE YÜRÜRKEN DOĞALGAZ BORUSU FALAN PATLAYABİLİR
GÜMM
BİNGE HAKİMİ OLUCAM
EN OLMADI, BOMBA PATLAR VÜCUT BÜTÜNLÜĞÜNÜ SAĞLAMAK ZORLAŞTI BU ARALAR.
BODOMM
HAS!
AMA TABİİ, BÜYÜKLERİMİZİN DEDİĞİ GİBİ, ABARTMAMAK LAZIM BÖYLE ŞEYLERİ
ÇOK DA FAZLA ŞEYİNİ SEVİNMEMEK LAZIM TABİİ.
ÖLÜNCE DE MUKADDERAT DEYİP GEÇMEK EN GÜZELİ.
HAAS!..
ZOOT ZOOT

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir gün **havyar**'la **hardal**'ıkarıştıracağımı biliyordum, nihayet Ankara'dakarıştırdım. Uykusuzdum, yorgundum. Otelde de dinlenememiştim. Nasıl dinleneyim. Otel odaları insanı gerçektenyıpratabiliyor. Otelodasıbug'larıadında videolar çeksem çekerimama çekmiyorum. Acımı kendi içimdeyaşamakistiyorum. Benşimdi buradanörnek verip hiçbirotel odası da hiçbir zaman içinöyleolsun istemiyorum, en basitinden, oda kartını sokacağınyer, duvar televizyonunun hemen altında, o kartıböyleince hesaplar yapmazsan o televizyonu aşıpda sokamıyorsun oraya. Çokciddisöylüyorum, bu otel odalarınınyapımında ve yayımında emeği geçen kimvarsa Allahonları kahretsin. Arkadaş, birişinvarya, bir işin, onu da bir düzgünyap. Şekilli lavabo koymuşlarbanyoya, (bu arada banyo kapısıda açılmıyor), yani çokaz açılıyor, vücudunuböyleböyledöndürezor geçiyorsun, kapı neden açılmıyor, çünküşekilli lavaboya denkgeliyor. Şekilli lavabo büyüük, şekilli lavabo geniş, sadeceiçi yok. Yani neredeyse düz. Çünküşekilli lavabo. Aynı şekilde şekilli musluğu çokaz açman gerekiyorki, su lavabodan taçmasın. Azcıkbir ayarı kaçır, şelaleolup akıyor su tüümne kadaryervarsa yerlerde. Ki o ayarkaçıyor. Delirmemek mümkündeğil. Dinlenemedimdostlarımotel odamda. Dinlenemedim. Dedimbaridışarıçıkayımda birşey yiyeyim. Belki oradan birenerjialırım. Hamburgerciye gittim. Bazende sağlamcıyımdır: Bildiğim şeyi yemek isterim. Siparişimi verdim, sos olarak daacı sosve **havyar** istedim. Kız vardı kasada. "Havyar mı" dedi gülerek. Kalakaldım. Bir türlü hardal diyemiyorum. Yorgunluk böyle pisbir şey işte. Neden sonra "hardal" diyebildim. Yalnızkasadaki kız da bir acayipmiş. Hardal iştebu, beni niyeyoruyorsun. Anla, verişte hardal'ımı. Vermedi dostlarım. Acılarçekişimi büyük bir zevkle, heranının tadınıçıkara çıkara izledi. Bir darbe de buradanyedim. İştahım da kaçtı, hamburgeribitiremedimbile. Uykusuz, aç, kötü birgün geçirdim. Akşamsahnemvardı, o da kötügeçti. Komple kötübir gündü. Sadece benim için değil, sanki herkes için kötü bir gündü. Bazen de böyle. Yapacak gerçekten hiçbirşeyyok.

æ Bir de benimşansımamıdırnedir, nerede hangi berbere gitsem, artikülasyonu yerlerdesini buluyorum. Ne dediğianlaşılmıyor. Kulağımın dibindeverhaver ediyor konuşmayı, zerre anlamıyorum. Araara anlıyorum, keşkeyine anlamasaymışım diyorum. En sonbiri, televizyondantanımış, "TolgaÇevik'i geççen mi" diyesordubana. "He babam" dedim "he, geççem, Tolga Çevik'i de geççem, herkesi de geççem". Çekilir çiledeğil. Artikülasyon bozukluğu olan bir insanın berber olması da büyük lanetmişyalnız o kişi için. Çünküo konuşacak. Konuşmazsa ne anladıberberliğinden. Konuşuyor, fakatnesöylediği anlaşılmıyor. İnsanakşamlarıalkolikolur, geceleriharoiniçer kederinden. Gerçibakıyorum, öylebirkederlihalleride yok. Neşelilergayet. Galiba berberler için sadece konuşmakönemli. O da olabilir bak. Eylemin kendisinden keyifalmak. İlginç. Bilemedim

æ "Banadokunmayan yılan bin yaşasın", aslında o kadarda kötü bir şey değil. Yaşasın tabii. Yaşamasın mı. Çünkü bizde biliyorsunuz, cümlenin gerçek anlamında, genelde, yaniben anadolu'yu eh işte birazgezmiş, görmüş biri olarak, rahatlıkla söyleyebilirim ki, bizim insanımız, kendisine dokunmayan yılanıda öldürüyor. Kendisinedokunanı zaten parçapinçikediyor da, öyle yoldan geçen kendihalindeki yılanıda kovalıyor, yakalarsa öldürüyor. Korkunç birşey. Zatenbu sözün çıkışyeri de bu bence. Bir gün biri, bu genelgeçertavra tepki olarak, "lan olmsiz bu yılanları niyeöldürüyorsunuz, öldürmeyin, benartıköldürmeyeceğim mesela, ha bana dokunursa o ayrı, kendimi korumak zorundayım, ama öbür türlü **bana dokunmayan yılan bin yaşasın**" dedi, vedaha sonrabusöz gerçekanlamındançıktı ve bugünkü halini aldı. Yoksadoğadaki yılanelbet yaşasın. Ayıptır. Dokunma senbu yılanaarkadaşım, dokunma. Senonadokunmadıkça o sanazatendokunmuyor. Ha uzaklaştıruzaklaştırabiliyorsan. Hemenöldürmekki gerekiyor. Hattabana sorarsansana dokunan yılanıbile öldürme. Öldürme arkadaşım. Öldürme. Bir canlıyı öldürmek ne demek. Öldürme. Sankisendenala tehlikeli canlıvar. Öldürme. Pis.

æ Buzluktan buz tanesini parmağının ucuna yapıştırarakalan da iyi bir insan, güzel bir insan.

æ Geçen hafta kedilerimiz Venüs'le Çiko'yutıraş ettirdik, yazyakıyorduartık, anestezi etkisi altındaevegetirdiksonra kendilerini, tüm gün evde kafa bir dünya uyudular öyle, ertesi sabah, Çiko'nun tıslamaları, feryat figanıyla uyandık. Venüs'e tıslıyor. Venüs'ü başka bir kedi sanıyor Çiko. Venüs de şaşkın şaşkın Çiko'ya bakıyor. Ne olduğunu anlamaya çalışıyor. Venüs çok tüylü olduğu için bayağı bir fark etti çünkü. Çikoaz tüylü olduğu için Çiko yine aynı Çiko. Belki beş gün boyunca büyük kavga yaşandı evde. Sonra bir gün bir baktık, Çiko nasıl olduysa tanıyıvermiş Venüs'ü. Şimdi yineoyunlar oynuyorlar amabence Venüs artıkÇiko'yapek güvenmiyor. Çiko'nun ruh hastası olduğunudüşünüyor. Kizaten öylede, ne bileyim, öyle işteyani.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com

Evden çıkmayan...

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bayramdagüler çehre-i mâ'sûm-i sabâvet,/
Ümmîd çocuk sûret-i sâfında ıyandır"

Mehmet Akif Ersoy

BİR "BAYRAM YAZISI" TEŞEBBÜSÜ

"Bayramda güler çocukluğun masum çehresi/ Umut saf bir çocuk suretinde belirir" Hadi gelin iyi şeyler konuşalım biz de, (madem öyle diyor şair,--büyük şairimiz Mehmet Akif--)"iyilik" olsun,"Saf çocuksuretinde","Umut"belirsin, bayram madem.*(bekliyoruz seni,"ümmîd",–pencereyi tıklat, gelirsen–) Büyük basın imparatoru W. Randolph Hearst, sadece olumlu, hoş haberlerin olduğu, kötü haberlerin hiç yer almadığı* bir gazetehazırlatırmış.*Tek nüsha, sadece kendisi için, hersabahhazırlayıp getirirlermışmalikhanesine, kahvesini içerken okurmuş–kıskanmadım diyemem, yapsalarlırım şuara–*

Birgece otobüsü.Son otobüs.
Yollar bomboş.
Akaretler'den indik, Dolmabahçe'nin sıra sıra çınarlıyolu, Beşiktaş'a doğru.
Camlardanışıklar akıyor.Otobüs bomboş. İki çapraz önümdeki koltukta birgençadam.Başkalıçkimse yok. Elindeki telefonu yüzünün hizasında, yüzüne paralel tutuyor. (biraz da uzağında) Ekranda bir genç kız. Haraketli hararetli, hızlı hızlı, nefes nefese, kıvılcımlar çıkarta çıkarta konuşuyorlar, gülüşüyorlar.Tek birses çıkmıyor. Sessizsessizgidiyoruz. Bir akvaryumun içindeyizsanki.Sadeceotobüsün uğultusu.Eller açılıyor, yumrukoluyor, ters dönüyor,alınlarına,çenelerine, kulaklarına değiyor.Başdöndürücü birhız. Aynıanda konuşuyorlar. Bıcırbıcır bıcır. El yüz işaretleriyle.Havadaaşk var.Kız belkiçok uzak,başka şehirde.Başkaiilkedehatta.Nedenolmasın? İşte"Bayram" Bu konuşma imkansızdı.Beklenilecek beklenilecek beklenilecek.Anca yüzyüze gelince.*(bir aynlık,bir yoksulluk, birölüm)* Bitirdikonuşmayıçocuk.Kapadıonu, hemen ardından bir erkekarkadaşını aradı.Yine sağır dilsiz.Aynı hararetle, hiç hız kesmeden bu sefer ona anlattı olan biteni."Kız bana şöyle dedi,benona öyle dedim" gibisinden herhalde,(öyle bir havadaydı konuşma)Yine heyecanlı heyecanlı, yine kıpır kıpır.
(tekrartekrar teşekkürler, --yeniden--Samsung,Apple, HTC, Sony moni...)

Âşıkantaifesi.
Anlatıranlatıranlatırdururlar.Biteviye.
Sadece"o"nu. Kendi hiç usanmaz.Teferruattır diğer mevzu'lar. (amaan, noolucak ki öyle olduysa) Çekmez hiç ilgisini. Hiç merak etmez. Hiç bir şey sormazsana.Sadece"o"Bilâ fasıla.
Birbaşkagün.Birbaşka otobüs.
Gündüzbu sefer.Kalabalık.Tıklım tıklım.(*hem yolhemotobüs*) Hemen arkamda iki kız.Arkalı önlü oturuyoruz. Bir çocuğu anlatıyor inceseslikız. Diğerinin de tanıdığı birçocukbuadı geçen. (aynıokuldan üçü de herhalde) Hepaynı.Milim değişmiyorkonu. Değişemiyor. Hep o çocuk. Çok çok sıkıcı, monoton, bayıltıcı da birüslubuvaryalnız kızın.Çoksıradan şeyleri çokçok gereksiz bir şekilde ayrıntılandırıyor. Şöyle mesela, diyelim çocuğu amcası aramış,önce"Erdem amcası aradı onu" falan diyor. Hemen sonra "birdakkabir dakka diyor"bu, susuyor, düşünüyordüşünüyor düşünüyor(ismin olayla en ufak bir ilintisi,alakası olmadığı halde) "Ay Erdem demişim, hayır hayır Ergun amcası, Ergun, Ergun" falan diyedüzeltip devam ediyor.Yav bize ne Erdem olsa ne olur Ergun olsaneolur? Hayallah.(ayrıca, amcasıaradıysaçocuğu, onu da naapalım ki,bizene)Tarihleri de ha kezaaynı,hiç gerekmediği haldediizetiyoryine.O çocuğa rastlamış, önce'salı akşamı' diyor, "Yok yoksalı değil,pazartesi pazartesi" çünküsalı olamazmışta, bilmemne olmuş o gün çünkü, o yüzden olamazmış 'salı'. Pazartesi akşamı rastlamış. Dağlara taşlara. *(yalnız, hiç ayıplamamak da lazım habi taraftan. Bu ne ki? "Aşk",adamı binkatdahafazlada eblehleştirebilir ki bukızcağızınkigeneçokçok iyi.--sen kaptırmış tamgaz maşuk'unu anlatırken,karşındaki sıkıntıdan ölür,hiç bişey farketmezsin, dahakötüsü; farketsende elindenbişey gelmez,"amaan, sıkılsın naapiyim, ben anlatayım da,noolursaolsun"der içinden,devam edersin vırvır vır.Ama anlatmazsan patlayacaksınçünkü,bilmezler--Korkunç şeyler!–)* Herneyse,yalnız o kız bütün bu konuşmaların bir yerinde(fakir'e çokçok uzun zamanlardırcanlı olarakduymanın nasip olmadığı), çokçoksevdiğim, pek hoş bir klişeyisöyledi;ki mest oldum;
"Oda banaboş değil"
Öyle dedi.
Hopladım Çok sevindim."O da bana boş değil" Gülümsedim. Ne güzel.
O cümleyi duydumya.Bütün o ayrıntıları,(*Ergun, Ergun, Ergun'lan*)falan affettim.Hakkımıhelal ettim.
Bir'es' olduyalnız.O cümlenin hemen ardından. Çokkötübir'es'.Kısa sessizlik. Sevincim kursağımda kaldı. Hiçbir şey söylemedi diğer kız.İçim cız etti.Yazık.
O cümle,birtür testolarak söylenirçünkü.(genellikle) Seni ve o kasdettiğin kimseyi,(sana"boş" olmayan o kimse'yi) ikinizibirden tanıyana.(dikkatle bakabaka yüzüne, için titreye titreye)
"Evetya, ben de farkettim, ne biçim bakıyor sana,arkandan falan,içigidiyor,zaten seni sordu geçen gün" falan filandesin diye,"diyecek mi bakalım?" diye söylenir.Öteki kız sustu işte. Demedi.Bir bildiği mivar nedir? (ya da hissettiği?)Biraz dauzattı hafiften o sessizliği.Sanki o anlatılan;"oçocuk" "tamamen boş"muş gibioldu.Bir "vehim" mi yani? Öylebir anlamageldi. İnşallahdeğildiröyle.Üzücü. Şöyle de yorumlanabilirama; belkide,(dinleyen) o "boş değil" aynı çocuğa. O yüzden? Neden olmasın? Herneyse. İndiler Saraçhane'de. Kurtuldum bir nevi.

Bir okur mektubu.(mail'iyani)
"Vişne'yi överken Kiraz'ahaksızlık ettiğimi" ima ediyor. Katılıyorum. Haklı.Biraz da mahcûb oldum. *(Sanki misafirgeldiği bireviniki küçük çocuğundan birini, –kendince diğerinden dahagüzelbulup–diğer kardeşinin önünde,"Ay maaşallah bu ne güzellik! Bu gözler bu kirpikler, büyüyünce yakacak ortalığı* bu ha"falan gibisinden övgülere boğ*an birham ahlat/hödük*)
Şimdi övsem de artık çok geç.*(diğer çocuğun, o övülmeyen çocuğun, mahzunluğunu farkettiğinde de;"ay, bu da çok şirinmiş ama ha" diye değüya düzeltmeye çalışır o hödükabi--o"çok şirin" lafı da,sadece ve sadece "güzel değil" anlamına gelir bu şekil kullanıldığında--*çocuk hissederhepsini)
Kiraz, unut bu yukarda yazılanları. Hem çok güzel hem çok şirinsin. Hele hele,çocuk kulağında,
küpe olduğunda.

Hepinizin bayramınızı kutlar, dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim."

(Not: Resim Kahire'de, bir otel odasında çizildi. 1999)

ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

RİHANNA'NIN BOYACISI.

work work work

YARIN YEĞENİN DÜĞÜNÜ VAR! MUTFAĞI DA YARINDAN SONRA BİTİRİRİM...

VAY VİCDANSIZ İZİN VERMİYOR.

KÜSKÜN ÇİTA

O BANA BİR ADVA ATSA BİLE ONA KOŞARDIM ABİ BUNU SEN DE BİLİYORSUN...

Seni de alayım, onunla beyin...Gençlerden iyisiyle Sevda Değer...

VAY MİNA KOYUM NEREDEN NEREYE ?...

BİTMİŞİZ BİZ!

Zalım yar kalk gel bize oturşam dizi dize bulamadım sen gibi şu dünyaya ilinde şu Erzincan ilinde...♪

Aslen Malatyalı ama üniversiteyi Erzincan'da okumuş olmalı...

SIKTİR ET ŞİMDİ, SARILDIK ARTIK N'OLDUYSA OLDU...

YETER GÜNDÜZÜM ÜSTTE AĞLIYOR BİRAK...

BUZ KOY DEDİ EL TİTİZİNE SİNİ...

O DA TELİZ SENİ Mİ KURTARMA ABİ BİZ YİNE DE BİZİ ATMAYI AKIL EDİYOR MU...

HASKTİR ÇOK TİTİZMİŞ AMA KİLO DÜŞÜRÜYOR ŞİMDİ ANLADIM NEFES EGZERSİZİ ABİ BU DEMİŞ...

VAY DOKTOR OYUN DEDİ ÖYLE ŞÜKÜRÜZÜM ABİ BİRAKTIĞIN BÜLTENİ DEDİ BANA...

CANSIN ÇAĞLAR

Allaha ısmarladık...

Allaam!..

Şimdiye...kadar...İşittiğim... En muhteşem 3. şey!

Sanırım oğlu imiş...

Konya'nın beyni kilitlensi ve hayatı boyunca bu fikirden başka hiçbir şeye odaklanmadı...

Bu yazıyla geri kalan 42 yılının her anlamı, tüm mutluluğunu Konya için nasıl harcadığında yüzünde yansıma bulacaktır...

Lan hanımı dövmem ben!

Sen!

?

OFF BUNE YAA...!!

ÖĞRENİ ŞİMDİ ABİ DEĞİL MİN

HE?

NE UK

HOŞGELDİN YELİN :)

GİTME!

AH!

GİTMEE :(

NAPIYORSUN SEN ORADA...

YA BIRAK!

Haskir

Malatya Derim

Malatya Derim

Malatya Derim

MERAK!..

SON

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkan Özçoban

GERÇEK BAŞARI HİKAYELERİ

Bir iş kurmak çok kolaydır. Onu açık tutmak ise çok zordur. Çin atasözü

Küçük Prens

DHALSIM

Okan NASUHOĞLU

Mehmet SUBAŞI

Servet TURAN

Onur GÜRLEYEN

Bahar DEMİRKAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 7 Temmuz 2016 | Sayı: 462

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLUYAZI İŞLERİMÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZIİŞLERİMdr.Yrd: Nuri Açar
GENELMÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şenki Sayginan
Muhaberat: Münire Tahirler Hukuk İşleri: Sevgül Yıldız Dış Savunucu: Selami Yaman
Adres: Kemankeş Mah. Sahaf Sok. Hamsar Ap. 2/Blok No: 20/12 Karaköy / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 30/39 Faks: 0 (212) 245 63 60 • BASIN KİMLİK: 7639
Baskı: Ekol Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 91 91
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 422 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 295 TL Avrupa: 1205 Amerika: 1205 Uzakdoğu: 1205
İBAN Numaramız: Garanti bankası
TL: TR59 0006 2000 0400 0006 2974 20 USD: TR59 0006 2000 0400 0009 0849 62 EUR: TR59 0006 2000 0400 0009 0849 46

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

14 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2016/29 No: 463
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Binali Yıldırım, AKP'nin sağlık politikasını övdü: "Artık hastaneler o kadar şirin hale geldi ki vatandaşlar oğullarını, kızlarını evlendirmek için acil servislere gidiyor."

Emrah Ablak

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarımı; Suriyelileri vatandaşlığa alıcaz deyince, sağcısı, solcusu, kim varsa ayaklandı.. İstemiyolar... Diyolar ki, bunlar kendi vatanları için bi şey yapmamış, bize ne faydası olacak.. Öteki diyo bunlar büyüyünce terörist olacak ... Yok efendim bunlarda hastalık var, bunlar cahil, diyolar da diyolar.. Biz bunları demeyi Avrupa Birliğinden öğrendik lan... Vizeler kalksın denilince, avrupalı aynı sözleri bizim için söylemişti... Yapmayın..

Burdan yurttaki bütün, faşist, insan sevgisi bilmez vatandaşlara seslenmek istiyorum; Avrupalının da, Türkiyelinin de, Suriyelinin de b*ku aynı b*k.. Dağdaki .gobanın bile aynı... Ama bunu birbirimizin ağzına sıçmadan öğrenemeyeceğiz heralde..

Bi tane yandaş da çıkmış, bana yaranmak için "Küresel ısınma nedeniyle zaten göçeceklerdi," domiş.. Amk, sanki yaz geldi de yazlığa gidiyo herifler.. Okullar açılınca dönerler o zaman. Türkler de Asya denizi kurudu-ğu için göçtüler hesaabı..

Arıptan, moğoldan göçtü kurtulmak için kaç Allah kaçmışız... 100 sene önce balkanlardan, kafkaslardan gelen milyonlara Anadolu nasıl kucak açtıysa, yine öyle kucak açacak... Anadolu sizden izin istemeyecek.. Çünkü Anadolunun vazifesi bu.. Kucak açmak.. Hepimiz bu kucağa oturacaz.

UYKUSUZ

Kabataş sahiline 10 bin metrekarelik beton meydan yapılmak isteniyor.

Makam aracıyla tatile giden Gökçesu Beldesi Belediye Başkanı Atilla Ateş, kendisine yöneltilen eleştirilere, "Ne olmuş makam aracımla gitmişsem" diye cevap verdi.

Van'da Nevruz'a katılan üç muhtar görevden alınarak yerlerine kayyum atandı.

Basma yönelik baskılara karşı "Gazetecilik Suç Değil" kampanyası başlatıldı.

"Bu milletin a... koyacağız" sözüyleünlü Mehmet Cengiz, tarihi Fethi Paşa Korusu'nda iş makineleriyle ağaç kesmeye başladı.

Kaçak Saray'a 2016 bütçesinden ayrılan 434 milyon liralık ödenek 712 milyona çıkarıldı.

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA
Barış UYGUR

Normal şartlar altında 15-16 yaşlarındakiçocukların okuduklarısınıfın düzenini, internetcafe'deoynadıkları bilgisayarın sistemini ya da çokçok kavga gürültü yapıp mahalle sakinlerinin huzurunu bozduklarını görmeniz hayli olasıdır. Ama **Yeni Türkiye** artık ne kadar hassas ve kırılgansa, 15-16 yaşındaki çocukların **Yeni Türkiye'nin** birliğini ve bütünlüğünü bozduklariiddiasıyla 40 yıl hapisle yargılandığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye,** 15-16 yaşındaki dört çocuktan bile korkan bir ülkedir.

Ve **normal şartlar altında** bir yanda 15-16 yaşlarındakiçocukların ülkenin birliğinive bütünlüğünü bozdukları iddiasıyla 40 yıl hapisle yargılandığı bir ülkede kafa kesen bir örgütün infazcıları için hiç olmazsa 15-16 yaşındaki çocuklar kadarceza istenmesi beklenir.

Ama küçücük çocukları 40 yıl hapisle yargılayan **Yeni Türkiye,** insanlıktarihinin en alçakcinayetçetelerinden birinin infazcısını iyi hâl indirimiyle günün birincecanlı bomba olmak ya da yetiştirmek üzere sokaklara salabilir. SonraIŞİD'le isimleri yanyana anılıncada nedense heyheylenir.

Normal şartlaraltında dunyada bir kaç saat içinde 60 katdeğer kazanan bir gayrimenkul pek de görülmüş şey değildir.Ama **Yeni Türkiye'de** üzerinde 250 metrekare inşaat izni olan bir araziyi Orman Bakanı'nın oğluna satarak bir anda değerini 60 katartırabilir,inşaat iznini durup dururken 15 bin metrekareye çıkartabilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** bir anda zengin olmanızın tek yolu muhtemelen piyango bile değil,sadece işinize bir bakanın oğlunu ortak etmektir.

Normal şartlar altında insanlar siyasi,ekonomik ya da hayati gerekçelerleyaşadıkları ülkedenayrılıp başka ülkelere sığınabilirler. Bunu en yakından bilmesi gereken toplumlardan biri de milyonlarca insanı yıllardır Avrupa'da yaşayan, nüfusunun yarısından çoğu son yüzyıl içinde Balkanlarve Kafkasya gibi yerlerdengelen Türkiye'dir. Elbette başka ülkeleresığınan, yerleşen,göçen insanların belirli süreçlerin sonunda o ülkelerde seçmeve seçilme hakkına sahip olması özellikleTürkiye'deki herkesin savunması gereken bir haktır. Ama **Yeni Türkiye'de** baybaşkanın, ama sırf gerilim yaratmak için kolpadan ama ülkenin demografisiyle oynamak için gerçekten milyonlarca Suriyeliyi biranda vatandaşlığa almaya kalktığını,buna karşılık bir başka grubun da evinden,köyünden, kentinden olan,tepelerine yağan bombalardan, baybaşkanın tırlarla silah gönderdiği profesyonel katillerden kaçan insanlara korkunç bir nefret kustuğunugörebilirsiniz. **Yeni Türkiye,** gün geçtikçe temiz kısmını bulmakta bir hayli zorluk çekeceğiniz bir değneğe dönüşmektedir.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Sevgili okur.Bu köşeyi resmen hastane koridorundan yazıyorum. Bu arada "koridor" da ne neşeli,kendinden melodili, şahanebir laftır. **Oğlumuz Hazar dünyaya geldi**. Dün akşam tam 10'da. Küsuratsız, net.Tam 3 kilo bir de. Boyu da 50 santim.Çok komik birçocuk bence. Buköşebir babaolarak yazdığım ilk köşe.Baba olmadan önce de çok saçma yazılar yazmıştım biliyorsunuz. Hatta bazı yazılarım var ki, örnek gösterilir,"**sakın böyle yazmayın**". Yakın zamanda yazmış olduğum Olke Öbülke'li yazım, gerçekten hiçbir yere sürülecek bir yazı değildi mesela. Hayatımda almadığım kadar eleştiriyi o yazıdan sonra aldım. En saçma yazım da oydu galiba.Halbuki yazarken süper bir köşe yazdığımı düşünmüştüm. Oluyorbazen böyle,yapacak gerçekten hiçbirşeyyok.Ve bir de sanırımbundan sonra dahada saçma yazılaryazacağım ben.Yani öyle hissediyorum. Çünkü baba olmakbencebanabu hakkı veriyor. Zor tutuyordum zaten kendimi ölümüne saçma yazılar yazmamak için.Artık önümde bir engel yok. Saçmalık Tanrısı diye bir şey var bence.Adamıyım resmen ben o'nun. Ne diyordum.Oğlumuz Hazar dünyaya geldi. İyi ki geldi, hoş geldi. Huzurlu bir hali var.Olayı bitirmiş de gelmişgibi.Özlem'im harika bir iş çıkardı.Mutluyuz laaan.
æ**"Seni bir püskürteyim de aklın başına gelsin"** dedi bir arkadaşım.
æ Limon çekirdekleri'ne istediğinkadar önlem al,yine de o limon çekirdekleri salataya bir şekilde kaçmak istiyor gibi.Canlı gibibir şeybencelimon çekirdekleri. Ne bileyim, şerefsiz gibibir şey bence limon çekirdekleri. Geçenlerde mesela, o anda bir şey bulamadım, çaysüzgeciyle şeyedeyim dedim.Arakadaş sen hangi aradan sıyrıldın kaçtın da hop kondun salataya. Dev çekirdek bir de. Onu alayım derken bir baktım küçük bir çekirdek daha düşmüş. Onu da alayım derken başka bir çekirdek daha gördüm, ağzım açık kaldı. Sanki neredeyse ben o süzgeci hiç kullanmamışımgibi. Şerefsizsiniz lan işte.Ama duur, sen dur. Dev limon süzgeciyle geliyorum. Daha doğrusu almaya gidiyorum.Hadi bakalım,şey mi yaman, şey mi yaman.Şu sıralar mutfak işleribende,o yüzden.Yoksa ben bekarlığımdan beri salataya kaçan limon çekirdeği gibi mevzuları çoktan unutmuştum.Ama çok büyük dertler varmış,yine hatırladım. Rende yıkamayı bildinmi.Yıkadımzannediyorsun,ertesi gün kuru rendeyi elinebir alıyorsun, kuytu bir gözde sinsigibibir havuç parçası. **Allah kahırbela** diye haykırası geliyor insanın. Bunlar hoş şeylerdeğil.
æYıllarsonra mutfağa girincebana değişik bir psikoloji geldi. Dedim ki bu mutfak benim odam olsun. Her şeyini değiştireyim. Herr-şeyini ama. Bir kere mutfağı bir boşaltayım dedim. Mutfağı boşalttım. Fırın vardı attım, ketıl vardı attım. O kadar çok şey attım ki. Neredeyse bomboş kaldı mutfak. "Bu bardak çirkin, at, bu tencere şekilsiz,at." Hep bir"yenisini alırım" mantığı.Alırım almasına da bir şeyi atarkençok çabukatıyorsun,fakatalmak gerçekten çok zor. Bir kere bir şeyi almak için evden bir çıkmak, ve başka bir yere gitmekgerekiyor:Zor.Neyse nediyordum, dolaptaki magnetlere kadar boşaltım mutfağı.Hattadolabıda çıkardım birara mutfaktan. 80 dereceli kolonyalı mendillerle sildim her yeri.Daha sonra sabunlu bez. Daha sonra kurubez. Resmen benim diyen kadın gelsin de kadınlık öğrensin, temizliköğrensin benden.Yani aslında bende bilmiyorum da en azından gayretim takdiredilmeli bence.İyi niyetli olunca oluyor.Anlamasan da oluyor. Bazen bir şeyi başarabilmek için o iştenanlamana da gerekyok. İste,yetiyor.Vallahi bak.Kuşlu perde buldum biryerden,onu taktım. Dahasonra boş mutfağı yeniden doldurmayageldi sıra.Çatal olur bardak olur derken en son magnetlere geldisıra. İşte pizzacısı sucusu derken, **Ulaşbey Tavukçuluk** magneti geldi elime. Hani IssızAdam'daissız adam,kızın tokasını buluyor da,hönkürehönküre ağlamaya başlıyorya,aynısı oldu bana o anda da.Çünkü Ulaşbey Tavukçuluk gerçekten bir başkaydı. Ulaşbey Tavukçuluk, Koşuyolu mahallemizin gerçekten nadide bir çiçeği gibiydi.Anne tavuğu gibiydi bir kere tavukları. O lezzetteydi. Zor zamanlarımızın kahramanıydı.Tavuğun en lezzetli yerlerini zaten coşturur du da,kendince az lezzetli bulduğu yerleri de közdedöndürme usulü pişirirdi.Aklımızı alan bir insandı UlaşbeyTavukçuluk. Çok hatırlarım,bisikletle evedönüşlerde yerine göreyarım, yerine göre tam tavuk alıp,ErolTaş gibievdelöp yemelerimi. Efsaneydi. Hani lokum derler ya, yemin ediyorum oydu. Efsane bir lezzetti. Fakat bir gün Ulaşbey Tavukçuluk'u dükkanı boşaltırken gördüm. Bir sağlık sorunu sebebiyle memleketleri Adana'ya geri dönmek zorunda kalmışlar. O gün de çok üzülmüştüm ama aradangeçen zamanda yerine hiçbir şey koyamadıkça koyamadıkça üzüncüm dev bir kedere dönüştü. Sonra da kabullendimve unuttum UlaşbeyTavukçuluk'u. Fakat işteunutmamışım.Sadeceüstünü örtmeye çalışmışım. Ufacık bir şey beni darmadağın etti. Ulaşbey Tavukçuluk'a aitufacıkbir magnet alayettibenimle. Ulaşbey Tavukçuluk'u ve neleri kaybettiğimi anladım. Bir daha Ulaşbey Tavukçuluk olmayacaktı. Bir daha UlaşbeyTavukçuluk'u yaşayamayacaktım ben bir başkasıyla. Ağladım.
æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
22 Temmuz Cuma / **Kadıköy Küçük Mekan** / Saat: 21.30 / bilgi: 0536 954 58 35
(biletler bitmiştir.)

PSİKOZ
KENAN YARAR

12.07.2016

Bitte

SUYUN ÖTE YANI

Gitgide görünmez oluyorum. Geçmiş yıllarda, deniz kıyısında saatlerce yatıp bir kere bile denize girmeden akşamı bulmam, arkadaşlarım arasında ilginç bir tavır olarak görülürken, artık bir tür uyuzluk olarak algılanıyor. Deniz kıyısında denizi reddederek kazandığım şöhret yavaş yavaş ellerimden kayıyor. En önemlisi, denize hiç girmeyen, kupkuru bir babası olduğunu artık tamamen idrak eden oğlum, "ıslak baba" ihtiyacını, arkadaşlarının omuzlarında suya batıp çıkarak karşılıyor. Karada iyi bir baba olduğumu göstermek için sahil taşlarıyla yaratıcı oyunlar icat etmeme rağmen, bir çocuğun suya olan hasretini dindirmem mümkün değil. Karım, denize girebilenlerle neşeli kulaçlar atarken, şezlongda hareketsiz yatan bedenimi gördükçe yüzüne bariz bir acıma duygusu oturuyor. Sahildeki yalnızlık şehirdeki gibi görkemli değil. Suyla buluşamadığı için amacından saptırılmış bir mayoyla, şezlongda ter içinde otururken ufka dalmak kimsenin ilgisini çekmiyor. Güneş beni yavaş yavaş eritiyor.

Bu iş böyle yürümez, diye düşünerek ayağa kalktım. Denize girecektim. Aslında böyle bir ispata ihtiyacım yoktu, ama karada iyi bir babaya sahip kendenizlerde öksüzkalan oğlum için bunu yapmam gerekiyordu. Tatil boyunca denize ayağını bile değdirmediğim düşünülürse, bu ani atak karşısında çevremdekilerin hayretler içinde kalacağına emindim. Yürümeye başladım. Kızgın kumlarda sekerek bu görkemli yürüyüşü bozacak değildim. Koralevlerde yürüyen bir Hintli gibi aştım plajı. Denize ilk adımımı attığımda suyun soğukluğu karşısında titrek geçmişimle yüzyüze geldim. Ayağımı geri çekerek biraz düşündüm. Kuru Fırat, burnundan su damlayan, mayosu bir sülük gibi bedenine yapışmışlıslak Fırat'tan her zaman daha güçlüdür. Oysa şimdi, karada yok olan varoluşumu sudatesis etmeye çalışarak benimiçinen zor yolu seçiyordum. Vakitlerledikçeumudumu kaybetmeye başladım. Buna gerek var mıydı gerçekten? Düşünceler içinde suya bakarken, onyaşlarındabir çocuk yanımdan koşarak suyadalınca, "Ya şimdiya hiç" telkiniyle yürüyüşüme yeniden başladım. Her adımımda suyun soğukluğu artıyordu. Mayonun paça sınırındabir adım daha kazanmak uğruna ayakuçlarıma kalktım. Sırada, bir erkek için en zor temas olan "genital karşılaşma" vardı. İkiadımsonra temas gerçekleşince, deniz son kozunu oynamak istergibi en soğukyüzünü gösterdi. O an, dönmek ve romatizmalı biryaşlıgibi kendimi sıcakkumlara gömmek istedim, amasahildekilerin beniseyrediyor olmaihtimalini düşünerek direndim. Daldığımdaartık kendimdedeğildim. Suyun yüzeyine çıkar çıkmaz kulaçlarımla denizi yararak ilerlemeye başladım. Denize girdiği görülmemiş biri için bu hareketler mucize kabilindendi. Ege Denizi'nde bir Musa'ydım. Kulaçlarımbirer asaydı. Bütün sahilbeniizliyormuş hissiyle ritmimi hiç bozmadanilerledim.

Nasılda yüzmüşüm! Sahilden bakanların beniancakminikbir kafaolarak görebileceği mesafedeye ulaşmıştım. Bulunduğum yerden bakıncasahildekilerin boyutlarında daanlamlı bir küçülme vardı. Kişisel yaz tatilitarihimi yeniden yazan bu ani hareket karşısında, beniyok sayan bu minik suratların hayretler içinde kaldığınaemindim. Yalnızbirazoyalanmam gerekiyordu, hemen dönmeyip sahildeyaşananşaşkınlığı artırmakta fayda vardı. Arkamıdönünce Yunan diyarından Samosadasını gördüm. Ne kadar yakındı. Biran herşeyibırakıpgitmek arzusuyla doldu içim. Herşeyibırakıpgitmek eylemi, deniz yoluyla mümkün olsa o an yüzmeye başlardım. Samos sahilineayak basar basmaz, "Kalimera!" diye bağırırdımYunanlı dostlarıma. Hemen ardından, beniaralarına kabul etmeleri için, "Ahtapotu ipe asarak yumuşatmakla çok iyi yapıyorsunuz, bizler maalesef dövüyoruz," diyerekyalakalıkyapardım. Sonrası kolaydı. Aleksi Zorba gibi yaşamam yeterliydi: Kendimi, her rebetiko duyduğumda, sürekli aldığım alkolün yardımıyla hemhüznü hemneşeyiaynıanda yaşatabilen, akşamüstüdenize bakarken hayatla ilgilikısa ama etkili sözler üreten, eğer o gün özlüsözüretmeyecek-semdirektsirtaki oynamayabaşlayan, amaasla denizegirmeyen biri olarakyeniden tesis ederdim. Her ay oğluma mektupgönderirdim. Belkibaşlarda bana kızardı, amayıllarsonrabuluştuğumuzda kavruk ama hayatın gizleriniçözmüş suratımla karşılaştığındabeni affedeceğini bilirdim.

Hayal kurmayı bırakıpülkeme doğruyola çıktım. Henüzbu topraklardayapacak işlerimvardı. Yüzmeye devam ederken sahilde beni bekleyen şaşkınlığın keyfini sürdüm. Oğlum, ıslakbabayıgörünce çoksevinecekti. Karımdan, "Naptınsen ya, gözlerime inanamadım", arkadaşlarımdan, "Adam birgirdipirgirdi" türütepkiler alacağımıve bu yazın sürprizi olacağımı hayal ediyordum. Gördüğüm builgiakşam bira içerken de peşini bırakmayacak, neşeli bir muhabbeteşliğindesuda kazandığım başarıyı karaya da taşıyacaktım.

Sahile ulaştığımdakimseyigöremedim. Şezlonglar bölgesine yürüdüğümde güneşlenen karımla karşılaştım. Beni görünce, "Denize mi girdin sen?" diye sordu. Beklediğim tepki bu değildi, anlaşılan beni denize girerken görmemişti. Tam o sıradabir arkadaş (oğlumu denizdesırtlayarakbendenrol çalan), "Naptın lan denizemi girdin?" deyip cevabımı bile beklemeden geçip gitti. Çok üşüyordum. Görüntüm hayal ettiğim gibideğildi. Su, homojen bir biçimde ıslak bedenimden süzüleceğine, bir titreğe yaraşır biçimde burnumun ucundan damlıyordu. "Havluyu alsana," dedi karım. Kuru Fırat'a ulaşıncaya kadar silindim. Şezlonga oturduğum an, "Babasen nerdeydin?" diyekoşarak yanımageldioğlum. "Denizdeydim oğlum," dedim. İnanmadı. Islak mayomu gösterdim. "Naptın denizde?" diyesordu. Kulağına dışarıya ses gitmeyecek kadar yaklaşıp, "KarşıdakiSamosadasına gittim," dedim. Anlamvermeyinceelimle açıklardaki adayıgösterdim. Önceadaya sonrabana baktı. Gözleri parlıyordu. "Beni de götür," diyerek kucağıma oturdu. Benimle gerçektenilgilenenbu küçük adamıkırmakistemedim. Eğilipyanağından öptükten sonra kulağına, "Bugün suçok soğuk, yarın gideriz," dedim.

Derebeyi Erman Çağlar ile Kavurucu Kasaba Güneşi Altında Bir Gün - 5

Geçen hafta: Evimde normal otururken memleketimden emlakçı bir tanıdığımız olan Sebastiyan (gerçek ismi değil) dayı beni aradı ve Babaeski'nin dışındaki tarlamıza çok ciddi bir alıcı çıktığını haber verdi. Belki de milyon dolarlar verecekleri, belki de çok iyi arkadaş olacak ve birlikte tarlanın olduğu yere devekuşu çiftliği kuracaktık. Bu zamana kadar hayatta sahip olduğum hiçbir şeye ciddi bir alıcı çıkmamıştı. Şimdi tarlaya talip olanlar, dayım, emlakçı Sebastiyan ve ben sınırları belirsiz, boş tarlanın ortasında duruyoruz. Hepsi tarladan topraktan, alışverişin adabından anlayan adamlar. Ben ise evde internete "illuminati var mı, beyonce, klip, üçgen, göz" yazıp çıkan sonuçları saatlerce sıkılmadan okuyan bir insanım. Üzerinde yabani otlar bitmiş tarlamızın toprağını çok dikkatli inceliyor, mal olduğumu ne zaman anlayacaklar diye bekliyorum. Dayım biraz biliyor mal olduğumu.

Dayımla tarlaya talip olan Murat dayı kavurucu güneş altında havaların sıcaklığı üzerine inanılmaz verimsiz bir muhabbete tutuşmuşlardı. Ayrılmıyorlar, vazgeçmiyorlardı. Havaların aşırı sıcak olması konusunu dört elle yakalamış, yere yıkmışlardı. Bir dayım vuruyor, o yorulunca sopayı Murat dayı devralıyordu. Biz de arada bir arkadan gelip ufak tekmeler atıyorduk ama dayımla Murat dayı kadar şevkli değildik konuya karşı. Bırak gitsin artık dayı. Gerçekten çok sıcak. Kendimi biraz zorlasam, ya da vücuduma ekstra bir yük binse, aniden kakam gelse bayılabilirim. Naçiz vücudum kendini salmak üzere. Tarlaya gelmeden önce yediğim köftelerin sıkıntı yaratmaya başlaması an meselesi. Bayılırsam beni hemen dayımın doblosuna taşırlar, klimayı kökleyip bana su içirirler. Hayatımda ilk defa bir dobloyu bu kadar şehvetle arzuluyorum. Ama o zaman da "küçük bey bayıldı" olur; destansı bir zayıflık, insanların gözünde tamiri çok güç bir zaafiyet sergilemiş olurum. Kasabanın eğlencesi olurum, yerel gazete Babaeski Postası'na üçüncü sayfa haberi olurum. Kasabımızın aslen yerlisi olup İstan bul'da yaşamayı seçen E.Ç. (32) İstan bul'da hep hormonlu se bze yeyip klimalı ofislerde hareketsiz yaşamaya alıştığı için kudretli Babaeski güneşine maruz kaldığı an kadın gi bi bayılmıştır. Oysa rahmetli dedesi pehlivan gi bi bir insandı, rahmetli babası da çok güçlü kuvvetliydi. E.Ç. (32), daha önce küçükken cins köpeğini dolaştırırken kasabımızın sokak köpeklerince kovalanmasıyla gündeme gelmiş, kucağında küçücük köpekle ağlayarak koşması kasa ba halkı tarafından uzun süre konuşulmuştu. Kendisine geçmiş olsun diliyoruz.

KOSGEB

Tam her şeyden vazgeçip yere çömmeye karar vermişken Murat Dayı "neyse biz işimize bakalım, Erman yeğenim ne kadar istiyorsun tarlaya?" diye konuyu aniden bana bağladı. Üçyüz bin dolar ve dünyanın serin bölgelerine bir uçak bileti istiyorum. İsveç olur, İzlanda olur, Norveç olabilir. Bir süre o taraflarda bir dağ evinde inzivaya çekilip ilk black metal albümüm "Boş Tarla" üzerine çalışmak istiyorum. O taraflarda black metalle uğraşana devlet kosgeb üzerinden yardım yapıyor, faizsiz kredi imkanı sağlıyor.

Pazarlık bir danstır. Tarlada, iş yerinde, toplantı odasında, nerede olursa olsun dansa niyetli iki kişi bir araya gelirse orası dans pisti olur, eller ayaklar birbirine dolanır. Dansın karmaşık fakat düzenli hareketlerini izleyenler keyifle tempo tutarlar, "birbirlerine ne kadar da çok yakışıyorlar" diye iltifat ederler. Tarlanın ederi hakkında en ufak bir bilgim yok, pazarlık en sevmediğim şeydir, hava çok sıcak. Lafı uzatmadan "valla ben hiç bilmiyorum buralar ne kadara gidiyor, dayım biliyor, siz bir şey söyleyin, onun üzerinden konuşuruz, zaten annemi aramam lazım, o olur derse yani" gibi bir şeyler söyledim tükürüksüz ağzımla. Kafamdaki üçyüz bin dolardan çok uzak bir rakam söylendi, dayım "bu kadar veren bir daha bulamazsınız, sat gitsin" dedi, annemi aradım "sat gitsin, duruyor öyle zaten" dedi. Tarla satıldı, parası anneme transfer edildi, Murat Dayı, yeğeni Mert ve emlakçı Sebastiyan beni facebooktan eklediler.

cagilar@gmail.com

Nereye dönüyosun pelte gibi? Perduvan olmuş alın yazısı.

nisanhakan

İŞ YERİNDE AHLAKSIZ TEKLİF

İÇİME DON GİYMEDİM...

?

TATİL...

Meruk ben başbaşa tatil fikrine pek ısınamadım...

Gitme...

O sert görünüşünün altında, bu kaba saba tipinin, leş kokan ağzının, su çirkin sifatının ardında...

TAMAM KIZIM ZORLAMA YOK İŞTE!..

AMA BEN SENİN BİLİNMEYEN TARAFINI KEŞFETCEKTİM YAAA!..

BİLDİĞİN AYIYIM LILAN ANLAMADIN MI HALA?!

ŞİMDİKİ ÇOCUKLAR ÇOK TERBİYELİ. BİZİM ZAMANIMIZDA OLSA ANALARINI ZIKIP PARALARINI ÇALIP G.TÜMÜZE SOKMUŞTUK...

NE GÜNLERDİ BEE...

NOLUYO LAAN...

YÜRÜ YÜRÜ!..

MEDUSA'NIN KOCASI

SOLDAN İKİNCİ SİGARADAN KANSER OLDU AMA BEN OLMADIM...

öhö!

öhö öhö!

öhö!

öhö

öhö!

TERKOS'TAN ALIP ALIP GİYİNİRKEN VAYKİKİYE BURUN KIVRMANI ANLAYAMIYORUM BEBEYİM...

VALLA NASIL AÇIKLIYCAM BİLEMEDİM BEN DE..

HAKAN KARADENİZ DINDIRIDIN MEMO TEMBEL ÇİZER

SITARBAK

CAFE

CAPPUCCINO GRANDE... 5 TL

CAFE MAKYATO .... 10 TL

CAPPUCINO VENTI.... 7 TL

FAL BEDAVA!

CAFE + FAL ... 30 TL

HIZ VAR YA İÇİN ŞİŞMİŞ SENİN KIZ... SENİN O MANİTAN VAR YA, NEREDE ÇENTİRİNO BANA?!

AY VALLA ÖYLE YAA..ÇIKMIŞ MI HEPİMİZ..

ŞPRENGİN KONSEPTİ YERLEŞTİRMEK İÇİ OLDU MU ŞİMDİ BU ŞEKİLDE?

MANKENLİĞİ AVRUPA SATINCA OLUYO DA BİZ KAHVE İÇENE BEDAVA FAL BAKINCA AH OLMUYO TABİİİİ..

PEKİ ÖYLE OLMANİZE RAĞMEN TARAĞIMA DEVİR HAKKINI SİZE VERİYOR MU?..

YERELLEŞİNE SADECE MAĞAZA KONSEPTİNDE DEĞİL Kİ MANKENİYOK ŞİRKET İÇİ İLETİŞİMDE DE YERELLEŞİYORUZ. DUDU YERİNE TARAĞIMA, BİZİ YERİNE MİNA KOYUN..

O ZAMAN ÖYLE VERİN NE DİE DALY STAR...

KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ

SST. BAK BAKİM, MAAŞINA YİBİM TELE ZAM YAPTIM..

GEL AL!

AMAN EFENDİM AĞAMIZSİN, BABAMIZSİN..

BİDE YENİ FON OLUŞTURDUM, MAAŞINDAN OTUZ LİRA AİDAT KESİYORUM...

VER VER VER VER..

HAYİ BAŞTAN ON LİRA KESİYDİN YA?

O ZAMAN NASIL AĞAN BABAN OLUCAM LAN?VER..

HAZIR BUZLAR BİRİMİŞKEN BİR ANTALYA YAPALIM MI?

OLUR ANNE ARLIKEN..

MİDASIN KULAKLARI EŞŞEK KULAKLARI !..

BAKIN EŞŞEK OLMUŞ BU!

BEN DE KEŞ KURTUL BİRAZ ...

MEMO TEMBELÇİZER ANLATIYOR (HER ŞEYİ)

Aydın Demirci bir sanat, Altuna Sıvalıoğlu'nun sanatı, Hakan Karadeniz'in sanatı, Memo Tembelçizer'in hayatının 44 yılı. Yanda bu kırmızı çizgiyle çevrelediğimiz 27 yılı daha. Bir şeylere göz kırpıyoruz, bir noktalara göz kaçırıyorsun, bir kelimeyi gülümsüyorsun, bir kareye göz atıyorsun.

KİTAPÇINIZDAN ISRARLA İSTEYİNİZ

BİZİM KAT YANMIYOR... SIKINTI YOK...

DİLE BENDEN NE DİLERSEN ?!

BİR TEK DİLEĞİN VAR..ANUTTU OL YETER.

EHEHEH ŞAKA ŞAKA..

ŞAKA DİYE BİŞEY YOK GÖRÜŞÜ..NÜZ..

VAH, LAHNA MI?..

BeBeK KaFaSı

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Vücut, akan bir sudur,
Adem, bir umman, kızım
Hayatın aslı budur,
Gayrısı yalan, kızım."
Faruk Nafız Çamlıbel'den

● **DM'den yürümek: Devlet, Millet goygoyuyla oy toplamak... Amerika Birleşik Devletleri'nde siyahlar, başkan bile olabilirler, sadece "insan" olmaları imkansız! Haydi siyahi kardeşlerim, yıkın o eyaletleri beyaz vampirlerin kafasına!**

● Peki sen, komşunun evini ateşe verirken BİZE Mİ SORDUN, eeeey saray helvası?!

"Ulusa Sesleniş" ayda bir kere... "Ulustan Besleniş" her an, her saniye...

● ***Siyasal rant amacıyla Suriyeli göçmenlerin yurttaş yapılmasına karşıyım. Ve fakat konu, faşistlerin nefret kusma aracına dönüştü. Batının çomarı olmayı içine sindirmiş şekil modernleri, Ortadoğulu her şeyden vebalı gibi kaçıyor. "Suriyeliler pis, Suriyelilere karşıyız" cümlesindeki 'Suriyeli'yi siz 'Türkiyeli' diye de değiştirebilirsiniz. Çünkü kendi evlerinden utanan ergen gibi alıklar!***

● Quaresma, senden güzeli yok, Türkiye'de şampiyonsun, Avrupa'da şampiyon. Kibirli fransız, hem de kendi evinde çakarak aldınız ya kupayı, alnından öperim!

● **İş Bankası yayını kitaplarla Yapı Kredi yayınları yan yanaydı kütüphanede. Kitaplık mı, atm güruhu mu, anlayamadım...**

● Yıllar evvel, bi aile misafirliğe geldiydi bize. Anne, baba, bi de yetişkin, öğretmen çocukları. Adam, oğlu, annem ve babam, oturup okey oynamaya başladılar. Bir-iki saat derken oyun uzadı, geceyarısı oldu. Misafir kadın huzursuzlanmaya başladı. Direk "Sıkıldım, hadi gidelim" demiyordu. Sadece, mırıltıya benzer bir sesle "Gideydik iyiydi emme" dedi. (Emme: Ama) Bir karşılık almasa da, biraz sonra gene "Gideydik iyiydi emme" dedi. Ondan sonra da on dakkada bir, radyo cingılı gibi, bıkıp usanmadan "Gideydik iyiydi emme"yi bastı durdu. Çıkmadı da çıkmadı aklımdan be!

● **"Bilimkurgu" yerine "Hayalbilim" kelimesini öneriyor Emre Kongar. Yorumsuz'a aktarıyorum.**

● "Kelloş' diye yönetmen var" dedi arkadaşım, "Piii, daha ne isimler duyacaz" dedim. Meğer yanlış duymuşum, "Ken Loach" demiş. KELLOŞ MU?! Nasıl bir sinema anlayışı vardır onun?! (Raslantı, Loach filmleri izleyip notlar alıyodum bir zamandır, temmuz içinde bahsedicem.)

● **Rivayet muhtelif: Aşık Veysel, ölümünden önce sazını Fikret Kızılok'a vermiş. Kızılok, "Ben bu ağırlığı taşıyamam" deyip, sazını da ozanın yanına gömmüş... Aşık Veysel'e Ruhi Su'yu dinletmişler, "Dağ çiçeğini alıp, şehirde saksıya dikmişler" demiş. Su'ya bunu iletmişler, o da "Tam da istediğim buydu benim" demiş... Aşık Veysel'e türkülerinden birinin Esin Afşar yorumunu dinletmişler, "Ben bunu böyle yapmadıydım!" demiş... Aşık Veysel, her an, gönlümüzde ışıl ışıl. Görmeyen gözleriyle hepimizden daha ince görmedi mi, "şu bizdeki aşk olmasa, güzelliği beş para etmeyenleri?!" Allah'ın rahmeti üzerine olsun Veysel...**

● Bir zamanlar NATO'ya karşı Varşova Paktı vardı. Şimdi NATO toplantısı, Varşova'da yapılıyor. Bir zaman gelecek, NATO da tarih olacak!

● **Estonya Notları: "Samsun / Emek 15" yazması... Adres sormak istediğimiz kadının "I love you" deyip hızla uzaklaşması... "KODUUMA KAPITALI" isimli**

...anka olması... Cılız güneşin altında bikiniyle uzanmış ...cadınların "Günaydın" demesi üzerine, gülümseyerek "Günaydın a nasipsizler" dmem... Yoğurdun "jogurt" ...lması...

● Net davalar için "önyargıtay" kurulsun! Toparlayın!

● Niye kitap okumakla film izleme karşılaştırılır habire? Okumak da izleme değil mi? Bir nevi lekeleri, şekilleri, işaretleri seyrede seyrede hikayenin içinde akma değil mi? O da sinema. Bakıp algılayıp anlamaksa vaka; kitap, ...n organik sinema...

...iye: Hakettiğin ...yı bile tehditle ...dığın diyar!..

● Uçaktaki anonsun sadece dinlediğindeki güçlü etkisi, ...ostesi anons yaparken gördüğün an, hızla sıfıra ...niveriyo...

● Şekilli şemalli reklamcı. "Aaabi, şiir denemelerim ...var, okur musun" dedi. Başına geleceği hissetmiş ...olmalıyım, "Daha anlayan biri okusa" falan dedim, ...srarkeş çıktı, kaçamadım. Soyadı da pek sevdiğim ...ir şairle aynı. "Hadi bakalım" dedim, okudum. ...anımda duruyo bi de tip. "Nasıl" dedi. "Yukarda ...llah var, bu şiirler, şiir değil" dedim. "Kötü mü" ...dedi. "Çok kötü" dedim. "Kişiden kişiye değişir" ...dedi. "Doğru" dedim. "Kırıldım" dedi. "Rontgene ...bakınca gördüğüm kırığı söylemeliyim" dedim. Bir ...triple uzaklaştı yanımdan. Az bir vaktim de işte böyle ...şitti... Beni bu tuhaf anılar mahvetti!

● A, bütün yazarlardan daha ünlü...

● "Daha da şaşırmam" dedikçe: "Allı turnam, allı ...urnam" dedikleri "FLAMINGO"ymuş ya lan!!

www.tasarimmagazasi.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

ASKERLİĞİN... ONUNSUN DİYE AVUÇİÇİ Mİ VERİYORSUN?
G.TÜMÜ Mü VEREYİM?!!!

NASIL? BEĞENDİNİZ Mİ?
PAZARTESİ GÜNÜNE KADAR BUNLARDAN BEŞ BİN TANE YAPABİLİR MİSİN?
YAPARIM !!!
CUMARTESİ GÜNÜNE KADAR İKİ BİN TANE?
O... OLUR?
SALİ 'YA BİN İKİ YÜZ?
BEĞENMEDİNİZ Mİ?
G.TÜMÜ BENZİYOR...

ALO, NÜKAİT MİSİN?
NÜSAİTİM ABİ...
USTA GELDİ Mİ?
GELDİ ABİ ÇALIŞIYO...
ŞİMDİ BENİ İYİ DİNLE... BİSİKLİN GİDİRİNİ, USTURA OLDUĞUMUZLER, KİMİFETLERİNİ ÇALMIŞLAR... MAHONMU GENÇİK USTA DEĞİL-KATİL !! SAKIN ÇAKTIRMA !!!
AKŞAMA KIZLARI ALIP GELİYORUM O ZAMAN ABİ... ALEM YAPARIZ..
AFERİN... ADAMI UĞUNDURMADAN Bİ BAHANE UYDUR ÇİK DİŞARI !..
İKİ SABİŞİN İKİ ŞEMER GETİRİRİM, İSTİFİŞAYZİ SİKERİZ ABİ... DEĞİŞİRİK TAKILIRIZ...
ÇIKINCA BENİ ARA !!
EYVALLAH ABİ... SEN OTELİ AVARLA, BEN ÇAKÜLERİ GETİRİRİM... YENİDE UĞANMAZ İNŞALLAH, YOKSA AYWH YERSİN ABİ... DEMEDİ DEMEYİN...

Üç beş gün kafamı dinleyeyim dedim, bir gün bile tahammül edemiyorum lan...
Çıpıtak kadın... kaymak bacak, diri g.t diri g.t yala memne seks...
Tek duyduğum bu...

KORELİ DİYE JAPONLARI DÖVDÜM, GİDİP ÇİNLİDEN ÖZÜR DİLEDİM... TATARLAR DA BENDEN ÖZÜR DİLEYİNCE, OLAY FAZLA BÜYÜMEDEN TAHTAYA BAĞLANDI...
HAH !.. O TAHTAYI ARIYORUM BEN... EKSİK OLAN TAHTA O...

ALLAAAH !! AKŞAMA BÜYÜK ALEM VAR !!! SEN DE ANCA ONU BUNU ÖLDÜR SAHTE USTA !!!

GÖLGELERİN ADINI KOYDUM !!...
GÜÜÜRR! BENDE ARTIK !!
ATILGAN !!
BABAYI ZIGIYIM !!!
GÜRR...

BULA BULA BUGÜNÜ Mü BULDUN ZAMAN MAKİNESİ YAPMAK?!
OTUZ YIL SONRA BULDUK BİR KADIN !!! BUGÜNE GELDİK !
DÜĞÜN VAR BUGÜN !!
BOŞANACAK ONLAR !

İŞİZOFREN
DenizOlcer
HAYATTA HER ŞEYDEN SÜREKLİ ENDİŞE DUYUYORUM
ALLAH YOKSA...
OCAĞI AÇIK MI BIRAKTIM YOKSA ANAHTARLARI MI UNUTTUM?
HOFF NEYSE ANAHTAR BURADA
CEP TELEFONUNU ALDIYSAM CÜZDANI KAYBETMİŞİMDİR
... CÜZDAN HAH BURADA
KÖTÜ BİR HİS VAR İÇİMDE, HASTA MI OLUYORUM YOKSA?
BAŞIM FENA GİBİ...
HASTA DEĞİLSEM, İŞTEN KOVULACAĞIM BUGÜN KESİN.
GÜNAYDIN?
METRODA KİMSE KENDİNİ PATLATMAZ UMARIM.
YOK.SA?
ÇOK SIKIŞTIM
BEKLEDİĞİM KARGO BEN EVDE YOKKEN Mİ GELMİŞ ACABA?
BİLİYORUM ABİ...
KÖTÜ ŞEYLER OLUNCA DA HAKLI ÇIKMAK, HAYATTAKİ YEGANE ZEVKİM Mİ ACABA?
ULAN YOKSA...
BİLEMEDİM...

BarışUYGUR

KARİYER BAŞAMAKLARI 3

Çıkan kısmın özeti: Fırat Budacı'nın muayenehanesinden dönerken Mecidiyeköy'de sigara içmek için sığındığım bir pazarın gölgesinde binada çalışan iki kişinin önce sigarasını yakmış sonra da konuştuklarına kulak misafiri olarak söz karışıp ayak üstü geyik çevirmiştim. Adamlar benim de o binada çalıştığımı zannetmişlerdi, ben de düzeltmeye fırsat bulamamıştım. İki gün sonra bu sefer Fırat'ın muayenehanesine giderken yine aynı adamlara rastlamıştım. Adamları güldürmek için bol içine inovasyon ve sinerji kelimelerini bol bol yerleştirdiğim İK eki cümleleri kurmuştum ama hem söylediklerimi ciddiye almış hem de beni müdürleri Pervin Hanım'la bile tanıştırmışlardı. Dahası da saçması, müdürleri de benimle müsait bir vakitte görüşmek istiyordu.

"Oğlum kırk yaşına geldin, hâlâ ayın oyunla uğraşıyorsun, ne biçim adamsın lan sen?"
"Ghaaagaghaaghgaaa..."
"Hehe, ga ga, lady gaga. Hayır şimdi yarın öbür gün o bahsettiğin Pervin Hanım'la ciddi bir yerde karşılaşsan, kadın seni tanısa, meslek lisesi önünde bekleyen serseri gibi gelip şirketinin önünde sigara içip içip gittiğini anlasa ne yapacaksın?"
"Ghaahghga aagh..."
"Bi'de inovasyon anlatmış, yönetişim anlatmış. Oğlum bak bir dahaki sefere anlarlar, beline beline verirler odunu. Plaza insanı olsa da Türk plaza insanı bu, kütüğü hâlâ Çankırı'da adamın, gururuna yediremez, yersin sopayı."

Fırat Budacı iki elinin ve muhtelif cihazlarınağzımın içinde olmasının verdiğiavantajla veripveriştiriyordu. Bildiğiniz üzere birellerindeki keskin usturaylagıdımızdakisakallarıalan berberlere, bir de vijjiv vijjiv diyeağzımızın içinde hafriyatyapan dişçilerletartışmakakıl kârı değildir. Hadiilkindeyine berberin insafınakalırsınızama ikincisinde verdiğiniz hercevap ağzınızdan ghaaghaadiye çıkar.

"Hadi geçmiş olsun. Yarın dagel ki, dişlerini bir temizleyeyim. Ergendonu gibi dişlerle gezme ortalıkta, madem heveslendin plazabeyaz yakalısı olacan, dişlerin debeyaza yakın olsun bari."
"Ya yok ne alakası var?"
"Ya bırak. Millet nebilsin oğlum senin hafta içi mesai saatinde aylak aylak dolandığını. Ayrıca sen niye bugün ceket gömlek giydin deli gibi?"

Fırat'laberaber, diğerhastalarBudacı'nın güzel koltuklu geniş bekleme salonunda oturup adınıbilmediğim çokkalın bir dergiyi karıştırarak ya da televizyon izleyerek vakitgeçirirken mutfağa geçtim. Beri arkadaşkontenjanından geldiğim için geldiğimde de, giderken de doğrudan mutfağagidip, lavaboyla duvararasınaneredeyse sıkışmış gibi duran masayaoturup keyiflesigaramiçiyordum. Sırasını bekleyenhastalarınarasından yanımda Budacı'yla "Sahibitanıdık," edasıyla sıyrılarakmutfağa giderken kısa bir an içinbileolsabir bakkalyancısının yaşadığı "herkesbana imreniyor," yanılgısıyla kabarıp, koltuklarına serilmiş bekleyen hastalarınbenim kapalı bir kapıyı teklifsizce açarak içerisiüzülmemegıpta ettiklerini hayâl ettim.

FıratBudacı bütün muayenehanedetek sigara tütürebildiğiyer burası olduğu için yazılarını burada yazdığından bilgisayarını buraya kuruyordu. Arsız bir insan olduğum için hemen Fırat'ın bilgisayarının başına geçipkurcalamayabaşladım. "Kaç yıl oldu?" köşesi için araştırmayapıyorolacaktı ki açtığı internetpencerelerinde "kaleci+hayrettin+top+fizik+kuralları" türünden aramalar yapmıştı. Anlaşılan Galatasaray kalecisi Hayrettin Demirbaş'ınyıllar evvel yediğigolü açıklamak içinileri sürdüğü "Top fizik kurallarına aykırı birşekilde geldi," bahanesinin tarihini arıyordu. O kahvelerimizi koyarken,

"96 olması lâzım," dedim.
"Ne 96?"
"Hayrettin'in topfizikkurallarına aykırı bir şekildegeldi lafını söylediği yıl. PSG maçı galiba."
"Ha yapmayacağımonu ya, Avrupa kupası geçti. Sen onu bırak da, niye böyle gömlek ceket giydiğini anlat hele. Herifler seni orada çalışıyor sanmaya devam etsinler diye giydin di mi?"
"Ben arada bir giyiniyorum böyle ya, zevkine..."
"Allah allah, ben niye hiç seni ceket gömlekle görmedim peki on yıldır? Kravat da tak yalnız, bu halinle plaza beyazyakalısı değil, mesaiyi solitaire'le geçiren belediye memuru gibi olmuşsun."
"Ha, onu diyecektim, sen de kravat vardır bana ayarlasanabir tane yanına?"
"Allah allah? E hani hep böyle giyiniyordun sen? Yok mu kravatın?"
"Ta var da üzerinde kocaman kedi resmi var."
"Hey allahım, neyse getiririm yarın sana bir kravat. Ciddi ciddi, ikitane plaza çalışanını makaraya alacağım diye ölümcülyaz sıcağında ceketli kravatlı geziyorsun ya, tahminimden büyük bir ruh hastasıymışın. Sen şimdi kesin internetten, ticaret odasından falan araştırıp bulmuşsundur da şirketin ne iş yaptığını."
"Aile şirketi ya. Ama büyük holding. En büyük kaynakları lojistik, uluslararası taşımacılık. Kocaeli'nde enjeksiyon sanayi için yedek parça imal eden bir fabrikaları var. Bir de Ukrayna'da inşaatları var ama batı tarafında, güvende yani. Daha tam bakamadım."
"Yuh, bir de daha bakamamış. Hadi ben sıradaki hastayı alacağım, sen de ağzının uyuşması geçene kadar bir şey yerme, dilini ısırıyorsun sonra keriz gibi."

YarınBudacı'ningetireceği kravatı da takınca kimsebeni durduramayacaktı artık.

Hafiyye: Yönetişimde devrimsel inovasyonlar vakti.

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gül olurbülbül olurher anı/ İçindebağıbostanolanın
Zevk olur safâ olur zamanı/ Ahd ile ikrârı saf olanın"
Zeynel Baba

KARAPERDE

Kara perde yaptırdım. Dostlar.*(köprüleryaptırdım gelip geçmeye)* Belki bir 'faide'si olur diye.*(bir nebze olsun, bir katre,–umut fakirin ekmeği–)* Uyuduğum odaya.("uyumayaçalıştığım"diyelim,daha doğru--döne döne debelendiğim--) Daha iyi uyunuyormuş tam karanlıkta.'Melatonin' falan filan meseleleri. Öyle okumuştum. *(okumuş çocuk).*Yeni bir perde çeşidi zuhur etmiş."Yeni" derken,bana'yeni'yani.*–yıllardır var,var, duyuyordum, görüyordum reklamlarını falanda,ancakımıldanabildim,(sanaherşey yeni)–* Herneyse, siparişverdim,geldiler taktılar.Tam da arifegünü. Hiç,ama hiç ışık geçirmiyor. Hayret! Sıfır ışık. Çıplak yaz güneşi vuruyordiğeryanına öğlen üstü,iğne başıkadarolsınsızantek bir ışık huzmesi dahi yok. Helal olsun. Çok çok iyi yapmışlar. Da,

yalnız,bu sefer de görülmemiş duyulmamış kesafette bir zifiri karanlık oluştu ki dostlar,odanın içinde geceleyin. Bayram bayram. Töbe töbe. Korkunç bişey. Karanlık emiyor,yutuyor seni. *(bir vampiriçinbile fazla,"bastı banaburası, biraz aralıyalım perdeyi" diyebilir, haklı olur–)* Tamamen kayboldum.(elin kolun, duvar muvar yok,hiç birşey --lâ mekân--) Bir bulanık düşünce kalıyor sadece.(kıpraşıpduran) Zifiri karanlığın içinde. İçi mi? İçi miçi de kalmıyor karanlığın. Boşlukdahi yokoluyor. O kadaryoğun bi karanlık,*–ekmek üzerine sürsensürülecek (zeytin ezmesimisâli)–*
–uykuya dalmaya çabalarken zihnindengeçenler kağıtlar üzerinde yavaşça belirip kaydolursa,duvarlarda muvarlarda, şaşırma--
"Alışırşimdi gözün,görürsün, panik yapma" diyorsun kendine. Alışmıyor!
Şaşkınlıktan birzaman uyuyamadım.*(nasıl denkgeldiyse,abartılı, aynıkesafettede birsessizlik dışarda,çıt yok) Fransa'nın kuzeyinde Bretonya'nın terk edilmiş ıssız köylerinde, o yosunlu mezarlıklarda hayaletler görüyorlarmış bazen köylülergeceleri,öyle anlatmışlardı. Sonra,"ölülerinkerniklerindekifosfor'dan o panıltılar, hayalet sanıyor onlar"demişti atalarının, dedelerinin bomboşköyüne,oralarda yaşamakiçinParis'iterkedip dönmüş* müzisyen Bretondelikanlı, o konu konuşulurken. Gezerdik arkadaşımlageceleri.(ellerimin kemiklerindeki fosforlar parıldamaya başlayacakmı diye bakıyorum yatakta)

"Annemle karanlık gecelerbazı çıkardık;
Boşlukta denizler gibi yokluk ve karanlık"
AhmetHaşim

Karaperdem,çatalkaram,
(Tuhaf da bir uyku oluyor; Dahakaranlık,daha kesif) Hadi uyudun, diyelim o kara muammanın,gayb'ın içinde. Bu sefer de uyanamıyorsun. Mümkünü yok.Suspiria'daki o zavallı kız gibi, bir türlü uyanamıyorsun,ayılamıyorsun(bir araf'ta asılı) Sırtına yapışıyoryatak.*(yoğa düşmüş sinekgibisırtüstü–zalam ı zulmet–)* Neyse,olmayacak böyle.
Kalktım, araladım biraz.(oh!dünyavarmış)
("iyiişte böle,bak"dedi vampir)

"Ararenginpeşindeyiz çünkübiz;
Rengin değil, ararengin sadece"
Paul Verlaine.

*Haklıymış. O kadar siyah,"tam siyah",*katışıksız siyah,'simsiyah' fazla kaçtı,galibabiraz.(dahakolaybulunur 'Arareng' perde, bakmaklazım)

BEYAZ PERDE

"Bayramın son,üçüncügün akşamınabırakılmış, ertelenmiş bir akraba.*(kurban'sa heledört)* Bir fakir akraba.Yaşlı,artık bir işinin düşme ihtimali sıfır, sıfırlanmış.Kendisinden hiç bir beklenti kalmamış. Kendini bile zaten güç bela geçindiren, 'ehemmiyet'siz bir emekli*(belki o da yok–sorma,"nasıl geçiniyorsun?",sakın,* başınabela alırsın--)akraba.Belki işitmegüçlüğüvar.Hatta,bitmiş bayramın hemen ertesi, bayramı haftasonuna bağlayan o 'kaynak' gün,ogününbile akşamı*(biryük olarak, isteksiz isteksiz, bayat ses tonlarıyla)*aranan *"nasılsınbilmemne amca,bayramınmübarek olsun. Gerçi bitti ama bugün de bayram sayılır."* Darılma, alınmaihtimaliolmayan o fakir akraba. *"Alınsa da kendi bilir" "Kendi daha fazlazarargörür"* akraba.--alınabilmek için de bir asgari güç--"Amaan canım, aradın yaolsun, bakmam benöyle şeylere" Kırkyılın başı uğranılsada(belki dahazengin,"almış, yürümüş" çok uzakbir akrabayı,tanıyor mu acaba diye sormak için de olabilirha, bu beklenmedik ziyaret--"ya hani bilmemkimler vardı, neyimiz bizim onlar?senin görüşmüşlüğün varmış di mi, bi gün seni de alıpgidelim tanışalım ya,memleketimiz sonuçta, güzelşeyler bunlar."'"tabi olmaz mı, onlar bilmemne amcanın damadıyla kardeşçocukları, seninhalanvarya onların")
O çeşit bir mesele yoksa da, öylesine geldiyseler.(kimbilir nooldu, rüyada mı gördüler?) Diken üstünde, *--oünlüMusa heykeli'nin oturuşuyla (Michelangelo)birayak önde, heran kalkmaya hazır, gergin–*, kontrollü yarım gülücükler ağızlarda, 'hop'birden kalkmalar.*(o zengin kalkışı* denilen kalkış) "Biz kalmayalım geç'e,bilmemne teyze,trafiğe"--doğru o laf,bir türlü kalkamaz fakirler,beceremez--

İlk gün,
bayramın ilk günü,hemen, o ilk,heyecanlı heyecanlı,kıpır kıpır aramalar.Ağız dolusu o tam gülücükler, sıcak, cıvıltılıses tonları, hep onlara;
En zengin, en itibarlı,en makam/ mevki/ ikbalsahibi,en çevresi geniş akrabalara.
İlk telefonlar onların.
"Bilmemne dayı,geliyoruz biz yoldayız,"

Hepinize, dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim.

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

OKAN'IN EVİ İLAÇLANACAK...

KÖTÜ WHATSAPP GRUBUNDAN KAÇIŞ

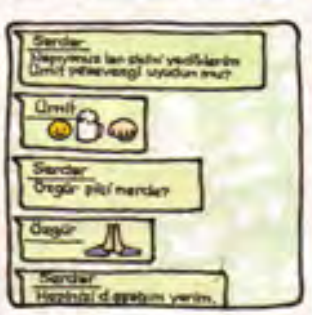

AYLIK ÇİZGİROMAN DERGİNİZ HORTLAK'IN

TEMMUZ SAYISI BAYİLERDE!

Birbirinden süpersonik tipler, öyküler ve de çok acayip şeyler tam 84 sayfa!

GALİP TEKİN'LE
HORTLAK ÇİZGİ ROMAN OKULU DEVAM EDİYOR!!!

Çizgi seven, öykü seven, çizgi roman okumayı seven, ve bir de üstüne çizgi roman çizmek isteyen herkes, artık Hortlak ofisine gelip Galip Tekin'in çizgi roman okuluna katılabilecek! Yıllardır dergilerde amatör çizerlerle ilgilenen ve Boğaziçi Üniversitesi'nde çizgi roman dersleri veren usta çizer Galip Tekin, sizin çizdiklerinize bakmak, yorum yapmak ve muhabbet etmek için her ay Hortlak ofisinde sizi bekleyecek. "Ben de çizgi roman yapmak istiyorum!" diyen herkesi

15 Temmuz
Cuma saat **14:00**'te dergimizdeki buluşmaya bekliyoruz!

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Günay
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygar
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Ulaş Coşkun, Kemal Pişkin, Murat Cengiz
Kalıpçılık: Şenlik Saygınel
Muhasebe: Müzeyyen Tahirler
Reklam Şefleri: Sevgül Yılmaz
Ofis Sorumlusu: Selami Yılmaz

Adres: Kemalpaşazade Mah. Sofyalı Sok. Hisarüstü Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 36/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Bari Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 93
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Turkiş: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numaramız: Genel Bankası

Haftalık Mizah Dergisi | 14 Temmuz 2016 | Sayı: 463

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, resim ve kurgularının yayın hakları saklıdır. Yazılı ve çizimli yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

gelen kutusu

Caner DAĞLI

Murat ARAS

Emirhan SERVEREN

Servet TURAN

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Gurme
ESKİ ROMANLARDAKİ TELEFONLAR AÇ, ACI ÇALARDI
ŞİMDİ HEPSİ DİYANET BİŞİY OLDU
DRRRİ DRRRİ
KİM BU GÜZEL HAYVAN?
ALO!
ALO! KONUŞ, KÜFÜR GİBİYİM SÖYLİYİM
YANLIŞ BİR BARDA MI ARADIM?
SUSUP BEN
SUSET
SEVİNEREK NASIL NEFESLİ-YORSUN?
DAHA BİŞİY YAPMADIM!
UZUN VERSEM BİR SANİYE BİLE DURMUYOR-CAKSIN!
BELGELERİM İŞ EKSİK!
NAAPTIYSUN?
ARA KAFEDE KAHVALTI YAPIYORUM
NE GÜZEL
GELSENE
EVİM YOK GELEMEM
EEE
YOK BİŞİY
VAR GİBİ
VAR ASLINDA ARA BÖĞÜRLER YA
ANLAT BANA
ŞİMDİYİ TELEFONDA?
HİÇ DIŞARI ÇIKASIN YOK
EVİNE BİTİNEN İSTİYO
ATLANA, O TEKLİF ETSİN, BEKLE
YAA NE İM ETTİN, BENİ ÇOK SEVİNDİRDİN BİLİYO MUSUN?
SESİN ÇOK KÖTÜ GELİYDU TELEFONDA!
NOOLUUP
ANLATICAM... BALKONA BİR ÇIKARSIN AYAKKABILARINI
BALKON FANTAZİSİ? HİÇ YAPMADIM!
CANIM YAA, ÇOK İYİSİN
EH... HERKES KADAR
YOOK, ALKOLİKLİLİK YAPIYOSUN
LAN! BORÇ PARA MI İSTİYCEK?!
ASIL KONUYA GİRSEK
ASIL KONU ŞEY!
BARMAIDO'LU FANTEZİYOSUN
SİZİN BARMEN BARSO VE?
EVET
SEVİŞİLİ Mİ OLDUNUZ?
EVET NEREDEN BİLDİN?
İLK BAŞLARDA ÇOK İYİDİR
HEP BÖYLE OLUR, AÇLIĞINI YATIŞTIRINCA KİLOSUNU ARARSIN
SONRA BİLİRSİN DUŞ ADAM OLDU, SAÇINA SALAK HAREKETLER FİLAN
MESELA?
OFF GÜNÜNDE BİLE BENİMLE VAKİT GEÇİRMEK İSTEMİYO
BANA NİYE ANLATTIYSUN?
LAN YOKSA BÜNYEM FEROMON SALGILARINO KU ARTIK?!
YEMEK YAPARDI BANA MESELA ŞUNU İŞE BEN YİYİP GELDUM DİYO
HAYIR, ÇOK DA SEVİNDİRİM YANI, ONU KAYBETMEK İSTEMİYORUM
BÜNYEMİ GEÇTİN VE BİR KOCAN OLSUN ARTIK DİYE BAŞARIYO HORMONLARIN
BİR DE ŞÖYLE BAKMAYI DENESEN
NASIL?
AŞKI, SEVİŞİ BÖYLE KÜÇÜK GÜNDELİK HARCANA BİNCE
TADINA ÇIKAR
TEK TARAFLI NASIL ÖLÜCEK KİŞİ
BU DÜNYALI YAŞADIĞIN İÇİN ŞANSLI OLDUĞUNU UNUTMA
ŞANSLI MIYIM?
BİRÇOK KİŞİ BUNU YAŞAYAMIYO, TAŞAKKUR BİLE
BANA BİR SORU, KARPUZ NE RENKTİR
KIRMIZI!
SAK İSTE, SEVİŞTİĞİN BİRİ BÖYLE SORSA
SANA GÖRE NE RENK? YEŞİL Mİ?
YEŞİL
VE YUVARLAK
KARPUZ NE LAN? KÜLLÜ GİBİ ÖRNEK VERDİN
ETKİ-LENDİ ANA
KARPUZUN ÇEKİRDEKLERİNİ BAZEN YUTUVER NOOLUCAK
HİSSEDİYO DUYİ BİLİYO MUSUN?
NEYİ?
SENİN DURUMUNU
İÇİNDE FIRTINALAR KOPTUĞUNU
NE FIRTINASI LAN?!
BEN Bİ KAHVE DAHA KOYİYUM KENDİME ÇOK KONUŞTUM
HEH HEH
NOOLUYOR? NİYE ŞARILDI
HEM DE MEMELERİNİ BASTIRIYO
HAALA ERKEK OLARAK SÖRİYO BENİ
YOK LAN! BİNCE KADIN GİBİ KONUŞTUĞUM İÇİN YAKIN HİSSEDİYO KENDİNE
AMA SARBO?
BİR TEŞEKKÜR ÖRGÜSÜ SADECE
OLUR O ZAMAN...
YATAK ODASI DİL Mİ ORASI?
İÇİMDEKİ KIRMIZIYI SÖKÜRSÜN BELKİ
YAPMASAK!
SSS
YAPMASAK!
AMA BU HİÇ ÖYLE DEMİYO
SANA NE ARA SÖYLEDİ?
HAHAHA GEL HADİ
NE SEVİŞİLİSİ YAA, BİR GECE TAKILDIK
SÖZLERİN ÖYLE BAKMIYO
ŞİMDİ DE KARPUZ FALAN DEYİP DURUYO
ONU SEVİYOSUN BİNCE
ABİ GİT YAA SEN DE KADIN GİBİ KONUŞUYOSUN BU AKŞAM!
Boşuna debelenme arkadaşım, ilişkinin şeklini, dekorunu, kokusunu kadın belirler. İki seçeneğin var, ya kadının kriterlerine uyum sağlayacaksın ya da pornositesi.com. Gurme yemekten çok iyi anlar ama eve geldiğinde önüne konulanı yer şanslıysa. O da yoksa aç yatar.
-SON-

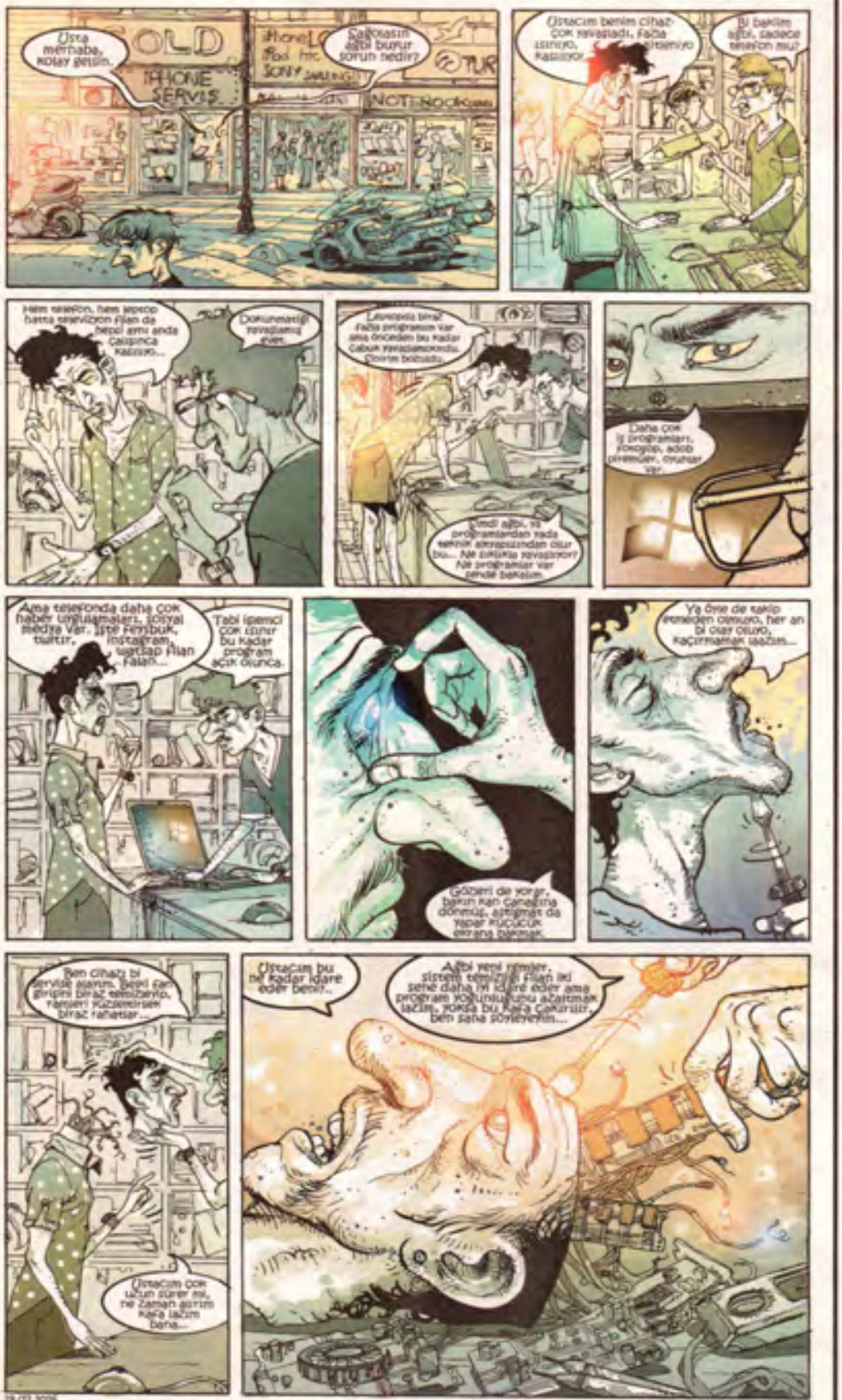
21 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2016/30 No: 464
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

UYKUSUZ

PSİKOZ

KENAN YARAR

29.07.2016

Bitte

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım;

Gezi Parkında yoga yapıp, gıdıbük mekle olmuyo vatana sahip çıkma işleri... Doğrusunu gösterdiler...

Vay be... Son 17 senedir Türkiyeden Amerikaya "El öpme turizmi" vardı lan... Kendi gidemeyen anasını, babasını yolluyordu el öptürmek için.. Amerika ciddi bir turizm gelirinden oldu.. Ruslara satamadığımız domateslerin acısını çıkardık..

Herif, "Allah onların evlerine ateşler salsın, yuvalarını başlarına yıksın" diye beddua ederken hava kuvvetlerini kastediyomuş ya lan.. Beddua etmiyo da, kontrol kulesi gibi uçaklara kalkış izni veriyo...

Başkan olmak istiyorum diye senelerce bana kaynadınız.. Elalem amerikalardan buraya başkanlıkyapıyodu... Hakimi, savcısı, paşası, hepsi ağzının içine bakıyodu.. Burayı boş bırakmazlar olm.. Siz seçmezseniz başkaları seçi verir başkanınızı... Sonra el öpmeye tee amerikaya git Allah git... Yakından. bi yerden seçin.. Minibüs mesafesi olsun...

Büyük Ortadoğu Projesi denen müsibet bitiyo mu ne? Sankim öyle bi rüzgarlar esiyo.. Rusya'ya [illegible] esince serinletiyo... Ama bi projeyi bitirir, bir diğerini başlatır bu yavşaklar... Zamanında da Apo'yu verdiler, feto başladı.

Ben bu egemen güçlerin derdini s***m... Rahmetli Ecevit "Birileri düğmeye bastı" dediğinden beri aksiyon bitmedi ülkede. Hiç alışık olmadığımız şampiyonluklarla, birincilikle donatılarak örnek islam ülkesi sloganıyla başlatılan süreç, bombalarla, darbelerle yapıyo kapanışı...

UYKUSUZ

Ordu içindeki bir grubun darbe girişimi kısa sürede çökertildi. Darbe girişimin yaşandığı 15 Temmuz'dan beri yaşanan olaylar yüzünden tüm Türkiye hâlâ alarmda.

Darbe girişimi sonrası internette yayın yapan bazı haber sitelerine erişim engellendi.

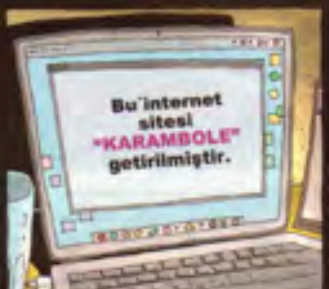
Hep diyodum, çin karate filmlerindeki usta döğüşçü ihtiyarlar gibi, bir son numarası olacakti Fethullah Gülen'in. Oldu, denedi, yenildi. Şimdi onu lanetleyenler, zamanında hocam, efendim diye elini öpenler. Şimdi ona vatan haini diyenler, kolpa davalarına gönüllü savcı olmayı üstlenenler. Şimdi onun iadesini isteyenler, türkçe olimpiyatlarına sektirmeden koşa koşa giden protokol. Peki biz sizin tercihlerinize nasıl güveneceğiz? Biz, Allah'la aramıza kimseyi sokmak istemeyenler, meydanlarda şov yapar gibi tekbir getirmeyen yurtseverler. Aydınlanmış bir halk hepimizin istegi. Hadi o vakit, reddedelim NATO'yu, kapatalım üsleri!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Darbe girişimi sonrası "T.C Devleti" başlıklı mesajla halk meydanlara çağrıldı.

Tayyip Erdoğan'ın Başdanışmanı Şeref Malkoç, "Darbeye teşebbüs edenlere karşı milletin meşru müdafaa hakkını savunması için ruhsatlı silah verilmesinin önünün açılması lazım," dedi.

Normal şartlar altında aklı başında bir insanın, herhangi bir hareketi gizli, **ne idüğü belirsiz,** bir tarikat tan çok kült'e, **bir sivil toplum kuruluşundan çok çıkar amaçlı suç örgütüne benzeyen;** onlarca yıldır faaliyette olduğu hâlde sadece ve sadece zenginlere, bürokrasinin yüksek kademelerine ya da bu kademelere yükselebilecek kişilere kucak açan; **tarihinin hiçbir döneminde bir taban hareketi olmamış, olmaya da niyetlenmemiş ve tıpkı kan emen bir mafya gibi sadece işadamlarına yanaşmış;** fakirlerin de çocuğu zeki ve başarılı olanlarını kullanıp diğerlerinin üç kuruş parasına göz dikerek yıllarca dershanelerinde soyup soğana çevirmiş, **sırf başarıları yüksek görünsün diye soyup soğana çevirdikleri çocukları abuk subuk çakmaüniversitelere, gerektiğinde Azerbaycan'a, Gürcistan'a okumaya göndermiş,** Türkiye'deki son iki askeri darbede esas duruşa geçmiş, 12 Eylül'e methiyeler düzmüş, 28 Şubat'a yalakalıklar yapmış, **lideri kontrgerilla örgütlerinden yetişen bir örgüte** bütün bunları bilerek destek olması, yanaşması, bu örgütün liderine sabah akşam yıllarca yalakalık yapması düşünülemez. Bilmemesi ise, aklı başında olduğu/on kabulünden hareketle kabul edilemez. Bütün bunlara ek olarak, aynı örgüt hemen hepsi şaibeli ve aptal olmayan herkesin sakaletini görebileceği deliller ve insanların namusuna, haysiyetine yönelik görülmemiş iftiralarla önüne geleni suçladığında; **önlere koyduğu iki üç katilinarasına sıkıştırdığı, varlığına tehdit oluşturan onlarca insanıyıllarca hapislerde süründürdüğünde,** örgütün müridi polisler arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi gaz ve kurşun sıkarak öldürüp sindirdiğinde; bugün hüngür hüngür ağlayan örgüt müridi gazeteciler Gezi Parkı'ndaki arkadaşlarımıza haysiyetsizce iftiralar atıp dalga geçtiğinde hâlâ aynı örgütün yalakalığını üstelik daha önce defalarca yancılığı yaptığı askeri darbeler kabak gibi ortada olduğu hâlde "Ama bunlar darbelere karşı, askeri vesayete karşı mücadele ediyor," yalanını bir gün bile utanmadan, bir gün bile sıkılmadan papağan gibi tekrar ede ede örgüte yalakalık yapmaya devam edenin yalnız akli melekeleri değil, ahlâkı ve haysiyeti de sonuna kadar sorgulanır. Ve **normal şartlar altında** bu cumhuriyet tarihinin en alçak örgütü, **en azından** bu kez yıllarca kolkola girip sadece iki yıldır bozuştuğu diktatöre askeri darbe yapmaya kalktığındabu örgütü hâlâ "ama ne demokratlar..ne de darbeye karşılar," diye savunan insanların artık değil sağda solda yazı yazmak, televizyona çıkıpahkâm kesmek, millete akıl vermek ve hatta insan içine çıkmak; karısının-kocasının, çoluğunun-çocuğunun bile yüzüne bakamaması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** henüz okuma yazma bilmeyen bebenin bile görebileceği gerçeği hiç görmeden ya da görmemiş gibi yaparak aynı örgütün liderine yalakalık yapmaya devam eden adamların sözde bağımsız, bir de utanmadan milletegazetecilik etiği dersi veren sitelerde yazmaya devam ettiğini görebilirsiniz.

Ve **normal şartlar altında** bir askeri darbeye halkın sokaklara dökülerek karşı çıktığı bir ülkenin geleceği parlaktır. Ama düşük zekâlı ya da çok çok düşük ahlâklı dangalaklar tarafından bütün fabrika ayarlarıyla oynanan, yeteneksiz siyasetçiler tarafından dengeleri sarsılan, hırsız müteahhitler, altın tüccarları ve rüşvetçi siyasetçileri tarafından ahlâki değerleri erozyona uğrayan ülkelerde, darbeye karşı direnç çok daha koyu bir faşizmin habercisi olabilir.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Yüz yıllar boyunca araba sahibi olmak istemezdim, oğlumuz Hazar doğunca hemen araba aldım. Hemen ama. Saniyesinde. Koşa koşa. Çocuk böyle bir şey demek ki. "Kes lan" diyor resmen çocuk, "araba al, beni ayar etme" diyor. Hazar gerçekten çok fena bir çocuk. Henüz dokuz günlük ama bizi içip içip dövmesinden korkuyorum. Ne diyordum, hah, arabaaldım. Ben ehliyetimi yaklaşık on ikiseneönce almıştım. On iki sene boyunca yattı o ehliyet. Hani derlerya, tertemiz, hah işte o. Bu arada "hah" ne ya, ikidir, bunu da sayarsan üç. Ne diyordum. Bak yine diyememelere başladım. Halbuki ben bu diyememelerimi bırakmış gibiydim. Yine mi başladı lan bu diyememeler. Neyse ne diyordum, arabaaldım. Elbette arabakullanmayı bilmiyorum. En son on ikisene önce sınavda yarım metre kullanmıştım, onda da sert fren yapmıştım. Hoş olmamıştı. Arabayı aldım, arkadaşım geldi, o getirdi eve arabayı. "Bir ara öğretirim sana" dedi gitti. Araba bir hafta kadar evin önünde yattı öyle. Aslında o kadar yatmazdı da ortalık karıştı biliyorsunuz. Bu olayların olduğu, ortalığın karıştığı gece, bir de televizyondan bildirge okunmasıyla, hah dedim, bu dört oldu "hah", bunu da sayarsan beş, ne diyordum, bildirgede okunmasıyla, bir an dedim "resmen darbe oldu". Özlem'imle birbirimize baktık, birimizinbir şeysöylemesi gerekiyordu, Özlem'im söyledi, "çay koyuyorum" dedi. Korkunç bir geceydi. Detayına girmeyeceğim, hepimizher şeyi yaşadıkzaten. Hah, araba. Altı oldu. Sayarım. İkigün de öyleyattı, ilk kez bugün çıktıkyolaarabayla. Arkadaşımgeldi öğretmeye. Doğrudan oturttu benisürücükoltuğuna. Emniyet kemerini takmak için sağıma davrandım önce. Sürücü koltuğuna oturunca soldaymış ya lan meğersem lan. Hayatımda oturmamışım ki sürücü koltuğuna, ben nereden bileyim. Arkadaşımın tanetane anlatmasıyla bir şekilde parkyerinden çıkabildim, sonratrafiğekarıştım. Önüme başka biraraç kırıyor mesela, "ay n'apıyorsun sen be pis" diyorum, insançıkıyor, "aygit kıştkıştt" diyorum. Meğersem böyleymiş bu. Acemilikte böyleymiş. Ne zaman ki insanları enistelerinin g.tlerine dübelçakmaklatehditetmeye başlıyormuşsun, işte o zaman iyibir sürücü oluyormuşsun. Güvengeliyormuş. Polonezköy'e kadar gittik, geri döndük. Bir kısmında yine arkadaşım devraldı arabayı. "Tamam çok da şeyetme şimdilik" diyerek. Durumlar bu şimdilik.

æ Bu aradababa olduğumu heryerdesöyleyesim var. Ümraniye'deki benzincibabaolduğumu biliyor mesela. Koşuyolu'ndaki kahvecideçalışan çocuklar baba olduğumu niye bilsinlerdi ama biliyorlar. Cansel Elçin yeni bir futbol takımıkurdu, beni dealdı takıma, ilkmaç ilk buluşmada söyleyiverdim herkese babaolduğumu. Biribeni durdursun diyeceğim ama zannedersem bu pek mümkün değil. Herkeşler duyana kadar rahat etmeyeceğim ben galiba. Herkeşler ama.

æ Bazen kedi Venüs'le kedi Çiko'ya bakıyorum da, "içindehiçbir kötülük olmayan canlılar lan bunlar resmen" diyorum. Kötülük nedirbilmiyorlar. Gözlerini açtılar, evimize geldiler. Dünyaları evden ve bizden ibaret. Eskaza evden kaçsalar, kaçamazlar da, hadi diyelim kaçtılar, dışarıda tekmenin önüne yatarlar. Hiçbir kötülük bilmiyorlar, görmediler. Ne bileyim, böyle düşününce insan duygulanıyor. Bu arada yazarken bile tepem attı inceden, o tekmeyi var ya, g.tüne sokarım ben o kişinin. Kafamda yarattığım şeyden şey oldum resmen bir an. Off, düşüncesi bileçok fena. Pislerbe.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi eve. Uzun zamandır gelmiyordu, iyiydi öyle, geldiyine. "Alpay'ım" dedi bana. Dedim "söyle". "Baba olmuş bir insansın" dedi. Dedim "valla baba olmuş bir insanım". "Baba olunca anladın mı bazı şeyleri?" diye sordu. Dedim "valla hiçbir şey anlamadım henüz, yani az anladımgaliba, babalığın kafası yavaş yavaş geliyormuş, öyleymiş" dedim. "Sana bir şey söyleyeceğim" dedi. "Söyle" dedim. "Benbabaolmadan bile anlamış bir insanım" dedi. "Nasıl lan" dedim, "nasılyani" dedim. "Yanibabamın ne kadary.rrak bir adam olduğunu anlamanı için baba olmama gerek olmadı hiçbir zaman için" dedi. "Oha, ne biçim de ters pusula bir şey söyledin lan böyle şimdi sen" dedim. "Öyle olm" dedi. "Y.rrak gibi bir babam var" dedi. Sonraanlatmayabaşladı. "Alpay'ım" dedi "biliyorsun, çocukken babam futbolcu olmamıçok istedi, çünkü iyi bir futbolcu olacaktım ve onun hayatını kurtaracaktım, lanben küçücükbir çocuğum, bir çocuğun üzerine böyle bir yükbindirilir mi, olamadımtabi futbolcu, sevmiyordum da zaten, futbolcu olamayacağımı anlayınca inanılmaz bir psikolojik şiddet uygulamaya başladı biliyorsun, üniversiteyi kazandım, bir durulur gibi oldu, sonra bölümümün işeyaramazolduğunu anlayınca yeniden kudurdu, sonra çalışmaya başladım, sürekli para istemeye başladı, sürekliverdim, vehala veriyorum, şimdi soruyorum, çocuğunu bir sermaye olarakgören bir baba nasıl bir babadır, ben sana soruyorum" dedi. Dedim "valla şimdi şey gibiolmasında haklısın galibabiraz" dedim. "Söylesöyle, nasıl bir babadır" dedi. Dedim "evet, y.rrak gibi bir babadır". "Y.rrak gibibir babadır tabi" dedi. Gitti sonra. Sustum. Uzun uzun sustum.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
22 Temmuz Cuma / **KadıköyKılıçıkMekan** / Saat: 21.30 /
bilgi: 0536 954 58 35 **(biletler biletix)**

uğur gürsoy

nisanhakan

* FİKİR VEREN HAKAN KARADENİZ'E TEŞEKKÜRLER

Cuma Akşamı.

Cuma akşamı iş yerinde insanlarla oturuyorduk. Toplantılarda bulunmuştuk, önemli mevzuları çözmüştük. Ben müdür olmak istediğimi bir kez daha gündeme getirmiştim, bu isteğim bir kez daha "burası çağdaş bir iş yeri, burada müdür diye bir pozisyon yok" denilerek geri çevrilmişti. Anlamıyorlardı. Müdür bizim cumhuriyet sonrası sosyal yapımızın sıvasıydı, müdürü olmayan bir toplumun duvarları boya tutmazdı. Çağdaş iş yerleri artık duvarların boyanması gerektiğine inanmıyordu. Kaba inşaat içinde çalışmak onlara minimal estetik gibi geliyordu. Makintoş bilgisayarlarını gösteriyorlardı, bak ne kadar minimal, hepimiz böyle olmalıyız diyorlardı. Gerçekten bilgisayarlarının masaüstü isviçreli bir mimarın evine benziyordu. Evde hiçbir şey yok, bir tane tekli koltuk bir tane minimal dizayn olduğu için beşbin euro değerinde sehpa var, sehpaya yanlışlıkla çay bardağı koyarsan isviçreli mimar sinir krizi geçirir gibi. İsviçreli mimar misafir beklemiyor, akrabalarıyla ilişkisini kesmiş. Yatıya misafir gelmesi gibi bir olasılığı düşünmek bile istememiş. Bir tek ben evden getirdiğim casper marka laptopumu kullanmakta ısrar ediyordum, masaüstü babannemin oturma odasıyla hayvan pazarı karışımı bir şeyi andırıyordu. Dantelli, yatak olabilen üçlü kanepeli bir hayvan pazarı. Sıcak, kalabalık ve neşeli. Hayat dolu. Gerçek hayat. Hayvanıyla, akrabasıyla, misafiriyle, laftan anlamayan durmadan bağıran küçük çocuğuyla, ultra gerçekçi bir hayat. Duvarları şampanya rengine boyalı. Bu iş yerini makintoş bilgisayara benzetmek için ısrar ediyorlar, duvarları sıvasız çıplak beton, rutubet yapıyor, kızlar durmadan üşüyor, kızlar müdür olmadığı için kimseye sormadan kendi kafalarına göre kombiyi köklüyorlar, yazın klimayı kapatıp kumandasını saklıyorlar. Oysa iş yerinde bir müdür olsa, ilk olarak duvarları şampanya rengine boyatır, kombiyi kilitli bir dolabın içine aldırır, kombi ayarlarını bir yönergeyle sabitler, klimanın kumandasını ellemeye kalkanı aç köpeklerin önüne atar. Ben bu işe tali bim.

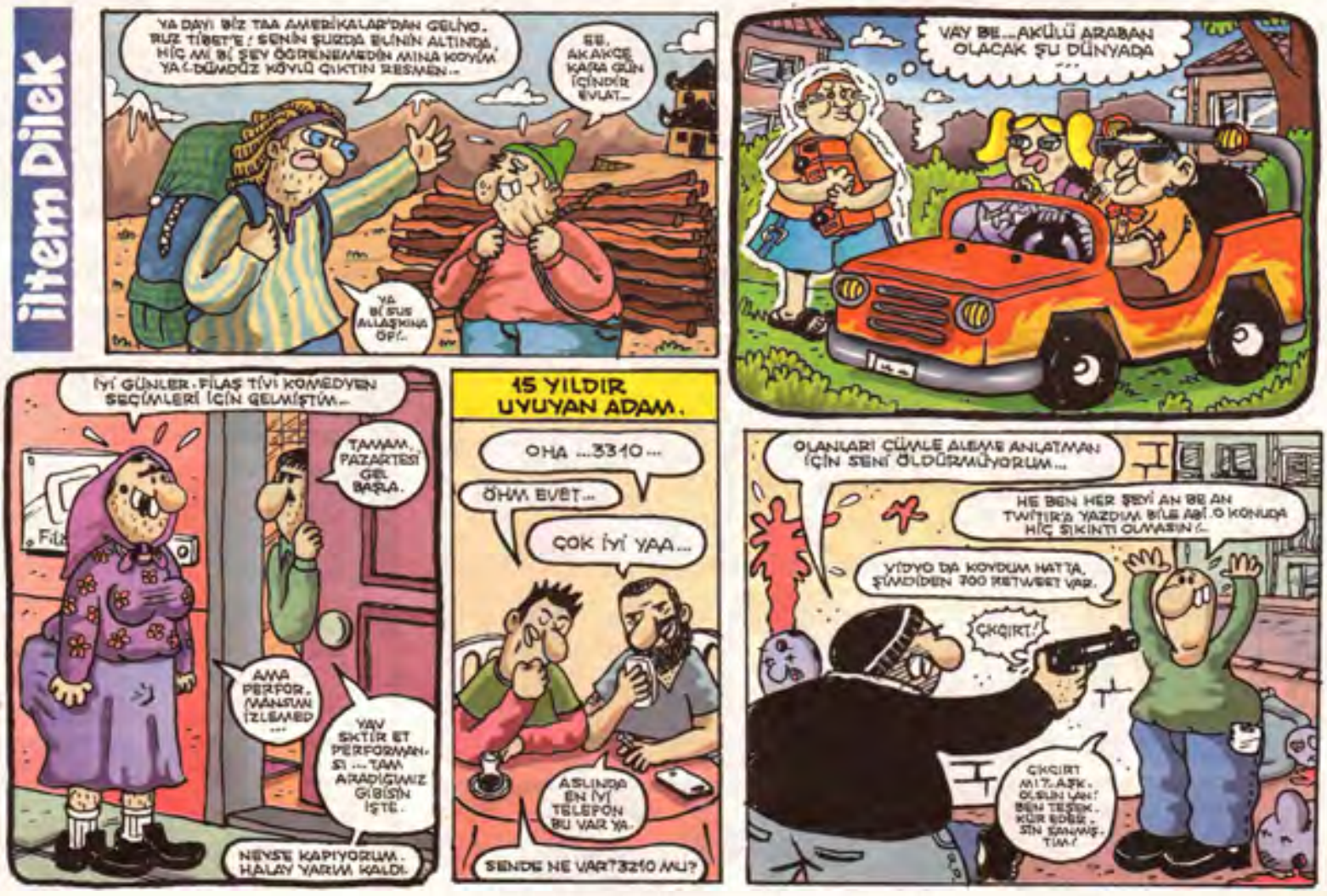

Şanlımasaüstümüz.

İnsanlara böyle şeyleri izah etmeye çalışırken köprünün tanklar tarafından kapatıldığı haberini aldık. Kızlar "noluyor ya, akşam konser vardı, karşıya geçilmiyor mu üff ya" diye sıkıntı çıkartmaya çalıştılar, "çok şeyapmayın, en fazla darbe oluyordur meh meh" diye zevzeklik ettim çok da düşünmeden. Gerçekten darbe oluyormuş. İnsan zevzekliğin yersizliğini daha tatsız bir şekilde öğrenemez. Böyle hayat dersi olmaz. Çok panikleyemedim, yapımda yok, akrabalardan önce yemeksepeti.com'u kontrol ettim. Hala çalışıyordu. İş yerine dört tane büyük pizza, litrelik ayran, litrelik kola ve patates cipsi söyledim ne olur ne olmaz diye. Pizzacıdan arayıp "ülkede darbe oluyor, siz hala siparişinize "kola diyet olsun, bazen diyet sipariş ediyoruz normal geliyor, iş yerimizdeki kadınlar normal kola içmiyor" diye not düşüyorsunuz, yargılanacaksınız" diyecekler diye bekledim ama aramadılar, sipariş yarım saate geldi. İnanması çok güç. Kolayı yanlış getirmişler ama sıkıntı yapmadım, pizzaları karttan ödedim, parasını da sonra şirketten alırım diye fişini de sakladım. Pizzacının eleman siparişleri bırakırken trt'de yurt genelinde sokağa çıkma yasağı ilan edildiğini öğrendik. Elemana "abi ordu yönetime el koydu, iş yerine dönme istersen, burada bizimle kal, pizzaları yeriz, iş yerinin kanepelerinde sırayla uyuruz" dedim; "çok fazla sipariş var abi, patron beni s.ker, yine de teşekkür ederim" diyerek reddetti. Ülkede çok garip olaylar oluyordu.

Cennet Bulgaristan.

Annemi aradım, "sakın sokağa çıkmayın oğlum" dedi, "bu ülkeyi ne hale getirdiler" dedi, "bakalım altından ne çıkacak" dedi. Bütün sistemleri çalışıyordu, sıkıntı yoktu. Kardeşimi aradım, o da olayları televizyondan izliyordu. Babannemi aradım, babanneme ulaşılamıyordu. Televizyonda haberleri izlerken ordusundan hükümetine, amerikasından rusyasına herkese inanılmaz küfürler ediyordu, çok güçlü düşmanları vardı ama ilk dalgada tutuklanmamıştır herhalde, ne bileyim. Annemi yine aradım "babannem nerede" diye, "dün amcanlarla bulgaristan'a gitti tatil amaçlı" dedi. İnanılmaz ama ülkeden kaçmayı ilk başaranlardan biri olmuştu. Bulgaristan'da alkolsüz kokteyl içip levayı türk lirasına çeviriyor, amcamlara "iyi ki geldik, değişiklik oldu" diyordu. O anda hayatında güzel değişiklikler olan ender insanlardan biriydi.

@ilhanoz

BarışUYGUR

KARİYER BASAMAKLARI 4

Çıkan kısmın özeti: FıratBudacı'nın muayenehanesinden dönerken Mecidiyeköy'de sigara içmek için sığındığım bir plazanın gölgesinde binada çalışan iki kişiyle ayak üstü geyik çevirmiştim. Adamlar benim de orada çalıştığımı zannetmişlerdi, ben de düzeltmeye fırsat bulamamıştım. İki gün sonra yine aynı adamlara rastlayıncaespri olsun gülelim diye içine inovasyon ve sinerji kelimelerini bol bol yerleştirdiğim İK ekicümleleri kurmuştum ama hem söylediklerimi ciddiye almış hem de beni müdürleri Pervin Hanım'labile tanıştırmışlardı. Daha da saçması, müdürleri de benimle müsait bir vakitte görüşmek istiyordu. Olanları anlattığım Fırat öncekızıtıp dalga geçse de ricamı kırmayarak banayarın evden kıravat getirmeyi kabul etmişti.

Budacı dişlerimi temizlerken ben de hayâl kuruyordum. Belki süper birfikir verecektim vekendihâlindebiraile holdingi,ansızınkârınüçe hissedeğerini beşe katlayacaktı.Bir kaçgündür iş dünyasında bir efsane olma yolunda adım adım ilerliyordum. Kapağında ağzımda puro, üstümde smokinle poz verdiğim ekonomi dergilerinde benden "İş Dünyasının DahiÇocuğu" diye bahsedilecekti belki de. Keşke yıllar yılıhaytalık peşinde koşacağıma iş dünyasına girseymişim diye düşündüm. Yarım saat sonra diş temizliğim debitmiş,ceketli, gömlekli, kıravatlı birinsan olarak Fırat'ın muayenehanesindeki küçük mutfakta oturmuşsigaraiçiyordum.

"Hah,aferin," dedi arkamdan içeriğiren Fırat. *"Oğlum yeni temizledim dişlerini söndür o sigarayı. Kıravatı da kirletme ha, haftaya düğüne gideceğim, lâzım."*
"Dikkatlibak lan," dedimelimdeki sigarayıgöstererek, *"Elektronik sigara bu."*
"Onda da var partikül, aerosol değilmio?"
"Olur mucanım,buhar bu," dedimbilmiş bilmiş.
"Kimya dersinize Adnan Hoca mı geliyordu oğlum sizin? Gerçek bir sözelcisin resmen."
"Ya tamam ben çıkıyorum şimdi."
"Koş kaçırma öğle tatilini plazadakiler seni bekliyordur. Orada ciddi ciddi işe girmeyesin sakın?"
"Tekliflere açığım."
"Ulan valla beklenir. Bir de gidip CEO oluyormuşsun yanlışlıkla… Bana bak, öyle birşey olursa beni de yanına aldır lan,CEO yardımcısı falan bir şey yap. CMO yap ya da Şiif MedikilOfisin?"

Fırat'ın iğnelemeleriyleuğraşacak vaktimyoktu.HemCEO yardımcısı olarakaklımda elbette ErkanCanvardı zira Erkan abi girdiği her or mı neşelendiren,pozitifenerji yayan biradam olduğu içinşirkette artan pozitif enerji üretime de yansıyacaktı bence.

Hemplazaarkadaşlarım hem de Pervin Hanımplazanın önündeydiler. Yanlarına gelince,
"Hah biz de tam sizden bahsediyorduk Barış Bey," dedi Pervin Hanım.
"Oo baksana Barış Bey elektroniğe geçmiş abi," diyetakıldı Cengiz.
"E abi adam inovasyon adamı," diyen Tunç'a biraz sertbir şekilde bakınca ikisi de sustular. Benim hedefim idareci olan PervinHanım'dı. Zaten o da lafı ağzımdan alarak
"Barış Bey,birkahve içelim miberaber," diye teklifetti.

İkibina yandaki Starbucks'agirerek oturduk. Sırf Pervin Hanım'aeşlik etmek içinbendedubleespresso istedim.Fırat Budacı diş temizliğinin üzerinekahve içtiğimi görseçok kızardı.

Heyecanla şirket içinkafamdakifikirlerianlatmaya başladım.Bir kere holdingin elektronik komponent distribütörlüğünügeliştirmesi, özellikle sensör teknolojisinde kendi patentiyleimalatgerekiyordu.Holdingiçi sinerji amacıyla taşımacılıkalanındafaaliyet gösteren şirketin ihtiyaçlarına yönelik sensörler geliştirilmeliydi. Diğeryandanmadem çimento üretiyorduk neden kalıp beton sektörüne kayıtsızkalıyorduk ki? Ayrıca yinesinerji için holding şirketlerindeki bütün tepe yöneticileri rotasyonla bütün şirketlerde görev yapmalı, her şirket diğeriniçok yakından tanıyarak sinerjiyi birüst seviyeye taşımalıydı.

Pervin Hanım anlattıklarımı ilgiyle dinledi vehat notalmayabaşladı. Artık tam gaz gidiyordum.

"Ayrıca," dedim, *"Örneğin ErkanCan'ı bilirsiniz, onu holdingte CEO yardımcısı yapmak, tüm çalışanların motivasyonunu artırır."*

Önce duraksadı sonra birden gülerek *"Ah bir an şaka yaptığınızı anlamadım. Benim Fehmi Bey'le toplantım var,acil çıkmak zorundayım,Akşam iş çıkışı plazanın girişinde olacağım, gelirseniz görüşelim,"* diyerek apar topar kalktı. İyi de benim kimlik kartım olmadığı için plazaya giremezdim ki!

Ertesi haftaödünç aldığım kıravatıgötürdüğümde Fırat Budacı muayenehanesinin küçükmutfağındasigara içip gazete okuyordu. Beni görünce gazeteyi katlayıp masaya koydu.

"N'aaptın oğlum sen?"
"Yadikkatettim bayağı aslında daarada bir iki kahve falaniçimtabii, çok mu kötü olmuşhemen?"
"Dişidemiyorumulan," diyerek önüne koyduğu gazeteyiuzattı. Ekonomi sayfasındaki haberdeKafkaslı Holding'in sadece sonbir haftada aldığı kararlarveatılımlarlabatmanoktasına geldiği, borsadaki hisselerinin tahtasının kapatıldığı, şirketin iflas erteleme davası açma hazırlığında olduğu yazıyordu. Özellikle şirket yöneticilerinin rotasyonla sürekli yer değiştireceği kararıbir çoktepe yöneticisinin istifasına yolaçmışhissedarlarda panikle hisselerinisatmayabaşlamıştı.

"Anayasa kitapçığı mı fırlattın lan askerlikten şikâyetçi mi olacaksın? Bu işle bir ilgisi var mı doğru söyle?"
"Ya yok be.Benim dediklerimi yapmamışlar ki zaten," dedim. *"Erkan Abi'yi işe alsalardı böyle olmazdı. Erkan Abi olsa..."*

SON

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bırakın da deliliğimi benim
Aklımı alanları getirin."
Binbir Gece Masalları'ndan

● Memleket emir ve kibirlerinize hazırdır Başkomutanım!..

● Çok şükür engellendi, püskürtüldü askeri darbe girişimi. "Sivil darp" da gün gelir, biter inşallah. Çoğunluk farkında olmasa da, azınlığa dayatma günbegün yaşanan darbe...

● 15 Temmuz: Mehmetlerin Mehmetçiği linç ettikleri gece...

● Seyahate çıkan bir kişi, evini o süre içinde bir sanatçı arkadaşına bırakır. Ve döndüğünde ne görür: Evindeki her şey ama her şey, eldiveninden merdivenine, alimünyum folyo ile sarılmıştır! Duyduğumda "pes" dedim. Derviş sabrına sahip bir deli ruh. "Sanat" desek başımız ağrımaz...

"Kültür" ve "Spor"un aynı bakana teslim edildiği ülkede ne kültür gelişir, ne de spor...

● Piiii: Orhan Yazıtları'nda "Şimdi efendi olma zamanı" cümlesi geçiyo...

● Bir arkadaşımın loş ışıkta, arabada tanıştığı kıza "Avusturyalı bütün kızların gözlerin senin gibi güzel mi" diye iltifatta bulunması, kızın somurtması, nihayet tam aydınlığa çıkıldığında kızın şaşı olduğunun anlaşılması. Başlamadan biten ilişkiler, no: üçyüzmilyardört!

● Bebeklerin istedikleri bir nesneyi (başka nesne verilince) hızla unutuşlarına üzüleyim mi, imreneyim mi, bilmiyorum...

● Tavlada, başlangıçta diyelim sen 4 atıyosun, rakip 2, sen 4-2 ile başlıyosun oyuna. Böylece kimse çiftle başlamamış oluyo. Bana gayet hakkaniyetli geldi, uyguluyorum artık. Esasen yıllar önce de öğrendiydim bunu ama n'olduysa unutmuşum...

● İngiltere'den "adam" çıkacağının yaşayan delili yönetmen Ken Loach. Bıkıp usanmadan en diptekileri, harabat ehlini anlatan bir sanatçı. Sabır ve estetik, Loach'ın dehasının kimyasını oluşturuyor. O, bu diye ayıramıyorum; külliyatını, hem de vakit kaybetmeden izlemeli. "Bir hikayeyi, anlatması güzel diye değil, dinleyene gerekli diye anlatırım" diyor aziz Loach...

● Geçen hafta yazdığım Estonya Notları'nda bir satır eksik çıkmış: "Yöresel" diye satılan ayakkabıların altında "Samsun / Emek 15" yazıyordu. Yöresel olduğu doğru fakat Estonya'ya bir hayli uzak! Bir de gittiğimiz bir kafede, dravdan "Siz estonlar çok iyisiniz, letonlar hiç sizin gibi değil!" diye klasik geyik yaptık, hayrettir, orada da tebessümle karşılandık!

● Yıl 1522. Kanuni, Rodos seferine çıkmadan evvel Marmaris'e gelir ordusuyla beraber. "Yörük Fatma" diye de bilinen ermiş Sarı Ana'yı ziyaret edip sefer için tavsiye alır. Sarı Ana "Armutalan beldesinde meyve çalan askerler var, haramla sefere çıkılmaz, onları götürme!" der. Kanuni bu tavsiyeye uyar ve Rodos'u alır. Dönüşte uğradığı Sarı Ana,

efat etmiştir. Halen türbesinde uykuda...

"Yorgun musun" diye soruyor müşteri, Yorgunluktan ölmek üzereyim" diyor garson, Köftemi getir, öyle öl!" diyor zalımınoğlu...

Televizyonda yöre yöre dolaşan bir program. sparta'dalar. Yörenin kızlarıyla konuşuyor kentli" sunucu. Kızlar gayet güzel, şivesiz onuşuyorlar. Peki akabinde sunucu ne dese iyi: "İşte böyle datlı datlı gızlarımız va!" Bu ne sırnaşıklık, nasıl bi tepeden bakış böyle.

e henüz gelmiş nir reyonu" gibi aile de var.

● Hiç sebep yokken, kürdanı dişime soktum, cu kırıldı kaldı. Sonra kürdanın kalanıyla o ucu kardım. Durduk yerde, kendini doğrulayan kehanet ibi!

Falım sakızları da küresel çılgınlıktan nasibini lmış bulunuyor. Maniye gel: "Onu bezdiremezsin en / Anlıyor tam altı dilden / Hem maaşı hem uyu güzel / Şaka değil o bir çevirmen." (Bu naniyi bana altı dilde yazıp yollayan ilk kişiye itabımı imzalayacam!)

Bir başka kafa mı yaşamak istediniz? O halde rillant Padaskova'dan "Beyenmir Meni"yi nleyiniz...

Mukaddes, annemin adı, Ruhi, babamın adı. lvi hissiyatımın cılız olması hiç mümkün müydü enim!!

vedatozdemirvo@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AL SENİN OLSUN HENRY

2038 - İstanbul

Seferihisar'a yerleşme fikri karımdan geldi. Seferihisar, "slow food" akımının uzun yıllar önce uygulanmaya başladığı geriatrik bir sahil kasabası. Geviş getirerek uzun uzun çiğneyen (slow mouth) yaşlılar için harika bir yer! Kalbinde iki stent taşıyan 62 yaşında bir adam olarak zaten yavaşlayan hayatımın iyice yavaşlaması bir an bana da mantıklı geldi. Seferihisar'a yerleşirsek, dudaklarımı titreterek hayatımın son rakılarını içecek, şapkamı takıp uzun yürüyüşlere çıkacak, karpuz eme eme ölümeyaklaşan bedenimi kolsuz tişörtlerle gençleştirecek, bahçemizde boy veren ortancaların torun kafası büyüklüğündeki çiçeklerini okşayacak ve en önemlisi İstanbul'da geceyarıları balkon köşelerinde gizli gizli içtiğim sigaraları, yakalanma korkusu olmadan uzun yürüyüşlerim boyunca gönlümce tüttürebilecektim. Amacım efendi gibi emekliliğimi yaşamaktı. Normalde bana sunulan teklifleri huysuzluk silahıyla delik deşik eden biri olarak, Seferihisar teklifine olumlu yaklaşmam karımı bir hayli şaşırttı. Vakit kaybetmeden bölgede uygun bir yazlık aramaya başladık. Denize oldukça yakın bir sitede düşeş bir ev bulunca da fırsatı kaçırmadık. Yeni hayatımı bana zehir edecek Bernard Henry'nin orada (hemen yanımızdaki evde) yaşadığını bilsem, "Otur oturduğun yerde!" der Seferihisar'ı kesin bir dille reddederdim.

2039 - Seferihisar

Yine bende nerken uyanmış. Ne kadar erken kalkarsam kalkayım, bende daha erken kalkmayı başarıyor. Şuna bakın; koşmuş, duşunu almış, kahvaltısını yapmış şimdi de verandada kitap okuyor (aynı sitede olmamıza rağmen nasıl yaptırdıysa artık onunki veranda, bizimki bildiğin fayanslı balkon). Yan komşum Fransız vatandaşı Bernard Henry'den söz ediyorum. Seferihisar'a taşınalı iki ay oldu ve iki aydır Bernard'ı seyretmekten bir türlü kendimi alamıyorum. Beni görünce, "Günaydın," diyor kırık Türkçesiyle. Sanki yenifark etmiş gibi sesin geldiği yöne dönerek, "Günaydın Bernard, erken cisin," diyorum. "Evet, erken seviyorum, çünkü buraya yerleşmek için çok geç kaldım," deyip edebi edebi gülüyor. Her sabah aşağıyukarı bu çapta bir iletişim gerçekleşiyor aramızda. Bazen, yabancıları kendi ülkelerinden bilgilerle tavlayarak aslında kendini yüceltmek isteyen insanlar gibi, Baudelaire'den, Sartre'dan, Proust'tan falan söz açmayı düşünüyorum ama çok pis unutmuşum edebiyatı. Bernard, okey taşıdizen, karpuzemen, çipura seven, et geveleyen, pazarıöven, marketiyeren, birbiriyle tansiyon yarıştıran, doktor övgüsü ve yergisi arasında günden güne buruşan kendi ulusumun emeklilerinden mahrum bıraktı beni. Dümdüz bir emeklilik hayali kurarken hayatımıza bir tür reklam emekliliği soktu. Sabahları daracık şortuyla koşulardan geliyor, öğlenleri şekilli gözlüğüyle dev kitaplara dalıyor, akşamları verandasında koklaya koklaya şaraplar içiyor. Verandasından taşan yaşama sevinciyle bana yaşam alanı bırakmıyor şerefsiz. Karım, Bernard Henry'den çok memnun. Açıkça itiraf etmeliyim ki onun bu memnuniyeti benim Bernard'a olan duygularımı daha da zora sokuyor. Aslında ben Bernard'ı idare ederdim de, karım gerçek bir

dünya vatandaşına, gerçek bir moderne, gerçek bir hümaniste, hayattan haz alan ve veren gerçek bir centilmene denk geldiğiiçin coştukça coşuyor. Benim canım en çok buna sıkılıyor.

Karımın Bernard'ı ideal emekli erkek olarak gördüğünü biliyorum. Bernard'ın pek benimkine benzemeyen (emekli olmamakta direnen bir vücutla, sporcu ve entellektüel kimliğini ortaya seren kreasyonuyla, güldüğünde 25 yaş ışıltısı saçan dişleriyle şeşkillenen) emeklilik hayatını dikkatleve hayranlıkla izlediğinin farkındayım. Ondan bahsederken "yalnız çok iyi bir insan" deyişinin altında yatan gizliaşk, buruşuk boğazıma bir yumruk gibi takılıyor bazen. Karımı hâlâ çok sevdiğimi iddia edemem, ama hiç beklemediğim bir dönemde aniden bastıran bu gizliaşk karşısında öfkeyle karışık bir kıskançlığa kapılıyorum. Bernard'a ayrı, karıma ayrı sinirleniyorken, ikisini bir aradagördüğümde kendiyaş grubumdatansiyon rekorları kırıyorum. Maşallah Bernard da karımın ilgisinden çok memnun. Verdikçe veriyor Avrupalılığı.

İşler gün geçtikçe karışıyor. Bernard, son zamanlarda verandasından sık sık bizim balkona doğru "hadigelin" anlamında elindeki şarap şişesini sallamaya başladı. Karımın şişe sallayan bu adamı her seferinde sevinçle karşılaması (bir keresinde ellerini çırpmıştı) durgunbeynimdeufak öfkepatlamalarınayol açıyor. Üç ay içinde Bernard'ın en yakın arkadaşları konumunagelirken, bu arkadaşlık dolayısıyla kendiulusumun emeklileri arasında iyicegözden düştüğümü hissediyorum. Sitede yaşıtlarım arasında, "Karısı pek rahat, Fransız'ın evinden çıkmıyor maşallah, adambirazsaf herhalde..." türü dedikodulardöndüğüne eminim. Bu iş böyle yürümez diye düşünüyorum ama nasıl bir çözüm bulacağımı da bilmiyorum.

Dün akşam, artık haftada en az üç kere tekrarlanan "verandada şarap" teklifini "Yorgunum yatıcam" gerekçesiyle reddettim. Karımın, "E ben gidiyim o zaman, ayıp olur şimdi," demesiyle, emekliler tarihinin en yüksektansiyonuna şahit oldu Seferihisar. Öfkemi zar zor zapt edip, "Sen bilirsin," dedim. Bütün gece verandadan gülme sesleri geldi. Gece saat 10'a doğru Fransızşansonları çalmaya başlayınca, yattığım yerden "Lan yoksasakın 'slow dance' geliyor olmasın?" diye düşündüm. Kalkacak halim yoktu. "Bernard ayıpoluyo ama..." diye mırıldandıktansonra uyumuşum.

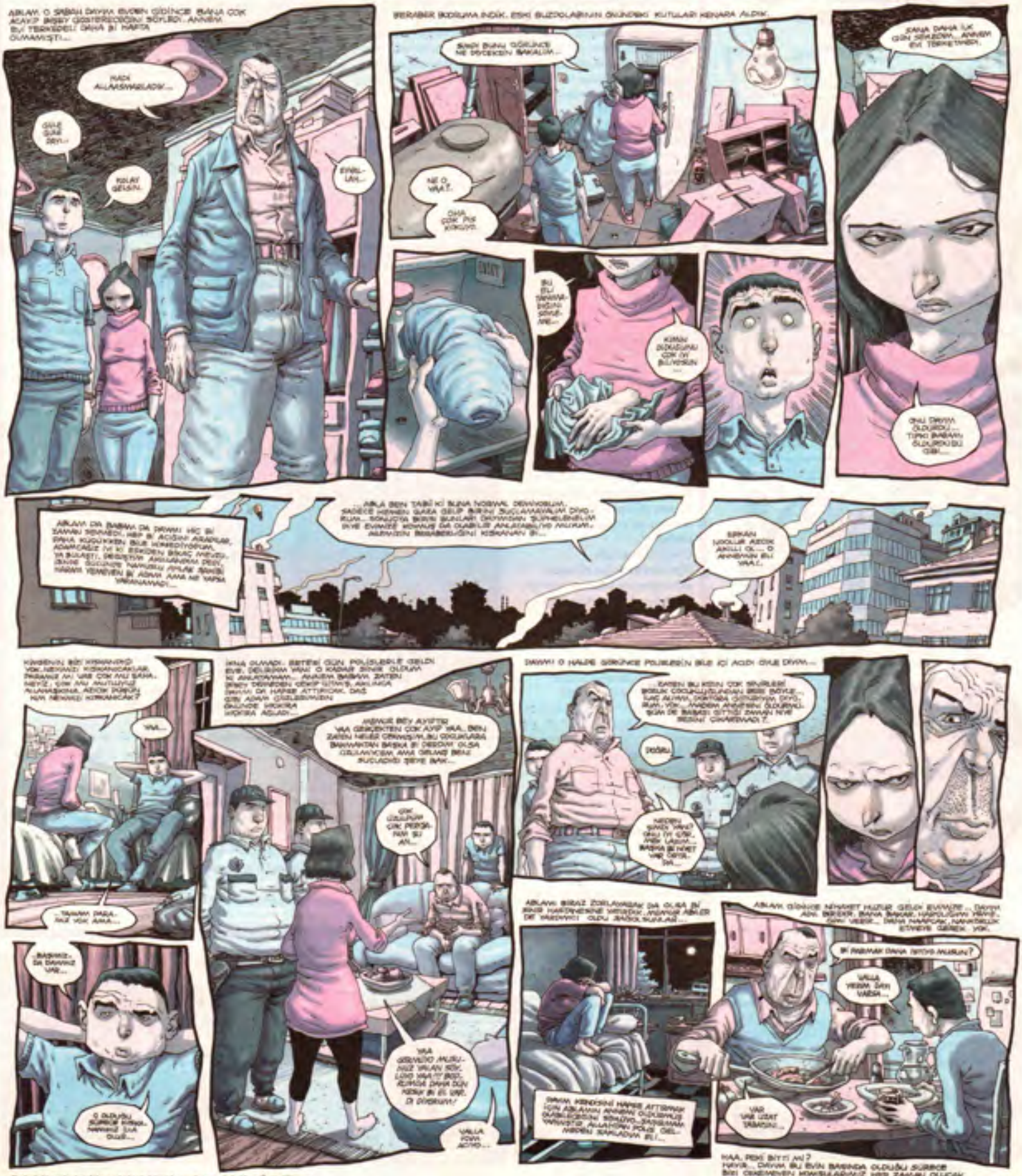
Sabah saat 6'da uyandım. Birsüre uyuyan karımı seyrettim. Dün gece dans etmiş olabilirler miydi gerçekten? Karım hakkındaki şüphelerim, buradan (Seferihisar'dan, Bernard Henry'nin yanından, bu boktan emekliler coğrafyasından) çekip gitme arzumu iyice körüklüyordu. Bernard Henry, hayranlık verici o müthiş hayat ritmi ve karımın yanaklarını al al eden kaliteli şaraplarıyla hayalimdeki emeklilik düzenini alt üst etmişti. Hayatımı, yaşadığım sevgi noksanlığına rağmen karımı gözden çıkarmadan, sinsi bir biçimdedüzene koymuşken, kısaca kendi işime bakacakken nerden çıkmıştı bu Bernard denen herif? Burayataşınırken en fazlakendi arkadaşlarıylaokey çevireceğini sandığım karım gittikçegençleşiyordu. Seferihisar şartlarındagörüp görebileceği en yakışıklı erkek olan Sözcü yazarı Uğur Dündar'ı okuyup "cık cık cık" diye kafa sallayacağına, Bernard Henry ileyan verandada "gak gakgak" diye kahkahalar atıyordu. Dün geceyi düşününce bir kere daha öfkeyle doldu içim. Kalkıp sessizolmaya gayret ederek eşyalarımı topladım. Odadan çıkmadan önce son bir kez karımabakarakvicdanımı kontrolettim. Temizdi. Ona bakarken herhangi bir duygu oluşmuyordu içimde. Balkona inip verandaya yangöz attım. Bernard ortalardayoktu. "Bu sefer ondandaha erken kalktım," diye sevinmiştim ama ne yazık ki yolda karşılaştık. Koşudan dönüyordu. "Hayrola Fırat?" dedi. Herhangi bir muhabbet belirtisi göstermeden sert bir biçimde, "İstanbul'a dönüyorum," dedim. "Daha sonra emekli olucam."

YERALTI ÖYKÜLERİ

“canım dayım”

ERSİN KARABULUT

Bu hafiki yerlerdeki dolayı eski bir öyküme koymak zorunda kaldım. Özür dilyorum.

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir arayagelse üçbeş aşıklar
Anlarbirbirlerin seyran ederler"
Dertli

Açıkbalkonuncamdan kapısında safran sarı bir gök parçası. İki ayrı camda üstüste binmiş iki ayrı görüntü. Bir yük gemisi ağır ağır, uzak karşı evlerin içinden içinden geçiyor. Akşam kuşları. "Şiddetli" de dense olur bir rüzgar. Kağıtlarbirden havalanıyor. Hava birazdaha kararsın, bekliyorum. Laptop önümde.*(–gece içinmezelerhazırlayanbir 'akşamcı'nınvakursabrı, ağır ağır film seçiyorum--"haydi Abbas vakit tamam"--)*

Zihnimin içinde çok çok eskibir konuşmayıevirip çevirirken buluyorum kendimi. Eski konuşmaya yeni cevaplar. Karşımda o siyah beyazfilm oynuyor.*(bir İran Vampir filmi)* Laptop'un ekranında. *(öyle kendi kendine kıpırdanan, seyredeni olmayan bir film–bir kararıyor, bir parlıyor ekran–)* Neresinde, hangi çağırışımla kopmuşum.
Durduruyorum. Çayım soğumuş.
Karşı uzak evlerin kıpraşan ışıkları. Ne oldu, nerden,(filmdeki) bir kelimeden mi, bir yüz ifadesinden mi sıçrayıp buralara geldim? Bir evin gölgesi? Uğraşsam bulurum belki, ama kim uğraşacak şimdi. (bazen de çok eğlenceli olabiliyor o düşünce zincirinin peşinde düşmek--taştan taşa atlar gibi-- "ha, eli sigaralı kadının o siyah abajuru devirişinden, oraya, ordan şuraya, sonra o bodrum katına inen merdivenlerdeki baklava desenlerinden..."
Dahaçok uykuya dalmaya çalışırken oluraslında. Yatakta. Yeniden kurgulamaya çalışırız, bazen, olmuş bitmiş çokçokeski konuşmaları.*(kapalıgözkapaklarının karanlıkduvarındakıpraşanbelli belirsiz, koyu gri noktalar, bulutsu şekiller)*
O eski konuşmada, diğerinin(diyaloğun bir yanı), muhatabımızın lafları aynı durur. Değişmez. Kaskatı. Ama bizim cevaplarımız?Değişirdurur onlar. O sırada diyemediklerimiz, demeyi akıl edemediklerimiz, o anda aklımıza gelmeyenler, gelsede söylemeyecesaret edemediklerimiz. Susarak geçiştirdiklerimiz. Yutkunup yuttuklarımız. Yeni cevaplarımız hazırşimdi, baş yastıkta; "yok ya!sensin o, esas sen benden on kat daha" "Geçmişi değiştirme" çabamız. O nafile çaba. "O öyle dediğinde, şöyle" Keşke! Deseydin.
(yüzyüze gelinse, aynı an'a dönülse, –büyük ihtimalle– yine söyleyemeyeceğin şeyler belki)

"ACIKLI DURUM"UMUZ
Bir başka, çoktuhafbir "olmuş bitmiş olanı, 'geçmiş'i değiştirme teşebbüsü" vak'asını da büyük ressam ve şairimiz, rahmetli Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun kitabında görmüştüm(*Resme Başlarken*); "Bonnard'ın Paris müzelerinden birindekiacıklı durumu" diye aktarıyordu büyük usta; *(Bonnard'ın elinden çıktıktan on onbeş yıl sonra küçük resimlerinden biri müzeye konmuş. Uzun süre resmini görmemiş olan Bonnard, bir başkasının tablosunuseyredergibi incelemiş kendi resmini. Gözü resmin bir köşesine takılmış. Bu köşeye ufak birkaç fırçavuruşuyla konulacak ikiüç rengin tabloya büyük ölçüde değervereceğineinanmış. Ama bu resmin bulunduğu salondaöyle insafsız birbekçivarmışki nauzübillah! Bonnardtambirhafta bekçinin adımlarını hesaplamış ve önceden hazırladığı küçük paletinicebinden çıkarmasıyla dilediği renkleri kaymasıbirolmuş)*
"Geçmiş", 'geçmişimiz', misafirlikte canı sıkılan, mızmızlanan birçocukgibi, çekiştirir durur ceketimizin ucunu. O kapatıldığı karanlık kuyuda. Biz uykuya dalmaya çabalarken.
Israreder; "Düşün beni, hadi düşün!" "Kurcala"
(Ölülerle dekonuşup dururuz o uykuya geçmeanlarında. En acıklı olanı; "senöyle anlamıştın, ben aslındaseni çok" Tamir edilmesi en imkansız olanı. Enuygun anda cebinden çıkartsan paletini nereye?)

Film? Pek kopup gidilecek cinsten değil. Çok şaşırtıcı. "İran filmi" demekte ne derece doğru bilemiyorum aslında. İran havası verilmiş hayali bir diyarda geçiyor. Bir suç kasabası burası. Film farsça. İranlı oyuncular falan var ama dışarıda çekilmiş. "Gece Yarısı Sokakta Tek Başına Bir Kız" adı. Londra doğumlu İranlı bir kadın yönetmenin ilk filmi. Tedirgin edici bomboş (siyah beyaz) caddelerde geceyarıları ayağında kaykay'la kayarakgeçen karaçarşaflı bir vampirkız. Evde,(krizlerledebelene debelene kendisinin işten dönmesini bekleyen) eroinman bir babası olan bir delikanlı; Arash.(kendisi de bir torbacızatenArash, işi o) Bunlar vampirkızla yakınlaşıyorlarfalan. Hele, birazpunk, grungeesintileri taşıyan o enfes, farsça fon müzikleri. İlk çıktığında görmüştümtekrar seyrettim.*(Vampir kızın o tuhaf yarı karanlıkbodrum katevindetek başına gözlerine kalemlesürmelerçeke çeke, rock müziği eşliğinde yaptığı o depresif/ melankolik dans için bile tekrar seyrederim)*

İran demişken, Şirazlı Sadi'nin bir sözü ile bitireyim yazıyı. Hem konu değişsin hem de bir hoşluk yayılsın. Gül koksun. (Bostan'damıydı, Gülistan'damıydı?--yaklaşıksekizyüzyıl önce--) Şöyle diyordu üstad: (*aklımda kaldığınca*, mealenyine)
"Ya filcilerle arkadaşlık etme, ya da bir filin de sığacağı büyüklükte bir ev inşa et" *(mültecilerle ilgili düşünürken gelmişti aklıma)*
Çok haklı. Kabul edeceksen eğer, bagajlarıyla kabul etmen gerekiyorbir insanı. Bütün bagajlarıyla.
Diyelimalkolik arkadaşın var, "gel, ama içmedengel" diyemezsin.
"Filcilerlearkadaşlık"etme,
(sanagöre değil) o zaman.

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günlerdiliyorum.

cihan ceylan

Ölmeden önce organlarını bağışlayarak 4 kişiye umut oldu ancak öldükten sonra zombi olup 5 kişi yedi!..

HİÇBİR KADININ ASLA HAYIR DİYEMEDİĞİ ADAM...

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkan Özçoban

Leyla Ve Mecnun

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Yılser Güney
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygar
YAZI İŞLERİ Md.Yrd. : Nimi Açar
GENEL MÜDÜR: Orhun Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cinişli
Kalligrafi: Şevki Bulgurlu
Muhasebe: Nüvit Tekirdağ
Kalite Biçimi: Sevgi Yılmaz
Dış Sorumlusu: Selami Yanık

Adres: Asmalımescit Mah. Sahipi Sok. Hamsun Ap. 2 Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Faks: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7639
Baskı: Sim Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 55 55
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 422 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 290 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numaralarımız: Garanti Bankası

Haftalık Mizah Dergisi | 21 Temmuz 2016 | Sayı: 464

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve yönetim yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, sözlü ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Emirhan SERVEREN

Servet TURAN

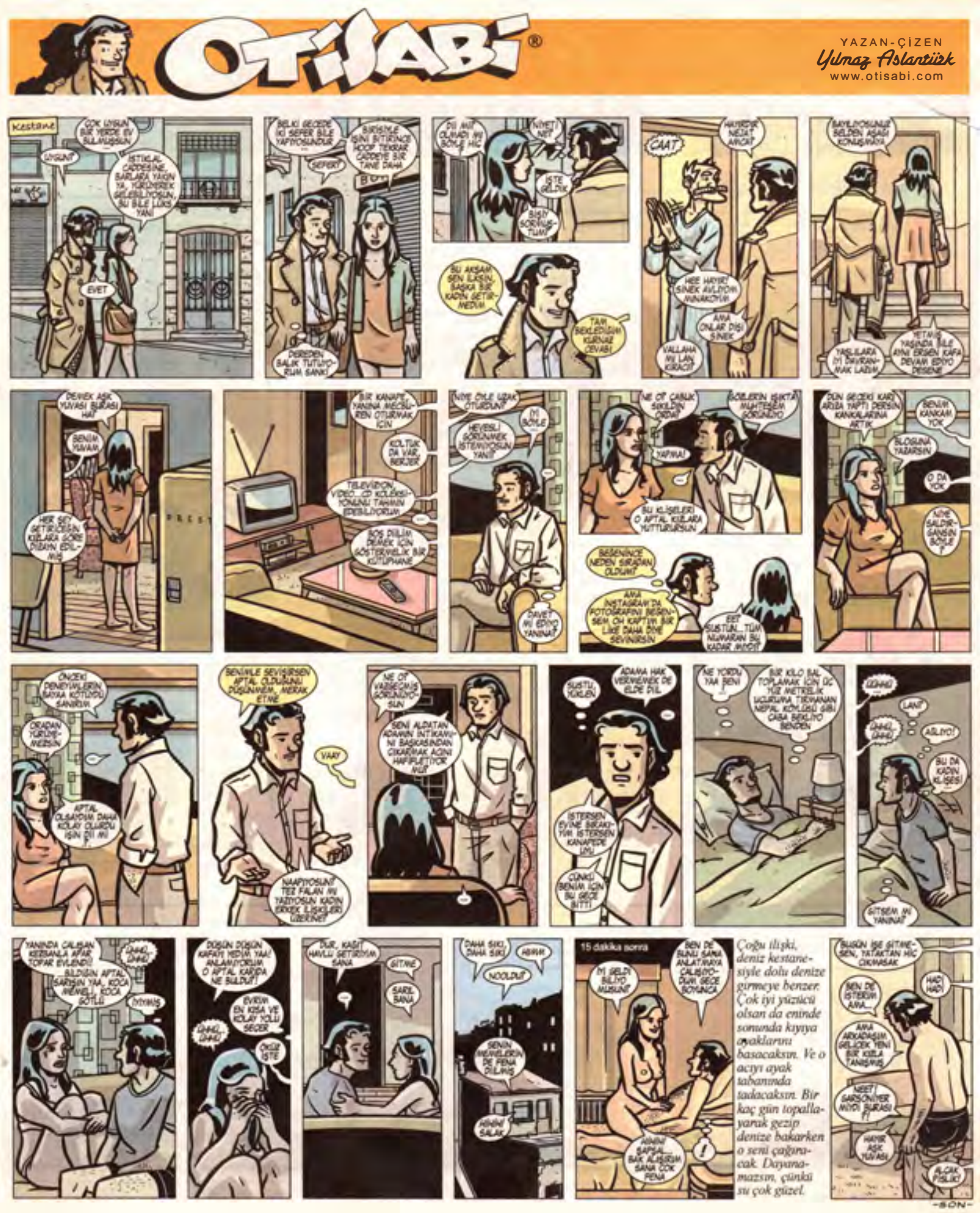

Uğur AKSOY

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
kestane
ÇOK UYGUN BİR YERDE EV BULMUŞSUN
UYGUN!
İSTİKLAL CADDESİNE BARLARA YAKIN YA, YÜRÜYEREK GELEBİLİYORSUN, BU BİLE LÜKS YANI
EVET
BELKİ GEZİDE Kİ SEFER BİLE YAPIYORLARDIR
SEFER!
BİRİSİNİ İŞİNİ BİTİRİNCE HOOP TEKRAR CADDEYE BİR TANE DAHA BIRAK
DERİSİNDEN BALIK TUTUYORUM SANKİ
Pİİ AH! OLMADI Mİ BÖYLE HİÇ
NİYET NE?
İŞTE GELDİK
BAŞIN SAĞOLSUN!
BU AKŞAM SEN ÜŞÜSÜN, BAŞKA BİR KADIN GETİREMEDİM
TAM BEKLEDİĞİN KÜRNAZ CEVABI
CAAT
HAYDİSİN NEJAT ARICAT
HEE HAYDİ! SİNEK AVLIYOR MUNAFIK!
AMA DİŞİ SİNEK
VALLAHA Mİ LAN, KIRACAK!
BAYILIYORUMUZ BELDEN AŞAĞI KONUŞMUYA
YAŞLILARA İYİ DAVRANMAK LAZIM
YETMİŞ YAŞINDA BİLE ANNİ ERSİN KAFA DEVAM EDİYO DİSİNE
DEVEK AŞK YUVASI BURASI HAŞ
BENİM YUVAM
HER SEFİ GETİRDİĞİN KIZLARA GÖRE DİBİNİ EŞİLMİŞ
BİR KANAPE, YANINA MECBUREN OTURMAK İÇİN
KOLTUK DA VAR, BERZER
TELEVİZYON, VİDEO, CD KOLEKSİYONUNU TAHMİN EDEBİLİYORUM
BOŞ DURUM DEMEK İÇİN AÇIK TERMELİK BİR KÜTÜPHANE
NİYE ÖYLE UZAK OTURDUN?
Pİİ BÖYLE
HEVESLİ GÖRÜNMEK İSTEMİYORSUN YANİ?
DAVET Mİ EDİYO YANİNİZ?
NE OT ÇAKTIK SIKILDIN ORDA?
GÖBLERİN IŞIKTA MUHTEŞEM GÖRÜNÜYO
YAPMA!
BU KLİŞELERİ O APTAL KIZLARA YUTTURURSUN
BEĞENİNCE NEDEN SIRADAN OLDUM?
AHA İNSTAGRAM'DA FOTOĞRAFIMI BEĞENİYSEN OH KAFİYİ BİR LİKE DAHA DİBE SEVİNİRSİN
EET SUSTUM.. TÜM NUMARAN BU KADAR MIYDI?
DÜN GEZDİĞİ KARİ ARIZA YAPTI DERSİN KANKALARINA ARTIK
BENİM KANKAM YOK
BLOGUNA YAZARSIN
O DA YOK
NİYE SALDIRGANSIN BÖYLE?
ÖNCEKİ DENEYLERİN BAYRA KÖTÜYDÜ SANIRSIN
ORADAN YÜRÜMEMİZSİN
APTAL OLSAYDIM DAHA KOLAY OLURDU IŞIN ŞU Mİ?
SEVİNİLE SEVİŞİRSİN APTAL OLDUĞUNU DÜŞÜNMEM, MERAK ETME
VARY
NAAPTIYOSUN? TEZ FALAN Mİ YAZIYOSUN KADIN ERKEK İLİŞKİLERİ ÜZERİNE?
NE OT YAZIŞMIŞ GÖRÜNÜYOSUN
SENİ ALDATAN ADAMIN İNTİKAMINI BAŞKASINDAN ÇIKARMAK AÇINI HAFİFLETİYOR MU?
SUSTU YÜKLEN
ADAMA HAK VERMEYİNCE DE ELİDE PUL
İSTERSEN EVİME BIRAKAYIM İSTERSEN KANAPİDE UYU
ÇÜNKİ BENİM İÇİN BU GECE BİTTİ
NE YORDU YAA BENİ
BİR KİLO BAL TOPLAMAK İÇİN ÜÇ YÜZ METRELİK UÇURUMA TIRMANAN NEPAL KÖYLÜSÜ GİBİ ÇABA BEKLİYO BENDEN
UHHU!
LAN!
UHHU, UHHU!
AŞILIYO!
BU DA KADIN KLİŞESİ
GİTSEM Mİ YANİNİZ?
YANINDA ÇALIŞAN KIZINLA AFAR TOPAR EVLENDİ!
UHHU, UHHU!
BİLDİĞİN APTAL ŞARŞIN YA, KOCA WENGİLİ, KOCA GÖTLÜ
İYİYMİŞ
DÜŞÜN DÜŞÜN KAFAYI YEDİM YAA! ANLAMIYORUM, O APTAL KARIDA NE BULDU?
EVİNİ EN KISA VE KOLAY YOLU SEÇER
UHHU, UHHU!
ÖKÜZ İŞTE
BİR, KAŞIT HAVLU GETİRİYİM SANA
GİTME
ŞARIL SANA
DAHA SIKI, DAHA SIKI
HEHHH
NOOLDUŞ
SENİN WENGİLERİN DE FENA ÖLMUŞ
HİHİNİ SALAK
15 dakika sonra
BEN DE BUNU SANA ANLATMAYA ÇALIŞIYORUM, GECE BOYUNCA
İYİ GELDİ BİLİYO MUSUNUZ?
HİHİNİ ŞAPKA, BAK KLİŞİSİM SANA ÇOK FENA
!
Çoğu ilişki, deniz kestanesiyle dolu denize girmeye benzer. Çok iyi yüzücü olsan da enirde sonunda kayıya ayaklarını basacaksın. Ve o acıyı ayak tabanında tadacaksın. Bir kaç gün topallayarak gezip denize bakarken o seni çağıracak. Dayanamazsın, çünkü su çok güzel.
BUGÜN İŞE GİTMESEN, YATAKTAN HİÇ ÇIKMASAK
HAÇİ HAÇİ
BEN DE İSTERİM AMA...
AHA ARKADAŞIM GELİCEK YENİ BİR KIZLA TANIŞMUŞ
NİSET BARSONİYER MİYDİ BURASI ??
HAYDİ AŞK YUVASI
AÇLAK PİŞLİK!
-SON-

28 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2016/31 No: 465
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

UYKUSUZ

uğur güksoy

Vatandaşa Sorduk: DARBE

Ümbüke YURTTAŞÜRT (43):

Darbe sırasında balkonda çay içiyordum.. öğrenir öğrenmez aşağıdan geçen ilk tankın üzerine atladım ve tankın antenini büktüm.. Gücüm bi tek o antene yetti.. Diğer yerleri kalın demir.. Sonra namludan içeri, duyacakları şekilde "Durun" diye ana bacı küfür ettim.. öyle edince kafasını "Hayır" şeklinde sağa sola oynatır gibi tankın namlusuyla "Hayır, Hayır, Hayırı.." dedi.. "Hayır" demeyi bırakmayınca asıl amacının beni tankın namlusundan düşürmek olduğunu anladım.. Ve düştüm de.. Ama çok hızlı olmadığı için hemen bi balkona koşup tekrar üstüne atladım.. "evet" diyesiye kadar..

Fazılkerimsay BABAYASÖYOĞLU (35):

Zaten durduk yere ağlayan adamdan korkucan hacı.. Bu fetö kendiyle beraber 1000 kişi 2000 kişiyi birden ağlatıyodu.. Daha o tarihte, bunlar toplu halde ağladığı gibi bunları alıp götürecektin kliniğe.. Psikiyatrlar ilgilenecekti bunlarla.. "Aslında kardeşim bak bu derdin var, filan anlatacaklardı... Bıçı boş ağlamaya bırakacağ işice kendinden geçmiş heriftler lan.. jet, helikopter kullanmayı öğrenmişler.. Sizin ben derdinizi s*kt*m..

Uydur TÜMGÜNÇ (28):

TRT'ye gidip de darbe bildirisi okunarak ne lan?! Harbden darbeler 15-20 sene eskiye götürüyo.. TRT mi kaldı olm.. Hasbelkader zeyreden öğrendi bi darbeyi.. Diğer kimsenin sikinde olmadı... Darbe mi yapıyosun kardeşim, gideceksin mark zuckerberge (feysbuk patronu), gogil'a.. "Alın" diyeceksin "Bu kadar para!".. Sen yaparken vatandaşın feysbuk bildirimine tık düşecek "Yurtta sulh arkadaşlık isteği gönderdi" diye.. Veya biz bi sabah uyandığımızda kendimizi 75 milyon kişilik bi watsap grubuna üye bulacak, mesaj düşmüş "Darbe yaptık" diyo.. TRTne lan.. Cumhurbaşkanı şak feystaymla bağlanıp ting diye sms yoluyla mesajladı millati.. Ekstra internet paketleri cabası.. Gaş bu gaş... Fetoyaşar

Kamil TUĞGENERALLER (26):

Sat komandoları kars kılığına girip kaçmaya çalışmış.. Kapatın olm okulu siz. Hani ölüm makinası diyodunuz bunlar için.. Bunun beni öldürebilmesi için, benimle evlenmesi lazım ki "Ilıy ne girkin karı," diye belki kahrımdan öleyim.. Makyaj yapar gibi kamuflaj boyasıyla yüz boyamaktan psikolojisi bozulmuş bunların..

UYKUSUZ

Marmaris'te Tayyip Erdoğan'a suikast girişimde bulunan askerlerin bir kısmı hâlâ bulunamadı. Aramalar devam ediyor.

NŞA Nükleer Şaşkınlık Ajansı — Barış UYGUR

Normal şartlar altında devlet içine yerleşmiş bir çetenin, başarısız olan bir darbe girişimine kalkışmasının ardından, onlarca yıldır bu çeteye mechuleler düzen, bu çetenin liderinin dizinin dibinde kerâmet arayan, bu çeteye kefil olan ve bu çeteyi her ortamda savunanların, hiç olmazsa böyle bir darbe girişiminden sonra susması, en azından onlarca yıldır bu çeteyi eleştiren, bu çetenin yarattığı tehlikelere dikkat çekenlerden özür dilemesi gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** hayatı sözkonusu çete liderinin fedâîliğini yapmakla geçmiş insanların bu çetenin darbe girişiminden sonra hiç utanıp sıkılmadan yirmi yıl aşkın yayın hayatı boyunca bir tek gün bile bu çeteyi eleştirmekten geri durmamış, 28 Şubat dahil hiçbir darbeye destek olmamış Leman dergisini "darbeci" gibi göstermeye kalkacak kadar alçaklaştıklarını, gece yarısı provokasyonlarıyla saldırı örgütlemeye çalıştığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir devlet yöneticisi ülkedeki olağanüstü bir durumu kendi istihbaratından değil de enişte sinden, kaynından, kayınçosından alırsa bunu söylemeye utanır. Ama **Yeni Türkiye'de** biraz daşüphelibirşekilde sanki "vallahi haberim yoktu," demekistercesine, bu olağanüstüihaberin istihbarat servisindendeğil dehısım akrabadan alındığınındefalarcatekraredildiğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında hayatı iktidara tahakkume yaın durmakla, suyunagitmekle suyunagidipde öğretmenlerin birikimlerinerahatlıkla elini uzatıpcebini doldurmaklageçen, "verdimseberi verdim"lerinfaili, hep kazananın şakşakçısı, yağdanlıkolma gönllusünün her tur siyasi pozisyona ayak uydurması beklenir. Ama **Yeni Türkiye'de** Nazlılıcakbile yanlış ata oynayabilir.

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş: "OHAL uygulaması vatandaşın günlük hayatını hiç etkilemeyecek."

Melih Gökçek, Fethullah Gülen'in insanları nasıl etkisi altına aldığını açıkladı: "Üç harfliler ile insanları esir alıyor."

ENİŞTEİN ! HER EVE LAZIM KAHRAMAN !

Yeni Türkiye , son yeni dalgayla , en yeni ikonunu bulmuştu : Enişte!.. Enişte Bey , Başkomutanımızın ' Darbeyi enişteden duydum ' demesini takiben , ters takla denize atlayan Boğaz' ın sevgili ak donlu çocukları gibi , meydanın renkli dünyasına girmişti. Tayyip Bey' i her rekattan sonra arayıp " Ekimde , El Nino tekrar gelebilir... Zaten hiç gitmemiş de deniyor El Nino hırpanisi için , Kınalıada' da metruk bi evde günunü beklemiş , şaşırmış bir imbat hanımefendiyle sevgiliymiş. Pardesusuz helikopterden inene, rüzgarı bircem çarpar , tâm çarpar ' türünden gereksiz kurtarıcı hanlarına girmesi , uyarıcak konu bulamayınca da bir kez sabah erkenden arayıp ' Asalı , ah .... Rahmetli Biraant yaşamasaydı , bu senörün belgesellni yaparlı... Adı da belli: ' Enişte' den Al Haberi ' olurdu! Esahaha... Harika kelaze ! diye öneriyle karışık şaka gibi değil gibi konuşması üzerine Başkomutan sıfatıyla , askeri izinini kullanmak için , adının ' içmemeler ' diye değişmesini hâliyle dediğimiz ' içmeler ' beldesine doğru yola çıktı ve ' Bal yiyen baldan bıkar , enişte tövbesi verdi: Ararsa yok deyin" dedi.

Fakat enişte bey için uyuyan dev uyanmış , Gökkuşağı renklerine alışmaya çalışan çocuk gibi hafif korkuyor ama durmuyordu. Devam edecek...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Emrah Ablak

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Çocukken bir arkadaşım,"Alpay" dedibana,"bendeçok ilginç bir balık var,satayım sana onu" dedi. Dedim ki"nasıl balık bu?". Dedi ki"çok ilginç bir balık"."Nasılya, nasıl"dedim."Siyahbir kere"dedi,"kocamankafasıvar,çokda güzel bir kuyruğu var". "Oha,çokgüzel balıkmışlan gerçekten" dedim."Getir bir bakayım" dedim."Değiğin gibiyse vallahi satın alırım ben onu senden" dedim."Koşgetir bakayım madem" dedim.Koşakoşa gitti, koşa koşa geldi. Dediği gibi muhteşem bir balık var elinde. Kocaman yuvarlakbirkafa,güzel bir kuyruk, bir siyah incigibibir güzelbalık. Dedim"alıyorum ben bunu senden, bu balık benim ömrümdegördüğüm en güzel balık".Verdim parasını,çokda para verdim,aldım balığı.Attımakvaryuma.Dünyanınen güzel balığınasahiptim.Başlarda her şey çok güzel ve sakindi. Mutluydum balığımla. Derken işlerbir acayipleşmeye başladı.Balığınbaşıyla kuyruğunun birleşim yerinden bir çift bacak çıktı."Ulan" dedim,"bu nasıl balık?!." Bu duyulduve eve kadınlardoluşmaya başladı. Kerametli balıkbellendi balığım.Akvaryumun önünde dua okumalar,adaklar adamalar,vay efendim,"kocam kumarı bıraksın,kızımkocabulsun,oğlum allamei cihanolsun".Bir delilikhalleri. Kerametli balıkyabı.ı,suyu da kerametlidir diye akvaryuma elavuç daldırmalar,o suyu yüzlere sürmeler,ayılmalar bayılmalar. Bende kerametli balığınsahibiyimya, ayrıseviliyorum.Balla börekle meyvelerle besleniyorum."Tü tütü tümaşallah,daşşahlarıngezdüresüce" diye bir değişik seviliyorum. Havam yerinde. Kendimi özel hissediyorum.Alkışlarla yaşıyorum. Derken birgün balığın öntaraftaniki bacağı dahaçıktı.Şöyle bir muhabbet dönmeye başladı,"ulan acaba, bubalıkdeğilde kurbağa mı?" Birkaç gün sonra kuyruk da yok olunca kurbağa ortaya çıktı, ve banaduaeden,beni vitaminlerleneşelendiren o kadınlar beni gördükleri yerde,"Allah seninbelanıversin, kocalarımızbizi yatağa almıyor"diyerek,elleri yüzleri sığildolmuş birşekildeveretmeye başladılarbedduayı.Sekizyaşımdayım,şu psikolojideyim,"duanızla yaşamadım ki bedduanızla öleyim".Kırbağayı dereyesaldım.Arkadaşımıbuldum. Dövdüm,paramı gerialdım. Güzelgünlerdi.

æ Bulmacada,"tarihteki ilkkardeş kavgası kimler arasındagerçekleşmiştir"sorusuna,şıklardan"Kamil'leHami"yiişaretleyenbir tanıdığım var.Yalnız şaşırtmacalı yapmışlar, o da var.

æ Birazönce hayalikuzenimgeldiyineeve.Böyleoluyor işte. Gelmiyorgelmiyor,geldi mi de üstüste geliyor. Bıktırmazinşallah. Haftaya gelmezinşallah. Pisbe. Köt. Ne diyordum, geldiyinegudik. "Alpay'ım"dedi bana.Dedim"demeya,banaAlpay'ım deme"."Ne diyim darraam" dedi. Dedim"öf, tamam ne dersen de"."Geçenlerde bir düğün ortamındaydım" dedi."Yuvarlak masa, tanımadığım sekiz on kişiyle aynı masayı paylaşıyorum,konu döndü dolaştı, çocuk sahibiolmayageldi"dedi."Ee"dedim."Birde" dedim"ben şimdi babaoldumya, sen hep böyle hikayelerle mi geleceksin lan bana dürrük" dedim."FakatAlpay sen bugün pek hakaretamizsin" dedi. Dedim "hakaretamizsem hakaretamizim, sana mı hakaretamizim, kendime hakaretamizim"."Neyse işte masada anlatıyor lavuk, tam bir gerizekalıydı,evlilikbile çocukiçinmişaslında,öbür türlü manasızmış,çocuğu olunca her şey anlam bulmuş, ötüyor mınakoduğum,bir yandan da **ben evlenirem de kalamam dul** çalıyor ortamda,anlatıyor, ben de böylehafifsinire kesmiş birşekilde dinliyorum"dedi."Ee"dedim."Dalhane saçmalayacakdiye bekliyorum" dedi."Ee"dedim."Devam etti" dedi."Mee"dedim."Çocuk öylebir şeymiş ki,hanı böyle bir yere gidermişsin de anneni babanı özlermişsinya,aynısıymış deyince patladım artık" dedi."Tahmin edebiliyorum"dedim."Ben annemi babamı özlemiyorum yalnız hiçbir zamaniçin şeklinde bir cevap verdim,donakaldı mal" dedi. "Hehe"dedim."Sonra da kemküm etti, konuyu da tam değiştiremedi, resmen duvara çarpmış gibi oldu, halini izlemek çok eğlenceliydi, nerede var şebek,geliyor beni buluyor" dedi."Mehe" dedim. "Senden bir şey isteyeceğimAlpay, sen asla öyle birbabaolma,düz olma,olamazsın dagerçi,babaoldun diye değişme,yani değişama öyle değişme, ben seni seviyorum, sen benden pek hazzetmesen de ben sana net bir şekilde hayranım hatta, değişme Alpay, baba oldundiyebabaolma,sen yineAlpay olhep böyle"dedi. "Motor ehliyetinebaşvurdum, arabayı da çarptım" dedim."İyi yapmışsın"dedi."Geçenlerde baba oldum diyeevdebabaesprisi yapayım diye şey ettim, onudabeceremedim, bir şey itti beni, o yüzden merak etme, senin dediğin gibi öyle şey olmaz, olmayacak galiba" dedim."Bence de olmayacak, hatta daha da yenilikçi bir şakacı olacaksın" dedi."Mehere" dedim."Tipini skiyim senin" dedi, gitti. Güldüm. Uzun uzun güldüm.

æ An oluyor, kütüphanedeki kitapları başka bir kitabın dibiyle düzleştiriyorsun ya, o kitap için hüzünlenmiyor musun. Bence hüzünleniyorsun. O dividi için de hüzünleniyorsun zaman zaman.Gerçigenelde dividileri,kalın diplibirdividi seti olur mutlaka herevdebir şekilde.onunla düzleştiriyorsun, onapek hüzünlenmiyorinsan öylekalın olduğu için,amayinede bir hüzünç var.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com · twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
6 Ağustos Cumartesi / **Kadıköy Küçük Mekan** / Saat 21.30 /
bilgi: 0536 954 58 35
(biletler biletix)

BarışUYGUR

• Arkadaşlar, bakıyorum, bazen aranızda da çıkıyor, kimilerinin ağzında "Dış güçler," diyelaflar duyuyorum. Öncelikle elbette dış güçler diye bir şey var, var da bir tek bize mi var? Her ülkeiçin kendi dışındakigüçlerdış güçler. Mesele "dışgüçler" diye hayali bir düşmanı kabullenmek ya da kabullenmemek meselesi. Dış güçler serıden bağımsız olarakhep varolacak. Sen akıllıol, sen güçlü ol, sen sorunlarını biriktirme, körükleme; hiçbirdışgüçsana birşey yapamaz. Yaşadığın hiçbirolayınsebebitek başına "dış güçler" değil. Payı olabilir, rolüolabilir, bu olay konusunda niyetiolabilir, tutumu olabilirama başınagelen her şeyin en büyük ve en önemli sebebi yine sensin.

• "Delikanlı ol, ciğerimi ye," kadar mantıklı, bir zihniyetin arkasındaki büyük derinliği faş edici ve farkına varmadan samimi olan lafı çok az duydum. Şimdi öncelikle medeni dünyada ciğer yemek, vegan vejetaryen de değilseniz öncelikli olarak bir besi hayvanının ciğerini yemekle sınırlı. Bu hayvan kaz olur, kaz ciğeri yiyorum diye hürriyete köşe yazı yazarsınız, daha bildik besi hayvanları olur, "tava ciğer mi, arnavut ciğeri mi," diye rakı masasında meze tartışırsın - (elbette tava ciğer). Ama insan ciğeri yediğiniz zaman zombi oluyorsunuz. Ha zaten nedir, çocukluğumdan beri etrafımda duyduğum "Delikanlıyız lan biz," "Bana bak delikanlı adamım," falan gibi laflar ışığında söyleyebilirim ki bu bahsedilen delikanlılık kavramıyla zombilik arasında gerçekten "delikanlı olan ciğerimi yer" türünden bir ilişki var. Delikanlı da, zombi de ciğerimi yiyor. Gerçi zombi çok yemek seçmiyor, anladığım kadarıyla beyin başta olmak üzere nereyi bulursa sırıyor da, delikanlı işte zombinin yemek seçeni gibi adamın ciğerini yiyor. Kimisi sakacata da girebilir onu bilemiyorum.

• Geçen haftalarda tefrika yazdığım için değinemedim. Ama biliyorum ki son yıllarınen bomba "guilty pleasure"larından biri de geçtiğimiz haftalarda sezonfinali yapanKısmetseOlur şovuydu. Efendim, iletişim bilimci Markus Miller, *"Başkalarının nasılyaşadığını izlerken hayatı avuçlarının içinden kayıpgiden bir yığın insan, günün birinde bütünbir ömürlerini hayat pomosu izleyerekgeçirdiklerini farkettiklerinde kendi hayatlarına başlamalarıiçinçokgeç olacak,"* diyor. Benceüzerinde düşünülmesi gereken bir söz.

• Ben de zaten bunun üzerinde düşüneyimdiye açtım internetten KısmetseOlur'un sezon finalini seyrettim. Arkadaş, program boyunca başta sunucu herkes *"Evimize çok emekleri geçen X," "Y'nin çokemeği var," "Çiftlerimiz çok emek verdi,"* gibi o kadar çokcümle kurdu ki, 1960'tan bugüne bütünDISK kongrelerini toplasan, bu kadar Emek'ten bahsedilmemiştir. **Arkadaş evlendirme programı mı seyredlyorum Arnavutluk Emek Partisi genel kurulunu mu şaşırdım.** "Ben çok emek verdim," "Keşke bu kadar emek vermeseydin," bilmem ne. Hayır, verilenemeğin ne olduğunuda anlamıyorum. Hadi dokuz aydır her gün eve gelip camış gibi kanepede oturan adamın yinebir emeği vardiyelimde, aradabir eve misafirolanların emeklerini toplasam Bakırköy Bağcılarminibüsüne binmeye yetmezama yok. Vallahi sıtkımsıyrıldı

• Ha, tabii ki Markus Miller diye bir iletişim bilimci yok. Varsa da böyle bir şey söylemedi, söylediyse de tesadüfün bu kadarınapes doğrusu diyeceğim. Ama ne yapayım oturup ben böyle bir cümle yazsam, "Vay artislik yapıyorsun," diye mail gönderecek, "Abi böyle iddialı lafları sana yakıştıramadık," diyetweetatacaksınızcanım sıkılacak. Böyleyazınca sanki ciddibir lafmışgibi okudunuz bakınne güzel. Hatta yazınınortasındaçıkan birisivarsagünün birinde kaldırım kahvesinde, Mustafa Amca'nın çay ocağında çay içerken "Şimdi Markus Miller'in de dediği gibi," diye lafa giren falan olursaağzınakürekleyıırmak için elinizdekozolur.

nisanhakan

Evde yalnız başıma geçirdiğim dördüncü gün. Uçağa bindirdim, Fransa'ya gönderdim bebeğimi, arkadaşlarımızın düğününde bizi temsil etsin diye. Ev, bebeğim uzağa biner binmez kendini saldı. Toz bezleriyle, elektrik süpürgesiyle, çeşitli temizlik malzemeleriyle devamlı dayak yiyen, kontrol altında tutulan ev aniden gelen rahatlama hissiyle benden önce pantolonunu çıkarttı, donla oturmaya başladı. Evin içinde vakitlice yatıp, sabah erken uyanan bir insan olmayınca zaman kavramını tamamen yitirdik. Az önce saat ondu, şimdi nasıl sabah beş olabilir? Ben az önce güzel bir film izleyeyim, sonra da oturur yazmam gereken yazıları yazarım diye televizyonu açmıştım, nasıl ve neden dört saattir arka sokakların tekrar bölümlerini izliyorum? Ev benim bütün zayıflıklarımı, en karanlık zevklerimi biliyor, hepsini bana karşı kullanıyor, bana tuzaklar kuruyor. İnsanın en kötü ev arkadaşı kendi evidir. Evin içinde dört gün geçirdikten sonra bu lafı buldum.

Dördüncü gün evden çıkmaya karar verdim. Evde oturup kanal d ile kavga etmenin ne gereği var? Bu dünya bizim, "dışarıda ne yapacaksın, bütün eşyaların evde, dışarıda ne işin var?" diyen ev ise bizim düşmanımız. O kadar çok cansız düşmanım var ki. Odamdaki pencerenin sinekliği gece rüzgar yüzünden kopup gitmiş, apartman bahçesinde çiçeklerin üstüne düşmüş. Ertesi gün apartman yöneticisi yanında sineklikle kapıma dayandı, ardında "biz o bahçeye hayatımızı adadık, güller ne halde çık bir bak, bu apartmanda birlikte yaşıyoruz, lütfen biraz daha dikkatli olmaya çalışın" diye başlayıp ucu katılmadığım apartman toplantılarına kadar uzanan dev bir eser ve kırık sinekliği bırakıp gitti. Bu sineklik artık benim düşmanımdır. Beni zor durumda bırakan bütün eşya ve araçlar benim düşmanımdır. Eve her gelen misafire uygun bir dille "evimizde sıçmaya karar verirseniz sifonumuz bozuk olduğu için biraz değişik çalışmaktadır, benimle birlikte ufacık tuvaletimize buyurun, sizlere nasıl çalıştığını göstererek anlatayım, sonra salona geçip bir şeyler içeriz" demek zorunda kalıyorum, çok da tanımadığım insanlarla klozetin başında birebir zaman geçiriyorum. Böyle şeylere neden olan her şey benim düşmanımdır. Ben dışarıya çıkıyorum. "Ne yaparsan yap, çık dışarıda polis kaynıyor, whatsap mesajlarını okusunlar da içeri alsınlar seni cahil" diyor gibi geliyor bana ev. Gözümü korkutup, evde kalmamı sağlayıp bana daha çok türk dizisi izletmeye çalışıyor. Olabilir mi ya öyle bir şey? Olmaz herhalde ama üç gündür evde tek başıma durmadan yalan yanlış bütün haberleri ve dedikoduları okuduğum için az da olsa aklımı yitirmiş olabilirim. Bir de telefonda DARBE diye whatsap grubu var, onu açıklamak gerçekten zor olabilir bakarlarsa. Aslında darbe gecesi iş yerinde mahsur kalanlar ve evine ulaşmaya çalışanlar arasında iletişim olsun diye açmıştım ama isim koyarken biraz daha dikkat edilebilirmiş şimdi düşününce. Sildim bütün whatsap geçmişimi, zamanında dostlarla yapılmış ne kadar "ooo içiyor musunuz, biz de içiyoruz, siz nerede içiyorsunuz, biz kadıköyde içiyoruz" muhabbeti varsa yandı gitti. Polis "neden bu whatsap bomboş?" diye sorarsa benim hiç arkadaşım yok derim. Ona da öyle bir şey düşündüm.

Akşama doğru evden çıktım, özgürlük parkına gittim. Parkın kapısından içeri girdiğim gibi çalılıkların arasından çok kaliteli bir kedi yavrusu çıktı. "Evden çıktığım gibi muhteşem şeyler olmaya başladı hayatımda" diye düşünüp kediyi sevmeye yeltendim. Yavruyu severken çalıların oradan bir tane daha yavru çıktı. Sonra bir tane daha, ardından bir tane daha derken yüze yakın kedi yavrusu uzaktan üstüme doğru gelmeye başladılar. Gözleri parlıyor, sesleri incecik. Daha önce tatmadığım bir korku hissi omurumdan başlayıp kafamın arkasına doğru yavaşça tırmanmaya başladı. Yavaştan kaçayım diye düşünürken kedilerin çıktığı çalılıkların arkasından yaşlıca bir bayan çıktı, "alsana bir tanesini, sevaptır, evine götür, bak ona" dedi. Kaçarsam belki kovalar, işte o zaman çok kötü olur diye düşündüm, "Benim tavşanım var, onlar birbirlerinin doğal düşmanı, eve kedi alırsam bir zaman sonra kedi tavşanıma saldırabilir, o yüzden kedi alamıyorum" diye çok mantıklı bir açıklama sundum, "size kolay gelsin" deyip koşar adım parkın içerlerine doğru yürümeye başladım. Dışarısı da bir acayipti.

Apartman bahçesi dev bir yalandır.

graphr@gmail.com

Sandık-içi

ERSİN KARABULUT

GEÇENDE Bİ TARTIŞMA PROGRA-MINDA ADAM ŞÖYLE BİŞEY SÖYLEDİ.

...ŞİMDİ BUNLARIN HAZIR-LADIĞI DÜŞMANIN ŞİF-RESİ DE 666...BU 666 SAYISININ DA ŞEYTANI, YANİ NE BİLDİĞİM BAZI KÖTÜLÜKLÜ ŞEYLERİN SEMBOLÜ OLDUĞU SÖYLENİYO DİYE BİŞEY DUYDUM.

NASI YANİ?

YEMİN EDERİM PROGRAMA KATILMAK FİLAN İSTEDİM.

BEYLER KONUYU BİLİYORUM ÇOK. BAKIDON AMA BENİM YAŞADIĞIMI ZAN-NETTİĞİM HAYATTA BU DÜNYEDEN ŞÖYLE OLMASI LAZIMDI, Bİ saniye kendim konuşup çektim de..

ADAM:: LARIN ŞİF-RESİ BİLE 666. DÜŞÜN...

UFF ARKA-DAŞ...

LAN LİSEDEYKEN **LANETLİ 666** DİYE MAİL ADRESİM VARDI BENİM. **'666' NIN "ÖYLE NEBLEYİM, KÖTÜLÜKLERLE ALAKALI OLDUĞUNU DUYDUMUDU"** DİYE KONUŞULDUĞU Bİ DÜNYADA MI YAŞIYORUZ HAKKATEN? İZLEYİCİ BULMİYO DİYE ÖYLE DEDİ DİYCEM DE ADAMIN KENDİSİ DE BARİZ. YENİ PUNKUŞ GİBİYDİ. GAYET.

BAZEN OLUYO BÖYLE ŞEYLER. Bİ GÜN Bİ ARKADAŞIM, Kİ KENDİSİ 40 YAŞINDA MI NE, ŞÖYLE DEDİ.

YAA BİŞEY SÖYLİCEM AMA ÇOK GEVEK GALİBA YAA...

SÖYLE LAN GEVİK DİYE KONUŞ-MAYACAZ MI?

...YA İNTERNET-TE BİŞEY GÖRDÜM DE...

BİRİ DEMİŞ Kİ.. "İKİZ KULELERİ AMERİKA-NIN KENDİSİ YIKTI YA DA HABERİ VARDI.."

BUNU DA BÖYLE SESSİZ SÖYLEDİ KİMSE BU SAÇMALIKTAN BAHSET-TİĞİM DUYMASIN DİYE.

ULAN DEEMA CİDDİ SORUYORUM. 2001'DEN BERİ BUNU İLK KEZ Mİ DİNLİYOSUN? **"İNTERNETTE Bİ KİŞİ YAZMIŞ"** NE DEMEK, DAHA ÖNCE HİÇ Mİ SAHİT OLMADIN OLMAMIŞ?

YAA BEN BÖYLE ŞEYLERE PEK BAKMIYORUM.

KOMPLO TEORİSİ SONUÇTA ABİ ONLAR BİRAZ DA.

İNANIP İNANMAMAK YA DA İKNA OLMAK OLMAMAK FİLAN AYRI DA.. ALLAHAŞKINA İKİZ KULELER OLAYINI DÜŞÜNMÜŞ OLSUN YANİ HADİSA-DAKİ HERKESİN BU NE BİŞ YANİ BUNU DÜŞÜNMEMİŞ BİRİ NELERİ DÜŞÜNMEZ HAYAL BİLE EDEMİYORUM.

1967

EFENDİM DÜNYADA Bİ SÜRÜ ŞEY YAPIYORUZ AMA MİLLET UYANMASIN? ŞÜPHELENENLER VAR DA, SAĞDA SOLDA DUYUYORUN...

YAV ŞÖYLE YAPSAK?, Bİ SÜRÜ UYDURUK ŞEY ORTAYA ATALIM.. İLLA İNANAN VE TARTIŞAN OLUR, BUNLARA DA MESELA **"KOMPLO TEORİSİ"** DİYE Bİ İSİM VERELİM, DEDİĞİMİZ GİBİNDA ŞEY-LER İDDİA EDEN OLURSA GERÇEK BİLE OLSALAR DAUGA GİDELİM.

"MEH MEH KOMPLO TEORİSİ ABİ BUNLAR NAAP. TİN YAA?" FİLAN DERLER BÖYLECE İN-SANLAR.

CIA

OHA KESİN YAPMIŞLAR BUNU.

BÖYLECE NORMALDE **"MERAK ETMEK"** YA DA **"SORGU-LAMAK"** OLMASI GEREKEN ŞEKİN BAYAĞI KOMPLO TEORİSİ DİYEREK PAKETLEYİP KÜÇÜMSEMİŞ OLUYORUZ. (NASI KOMPLO TEORİSİ AMA?)

YİYOK BEAAAN!... ÇOK PUŞU-NUSUN.

GERÇİ BEN ÇOK ÖYLE KONSPİRASİSİ 'Cİ' BİRİ DEĞİLİM AMA YİNE DE SÖYLENEN HER BOKA DA İNANMAMALIM. ŞU DÜNYANIN TARİHİN-DE KİMLERİ NE YALANLAR SÖYLENMİŞTİR DÜŞÜNSENİZE.. Bİ SÜRÜŞÜNÜ DE HALA DOĞRU SANIYORUZDUR YA Ç ÇOK KORKUNÇ. O YÜZDEN AMİRAK ETMİŞ ÖZELLİĞİMİZİ AŞIA KİRELİMEMEMİZ LAZIM, MAL OLURUZ VALLA.

2050

BENCE VAR YA DÜNYAYI AMERİKA YÖNETİYO OLABİLİR, DİĞER ÜLKELERİN İÇ İŞİNE FİLAN KARIŞIYO OLABİLİRLER... GİBİME GELİYO...

YOK CANIM SAHİYAM.

VALLA ÖYLE BİŞEY OLMAR GİBİ OLDUM GİBİ OLDU...

AHA BÖYLE AVALIN ÖNDE GİDENİ OLURUZ.

Bebek Katili

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Nekadar da tutkusuz sever, ölçüyü seven!!!
Zweig'ınDostoyevski analizinden

● Fethullah Gülen hareketi: Top, yan ağlarda...

● Darbe olsaydı sıkıyöneyim, hatta sımsıkıyönetemeyim yaşıyor olacaktık. OHAL, evladır ondan. BUHAL'e şükretmek de varmış şu hayatta...

● Atalay Filiz olan biteni nasıl yorumluyor acaba, totale alnernatif bir tektekçi olarak?!

● Hayırlı bi şey geldiysa son zamanda Marmaris'in başına geldi. Rakamla: MARMARİS! Son deme dek, Cuntabaşı Evren'le anılırdı. Şimdi, şükür, başarısız cunta ile anılacak, bir nevi aklanacak, hayır hayır, paklanacak Marmaris...

Türbansızdan da kardeş olabiliyomuş, öyle mi Hafız?!

● "Havlayan köpek ısırmaz" lafının garantisi yok. "Bizimki ısırmaz" desen, temenniden ibaret. "Daha hiç ısırmadı" en korkuncu, galayı benlen yapacak gibi.

● Beni arı soktu. Yalnız, arı beni güzel zamanda sotu! Anlatacağım... O kabus darbeye kalkışma girişimli cinayetler gecesinin günü, akşamüstü, deniz kıyısında, neredeyse vakit geçsin diye eşimle tartışıyorduk. Haklı çıktığım bir konuda fazla homurdanıp yapay kriz yarattım, haksız duruma düştüm. Özür kıvamına yaklaşıyordum ki, işte o an arı beni, vurdu beni, böğrümden soktu beni. Anlar anlamaz daha o an arıca sokulduğumu, hemen arıya minnet duydum. Gündem böyle değişir! Bravo arı! Vurmaya furdin beni, kendini de yaktın ama mevzu da değişmedi değil arı. Değerli kardeşim arı, mektupsuz bırakma beni! Özrümü sonradan diledim. Alerjim falan da yok, özre değil, arı sokmasına, denize giriverdim... İki zonkladı, geçti. Gece de fener alayı!..

● Uçan Halı, yerde mi yoksa havada mı dokudular, bunu merak edegeldim...

● Yan koltukta "pilenses" olmak isteyen bir ufak kıza kulak misafiri oldum. Bana o an olacak gibi geldi o kız pilenses...

● Daha 25 yaşında ilk öykü, 27 yaşında ise ilk romanını çıkarıyor Tezer Özlü. Zeki ve incelikli Özlü'nün ilk kitabının adı Eski Bahçe, romanı ise Çoculuğun Soğuk Geceleri. (Romanın yayın tarihi 1980. Zaten Tezer Özlü, ne yazık, 1943-1986 yılları arasında yaşamış, hep genç, hep yenilikçi kalacak bir 'taze zihin.') Roman için deilen şu: Çocukluğun Soğuk

Baz zat

Geceleri; kişinin, çocukluğundan başlayarak içine düştüğü yaşamın, kimi zaman fiziksel-kaba, kimi zaman inceltilmiş-dolaylı baskılarıyla karşı karşıya kalışını ve yaşadığı ya da "yaşamasına izin verilmek istenmeyen" farklılığını ve uyumsuzluğunu son derece sarsıcı ve incelikli bir biçimde, "teninde duyarak" işledi. Özlü'nün farkı işte: TENİNDE DUYARAK... Bir gölge bulup Tezer Özlü okuma zamanları...

düşünüyorum da, hep düşünmüşüm ben.

● **Altı dilde geçen haftaki maniyi yazmış yolladı İzmir'den Ufuk Toraman. Valla imzaladım kitabı. Siz bu satırları okurken, göndermiş olurum. Siz bu satırları okurken, belli mi olur, belki ben de bu satırlara bakıyor olurum...**

● Taze baba Alpay'ı kutlar, Hazar Erdem'e hoşdeldin derim. Altı aya kalmaz, üç tekerlekli bisiklete biner gibi o...

● **Gürp Gıda gördük. Yazmadan edemedim.**

● Evlilik yokken de aşk vardı, devlet yokken de millet vardı ve televizyon yokken de dedikodu vardı...

vedatozdemiro@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

KAÇIRANLAR İÇİN

UYKUSUZ 4 SAYI BİRLİKTE!

HORTLAK 3 SAYI BİRLİKTE!

Bayilerde ve Marketlerde

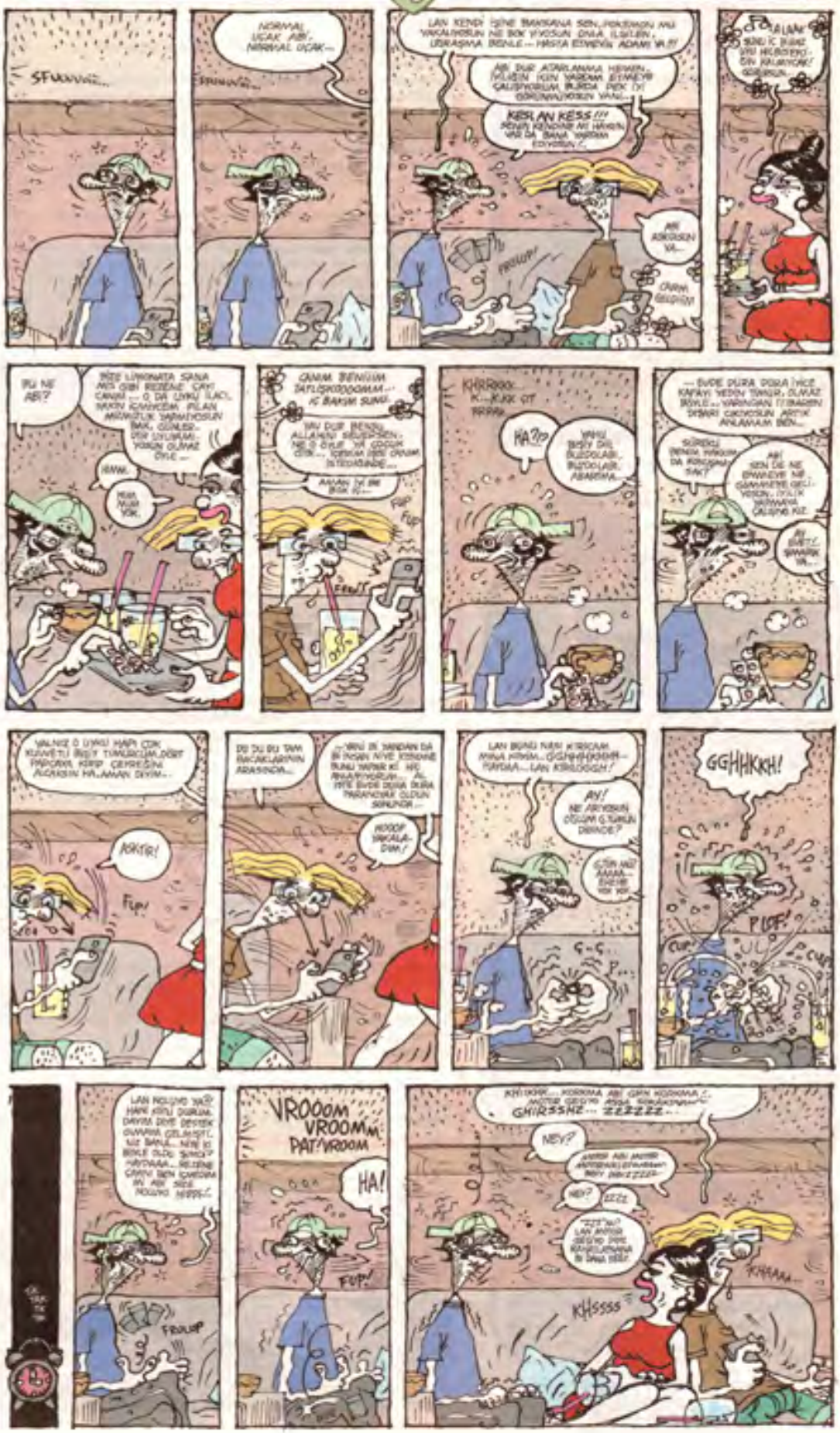

CANSIN ÇAĞLAR

Evden Çıkmayan...

OKY

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Sevgili tutmuşyularımdanbeni,/ develergibi habire çeker.
Sarhoşdevesiniböyle nereyegötürür,
böylehangikatara?"

Mevlana Celaleddin Rumi

"İTBAKIŞI"
Marketin çıkış kapısının önünde bekliyor.(tasması boynunda) Almamışlar onu. (onlara yasak)
İyice yaklaştığında. Kendi kendine iki yana açılıyor birden kapı. Cam kapı. Dayanamıyor. Kendine engel olamıyor. Ön patilerini dükkanın içine basmasıyla ayağı yanmış gibi geri çıkması bir oluyor. (naptım ben) Kızarlar.Biliyor. Heyecanlı/gergin/tedirgin/endişeli.(baş,araba oyuncağı gibikıpır kıpır,tık tıktık, bi o yana bi bu yana,kulaklar dikili, tetikte) Ölümcül bir "mesele"si var. Sık sık nefesler. (yüzünde gözünde tik'ler) Dil dışarda.Titreşiyor. Hayat memat meselesi. Derdedüşmüş.
İşteorada!Sahibi'nin başının vekolunun birkısmı raflardan yapılma duvarımsıbölmenin kenarındangörünüp kayboldu.İşte o!
Can havliyle diğer kapıya atıyor kendini.Giriş kapısına.(küçük bir mahalle marketi,neredeysebitişik iki kapı) O bölmenindiğer yanında,orda da bi görünüp,kayboldu sahibiansızın.(yine birkısmı) Tekrar bu tarafa. Çılgın gibi, acı içinde. (yere düşmüş,çırpına çırpına bir balık)
Aşkişte.
Tanıyorum seni.Bu bakışı.Böyle olur insan.Aynısı.(nerdeyse o ünlü filmdeki Mickey Rourke misali şangır şungurdelip geçecekcamları,--cama değiyor burnu,tekrar açılıyor kapı--) *(kafede otururken,karşındakisandalyede, birdenkalkıpgitse,dışarı falan da değil, lavaboya dahi gitse, için sıkılır birden,hele uzarsa biraz,nefesin sıkışır,* "öff" --aynı onun gibi işte– *Lavabonun çıkışına dikersin gözlerini,kalp çarpıntılarıyla* "gel nolursungel,hadi gel!",nefesin daralır. O tekrargöründüğü an kapının kenarında, ışıl ışıl olur ortalık, bayram olur."otur şöyle,geçme oraya,tam karşıma")

"ALMA,ALMA"
İşte bu derece büyükbir aşk'a, birtür 'kara sevda'ya muhattapolacaksın belki de.Bir köpekalmaya kararveren Farkında mısın?Çocuk oyuncağı değil.Sakin ol.Düşünönce biraz. *(Bektaşilerintalib olana ilk önce dediklerigibi:"Gelme, gelme,bubir demirleblebi.)*
Bakmesela,bende yok o yürek. Soruyorsan eğer.
O kadar ayılıp bayıldığım, çıldırdığım,kuduruldum halde alamıyorum.Yemiyor.*(birzamanlar, evvelzamanlar.Birarkadaşım yurt dışına taşınmış,giderken de,"hemen dönüp alıcam" falan diyerek bizebırakmıştı köpeğini.Dönmediama sonra.Yıllarca kaldı bizde.Evde bırakmak zorunda kaldığımızda,mecburolduğumuzda, bize, tam biz evden çıkarken, kapının aralığından başınıkaldırıp o son bakışı, 'o bakış'içimizeoturdu.Annem ağlardı o bakışa vapurda–anası ağlamak–)*
Oh neyse çıkıyor.
'Vuslat'
Neredeyse senin kadar sevindim. Bebek. Gözün aydın. Dünyalar onun.(aman amanaman,allahım nasıl bir alengirli/fırfırlı/şetaretli bir yürüyüş yürümek o.Anlatılır şey değil. Görmek lazım.

KABATAŞ MOTORU
Tazebatmış bir güneş. Rengarenk. Işıklarbirden yanıyor.Şehrin ışıkları.Ortalık iyicene şıkırşıkır.Motorunaçık kısmındayım.Tıklım tıkış.Ayakta da duranlarvar, otobüs gibi.Araplar,diğer turistler, şehri yeni görenler... Birden etrafımda eller kollar kalkıyor. Flaşlar patlıyor. Heryanımdan ama.Cepteller,selfiçubukları,makinalar. Hepsi birden.Aralarında kalıyorum.(eski*filmlerdeolurdu, mahkeme sahnelerinde, önemli sanık getirilirken birden koca koca, aliminyum tencere boyunda flaşlar patlardı, şakşak şak,aynıonun gibi)* 360 derece çekildim dostlar. Ben de çekildim. Hiç istemeden. Radyasyona maruz kalmakgibi.İş işten geçti.Oldu bitti.Başkalarının fotoğraflarındayım.Ki isteseler, eleleverseler,bir hologram'ınıdahi oluşturabilirler. Kusursuz bir heykelim? O da mümkün.

Kabataşmotoru/Fiküküler/Taksim/Cevahir(hepaynı rota,doğru)
Film?"The Legent ofTarzan"Tarzan efsanesi.
Ee? Nasıl anlatılır? Sanki şöyle diyerek işe başlamışlarsevgili arkadaşlar, yapımcılar;"Bak kardeş, bi deney yapıyoruz.Al sana 180 milyondolar.Paraolayını kafayatakma.Onbintane, herbiri ayrı ayrı bakmayadeğer, herbiri bir diğerinden çokçok daha, enteresan, ilginçşey; *(devasa omanlar, şelaleler, nehirler, nehirgemileri,filler,aslanlar,gorillermoriller, timsahlar mimsahlar)* Al,ne istersen al! Her ne istersen ama ha. En görkemlisini,en güzelini. En güzel kız,en aslan gibidelikanlı.Ünlü,iyi oyuncular? Hepsi senin. Koy! Al onlarıda koy. "Heporman orman,sıkılırlar ama"derseneski Londra mondrafalanfilan,onlarıda ekle.Bunlarınhepsini biraraya getir, hepsini.Ama, çokçokkötübirfilm olsun.Anlıyormusun olayımızı?Becerebilirmisin?Kendine güveniyormusun?"
Sankiböyledemişler işte. Evet. Herküleverilen 12 imkansızgörev gibi,yada Keloğlan'a padişahın kızınatalip olduğunda.
Valla,yanlız,başarmış ha.Helalolsun.El elden üstün.Olmayacak şey. Bravo. Bu kadarbaşarılı olunur. Şapka çıkartıyorum. Ben ki kötüfilm de severim *(okuyan bilir–naapareder, bi yolunu bulur, eğlendiririmbir şekilde kendimi,bakabakakötüfilmin şurasına burasına–)* Hele hele ki üç boyutluysa.Tadından yenmez.
Ama bu? Bu nasıl Birşey? En,en eski 1940'ların ilk, o az biraztombulcaetli butluJohnnyWeismuller'li siyah beyazTarzan' ları bileçokdaha samimi, çok daha inandırıcı,sıcaktı. Eğlenceliydi.
Bu nasıl olabilmiş?Allahımnasıl olabilmiş.Anlamaya çalışmaktan helak oldum.Sıkıcıbile değil.
Bambaşka bi şey.
Herşey en büyüğünden. O bi kere hepsindeaynı.Artık o standart.Elleri mahkum.Yeni çevrimlerde herşeyen büyükboy.Ormansa,eskiTarzan'ların daldandala uçuştuğu o ormanların en az on katı dahabüyük.Gökdelenboyu ağaçlar.Tarzan'ın maymun arkadaşı Çıta? Bununki kendisininen az iki katı devbir goril.(*gelipardınakadar açılmış o koca ağzınıyüzümüze yüzümüze dayayıp böğürüyor.* Bu tur filmlerinolmazsa olmazı--gına geldiyalnız yapmayıntekrar lütfen--Ejderhalar, dinozorlar,hatta uzaydangeleni, uçanıkaçanıher tür canavardiş*lerineyapışıpyapışıp* uzayan o salyalı ağızlarınıtam yüzümüzehizalayıp,nooluyorsaöyle) Tarzan deyince,gerçek hayvanlarfalangörüyorduken azından.Filler. Yavru filler.Filin üzerine çıkıyordu bizimkilolu Tarzan,oturuyordu Jane'i yanında.*(hortumuyla sularfalan püskürtür şirinlikler yapardı o fil de,cilveleşirlerdi karşılıklı)* Bunda ne gerçek birfil, ne de bir arslan Goril desen gorildeğil. Ne de manzaramanzara.Hissediyorsun yapaylığı.*(Harry Potter de oluyor daTarzanbaşka, doğayı doğal haliyle görmek istiyor insan. Dijital değil.–beş adet Harry Potter yönetmiş de filmin yönetmeni)* "Okuş sürüsünü oraya ekle, iki dağ da şuraya, birazsis" *(gerçi"Pi'ninYaşamı"nda da,o çocuğun açık denizde sandalda başbaşa kaldığı* o kaplan da dijitaldi amaolmuş*tu işteo.Ang Lee'nin dehası)*
Zaten o koyu mavimsi,metalimsisuni ışıklar,o gölgeler, o karanlık atmosfer.Artık hep aynı.Bakışlar da aynılaşıyor.Batman mi bu, Tarzan mı,Superman mi?
Filmdençıktığımdaağzımdasankisalıteplastikçin yumurtasından yapılma biromlet yemişim gibi bir metaliktad.
"Hiçbirşey görmedim"duygusu.Açlık.
Yalnız. Bi dakka.Bütünbunlara rağmen gene de tekrar görmek isterim.Söyliyim de baştan,şeyolmasın sonra.Gören mörenolur. Ben biraz acaibim.Evet.Tuhaf'ım. Belki merakımdan;"Ne olmuş da böyle olmuş acaba" diye mi?"Bu kadar kötü olmayı nasıl becermiş?" Belkibundan,
belki de bu bahaneyle.

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günlerdilerim.

cihan ceylan

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkan Özçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Md.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Onuş Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Mine Soysal, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kalitegrafi: Şenol Sarıçiçek
Matematik: Nilüfer Tanrıkut
Reklam Bölüm: Senol Yalçın
Bilgi Sanatkarı: Tuncel Yalçın

Adres: Akatlanevleri Mah. Sofyalı Sok. Kamışlı Ap. 3-Blok No: 20/12 Kat:3 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Ünal Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 15 35
Genel Dağıtım: BYP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 290 TL Amerika: 1205 Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 1205
İRAH Numaralarımız: Genel Bilgi

Haftalık Mizah Dergisi | 28 Temmuz 2016 | Sayı: 465

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eşgörsel ve kavramsal ürünlerin yayın hakkı saklıdır. Yayınevi ve yönetim yazılı izni alınmaksızın kısmen yazılı, kısmi ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yayın Süreli Yayındır

ÇINAR VAKASI

Aile pansiyonunda tatil yapmak kolay değildi. Şehirli aileler, minik ama acarevlatlarını zaten çokgeniş olmayan pansiyonun bahçesine dağınık düzende istifliyorlardı. Tatil sayesinde uyuma saatlerini gece ikilere kadar esnetmeyi başaran bu çocuklar, bitmek bilmeyen enerjileriyle bayılana kadar koşmaya ant içmiş gibiydiler. "Çocuktu, koşacak elbet" hoşgörüsüyle başladığım tatil, bir süre sonra, "24'den sonraçocuk yasaklansın"a ve en son "24 itibariyle çocuklar yok edilsin, sabah yenileri yapılsın"a kadar genişlemişti. Bu denli sertleşmem için yeterli bir sebebim vardı. Adı Çınar. Gece saat iki sularında uyumaya çalışırken, "Babaaa!" diye bağırarak koşan 7 yaşındaki bu çocuk ve onun borusesli babası beni bu aşamaya getirmişti. Ergen tipi girtlağa sahip Çınar'ın tükenmeyen coşkusu yanında, hergece saat 10 civarı uyuyanoğlumu düşündüğümde şükrediyordum. Yanılmışım. Meğer erkenden uyuyan nazik evladım bir canavar, canavar sandığım Çınar ise adam gibi adammış.

I. Deniz Kestanesi Olayı (Hadi Baba Bitir Şu İşi!)

Çınar, sekerek pansiyonun bahçesine girdiğinde suratında en ufak bir sıkıntı belirtisi yoktu. Normalde yaralı bir çocuk yetişkinleri etrafına toplamak için ses çıkarır. Çocuk yaralanmış olmasına rağmen ses çıkarmıyor, yarasını önemsemeyen mağrur bir komutan gibisadece sekiyorsa, o bir çocuk değil, Çınar'dır. Babası elinde iğneyle belirdiğinde durumun ciddiyetini ancak anlayabildik. Ben, bir çeşit doktor olmanın verdiği sorumluluk duygusuyla (aslında kahraman olma isteğiyle) ön saflarda yerimi aldım. Önce babanın çakmakla kızdırdığı iğneye, sonrada suratında en ufak bir korku belirtisi olmayan Çınar'a uzun uzun baktım.

Baba, kestanenin dikenleri hemen çıkmayıncaayak parmağındaki operasyon alanını genişletmeye başladı. Normal şartlarda operasyonun devamına talip olurdum, ama Çınar'ın babası savaş şartlarının mecburiyetini yaşayan bir doktorkadar kararlı, Çınarise gıkını bile çıkarmayan kahraman bir er gibi dayanıklıgörünüyordu. Büyük seslendirme sanatçısı Don LaFontaine'in seslendirdiği, insanı coşkuya sürükleyen bir film fragmanı seyrediyorduk adeta: *"Gerekirse parmağı kesmeyi göze alan birdoktorve "Vatan sağolsun!" diye bağıran parmaksız birer! Acının denizden yükseldiğibir coğrafyada cesaretten başka seçeneğikalmayanların öyküsü..."* Sterilizasyonu ateş ve kolonya, ekipmanı iğne ve tırnak, cerrahı mayolu bir baba, hastası 7 yaşında bir yiğit, anestezisi sadece telkinden ibaret inanılmaz bir operasyona şahit oluyorduk. Seyredenlerarasında, "oha napıyo bu adam" anlamındayüzünü buruşturup uzaklaşanlar oldu. Oysa Çınar, babası olmasa dikenleri kendi kendine çıkarabilecek kadar rahattı. Bıçağıyla kurşuna ulaşmadan önce, alkol şişesinin mantarını dişleriyle çıkarıp şişeyi yaraya bocaeden CüneytArkın kadar cesurdu. Hâlbuki bu yaştaki bir çocuğa pansiyonu başımızayıkmak yakışırdı. Baba, parmağagiriştikçe, acıyı sıktığı dişlerinin arasında parçalamaya devam etti Çınar. Belli ki kan akacaktı, o dikenler ne pahasına olursaolsun oradan çıkacaktı.

Dönüp oğluma baktım. Acının dışında olmanın verdiği kayıtsızlıkla operasyonu izliyordu. Çocuk yetiştiriciliğinin kurallarını hiçe sayarak, "Bak ne kadar cesur, sen olsan ortalığı ayağa kaldırırdın," dedim. "Kaldırmazdım!" diyerek ağlamaklı oldu. Ayağında diken bile yokken ağlamaya hazırdı. İki gün sonra haklılığım kanıtlanacaktı.

II. Kestane Olayı (Ölür müyüm Babacım?)

Pansiyonun bahçesine bağıra bağıra girdiğinde başta ben olmak üzere bütün pansiyon sakinlerioğlumun etrafında toplandık. Minik oğlumun minik başparmağına batan minik dikenlerigördüğümde, suratıma yayılan gülümseme bir vicdansızlıktan çok, haklı çıkan bir babanın minik zaferi olarak görülmeli. Eğilip boşluksuz ağlayan oğlumun parmağına baktım. Karşılaştırmak istemem, ama gördüklerim Çınar'ın parmağındaki mızraklar düşünüldüğünde, yeni doğmuş birdeniz kestanesinin henüz olgunlaşmamış dikenlerine benziyordu. Fakat oğlum, denizinaltında on kişilikbir kestane çetesiyle dövüşmüş ve ölümcül yaralar almış gibi davranmakta ısrarlıydı.

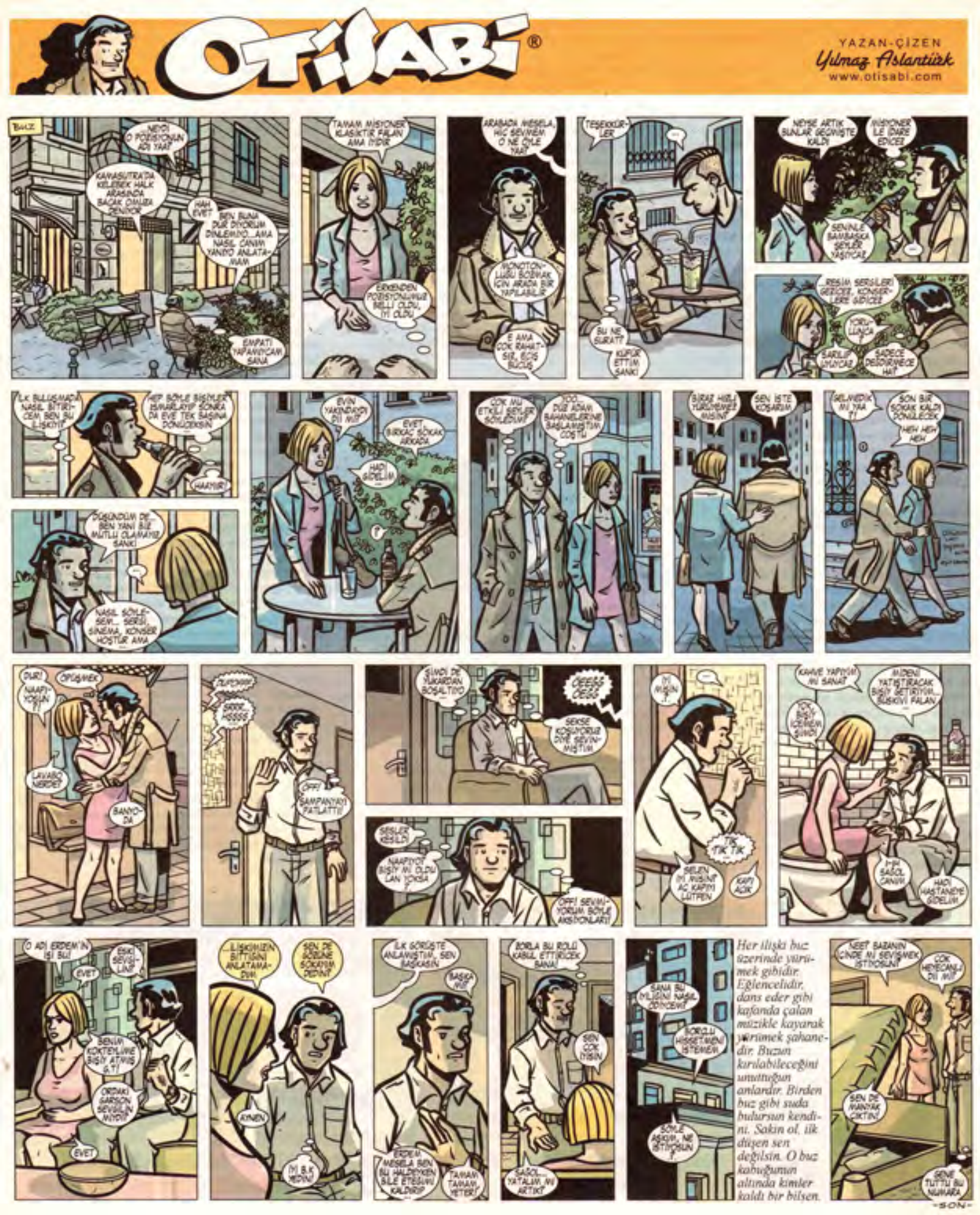
Elimde cımbız (iğne söz konusu bile olamazdı), tepemdesürekli akıl veren belkion kişiyle ter içinde kalmıştım. "Oğlum biraz sabret, çıkarmazsak daha kötüolur," benzeri telkinlerle parmağayaklaşmaya çalışıyordum. Çınar'ın babası, aslında yardımcı olmaya çalışan, ama bir yandan da pedagojiyi bıçaklayan sesiyle, "Çıkarttırmazsan dikenler içeri yürür, çıkarttır kurtul," demese belki de başaracaktım. O an herşeybitti. Oğlum, "Ölecek miyim?" diye sorduktan sonra, cevabı bile beklemeden trajik sonunubüyükbir ağlamakrizi eşliğinde art arda yinelemeye başladı: "Ölücem, ölücem, ölücem..." Bir kere gazı almıştı, ölümünün seyri hakkında korkunç tahminlere ulaştı: "Beynime mi saplanıcaklar?" Evladındanutanmak diye bir şey var şu hayatta. Çocuğun toplum içinde gösterdiği sapık performans, bu saçma sapan davranışların kaynağını(anne-babayı) işaret etmesi bakımından insanızor durumda bırakabilir: Parmağınagiren birdikenininanılmazbir yolculukla ilerleyip beynine saplanacağı ve onu öldüreceği korkusu, benim hayatımdakigereksiz kaygıların yoğunluğu düşünüldüğünde bir tür genetik mirastır. Bakışlar, ağlayan çocuğun dikenli parmağından, "bu çocuğu bu hale getiren" babanın suratına dönebilir. "Oğlum ne ölmesi!" dedimter içinde. Tepemizdeki pansiyon sakinlerindenyarı telkin yarı kınamaya benzeyen konuşmalar yükseliyordu. Sonunda biraz sert çıkmak zorunda kaldım oğluma. Ağlama şiddeti daha da arttı. O an, elimde cımbızla önünde diz çöküp ağlaya ağlaya oğluma eşlik edebilirdim: *"Birazdan öleceğiz oğlum. Sen kestaneden, ben kederden öleceğim. Elimdeki cımbızla önce sana kalkan kızgın kaşlarımı yolıpsonra intihar edeceğim. Sanasöz veriyorum bu trajediye son vereceğim."*

III. Deniz Kestanesi Olayı (Mecburdum Be Oğlum)

Pansiyonun bahçesinden "Babaaa!" sesi yükseldi. Ayağı çoktan iyileşmişti. Yanımda uyuyan oğlumun önce yüzüne sonra ayağına baktım. Dikenler orada, zeytinyağlı pamukla yaptığımız bandajın altındaydı. Biz deşemedik, daha modern olduğumuzdan parmağı zeytinyağında beklettik. Derdimiz yumuşasın istedik. Zeytinyağı ortamı yumuşatır, dikenlerin baş vermesine yardımcı olurmuş, bunu Google'dan öğrendim. Zeytinyağı sonuç vermezse, dikenleri de yanımıza alıp Google duraklarından geçtiğimiz uzun bir yolculuğa çıkabiliriz: Google→sirke→Google→ballı sirke→Google→doktor(muayenehane tipi)→Google→sedasyon→Google→doktor(hastane tipi) ⇒ "Genel anestezi istermisiniz?" Neden olmasın? Bu dikenler için iki hemşire, bir cerrah, bir anestezist ve devbir ameliyat lambası neden seferber olmasın? Bir olay karşısında hayat size ne kadarçok kavram, seçenekve insan sunuyorsa o kadar modernsiniz demektir. Oysa biz bu sakin kasabaya modern hayattan kaçmak için gelmedik mi oğlum? Deniz kestanesi ölçeğinde (1-2 cm) bu kadar karışık ve dramatik olabilir mi hayat? Çınar, aşağıda girtlağına bir kere daha yüklenince ayağa kalktım. Cımbızı alıp uyuyan oğlumun başına dikildim. Uyandırmadan bu işi bitirecektim.

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
BALIZ
HEYO! O POZİSYONUN ADI YAA?
KAMASUTRA'DA KELEBEK HALK ARASINDA BACAK DİLİDİR DENİYOR
HAH EVET
BEN BUNA DUR DİYORUM DİNLEMİYO...AMA NASIL CANIM YANIYO ANLATAMAM
EMPATİ YAPANCAN SANA
TAMAM MİSYONER KLASİKTİR FALAN AMA İYİDİR
BİRDEN POZİSYONUNUZ BELLİ OLDU, İYİ OLDU
ARABADA MESELA HİÇ SEVMEM O NE ÇİLE YAA!
MONOTON+LUĞU BOZMAK İÇİN ARADA BİR YAPILABİLİR
E AMA ÇOK RAHATSIR, EĞİS BÜKÜŞ
TEŞEKKÜRLER
BU NE SURATTI
KÜFÜR ETTİN SANKİ
NEYSE ARTIK BUNLAR GEÇMİŞTE KALDI
MİSYONERLE DAHA EDİCEZ
SENİNLE BAMBAŞKA ŞEYLER YAŞIYCAZ
...RESİM SERGİLERİ GEZİCEK, KONSERLERE GİDİCEK
YOKU LUNÇA
SARILIP UYUYCAZ
SADECE DİŞİNİZİNCE HAİF
İLK BULUŞMADA NASIL BİTİRİCEM BEN BU İLİŞKİYİ?
HEP BÖYLE BİŞİMLER BUHARLAYIP SONRA DA EVE TEK BAŞINA DÖNÜCEKSİN
HAYIR
DÜŞÜNDÜM DE BEN YANI BİZ MUTLU OLAMAYIZ SANKİ
NASIL SÖYLESEM... SİRKESİ, SİNEMA, KONSER HOŞTUR AMA
EVİN YAKINDAYDI DİL MİSİ?
EVET, BİRKAÇ SOKAK ARKADA
HADİ GİDELİM
ÇOK MU ETKİLİ ŞEYLER SÖYLEDİM?
YOO, DİZE AŞKIN BAHANELERİNE BAŞLAMIŞTIM, COŞTU
BİRAZ HIZLI YÜRÜMEMİZ GEREKİYOR
SEN İŞTE KOŞARSIN
GELMEDİK Mİ YAA?!
SON BİR SOKAK KALDI DÖNÜLECEK
HEH HEH HEH
DURU NAAPIYORSUN?!
OFLAMAK
LAVABO NEREDE?
BANYO-DA
OUFOOOH!
SIKKE HÖSSSS
OFF! ŞAMPANYAYI PATLATTIK
ŞİMDİ DE SİGARADAN BOŞALTIYO
ÖĞĞĞĞ ÖĞĞĞ
SEKSE KOŞUYORUZ DİYE SEVİNMİŞTİM
SESLER KESİLDİ
NAAPIYOR BİŞİY Mİ OLDU LAN YOKSA?
OFF! SEVİNİYORUM, BÖYLE AKSİYONLARI
İYİ MİSİN?
TIK TIK TIK
SELİN İYİ MİSİN? AÇ KAPIYI LÜTFEN
KAPI AÇIK
KAHVE YAPIYON! NU SANAT
MİDEMİ YATIŞTIRACAK BİŞİY GETİRİYOM... BİSKİVİ FALAN
ÇOK BİŞİY İÇMEMİŞSİN GÜNDÜ
İYİ SAĞOL CANIM
HADİ HASTANEYE GİDELİM
O ADI ERDEM'İN İŞİ BU!
ESKİ SEVGİLİN?
EVET
BENİM KOKTEYLİME BİŞİY ATMIŞ S.Tİ
ORDAKİ GARSON SEVGİLİN MİYDİ?
EVET
LİSKOMUZUN BİTTİĞİNİ ANLATAMADIN
SEN DE SOKAĞIN DİBİNE?
KİMDEN
İYİ B.K MİŞİN!
İLK GÖRÜŞTE ANLAMIŞTIM, SEN BAŞKASIN
BAŞKA Mİ?
ERDEM MESELA BEN BU HALDEYKEN BİLE ETEĞİNİ KALDIRIP
TAMAM TAMAM YETER!
BÖYLA BU ROLÜ KABUL ETTİRİCEK BANA!
SEN ÇOK İYİSİN
SAÇOL YATALIM Nİ ARTIK
SANA BU İLİŞKİNİ NASIL ANLATMIŞTIM?
BÜYÜLÜ HİKAYEMİN İŞTEMEDİN
SÖYLE AŞKIM, NE İSTİYORSUN?
Her ilişki buz üzerinde yürümek gibidir. Eğlencelidir, dans eder gibi kafanda çalan müzikle kayarak yürümek şahanedir. Buzun kırılabileceğini unuttuğun anlardır. Birden buz gibi suda bulursun kendini. Sakın ol, ilk düşen sen değilsin. O buz kabuğunun altında kimler kaldı bir bilsen.
NEET BAZANIN İÇİNDE Nİ SEVİŞMEK İSTİYORSUN?
ÇOK HEYECANLI DİL MİSİ?
SEN DE İNANIYAK ÇIKTIN!
GÖNÜL TUTTU BU NİHAYEA
-SON-

4 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2016/32 No: 466
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

ÜKKUSUZ

Vatandaşa Sorduk : KALKIŞMA

Terminalhan OTUZBÜS(31):

Hayatımız amerikanın, CIA'nın oyunlarıyla geçti lan... Hem de ne alengirli oyunlar... film amk... Belli ki CIA'da çalışanlar bildiğimiz düz memur gibi herifler değil... Tarantinyo gibi adamlar hazırlıyo bu projeleri... Aksiyondan kafayı kaldıramıyoruz... Ben buradan sayın CIA'nın değerli yetkililerine diyorum ki "Nuri Bilge" gibi adamlara hazırlatın projelerinizi... Herkes antrenmanlı değil, tankların üzerine falan atlamak zor oluyor.... Nuri'ye yaptırın projeleri, millet proje bitmeden Türkiye'yi terkeder gider, sokaklarda tek bi adam kalmaz....

Bakıyosun CIA'cıya ; adam "Büyük Ortadoğu Projesi" diye sanırsın "İndiana Jones 6" yı yazmış...

Münir TAMBORİNMEN (38):

Madem öyle, askerlik yasaklansın.. Vatanî vazifesi gelen sıradan vatandaşın ajan olmadığı ne malum... Askerlik yasaklansın, full bedelli olsun... Herangi bi savaş durumunda o birikimlerle işi tatlıya bağlayalım. Veya bir diğer önerim; fetoculardan boşalan yerlere, yoklama kaçakları getirilsin... Fikir..

Vatsap KARGIKIRINKAYA (28):

İç savaş çıkacak diyorlar... Ama hangi gruplar arasında olacağını söylemiyorlar. Değişik bi sürü etnik kökenler, dinî temeller var... Kimler kim kapışacak?. Yetkililerden açıklama bekliyoruz ...Derwal... Derhal...

Tuğgeneral TRİFORFAY (25):

Avrupa anlamadı Türkiyedeki darbe olayını tam olarak... Biz fetö tehlikesini tee 1980'lerden beri bildiğimiz için hemen uyandık olaya... Avrupalıya anlatmak da zor... 40 senedir aklınız nerdeydi diye soracaklar... Lakin Türkiye'de yumurta kapıya sıkışmadan iş yapmaya üşendiğimizden, "yarın yaparım", "hadi, yarın kesin yaparım" diye erteleye erteleye bu hale geldi... Manyak amerika "tamam" dedi " Biz bunları akşamdan sabaha ele geçiririz" ... Yüz buldu herifler... Bizim yüzümüzden...

Bütün tadımızı kaçırdın Feto... Müritlerin de pirinç lapası gibi tatsız tuzsuz herifler... Libidosuz hayatın efendileri...

Fettullah Gülen'in halüsinasyon gördüğünü iddia eden Hüseyin Gülerce, Gülen'le ilgili bir anısını anlattı: "Bana, Yaşar Büyükanıt odama geldi. Onunla boğuştum ve yendim, dedi."

YŞA

Normal şartlar altında hayatının son on yılını kandırılarak, aldatılarak, dolandırılarak, ayakta uyutularak, ters düz edilerek, elma şekeriyle inşaatın arkasına goturülerek geçiren adama, yan dükkânasu dökmeye giderken kuruyemişçi dükkânı bile emanet edilmez.

Yine **normal şartlar altında** en yakınındaki yaverlerinden neredeyse ailesine kadar etrafını saran "düşmanlarını" yıllarca fark etmeyen adam, bakkâla ekmek almaya bile gönderilmez. Tut ki gönderildi, eline para verilmez, bakkâldanekmeğin parasını hesaba yazmasını ricaeden bir pusula tutuşturulur.

Ve **normal şartlar altında** on yıl boyunca yazdığıher satırın yalan, yanlış ve çarpıtma olduğunu kabullenmek zorunda kalan gazeteci veyazara, bu saatten sonra değilgazetedeseri ilan, falcikletlerinemani bile yazdırılmaz.

Son olarak **normal şartlaraltında** onyıl boyunca ekranda söylediği her lafınıftira ve haksız karalama olduğunu kabullenen ama bırakın özürdilemeyi bundan hiç utanıpgocunmayan televizyoncuya değil bir daha siyaset programı, Sabah Şekerleri programı bile yaptırılmaz.

Ama **Yeni Türkiye'de** hayatı yanılmakla, kandırılmakla, dolandırılmakla, uç kâğıda gelmekle, ayakta uyutulmakla ve bütün bu esnada ülkenin canına kasteden şaklabanlara on yıl boyunca her türdesteğivermekle geçenlerin, bugün hıçbir şey olmamış gibi; utanacakları yerde övünerek, kı zaracaklarıyerde kabararak, moraracakları yerde coşarak kendileriniteminezçıkarmaya çalıştıklarını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** insana, hâlâ kastedilecek bir canının var olmasına şaşmaktan başka yapacak bir şey bırakmayan bir muammadır.

Barış UYGUR

Fettullah Gülen, son videosunda Tayyip Erdoğan'ı kanserle tehdit etti: "Hiç ummadığın yerine kanser ilişir, alır götürür."

Tüm ülke darbe girişimini konuşurken AKP'nin Topçu Kışlası ısrarı devam ediyor.

UYKUSUZ

Başbakan Yardımcısı Nurettin Canikli: "Yönetici olmayan cemaat sempatizanlarını kamuda tutabiliriz."

Milli Savunma Bakanı Fikri Işık, 2000-2014 arasında askeri lise sınav sorularının çalındığını söyledi.

ENİŞTEİN! HER EVE LAZIM KAHRAMAN!

Yeni Türkiye, son yeni dalgayla, en yeni ikonunu bulmuştu: Enişte!.. Enişte Bey, Başkomutanımızın "Darbeyi enişteden duydum" demesini takiben, ters takla denize atlayan Boğaz'ın sevgili ak donlu çocukları gibi, medyanın renkli dünyasına girmişti. Tayyip Bey'i her gün her gün arayıp "Ekimde, El Nino tekrar gelebilir... Zaten hiç gitmemiş de deniyor El Nino hırpanisiiçin. Kınalıada'da metruk bi evde gününü beklemiş, şaşırmışbir imbat hanımefendiyle sevgiliymiş. Pardesusüz helikopterden inme, rüzgarıbirden çarpar, tamçarpar" türünden gereksiz kurtarıcı havalarına giriyor, uyaracakkonu bulamayınca da bir kez sabah erkenden arayıp "Aaah, ah... Rahmetli Birand yaşayaydı, bu terörün belgeselini yapardı... Adı da belki "Enişte'den Al Haberi" olurdu! Eeahaha... Harikulelata!.." diye öneriyle karışık şaka gibi değil gibi konuşuyordu. Başkomutan, askeri izninikullanmakiçin, adının "İçmemeler" diye değişmesinibekliyor. "İçmeler" beldesine doğru yola çıktı ve "Bal yiyen baldan bıkar. Enişte tövbesiverdi. Arar sa yokdeyin" dedi.

Fakat enişte beyiçin, uyuyan dev uyanmış, Gökkuşağı renklerine alışmaya çalışançocukgibi hafif korkuyor ama durmuyordu...

"Beyefendi'nin Enişte si" olmanın rahatlığıyla medyadaonunegeleniarıyor, "Liberya'dabaşçavuşlardarbe tezgahlıyor" diyordu. "Hamit Altıntopile Halil Altıntop esasenkardeş değil, komşu" diyordu. "Jacobs kahveden üst üste dört kupa sütsüz içen Yahudi olur" diyordu.

Nihayetinde Başkomutan çıldırdı. Enişteyi yakasından tutup "Ben enişte lafını Hakan Fidan'a laf sokmak için ettim, coşma Allasen durduk yerde" diye silkeledi.

Enişte gene de mutluydu. Başkomutana yaklaştı ve "Balık, tavuk, kelle, bunlar yenir elle" dedi.

İşte Başkomutan böylece firar etti!

Kemal Kılıçdaroğlu: "Erdoğan'ın hakaret davalarını geri çekmesi şık bir hareket."

Gelecek Bizim Olacak.

Kalbime çok yakın, gönül konukevimde odası her daim hazır bir arkadaşım bana zorla kokusuz koltukaltı deodorantı aldırdı. İnsanın beynine ne kadar kolay giriyorlar, ne kadar kolay kandırıyorlar iradesi zayıf insanları. "Ötekilerin içinde alüminyum çinko var, kerıdine bu kötülüğü yapma Erman... Bile bile alüminyum çinko sürme koltuk altlarına" dedi, üzüldüm, paraya kıyıp kokusuz ama doğal olanı aldım. Evde tereddütler içinde oturuyorum. Koltukaltlarımı kokluyorum devamlı. Deodorantın çalışıp çalışmadığından emin değilim. Bebeğim işten dönsün de ona kendimi koklatayım diye bekliyorum. Karşılıklı saygı ve güven üzerine bir sevgi rezidansı inşa ettik, her türlü ayrıcalığından faydalanıyorum. Bile isteye koltukaltınızı koklayacak kaç kişi var bu dünyada? İki kişi, en fazla üç kişi sayabilirsiniz. İşte o insanları asla üzmeyin, daima kendinize yakın tutun.

Sevgi anlaşmak değildir.

Bu tarz düşüncelerimi düzenesokmaya çalışırken dışarıdan gelen çocuk bağırtısı nedeniyle ev yaşantıma ara vermek zorunda kaldım. Bizim mahallede inşaatı ya da yıkımı halen devam eden dört apartman falan var. Apartmanları birbirlerine vurarak yıkıyorlarmış gibi bir ses oluyor. Bunların gürültüsünü sadece bağırarak bastırmak için çok büyük bir davan, çok büyük bir sıkıntın olması lazım. İçinden gelerek, kalpten hissederek bağırman lazım. "Kim lan bu dert sahibi" diye düşünerek balkona çıktım. Beş yaşında bir erkek çocuğuydu ve derdi gerçekten büyüktü. Yaşıtı erkek çocukların tümü annanelerin babanelerin üstüne zimmetlenip yazlık yerlere gönderilmişti, sitemizde çocuk olarak sadece iki tane kendisinden bir iki yaş büyük kız çocuğu kalmıştı. Kızlar çocuğa oyun ediyorlardı. Çocuk top oynamak istiyordu, olmaz demiyorlardı, sonra çocuk futbolun temel prensiplerini anlatmaya başladığında, biz voleybol oynayacağız, sen de hakem olacaksın diyorlardı. Voleybol hakemliği için beş yaş çok erken. Bunu tez antitez ortamında tartışacak kadar mantık bilmediği için bağırma yoluna gidiyordu. Tamamen haklıydı. Keşke ülkemizde her haklı olan insanın sesi bu kadar gür çıksa. (Çok fazla tartışma programı izliyorum, normalde izlediğimin beş katı kadar falan izliyorum bu aralar.)

Defalarca aynı durumda kalmıştım, aynı eziyeti geçmişte aylarca çekmiştim. Voleybol hakemliği nedir iyi bilirim çocuk. Beş yaşındaki erkek çocuğunun yüreği topa ayakla vurma arzusuyla yanar. Seni şu an dünyada benden daha anlayan bir insan yok. Beyin çatlatan öğlen güneşinin altında topu vasıfsızca havaya atıp tutan kızları izlemenin sıkıntısını iyi bilirim. İnanılmaz üzüldüm lan çocuğun haline. Bütün öğleden sonram boş aslında; kendimi koklamaktan başka işim yok evde. Çocuğu yetiştirebilirim iki üç saatliğine. Ne dersin çocuk? Bazı temel bilgileri aktarırım en azından.

Müzik: Müzik dinlemeden önce adına, yani markasına bakarsın. Kulakta nasıl bir tınısı var, sana kalite vaadediyor mu? Mesela death metal. Demirdöküm gibi ismi var müziğin, güven veriyor. Gözün kapalı al, arkana bakma. Türkçe pop? Yaani. Sinbo gibi, servisini her yerde bulursun. Keyfekeder. Disko Italiano? Kendi zaten dans eden kız gibi isim. Yansın külotlar. Asit caz? Asitten kime fayda gelmiş, kim fayda görmüş bugüne kadar? Biraz düşün. Bu müzik zevki için iyi bir formüldür, bunu ezberlemeye çalış.

Bisiklet: İleride bisiklet binmeyi öğrenirsen ilk olarak önünü kaldırmayı, tek teker üzerinde gitmeyi öğren. Teker kaldırmaya yoğunlaş. Düşmeler olabilir, çatlaklar olabilir. Alçı, çocuğun şeref madalyasıdır. Ben hayatım boyunca eksikliğini ve pişmanlığını hissettim bisiklet önü kaldırmamanın. Bir arkadaş ön kaldırmaya çalışırken düşüp kafayı yardı, kan görünce vazgeçtim. Çok geç olduğunu çok geç olana kadar anlamıyorsun bazı şeylerin. Kaç yaşındasın sen? Kafadan beş dedim ama boyutundan çocuk yaşı analiz edecek kadar bilmiyorum çocuk olayını. Devamlı başka bir yaş söylüyorsun sorunca, rakamlarla henüz tanışmadığın için sallıyorsun biraz. Beynin tertemiz, sıfır matematik. Yeni format yemiş bilgisayar gibisin. Hızlı açılıyor ama excel yok, word yok, hiçbir şey yok, iş yapamıyorsun. Kötü bir şey söylemiyorum lan, ağlama hemen. Excel ne bilmiyorsun, bağırma cahil gibi. İyi bir şey değil zaten excel.

Ayağınızın altındaki fayans eriyecek. (Bunun sebebiyle)

İnternet: İnternet yasak. Hiçbir şeyi internette aratmayacaksın. Aklına takılan bir şey olursa direk bana sor. Saat kaç olursa olsun arayabilirsin. Hep ayaktayım. Devamlı internet bakıyorum, youtubeıdan komplo teorisi videoları izliyorum, yanda başka bir şey çıkıyor onu da izliyorum, sıkılınca hurriyet.com a giriyorum, resim galerisi geziyorum, sonsuz sıkılıyorum. Sen böyle olmayacaksın. Yirmi yıl sonra yeryüzündeki internet yüzünden mala dönüşmemiş tek insan sen kalacaksın. Gelecek bizim olacak. Git annene söyle. Böyle böyleymiş, gelecek bizim olacakmış de.

emaşh@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

• Şimdilerde anladığım kadarıyla "İllimunatiymiş abi," şeklinde olan geyik bizim zamanımızda "Abi adam ruhunu şeytana satmış, öyle rock star olmuş," şeklinde yapılırdı. Hatta meşhur olmak, o enfes rock şarkılarını bestelemek için ruhlarını şeytana satanların bunun karşılığında 27 yaşında bu dünyadan göçüp gittiği anlatılırdı. Düşünecek olursak şimdi "Abi İllimunatiyle anlaşmış öyle ünlü olmuş," bizimkinin yanında hayli tırt kalıyor. Ha ama sorun o değil, sorun bizim bu işlere inanmasak bile az çok geyiğini yapmış olmamız. Zira, arkadaş şeytana ruhunu satanadamın anında sahip olduğu net bir bilgi var, nedir: Bu dünyanın bir de sonrası olacak. E buna rağmen, üstelik 27 yaşındakusmuğunda boğularak ölmek karşılığında ruhunu satmayı kabuletmesi için barizgerizekâlı olması lâzım. Şimdi tabii bir az önce Mick Jagger'ı izledim konserde, o konuda birşey söyleyemem, mucizegibi bir şey, Dorian Gray'in maddeleşmiş hâli gibi adam, onu ayırmak lâzım ama şimdi akıl var mantık var: Ölene kadar dünyayı yöneten siyasetçiler, siyasete ve hayata yon vermiş, trilyon dolarlarla oynayan Kochbiraderler gibiadamlar için değil de tuvalette ölü bulunan rock yıldızı için böylesöylentiçıkmasıçok saçma.

• "Mezun olunca anlarsın," diye üniversite sloganı mıolur arkadaş? Aklınızı mı yitirdiniz lan siz? Tamam, anlaşılan fen edebiyat fakülteniz, Türkçe bölümünüz falan yok da, hiç mi matematik, mantık dersi falan almadınız, bu mantıksızlıkla bugünlere nasıl geldiniz? Mesela nasıl olduda şimdiye kadar birtek kırmızı ışıktatır çarpmadısize? Çünkü "Mezun olunca anlarsın," diye üniversite satmaya çalışan adamın, karşıdankarşıyada "Hele benönce geçeyim de, sonra yeşil yanar," diyedüşünmesigerekir. Yani şimdiburadan kimseye işini öğretmek istemem amasen üniversitesin ulanayıoğlu ayı, çocuğu da anlayana kadarmezun etmemen gerekiyor. Hayır zaten sınıfta kalmanın kalkmış olması gibi, öğrencilerin yeri geldiğinde okuma yazma bile öğrenmeden liseden mezun olabilmesine olanak sağlayan dünyanınen gerzekçe uygulaması var, çocuklar laylay lom diye üniversiteye kadar geliyor, sen bu çocuğa "Aman sıkıntı yapma, mezun olunca anlarsın," diyorsun. Yani inanır mısın sevgili üniversite, hayatımda ilk defa birinin ağzına kürekle vurmak istiyorum ve üstelik bu birisi tüzel bir kişilik, tüzel kişiliğin ağzına nasılküreklevurulur onu da tam kestiremiyorum ama durum bu, bilyani.

• Hiç öyle tuzel tüzel surat asma, tüzel tüzel cık cıklayıp "Efenim haklıysanız bilehaksız durumadüştünüz," diye laga luga yapma. Zaten birtüzel kişiliğin "cıkcık" diye baş sallamasını kafamdacanlandırmakta güçlük çekiyorum. Ne diyorsun arkadaş sen mesajında? "Gel yavrum, takıl, biz diplomanı verelim sonra nasılolsa anlarsın." Hani şu meşhur "eşeği bağlasan mezun oluyor," denilen üniversitelerdenbiri olduğunu iddiaediyor, bununla bir de övünüp reklamyapıyorsun, bravo sana. Sen yine de "Ben karşıya geçinceyeşilyanar," diyedüşünme. Hıyarsın falan da durdukyere tüzel tüzelölmeni istemem, kesin seneye de bir paragraflıkmalzeme verirsin, durduk yere altın yumurtlayan lavuğu niyekeseyim? Hayır tapajhatasıfalan değil, bizim mesleğimizde sürekli olarak saçma sapan şeyler yapıpmizah dergilerine malzeme verenlere "altınyumurtlayan lavuk" denir. Hadi hâlâ anlamadıysan bir daha tekrar edeyim bak: "Mezun olunca anlarsın," değil, "Buraya gelip okuyunca anlarsın, anlayınca mezun olursun," diyeceksin, demen gerekir. Hekim mi yetiştiriyorsun, diploma mı satıyorsun kerkenez?

• Tabii daha dürüst, daha kendini bilen, daha batı balık yan gider, daha bir rahvan gitsin üniversiteler de var. Al bunlardan birinin sloganı: "Hayat sana güzel!" Şimdi ecnebi üniversitelere falan bakıyorum, çoğunun latince motivasyon posteri tadında sözleri oluyor, hatta onlara özenen 1996 yılında İstanbul'da kurulmuş Bilgi Üniversitesi'nin sloganı da sanki orta çağda Bologna'da ya da üç yüz yıl önce Amerika'da Roma hayranlığıyla kurulan üniversiteler gibi latince. Onu da anlamak mümkün değil ya, en azından "Hayat sana güzel," "Senişini bilirsin," bile dese latince olunca sanki anlamlıymış gibi oluyor. Ne bileyim şimdiüniversiteninsloganı "Senişinibilirsin," olsagözünüzün önündepopçu Tayfun gibi dans edip saksafon çalan öğretim üyeleri gelecek, Finansal Matematiğin Temelleri 101 dersine hoca gerdan kırarak giriyor, diploma töreninde diploma yerine frizbi veriliyor gibi olacak. Ama University of Ataberk logosunun altında "VOS AVTEM LOB" sloganını görsek (google translate'in yalancısıyım) aynı anlama geldiği hâlde "Vaay, latince," falan diyeceğiz.

• Ha nedir, bu kafasıkıyak universitemiz de logosunun altına "BONVMTIBI ESTADVITAM" yazsa hiç olmazsa en yakının kompitere gidip google translate'iaçana kadar "Vaay," diyeinceden bir saygı duyacağız. Amayok, üniversite hakikaten "rahvan gitsin," demiş ki çocukları üniversiteye değilde adeta Bodrum'da bir beach'e, Berlin'de cumaakşamından pazartesi sabahına kadar sürecekbir elektronik müzikpartisineya da uç gun uç gece çadır kurup kamp yapılacakbir açık hava müzikfestivaline davetediyor. Arkadaş, burada üniversitedenbahsediyoruz: Baştan itibaren doğru dürüstdersler seçecek, herdersegirmeden önce yüzlerce sayfa okuma yapacak, herdersteo okuduklarını anlamlandırmaya çalışacak, herdersten aklında girdiğindendaha fazla soruylaçıkacaksın. Ha tamam bence de bu güzel birşey ama kendisini bunların beklediği çocuğa Serdar Ortaç şarkısı kıvamında "Hayat sana güzel," diyorsan ya senin üniversiten üniversitedeğilyada yanıltıcıreklam yapıyorsunuz onu da söyleyeyim. Tabii bu üniversitelerin kalibresinidüşündüğümüz zamançok kısa sure içindedünyadabir tüzelkişilikten "Sana ney...m" cevabıalan ilkyazardaolabilirim.

ALİ'NİN BİR GÜNÜ nisanhakan

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve."Alpay" dedi,"sana bir şey göstereceğim" dedi. Dedim "göster madem, uğraşamayacağım artık ben seninle çünkü" dedim. Hop pantolonunu indirdi,dal şey kaldı. Dedim "oha, n'apıyorsun lan sen?!." "Oraya bak oraya,kafasına bak" dedi. Bir an kafasına baktım, pipisinin sadecebaşına kadar prezervatif geçirmiş,gerisini sıyırmamış."E ne ki bu şimdi" dedim."Ne mi" dedi,"ne olacak ayol, **yaz berelisi**" dedi, sonra da gürültülü bir şekilde gülmeye başladı. Dedim"lanet gelsin sana"."Pissin" dedim,"iblissin" dedim."İbl-i Sina" diyerek de ayrıca şakayaptı.

æ Bir keresinde de bir komşumu balkonuna koyduğu saksılar sebebiyle uyarmıştım."Komşu" demiştim,"bu saksılar bir gün birinin kafasına düşecek, bir rüzgar çıkar, ondan sonra iyi olmaz, bazı şeyler vardır,şakası yoktur, çok kenarda duruyorlar bir de, yoksa ben de çiçek seven, doğaya aşık bir insanım ama saksı olayı başka,saksı ciddiyet isteyen bir olay, ha benim kafama düşmez, ben çünkü geniş alıyorum o açıyı,kendimi olası bir saksıdan korumaya çalışıyorum,uyanığım ben, ama bu apartmanda oturuyor yüzsüz kişi, yüzü de benim gibi tedbirli olmaz, bazısı da hiç umursamaz, ha ben de olur ya, bir gün dalgın olurum, saksıların altından geçeceğim tutar, aksi gibi saksının da tam o anda düşeceğitutar, tam olarakbeynime isabet eder,ondan sonra yanarız komşu" diyerek uzun uzun ve bozuk bir Türkçeyle olayı anlatmıştım. "Olur öyle" dedi geçiştirdi konuyu. Saksılara da santim dokunmadı. "E iyi öyle olsun madem, ben komşuluk vazifemi yapmış olayım da, hem zaten yakın zamanda apartman toplantısı var,ben orada da açarım bu konuyu, herkeşlerin de dikkatini bu konuya çekerim, eğer ben o saksıları o balkondan kaldırtmazsam beni de tekm-il kainats.ksin" diyerek kendi içimde coştum durdum hep evde sonra.Aslında yöneticiyi de arayabilirdim ama bu defa da "vay şerefsiz, hemen gitmiş yöneticiye şikayet etmiş, arkamdan iş çevirmiş" demesindiye davranamadım. Davranamadım dostlarım davranamadım. Cem Davran'amadım.Aslında "yöneticiye söyleyeceğim" deseydim yüzüne karşı yine biraz mert gibi olurdum ama o hengamede unuttum. Eğer "yöneticiye söyleyeceğim seni" deseydimgerçekten de yöneticiye söylemehakkım olurdu. Ama şimdi yöneticiye söyleyemem, çünkü yöneticiye söyleyeceğimi söylemedim ona. Hep bu düşünceler içinde apartman toplantısının geleceği günü beklemeye başladım. Laflarımı hazırlamaya başladım. Fakat zaman geçmiyor, apartman toplantısı günü bir türlü gelmiyordu. Her şey geliyor, o gelmiyordu. O gün bir türlü gelmiyor,zaman akmıyordu.Ağlamalara başladım. İçim kemiriliyordu günden güne.Tam komşuyu arayıp,"yöneticiye söyleyeceğim lan seni" diyeceğim gün, kendisinin kafasına kendi saksısının düştüğü haberini aldım. Ambulansla zor yetiştirmişler hastaneye. Pekmezi net akmış. Ne düşüneceğimi hiç bilemedim. Geçmiş mi olsun, yoksa beter mi olsun diyeceğimi bilemedim. Bilemedim dostlarım.Ama şimdi aradan zaman geçince daha netim sanki. İyi oldu bence. Bir başkasının kafasına düşseydi kahrımdan ölürdüm geç kaldığım,engelleyemediğim,saksıları kaldırtamadığım için. Üç ay komada yattı. Şimdi iyi ama eski tadı yok. Morali çok bozuk bir kere.

æ Geçenlerde iki kadının muhabbetine kulak misafiri oldum. Birbirlerineevlerinin pisliğini övüyorlardı. Biri diğerine, "vallahi benim evde şu an toz topları uçuşuyor" dedi. Diğeri,"aynısı aynısı, benim evde de öyle vallahi,devtoz topları"diye cevap verdi. Öbürü normalleştirmeye çalıştı durumu bir an için,"gerçi normal" dedi,"şimdi kedilerin tüy dökme zamanı" dedi. Diğerinin cevabı efsaneydi,"bizde kedi bile yok"."Ver elini öpeyim" dedi öbürü,"büyükmüşsün" dedi."Sağ ol canım" dedi diğeri,"pislikte bir numarayım, kimsecikler geçemez beni" dedi sonra, sonra da "hah-hah-hayt,fahrenayt" dedi. Sonra kahvelerini hep minik minik yudumladılar.

æ Kimyon kokusu.

æ Tükürmeyeli de çok oldu.

æ Tankut Ağabey'le uzun zamandır görüşmüyorduk. Bayramoğlu'ndaki yazlığında kafasını dinlerken davet etti beni. Hemen gittim.Bahçede çukur bambu sandalyesinde,elbettekrem rengi,sadece alttan iki düğmesi kapalı şile bezi gömleğive kocaman güneş gözlükleriyle,eski filmlerde Ekrem Bora'nın plajdaki parti arkadaşı gibi duraduruyordu öyle. Zamanında çevrede yok pahasında kaçırdığı arazilerden,yan komşusu eski ünlü hakem Şükrü Bey'den, iskelesine ruhsat alabilmek için bir diğer yan komşusu eski büyükelçi Fikret Bey ile neler yaptıklarından bahsetti önce.Daha sonra,"bak haftaya İsviçre'den benim yeğen geliyor, çocuk psikoloğu, haftaya gene gel, çocuğu da getir, çok kıymetli tabiptir, hocalara ders veriyor, çocuklara oyunlar oynatıyor, o ara o çocuğun derdi nedir çözüyor, **senin** çocuğa **da bir baksın**, anlar"."Benim çocuk daha yeni doğdu yalnız" dedim. "Ağaç yaşken eğilir" dedi ama çocuğu getirmeyeceğimi anladı."Tiii" yaptı. Daha sonra uzaklara bakıp,çenesini uzatıp,yaşlı sitemi etti bir süre bana. TankutAğabey'i özlemişim. Haftaya yine gideceğim. Asıl olaylar haftaya gelişeceksanki.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com

"ben alpay erdem"
6 Ağustos Cumartesi / **Kadıköy Kılıçlı Mekan** /
Saat: 21.30 / bilgi 0536 954 58 35
(biletler biletix)

Sandık•içi

ERSİN KARABULUT

YILINI SÖYLEMİYİM AMA ESKİ ZAMAN, Bİ KIZLA TANIŞTIM ETTİM İYİ VAKİT GEÇİRİYORUZ, GÜZEL DE KIZ FALAN, FAKAT DAHA İLK GÜNLERDE HEP ÇOK KORKTUĞUM BİŞEY FARKETTİM.

BABAMA Bİ SORARIZ BUNU. O BU KONUDA ÇOK İYİDİR, HER ŞEYİ BİLİR... GERÇİ NEYİ BİLMİYO Kİ, KOFUK ADAM...

EYVAH... GALİBA BABA DÜŞKÜ...

...DERKEN BAKTIM DURUM TAHMİN ETTİĞİMDEN DE FENA.

KUZENİM PAVANE- ANAZ Bİ İNSAN...

ABİSİ VAR YA AŞIRI ZEKİ... ZATEN İLERİ ZİRVALI OLDUĞU TAHMİN EDİLİYO.

ANNE- NE ÜNLÜK DEMEM HAKARET OLUR, O DERECE.

BABAM NİŞANDA BİLİYO- SUDU...

DAHA DÖRDÜNCÜ GÖRÜŞMEDE ANİ NE AİLESİYLE TANIŞTIK. YANİ ÖYLE İŞLER GİDİYE BİNDİĞİNDEN FALAN DEĞİL, SADECE O KADAR HAYRAN Kİ AİLESİNE, BANA DA GÖSTERMEK İSTEDİ. ULAN Bİ GİTTİM ORTAMDA SÜREKLİ ŞOYUZ Bİ MUHABBET...

SONRADEN UYDURUYORUM.

HİÇ YILMAZLIĞIL HAREKETİ DEĞİL VAR YA...

YAV ONLAR ZATEN YILMAZLIĞIL SAYILMAZ KAN BAĞI ANİ VAR YAV...

Bİ YIL- MAZLIĞIN DEN BÖYLE Bİ HA- REKET HİÇ BEKLENECEK BİŞEY DEĞİL ZATEN DE NEYSE...

DEVAMLICAK GİBİ DEĞİL. TELEFON ÇALIYO MESELA, "ALLLLLOOOO DAYILARIN Bİ TANESİ, EN SAHANESİ!" FİLAN... TAMAM ADAM İYİDİR BELKİ DE, BÜTÜN SÜLALE Mİ EN SAHANE EN MÜTHİŞ OLUR? KAN BAĞI MAN BAĞI SÜREKLİ...

SUNUN YAKIŞIKLILIĞINA Bİ BAKAR MISIN, BÖYLE Bİ ÇOCUK GÖRDÜN MÜ YAA ÇOK CAN YAKICAK ÇOK.

NORMAL KOCA KABALI BEBEK!

EVET ÇOK SÜ- PER GERÇEKTEN.

BİR GÜN ARTIK KONUŞU YİNE ACILINCA DAYA- NAMADIM, BİR DE İÇİYDUK MEÇİYDUK CESARET GELDİ HEMEN...

...YAA BİŞEY SÖYLİCEM, BABANIN ULTRA ZEKİ VE NAMUSLU VE SÜPER AHLAKLI İYİLİK TİMSALİ BİRİ OLDUĞU- NU SÖYLEYİP DURUYOSUN YA...

OHA TABİİ Mİ OYLE?

SİZİN GİTMİŞTİK YA NE DİDİ, BANA BİLİYO MUSUN?

...ŞİMDİ FİRMA NORMALDE TEK ÜRÜNÜ İLE KURUŞA YAPTIRIYO. BEN GİDİYORUM TANIDIKLAR VAR, VER BABA DİYORUM %8 İLAN, 70'TEN İŞİ SIPA- RİŞ GETİRCEM BEN SANA SÜREKLİ. ANLADIN Ş.

ANLADIM...

İYİ- MARUZ ANLADIĞI- ZI...

O YÜZDEN BAK GENÇSİNİZ, BULDUN NU ÇANTAMSIN... BU İŞLER BİRAZ BÖYLE...

YANİ ASLINDA SÖYLEMESEM DAHA İYİYDİ, GEREK YOKTU AMA DEDİĞİM GİBİ ÇOK DARLANMIŞTIM BU AİLE ÜYME MUHABBETİNDEN, AŞIRMDAN AKMAYA BAŞLAYINCA DA DURDURAMADIM, ÇOK KIZDI KALKTI GİTTİ FALAN.

YALNIZ SIRF SEN DAHİLSİN DİYE Bİ GRUBU SÜPER ZANNETMEK APTALLI- ĞINA ACAYİP UYUZ OLUYORUM. "TÜRKÜM, ÜYEYSE SÜPERİM" İN BAŞKA VERSİ- YONU BU DA. SADECE Bİ GRUBA DAHİLSİN DİYE SÜPER OLMAZSIN, SÜPER ŞEKİL YAPARAK SÜPER OLURSUN. ŞİMDİ MESELA HERİFİN BABASI ÇOK NAMUSLU ÇOK AHLAKLI DA, HER GÜN GÖRDÜĞÜMÜZ ADİ İNSANLAR KİMİN BABASI?

HERİFİN KIZLARI BUNLARI BABIŞKO, AHLAK ABİDESİ BİLİYO.

OYSA BİRİNİN BABASI BUGÜN TAKSİYLE SU- İSTİMİNNET'TEN ALDIĞI TURİSTİ DOLAŞTIRDI. BİR SÜPER BABA ÇALIŞTIĞI SİR- KETİ SOYDU.

AMA ONLARA SORSAN SADECE GEREKLİ OLANI YAPMAKTADIRLAR. YA DA HAKKINI ALIYORLARDIR.

HA SEVİNEYE DEVAM EDERİZ O AYRI. BEN DE AİLEMİ SEVİYORUM, BENİM YEŞİN DİĞ BANA YAKIŞIKLI GELİYO AMA AİLECE SÜPER OLDUĞUMUZU FALAN SANMIYORUM. KARA- BULUT AİLESİ DİYE ERSANE Bİ MARKA YOK DÜNYADA BİZ AİLEYİZ, HATTA NE FALSOLARIMIZ VARDIR DA OĞRUMUYORUZDUR.

DIT!

NEYSE SONRA NE Mİ OLDU? BİKAÇ GÜN SONRA Bİ AKŞAM KIZDAN MESAJ GELDİ.

AİLESİNE ETTİĞİM HAKARETLERDEN DO- LAYI GİZLİ ÜYELER VE GERİDEKİLERİN UZGUN OLDUĞUNU ONU İKNA EDİNCE BAŞARIYO- SAM BENİ SON Bİ ŞANS İÇİN EVLERİNE AKŞAM YEMEĞİNE DAVET EDİYORLARMIŞ.

...BİR YILMAZLIĞIL BULUŞMASINA DAHA KATLA- NAMAYACAĞIM İÇİN SİZDEN BEN DE MESAJ.

DIT

DİYECEĞİM ODUR Kİ, SIRF "SİZİN" DİYE HİÇ BİŞEY ŞAHANE OLMUYO. BU HİKAYEDEKİ TEK SÜPER ŞEY DOKUNMATİK EKRAN DİYCEM, O ZAMAN DA SAMSUNG'U OLANLAR KENDİ KULLANIYO DİYE SAMSUNG'UNKİ SÜPER DİYCEK, AYFON'U OLAN- LAR AYFON'U ÖVÜCEK... DELİ GİBİ İNSANLARIZ YEMİNİLE.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Aşklarım, inançlarım işgal altındadır
tabutumun üstünde zar atıyorlar
cebimdeki adreslerden umut kalmamıştır"
İsmet Özel'den

● İlk kez "darbeciler" değil, "dur be'ciler" kazandı...

● Türkler için zaman yok, son dakika var... Halkımla kıvanç duyuyorum. Rüştünü ispat etti, patlıcan cumhuriyeti cemaati olmadığını dünya aleme gösterdi. Okyanus ötesi destekli silahşörlere canıyla, dişiyle, aklıyla direndi, artık "profesyonel millet" oldu... Sıra, şimdi, devlette. Gerçekten de bağımsız, sosyal, beyinli bir sistem olduğunu göstermeli devlet. Yurdu sömürgeleştiren üsleri kazımanın zamanı. Aşağılayıcı batının kapısında onursuzca beklemeyi bırakmanın zamanı. Eğitimi, sağlığı, konutu parasızlaştırmanın zamanı. Milleti ezmek için değil, millete hizmet için var olduğunu idrak etmenin zamanı. Ve pahalı parfümler kullanan hazır yiyicileri değil, emeğin teri kokan kitleleri kucaklamanın tam zamanı...

Habire çakmağını kaybeden, ateşi bulan atasına ihanet gibi inceden...

● Teröre gerçekten karşıysan, NATO'dan ayrıl!..

● Güzel Allahımız; komutan, müdür, patron değildir, en yüce sanatkar O. Tüm canlılar da sanat eseri... Kainatı sorarsan sor, açıkhava müzesi... Sovyet sınırında Göle kasabası. Lojmanlar dışında kırlar, dağlar var sadece. Tam teşekküllü çocuğum. Her şeyi dinleyip kafama kaydediyorum. Lojmanın gazinosunda "geceler" düzenleniyor. Birinin tayini çıktığında falan, ona gece yapılıyor. O gecelerin en manidar şarkısı, gündeme gayet müsait "Bu gece son gecemiz / Acı günler yakında" parçası. Behiye Aksoy da nasıl güzel söylüyor plaktan. Şarkının devamında "At kadehi elinden / Bin parçaya bölünsün" deniyor ya, işte o "At kadehi elinden" kısmı gelince, başta tayini çıkan olmak üzere, herkes elindeki kadehi yere çarpıyor. O sese alışmışım, bekliyorum, duyunca o gecenin sonuna gelindiğini anlıyorum. Bardaklar kıranların hesabına itinayla geçiriliyor, gece boyu sadece su içen anamem Atiye Hanım "İyi, bari nazar çıkmıştır" diyerek yorumluyor durumu...

● Yeni başlayanlar için biyoloji: Köpeğin kolları da bacak...

● "Misafir gelmeyen kara evler yıkılsa daha iyi" diyor Dede Korkut ve "Tanrı misafiriyiz deyip kondular Tanrım / Benim evimi senin evin sandılar Tanrım" diyor Arif Nihat Asya. Ben Korkut Dede'den yanayım...

● Vay ki vay, eskiden nüfus cüzdanına bebeklerin de fotoğrafı konuyomuş. Şu hayattaki ilk cüzdanımı buldum yığının içinden... Basıyorum!..

● Özetlersek: Ankara'da sadece A var, İzmir'de de sadece İ... İstanbul'da ikisi de olduğu gibi, fazladan bir de U mevcut... Şimdi dağılabilirsiniz.

● Gastenin birinde "Uluslar arası politika uzmanı Zeyno Baran, Nişantaşı'nda karmik şifa merkezi açtı." diye spot gördüm. Ne bu diye baktım. Başlığı da "Washington'dan Kuantuma" şeklinde, iyice anlaşılmasın istemişler sanırım!..

● Prostat olmak istemiyorsan, oturarak işe... Rezil ve rüsva olmak istiyorsan, ayakta sıç!..

● Gülünen her espriyi komik zannetmek saçma. Bazı insanlar esprinin komikliğini değil, espri yapma çabasını güleryüzle karşılarlar. O insanlar iyi ki varlar.

● Peki Ankara'nın bir köşesindeki akordeoncunun Nihat Genç'in yaklaşmasını her görüşünde, direk İzmir Marşı'nı çalmaya başlaması. O marşın ben de meftunuyum. İlk doğduğunda bizim Lale'ye melodiyle çok söyledim "Beybullah, beybullah, beyaz beybullah" diye...

YAN

●1 Ağustos'un pazartesiye denk gelmesi, takıntılıları inceden inceye ne mutlu etmiştir ha...

● 1 Ağustos dediğin de, bir yandan 62 Haziran ha,

atladıysa azcık kafacaazın!..

• Şu dünyada "Siyah" dediğimiz insanlar tam siyah lmadıkları gibi, "Beyaz" dediklerimiz de asla beyaz eğil!

• Yıllarca sabırla bekledim ve nihayet "Emre" isimli bir dede lduğunu öğrendim...

• Hayatımda hiç yontamadığım için cilaya da geçememiş bulunuyorum...

set, daha güzel bir a kurmak içinse; en i ideoloji, net olarak aşk...

• Verir gibi yapıp yapıp vermemeleri nedeniyle, hayatımda o adamlardan Maraş dondurması yiyemedim. (Çocukken Maraş'ta pastanede yemiştim, nefis lezzetti.)

• Bülent Ecevit, Karaoğlan'dı. Süleyman Demirel, Beyaz Adam...

• Her camiada bir grup kendini bilmezin olması, Dernekler Yasası'nın zorunlu kıldığı bi şey mi acaba lan?!

• Geçen hafta, tepedeki "Ne kadar da tutkusuz sever, ölçüyü seven!" cümlesinin yazarı La Boetie...

LU!

• Askerdeyken üniformalı olarak taksiye binmiştim. 'aksicinin yeğeni de Güneydoğu'da askermiş, çocuğu gönüllü olliadı diye kardeşine, yani askerin babasına saydır ha aydırıyodu. Sayıklar gibi, naturel, tuymuna konuşan bir damdı, biraderi için "iyi adamdır ama PARA DEYİNCE ANI GİDİYO!" dediydi...

<antocitasdemirel@gmail.com>

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

SON KEZ ANLATIYORUM.. KULAKLARINIZI AÇIN DİNLEYİN..!!!
ONDAN SONRA ÖĞRETMENİM BEN ANLAMADIM, VAY EFENDİM DİYAMADIM, VAY BEN DİNLEYEMEDİM.. UYY HAGAN BİLEMEDİM FALAN İSTEMİYORUM..!!!
SİZİ DE HİÇ BOŞ GEÇMİYO...
BAĞIRSANA BİÇİYİM....

HEY BARMEN BANA FATİHA YANIMDAKİ FİSTİĞA BİR TEKİLA
HİÇ... SİNİK...

BOŞANIYORLAR DEDİKODULARINA İNAT, ÜNLÜ ÇİFT BİRBİRLERİNE MASTURBASYON ÇEKTİLER..!!!
HMMMH..!!!
YA BİTİR...
Üvele üvele fıldır, fıldır

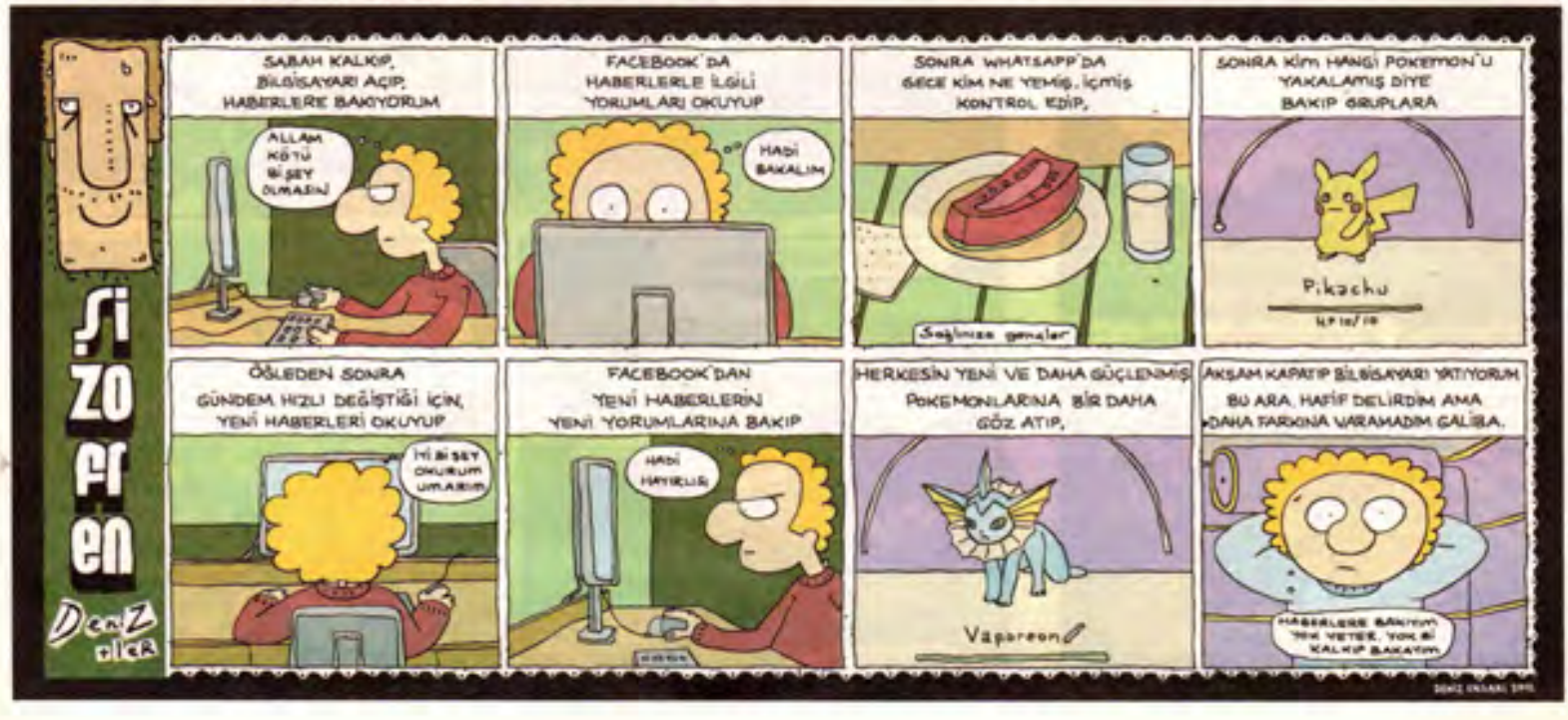

HASTAYIM KÜÇÜK DANSININ...
HAYDİ...

BİR YAŞINDAYIM... HER GÜN BİR BÜYÜK RAKI, BİR PAKET DE SİGARA İÇERİM...
ULAN O SEN MİSİN EŞŞEK OĞLU EŞŞEK..!!! MİLLET KANSER OLDU LAN SENİN YÜZÜNDEN..!!! DEFOL GİT, SAĞDA SOLDA KONUŞUP DURMA..!!
SİGARAMI ÖĞRENMEK İSTEMEK MİYDİNİZ..?
İSTERİZ İSTEMEYİZ SANA NE..!!!
YEMEKTEN ÖNCE BİR KİLO MARGARİN YERİM...
HANGİ MARKA..?

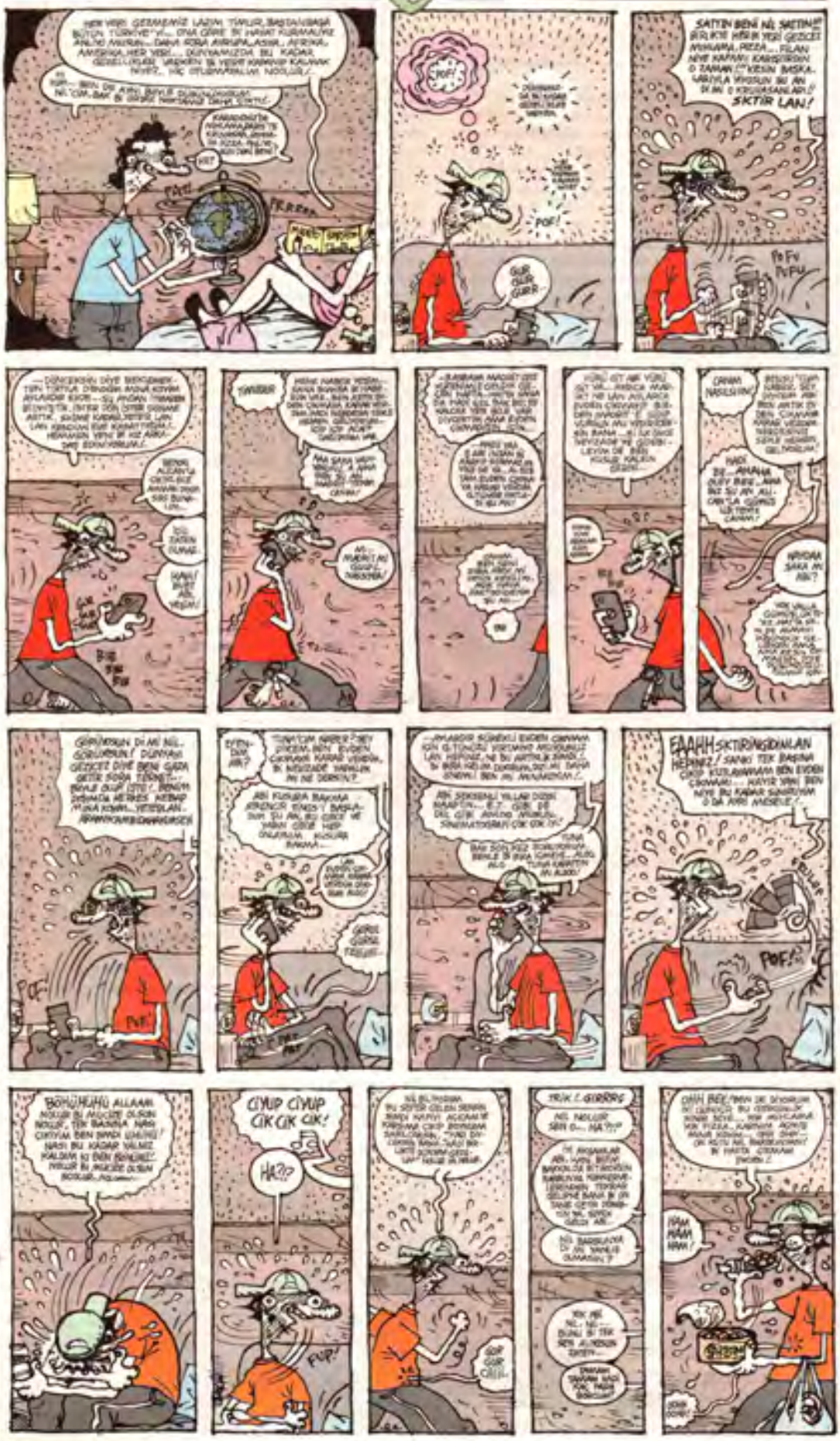

ÇEKİYORUM KONUŞMAYIN!...
FLAŞ!!!
FLAŞ ELBİSENİZİN İÇİN GİBİSİNİZ AMA TANIMIN BİRAZ DAHA ESKİ...

HOŞT GEL OĞLUM..!!! HOŞT BURAYA GEL!
İTOĞLU İT NE BİÇİM İSİM KONDUK, HAREKET EDEMİYORUM....

DERSLERİME ÇOK ÇALIŞIYORUM AMA HEP SINIFTA KALIYORUM....NİYE BÖYLE OLUYOR PEDE?..
BEN AĞUSTOS BÖCEĞİ İLE KARINCANIN HİKAYESİNİ BİLİYOR MUSUN?..
BİLİYORUM?.
GERÇEKTEN Mİ?.. HERKES ÇOK ÖĞÜYO.. ÇOK GÜZEL HİKAYENMİŞ.. ENSTİTÜSÜ DE VARMIŞ BİLGİSİNİ DE VARMIŞ... ONU ANLATSANA BİR ARA BANA....
ALLAH ALLAAH... SANA BİR SERSİTİVİZİ SÖYLÜYORUM.. SEN NE DİYOSUN...
NEYDİ SIKINTIN?
DERSLERİME ÇOK ÇALIŞIYORUM AMA HEP SINIFTA KALIYORUM...
BUNDA SIKILACAK NE VAR?.... ÖĞÜRÜN DİMEK Kİ!...

SABAH KALKIP, BİLGİSAYARI AÇIP, HABERLERE BAKIYORUM
ALLAH KÖTÜ BİŞEY OLMASIN!
FACEBOOK'DA HABERLERLE İLGİLİ YORUMLARI OKUYUP
HADİ BAKALIM
SONRA WHATSAPP'DA GECE KİM NE YEMİŞ, İÇMİŞ KONTROL EDİP,
Sağlıcakla yemeler
SONRA Kİm HANGİ POKEMON'U YAKALAMIŞ DİYE BAKIP GRUPLARA
Pikachu
HP 10/10
ÖĞLEDEN SONRA GÜNDEM HIZLI DEĞİŞTİĞİ İÇİN, YENİ HABERLERİ OKUYUP
Hİ Bİ ŞEY OKUMUM UMARIM
FACEBOOK'DAN YENİ HABERLERİN YENİ YORUMLARINA BAKIP
HADİ HAYIRLISI
HERKESİN YENİ VE DAHA GÜÇLENMİŞ POKEMONLARINA BİR DAHA GÖZ ATIP,
Vaporeon
AKŞAM KAPATIP BİLGİSAYARI YATIYORUM
BU ARA, HAFİF DELİRDİM AMA DAHA FARKINA VARAMADIM GALİBA.
HABERLERE BAKIYUM 10K YETER, YOK Bİ KALKIP BAKAYIM
şizofren
Deniz Alev

Evden Çıkmayan...

HER YERİ GEZMEMİZ LAZIM TUNUS, BAŞTAN BAŞA BÜTÜN TÜRKİYE'Yİ... DİNA GİBİ Bİ HARİKA KURMALIYIZ ARALIK AYLARI... DAHA KORA AVRUPA, AFRİKA, AMERİKA, HER YERİ... DÜNYAMIZDA BU KADAR GÜZELLİKLER VARKEN BU YERİ KEŞFEDİP KALMAK HAYİF... HİÇ OTURMAYALIM, KOOLUN!
HEY YAR... BEN DE AYNI ŞEKİLDE DÜŞÜNÜYORUM! NE YAPALIM, BAK BİR SÜRÜ HARİKULADE DİNA İÇİNİZ!
KARADENİZ'İN YAYLALARINDA TEK KİŞİLİK ÇADIR... DA PİZZA... PİZZA... PİZZA...
HEY!
PAT!!
TRRRR...
PAT!
POF!
GÜR GÜR GÜRR...
SATTIN BENİ NE SİKTİN!! BİR KEZ OLSUN BİR YERİ GEZECEĞİM DEMİYORUM... PİZZA... FİLAN NEVİ KAPIYI KAPATIP KAYBOLDUĞUM O ZAMAN "KEŞKE BİRİNİ ARSA..." DİYİP YÜZÜMÜZÜN BİR AN EVVEL O KIZGINLIĞINA DÖNÜŞÜ SIKTIR LAN!
POFV PUFU
—DİNCEKSEN DİYE BEKLEMEK... TEN TİRTİK DİNGİN AKŞAM KOYUN AYLARDIR EKŞİ... SU ANDAN İTİBAREN BİZİM İÇİN, ÖYLE DİN, ÖYLE DİŞARDA ARTIK, SADECE KARDEŞLERİMİZİ LAN, LAN, KİMSİNİN YÜZÜ KORKUTMAYA... HERHANGİ YERİ Bİ KIZ ARKA... DİYE BİLİYORUM...!
BENİM ALLAH'IM ÖNCE... BİZİ AHMAK YAPIP SIRA BUNA LAN...
SUL SATAN OLMAZ...
HAHA! BİLİYE ALDIN, YEGAN!
GÜR GÜR GÜR
BUU SUU PUU
TAMİRİR
NEDİR HABER YEGAN... SAHA SUHRA BİR HABER... SON VAR... BAŞA GİTTİ DİN... ÖNEMİ YOK... HEMEN GİDİYORUM... İÇİ İÇİN ALLAH ŞİKÂYETİNİ YAPIP...
AH... AMANET Mİ GÖRÜP'A TAKSİNA!
—BABAMIN MAĞAZİ'DEKİ YÜZÜNDEN Bİ GÜLÜŞÜ GÖ... ...ÜNÜ ÖLÜ BİR ÖLÜ BİR ÖLÜ BİR

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Şeftaliyemiş kardeşim/Ağzı pembebulaşık"
Müştak Erenus

GÖK
Havadayız
Topuklarını yerlere sert sert vura vura (takır takır takır) ciddi surat ifadeleriyle geçen hostesler.(aceleleri var) Hızlı hızlı hareketlerle perdeyi kapatıyorlar.
Bizleri 'onlar'dan ayıran o perdeyi. (aman aman çabuk olun, kapayın hemen, çok önemli o--onlara uzak, allaha yakın olalım--öyle istiyorlar--) Gözümüz kalmasın diye.--'fakirler(nisbi fakirlik) bakıyor!"-- İmreniriz/kıskanırız. (hınçlanırız?)
O malum perdeye ilk defa bu derece yakın oturuyorum. Öyle denk düştü.Aa! Bi dakka! Görünüyor aralıklardan içerisi ama yalnız ha, tam yapamamışsınız söyliyim bak.Sınıf ayırımının da bi şeysivar. Bi yolu yordamı.Usulu/üslubu/edebi/adabı? Bezden perdeyle ayırım mı olurmuş? Gümüş mü o ne? Bir parlak tepsi elinde,yine parıltılıgümüşümsü bir maşayla bişeylerdağıtıyor o tepsiden herkese hostes kız. *(daha mı başka gülümsüyor onlara sanki?)* Olmuyor ama böyle, koktu da o şey hem. Kadınbudu mu ne o? İner inmez bulup alıcam biyerlerden.(var mıdır Kanaat'te?--kapanmadan--)
–bunlarıyazarken aklıma gelen:o eşsiz (yarı belgesel,avangard)"Beş Engel" filmi.(L.V.Trier) Filmin Hindistan'ın sefil bir kenar mahallesinde, sıska insanlarla dolu birçamurlu sokağında,bir şeffaf perdenin arkasında kurulan o yemek masası, o sahne, o kadaraç insanın bakışları arasında, çok şıkgiyinmiş *bembeyaz batılıların,o çok lüks, (şamdanlı mamdanlı)yemeğiyemek zorunda kalmaları(ki mutlaka görmeli meraklısı)–*
YER
Uçak,dönerek inen merdivenleri olan minik bir ev, camdan, metalden bir kutu gibi bişeye yanaştı.Ordan yereineceğiz.Ki bizi kapıyagötürecek otobüse binelim.
Küçükkız:üç yaşındagibi.Yanında annesi.Görmüştüm onları.Önümde öturuyorlardı uçakta.O şeyiniçindeki merdivenlerden hızlı hızlı,döne döne(nedense,fazladan,abartılıbir aceleyle)iniyoruz. Onlar da iniyor. Hemen önümdeler. Minikkız annesinin kucağında. Otobüsgeldi bindik.Kıyameti kopartıyor küçük kız;
"Kendim inecektim ben merdivenlerden!"
Çığlık çığlığa.Ağlıyor bağırıyor.Telefon veriyorlar elinesusmuyor.Çanta veriyorlar olmuyor.Güneş gözlüğü?Yere atıyor.
(artıkinmişsin,olmuş bitmiş,prenses, nasıl olacak, nasıl telafi etsinler? zaman makinası lazım. Geçmişe dönülemez ki,keşkeolabilse.Önüne bak,havaalanının içindeki, başka başka merdivenlerden inersin.)"Dönelim geriye de ineyim ordan"da demiyor.Otobüs henüz hareketetmedi.O merdivenli şey de orada hâlâ. Onun derdinianlıyorum,"kucakta inilmiş merdiven"i istiyor. O an'ı. O aynı an'ı. Bu sefer kendi inecek.Şimdi inip otobüstengidilsegeri, olmaz.(yazar herşeyi anlıyorah!)
Herneyse, derken, çok tuhaf bişey oldu pek muhterem arkadaşlar. Acaip bişey. Kadın baktı olmayacak.(genç/şık/modern anne) Bir çözüm buldu güya. Dedi ki kıza;
"Kendin indin ya sen!"
Kız afalladı,şaşkınlıktan anında sustu. Dondu kaldı.Yüzünde karmakarışık, allakbullakbir ifade.
Ben? Ben de neyeuğradığımı şaşırdım. İrkildim.Bu nedir! Kuşkuya düştüm çokkısa bi an.Ben bile.
"Nooluyo ya! Kucakta inmemiş miydi?" Ben öyle olduysam kimbilir o biçare kızcağız noolmuştur?Varın hesabedin.Kadın yaptığı işin korkunçluğunun farkındadeğil.Çocuğunkendi algısına, kendibilincine,aklına güvenini sarstı.Korkunç bir şey."İnmiş miydim lkerıdım?
"Olanı biteni doğru anlayamıyor muyumyoksa?"Yeryüzünde en çok güvendiği insan; annesi söylüyor.Yalan söyleyecek değil ya. Başkası söylese,"hayır, inmedim ben, yalancı" falan diyebilir. Diyemedi zavallı. Aklı bulandı.
Bir anlık konfor için. Unutkanlıklar başlamış çok yaşlı annen su istediğinde, kalkmaya üşendiğin için "Getirdim, içtin" demek gibi. Aynısı."Aa içtim mi ben? tamam o zaman"
Kadının farkında olmadan uyguladığı bu hareket tarzına,"Gasligting" deniyormuş. 1960'lardan beri kullanılan klinik terimi buymuş. Çok kötü niyetli bir manipülasyon tekniğinin adı. Bir insana oyunlar oynayarak(sözgelimi eşyaların yerini gizlice değiştirerek falan)onu,kendi hafızasından,bilincinden,şüphe ettirerek kendi aklına duyduğu güveni sarsmak."Yoo,o hep oradaydı!" Kadın kendi kızına ne yapmayaçalıştığını bir bilse.
–Terim, Gaslight (1944) adlı filmden çıkmaymış.Görmüştüm ben. Çok güzel film.(İngrid Bergman/Charles Boyer) Filmde Boyer,yeni evlendiği masum, çocuksu, melek yüzlü,güzeller güzeli Bergman'a çeşit çeşit akıl oyunları oynamaya başlar. Bergman'a sezdirmeden hergeceışıkları biraz daha kısar.Kadın"Gazlambası daha mı az ışık veriyor, hergün biraz daha kararıyor?" falan dediğinde Boyer'den sert cevaplar alır."Sana öyle geliyor,yok öyle birşey" Bergman'ı delirmeye başladığına inandırarakservetiniele geçirmektir Boyer'inniyeti (ofilmide görün bence)–

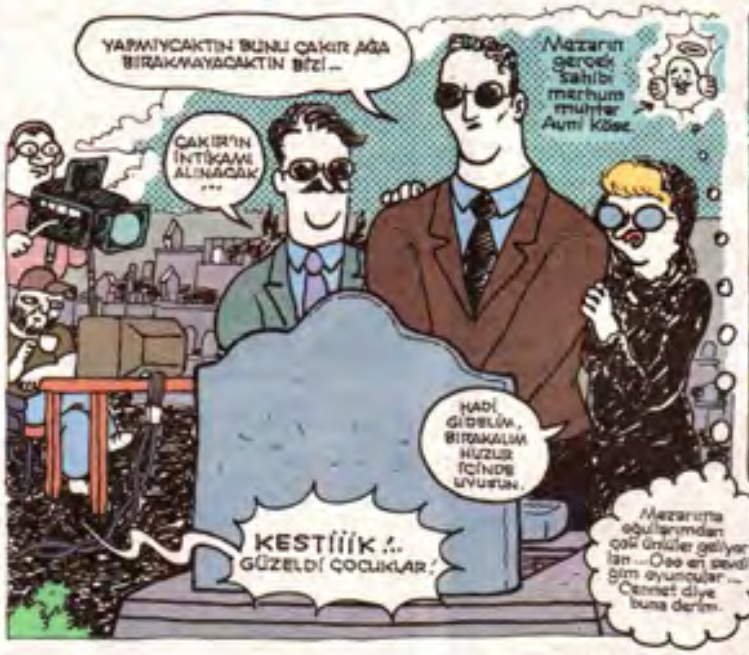

Bu yazıyı okurken şimdi baştan,aklıma gelen;"Perde" kısmında,o uçaktaki perde."Biri yer biri bakar" "Şeffaf perde"falan filandiye düşünürken Dalmışdüşünürken.Onla bitireyim yazıyı dedim bu hafta:
Çocuksundur.
İkinizbirden bişeyalırsınız.*(bir fakir mahalle çocukluğu bu ama)*gazozolur, pasta olur(ekler),dondurma... Güç bela,yokturyeterli paranız.Anca denkleştirmişsinizdir.Sevinçle,yürüye yürüye, yiyeyiye o şeyi. Bilmediğiniz mahallelere gelmişsinizdir,arsalara. Senhaldırhuldur yerken, o. O kurnaz. *(kumaz mı denirküçücük çocuğa?)*
O da yiyormuşgibi yapa yapa,ufak ufak,çokufakısırıklarla.Küçükküçük faremsiısırıklarla, amaağzınıiçinde büyüklokmavarmış gibi de şapırşupur oynataraktan,yalandan Sen anlamayasın,"o da yiyo"sanasın diye.Biryandandasenin pastanıbitirişini sinsi sinsi sevinçle gözetleyerekten,bıyık altındangülümseyegülümseye. Hoş zaten anlasan da farketmez, dayanamaz, yersin bitirirsin sen. Ondaki sabır nerde sende Hah! İşteonun zamanı.
Seninpastan bittiğinde.Karşına geçipbaşlar ballandıra ballandıra, özenle yavaş yavaş yemeye,"ay!nefis!" falan da diyebilir ha! Senin yutkunmana bakababa.Çok büyükzevkalır.
(Teyzemin kızı,unuttumsanma ha, çok yaptın banabundan)
Ben mi? Biraz saftım sanki o zamanlar.Bilemiyorum
Ben de yapmışımdırbelki.
(Tamam, sorucam teyzemin kızına)

Hepinizedostluk, kardeşlik,muhabbet dolugünler diliyorum.

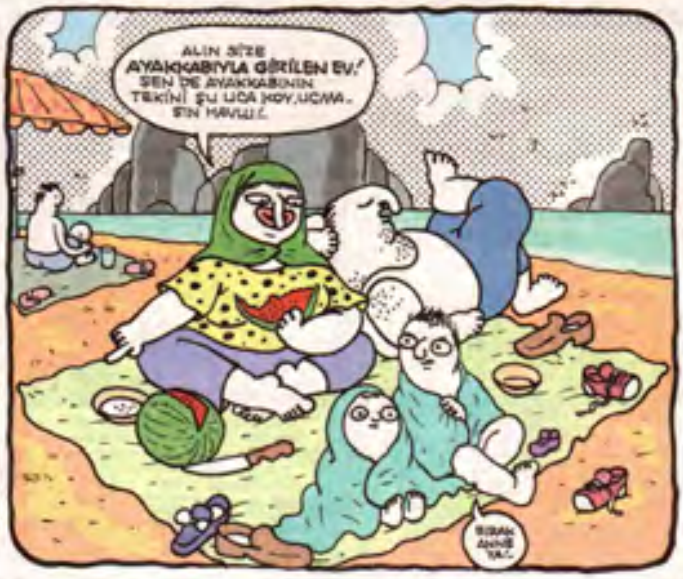

CİHAN CEYLAN

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkanözçoban

Pİ'NİN YAŞAMI.

GÜZEL VE ÇİRKİN...

DhaLsim

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Güney
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygar
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhun Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayıncı
Muhasebe: Mürüvvet Tüfekçi
Halkla İlişkiler: Sinoşli Yılmaz
Ofis Sorumlusu: Selami Yılmaz

Adres: Ambalonezli Mah. Sofyalı Sok. Hamsin Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beşiktaş / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 55 38/39 Fax: 0 (212) 245 65 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 19 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Türkiye: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR09 0006 2000 0660 0006 2974 32 $: TR28 0006 2000 0660 0009 0049 67 €: TR26 0006 2000 0660 0009 0049 56

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Ağustos 2016 | Sayı: 466

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eşarl ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

NOLDU SİZE?

I. Sizi Kimse Ayıramaz

Özlemişim. Epeydir görmüyordum tek vücutları. Aşırı aşktan iyice içine kapanan bu çifti, yaklaşık üç metre ötelerindeki masamdan rahatlıkla izleyebiliyorum. Buraya birbirlerine yapışmış bir halde tek vücut olarak geldiler. Adam, omuza attığı koluyla kadının kafasını sıkıştırırken, kadın kollarıyla adamın belini sarmaya çalıştığından yürümekte bir hayli zorlanıyorlardı. Yeni aşk, bazı çiftleri yanlarından hafifçe eriterek birbirine kaynaştırır. Yol boyunca sık sık yaşanan öpüşmeler yapışma gücünü artırır. Ortaya iki kafalı, dört bacaklı, eni boyuna yakın, ama erkeğin daha uzun boyu yüzünden yamuğa benzer bir organizma çıkar. Aşk bir çeşit patoloji olduğundan ayaklardan ikisinin 36, diğer ikisinin 43 numara olması şaşırtıcı değildir. Bu tür organizmalar hem hantal bir yapıya sahip olduklarından, hem de öpüşmek için sık sık durduklarından hareket kabiliyetleri oldukça düşüktür. Metro turnikesi, AVM kapısı gibi yerler dışında kimse ayıramaz onları. Üniversite yıllarımda ben de böyle bir kaynaşma yaşamış, ilişkinin ilk aylarında sevgilime yapışmıştım. Yürümek çok zordu. Mesafeleri iki katı sürede kat ediyorduk. Boy farkını gözetmeksizin sürekli sevgilimin üzerine kapandığımdan sırt ağrıları çekiyordum. Özellikle kış aylarında, giydiklerimiz yüzünden birbirine sarılan bir çiftten çok, içinde insan olduğu şüpheli garip bir tekstil yığınına benziyorduk. Tahminim bizi görenler sarılarak yürüyen bir çift değil, kendi kendine hareket eden gocuklar görüyordu.

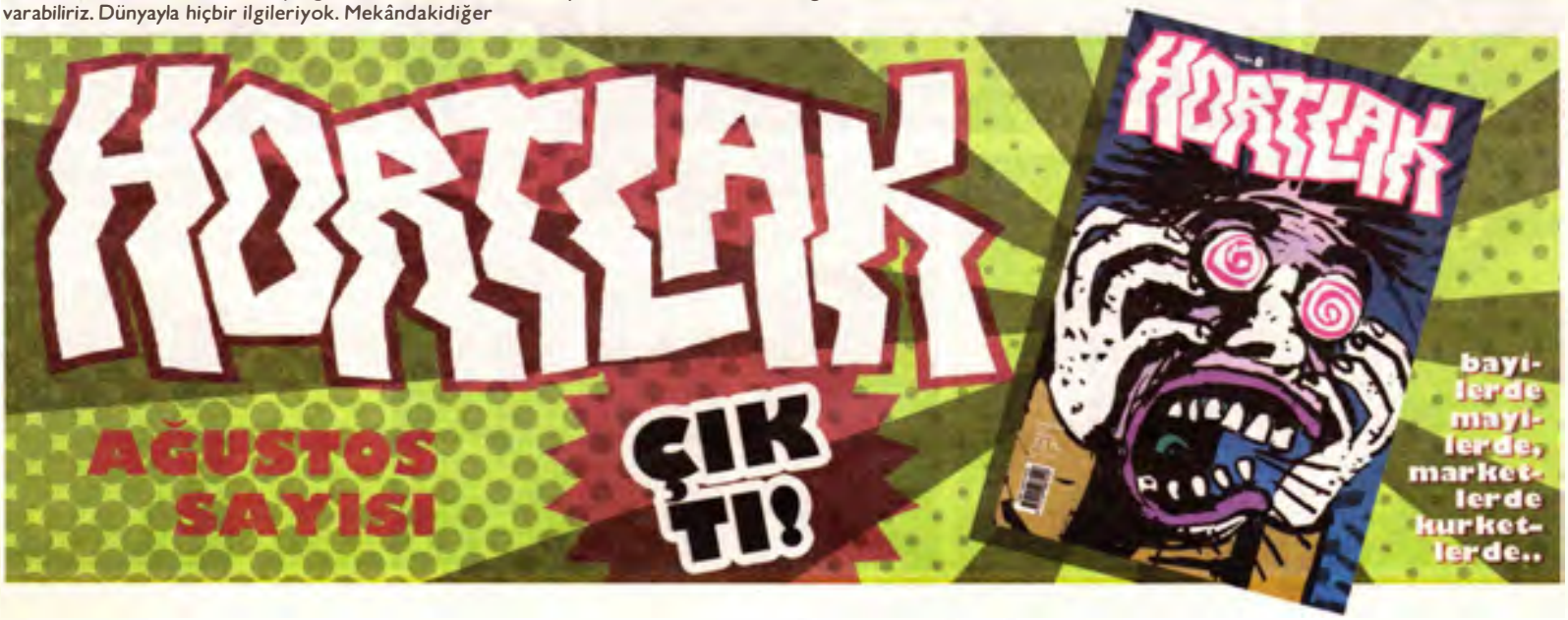
Yan yana oturup bütün varlıklarıyla birbirlerine sarılınca yamuktan çembere dönüşüyorlar. Adam, kızın saçlarını parmağıyla kulağın arkasına alıyor. Aslında istese bu güzel saçları kendi kulağının arkasına da alabilir. Çünkü kendi yüzüyle kızınki arasında yaklaşık üç santimlik bir mesafe var. Modern hayata uyum sağlayamayan ilkel benliğimiz, bütün aşkları üremeyle sonuçlanacak sandığından yakın temas konusunda ısrar ediyor. Üremeye programlı beynin ürünü olan aşk, zaman ve mekan gözetmeksizin "uzaktan ürenmez, üreyecekseniz yakın durun" mesajı verdiğinden sürekli bir temas yaşanıyor. Öpüşme sıklıkları suni solunum ritmine yakın. Dudakları uyuşmuş olmalı. Aslında tek bir organizmadan bahsettiğimize göre, iki kişinin öpüşmesinden çok, bu canlının kendi kendini öptüğü sonucuna varabiliriz. Dünyayla hiçbir ilgileriyok. Mekândakidiğer müşteriler, ben ve garsonlar bu sahneyi gerçekçi kılmak için yerleştirilmiş birer figüran gibiyiz. Garson bu hermafrodit yapıya nüfuz etmekte zorlanıyor. Sipariş almak isteyen garsonun ısrarlı bekleyişi uzayınca, nihayet erkeğin kafası kütlenin içinden ayrılarak iki bira söylüyor. Garson daha ayrılmadan adamın kafası kütlenin içine geri dönüyor.

Aşk canlısının yarısı (eril kısmı) aniden ayağa kalkıyor ve oturmaya devam eden diğer yarıyı (dişil kısmı) dudaklarından öpüyor. Bir veda öpücüğü bu. Erkeğin öpmek için eğilirken oluşturduğu doksan derece düşünülürse tam bir dik üçgen. Ayrılırken elleri en son parmak uçlarına ulaşıncaya kadar birbirine temas ediyor (onsuz gidilecek mesafeyi bir kol boyu kısaltmak). Bu ayrılığı anlamak çok zor; normalde vücut bütünlüğünü bozmadan beraber kalkmaları gerekiyordu. Artan merakıma rağmen, o tarafa direkt bakmayı keserek yan bakışlarla idare etmeye başlıyorum. Çünkü bir aşk canlısı ikiye bölünmüşse, kalan kısım normal insana dönüştüğünden dış dünyadan gelen bakışları yakalayabilir. Bu ani bölünme konusunda mantıklı bir açıklama bulamıyorum, çünkü bildiğim kadarıyla yapışık çiftler, işleri ne olursa olsun birlikte halledebilirler (amfiye sevgilisini sokup boşta kalan eliyle not tutmak, sol eliyle sevgilisini boynundan sarmalayıp sağ eliyle para uzatmak vb.). Kısa bir süre sonra durumu açıklamak için boşuna çabaladığımı anlıyorum. Açıklama, su vurulmuş saçlarıyla geri geliyor. Tuvalete gitmiş. Organizmanın yarısı ihtiyaç gidermiş. Demek ki adam biraz önce sevgilisine 3 santim mesafeden, "Ben bi tuvalete gideyim," demiş ve karşılığında öpücük almış. Masaya oturur oturmaz tek vücut pozisyonuna geri dönüp öpüşmeye başlıyorlar. Ayrıyken kaybettikleri öpücükleri karşılayabilecek uzunlukta bir öpüşme yaşanıyor. Biralarına neredeyse hiç dokunmuyorlar. Aslında tek bira, iki bardak alsalar hem daha ekonomik hem de ilişkilileri için daha uyumlu bir karar vermiş olurlardı. Çeşitli şekillerde yaklaşık bir saat oturduktan sonra kalkıyorlar. Uzaklaşırlarken onları seyretmeye devam ediyorum. Zaten sarılarak yürürlerken sokağın ortasında durup daha çok sarılıyorlar. Tam bir ikizkenar üçgen.

II. Noldu şimdi?

"Ya niye yüzüme kapatıyosun?" diye bağıran çatlak bir erkek sesini kim duysa dönüp bakar. Dönüp bakıyorum. Arkası bana dönük bir adam telefonla konuşuyor. Çok uzaklaşmadan dar bir alanda hareket ettiğine göre, elinde çalan telefonla buralardaki bir mekândan çıkmış olmalı. "Hayır, niye kapatıyorsun sen onu söyle?" diye bağırırken yüzünü dönüyor. Gözlerime inanamıyorum, bizim tek vücudun eril yarısı bu! Derhal karşı kaldırımdaki alçak tabureli biracıya oturuyorum. Görüş alanım çok iyi, mesafe yaklaşık üç metre. Soruyu tekrar soruyor. Karşıdan gelen cevabı aklı almadığı için olacak, "Alla Allaa! Kızım manyak mısın sen, ne alakası var?" diyor. Daha iki hafta önce öpmelere doyamadığı birine "manyak" demesi hiç hoş değil. İçimden, "Olmadı koçum," deyip garsona bir bira sipariş ediyorum. Eril, "Ya kızım, hasta mısın sen, duymadım diyorum sana!" diye bağırınca problemin ne olduğunu anlıyorum: *"Tek vücut yaşayan çiftlerin kız tarafı memlekete gidince erkek tarafın arkadaşlarıyla dışarı çıkması ve gürültülü mekânda telefonu duymayarak iletişimi aksatması üzerine kız tarafın memlekette coşması"* isimli sorunla karşı karşıyayız. Telefonun tekrar yüzüne kapanmasıyla Eril'in öfkesi kontrolden çıkıyor. Bu kadar basit bir sorunun nasıl bu hale geldiğine inanamıyor. Zor zapt ettiği çatlak sesi kızın memleketinde yankılansın diye öfkeyle basıyor telefonun ekranına. Öfkesini ağzında bekleten insanlar gibi gözlerini hızla kırpıştırıp alt çene kaslarını sıkıyor. Telefonun her çalışında altçenesi biraz daha öne gelerek Fatih Terim kalitesine ulaşıyor. İki hafta içinde aşk dolu gözlerden, Fatih Terim'in basın toplantısı öncesi tüm ülkeye ders vermeye hazırlanan öfkeli çenesine nasıl geldik? Telefon bir türlü açılmıyor. İlişkiye servis sağlayan operatör çalma sayısını yeterli bulunca adam kısa bir an ekrana bakıp tekrar arıyor sevgilisini. Oturduğum yerden "aç artık kızım!" temennisinde bulunuyorum. Çalma sayısı en fazla üçe ulaşmışken adam yeniden ekrana bakıyor. Karşı taraf, ekranda no'yu tercih eden başparmağıyla Eril'i ezmiş olmalı. Oturduğum yerden "arama artık" temennisinde bulunuyorum. Ama Eril duracak gibi değil. Yüzüne telefon kapatılan erkeğin öfkesi, alışveriş merkezinde istediği alınmayan bir 4 yaşın kendini yere atan öfkesine ya da arkadaşlarıyla tatile gideceğini söyleyince ailesi tarafından reddedilen bir 16 yaşın kapı çarpan öfkesine denktir. Bu üçünü bir araya getirseniz rahatlıkla bir savaş kazanabilirsiniz. Eril yine basıyor tuşlara. Fakat bu sefer telefonun kulakta bekleyişi daha da kısa sürüyor. Aradığı kişiyle ilgili bilgi veren başka bir kadının sesini duymuş olmalı. Artık sinematografik bir görkem isteniyorsa tek bir hareket kaldı; telefonu yere çarpmak. Çarpmıyor. Arkasındaki duvara avuç içiyle tokat atmayı tercih ediyor. Elini duvardan çekmeden bir süre hareketsiz kalıyor. Şu haliyle adam tam bir sinir küpüne benziyor.

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Yıllık izinimi kullanıyorum, o yüzden haftalık hikaye.

4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

UYKUSUZ

FETO OLMADAN BİZ ÇOK TATLIŞMIŞIZ YAA

Vatandaşa Sorduk: ŞANGAY BEŞLİSİ

Vurdaner TAMTEŞEKKÜLLÜYELİLER (32):

Şengen Vizesi denen f*keden zaten senelerdir çekiyoruz, bi de şangay beşlisi çıkarmayın olm başımıza... Hepsinin amk- Bi şengen vizesi için, kemal kılıçdaroğlu gibi belge toplamaktan işimizi gücümüzü yapamaz oluyoruz.. İkneler tapu istiyo lan... Bütün tapular ağa oğlunda ülkede, adamlara anlatamazsın.. Ekonomisi, nüfusu bizim onda birimiz olan ülkeler "Aaa, ya bizim ülkeye göçersen" diye ağız burun büküyolar... Muz Cumhuriyeti mi lan burası? Dalyaaaklar... Sarışın seviyoruz diye vatanı terk edecek halimiz yok... "Karşıdan karşıya geçerken arabalar muhakkak durup yol veriyo" diyolar.. Belki yanımda karımla geçecem karşıya.. Ne duruyosun olm.. Neyin peşindesin.. Şen durup izlerken biz önünden manken gibi geçit mi yapacaz.. Ya g*tümüze bakarsan? Devam et! Bizi şengil hayranı Paklar..

Kimbullah DURBİR (26):

Şangay beşlisi atın g*tüdür.... Hani vatanımız bir at başı gibi asyadan avrupaya uzanıyor ya, işte o atın sırtı, g*tü bu şangay Beşlisidir. Peki atın g*tü uzak asyada sağa sola kıpırarken, kafa ne yapmaktadır.. Kafa daha ileri gidememektedir ve anca uzattığı diliyle oradan biraz nasibini yalamaya çalışmaktadır... tamam mı....

Hayko ÇİKİMOYFİNAYNE (28):

La olm, madem şangay beşlisine katılacaktık da, oğuzlar dağı niye eritti, fin seddini niye yaptılar, malazgirti, istanbulu, viyanası, çanakkalesi, kırımı... Derdimiz neydi lan... Kalsaydık orda... Biz bu işe kalkıştığımızda daha geri vites icat olmamış mıydı?.. Verin ileri olm... Ver ileri... AL! AL!

İnfinitir ZALIMOYNARVAYBAŞIMHEY (36):

Nasıl ki, adamın biri şirket kurar, sonra o şirket büyür, büyür ve adamın elinden çıkar.. Artık başkalarının şirketidir. Hatta onların da elinden çıkar... Başka sahipleri olur ama marka sürekli büyür... İşte "Roma" da öyledir... Medeniyetlerin başıdır.. Son yöneticileri de bizleriz... Bayrağımız roma, müziğimiz roma... Skym A.B.sini, Beşlisini... Roma olmak az şey mi usta... Hiç bir üst akıl, roma'nın kadim aklından daha kudretli değildir.. Feto projesine amerika az para yatırmamıştır.. Hepsi g*te kaçtı... 50 sene birader..

UYKUSUZ

Yılbaşından bu yana denetimsizlik ve kâr hırsı yüzünden iş kazalarında öldürülen işçilerin sayısı 1049'a ulaştı.

Amerika'dan istediğini elde edemeyen Tayyip Erdoğan apar topar daha önce "Suriye'de ne işi var!" diye çıkıştığı Rusya'ya gitti.

Askeri birliklerin şehir dışına taşınması kararı, şehir içindeki askeri arazilere göz diken müteahhitlerin ağzını sulandırdı. Heyecanına hâkim olamayan Ali Ağaoğlu Levent'teki askeri araziye talip oldu bile.

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında şehirlerin en merkeziyerlerindeki tek yeşil alanların askeri alan olması o şehirlerin yöneticileri için büyük bir utanç kaynağıdır. Ama **Yeni Türkiye'de** şehirlerin en merkezi yerlerindeki yeşil alanlarınaskerialan olması, başarısızbir darbe girişimindensonra arsız müteahhitlerin salyalarını akıtacak bir rant kaynağı

Yine **normal şartlar altında** gündeme geldiği ilkandan itibaren bu yeşil alanlarınyeşilalan kalacağı konusundahalka sözveren bir iktidarın en yanaşma müteahhiterinden biri, hiç çekinmeden bu arazilerin en değerlisinetalip oluyorsa, o iktidar eğer halka verdiğisözünde ciddiyse o müteahhitin biletini keser. **Yeni Türkiye'de** müteahhitin kesilen biletleen fazlaatlı karıncaya binip geleceği konusundabahse girebilirsiniz.

Normal şartlar altında yılbaşından bu yana 1000'in üzerinde insanınzamansızbir şekilde hayatını kaybettiği ülkedeyolundagitmeyen bir şeyler vardır. **Yeni Türkiye'de** "işlerin" yolunda gitmesi demek darbegirişiminde hayatını kaybedenlerin dört katı insanınhenüzyılın ortasında fabrikalarda, atölyelerde, tershanelerdeölmesi demektir.

5N1K

5N
- Ne istediler de vermedik?..
- Nerelerden ne yerler istediler de vermedik?..
- Neler neler istediler hep verdik..
- Nasıl şeyler istediler aklınız durur, biz yine de verdik..
- Ne zaman bişey isteseler hiç ikileemeden verdik..

1K
- Kandırıldık...

Genco Erkal'ın Dostlar Tiyatrosu'nun sahnelediği tiyatro oyunu, OHAL gerekçesiyle yasaklandı. Dostlar Tiyatrosu, en son 35 yıl önce 12 Eylül döneminde yasaklanmıştı.

FSIKOZ

KENAN YARAR

09.08.2018

Bitte

nisanhakan

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Resmen geçenlerde berberime zam yapmaya karar verdim. Benim önceki berberim Koşuyolu'ndaydı.Haftada bir gider,özellikle de oyun önceleri hiç sekmezdi, hiçsevmiyorum,saç olayını hiç sevmiyorum, neyse, gider, saçlarımı makineyle sıfıra vurdurturdum. Turdum. Urdum. Murdum. Murdum eriği. Bir gün bir şey dikkatimi çekti. Benim olayım çok basit bir olay. Makineyi kafamda gezdiriyor, oldu da bitti maşallah. Tamam yine vardır incelikleri ama yani şey değil. "Ney değil?" "Şey değil işte." Sonra bir gün yine gittim berberime. Benden önce birini almış, onunlailgileniyor. Dev saçıvar çocuğun.Bir saatuğraştı çocuğun saçıyla,kesmesi,şekil vermesi,fönüne kadar. Büyülenmişgibi izliyorum olayları.Sıra para meselesinegeldi,ağzım açık kaldı.Yirmi lira aldı çocuktan. Benden de yirmilira alıyor. Hizmetolarak arada beşkaton kat bir fark var, fiyat aynı. Hiçbir şeydemedim o gün ama berberim bir şeylere moralimin bozulduğunu anladı.Sanki ogünün son günümüz olduğunubiliyor gibiydi beni tıraş ederken.Son kez vurdu makineye kafamı."Yıkayayım mı kafanı" dedi,dedim "yıkama." Sonkez çıktım o berberden.Kendimihep kandırılmış hissettim."Vay be"dedim,"vay be". Daha sonra kendime berber aramaya koyuldum. Çengelköy'de Erol ağabeyin çay evinin yanındaki Şenol Berber'inŞenol ağabeyine dedim ki,"Şenol ağabey" dedim,"sen" dedim"benim saçı kaça kesersin,bak delikanlıgibi şeyap." Baktı şöyle bir,"on beşekeserim" dedi.Dedim "onbeş çok, ben sanaon veririm.""Senin canınsağolsun" dedive bizgünon'a anlaştık.Zaten süreklibisikletimle gittiğim bir yer. Çaycım orada, berberim de neden orada olmasın idi. Sonunda mutlu bir insan olmuştum. Her hafta Şenol berberime kafamı teslim ediyor, cillopgibi tertemiz gerialıyordum.Muhabbeti deşahane.Bir de on lira. Bir insan daha ne ister. Geçenlerde kendisinezam yapmaya karar verdim.On ne lan on beş olsun bari dedim kendi içimde.Güzelce tıraşladı yine beni."Şenol ağabey" dedim,"sana zam yapmaya karar verdim,artık ondeğil on beş vereceğim sana,yalnız şimdiyineon vereceğim,bir dahakine on beş vereceğim" dedim.Ben de ne pisim "Senin canın sağolsun" dedi.Başka da bir şey bilmiyor,"senin canın sağolsun." Sağolsuntabii.Sağmı olmasınAllah korusun.Tövbetövbe Durumlarböyle.Mutluyum.Bu arada Koşuyolu'ndaki berberartık otuzalıyormuş.

æ Hazar bebeği anlamıyorum.Sürekli böyle birellerikolları hareket halinde.Sürekli biryeregitmeye çalışıyorama gidemiyor da.İşte ben bunuanlamıyorum.Ben olsam mesela,bakarım biryere gidemiyorum, mücadeleyi bırakırım, hiç hareket etmem."Otuz günlüğüm, çabam nafile" derim, duradurum öyle. Biryandan datakdirde etmiyor değilim. Hırslıbir tip,yenilgiyi asla kabul etmiyor.Asla.

æ Bu aradaVenüs'le Çiko, Hazar'dan resmen korkuyorlar.Anlam veremiyorlar bence.Biraz öncebahsettiğim şey işte.Hiçbir yere gitmeyen,ama sürekli hareketeden birşey.Sen olsan korkmaz mısın. Çiçekgibi düşün.Bir yere gitmiyor amakımılkımıl,ağlamaz mısın. Hazar'a asla yanaşmıyorlar. Bazen de düşünüyorum, Hazar bence çok şanslı.Kedilerle kuşlarla balıklarla büyüyecek. Benceçokşanslı.

æ Hazar'ı bazende lavaboda yıkıyoruz, o çok zevkli oluyor işte.

æ Dereotu'nu sevmiyorum.

æ Birazönce o arkadaşla karşılaştım.Çokdevasa büyük elli o arkadaşla.Yıllardırgörmüyordum, Kadıköy İskelesi'nde vapur beklerken çıktı karşıma.Dergiye Kabataş'tan değil de son anda Karaköy'den gitmeyekarar verdiğim için devpişman oldum.Yanlış anlaşılma olmasın,süpersonik bir arkadaş,iyibir ailenin çocuğu,fakato elleri.Tanrım bir açık havatiyatrosu kadar büyükelleri. Belki on yıldır görmüyordum kendisini,taşınmış zaten,Urla'yayerleşmiş, ne de iyi etmiş, o kadariyietmişki gitmekle, birazda Urla çeksin o koskocaman ellerin dertlerini. Hemen de tanıdı beni. Hemen de ya. Önce sağ elini uzattı, benden karşılık bulamadı,sonra solelini uzattı,sırtsıvazlamalı selamlamaya yönlendirdim kendisini kabul etti. Büyük el kadar rahatsızlık verici bir şey yok. Ölmek istiyor insan. Daha sonra başladıanlatmaya. Fakather şeyi elleriyle anlatıyor. Ellerinisanki ağzıma sokmak istiyor. Kusacak gibi oldum. Tam kusacağım artık, kapı açıldı.Vapura doğru bir hareketlenme başladı.Benimle birlikte geliyor. Ellerbenimle birliktegeliyor. Biranlık birmanevrayla, "benköşemi yazacağım şurada"diyerekkendisindenayrılmak istediğimi bencebir şekilde belirtmiş oldum kendisine.Elini uzattı yine. Görmezden geldim, farklı yönlere doğru ayrıldık. Ben şu anda köşemi yazıyorum fakatelleride hissediyorum. Bir yerdençıkıp bana bir şey yapacaklarmışgibi geliyor.Allaamçok korkuyorum.

æ Araba sahibi olmak biraz saçma bir şey bence. Alışmak çok zor. Hayatımda ilkkezbireşyamı dışarıda bırakıyorum.Birinsan böyle bir şeye nasıl alışabilir. Çoksaçma bence.

æ İnsan biriktiren insan'da bir sinsilik varama tam çözemedim.

æ Bilemezsin, oynayamadığın futbol,çalamadığın gitar, bir bakmışsın birgün hayatını kurtarmış. Bilemezsin

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Devamı 7. sayfada

Beşiktaş'ta üç kişi oturuyoruz. Çok sıcak, bira çaresiz. Biralar da hızla ısınıyor. Tatsızlık, kalitesizlik, sıkıntı; bunlar yaz aylarının çok sevilmesinin en birinci sebepleri. İnsanlar bayılıyor yaz vaktine. Kendi kendime yaz ayından keyif alan, sıcağı seven insanlara düşmanlık besliyorum. Herkesin yüzüne bakıyorum. Yazı seven hemen belli oluyor zaten. Kenan Doğuluya benziyorlar, Acun'u andırıyorlar. Onları düşman belliyorum. Ben sabah bir litre kan verdim hastanede. Beynim kurumuş sünger gibi kaldı, aklım çalışmaz oldu. Yerde kedi görüyorum kediye bakıyorum, duvarda "depo önüdür" diye yazı görüyorum yazıya bakıyorum. Kan merkezindeki hemşire hanım güneş altında çok dolaşma, kendini aç bırakma, bol bol sıvı tüket dedi. Sadece kan veren insanlar değil, nefes alan her canlı için mantıklı tavsiyeler bunlar. Elit bir yaşamın anahtarı. Kanımı aldılar, meyve suyu verdiler. Şeftali nektarı verdiler, içtiğimi görmeden bırakmadı kadın. Bitireceksin, bitirmeden gitmek yok, ağız buruşturmadan içeceksin Erdem marka meyve suyumuzu. Dışarıda içerim diye gidiyorsunuz, tadını beğenmediğiniz için yarım içip atıyorsunuz, bir de yanında sigara içiyorsunuz, iki adım atıp bayılıyorsunuz. Sonra biz uğraşıyoruz. Hiçbir şey yapmadan oturabileceğim, kan merkezindeki klimalı ortamımda cep telefonu oyunu oynayabileceğim dakikalarda, güneş altında baygın insan ayıltmaya çalışıyorum sizin yüzünüzden. O meyve suyu bitecek. Öldürürüm seni. Almam gereken kanın on katını alırım, kimse bir şey anlamaz, kuru erik gibi kalırsın. Sigara da yasak, en az iki saat içmeyeceksin. "Sigara kullanmıyorum" diye zayıfça itiraz ettim Erdem marka şeftali suyumu pipetle emiklerken. Beni ilgilendirmez, içmeyeceksin, iki saat sigara yok dedi. Yanımda yatan sevimli ve kumaş pantolonlu dayı kadın arkasını dönünce sesini alçaltıp "içeriz ya, bişey olmaz" diye güldü, göz kırptı. Dayı dur. Kayısı suyumu bitirip hemşire bayandan akşam bira içmek için izin istedim. "İçmesen olmuyor mu?" dedi. Maalesef. Bu akşam darbe girişimi konuşulacak, analiz yapılacak. İçmezsem tam olarak dahil olamayabilirim, tez antitez ortamında sözümü dinletemeyebilirim. "İyi, iç ama fazla içme" dedi. Onu dediğiniz gibi yapmaya çalışacağım.

Depo önüdür.

"Ben Rahmetli Ecevit'e yaşlı olduğu için uyuz oluyordum. Sırf yürürken düşse kemikleri kırılır diye başbakan o olmasın, başkası olsun istiyordum... Bu lüks, bu şımarıklık... O zaman bilemedim. Bilemiyorsun. Metallica "... And Justice For All" albümü çıktığında insanlar "... And Justice For All"u beğenmedi, düşünebiliyor musun? Metallica bozdu falan dedi insanlar. Bu işte şımarmaktır, had bilmemektir. Ama bilmiyorduk. Trash Metal açısından öyle bir seneydi çünkü. Her gün hayvan gibi albümler çıkıyordu. Bir gün uyanmışsın, Megadeth'le Testament aynı gün albüm çıkartmış. Hep böyle olacak zannediyorduk. Olm her şey ne kadar güzeldi Erman... Ecevit vardı, trash metal vardı, yazlar bu kadar kötü değildi. Niye böyle olduk?"

Ne bileyim ya? Ben nasıl bilebilirim. Çok iyi yapmadım bira içerek. Kendi adıma yanlış bir karar oldu. Zaten beynim kafamın içinde oynuyor kan verdiğim için. Üstüne bira, üstüne sıcak; boşluklarda süzülüyorum. Ayıp olmasın diye biraz Ahmet Necdet Sezer övmeye niyetlendim, ama kendimde o enerjiyi bulamadım. Faturalarını kendi öderdi, masraf olmasın diye ışıkları söndürtürdü. Bunlar aklıma hemen gelen olumlu özellikleri. Onun yerine kritik bir karar aldım. Ege sahillerine giderim, denize girerim diye para koyuyordum kenara. O parayla klima alacağım. Çok mantıklı. Ege'ye falan gitmeyeceğim, parmak arası terlik giymeyeceğim. Evde oturacağım, klimayı açacağım. Her şey çok net. Beynim inanılmaz temiz şu anda, bambaşka bir bilinç seviyesindeyim. Hafif baygınlık geçiriyor da olabilirim. Tatil beldelerine haber verin. Gelmiyorum.

Gelmiyorum.

gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

● Ansızın her şeyi net bir şekilde anlamanızı sağlayan, bir anda dünyanızı değiştiren, bütün taşları yerine oturtan, bütünsoru işaretlerinizi ortadan kaldıran"yeni bilgi" varya;işte o aslında yok.Yok yani öyle bir şey. Ha ama nedir insan hep böyle bir bilginin peşinde koşar. Evreninsırrına vakıfolmayı sağlayacak büyülü bir kutsal kâsenin peşindeömrünü harcar. Lakinson zamanlarda bunda bir artış var gibi gelmeye başladı bana. Hani eskiden simyacısından kutsalkâse avcısına, bunlartoplumiçinde küçük bir azınlıktı.Zira eğri oturupdoğru konuşalım,bir toplumun çoğunluğu kutsal kâse avcısından,simyacıdan oluşmaya başlarsa o toplumun kopacak hayat damarı bile kalmamış demektir. Zira birilerinin illa ki tarlayı sürmesi,birilerinin buğdayı öğütmesi, birilerinin ekmek pişirmesi gerekiyor. Herkes kutsal kâse peşinde koşarsa işte biz zaten orayaAğaoğluMyland diyoruz, hadi dahaaçık konuşayım JetFadılyadiyoruz.

● Şimdi bilhassa acar gazetecilerin Matrix nesli dediği; *"Tang bana helikopter kullanmayı yükle,Tang bana karate modülü ekle, Tang banaKPSS soru bankasını atıver,Tang oradanbaksana bu kız nece konuşuyor, o dili upload et bana,"* repliklerinden çok etkilenmiş hatta necip basınımızın bir zamanlar (gerçekten)"ay ne kadar da ilginçyeni bir nesil geliyor!" diye tanıttığı bir kısım arkadaşımız var. İşte bu çok şey yapabilmek isteyen ama bu çok şeyden bir tekini bile yapmayıöğrenmek için vakit ayırmak istemeyen nesiller, e hâliyle daha da çok ihtiyaç duyuyor böyle keskin,tüm soru işaretlerini ortadankaldıran açıklamalara. Tüm "Neden?" sorularının cevabının "Çünkü İlimunati, çünkü Rothschield'ler, çünkü Rockefeller'lar..." olduğu sohbetler, giderekahtapot gibi sarıyor cemi cümlemizi.Hayır bari Koch Biraderler deyin arasını satayım, az biraziler tutar yanı olsun ettiğiniz lafın ama yok, tarihsel olarak da açıklamak istediği ve aslında daha çok,Koch Biraderlerin karıştığı hikâyede pek öyle gizemler,büyüler, hikâyeyi DaVinci Şifresi kıvamına getirecek esrarengizliklerolmadığı için işin içine tapınakşövalyesinden utanmasa antik uzaylıya türlü şeyi sokacak.

● Ama işte sevgili arkadaşlar, Matrix nesli, x kuşağı, y kemeri, z fiyongu kardeşlerim; hayattaki bütünsoru işaretlerini yokedecek o yeni hap bilgi,grand theory,grand theftauto falanyok.Ha grand theftauto var da işte, o da diğerleri ne açıklıyorsa o kadar. O çağımızın kutsal kâsesi gibi, herkesin peşindekoştuğu(peşinde koşmakderken internette ilginç haberpeşinde koşmak, öylekutsal kâsecilikişinde olduğu gibi atlara binmeler,çöller,göller aşmalar olsahadi neyse diyeceğim) her şeyi açıklayacak hele ki herşeyi bir kaç sayfada , üç beş twitte, 59 saniyelik bir videoda açıklayacak hiçbir şey yok.Ha elbette heryeni bilgi kırıntısı ufkunuzu açar,hayatınızı güzelleştirir ya da manasızyere beyninizdeyer kaplar.Aslında manasız yere yer de kaplamaz, siz öyle düşünürsünüz ama gününbirinde onu bile kullanırsınız. (MisalgeçenFırat Budacı bana bir şey söyledi, ben de niyeyse"Okey Dasti," dedim.Fırat birdenbirezihninin derinliklerinden çıkarıp"DustyFleming!" deyiverdi. Ben de hiç tereddütsüz yapıştırdım"Ünlülerin kuaförü," diye. İkimizde sevindikOkey Dastilafının nereden geldiğini bildiğimiz için.Küçük şeyleresevinmek için daha iyi bir örneğiniz varsahodri meydan,küçük şeyleresevinme işinde markayız resmen.)

● Geçen hafta buradatakıldığım üniversitelerin öğrencilerinden bir kaç mektup geldi.Kimisi yazdıklarımı onaylıyor, kimisi de söylediklerime katılmıyor ve ısrarla benimle seks yapmak istiyor. Nasıl olacak bu işler bir türlü bilemedim.

●"İtibar suikastı,algı operasyonu, haysiyet cellatlığı,"tamamen soyut kavramlar üzerinden, somut suçlarını gizlemeye çalışan insanların el kitabının girişinde yazıyor bu arada.Resmen Demagoji 101. İtibarın sen bir şey yapınca ya da yapmamayı tercih edince zarargörür, insanlarınalgısını en çok "algı operasyonu yapılıyor!"diye vaveyla edenler, üstelikyanlış yönde yönlendirmeye çalışırlarve "haysiyet cellatlığıyapılıyor!" diye ağlaşanların haysiyeti olduğuçok nadirengörülmüş şeydir.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Avazeyi şu aleme Davud gibi sal Baki kalan bu kubbede bir hoş sada imiş" Baki'den

● **'Cumhurbaşkanımız' kriko çabası, 'Cumhurbaşkanı' yeter!**

● O konseyin gerçek adı "Yurtta Sulh, Cihan Haber Ajansı'nda Sulh Konseyi" olmalıydı bence!!

Gönül ister ki, barış güvercinleri, Donald Trump'ın kafasına düzenli olarak sıçsın!..

● **Peki TRT'nin tüm kanalları ortak yayın yapıyor, tamam, adı üstünde olağanüstü haller, şaşırtmalı günler. Fakat TRT Müzik niçin kendi yolundan saptı? Türkü yayınlayan tek kanal, niçin darbe konuşmalarına vizyon oluyor ki?! Müzik kanalı, müzik yapsın. Nasıl spor kanalı, sporu kesmiyorsa...**

● 'Müslüman' denince kiminin aklına ilk, pazara bomba koyan terörist geliyo. Benim aklıma ilk gelense orda meyve-sebze satmağa çalışan mazlum manav...

● **Hafız zaten 'sultan' tadındaydı, son krizden sonra artık uçan halısı da var. Halının desenlerinde de muhalefet liderleri var.**

● Mehmet Ağar, Demokrasi Nöbeti tutmuş. Cuma'ya giden ateist bir nevi...

● **Mustafa Rakım Efendi... Osmanlı, hattat, ressam. 1757'de, Ünye'de doğmuş, Ferhan Şensoy ağbim gibi. 68 yaşında İstanbul'da elveda demiş, 1825. Tuğralara bugünkü formunu vermiş. Kitabe yazılarda ideal kalem ve harf ölçülerini bulmuş. Hat sanatımızda, özellikle büyük ölçekli kitabe yazılara yenileme (reform) getirdiği kabul edilen, ekol sahibi sanatçı Rakım Efendi... Bugün, eserleri başta İstanbul Sabancı Müzesi'nde olmak üzere, dünyanın pek çok yerinde, müzelerde ve özel koleksiyonlarda bulunuyor. Yazı sanatını da, kendisi gibi, dönemin en güçlü hattatı olan Reis-ül Hattin, yani ' Hattatların Reisi' kabul edilen İsmail Zuhdi Efendi'den öğrenmiş. Mustafa Rakım, kendisini yetiştiren üstadına, ağabeyine öyle hürmet ediyormuş ki, eski tarz Celi Sülüs yazı tarzına sıkı sıkıya bağlı ağabeyi gücenmesin diye yeni bulduğu yazı şivesi, ancak onun ölümünden sonra (1806), öğrencilerinin aktarımıyla ortaya çıkmış ve ilgili kaynaklara geçmiştir. (İlgili kaynak: Türk Hat Sanatı'nın Şaheserleri - Prof. Uğur Derman. 1980, Kültür Bakanlığı Yayınları) Ve daha sonra, Mustafa Rakım, ağabeyinin Edirnekapı'daki mezar taşını yazar. Bu hikaye, filmlik bir hikaye. Bana Kadir Yılmaz anlattı, Allah Razı olsun. Vefa, doğada, saf halde var...**

Ba ağı onu

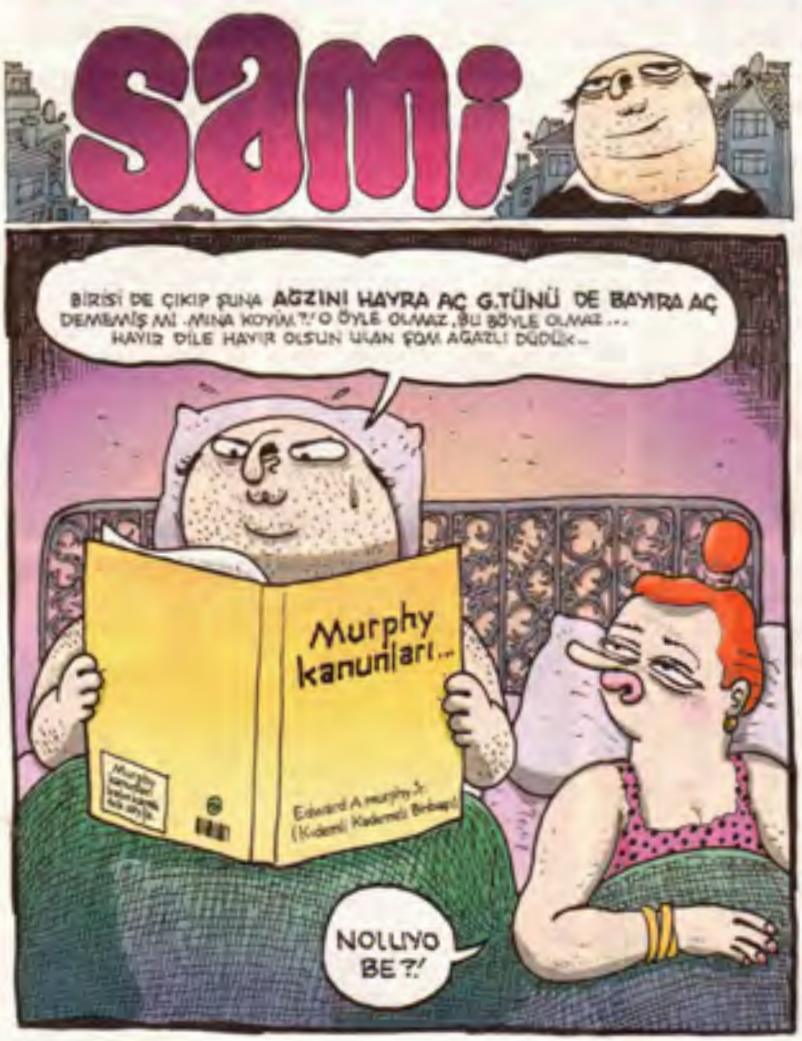
● 'Daha Net' olsun: İyimser 'lanet olsun!'

● **Espri: Kıpırdayan cümle...**

● Haymatlos: İşsiz dünyalı...

● **Efes Harabeleri: Bira sarhoşları...**

● Bu arada komedyen Atalay

Demirci'nin herhangi bir komedisine rastlamış değilim, am olarak ne anlatıyordu arkadaş?!

Sadece o gün, kulak memeleri sıkı sıkı apatılacak ve normal memeler fora edilecek. O ünü bekliyorum. Yoksa kulak memesine ayıp, o da ieme...

Bi arkadaşım, metroda yumuş-yoğun sakallı bir hipster'a rastlamış. Hipster oturuyo, bizimki ayakta. "Şöyle bi gıdısına doğru, hızla bi sevip, gene hızla uzaklaşmak geldi içimden" diye anlattı. (Yapmamış)

İnsanlar, boşken bile avulu andırıyor. Bi de ldurması var, yetmedi, taşıması var...

Türkçe'yi yeni öğrenmiş Amerikalının, arkadaşıma "Hadi gel buraya, ahbaplık dökelim!" demesi...

Bir zamanlar kafalarındaki tek karışıklık "Hülya Sözer - Hülya Süer" olan insanlardık. Hülya Sözer, anat müziği söylerdi, Hülya Süer halk müziği. Sanki kiyle halkın, ikinciyle sanatın ilgisi yokmuş gibi. 'alnız Hülya Süer'den Şekeroğlan illa ki dinlenir!

Geçen hafta İsmet Özet çıkmış, doğrusu İsmet özel, elbette...

13 Ağustos 2016 Cumartesi gecesi, 22:22'de 'Kızılordu Solosu' adlı gösterimle Beyoğlu Muaf'tayım...

ersistedemir@ymail.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

UYKUSUZ 4 SAYI BİRLİKTE!

UYKUSUZ CİLT 33!
Bayilerde ve Marketlerde

Şöyle de Olabilirdi ENES

Küçükken çok uzunbir abinin elindensu içirmişlerdi bana.Uzun abi, musluktan akansuyunaltına elini koymuş, ben de dudaklarımı uzatarak avucundansu içmiştim. Aslında sa bir çocukdeğildim.Abi bir yerlerin basket takımındaydı ve yanlışhatırlamıyorsamEfes tarafından takip ediliyordu.Ailem,Efes'inbeni de takip etmesini mi istiyordu yoksa cansıkıntısından benimle eğlenmeye mi çalışıyorlardı,bilmiyorum.Su,uzun abinin avucuyla tepkimeye girip fantastik bir füzyon oluşturarak bedenimde değişime yol açamadı. Vücudum o suyunormalsu sandı, aldı kullandı ve çiş olarak geri verdi. Sonuçta, basketçi olabilecek boya ulaşamadım. Fiziksel bir değişim yoktu ama bu olayın bende ruhani birdeğişimeyolaçtığına inanıyorum.Su,beni basketçi yapamadı ama basketçilere hayran olmam için ruhumu yıkadı. Lise yıllarında okulun basket ta mındaki Erdemlerin, futbol takımındaki Adnanlardan daha revaçta olduklarını farkettim. Futbolun toprak sahada çıkardığı kemik seslerini küçümserken, basketbolun parkeden çıkardığı elit sesleri bir melodi gibi dinliyordum. Sonrasında, Efes,Avrupa maçları falan derken NBA'a oyuncu göndermeye başladık.Özellikle HidayetTürkoğlu ve Mehmet Okur'u yakından takip ettim. Bu arada şunu da belirmeliyim ki;ben basketbolu bir sporsever olarakdeğil bir yaşam biçimiolarak takip ediyordum. Basketbola değil,basketçilere veonlarınyarattığı havaya hayrandım. Herşey çok iyiydi.Hidayet, Mehmet ve ben çok güzel birhava yakalamıştık.Ta ki sana rastlayana dek Enes. Sen ne yazıkki,özendiğim bir yaşam biçiminin büyüsünü bozdun. Lisebasketbolunun o canım kolej havasını da, Efes'in yaşattığı büyükcoşkuyuda, NBA'deki temsilcilerimizin banavaat ettiği ferah,kaygısız,özgüvenli dünyayı da yok ettin.Nasılbu hallere düştün bilmiyorum.Benim aklım, herhangi bir şeye inanmak konusunda kıtçalıştığından, kendi davana olan büyük inancını ve bu konudaki geçit vermez ciddiyetini algılayamıyorum. İçinde bulunduğun şahane ortamın nimetlerinden faydalanmak yerine o garipdavanı beslemeyi tercih etmen çok canımı sıkıyor.Bu yüzden sana,benim özendiğim NBA ruhunu anlatmaya çalışırken (nacizane) bazı tavsiyelerde bulunmaya kararverdim:

● ÖncelikleAmerika'nın görkemini solumayı öğrenmelisin Enes. Biliyorsunsizinmaçlarabir sürü ünlü geliyor. Steven Spielberg, Leonardo DiCaprio, CameronDiaz,Mel Gibson,Teri Hatcher, Maria Sharapova, Jack Nicholson vedahabir sürü ünlü...Böylelikle zaten büyük birşov dünyasının içindeyken, en az sizin kadarönemlibaşka birşov dünyasının hayranlığını ve desteğini alıyorsunuz. Bu inanılmazbir şey değil mi Enes? Şöyle anlatmaya çalışayım: Mesela, bu saydığım isimler arasında benim için önemlisi JackNicholson'dır. Adamgelmiş seni izliyor. Jack'in orada seni izlediğini bilmene rağmen kendi işine bakıyorsun. Seri debüyükbir insansın çünkü. Jack'inve Amerika'nın gözüsende.Bir üçlüğünle ayağa kalkıyorOklahoma. Bir bloğunla yerlere yıkılıyorLos Angeles. Düşünsene, Kobe'nin topu çemberden dönünce "Fuck!" diye bağırıyor Lakers'lı Jack Nicholson. Sen, o topu müthiş bir ribauntla alıyorsun, sağlam birpasla Ibaka'ya aktarıyorsun; Ibaka aradan Kevin Durant'ı görüyor.Kevin'ın smaçıyla bütün Staples Centerşoka giriyor.Jack Nicholsan yerlerde. Öfkeden şapkasını ısırıyor. Isırdığı şapkayı yere çalıyor. Jack Nicholson diyorun Enes! Los Angeles'i yıktındiyorum! Bundan dahabüyük birsahneolabilirmi? Böyle görkemli bir hayat dururken kurudivanlı Pensilvanya'da neymiş Allahaşkına!

● Bana kalırsa bir an önce evlenmelisin Enes! NBA'deki oyuncularımızın evlenmesini çok önemsiyorum ben. Evlendikten sonra dahada güzelleşiyor sanki hayatları. Hidayet ve Mehmet abileringibi boyu boyuna uygun birkadınla evlenirsengerçek huzuru bulacağını düşünüyorum. Mesela 2012'debasketbolubırakan Mehmet abin, zorlu antremanların ardındaneve döndüğünde çocuklarıve güzel eşiyle bütün yorgunluğunu unutuyordu. Haftada bir kere,San Diego'daki evlerine yakın bir markette alışveriş yaparkenAmerikan İngilizcesine uygun kalınlıktaki sesiyle çok iyi anlaşıyordu kasiyerle. Aldıklarını sevgili eşi Yeliz'le birlikte devciplerinetaşıyıpmüstakil evlerine dönerken Türkçe şarkılar dinliyorlardı. Dünyanın en iyi basketbol liginde yer edinmiş olmanın o müthiş özgüveniyle (ve tabi kieşinin desteğiyle) yad ellerde olmanın zorluklarını kolaylıkla egale edebiliyordu. EşiYeliz'le birlikte memlekete ziyarete geldiklerinde upuzun boylarıylaAtatürkHavalimanı'nda çokgüzelfotoğraflar veriyorlardı. Mavi turlaraçıkıp memleket hasretini gideriyorlar, sonra yenidenAmerika'ya dönüyorlardı.Yinezorluantremanlaraçıkıyor, yine yoruluyor, ama her zaman mutlu ve huzurlu yuvasına geri dönüyordu Mehmet abin. Rahat koltuğuna uzanıp televizyonda komikbir şeyler seyrederken şöylesesleniyordu Yeliz'e: "Aşkım şu crispolardan getirsene, mangolu olanlardan, baya güzel onlar..." Güzel değil mi bu hayat Enes? Rahat bir koltukta oturup crispo, crispo sevmiyorsan nugget, onu da sevmiyorsan fıstık ezmeli sandviç yemek istemez misin? Pensilvanya tarzı kupkuru bir koltuğa oturup daha ne kadar tatsız tuzsuz tivit atabilirsin?

● Gidip kendine müstakil,bahçeli bir ev almalısın Enes.Yediden yetmişe hepimiz biliyoruz ki Amerika'daçokgüzel müstakilevler var.Paradan kısma. Paravar sende çünkü.Dolarlı para.Ya daşimdi alma,önce evlen,sonra uzun boylueşinle birlikte al evi.Yelizablan (Mehmetabininеşi)çok güzel dekore ettikendi evlerini. Bir yılbaşı ağacı almışlaraklın durur, en az 2.5 metre.Biz burdan (Hellodergisi sağolsun) çok baktık o eve. Seninkinede baka z izin verirsen.Çocuk yapmakta dafazla gecikme.Uzun boylu çocuk çokiyi oluyor (benimki de iyi ama boraz kısa). 2.11 sende var, 1.85 civarı da eşinde olsa direkt dalyan gibiçıkar zatençocuk. Kaççocukyaparsan yap dalyan çıkar. Bundandahagüzelve istikrarlı biristikbalolur mu?Aile reddedilmez çoğaltılır Enes.

● Bir deAmerika'da eyalet eyalet,şehir şehir, kasaba kasaba gezme meselesi var Enes.Bundan dahabüyük birşans olabilirmi? Amerikan edebiyatını çoksevdiğimden, romanlarda geçen yerisimlerihep ilgimi çekiyor benim.Philip Roth, John Fante, WalkerPercyfalan okurken, romanda ismigeçen yerlere Google Map'ten uzun uzun bakıyorum. Yazar,"Newark" dese büyük bir coşkuyla caddelerindegeziyorum.Senne kadar şanslısın, istesen benim romanlarda okuduğum yerleri bizzat gezebilirsin. Mesela maçların olmadığıgüzel birhafta sonunda, sevgili eşini de(diyelim adı Pınarolsun) alıp River Road boyunca yürüyüşe çıkabilirsin. Başka birgün, üstü açık 1970 model bir MG kiralayarakyollara düşebilir, Kuzey'den başlayıp Passiac'a ilerleyen veGüney'de tuz bataklıklarına kadar uzanan düzlüklerde dericilikle uğraşan İtalyanlarla tanışabilir, onların kaba bir misafirperverlikle ikram ettiği keçi peyniri ve biranın tadına bakabilirsin. KeyWestcivarında Güney'in en iyisteaklerini yerken evlendiğin kadının ne kadar güzel olduğunu yüz ifadesiyle onaylayan şef garson Vincent'e göz kırpabilirsin. Emektar Vincent'a yüklü bir bahşiş bıraktıktan sonra yeniden yola koyulursun.Açık mavi göğün altında, dümdüz asfaltta ilerlerken "ipekkuyrukkuşlarının yükseklerden gelen incetiz ötüşlerini" arkanaalıp radyonun sesini sonuna kadar açarsın. Radyoda hüzne kürek çeken kadifesesiyleLeoCarrolçalar. Sevgili eşin Pınar'ın "çokhızlıgidiyorsunEnes" uyarılarınaaldırmadan Greyhound şirketinin otobüslerini ve büyük dizel kamyonları sollarsın. "Pearl Nehri'nin hemen batısındaki çakıl taşı yolla asfalttan ayrılarak bataklığın ortasından geçipgüneye kıvrılırsın." İşteGulf Cost! Sıcak ağustos günlerindeTivoli bulvarıyla Freret caddesinin kesiştiği yerdeki dondurmacı gibisi yoktur.25 cente karadutlu ve limonlu lezzet topları! Elinizde dondurmalarla sahil boyunca yürürken bir anda hayranların etrafını sarar.Walter, Binx, July, Jules enişte ve güzeller güzeli Kate… Pınar'ın kıskanç bakışları altındagüzeller güzeli Kate senden imza alırken gözlerini süzer. Kaçamak bakışlarla karşılık verirken bir yandan Pınar'ıkollarsın. Jules eniştenin bir şeyler içme teklifine sıcak bakarsın, ama Pınar'ın yüz ifadesini görünce olumsuz cevap vermek zorundakalırsın.Sahil boyunca yürümeye devam ederken beklenmedik bir ciddiyetle,"Nasıl baktınöylekıza,ben sana bunun hesabını sorarım," der Pınar."Ne alakası var Pınar?" diye cevap verirsin kalın sesinle.Bence de öyle Enes,Pınar neyin hesabını soruyor? Böylesine güzel birgezintinin tadını çıkarmak varken bu gereksiz kıskançlık çok saçma Pınar! Şu nefiscoğrafya dururken bir Oyak Renaultmaçından sonra Bursa'da iskender yemeyi mi tercihederdin yoksa? Sana inanamıyorum Pınar! İstersenseri dönTürkiye'ye, ben giderim Enes'inyanına;evi derler toparlar, dev şortları ütüler katlarım. Enes antremandayken mangolu crispolardan yerim. Bayagüzel onlar çünkü…

Sallıyorum Enes. Bana bakma sen, melodrama yatkın bir yapım var benim. Leo Carrol diye bir şarkıcı yok. Coğrafi olarak da güzergahları tutturamamış olabilirim,ama bencеAmerika böyle bir şey. En azından 50'liyılların romanAmerikası böyle.Ben kendiAmerika'mı anlattım. Hangi zamandiliminde olursa olsunsana herkesin özenebileceğibir yaşam biçiminden bahsetmeye çalıştım.Bu yaşamda Pensilvanya yok; müstakil bir ev, mutlu bir aile, kıran kırana antremanlar, dev şortlar, uzun evlatlar ve crispolar var.Sen istersen günümüz Amerika'sını yaşarsın. Böyle bir şansın var. Mannathan diyorum Enes,Chicago diyorum. Diyelim ki Pınar'la evlenemedin, güzeller güzeli Kate diyorum. Olmadı ben varım. Saçma sapan işleri bırakıp anlattığım gibi yaşayacaksan,uzun vegüzelbir kadınla tanışmana yardım etmek için en kısa zamanda ordayım.

● İşteböyleEnes. Çok uzunsun,çok yeteneklisin bravoama, hayatını böyle mahvetmekten vazgeçmelisin."Yaztarih!" falan deyip tarihindeğilde ancakgünlük gazetelerin ilgileneceği şeyler yazmayı bırakmalısın. Normal olmalı hayatın."Dava" diye bir şey yok Enes! NBA var. NBA'li ol. NBA çok güzel.

Furkanözçoban

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"sanki gençliğime doğru yaşlanıyordum"
Asiliz İlhan

"SIKINTI YOK"

Geçenyaz,
yine böyle bunlar gibi çok rutubetli,hem rüzgarlı sıcak bir gece. Bulutlar geçiyor.Aksaray. Gömlekler sırtımıza yapışık oturuyoruz. Aksaray'da bir kahvehane.Yol ağzı.Yolun hemen kenarındaalçak tabureler.Toz toprak.Çayları karıştırıyoruz. Arabaların eksosları, kebapçılardan geniz yakan dumanlar. Korna sesleri.
Bir vesileyle tanıştığım *(savaş başlayınca, sahip olduğu herşeyi geride bırakıp apar topar gelmek mecburiyetinde kalmış)* birineTürkçe öğretmeye çabalıyorum.İyilik severliğim,alicenaplığım paçalarımdanaktığından falandeğil.Öyledenk düştü.Kendimi de tedavi etmeye uğraşıyorum bir nevi. (zarif/kibar/cömert/sade o insanların, oralardaki hallerini yakından biliyorolmaklığım--işteo--)
Herneyse, acı meseleler.Yaptığım şeyin bir lisanı sahiden öğretmekle enufak bir ilgisialakasıyok tabi.İş ararken mecbur olduğu, olmazsa olmaz, mutlaka bilmesi gereken otuzkırk kelime.
Hepi topu bu. Daha fazlasına boş zamanı da yok.(onun olsa da benim takatim var mı orası da belli değil) İş bulmalı.Sürekli iş arıyor. Önümüzde kağıtlar.Yazıyorum, kimilerini de çiziyorum. Resimde biradam ev'egidiyor. "Ev'e gidiyorum" "Ev'den geliyorum""Arıyorum" "Buldun mu?""Hayır bulamadım" "Dün/Yarın" Önce/Sonra""Yarın geliyorum""Ne zaman?" Onda da kağıt var.Notlar alıyor. Her söylediğime ayrıayrı seviniyor. "İşte bu çok mühim" diyor gülerek. Hepsine. ('Mühim' arapça) Tekrar tekrar yazıyor. İşretler,oklar çıkartıyorkelimelerden. Sadece enmühim olanları söylüyorum benzaten. "Acıktım" "Susadım" "Yoruldum" Hepsini not etti Sonra ben o üçüne kendimce'mühim' bulduğum; "Sıkıldım" kelimesinide ekledim.*(kirni kelimelerin Arapçalarını biliyorum. Bilmediklerimi de sessiz sinema oynar gibi oynayarak tarif ediyorum)* Üfledim püfledim anladı."Sıkıldım" tekrar tekrar bikaç kere yavaş yavaş söyledim.Hiçbir şey demedi. İlgilenmedi.Onugeçtik. Notda almadı.
Sonra güldüm ben kendime.Kendi aymazlığıma. Adamcağızın 'sıkılabilecek' birhali mi var?Ne zaman sıkılacak ta o kelimeyikullanacak?
Elinde bir naylon torba. Nezaman görsem hep aynı o torba. (ne varacabaonda?) O sıcakta sabahtan akşama sokak sokak dolanıp iş arıyor. Sekiz saat yürümüş bu gün. Belki dokuz saat. (14 saat ayakta,buharlararasında ütü yapmış bir hafta,parasını vermeden göndermişler, bu da olmuş) Uyumak için gecenin üçünü bekliyor.Yirmiyiaşkın adamın uyuduğu bir odada. Uyuyanlardan birigece üçte işegitmek içinkalkıyormuş.(birfırında çalışan biriymiş o) İşte o yatak için bekliyor sokaklarda. Ki boşalsın. Boşalan yatağa yatıp uyuyacak. Sabaha kadar konuşuyorlar diyor.Sığara içiyorlar.
Nasıl sıkılsın?
"Sıkılabilmek" için önce azbiraz bi paran olacak. Bir nevi lüks. Karnıntok,sırtın pek.Tuz kuru.Herkesin harcı değil.
İşte o yüzden zenginlerin sıkılmaları meşhur. Şimdi böyle de, yeni birşey değil,fi tarihinde de böyleymiş bu.
Binyıl önce'den Romalı büyük düşünür/şair Lucretiusyazmış: "zenginiinbiri bunalmış/Konağında oturmaktan,çıkmış;

gelgelelim/ Hemen dönüyor geri, dışarıda da sıkılıyor çünkü. Yazlığa gitmeye kalkıyor bu kez,/Atları öylesine kırbaçlıyorki: Amadahaadımınıataratmazeşikten/ Başlıyor esnemeye, uykuya sığınarak,
Unutmayıdeniyor ya da kentedönüyor geri."Bu olağanüstü anlatım banabüyük Fransız çizer Jean Jacques Sempé'nin *('Pıtırak' adlıbir çocuk kitabı serisiyle de tanınlıydıburalarda da belki bilirsiniz)* bir karikatürünü hatırlattı. Ünlü , o enfes"Saint Tropez" albümündeydi.*(St.Tropez Fransız zenginlerinin sayfiyesi, Bordum,Alaçatı'vari)* Milyonlarca euro'luk*(frank'tı tabi o zamanlar)* ultralüks evlerinin muhteşem salonlarında, bi karış, bezgin suratlar, düşük omuzlarla öylece oturan zenginler, kalkıp yinemilyonlarcaeuro'luk Lamborghini'lerine atlayıp, yine o aynı sıkıntıdan patlayanyüz ifadeleriyle sonhızlalüksbir klübe gidiyorlardı. O klüpte de hiçbir şey değişmiyor.Tıpkı evde oturdukları biçimde,o aynı bezgin, sıkıntıdanölmek üzere yüz ifadeleriyle oturuyorlardı.
Zavallı zenginler.
Bilemiyorum.Belkide züğürt tesellisi. Hiç sıkılmıyorlardır.

Lucretius'un anlattığı sıkılıpyazlığa gitme kararı veren, yarı yoldasıkılıp geri dönen zengin'i düşünürken bir başka"yazlık" hikayesi geldi aklıma.Onunla bitirelim bu haftaki yazıyı.Tuhaf bir hikaye.Gerçi "zengin"mi denir bilemiyorum. Bir arkadaşım var.İsveç'te işçi.*(elinispibirzenginlik o da tabi)* İç Anadolu'nun kocaman bir ovasının ortasınakurulu bir kasabadan.O çocukkengitmiş. Bütün kasaba neredeyse hepsi, birbirlerinialdıraaldıra,nasıl yaptılarsa hayret.Hepsi İsveç'te. Memleketlerini de çok seviyorlar ama. Çok bağlılar. Orada kazandıklarıparalarla,"birgündönerim" diyeevler mevler yaptırıyorlar. O"birgün" hiç gelmiyor tabi. Dönen çok çok nadir. Boş duran evler bunlar.

Herneyse.İşteoraya gittik beraber arkadaşımla.Yıllıkizne gelmişti.Evinde oturuyoruz. Kalktı pencereye gitti. Elimizde çaylar."Gel bak"dedi. Kalktım."Bak"dedi. Uzakta bir ev gösterdi.Baktım. Ova zaten dümdüz, uzaklar da görünüyor. Şu mu dedim. "Yok o değil" dedi,"yanında yeşil balkonlu varya""Evet".'İşte o benim yazlığım" dedi. Yazlığım?
Yazlığın mı? Hayretler içinde kalmıştım. Evinden yazlığı görünüyor.
Hadibir yükselti, bir ağaçlık, birgölfalan olsa belki anlarım.(gene anlamazsın,yalan konuşma) Birufak değişiklik? Heryer aynı. Bozkır.
Sonra bindikarabaya gittik oraya."Yazlık"a.
Evinin aynısı. Benzereşyalar. Eksikyok. Çamaşır,bulaşık makineleri,buzdolapları,koltuktakımları falan. Balkondaki o yemek masası,sandalyeler boşboş öylece bekliyorlar. Hiç gitmemişler.Zaten çocuklartatilde oralarda kalmayı tercih ediyor, gelmiyorlarmış buraya.Bozkırın ortasında öylece bekleyen o eşyalar.
Yazlığından da,(balkonaçıktım) o az önce geldiğimiz,yazlık olmayan ev görünüyordu.
Baktım oradan o eve de bir zaman.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

Cihan Ceylan

İyi Nazi...

OFH ÇOK GEÇ KALDIM ABİ YA GELDİ Mİ ADOL FİTLER?

Aboo.'

AH, SEN MİYDİN BEN DE CİLT BAKIMI YAPTIRMAYA GİDİYORDUM. GİDİYORUM Ç.

TALİHSİZ BİR OLAY GELDİ BAŞIMA. BABAMDAN BU KADAR UZAK KALIP ÖZLEMİNİ ÇEKİNCE BİR POLİS OLDUĞUMU AKLIM ERMİŞ! NASIL BİR FİKİRMİŞ!

ABİCİM SEN GERÇEK BİR NAİFSİN VAR. GİT YOLUNA BURALARDA NAİFLERİYLE AHLA. ŞAMAKKIR! BİZİM NAİFLER SENİ ŞURADAN

FRED'İ BEĞENMİYORDUM. FRED GENE İNSAN EVLADIYMIŞ...

HOP! HADİ BAKALIM GÖRÜŞÜRÜZ. BANA BAKIN ARTIK BİZİM SİZDE TAMAM MI? SİZE GELECEKSİNİZ Bİ DAHAKİNE BAK BEKLİYORUZ. HADİ BEYİT ALİ.

İyice bünek hayvanına çevirdi beni annesini sattığım...

Oha! Ayağıyla küçük küçük vuruyor...

DURUN ALLAHASKINA YÜREĞİME İNDİRECEKSİNİZ !?' Ünü ünü...

OHA GERİLİKSİZ COŞTU!

•Bu topraklarda Kuşak çatışması olmaz kardeşlerim merak etmeyin, annemiz halleder o işi...

1.

2.

YİNE KIYMANDEN HİÇ ÇIKAMAMIŞSIN PEKİŞİNİ BEKLEMİŞ BAKTIĞIMIZ HA KAZIM.

AAH AH!

NASIL BAKMAM Bİ KIZ'I BABA ADAYI...

3./Ayrılık sonrası

KIZ BANA KIZ KARAKTERİYİ, VÜCUDUMU DA LAYIK BULUYOR BANA KIZIM ETİKETİ. FOTOĞRAFI DA KIZ ÇEKİNİ. KIZ. KIZ...

FOTOĞRAFI DA AK ÇEKİYE DÖNÜŞMÜŞ. TİN ULAN NE ATARSIN.

SENİ ÇOCUKKEN EN SEVDİĞİN MAKALA İŞİNLAYACAĞIZ. SEÇ!

HANSEL İLE GRETEL

Nuş-muş... Ok be çocukluğumdan beri aklımda / Ekmek böyle yere atılır mı gerçekten ulan... Beldan yukarda durmalı.'

Şu duruşlara bakılırsa az bi çabayla olacak gibi...

HAYDİ SANA GÜZEL MALAK KIZIM VAR MI?

SANA GÜZEL VALLA HA.

SANA GÜZEL ABİ VALLA HAYAT SANA GÜZEL.

JAKUZİDEKİ EMİCE

Benim için de bi nevi kaplıca olmuş oldu olsun o da lazım o da lazım...

Yüzeysel Psikolaji

İsminiz İm-İm-İm eki ekleyerek size hitap eden beri varsa ordan hızla uzaklaşın öyle adamdan hayır gelmez.

HAYIRDIR FERHATIM?

KÖSEYDE SİZİ!

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
AHRABA, GEZEN TAVUK VAR MI?
GEZEN TAVUK OLMAZ MI?
GEZEN TAVUK VAR, ÇOK GEZEN TAVUK VAR, ÇOK ÖNÜNDEN TAVUK VAR, İNTERNETTEN, TELEVİZYONUN BAŞINDAN KALKMAYIP G.T BÜYÜTEN TAVUK VAR.
HANGİ SİTEDEN UĞUYOR..
AMA ARTLARDA G.T BÜYÜTEN DAHA LEZZETLİ GİBİ BANKO HAT
HONGİR.. BÜTÜN AKŞAM BEN İŞİDEYİM DEĞİL Mİ?..
EVET...
PAZTA ÇABUK HONGİRTLUK'TAKİ BİRAZ DAHA HİTABET.
EEH... ATLARI EBİYE... ZUM... BEN BİEVİNİZİN BEKÇİSİ KORKUSU.
TAMAMI MİSİ? BİRAZ BÖYLE DURUP BİLİRİZİM.
DAHA VERİŞ BİTİŞİDE ZATEN HİSSEDİP DÖĞÜLMEDİĞİ SAÇMA ÖLMEK!
KONT /VER OĞLUM PİTİŞİ! /HADİ OĞLUM.!
TÜM İHANETLERİ ÇOK ÖNEMLİ BİR KÖPEĞİN VARİ HAP!. CANINIZ BU PİTİYİ?
CIRR CIRR CIRR CIRR
CIRR CIRR CIRR
CIRR
MİDAS'IN KULAKLARI ÇOBAN KÖPEĞİ KULAKLARI!.. MİDAS'IN KULAKLARI! ÇOMAR KULAKLARI!..
HİNA HİNİM, ÜMBİLİYİTİLA ALDIKDAN..VİNE KİRİTİLİA.. HAYVAN BİR GEVİŞİNİZ.. DİDİ!
ALO! BENİ BURDAN ARAMAYIN DEMEDİM Mİ?..
Bİ TATİL YAPTIK.. HARCANDI BİTİ!
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
AYASIN Bİ BEŞLİK BANKAYLA PAZARLAŞINA...
BAK BAKALIM ÜÇ VAKTE KADAR Bİ BEŞLİK ATIYO MUYUM?
YOK..
İŞTE BÖYLE BİRİNİYİNİ GETİRİRİZİN PALİ...
A BE SONRASIN Ö BEŞLİĞİ!... G.TCAĞZINA...
ZEHROLAN TATİL
BOK VAR GEÇİYORSUN BAÇAK ARAMADAN !! NOLUYO Kİ GEÇİNCE..?!
AMA ŞİRİNLİK OLSUN DİYİP BİRİNİZİNİ İSTİYORUM Bİ "ANNEM"
HOŞGELDİNİZ YÜKÜ! BAĞAM AĞIR GİBİ YATSIN!
ÜKKEŞİN SAĞLIK OLSUN

Cansın Çağlar
Kapıların kapanmasına dikkat ediniz.
ANKARA'YA GİDİŞİNİZİ SÖYLEMİŞTİN MÜ?
HEY!
ANKARA'YA DÖNÜŞÜN HOŞGELDİN MİT..
HEY YOL!
ALTAY'LA KÖRLEŞİP GİTMİŞLER HAYIRDIR İNŞALLAH
ANLAMADIM
ALTAY'LA KÖRLEŞİP
ALLAHIM!
ÖZBİLİ'LE ALTAY YATTIĞIN ADAMLARI BOZMUŞLAR
ONUN BUNUN MİT
ONA NOLUYOSA?
HEY?
SSEEEEEKSSEE
KALİH BİRİ ARAMADI
HEY?
NEVİNE ANAN, NE BİÇİM GİRİŞİN YOKMU?
AMAAN!
Hadiiiii
Güzeeel!
SPİK SPİK
SPİKLİYOR
SPİK
HEM
Yeni yerleşmiş gibi!
Sayılır ben!

gelen kutusu

7,23

TAVŞAN DELİĞİ

Fırat Düvencioğlu

Emrecan AKYOLCU

Özgür KAHYA

YENİ SAYI ÇIKMIŞ!..

HORTLAK

AĞUSTOS SAYISI BAYİLERDE, MARKETLERDE, ve BİRTAKIM KİTAPÇILARDA

ESKİ SAYILAR uykusuzdukkan.com.tr'de

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Ağustos 2016 | Sayı: 467

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Oğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nazlı Açar
GENEL MÜDÜR: Orkun Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kevser Pişkin - Murat Cengiz Kalıpçılık: Şevki Sayıştan
Muhasebe: Müjdey Tekyüz Hakla İlişkiler: Songül Yeltaş Bilg. Sorumlusu: Selcan Yamak
Adres: Avcılarmesci Mah. Selçuk Sok. Karaşın Ap. 3 Kat: No: 35/12 Kat:2 Beşiktaş / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 249 59 39/89 Faks: 0 (212) 245 42 40 - ISSN 1307 - 7629
Baskı: Ekin Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 639 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Avrupa: 320€ Avrupa: 90€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numaralarımız
TL: TR58 0006 7010 0000 0082 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0082 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0082 3459 67

Y ilik izmir kalmayınca, o yüzden bu eski Otisabi.

18 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2016/34 No: 468
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.
ISSN 1307-761

UYKUSUZ

Üçüncü köprünün geçiş ücreti 3 dolar olarak belirlendi.

Vatandaşa Sorduk: Mizah

Gömüklüv MONTÖRLER(32):

Mizah bir yolculuktur... "Naif duygular durağı"ndan başlayan bu yolculuk, "Acı gerçekler durağı"nda biter... Mesela kaba bi örnek için, bak... Ben çocukken, ananemin evinin bahçesine inekler girdi bi gün... Ananemin gözü gibi baktığı borazan çiçeklerini, hanımelilerini filan ne varsa yiyolar... Ananem "oğlum git şu inekleri taşla kovala" dedi.. Çıktım.. Yol kenarından avucuma ceviz yarısı büyüklüğündeki mıcırlardan doldurdum... Başladım ineklere savurmaya.. Taşlar ineklerin vücudundan sekiyor ama inekler hiç oralı olmuyordu.. Derken bi el beni "GEKİL!" diye kenara itti.. Kucağındaki tuğlalarla anamemdi bu.. Savurduğu tuğlalar ineklerin sırtında ikiye bölünüp düşerken, işlevlerini de yerine getiriyor ve inekler gidiyordu...

Bir başka örnek ise? Yine çok ufağım, bahçede oynuyorum.. Etrafıma kuşlar kondu bi sürü.. Teredüdle uzandım, a?, kaçmıyolar.. Sevmeye başladım kuşları.. Sonra bu mutluluk rüzgarına anamemi de katmaya karar verip eve koştum.. "Anane! Anane! Bi sürü kuşlar geldi.. Kaçmıyolar! Sevebiliyosun" dedim... Ananem "Ammaaan" dedi ve koşarak fırladı evden.. Ben de peşinden.. Anamemle beraber kuş sevmeye gidiyoruz.. Bahçeye daldık... Kuşlar ordalar.. Ananem eğildi bi kuş aldı, kafasını koparıp bıraktı.. Sonra diğeri ve diğeri ve diğeri..... Evet, bu mevsim bıldırcın mevsimiydi... Çoook uzaklardan, denizleri aşarak gelen bu yorgun kuşlar, bulduklarıi ilk kara parçasına dinlenmek için kendilerini atıyor ve yarım saat filan soluklanıyorlardı.. Etleri lezzetliydi ve eskiler bunu bilirdi... O akşam ilk defa bıldırcın yedim.. İki tane...

Ananem adeta Son Naiflik Bükücü olarak insanoğlunun bugünlere nasıl geldiğini bana ısrarla gösterdi... Kendisi mizahı değildi; mizahtı.. Mizah, naifliği büker... Tokat içinde bırakır... Tuğla atar kafasına, sonra o kafayı koparır.... Mizah, "insan" tabiatından koptukça, medenileştikçe varolur... Sen medenileştikçe, o taş ilk çağların karanlık köşelerinden "akıllı ol" diye bağırır..

Neyse.... Canım Rabia'm bugün 92 yaşında rahmetli oldu... Artık tuğlalar sahipsiz, inekler başıboş ve Bıldırcınlar bu sefer cenaze için geliyorlar...

LİSTE

İş kazalarında Avrupa'da birinci, Dünya'da üçüncü sırada yer alan Türkiye'de günde 172 iş kazası gerçekleşiyor.

TRT'nin olimpiyat yayınları çıldırttı...

Sağlık Bakanı Recep Akdağ, Fethullah Gülen'in iadesiyle ilgili olumlu işaretler olduğunu söyledi.

Başbakan Binali Yıldırım gizemli konuştu: "Suriye'de 6 ay içinde bir sürpriz olabilir."

USUL SUZ

Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu liyakat kriterini açıkladı: "Bundan sonra çocuğu 5'ten aşağı olanı genel müdür yapmayacağım."

N.S.A

Hükümet, çıkardığı yasayla TDK, TÜBİTAK, TRT, Atatürk Orman Çiftliği gibi onlarca kurumu özelleştirme kapsamına aldı.

"Gelin itirafedelimcilik," evvelden varolsa da adını Ertuğrul Özkök'tan alan mide bulandırıcı bir savunma mekanizmasıdır. **Normal şartlar altında** sıradışı ve şaşırtıcı insanın kendi günahlarıyla, suçlarıyla kendi başına yüzleşmesi hâlinde faziletli bir eylemdir. Helekibüyük suçları ve günahları, farkına varmadan, gerçekten kandırılarak işleyenler **normal şartlar altında** duydukları pişmanlığın büyüklüğünden sağa sola çamur atmaya fırsat bulamazlar. Amabaşta necip basınımızın burçlarına çöreklenenler, siyasetin musluk başlarından ayrılmak istemeyenler olmak üzere **Yeni Türkiye'de** itirafçılık daşekil değiştirmiş, tüm televizyon kanalları birer birer itiraf.com'a dönmüş ve itirafçıyım diye ortaya çıkıp, kendisinden başka herkesi suçlayan arsızlar ve "Evetyaptım ama hangimiz yapmadı ki?" diye işlediği suçu, günahı normalleştirmeye kalkan utanmazlar dört bir yanımızısarmıştır. Zaten en çokda o suçları, günahları bile bile, isteyerek, sonuçlarını dabal gibi bilerek işleyenler "*Yaptım ama hepimiz yaptık,*" derler.

Normalşartlaraltında başka bir ülkeden, suçluların iadesi anlaşmasına dayanarak bir kişiyi sınırdışı ederek kendisine göndermesini isteyen bir ülke, söz konusu kişinin işlediği suç ve suçlara dair delilleri o ülkeye gönderir ve iadesini talep eder. Ve yine **normal şartlar altında** bir kişinin iadesini [illegible] toplanması, gönderilen ülkede geçersiz sayılması için azami dikkatle hareket eder. Ama **Yeni Türkiye'nin** maşallah iş yitir olsun akşamı Amerika'dan istediği Fethullah Gülen'i "meşrû" şimdiye kadar hiç resmi olarak istememiş olduğunu, üstelik resmi olarak istemeye hazırlanırken de, bu talebine gerekçe teşkil edecek delillerin karşı taraf tarafından şüpheyle karşılanması için elinden geleni yaptığını görebilirsiniz. Ağzı yüzü sorguda patatese çevirmiş, yoldan geçen alakasız arkadaşların bile odalarına girip dövdüğünü gururla anlattığı adamların ifadeleri, her şeyden önce sorguya alınan adamların kan revan içindeki görüntülerinin devletin resmi haber ajansı tarafından servis edilmesiyle, bizzat devletin resmi haber ajansı tarafından sakatlanmış, şüpheli hâle getirilmiştir. Görünen o ki meydanlarda, televizyonlarda konuşurken mangalda kül bırakmayanların en son istediği şey Fethullah Gülen'in gerçekten Türkiye'ye iade edilmesidir.

Uğur Gökçay

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Lise son sınıftayım. Okulcanak futbolturnuvasıdüzenlenmiş, sınıfçanak her hafta maçımız oluyor. Kim şampiyon oldu, maçlar ne oldu, hiç hatırlamıyorum. Fakat unutamadığım bir maç var. Final maçı. Serbest vuruş kazandı bizim takım. Kaleye belki otuz beş metre var. Dedim "ben kullanacağım." Hakem de müdür yardımcısı. Severdim kendisini, iyi bir insan gibiydi. Şimdi ne yapıyor acaba? Neyse. Müdür yardımcısı hakem, "yav sen o topu kaleye yetiştirebilicen mi" diye sordu. Tıfıldım çünkü. Ben bayağı bildiğiniz üniversitede boy attım. Ne diyordum, "yetiştirebilcen mi" diye sordu. Dedim "hocam, izleyin ve görün, yetiştirebiliyor muyum, yetiştiremiyor muyum, izleyin de görün." Otuz beş metreden doksana taktım topu. Olağanüstü güzel bir goldü. Kalecinin müdahalesi de yetersiz kaldı. Seyirciler yerlerinden fırladı. Alkışkıyameteşliğindesevindik. Sevinirkende, "hocam, girdi mi" dedim koskoca müdür yardımcısına. Bir şey demedi, güldü. Ama için için güldü. Bir şey yapacağı belliydi. Bir sinsilik sezdim kendisinde. Maçın son dakikalarına girildi. Skorda eşitlik var. Otuz metreden bir serbest vuruş daha kazandık. Golcü futbolcumuz Tuncay kullanmak istedi vuruşu. Sol ayaklıydı ve o noktadan onun kullanmasıdaha doğruydu. Mükemmel bir gol attı Tuncay. Kalecinin uzanamayacağı boşluğu görmüştü. Ortalık yıkıldı, dev seviniyoruz. Maçı aldık çünkü artık. Derken müdür yardımcısı hakem golü iptal etti. Nedenini bir türlü anlayamadık. Bir şeyler söyledi ama bir türlükani olmadık. Hakemin kararı değişmedi, sonra rakip takım bir de gol buldu, mağlup olduk. Hakem katliamı yaşadık resmen. Gerçi beni "hocam, girdi mi" dediğim anda oyundan da atabilirdi ama galiba ciğeri tam soğumazdı. Öyle bir şey yapmalıydı ki yıllar sonra bile tüm canlılığıyla hatırlamalı, her gün acı çekmeliydim. Hocam gerçekten büyükmüşsünüz. Her gün acı çekiyorum çünkü ben. Maçı benim yüzümden bizim takımdan alıp diğer takıma verdiniz. Allah da sizin bin bir türlü belanızı versin inşallah. Yok yok, vermesin, kıyamam yine. G.t. Ruh hastası oldum lan senin yüzünden. Sen de öyle demeseydin o zaman." Topu kaleye yetiştirebilcen mi" demeseydin. Teknik diye bir şey var. Yirmi kiloluk kadındış hekimleri neazı dişler çekiyor şakdiye. Bunları hiç düşünmedin mi. Ah be hocam, resmen yaktın beni, bizi. Kupa kaldıracaktık kupa. Allahsız.

æ Ulan arkadaş, o kadardarbeci değilim ki, bir haftaöncesine kadar hergün kamuflaj kısa pantolongiyindim de çıktım yollara. Herr-gün ama. Farkındadeğilim. Bir gün yine Beylerbeyi'nde maçagittim bisikletle. DoğuYücel benigörür görmezgülmeyebaşladı. "I.anmanyak mısın, linç mi ettirmek istiyorsun kendini" dedi. "Neden ki" dedim Kamuflaj kısa pantolonumu işaret etti. O an fark ettim. Hani derler ya, "içinde en ufak bir darbecilikyok" diye, o işte. Ben de gülmeye başladım ama hafif de birtırsı da geldi. Maç sonrası eve bir de "gece" dönerken hep tırstım. Zor attım kendimi eve. Kamuflaj kısa pantolonumu hızlı çıkardım üzerimden. O günden beri de giymedim. Ama çok istiyorum yeniden giymeyi. Bir de öyleacayip bir şeyki, bende o kamuflajkısa pantolonun aynısının tıpkısından, sadece renkleri farklı, altı adet var. Hayatımda en severek giydiğim şeyler diyebilirim kendileri için. Hepsi aynı marka, hepsini aynı yerden almıştım zaten Modelleri mükemmel, belime tam oturmaca. Allahım çok özlüyorum kamuflaj kısa pantolonlarımı. Umarım hava biraz değişir, ben de kamuflaj kısa pantolonlarımı yenidengiyebilirim. Gerçihava değişene kadar havalar soğur, havalardeğişir, yinegiyemem. Bir dahaki yaza kadar giyemem. Çok üzülüyorum. Bunun hikayesini yazayım diyorum bir yandanda. Kamuflaj kısa pantolonuyla anadolubisikletçiliğine çıkmış bir bisikletçinin darbe girişimi sonrası başına gelenlerle ilgili bir şey yazayım diyorum, sonra da yazmayayım diyorum. Bu kadar yazdım bu bile yeter bence. Vurucu şaka buydu çünkü.

æ Ben çocukken Kuzen Larry ve Balki vardı. Hastasıydım. Süper şahane bir diziydi. Yanlış hatırlamıyorsam çarşamba akşamları yayımlanırdı. Bir çarşamba büyük kuzenim geldi eve. Ben ne kadar Kuzen Larry ve Balki hastasıysam o da 32. Gün hastası. Mehmet Ali Birand'lı. Büyük ya bir de benden, bayağı bildiğin adamyani, hopaçtı 32. Gün'ü. Siyasi olaylara ilgidev. Siya Siyabend. Ben de tabiiçocuğum, hiçbirşey anlamıyorum siyasetten, gerçi şimdi de pek bir şey anlamıyorum ama olsun. Bazısında da olmuyor. Siyaset bende olmuyor. Bıyık gibi. Herkeste olmuyor. Neyse, ne diyordum, 32. Gün reklam girdi, hop açtım Kuzen Larry ve Balki'yi. Benim kuzen de tuvalete gitti. Döndü, "aç bakıyim benim programı" dedi. Biranlık şuursuz cesaretiyle, "birazönce açtım, bitti 32. Gün" dedim. İnandı. Güzeelce Kuzen Larryve Balki'yi izledim, zevkten çıldırdım. Kuzen Larry ve Balki bitti, benim kuzen TRT 1'i bir açtı, 32. Gün devam ediyor. Nasıl da uzun bir programmış ki, hala devam ediyor. Ben Kuzen Larryve Balki bitene kadar 32. Gün de biter zannettiydim ya. Hayatımda işitmediğim şiddetli azarı adam kuzenimden işittim. Ne laflar ne laflar. Ama yani s.kerler, pişmanda değilim.

æ Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
27 Ağustos Cumartesi / **Kadıköy Kılıçık Mekan** / Saat: 21.30 / bilgi: 0536 954 58 35
(biletlerbiletix)

nisanhakan

Furkanözçoban

PERİ VE ANNESİ

Sizlere bir hikaye anlatmak isterim. Bu, bir şahısın kendi vücudunun ona düşman olmasının, onunla güreşe tutuşmasının, kavga etmeye çalışmasının hikayesidir. Bu, birbirinden bağımsız gözüken rastgele olayların hayatlarımızı nasıl şekillendirdiğinin, kontrol dediğimiz yanılsamanın gözlerimizin önünde nasıl da kolayca çözülüp dağıldığının hikayesidir. Bu, çaresiz bir adamın, her şeyini kaybettiğini düşünen bir adamın elinde kalan çer çöpe sarılıp onlarla kendisine yeni bir hayat inşa etme çabasının hikayesidir... Ve her kaliteli hikaye gibi bu hikayemiz de tavuk dönerle başlıyor.

Geçmişimiz.

Geçmiş, devamlı evden çıkmadan elimize naylon poşetler, pazar çantaları tutuşturan, "zaten o tarafa gidiyorsun, bunları da götürüver" diye iş kitleyen bir akrabamıza, bir sevgilimize benziyor. Kimse evden eli boş çıkamıyor. Geçmişin rahatsız yükünü metrobüslerde, vapurlarda, halk otobüslerinde taşımak durumunda kalıyoruz. Terletiyor, kollarımızı yoruyor, dışarıdan bakıldığında bizi çirkinleştiriyor. O talihsiz günde benim yanımda taşıdığım naylon poşet, bir önceki gün kendime ve arkadaşlarıma zorla yedirdiğim tavuk dönerdi.

Bir gün öncesine dönelim. İki dostumla iş sebebiyle Kadıköy'de bulunuyoruz. Hava otuzyedi derece, nem oranı yüzde seksenbeş, herkes aç. "Ne yiyelim?" diyorum, kimse tam olarak bir şey düşünemiyor. Kimse tam olarak ne istediğinden emin değil. Çünkü çok sıcak, çünkü çok nemli. Çoğu zihinsel aktivite koşullar iyileşene kadar ertelenmiş durumda. Daha önce tavuk dönerinden yediğim ve memnun kaldığım bir büfenin önünden geçiyoruz. İtiraz edeceklerinden emin bir şekilde "burada yiyelim mi?" diyorum, fakat kimse itiraz etmiyor. İlginç. Tavuk dönerci çaresizlikten açık havaya klima kurmuş, fanını tavuk dönere doğru çevirmiş. Tavuklar bir yandan dönüyor, bir yandan pişiyor, bir yandan klimanın serin havasına tutunarak bozulmamaya çalışıyorlar. Gösterdikleri insan üstü çaba tatlarına yansımış, biraz şey tavuk dönerin tadı... Anlatması zor. Umutsuzluk gibi, bıkkınlık, boşanma davası gibi bir tadı var.

Ertesi gün telefonuma gelen bir mesajla uyandım: Olm benim midem çok bozuk, siz ne durumdasınız? Diyor, dün bir anlık kararsızlığından faydalanıp tavuk döner yedirdiğim arkadaşım. Henüz yeni uyandığım için kendi durumumu bilmiyorum. Vücudumu dinlemem, kendimle biraz kaliteli zaman geçirmem lazım mideyi bozup bozmadığımı anlamam için. Beş dakika falan duruyorum. Evet, midem inanılmaz bozulmuş. İçim oynuyor. Haftada en az dört beş adet yanlış karar aldığım, kötü seçimlerde bulunduğum için midemin devamlı bozuk olmasına alışığım. Beni yavaşlatmasına, işlerimi aksatmasına izin vermiyorum. Bu hayat bizim.

Zehirlenen diğer arkadaşlarıma hayatta başarılar dileyen mesajlar atıp evden çıkmak için hazırlandım. Güçlü olan hayatta kalır, benim yüzümden midesi bozulup işe gelemeyecek olan varsa iş yerinde arkasından "sorumluluk, adanmışlık, işe yüzde yüzünü vermek vs..." diye konuşurum, atar tutarım. Böyle şeyler benim hoşuma gidiyor, fakat göztepe tanrıları benim bu tarz sinsi ve çirkin hareketlerimden rahatsız. Evden çıkıp asansöre bindiğim gibi tüm göztepe genelinde elektrikler kesiliyor.

Bir asansörün ne kadar ufak olduğunu anlamanın en güzel yolu belki de asansörde mahsur kalmak. On dakika kadar çağdaş bir insan gibi asansörün alarm tuşuna bastım. Sonuçta hangi çağda yaşıyoruz? Bu tuşları biz yaptık, bu medeniyeti biz inşa ettik. Muhakkak bu tuşun diğer ucunda insanlığın elinden tutacak bir apartman görevlisi, bir asansör gözcüsü vardır. Diye düşündüm. Ben bağırmayı sevmem, insanları zora sokmayı sevmem, yardım istemeyi sevmem. Yine de on dakika sonra azar azar bağırmaya başladım apartman boşluğuna doğru. "Pardon, merhaba, iyi günler, asansörde kalındı, iyi günler" falan diye kibarca bağırdım. Daha önce bağırarak yardım istemediğim için çok kötü, çok başarısız oldu. Ne bileyim, insan boşluğa bağırırken beyni duruyor. Bir on dakika da öyle geçti. Ben evden çıktıktan yarım saat sonra işte olurum, bozuk midemle iş yerinde yüzleşirim diye düşünmüştüm. Geriye on dakika kaldığını dehşetle fark ettim. Oscar zerginin Pi'nin yaşamındaki çocuk gibi teknemde bir kaplan olduğunu anlayınca hafiften paniklemeye başladım.

Yanlış kararlar.

Hayatımın kontrolünü elime alıp asansörün içinde bulduğum sopayla asansörün mekanizmasını kurcalamaya o an karar verdim. Ne olacaksa olsun. Ya kapı açılacak, ya yanlış bir şeyi sopayla dürtüp asansörün yedi kat aşağı düşmesine neden olacağım. Her türlü kaplandan iyidir. Unutmayın, asla pes etmeyin, asla teslim olmayın. Asansörde kalırsanız da ortalığı ayağa kaldırın, bütün apartmanı rahatsız edin, benim gibi cahilce sopayla asansör mekanizması kurcalamayın. Ben bir şekilde doğru yerden bozdum, kapı açıldı. Siz o kadar şanslı olmayabilirsiniz. Sevgiler, Erman.

www.imdb.com/name/nm0000138/

İtem Dilek

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

● Bir olimpiyatın dahasonuna yaklaşıyoruz arkadaşlar. Hâlâ öğretiyorlar mı bilmiyorum amabize nedense en az bir ünite BaronKubertin anlatırlar olimpiyat överlerdi. Hattadahasıda var,İstanbul'un en bahtsızbelediye başkanı Nurettin Sözen gidip 2000olimpiyatınaaday olduktansonra bayağı bayağı dünyanın en çılgın üç gençkadınından oluşan beden hocaları konsorsiyumumuz gaza gelmiş, *"Olimpiyat burada yapılabilir,sporcu olarak siz de katılabilirsiniz, şimdiden çalışmanızlâzım,"* diyerekCağaloğlu'nun göbeğinden eskrimci, okçu, yüksek atlamacı falan çıkartmak istemişlerdi. Daha geçen yıl ne güzel yakar top oynarken, üç beden hocamız da ansızın Hababam Sınıfı filmindeki,olimpiyatizleyipgazagelen BadiEkremgibibiziolimpiyata hazırlamayabaşladı. Gerçiben eşofmanları kaybettiğim için raporlu numarası yaparak diğer raporlularlaberaberkenardaoturuyordum amasınıf arkadaşlarımın türlüolimpik branşlar için ter döktüğünü kıkır kıkır gülerek izledim. (Sonra hocalardan biri benim raporlu olmadığımı anladı ama gerisini anlatmak istemiyorum. Gerçekten.) Ha bu arada ciddi ciddi sınıf arkadaşlarımdan okçu, dağcı, eskrimci de yetiştirdiler, üç hocamı da tebrik ederim bu arada. Ha nedir gidip kerizgibi eskrimci olduklarıyla kaldılar, olimpiyat elbette İstanbul'da yapılmadı.

● Tabii bu bizim ilk adaylığımızdı ve tecrübesiz olduğumuz için ciddi ciddi belki de 2000olimpiyatoyunları İstanbul'da yapılabilir sanmıştık.Tabii dahasonra sırasıyla 2004,2008, 2012 ve2020olimpiyatlarınada adayolunca tecrübe kazandıkve bu adaylık işinin de muhtemelen sadece bir yolsuzlukvesilesi olarakkullanıldığınıanladık. Hayır,üniversiteler bile *"İkikere başvurup kabul edilmediyseniz, allahaşkına üçüncü kez başvurup bizi yormayın,"* diyorlar.Bana dedileroradanbiliyorum.Amabiz birtane ruzgar yüzünden musabaka yapmaya uygun olmayan, yolunu dahayeni yaptığımız amayine de gidilmeyen stadyum yaptık,gittik beş kere olimpiyatyapmaya kalktık. Resmen ihaleye fesat karıştırmak gibi bir şey,orada kimidaha önce olimpiyata ev sahipliğiyapmış bir iki şehir adaylık için yarışıyor,biz resmen sankidüşük teklifverip ihaleyefesatkarıştıran paravan şirketgibi takılıyoruz. Bildiğin uluslararası olimpiyat komitesinin belalısı gibi olmuşuzanasını satayım.

● Ama zaten olimpiyat oyunlarında da genelde "önemli olan katılmak," ekolünden olduğumuz için 2000oyunları İstanbul'da yapılsa da bir şey değişmezdi bence. Dikkat ederseniz bu olimpiyatta da "önemli olan katılmak" lafını duymadığımız gün geçmedi.Yalnız atletizmde, yüzmede, jimnastikte, eskrimde falan "Aa önemli olan katılmak," diyen adamlar, nedense tuttukları futbol takımı,bırakın katılmayı, ikinci bilegelse hemen başlıyorlar"Yönetim istifa," demeye, teknik direktörün kellesini, forvetin diyetini, kalecinin kafa derisini istemeye.Ben tuttuğu takım şampiyon olsa da olmasa da hiç "Aa önemli olan katılmak," diyen futbol taraftarı görmedim. Genelde "En çok kim koydu, en son kim koydu, al bunu almaz mısın, bahçelerde kereviz" falangibi laflarediliyor. Belki o laflarıngürültüsünde kaynıyordur da ben duyamıyorumdur diyeceğim ama nedense hiç zannetmiyorum.

● Ha "önemli olan katılmak" bahsinde de baştan bir tırtlık var arkadaşlar yok değil. Neticede ben bugün hâlâ Florence Griffith Joyner'ı,Abebe Bikila'yı hatırlıyorum ama Joyner'la yarışan Anelia Nuneva'yı internetin derinliklerinden zar zor çıkardım. Hayır adını bilsem yazar bulurum ama zaten sadece katılmak çok da önemli olmadığı için adını bilmiyorum işte.Aynı şekilde Abebe'nin kırk kilometreboyuncaçıplak ayaklarıylakoşarak olimpiyat rekoru kırdığı maratonu, onun arkasından tamamlayan Radi binAbdülselam'ı,adım gibi biliyorum ki siz de yazıyı bitirdiğinizde çoktan unutmuş olacaksınız. Önemli olan katılmak diyorlar ama altın madalyayı Joyner'a,Abebe'ye veriyorlar,Anelia Nuneva'ya da üstelik muhtemelen bir tek Bulgaristan'da o da ilk bir iki gün geçmiş olsun dileklerini iletiyorlar o kadar. Rhadi bin Abdusselam da artık Fas'ta krallar gibi karşılanmıştır ikinci oldu diye yine, Fas milli eğitim gençlik ve spor bakanı artık yönetmelikte öngörüldüğü miktarda cumhuriyet altını vermiştir falan ama dahası yokişte.

●Yaknız,geride bıraktıkları atletlerin ismini ararkenAbebe Bikila'nın da Florence Griffith Joyner'ın da çok gençyaştaöldüklerini fark ettim, içim cız etti. Katılmaklayetinenler, hayat yarışında ikisine de tur bindirmişler, ne desem bilemedim.

Bebek Katili

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese singapur yolunda demeseler bana bunu yapmasalar yorgunum
üstelik parasızım
pasaportsuzum"
Attila İlhan – Pia'dan

● Türk dış politikası: Haykırsam dünyaya ettiklerini, yine anlatamam çektiklerimi!

● "En güvenilir kurum" sorulup durulurdu halka. Meğer halkın ta kendisiymiş en güvenilir kurum. Yaşadığımız hakikatin içine masal gizlenivermiş...

"Burası Laleli, burda Allah'ın cebinden peygamberi çalarlar" dedi bir İstanbul esnafı...

● Türk iç politikası: Beni kalbimden vuran var ya, sürüne sürüne kapımı çalacak...Adına, şekline aldanmayın, gerçekte o Şener Akmeral...

● Feto-dış politika: Bir mazi var onu nasıl silelim, sen beni ömrünce unutamazsın...

● Serbest dolaşım olmasa, Anadolu'yu da sever şu nankör batıperestler...

● Feto-iç politika: Aslan gibi yarim var da, satın alır dünyayı!..

● Dolaynı gartal dolaynı, Giirboz geçi araynı, Gürboz geçii gapanda, Gartalın gözlar ganlaynı... Bu dörtlükten sonra yeni bir dörtlükle devam edelim: Gül bahçesin sevmez sansar, Bülbül değil a o sansar, Zaten gülden ne anlar sansar, Anlasaydı hiç olur mu idi sansar... Ve şöyle bitirelim: Agamın elinden gelen budur, Agamın öz adı da Hıdır, Keten gömleği beyaz agam, Yaylada yayla bu yaz agam... Evet. Ne? Sizin için önce a-a-b-a yazdım, sonra a-a-a-a yazdım, sonra da a-a-b-b yazdım. N'apaydım, A'yı B'yi bulan mı olaydım? Mefailün mü yazsaydım? Nasıl isterdim. Anlatamayacağım...

● Yazının "Oyalanın" bitişine aldırmayın... Siz oyalanmayın... Oya'lanın, Kaya'lanın, Ayşe'lenin, Elif'lenin... Çoğalın, tatlılaşın... Az, yokun provası, Ali'leşelim arkadaşlar...

● Çok dergi var diye şikayet edenler, tetikçi ve komisyoncu sayısının artışından niye sızlanmıyolar?!

● Kitabım nihayet çıktı! GOA yayınlarından çıkan kitabın adı "DENİZ TARAFINDAKİ KALE." Alt başlık, BEŞİKTAŞ ŞİİRLERİ. Piyasadaki tek "şiir-futbol" kitabı, okuyucusuyla ilk kez karşılaşıyor! Kapaktaki çizim, üstad Latif Demirci'ye ait. O da Beşiktaşlıdır! Tıpkı mizah aleminin diğer büyük isimleri Süleyman Yıldız, Erdal Belenlioğlu, Alp Tamer, Birol Bayram, Ümit Atalay, Behiç Pek, Atilla Atalay, Kemal Aratan gibi. İsmini sayamadıklarım bağışlasın. Bizim meslekte futbol popüler mevzudur. Futbol mizahı çok ve de iyi yapılır. Bu alanda Behiç Pek öncüdür. Ayrıca tanıdığım en iyi futbol oynayan mizahçıdır. Yemin ederim, seyretmeden zor anlatılır. Bir tv kanalıyla yaptığımız maçı, onun taktikleri ve müthiş oyunuyla, geriden gelip kazanmıştık bir gece, dergici takımı olarak... Şiir de espriye, buluşa dayalı olduğundan, tüm ustalarıma, arkadaşlarıma şükran ve sevgilerimi buradan iletirim. Kitaptaki 92 şiirden, 22 tanesi bu sezon için yazıldı tarafımdan. Kitapta şiirlerin hikayesi zaten var, detaya girmiyorum. Tek detay şu, sürekli yeni şiirler girse de, toplam sayı 92 olarak sabit kalacak, tıpkı bir takım kadrosu gibi... Beşiktaşlılar başta olmak üzere, okuyan futbol kesiminin beğeni ve fikirlerine sunuyorum Deniz Tarafındaki Kale'yi. (Şiirlerden ünlü isimlerle okumalar yaptı, çekti sevgili kardeşim Ender Kartal, iş giderek belgesel tadı alıyor, ayrıntıları zevkle paylaşırım.)

● O. Alper diye isme denk geldim. Leopar'a çeyrek kalmıştı...

Kimi kafası bozulunca delirir, kimi saçı...

Bir tarihi filmde duydum, "Yörenin en ünlü bakiresi" iye konuş ettiler. Ne ara ünlenmiş öyle o, ne yapmış? apmamış ki ne! Bi şey yapmadan ünlü olmak. "Sigara çmeyenler Derneği" başkanı vardı bir de öyle.

Günün sonunda berbere kıl, senin sabahki saçın...

Kemanist, gitarcıya karşı: Kemancı hüznüyle coşturur ama gitarist de coşkusuyla hüzünlendirir...

n pis olmadığı tek ara temizlemek...

● El öpme, el öptürme kritik insanlık aşamasıymış gibi "El öpenlerin çok olsun" demiyorlar mı ociklara, işte ben de bunu diyorum! Ben öperim öperim lerinizden çocuklar. Tokalaşana kadar, en güzel el teması kalaşmak...

Sevecenliğe en yakınlar, sanırım göğüs farkıyla, eviciler...

Ne olcak bu bizimkinin hali, "RUMBACI" ayrı takmış afayı, "YOGACI" da kırk dakka havada bekletmiş. Daha nası, beklemiş bu havada. Spritüalizmin alemeri muştusu mu n yoksa, bu her sabah Nutella kaşıklayan?

Eleştirmen dediğin, müjdeci olmasın sakın?!

Yaratılmışların güzeli insan ve bu dünyaya çocuk etirmemekte ısrarkeş bir grup insan. İyi o zaman, u dünyaya GOCUK GETİRİN yanına koyiim! Tekstil, ozmetik. Oyalanın...

vedatozdemir@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

YİĞİT ÖZGÜR

UYKUSUZ 4 SAYI BİRLİKTE!

UYKUSUZ CİLT 33!
Bayilerde ve Marketlerde

şizofren

Deniz Eker

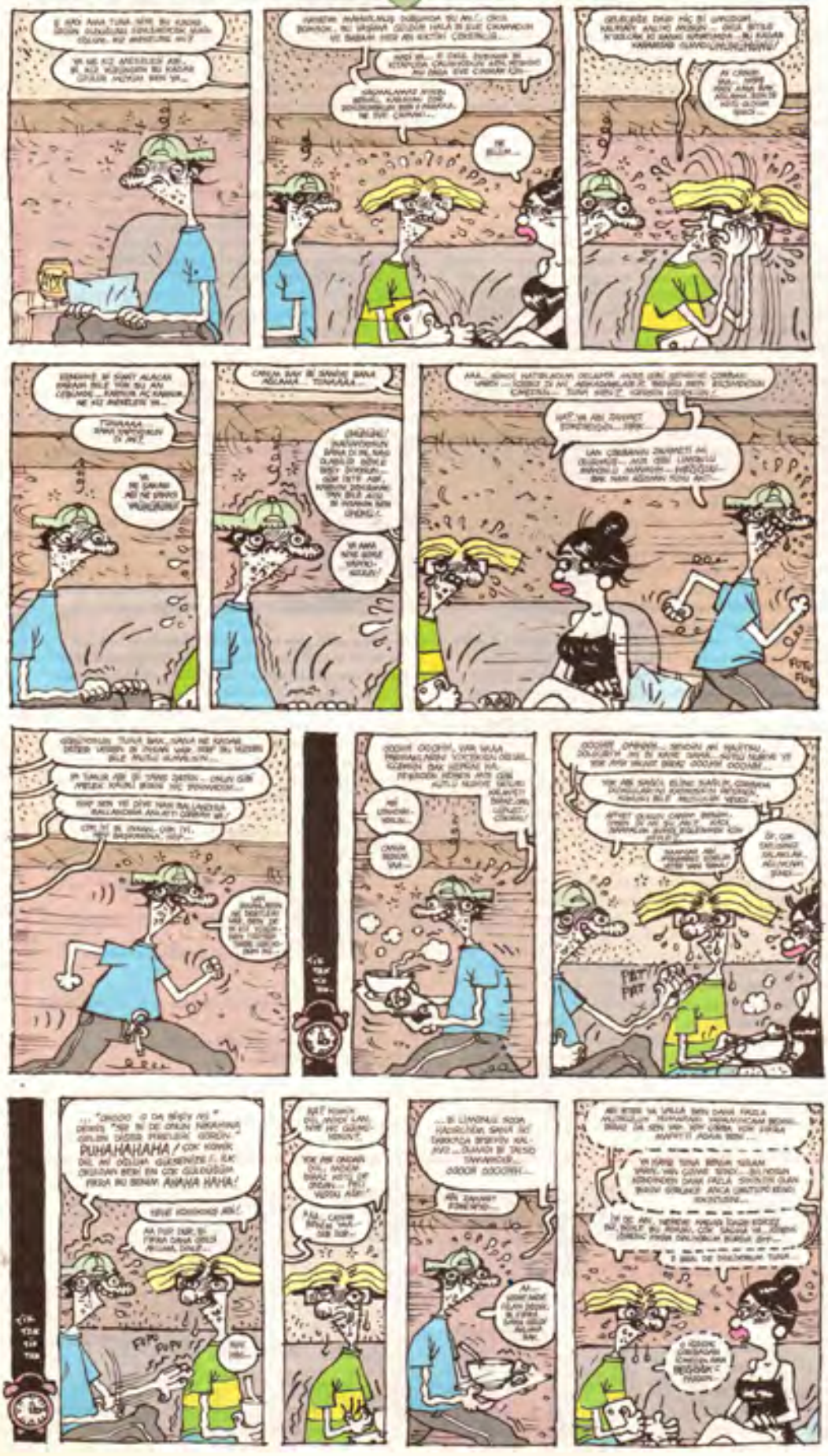

Evden Çıkmayan...

ÖMER GÖKSEL

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ergene'nin köprüsü/ Susuzluktan bunalmış
Edirne minaresi/ Eğilmiş su içmeğe"

Kaygusuz Abdal

Marazî bir telaşla,
(terleriçinde)güneş vurmuş kızgın,el yakan perdeleri,kapıları hızlı hızlı kapata kapata arka odalara,küçük bir klimanın çalıştığı yine küçükçe salona sığınıyorum.*(evin lanet'i, kötü ruh'u odalardan odalara geçe geçe ilerliyor, peşimde–bu sefer bir"ısı"şeklinde"lanet"–)*
Neredeyse koşarak.Loşluğa. Buraya giremiyor.Duruıyor kapıda.
Şimdilik ama.Antalya. Dışarısı cayır cayır yanıyor.
"52 dereceyi gösteriyor burda, sakındışarı çıkma" diyorarkadaşım telefonda. (Kemer'de bir otelde çalışıyor)"Aa,olamaz ki ama" diyorum,"39 yazıyordu,yeni baktım""Nereye baktın?""İnternete" "Öyle yazıyor onlar"diyor,"söylemiyorlar" Söylemiyorlar?
Söylem yorlar mı? Niye söylemesinler? Kim söylemiyor? Paranoya mı yapıyor? Sıcak; bari, bi teko, muammasız,kolayanlaşılabilir, basit kalsın. Bir dakka? Klima daha önce hiç duymadığım bir tür 'inleme' sesi mi çıkartıyor? Bozuluyor mu? Klimaböylemi bozulur? Dertler takım halinde gezerlermiş. Burnumun ucundan kopan bir terdamlası zeminedüştü.Elimin tersiyle (hasta bir çocuğun alnını yoklar gibi) sıcakla aramdaki o büyük bölümü buzlucamdan ibaret kapıyı yokluyorum.(buzlu cam?)Kapınınkulbunumu oynatacak takır takır? Sessiz durmam nafile, biliyor burada olduğumu.

Yazınıngirişi böyleydi işte arkadaşlar.Yukarıdaki gibi.Bu minvalde ilerliyordu.İlerleyecekti.Antalya'da başlamıştım.İstanbul'ayeni dönmüştüm. Kağıtlar önümdeydi.
Birden,sert,şiddetli bir rüzgar,hem de soğuk bir rüzgar. Karşılıklıkapıları çarptırdı.Gümbürtüler.Karabulutlar.
Koridorda o komodinimsi,çekmeceli şeyin üzerinde öylece atılmış,birikmiş bütün faturalar havalanıp bir an odanın ortasında döndüler.Ama sadece faturalar. Su faturaları, elektrik faturaları... İnternet.
"Nooluyoruz?"Bakakaldım.Sembolik gibi de sanki? 90'lı yılların ekonomi sayfalarında(Nokta,Tempo,Aktüel)olurdu, o grafikillüstrasyonlar, onların havasında *(sonsuza uzananansürrealistik merdivenler, melonşapkolisiyah giyimli Magrit adamlarıvari adamlar,etrafta uçuşan oklar, dolarlar falan)*
Ardından şiddetli bir yağmur camlarda. Şakır şakır şakır. Koştum kapıları pencereleri kapattım. (aynı,girişte anlattığım o nevrotik tempo)
Bu derece kesin değişimler? Birazfazla değil mi? (hiç olmazsa iklim herzamanki rutinine, kendialışılmış seyrine)
Soğudu da ansızın.
Çinlilerin o ünlü bedduasıgibi:"İlginç zamanlardayaşayasın!"
"Değişim zamanlarında..."
Gece iyice soğudu.Hapşırmaya başlamıştım."Ağustos soğukları" bildiğim bişey değil."Di"artıktabi.Di'ligeçmişoldu.

Herneyse.
Hertürlü "enteresanlıklar"a (gırtlağıma kadar)batmış bir vaziyette olduğum içinbu aniden bastıran'tuhaf' hediyeye de sevinemedim tabihaliyle.Normalde,yağmurcama vurduğu anda,tam o an,içinde birisi ziller takıp iki dönen bir insanım.Yazmışımdır.Çok sevinirim. Çay koydum.Sudan çizgilercamda Matrix'in (yeşil ışıktan) o rakamlarıgibi,hızlı hızlı,birbirlerinin içindetıpırtıpır akarken. (bütünçağrışımlaraynı kapıya--alışe,yinebirçeşit gizem, anlaşılmazlık, muamma--) Yağmur, çay, müzik.
40'lıyıllar müzikleri dinliyorum buara.İlaçgibi.*(sadeceHint,Arap, Fransız, Brezilya müzikleri dinlediğim zamanlar da oluyor)* On yıl, on yıl geri gide gide. 70'ler, 60'lar, 50'ler... (arka arka yürüye yürüye) Geçmişe doğru gidildikçe iyiden iyiye yumuşuyor. Kendini salıyor. Büyük orkestra müzikleri. Meril meril hepbirlikte söylüyorlar, ninni gibi,insanın başını okşayan bir anane gibi:"okadargüzelolacakki, göreceksin bak"Sadeceaşk şarkılarıdinlerseniz müsekkin etkisi dahada artıyortabi.*(The best love songsof 40's–Jimmy Dorsey, Woddy Herman, Frank Sinatra, Bing Crosby, The Mills Brothers,Ella Fitzgerald)* Filmlerini de seyrediyorum aynı dönemin.Onlarda hakeza.Birtane seyrettim en son.Belki ilk "lanetliev"filmidir bilemiyorum.(1944)
İngiltere'de, bir uçurumun kenarınakurulu,okyanusa tepeden bakan o eski,görkemlievi satınalıyor bunlar.Yalnızdev dalgaların mütemadiyenkayaları dövüpdurduğu,yüksektengörünen o kıpırkıpırdeniz müthiş. (nerdeyse evinbütün pencerelerinden görünüyor) Evinkötüruhu; zavallı,yavaşça uçuşan,buharımsıtüllerdenibaret.Bir yarım gövde, ucunda bir kadınbaşı. Kadıncağızın film boyu kimsenin tavuğuna kıştdemişliği olmadı.Yalanolur.
Yukarda allah var. Bir insan evladına da bir fiske olsun vurmadı.Tek yaptığı şu;kimi odalarda bir"soğukluk" olarak hissediliyor.(yalnız, bilemiyorum,o kötü gibi biraz işte, belki en fazla ben anlamışımdır kolayüşüyen bir insan olarak,filmin orasını)Sadecebiraz "soğuk" Bütün yaptığı, ettiği.Şimdikiler öyle mi? Adamı duvarlardan duvarlaravuruyorlar,kan revan. Duvarlaryıkılıyor.Maazallah. Herneyse uzatmayayım. Buyeni sahipler, evingelmişini,geçmişini bi iyicene araştırdılar,etraflıca.Sordular soruşturdular. Kurcaladılar.Mary Meredith hanım'mış o kötü ruh meğer. Evin eski sahibesi.Ayrıca Maryhanımöle herkesinsandığı gibi çokçokiyi bir insan falan da değilmiş.Karanlık bir mazisi varmış.Bütün foyaları bir bir ortaya çıktı.
Hani o 'kötü ruh'la(evinkötü ruh'u) en son bir hesaplaşmasahnesi oluryafinalde,otürfilmlerde.O sahneişte. Müthişti.
Kahramanımız; genç adam,(uçuşan bir tülden ibaret) o zavallı kadıncağızı bir karanlıkmerdiveninucunda kıstırdı.(alttan aydınlatmalar, mumlar, koca gölgeler)
"Orada mısın?" falan dedi önce."Artık senden korkmuyoruz Mary Meredith" "Artıksırrını biliyoruz""...bu azize imajına leke sürüyor değil mi?" Sonra "hah hah ha" diyegüldüadam yüksek sesle,alaycı bir tavırla.(hayalete gülüyor?) "Kahkahayı duymaktan hoşlamadın değil mi Mary Meredith?" diyetekraralay etti. *("Alay"ın güçlü birsilah olduğunu bilmiyor değildim tabiimesleğim icabı, amabu derece?)*
Bi kere dahagüldü,gene o şekilpis pis.Alaycı alaycı.Sonrabi durdu,"Artık kendi yoluna gideceksin diye düşünüyorum Mary Meredith" diyeekledi. (Aa!niye gitsin?) Sonra, elindeki(mumları yanan) o üç kollu şamdanımerdiveniniyice karanlıkyukarısına, hayalet'e doğru fırlattı.(hayalet'e şamdanfırlatıyor? Töbetöbe. Buharbiledeğilki o,salakmısın sen?--"uzaylılara taşatmak"dahiçok daha rasyonel bir davranış--)Derken, hoş bir müzikduyuldu.Film müziği. Hani o eski filmlerde herşeyin yoluna girdiğini müjdeleyen o senfonik müzik.Müziği duyunca bizanladıkki sonsı za kadar gitti. *("valla,"sktir et şu uyuzları gel bize yerleş, başımızın üstünde yerinvar MaryMeredith" diyesi de gelmiyor değildi insanın,ha)* Müzikle beraber o adam da gülümsedi.Ona nooluyor? Hadibiz müziğiduyduk, anladık.Kadın(Mary Meredith)öyle bişeydeklareetmedi ki.Sen nereden biliyorsun? Belki kadın yarın tekrar gelecek. Duymadın ki sen.O odanın içinde çalmıyor ki o müzik.Film müziği o!
Tekrar herneyse, arkadaşlar.
Sırfalay ederek, hayaleti rencideederek, kötü kötü gülerek bir "kötü ruh" u defetmek.
Bençokmutluoldum tabi.(naiflikten,basitlikten,sadelikten,masumiyetten)

Ama bilemiyorum tabi bu nereye kadar? On yıl on yıl gitsen gitsen, nereye kadargidersin?
3 kere gidersin en çok, üç kere daha
1900'den önce film yok çünkü.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

(film :Davetsiz "The Uninvited" 1944)

cihan ceylan

Çift uskur'u bile korkutan adam TOTOZ...

TATİLDE TUTUKLANANLAR

Irkçıdan daha beter adam.

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Görsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Mamson Ap. 2 Blok No: 35/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Ben Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenimahalle / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: BFP - 0(212) 422 22 22
Abonelik: Turiye: 190 TL Amerika: 1205 Avrupa: 805 Diğerleri: 1205
İBAN Numaramız: Garanti Bankası

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Ağustos 2016 | Sayı: 468

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

SU

Apartmanyaşamında,"kavga eden karı-koca","aşırı sevişen çift","pazar sabahıçivi çakmak isteyen adam","geceyarısı heryeri süpüresigelen kadın", "zıplayan çocuk"gibi seslere sıklıkla rastlanıyor. Fakat"suyu açıp kapatmayan komşu" benim dahaönce rastlamadığım bir tür.Yattığım yerden kesintisiz akansuyun sesini dinlerken kafamda sorular dolaşıyor: Açıkmusluk nereye kadar kontrol dahilinde kabuledilirve hanginoktadan sonra başıboş su olarak değerlendirilmelidir? Uzun uzun yıkanan pirüpak bir komşuyla mı yoksa suyu açık unutan bir sorumsuzla mı karşı karşıyayız? Uyarmakamacıyla gidipkapıyıçalsam,olası bir su baskınını önleyerek defalarca teşekkür mü alırım yoksa kapıyı açan bornozlu bir öfkenin kurbanı mı olurum? İşim zor;"oha banyomuza da karışıyorlar artık!" türübir kalkışmanın öznesi olmak istemem.Birazdaha beklemektefayda var.

Elleriniyıkarken sabunun yarısını bitiren birannenin oğluyum ben.Susesininhiç kesilmediği, deterjan köpüğünün çizgi film kalitesinde kabardığı, sürekliovalanmaktankamaşan banyomuzda küçücük bir kılın, hattaaynadaki su lekesinin bile ahengi bozduğu bir evde büyüdüm.Annem,insan bedenini arındıran duşalma eyleminin bile banyoyukirlettiğini düşünüyor;suyla suya karşı mücadele vererek sürekli bir savaş durumunda yaşıyordu. Çocukluğumun kakaları klozet gözlemeklegeçti.Kakamı bitirdikten sonra, uzunuzun klozeti incelerdımda en ufak biriz bırakmamayagayretederdim. Kamaşan banyomuzda en zorlandığım eylem ise sümkürmekti. Bir kere sesli sümkürmem mümkün değildi. Burun sesi, annemin seçicialgısındaalarmsistemini harekete geçiren ve derhal müdahale edilmesigerekenseslerin en başında yer alıyordu.Ses çıkarmayan, basınçsızteknikle lavaboya sümkürdükten sonra sifongibibir sistem devreye girmediğinden bütün iş bana kalıyordu. Sümkürmeesnasındaburundanhavanınçıkış yönünüiyi ayarlamazsanız hedefin dışında (farkında bile olmadığınız) izler bırakmanız mümkündür. Bu yüzden sümkürme sonrası kontrol alanımı fayanslara veyer karolarına kadargenişletiyordum.Yine de ne yaparsam yapayım, benim göremediğim ama annemin titiz gözlerinden kaçmayan bir leke bırakıyordumgeriye. Benden sonrabanyoya girenannemin bağırarak beni çağırması verdiğim yoğun çabanınboşuna olduğunu müjdelerdi."Fıraaaat!"diye bağırırdı,"çabuk buraya gel!" Her seferinde lekenin banaait olmadığına emin olanbiröfkeyle fırlardım yerimden. Birlikte aynadaki su lekelerine ya da ishal kaosusırasındateharetmusluğununaltına gizlenmeyibaşarmış kaka lekelerine bakardık. Su lekesinin öfkesi çabuk geçerdi, ama sıkıntı teharet musluğunun altındaysa işler,"Allah canımı alsa da kurtulsam sizden!"ekadarvarırdı.Leke ayan beyan banaait olduğundan, ne diyeceğimi bilemez bir halde,"Asıl ben öleyim de sen kurtul!" diye karşılıkverirdim.Kakayüzünden ikimiz de ölmek istiyorduk.Ancak ölürsek bu boktan dünyadan kurtulacağımızı düşünüyorduk. Annem ve ben, bağırışarak öfkemize yenikdüşerken kaka her zaman kazanıyordu.

Yukarı kattan gelen su sesi kesintisizdevam ediyor.Yine de müdahale içinbirazdaha beklenebilir.Annem düşünülürse birinsanın bu kadar sürebanyoda kalması mümkün.Annem banyoda bir saatinüzerinde kalabiliyordu. O yıllar, susuzluk değil de Afrika'daki açlık revaçtaydı.Karnışiş Etiyopyalılar aç,amahergün banyo alan insanlarmış gibidünyadakisu sorunundan bahsetmiyorduk. Bazenannemin içerde bayıldığını düşünür; kapıyı dinler;amaher seferinde arınmanın devam ettiğini bellieden yaşam belirtilerialırdım.Törenler eşliğinde girdiğibanyodan birtonaçık renkte çıkardı.Sürtünesürtüne birkat deriyi sıyırıpatıyor,alttançıkan pempemsi beyaz yeni derisiyledevam ediyordu. Beşaltı yaşlarına (yoksa dahada geç yaşlara kadar mı?) annem tarafından yıkandığımdan ben

de bembeyaz bir çocukluk yaşadım. Annem tarafından çitelene çitelene yılan gibi deri bırakıyordum. Kafama sürtülen (paketinden yeni çıkmış) köşeli Hacı Şakir zulmünü dün gibi hatırlıyorum. Lif diye bir aksesuar olmadığından örme banyo bezleriyle devam ederdi zulüm. Sokakta oynarken kir bedenimin derinlerine kadarişlediğinden sürte sürte beni yok etmeye çalışırdı. Ardından kalan kısmımı giydirir ve beni yıkarken kirlendiğini düşündüğünden kendiarınma törenini başlardı. Yukardaki, annem gibi biri olabilir mi, diye düşündüm. Yeni taşındıklarından kim olduklarını bilmiyordum. Modern dünyada her gün duş alındığından suyla geçirilen süreepeykısalmıştı, amaannemin türünden birisihâlâ direniyor olabilirdi. Eğer üst kata (tepeme) böyle biri taşınmışsa, (geçmiş banyo travmalarım yüzünden sürtünmeyi tamamen kaldırmış ve duş zamanını iyice azaltmışbiri olarak) yaşadığım tam bir ironiydi.

"Üst kata kim taşındı?" diye sordum karıma. "Üniversiteöğrencisi bir kız," cevabınıalınca sürtünme teorim bütünüyle çöktü. "Tanıştın mı?" diyesordum. "Birkere asansördekarşılaştık," dedi. "Nasılbiri, güzel mi?" diye sorgulamaya devam ettim. Dudaklarını bükerek, "Yani... bakımlı..." dedi. Demek güzeldi. Karım, bana "güzel" dememek için sıfatı biralt kademeden seçiyordu. İnsanoğlu böyledir. Asıl düşüncesini çeşitlinedenlerle saklamak için sıfatlarla oynar. Mesela "sevimli" kelimesi: Aslındagüzel bulmadığımız birisi hakkında bizdenolumlu yorum beklendiğinde, gerçek düşüncemizi ifade etmekten çekinmek ve yalan söylememek arasında bocalarken bir kurtarıcı gibi sarılırız "sevimli" kelimesine. "Nasıl bakımlı?" diye

üsteleyince, "Bakımlı işte, ne bileyim ben!" diyerek odadan çıktı karım. Demek ki gerçekten güzeldi. Su güzeli! Tavana baktım. Su sesihâlâ devam ediyordu. Genç ve güzel birkadının, annemin şiddetinde yıkanması mümkün olmadığına göre, suyla başka bir oyun oynanıyorduyukarıda Küvet mi dolduruyordu acaba? Eğersuyuaçık unutup gitmediyse neden olmasın? Güzelbir kadınneden küvetdoldurmasın? Bence çok hoş! Hollywood'tan bildiğimkadarıyla, bu tip banyoseanslarında güzel bir kadın her an kolunu ya da bacağını köpükten kurtararak havaya kaldırabiliyor; sürtünmek yerine okşar gibi hareketlerle ilerleyerek çok estetik görüntüler verebiliyordu. Karımdan aldığım haberle bir anda kakaizleri, su lekeleri, sürtünmelerve Hacı Şakirlerle dolu geçmişimi unutup başka hayallere daldım. Küveti dolduran güzelkadının ayağa kalkıp havluyauzandığı anlarda karım içerigirerek, "Banyoya girmeyecek miydin sen? Kalksana, napıyosun burda?" dedi. "Baksana sürekli su sesi geliyor, suyu açık mı unuttu bu kız acaba?" diyerek üst katı işaret ettim. "Yok canım küvetfalan dolduruyordur, hadigir artık, sonra banyoda işim var benim," diye üsteledi karım. "Oh ne ala, dünyanınyarısı susuzluktankırılırken millet küvet keyfi yapsın..." diye söylenerek banyoya girdim. Sürtünmeden, ovalanmadan hızlı ve modern bir duş alıp çıktım. Çocukluğumdaki banyolar yüzünden yüzeygerilimimepey fazlaydı. Sanırım artıkkir tutmuyordum. Hızlı birduş bana yetiyordu.

Emrah Ablak

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Yıllık izinim kullanıyorum, o yüzden bu eski hikaye.

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ